I've Been Executed

by SentirOph

Completed

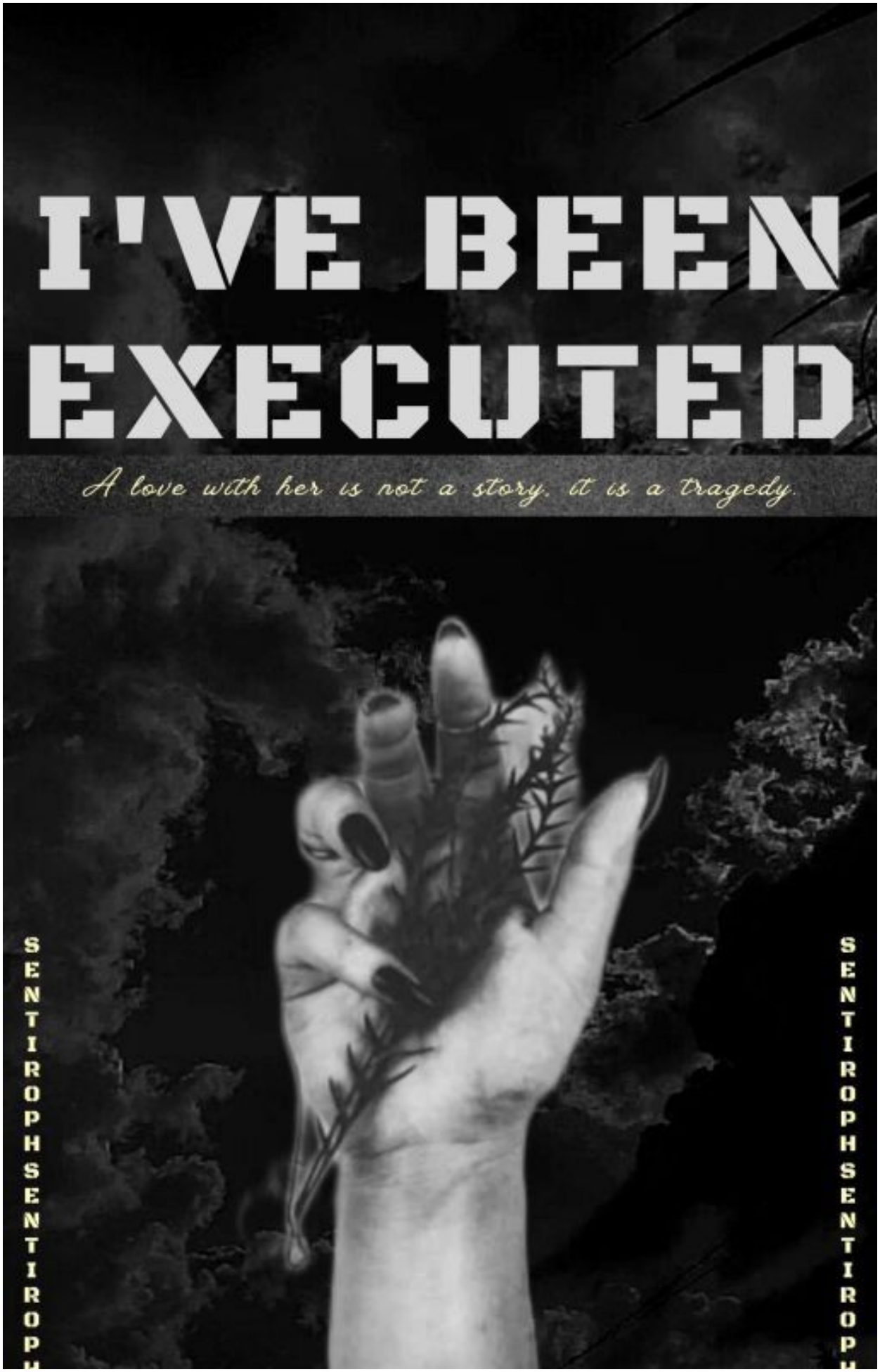

I'VE BEEN EXECUTED
A love with her is not a story. it is a tragedy.
SENTIROPH SENTIROPH
SENTIROPH SENTIROPH

Table of Contents

1. Synopsis
2. Chapter 1
3. Chapter 2
4. Chapter 3
5. Chapter 4
6. Chapter 5
7. Chapter 6
8. Chapter 7
9. Chapter 8
10. Chapter 9
11. Chapter 10
12. Chapter 11
13. Chapter 12
14. Chapter 13
15. Chapter 14
16. Chapter 15
17. Chapter 16
18. Chapter 17
19. Chapter 18
20. Chapter 19
21. Chapter 20
22. Chapter 21
23. Chapter 22
24. Chapter 23
25. Chapter 24
26. Chapter 25
27. Chapter 26
28. Chapter 27
29. Chapter 28
30. Chapter 29

31. Chapter 30
32. Chapter 31
33. Chapter 32
34. Chapter 33
35. Chapter 34
36. Chapter 35
37. Chapter 36
38. Chapter 37
39. Chapter 38
40. Chapter 39
41. Chapter 40
42. Chapter 41
43. Chapter 42
44. Chapter 43
45. Chapter 44
46. Chapter 45
47. Chapter 46
48. Chapter 47
49. Chapter 48
50. Chapter 49
51. Chapter 50
52. Chapter 51
53. Epilogue
54. Special Chapter I
55. Special Chapter II

Synopsis

~I'VE BEEN EXECUTED~

This is all work of fiction. No copyright intended. All of the scenes here came from the author's imagination. The story contains a lot of trigger warnings that are not advisable for young readers. Explicit and harsh words are used and included as well as sensitive content.

Ps. The portrayer of the two main characters doesn't describe their whole appearance at all. It's just that they had the closest physical characteristics I've found before since I am already in the middle of the story before finding one. You're still free to think of other people if ever. It's your decision in the first place. I would also like to include that let's avoid mentioning other characters here. You can criticize but don't compare two or more different stories.

I might also include that I am intentionally republishing this incompletely to see how many changes I need to fix. The more spoilers the book will have, the more I will change the remaining scenes.

I didn't edit all of the chapters so there's still a lot of errors. This story has been written out of boredom so what I can only say is if you're looking for heavy angst and a perfect story flow and structure, this is definitely not for you. I wrote this to help me cope up and not to stress the readers. I'd also like to add that if you don't like being spoiled, avoid looking at the comment section. Thank you in advance.

Read at your own risk.

~~~~~

Being a mistress will never be my dream. That's the last thing I would dare to do in this world. But, destiny is really a good player sometimes.

I learned how to be contented in my life after my parents left me. I learned how to value the things I get from my own hard work and from the people around me. I learned how to be independent and how to stand alone in my own feet.

I am contented with what I have.

I am contented to the people who's always been by my side and never leave me alone at my darkest hours.

I am contented with them. . . Not until she walked inside our room and greeted me with her cold eyes.

She is an architect. A highly respected one.

She is gorgeous, no, she's beyond gorgeous. Her eternal beauty is exquisite. It is perfect.

Her eyes is hazel brown and she got a cupid bow lips. In every angle I would take a look of her, there's no any single flaws I've seen. She's beautiful just the way she is. It is natural, it is in born.

At first, flirting her is just my way to get closer to her. She's been thrilling to be with and what I like even

more is, she's different.

She educate me and gave me knowledge I should have. She taught me a lot of things and show me the differents perspective in life.

She change me in the best version to of myself without even knowing it.

She's a good companion even though she is silent most of the time. She love rolling her eyes when she is trying to conceal her emotions and she is frowning when she is being confused.

I know her too well.

She is the woman you would never dare to talk to because of her aura. She's just so high to look and to reach at sometimes.

I repeat, she is an architect. A highly respected one.

She loves designing and planning. She is good at teaching and leading. She is the best mentor I've ever had.

Sa sobrang galing niya ngang magturo ay natutununan ko na kung paano planuhin ang buhay ko kasama siya.

My future is already imprinted in my mind everytime I'm staring at her. Ewan ko, pero sakaniya lang ako nabaliw ng ganito.

I am straight--- nah, it's wrong.

I was straight.

Straight ako noong hindi pa siya dumadating. I was just a player before, a girl who loves to play around without even falling in love.

She is not afraid to fall in love, she is afraid to the consequences of love.

I am that girl. I was that girl.

I was been like that not until she came and let me fall without exerting any efforts. Nahulog ako, putangina kasi ni kupido.

Putangina niya dahil papanain niya nalang ako, sa may asawa pa.

He strike my heart using his bow and arrow. . . But he is unfair enough to aim for my heart but he didn't aim hers.

Ako lang ang pinana niya.

Because the woman that is supposed to be mine is already married to any other man.

She's married.

And I've been executed.

Chapter 1

Zajei's POV

"Zajei my loves!!!"

"Tangina mo, Ferb!" Barumbadong saad ko nang makalapit siya sa'kin. Nakangising aso ito na lalong ikinataas ng inis ko dahil sa punyetang lalaking 'to.

Pinaghintay lang naman ako ng mahigit dalawang oras kagabi sa bar nila.

"Sorry na. Bumalik kasi yung isang ka-fling ko tapos nag-ayang mag-'you know' kaya sino ba naman ako para tumanggi?" Nakangiting hayag nito na ikinairap ko.

"Sino ka? Isa kang marupok na hinayupak sa s*x. Hindi mo 'yan ikinagwapo, tanga."

I started to walk out of the parking lot habang nasa tabi ko siya at nakalingkis sa kanang braso ko.

"Ang harsh mo talaga." Nakalabing wika nito pero hindi ko na pinansin pa. Mukha siyang pato.

"Where's Phineas?"

"Wazzup Zj!!" I almost jump when he screams right after my ear. Bwisit! Ang panget talaga ng boses niya.

"Dumbass! Get off me!" Angil ko dahil parehas silang nakapulupot sa akin. Bobong kambal 'to akala mo mga walang kalandian kung makayakap sa'kin.

They are Phineas and Ferb. Kambal sila and they are the only best of friends I've got. Childhood friends ko sila and until now, kaibigan pa din. Ang galing kasi mag-isip nang pangalan ng mga magulang nila kaya Phineas and Ferb nalang.

Sabagay, pangalan nga ng Mommy nila ay Candice.

"Balita ko, buntis daw si Professor X."

"Bobo! Lalaki si Professor X kaya paano mabubuntis." Kontra ni Ferb sa kakambal niya habang naglalakad kami papunta sa first subject namin.

We are currently on our last year being an architecture students tapos nag-umpisa na ang second sem kaya ilang months nalang ay ga-graduate na kami.

"Hindi pa kasi ako tapos. Tarantadong 'to." Phineas deeply breathe before explaining. "Buntis yung asawa niya kaya nag-leave daw si Sir. Akalain mo 'yon tol, nakakabuntis pala si Professor X."

I shook my head before leaving them at nauna nang pumasok sa room namin. They are pertaining to our professor sa isa naming major subject na may hawig kay Professor X. As in, sa unang tingin talaga akala mo siya 'yon kaya laging pinagtitripan ng mga ugok kong kablock.

"Hello, Zajei."

I smiled at one of my block mate bago umupo sa upuan ko sa dulo. I prefer seating at the back dahil mahilig akong matulog sa klase habang nagdidiscuss ang teacher.

"Bobo Zj bakit mo kami iniwan?"

"Hindi kasi worth it mag-stay sayo." Nakangising sagot ko kay Ferb ng makaupo sila sa tabi ko. Parang hindi talaga mabubuhay ang dalawang 'to ng hindi sumasama sa'kin.

"Grabe siya. Parang hindi mo ako nagustuhan ha!"

"Hindi naman talaga! Tanga lang ang magkakagusto sayo--- *ay putangina!"* Mahinang pagmumura ko ng biglang pumasok ang Dean namin.

Bigla tuloy nagka-spotlight sa room dahil sa makintab niyang buhok na malinis na naka-brush up with matching Gatsby.

"Good morning, students."

"Goooooood mowninggg, Sirrr Vonny!!" Tila grade one na bati naming lahat. Nakita namin ang bahagyang pagdilim ng mukha ni Sir kaya halos umiwas kaming lahat ng tingin.

"It's Vauh. It pronounced as 'Voh', how many times should I repeat it to you all?!" Galit na sumbat nito pero tumungo lang ako kasabay ng mahihinang pagtawa.

Pinaarte pa ni Sir eh alam naman naming lahat na Gervauh ang name niya. Gervo ang basa pero pinapaarte niya at Vauh nalang daw. Asus! Akala mo naman ikinagwapo niya.

Buti nga hindi Vauh-Vauh ang tawag namin sakaniya.

"Hoosh!" Paghinga nito ng malalim na ikinareklamo ng mga kaklase namin sa una. Kaysa ang baho daw or so whatever. "Shut up!!"

I chuckled upon seeing his crimson red face. Kami lang talaga ang nakakapikon sakaniya ng ganyan. Favorite ba naman niya kaming pagalitan every time na bibisita siya sa block namin.

"Sir Vonny asan po si Professor X?" Ferb asked after a while dahil puro tawanan nalang ang nangyari sa loob ng room. Pinagtitripan na naman kasi nila si Dean.

Mga walang galang!

"Miss Montero can you stop laughing?! You're the president of this class yet you're supporting them to their stupidity?!" Naiinis na baling sakin ni Sir na ikinatigil ko sa pagtawa dahil sa katarantaduhan nila.

Kasama talaga ako sa walang galang eh.

I stood up and face him with a grin on my lips na lalong ikinapula ng pisnge niya. Sus, crush ata ako ni Sir.

"Sir, with all due respect, I'm not supporting them to their stupidity. I'm just supporting and vibin' with them while enjoying their happiness. Alam niyo naman pong kayo ang happy pill namin." Mapaglaro ang ngiting iginawad ko sakaniya habang sumasagot.

"That's our president!"

"Ayieeeee! Same vibe, pres! Try din natin ang same feelings." Malanding saad ni Jino, one of my classmate na trip lagi akong landiin.

We are blockmates since first year college kaya halos magkakapatid na ang turing namin sa isa't isa. Pero yung iba ay bet ata ang block strokes kaya mga naglandian at nagjowaan.

"You're getting insane, Miss Montero." Iritadong saad ni Sir Vauh bago ako paupuin. "To answer your question Mr. Ferb Oqua, your beloved Professor X is on his leave because his wife is pregnant. . . And as an answer to the questions in your heads, someone will replace him temporarily until your graduation. She will arrive tomorrow and I hope and swear to our loving God that all of you won't do anything to harm her, understood?"

I grin and nodded kasabay ng mga kaklase ko. Ang arte talaga magsalita ni Sir, he is gay by the way.

Baklang 'to.

"Sir Vauh Vauh my labidabs, is this our free cut for today?" Nakangiting tanong ni Phineas sa tabi ko. Halatang dinadaan na naman si Sir sa mga kalandian niya porket alam niyang may crush sakaniya yung tao.

"Yeah. Do whatever you want. . . But please, don't break rules---"

"We'll break bones, then." I smirk playfully at our Dean pero bumuntong hininga lang ito at sumandal sa table na nasa likuran niya.

"Don't you dare to do it, Zajei." Banta nito pero nagkibit balikat lang ako. "You may now enjoy your free cut. . . Miss Montero, come with me."

I fixed my things first before bidding my goodbye to my classmates at saka sumunod kay Sir. Sa tingin ko ay sa office niya kami pupunta dahil na din sa daang tinatahak naming dalawa.

"Have a seat, hija."

I sat in front of him habang nakaupo naman siya sa swivel chair niya. May iuutos talaga 'to kaya ako pinasunod nyan. Galawan talaga ng taong 'to, ang daling hulaan.

"I'm expecting you not to do something worse to your new professor tomorrow, Zj." He casually said and lean on his chair. Woah, nickname basis na kami? "She is highly respected in her field and she don't deserve any stupidity. Kung ayaw niyong mapahiya, don't do something she don't like."

I shrugged my shoulders off at kinuha ang milktea na nasa ibabaw ng table niya. Hindi naman niya ako pinigilan bagkos ay nginitian pa kaya ininom ko na. Close kami niyan ni Sir eh.

"She's an architect, am I right?"

"She is."

I nodded and play with the straw and plastic cup on my hand. Sana naman hindi masungit ang professor na 'yon. Puro ang susungit kaya ng prof namin this sem, wala man lang mabait inside the class pero nakikipag-biruan naman sila kapag nasa labas na kaya medyo close din kami sakanila.

Pero above all of it, wala pa rin akong inspiration sakanila para pumasok at sumagot sa recitation.

Wala kasi akong gwapong professor. Merong isang binata na nasa late 20's na pero hindi ko bet eh. Mukha kasing good boy tapos ang gusto ko may pagka-bad boy look.

"Zj..."

Muli akong nag-angat ng tingin kay Sir bago siya nginitian ng simple. I stood up habang hawak hawak ang milktea at bag ko saka tumango sakaniya.

"You should take care of Architect Acozta. . . She's a newbie in teaching and leading a class. Help her to adjust, will you?" Mababa ang tono ngunit nag-uutos na batid niya.

"I get it. I'll try my best to do what you're asking me to do."

"I'm not asking you to do it as a student, Zj." He says with a sly smile on his lips. "Alright?"

"Yeah, whatever you say. . . Uncle."

"Naks, galing kalang sa office ni Sir Vonny may milktea kana agad." Mapang-asar na saad ni Ferb habang kumakain. Nadatnan ko sila ng kakambal niya sa cafeteria na umoorder ng pagkain kaya diretso kain kami pagdating ko.

"Ang spoiled mo talaga sa Uncle mo." Dagdag ni Phineas.

Hindi man kapani-paniwala, Sir Gervauh is my uncle. Kapatid 'yon ni Daddy kaya ganon and alam 'yon ng buong school. Buti nga walang nag-iissue sa'kin na kaya ako kasali sa Dean Lister ay dahil sakaniya, hambalusin ko sila 'pag nagkataon.

"Jei.." pukaw ni Phineas sa atensyon ko kasabay ng pagturo niya sa may gilid gamit ang nguso niya. Nagtatakang tumingin ako sa gilid ko only to see my fvcking ex na ang tanging gusto ay sex. "Ang pangit naman ng bago niya."

I chuckled at his remarks bago pinagpatuloy ang pagkain. Nakita ko pang tumingin sa amin si Kaios at ngumisi pero nginisian ko lang din siya.

"Grabe, ang sakit no'n sa part mo, Zj. Ang dami daming nanliligaw sayo na mga rugby boy tapos yung isa mong ex ipinagpalit ka lang sa mukhang ostrich?" Disappointed na ani ni Ferb na ikinatawa ko.

Mga bobong 'to daig pa ako sa panlalait mga kalalaking tao.

"Mahilig 'yon sa hayop, hayop din siya eh." They chuckled at my answer before shooking their heads. "Asan mga girlfriend niyo?"

"Wala kami no'n--"

"Tanga ikaw lang. May magiging girlfriend kaya ako." Ungos ni Phineas at itinuro ang isang table na

agad naman naming tingnan ni Ferb. It is the table of women volleyball team na ngayon ay nakatingin din sa amin. "Yuki!"

Yuki, the captain of the team stood up and walk towards our table na may ngiti sa labi. Agad naman siyang pinaupo ni Ferb sa upuan niya at lumipat siya sa tabi ko. Lah? Anong nangyayari?

"Guys, meet my future girlfriend, Yuki."

Naniningkit ang mga matang binalingan ko si Phineas. Gago ba siya? Alam niyang bawal niyang jowain si Yuki.

"Hey, stop giving him that look, Zj." Saway sa'kin ni Yuki pero inirapan ko lang siya.

"May usapan tayo, Phineas. Kung ayaw mong basagin ko 'yang mukha mo, tigilan mo ang pinsan ko." Pagbabanta ko sakaniya saka sila binigyan ng malamig na tingin.

"Tol naman, maghaharutan lang naman kami." Hirit nito pero tinaasan ko lang siya ng kilay.

"Jei--"

"Shut up, Yuki."

I won't let them play with each other. Kahit na sabihin pang maglalandian lang sila, may feelings pa din na iinvest don. Gosh! Knowing the both of them, parehas silang mahilig humarot and play around pero parehas marupok.

"Paano ba 'yan? Ayaw ni Master Zajei. Hindi pa nagiging tayo break na agad." Tumatawang saad ni Yuki bago humalik sa pisnge ko at nagpaalam na babalik na sa table nila.

"Sayang si Yuki, Zajei. Chic yu--"

"Hambalusin kaya kita ng dos por dos?!" Iritang putol ko dito.

Yuki is like my baby sister. I treat her like that and I don't like the idea of her, being play with anybody else.

"Sabi ko nga, 'wag si Yuki."

"Sabi ko naman sayo tol, 'wag mong babaliin ang batas ni Zajei." Nang-aasar na saad ni Ferb sa tabi ko. Sinamaan ko siya ng tingin bago muling ibaling ang atensyon sa pagkain.

Una palang, alam ko ng crush ni Phineas si Yuki. I do know it because he confronted me but he also told me that his feelings for her is not that strong and that's the time I warned him not to mess with my cousin. Marupok ang pinsan ko kaya wala akong balak hayaan si Phineas na ligawan siya not unless he is knowledgeable enough to know that he sees Yuki with him in the future.

Ayaw kong magkasakitan silang dalawa.

"Hoy!"

"Ano?!" Naiinis na tanong ko sakanila. Bwisit talaga ang dalawang 'to minsan.

"May sinabi ba si Sir Vonny about don sa magiging bago nating prof?" Tanong ni Ferb.

Napaisip naman ako dahil hindi ko na masyadong mataandaan ang pinag-usapan namin kanina. Antok na antok kaya ako kanina kaya lutang pa ako habang kausap si Sir.

"Architect daw tapos highly respected kaya 'wag daw tayong gagawa ng katangahan kung ayaw nating mapahiya."

"Hot daw?"

I frowned upon hearing Ferb's question. Malay ko kung hot 'yun at isa pa, wala akong pake kung hot siya.

"Ewan. Tingnan mo nalang bukas." Simpleng sagot ko bago kunin ang bag at nagpaalam na sakanilang dalawa.

Uuwi nalang ako sa condo dahil wala naman na akong class. Tuwing Thursday kasi ay yung class lang namin kay Professor X ang tanging schedule namin pero 4 hours yun. Nakakabobo na nga minsan pumasok sa class na 'yon dahil sobrang haba ng time tapos sobrang hirap pa ng kasi ang hirap intindihin ng way ni Professor X para magets namin ang lesson agad agad.

Kasalukuyang tinatahak ko ang daan papuntang langit--- charot! Sa elevator talaga ang punta ko dahil kailangan ko na talagang makapunta sa unit ko. Antok na antok ako ngayon dahil sa ginawang katarantaduhan ni Ferb.

12 am niya ako pinapunta sa bar nila kasi daw ililibre niya ako pero hindi ako sinipot dahil nag-ayang makipag*x ang ka-fling niya. Potang 'yon quarter to 2 am na tuloy ako nakauwi tapos 7 am ang start ng class namin.

Kung alam ko lang na wala pala si Professor X at free cut namin, hindi na sana ako pumasok pa. Sayang sa gas.

Nang makarating ako sa unit ko ay diretso ligo ako tapos higa sa bed matapos magblower. I didn't wear any clothes too dahil hindi ako sanay 'pag ganon. I prefer wearing undies and a loose shirt either kapag may kasama ako but it's rare to happen dahil hindi naman ako sumasama kina Phineas magsleepover. Si Yuki lang lagi ang kasama ko matulog kapag dumadayo ako sa bahay nila.

I place my arm on my forehead as I close my eyes at tuluyan ng nagpalamon sa walanghiyang antok.

...

"Putangina, president!!" Bungad sa'kin ng mga kablockmates ko nang makapasok ako sa room.

I didn't attend my morning classes earlier kaya ngayong afternoon class lang ako nakapunta sa school. Nagkaroon kasi ng meeting ang mga president ng Archi department kaya hindi kami nakapasok lahat.

"Problema niyo?"

"Gago ang ganda noong pumalit kay Professor X!" Jino answered and his eyes are twinkling kaya nagtatakang tiningnan ko sila. Ano naman kung maganda si Architect Acozta? For sure mas maganda ako doo--- putangina maganda nga.

"Good afternoon everyone." She greeted after she made herself comfortable in front of her desk. She looks so elegant and pricey. Her eyes roamed around the four corners of our and I think I forgot to breathe for a second when she met my gazes.

Damn it!

"The girl at the back, stand up." Her cold voice beamed across the room as I stare at her more. "The girl wearing the black hoodie, I said stand up."

Agad akong napatayo when I realized that it was me she was pertaining to. I smiled playfully at her while my hands are in my pockets and starts to check her out.

By the way she dresses, you will notice immediately that she is a woman with elegance and power. Ang lakas din ng appeal niya and yeah, she's beautiful pero mas maganda pa din ako. Hindi ako papayag na mas maganda siya kahit na sabihing ang ganda ng hazel brown niyang mga mata.

"What's your name?"

"I'm Zajei Loure Montero, Ma'am. How about you? Gusto mo bang dalhin ang pangalan ko?" Nakangising tanong ko na ikinataas ng kilay niya pero agad ding bumalik sa plain expression niya.

"What are you talking about, Miss?" Malamig na saad niya but I just shrugged my shoulders and smile playfully even more.

"Perhaps, do you even know the Montero's?"

"Why?"

"I am a Montero." I stated and directly look at her eyes. "And I can make you one."

Rinig ko ang mahihinang pagsinghap ng mga kaklase ko but I didn't care less. Ang alam ko straight ako and I haven't flirt any woman before not until now.

Ah, basta. Trip ko lang 'tong si Ma'am.

"I don't need it."

"Because I am the one you need." Nakangiting pahayag ko na ikinatili ng mga kaklase kong babae. Pota, anong nangyayari sayo, Zj? Hindi naman ako ganito lumandi ah.

"Sit down." Bagkos ay saad niya matapos akong taasan ng kilay. Attitude si Ma'am. "For Miss Montero who didn't know me yet. . . I am Architect Saviel Acozta and I will be the one who will replace Architect Dela Paz for the meantime."

Oh, she's pertaining to professor X.

Ako na nga lang pala ang hindi nakakakilala sakaniya ng formal dahil wala ako kaninang umaga noong una siyang nag-class sa block namin. Dalawa ang period namin sakanya ngayon, one is in the morning and one is in the afternoon.

Pero teka, parang may nakakalimutan si Ma'am.

"Architect? You missed something to say." I said that made the whole class confuse.

"And what is it, Miss Montero?"

"How can you say that I didn't know you?" I asked and pause for a bit before flashing a smile full of playfulness. "Architect, I do know you. Paano ko ba hindi makikilala ang magiging asawa ko?"

Chapter 2

Zajei's POV

Tahimik kong pinagmamasdan si Ma'am Acozta habang nagtuturo siya sa unahan. Everybody is listening including me which is barely to happen.

She's so exquisite in teaching. Akala ko ba first timer 'to? Bakit ang galing niya atang magturo? She's good at catching our attention because of the way she teach and speak. Idagdag pa na maganda siya pero pucha, terror siya. Mas terror pa siya sa professor naming matandang dalaga.

"That's all, class dismissed."

Nakasunod ang mga mata ko sakaniya habang inaayos niya ang mga gamit hanggang sa makalabas siya ng room. Maging ang mata ng mga kaklase kong lalaki ay nasa kaniya.

"Pucha sabihin niyo kay Professor X buntisin nalang lagi ang asawa niya tapos 'wag na siyang bumalik hanggang graduation." Bulaslas ni Phineas habang nakangiting nakatingin sa nakasarado ng pinto.

Madaming sumang-ayon sa sinabi nito na ikinailing ko nalang. Basta talaga maganda nakakalimutan ng mga lalaking 'to na may mga girlfriend ang iba sakanila.

Mga unfaithful xy chromosomes.

"President ang lakas mo ha. Bakit mo nilandi si Ma'am?"

Napatigil ako sa pag-aayos ng gamit ko when my blockmate asked me. Maging ito ay nakangiti na parang manghang mangha. Parang ngayon lang ako nila nakitang lumandi ah.

"Oh, did I flirt?" Inosenteng tanong ko na ikinaismid nilang lahat. "You've seen me flirting before right?"

"Pero hindi sa babae, Zj. . . Sa tanang buhay ko ngayon lang kita nakitang lumandi sa babae." Ferb says that made the others agree.

First time ko nga lumandi sa babae 'no tapos sa teacher ko pa. Pero hindi ba pwedeng gusto ko lang at trip trip ko lang? Ang big deal sa mga 'to ang paglandi ko ha.

"Crushyy tawag ka ni Dean sa office niya." Biglang sulpot ng president sa kabilang block.

Ang mga hinayupak kong kaklase ay biglang nagsipulan. Nakakita na naman sila nang maganda maliban sa akin kaya ganyan sila.

"Sige sunod ako, Eira." She smiled at us first before leaving. Habol na naman tuloy ng tingin ang mga kaklase namin.

"Alis na 'ko." Paalam ko sakanila bago umalis sa room. Sumunod naman sa akin si Phineas at Ferb pero humiwalay din ng daan ng makalabas kami sa building. Sa gym daw sila pupunta para sa PE namin.

Potang 'yan graduating na kami't lahat may PE pa din. Ang masama pa ay archery ang PE namin kaya tamad na tamad ako umattend. Ang basic kaya ng itinuturo sa amin ni Ma'am Lia kaya minsan hindi na ako umaattend kasi ako ang ginagawa niyang assistant.

"Come in."

I entered the Dean's office right after I hear Sir Vonny's cue. Minsan talaga ay maganda ring laging inuutusan nitong Dean na 'to dahil nagiging exempted sa isang class.

"Old man you save me---" Nabitin sa ere ang dapat ay sasabihin ko ng mapadako ang mga mata ko sa babaeng nasa harapan niya. Seryoso itong nakatingin sa akin samantalang nakasimangot naman si Sir Vauh sa itinawag ko sakaniya. "Good afternoon po."

"Maupo ka, Zajei." Maotoridad na saad ni Sir Vauh na sinunod ko naman. "I already informed Miss Lia that you won't attend her class for today because I would lend you some task."

Tumango tango ako sakaniya habang palipat-lipat ang tingin sakaniya at kay Ma'am. Panigurado, may connect kay Ma'am ang iuutos nitong si Sir.

"I want you to tour Architect Acozta around the university."

Nanlalaki ang matang tiningnan ko si Uncle na seryoso lang na nakatingin sa akin pero mukhang gusto na niyang tumawa sa reaction ko. Punyemas pinagtitripan ata ako nitong lalaking 'to.

Kung sa tingin n'ya ay natutuwa ako sa pinaggagagawa n'ya pwes tama s'ya. Syempre kapag may pinagawa 'to na mabigat hihingi ako ng kapalit. Hindi pwedeng mastress ang kagandahan ko ng basta basta lang.

"Is it fine with you, *Miss Montero?*" Nakangising tanong ni Dean na pasimple kong inirapan. Minsan talaga bwisit talaga 'tong si Uncle Vonny. Inaabuso niya ako bilang pamangkin niya dahil ako ang laging inuutusan.

"Shurr Ser!" Labas sa ilong na sagot ko bago tumayo at kinuha ang mapa ng university sa table niya. "Tara na po Ma'am bago ko pa makalbo si Vownyyyy--- charot lang Uncle!" Tumatawang lumayo ako sa table niya while making face. Batuhin ba naman ako ng stress ball na hawak hawak niya.

"Sav, advance sorry na sa gagawing kagagahan ng batang 'yan."

Ay wow, nickname basis sila ni Ma'am. Close sila?

"Grabe sa kagagahan, Sir." Himutok ko pero inirapan niya lang ako sabay pilantik ng mga daliri. "Let's go, Ma'am?"

She nodded before I gesture that she should walk first. Ginawa naman niya kaya noong nasa likod na niya ako ay muli akong lumingon kay Sir Vauh na nakangisi kaya inirapan ko siya at nginisian pabalik.

Ang laki kaya ng university na 'to tapos ako ang uutusan niya? Puta anong gamit ng map na pinagawa nila? Pwede namang hindi na itour pero dahil si Ma'am Acozta 'to, edi arat na.

"First thing first Ma'am. . . That's the library po." I pointed the building at our west and starts walking towards it. "Dyan niyo po ako mahahanap kapag wala ako sa paligid. 5th floor at the Literature section, cubicle 29 at the back."

"How many floor does the library have?" Tanong niya at hindi na pinansin ang sinabi ko. I automatically pressed my lips together while thinking how many floors it consists.

"Parang 7 lang po ata." Hindi siguradong sagot ko. Sa 5th floor lang kasi talaga ako pumupunta dahil andoon yung poging librarian.

"Next po is the university chapel." This time, I pointed the huge chapel on top of the stairs. It is the heart of this university kaya kahit nasaan ka pang daan ay makikita mo yun. "It is open all the time kaya po pwede niyo 'kong yayain dyan anytime na wala akong class."

Pota, hindi ko na talaga alam ang sinasabi ko. Wala naman siyang pakialam sa mga pasegway ko kaya itinuloy tuloy ko nalang sa bawat establishment na itinuturo ko.

Mas magaling pa ako sa BDO.

"'Yan naman po Ma'am ang dormitory. . . The left one is for all the students, scholars or not and the right one is for the athletes kaya doon niyo po ako sa right building hahanapin."

"Why?" Tila hindi interesadong tanong nito na ikinangisi ko. Ngayon lang siya nagtanong ng hindi about sa school stuffs.

"I am staying there po kapag may competition. I am an archer, cupid for short." I heard her hissed before starting to walk away kaya agad ko siyang sinundan. "Archer ako Ma'am, gusto mo panain ko puso mo? Ayieeeee!"

"Whatta lame lines." Bulong nito pero rinig na rinig ko naman.

Pansin ko lang, ang tahimik ni Ma'am. Seryoso talaga siyang tao tapos cold pa kaya ang hirap biruin. Siya yung tipong macoconcious ka sa mga bibitawan mong banat at jokes kasi hindi talaga siya tatawa.

Pero nage-enjoy naman ako kaya itinutuloy ko.

"Ma'am ayun po ang gym ng college." Hinila ko siya sa kabilang direction para mapuntahan namin ang ibang buildings na hindi pa namin nalilibot.

"Hi fans!" Sigaw ko ng kumaway sa'kin ang mga kaklase ko at ang ibang block na nagp-PE rin.

"Sav." Miss Lia spoke when we arrived in front of them. Kinawayan niya kasi kami kaya lumapit kami sakanila. "Pahiram muna saglit kay Zajei papatirahin ko lang ng isa."

"Hala Ma'am hindi ako natira, I'm too young." Inosenteng saad ko habang inaayos ang gagamitin kong bow and arrow. Kaya lang ako tinawag niyan ni Ma'am ay gagawin na naman akong taga-explain kung paano tumira.

"Hoy ang bastos mo, Montero!" Ferb shouted from afar dahil hindi sila pwedeng lumapit. Hindi naman kasi lahat ay marunong mag-archery kaya dapat ay malayo sila sa mismong titira kung ayaw nilang maging unexpected target.

"Ikaw ang bastos." Sagot ko pabalik bago inayos ang pagkakahawak sa pana.

"Ma'am bigay ka pong shape." Baling ko kay Ma'am Acozta na nasa tabi lang ni Miss Lia. Mukhang magkakilala silang dalawa base na rin sa pakikipag-usap ni Miss Lia sakaniya.

"Heart."

Rinig ko ang asaran ng mga kablock ko kaya kinindatan ko sila bago mag-umpisang magpakawala ng mga arrow.

I've been playing archery for almost half of my life. I first hold a bow and arrow when I was 10 years old and it happened that I loved it kaya nagpaturo ako sa Lolo ko. They also enrolled me to an archery class to enhanced my skills even more after I learned martial arts for my safety.

"Galing!"

I gave the bow at the man who came beside me at saka nilapitan ang target ko. I smile and remove it saka ako lumapit kina Ma'am Acozta habang may nakapintang ngisi sa mga labi ko.

"You're really amazing, Zajei." Papuri ni Miss Lia na nginitian ko lang.

I turn my gazes at Ma'am Acozta na seryoso lang na nakahalukipkip bago lumapit sakaniya at itaas ang papel na hawak ko.

"Paano ba 'yan Ma'am? I got your heart."

Her brows arch.

"You wish."

...

"I think I'm inlove~" mahinang pagkanta ko habang naglalakad papuntang cafeteria.

Kakatapos lang ng meeting namin sa Archi department dahil malapit na daw ang foundation week kaya ngayon lang ako uuwi. 5 pm na kaya tapos gutom na ako kaya better to eat first kaysa umuwi ng gutom.

Wala akong kasama para magluto para sa'kin kapag umuwi agad ako. I only know how to fried some foods tapos sinigang lang. I'm bad at cooking, really. Kaya nga gusto ko ang lalaking culinary ang course para may taga-luto ako if ever.

Para laging busog mga mare.

"Hello Ma'am!" Nakangising bati ko kay Architect Acozta ng makita ko siya sa cafeteria na umoorder. Imbis na sa likod niya ako pumwesto ay sa tabi niya ako tumayo.

"Ma'am ano pong gusto niyo? 'Wag niyo po munang sabihing ako."

She boredly looked at me before she ordered a bottle of water. Nginitian ko naman si Ate na nasa counter bago umorder ng isang blueberry milkshake.

"Ma'am uuwi kana po?" Tanong ko ng maibigay na sa amin ang order naming dalawa. Dapat talaga ay kakain ako pero mas gusto ko nalang guluhin si Ma'am kaysa kumain.

Ang pagkain ay pwedeng iadjust pero ang kagaguhan ko ay hindi.

"Not yet."

"Anong oras ka po uuwi?"

"Why?" She stopped walking and choose to sit on the chair near the entrance.

Humalumbaba naman ako sa table at nginisian siya bago sumimsim sa milkshake.

"Just wanna know po."

Imbis na sumagot siya ay tiningnan niya lang ako at nagkibit balikat bago sumandal sa upuan niya.

Habang umiinom siya ng tubig ay hindi ko mapigilang pagmasdan siya. Puta, above all the women I've met, sakanya ko lang gusto lumandi. She looks thrilling to be with because of her attitude. Ewan ko pero gusto ko siyang maka-close.

"Zajei."

"Oh?" Bored na sagot ko sa hinayupak na biglang sumulpot sa harap namin ni Ma'am.

"Can we talk?" I take a sipped on my milkshake bago siya ngisian. Pagkatapos ng ginawa niya sa'kin tatanungin niya talaga ako niyan? Putangina lang. "Look, I still love you. Its just that--"

"Leave, Kaios." I smirk devilishly at him before rolling my eyes. "We're over."

Bobong 'yon, pagkatapos niya akong lokohin sasabihin niyang mahal pa niya ako? Asan utak niya? Nasa blueballs?

Painumin ko s'ya ng spermicide, eh.

"Zj--"

"I said leave." Madiing bagkas ko bago siya tingnan ng seryoso. Madilim ang aura na umalis ito sa harapan namin. Ano akala niya sa'kin, marupok? Ang tanga niya ha.

"Ma'am kilala mo 'yon?" Baling ko sa babaeng nasa harap ko na tahimik lang. Umiling siya at pinatay ang tumutunog niyang cellphone sa ibabaw ng lamesa bago muling tumingin sa'kin. "Ako rin hindi ko po kilala yon."

"What? Nagagandahan ka sa'kin Ma'am?" I smirk playfully at her because she's staring at me seriously. I saw that she sighed before rolling her eyes.

"You know him." She stated na ikinatigil ko sa pag-inom. "He's your ex."

"Bakit 'di ko alam, Ma'am?"

"You're playing dumb." Ouch, sakit! Maka-dumb naman 'tong si Architect tagos hanggang buto.

Pero true. I'm so dumbfoundedly gorgeous as hell.

"He is the one who's dumb." I complain and pout afterwards dahil parang ako pa ang masama. "Kung hindi sana siya tanga edi sana kami pa."

Agad kong tinakpan ang bibig ko dahil kahit ako ay nabibigla sa mga sinasabi ko.

"You still love him?"

Kumunot ang noo ko sa tanong niya pero umiling din ako agad at ipinatong ang isang braso ko sa lamesa.

"I didn't love him but I trusted him." Mababa ang tonong sagot ko before I gave her a sly grin. "I don't fall."

She only shrugged her shoulders before standing up and started to walk out of the cafeteria. Babalik na ata siya sa office niya kaya hindi ko na siya sinundan pa. Uuwi nalang ako sa condo para makapag-pahinga na.

Ang daming ganap ngayon. Napagod kaya ako sa pagtour kay Ma'am sa buong university tapos ang init init pa kanina. Sisingilin ko talaga ang magaling na si Uncle Vonny sa pagpapahirap niya sa akin kanina.

Although parang ang laking benefit sa akin ng nangyari kanina dahil na-enhance ang kalandian ko. Wala ba naman akong ibang ginawa kundi bumanat kay Ma'am Acozta.

Dapat talaga minsan nait'try pa rin ang flirting skills kasi baka mawala. May theory ang ganito, eh. 'Yong kapag hindi raw nagamit ay mawawala. Nalimutan ko lang kung anong klase pero sa evolution 'yon.

"Bakit andito kayo?!" Iritadong tanong ko ng makita yung kambal sa tapat ng unit ko kasama si Yuki. My cousin is still wearing her jersey shirt habang nakapagpalit naman na sina Phineas at Ferb.

"May nabalitaan kasi akong may nilandi ka daw na babae."

"Oh? Ano naman?" Takang tanong ko kay Yuki. So what if I flirt with a woman? It wasn't a big deal as long as I won't fall and she won't too. Hindi rin naman masisira ang reputation niya kaya walang big deal do'n.

"Gaga! Kailan ka pa natutong lumandi sa babae?" Curious na tanong ni Yuki nang makapasok kami sa unit ko.

I glare at the two jerks on my back dahil sila lang naman ang magsasabi sa pinsan ko ng tungkol doon.

"Kanina lang." Simpleng sagot ko sakanya bago sumalampak sa couch. Dumiretso naman sa kusina si Ferb para magluto dahil siya lang ang marunong magluto sa aming apat kahit papaano. "Bakit ba andito kayo?"

"Trip lang. Inom tayo." Phineas answered and wiggle his eyebrows na ikinairap ko.

"Ayaw ko. May meeting pa ako bukas sa university."

"Pero diba Saturday na bukas? 'Wag ka nang umattend." Angil ni Yuki pero inirapan ko lang siya at umunan sa lap niya.

"Wag ka bukas umattend sa practice niyo tapos hindi din ako aattend sa meeting." I smirk when I saw hesitation in her eyes tapos hinampas pa ako pagkatapos.

"Bawal akong mawala sa practice, bobo ka ba?!" Singhal nito pero ngumisi lang ako at kinindatan siya.

She's the captain kaya talagang bawal siyang mawala. While me, pagkatapos ko bukas pumunta sa meeting ay aasikasuhin ko pa ang magiging plano ng Arts club para sa foundation week.

Bali dalawa ang meeting ko bukas para sa foundation week. One is for our department to finalize the decision and for Arts club para sa pagtulong sa designing doon. Masipag kasi akong presidente kaya dapat na talaga akong icrushback ng crush kong taga-culinary building.

Kapag ako ginawa noong jowa, gagawan ko na agad siya ng design para sa future restaurant niya. Ganon ako kasarap jowain eh.

"Break na daw si Kaios at yung bago niya, Zj." Ferb stated ng makalapit siya sa amin dala ang mga pagkain. "Nasa university student page nga natin yung isang post noong babae na ginamit lang daw siya ni Kaios kasi hindi daw maka-move on sayo."

I shook my head disappointingly bago umupo at nakikain sakanila.

Two weeks palang kaming hiwalay tapos nakakatatlo na agad siyang palit ng girlfriend. Hindi yun marunong makuntento sa isa kasi hinayupak siya.

Octopus ata ang kumag na 'yon. Ang dami ba namang puso para sa iba't ibang babae.

"Balikan mo kaya siya, Zj." Nakangising lumingon ako kay Phineas na may mapaglarong ngiti sa mga labi habang nakataas ang kilay sa'kin.

"I won't come back to a cheater. Ayaw ko sa manloloko." Simpleng sagot ko bago tumayo at nagpaalam na maliligo na muna. Maging si Yuki ay naligo rin sa kabilang kwarto kaya halos magkasabay kaming bumalik sa living area. "Dito kayo tutulog?"

They nodded as they play the movie. It is an action movie kaya halos matulog na ako sa gitna nila because it is not my type of genre. I prefer horror and educational movies than the action one.

"Bahala na kayo dyan, tulog na 'ko." Paalam ko sakanila pagkatapos namin kumain ng dinner dahil natapos na ang unang movie na pinanood namin tapos nag-aaya ulit sila ng isa pa. "Yuki, sleep on my room later. Alright?"

She nodded before I turned my back and enter my room. Bahala na sila don basta ayusin nila ang magiging kalat nila. What I hate the most is my condo, being a messy one. Ayaw ko ng makalat na bahay pero tamad ako maglinis.

Calling Uncle Vowvow

Don't blame me on his contact name dahil ayan talaga tawag ko sakaniya mula bata ako dahil utal ako dati. Buti nga ngayon hindi ko na siya tinatawag pang ganan dahil anlakas makawalang galang although I am calling him sometimes on that name whenever I like to ruin his mood.

[Oh bakit?]

"My favorite Uncle!! I miss youuu!" Panglalambing ko dito bago umupo sa kama at binuksan ang laptop. *"Kumain kana, 'cle?"*

[Scratch your shits, Jei.] Mababa ang tonong saad nito na ikinatawa ko. Kaya favorite na Uncle ko 'to eh, he knows me too well. *[What do you want?]*

"I want the latest collection of play station, Uncle!"

[What?! Ang mahal no'n hoy! Sahod ko na ng tatlong buwan ang ibibili ko don.] Himutok niya na ikinatawa ko. Just like me, he is obsessed with online games and such.

"Please, Uncle?" I pleadingly asked kasabay ng pag-send ko sakaniya ng model na gusto ko. I know he is using his laptop dahil naririnig ko ang pagtitipa niya.

[Hey kiddo, this one is the most expensive model! Gusto mo bang mamulubi ako?!] Inis na pahayag niya that made me smirk even more.

Alam na alam niya ang mahal porket tambay din siya sa mga bagong nire-release na play stations and PSP.

"Uncle, buy me one. Pabirthday mo na sa'kin ganon."

[Kakatapos lang ng birthday mo a few months ago, Zajei Loure!] He stressingly exclaimed.

Ay oo nga pala, kakatapos lang ng birthday ko. Tangina anong ipangb-blackmail ko sakaniya ngayon para ibili niya ako?

"Edi advance birthday gift mo for me?"

[No. Abusado ka ha.]

"Advance Chinese New Year's gift? Valentine's? Holy week---"

[My ghad, Zj!] Putol niya sa'kin bago bumuntong hininga. Kahit naman lagi kong binubully si Uncle sa university ay close kami. 11 years lang kasi ang gap namin kaya close talaga kaming dalawa. *[I will buy you that model if...]*

"If?"

[If you will promise me that you would take care of Saviel hanggang nasa university ka.] Hindi ko man siya nakikita ay siguradong sigurado ako na nakangisi siya ngayon.

"Uncle naman. Ipapaalaga mo sa'kin yung taong 'di ko naman kilala? Baka mamaya bata pa 'yan!" Pagrereklamo ko but he just let out a frustrated sigh na ikinapagtaka ko.

[Idiot!!] Agad kong inilayo ang cellphone sa tenga ko ng sumigaw siya. *[Saviel is Architect Acozta! Are you fvcking out of your mind?!!]*

I pressed my lower lip together to stiffle my laughs dahil sa pagka-overacting niya. Grabe, malay ko bang iisa sila. Limot ko ng Saviel pala ang pangalan ni Ma'am eh kaya anong magagawa ko?

But Saviel is a good name, tho.

Sexy.

"Uncle, chillax. . . Mag-judge ka muna~" I chuckled even more when he starts exclaiming different profanities. *"Teka nga, bakit ba kailangan ko pang bantayan si Ma'am? Ang laki na no'n ah."*

[Because I said so, Zj. Saviel is Seth's friend kaya gawin mo nalang.]

"Who's Seth?" Minsan talaga ang hirap kausapin ni Uncle. Ang dami kasi niyang kilala na hindi ko naman kilala tapos ako ang sisisihin kapag hindi ako nakasagot sakaniya. Malay ko ba sa mga kaibigan niya, hindi ba?

[He is my schoolmate before and a good friend kaya ayusin mo ang pinapagawa ko kung gusto mo talaga ng play station.]

Then he ended the call without even letting me speak. Bastos ang baklang 'yon ah.

Pero pucha, paano ko aalagaan si Ma'am? I'm not good at taking care of someone kayo paano 'yon?

Ni hindi ko nga maalagaan ang sarili ko dahil natural na maganda naman na ako tapos s'ya kailangan ko pang mag-effort?

Ayoko ngang tumanggi.

Charot.

Ayoko talaga pero bahala na. Para sa play station ko naman yung gagawin kong pag-aalaga sakaniya.

Kung hindi lang ako grounded edi sana ako na ang bumili no'n kaysa humingi kay Uncle. Ang bobo kasi ng nagsumbong sa parents ko na niloko ako ni Kaios kaya ayun, grounded. Akala mo naman sila ang niloko kung makapag-react tapos sinermonan pa ako na bakit daw ako pumili ng ganong boyfriend--- ex boyfriend pala.

Pero shit kasi! How can they say that when they're the one who is a cheater? But nevertheless, I don't care.

Basta gusto ko ng play station ngayon. I'll get it by crook or by hook. . . Even if it means taking care of a cold architect who is my current professor.

Let the game begin.

Charr.

Squid game yarn?

"Zajei!!!"

Wala sa sariling napatigil ako sa pagkausap sa sarili nang marinig ko ang sigaw nina Yuki sa labas.

I ran out of my room to check up on them only to find out that they're playing a horror game.

Tangina. Bakit pangalan ko ang isinisigaw nila?

Nakasimangot na pumasok ulit ako sa loob ng aking kwarto pero agad akong napatingin sa university map na nadala ko pala pag-uwi.

I smile.

Architect Saviel Acozta, huh.

She really looks so beautiful with those seductive mature gorgeous face which I find so alluring to stare at.

Ang ganda n'ya.

Pero mas maganda ako sakan'ya.

Walang makakatalo papatayin ko si kupido.

Akmang hihiga na ako sa kama nang mapatalon ako bigla dahil sumigaw na naman iyong tatlo sa labas.

I sighed.

"Putangina n'yo tatahimik kayo o ihuhulog ko kayo isa isa sa impyerno?!!!" Mas malakas na sigaw ko pabalik matapos silang labasin at pagbabatuhin ng canned soda na wala ng laman.

Pero syempre hindi ko hinagisan 'yong pinsan ko. Ni hindi ko nga 'yan pinapadapuan sa lamok, eh.

I crossed my arms and glared at them. "Oh ano? Ngayon kayo sumigaw."

They shut their mouth.

I was about to leave them again when a pillow suddenly hit my head. Nang lingunin ko sila ay nakangisi na si Ferb at hawak ang isa pang throw pillow maging sina Phin at Yuki.

Malalim na huminga ako bago abutin sa may likod ko ang nakalock na drawer kung saan may granada.

I played with it as I heaved a smirk.

"Wanna play?"

"Tangina. Psycho talaga." Phineas give up bago bumalik sa pagkakaupo sa sahig kasama iyong iba.

Umiiling na iniwan ko na sila sa living room at pumasok sa kwarto ko. Basta ko na lamang inihagis sa trash can iyong granada na hindi naman totoo.

Replika lang 'yon.

I shake my head and lay down at my bed.

No one will win against me.

Chapter 3

Zajei's POV

"Meeting adjourned." I stated before fixing my things.

Kakatapos lang ng meeting ko with the officers of arts club to discuss what help we can provide for the foundation week. It turns out na kami nalang daw ang magde-design ng venue for the battle of the bands and university pagents kasama ang mga taga-engineering department.

"Zajei, uuwi kana?"

I looked up to see Jino in front of me with a smile on his lips. Umiling naman ako sakaniya bago magpaalam na aalis na.

Wala ako sa mood makipagharutan ngayon lalo na at pagod ako sa mga meetings. Nakakaubos ng brancells 'yun ah. Parang naubos din stock knowldege ko dahil sa mga batuhan ng ideas.

"Good afternoon, Ma'am." Bati ko kay Ma'am Acozta ng pagbuksan niya ako ng pinto. Dito kasi ako sa faculty room niya pumunta pagkagaling ko sa office ng arts club.

"What are ya doin' here?" Nakakunot ang noo'ng tanong nito but I just gave her a weak smirk dahil pagod na pagod talaga ako.

I am mentally feels like I'm drained.

"Ma'am, papasok. Promise po, tahimik lang ako."

"No." Matigas na wika nito. "Leave now Miss Montero. I have a lot of things to do."

I pouted before bidding my goodbye and started to walked away. Saan ako pupunta ngayon? Ayaw ko pa namang umuwi kahit na pagod ako dahil wala na naman akong kasama sa unit.

Nakakapagod din kaya minsan maging mag-isa. Ayaw ko namang tawagan sina Phineas dahil busy ang mga 'yon sa paggawa ng plates.

Nang makarating ako sa car parking ay agad akong pumasok sa kotse ko at pinasibad ito papunta sa bahay ng grandparents ko sa father side. Patay na kasi ang grandparents ko sa mother side kaya minsan ko nalang sila madalaw dahil masyadong malayo ang libingan nila.

"Miss Zj." Bati sa akin noong nagbukas ng gate na tinanguan ko lang.

"Jei, what are you doing here?" I was shocked for a seconds upon seeing my father in the couch with his new family. Ang saya nilang tingnan, sana all.

"Why? This is Lolo and Lola's house. *I am always welcome here.*"

"Zajei, apo." Malambing na tawag sa akin ni Lola kaya napatingin ako sakaniya na kalalabas lang ng kusina kasunod si Lolo. Agad ko silang nilapitan para yakapin at magamano. "Buti naman at naisipan mong bumisita."

"Of course, La." Nakangiting sagot ko sakaniya. "Si Uncle po nasaan?" Makaraa'y tanong ko dahil wala si Sir Vonny sa university. Sakaniya nga dapat ako pupunta pero sabi ng secretary niya ay hindi pa daw ito nakakabalik.

"Nasa Baguio. May conference daw kasing kailangan niyang puntahan, hija. Mamayang gabi ay uuwi na rin 'yon." Nakangiting sagot ni Lolo kaya ngumiti rin ako at hinalikan ang pisnge niya.

"Kailangan ko na po palang umalis. May kailangan pa po kasi akong gawin." Paalam ko matapos kong makipagkumustahan sakanilang dalawa. "I'll just visit you some other time po."

They smiled sadly at me before nodding. I know they didn't buy my alibi but they choose to understand me. Sadyang ayaw ko lang kasi talagang magstay dito dahil sa tanawing nahahagip ng mga mata ko.

"Zajei, can't you stay a little longer?" My father's *new* wife asked but I just shook my head and starts to walk away.

I can't stay to a place where I can see how happy my father is to his new family. It is suffocating me.

Dali dali akong lumabas nang bahay ng hindi lumilingon. Agad kong pinunasan ang luhang pumatak sa mata ko ng makapasok ako sa sasakyan at agad itong pinaandar para makaalis na ako.

Putangina. Ilang taon na simula ng iniwan nila ako ni Mommy pero masakit pa din pala.

I sigh deeply before shooking my head to erase the thoughts in my mind. I should stop thinking about the past dahil mas masasaktan lang ako.

I knocked thrice at her door before I heard her foot getting near. Nakasandal kasi ako sa gilid ng pintuan kaya rinig na rinig ko.

Pagkatapos kong makarating sa condo kanina ay naligo ako at nagpalit ng damit bago muling bumalik sa university. I prefer staying here for awhile than imprisoning myself in my unit.

"What now?" Seryosong tanong niya but I just gave her a cute smile before walking pass by her.

"Ma'am, kailangan niyo po ng tulong?" I asked when I realized that she is cleaning her office. Maayos naman na ang mga gamit pero medyo magulo pa tingnan dahil makalat ang paligid.

"No."

I turn my gaze at her before smirking and starts cleaning her office. Marunong naman ako maglinis ng lugar, sadyang mas malakas lang ang katamaran ko minsan.

"Architect, one plus one?" Tanong ko matapos kong umupo sa couch. Ilang oras din kaming naglinis ni Ma'am dahil hindi ako umalis ng office niya kahit na tinakot niya akong ibabagsak. Sus, hindi mangyayari yon dahil ako si Master Zj and failing is not my thing.

"Ewan."

"Ma'am, bakit hindi mo alam?"

"Dunno."

"Ayaw mo po ng Math?"

"Sort of." Seryoso niyang sagot habang nagtitipa sa cellphone niya. Nang matapos siyang mag-type ay binalingan niya ako ng tingin kaya nginitian ko siya.

"Ayaw ko din ng Math, Ma'am. Same vibes na po ba tayo?"

Sa hindi malamang dahilan ay tinaasan ako nito ng kilay bago pumikit at sumandal sa swivel chair niya.

Bakit ganon? Kahit pawisan siya, bakit kasing ganda ko pa rin si Ma'am? Same level kasi ang kagandahan namin pero mas angat lang ako ng 0.1 percent.

"Stop staring."

I startled when she opened her eyes and met mine. Nakangising sinalubong ko ang mga mata niya bago tumayo at umupo sa harap ng table niya. Nang makaupo ako ay humalumbaba ako saka siya nginitian ng matamis na parang ikinatigil niya pa ng bahagya.

"Ma'am siguro noong nagbigay ng kagandahan nasa taas ka." Saad ko na ikinataas ng kaliwang kilay niya. "Ikaw yung nags-share sa iba pero ako ang source of beauty mo kasi mas maganda ako."

I chuckled when she rolled her eyes and shook her head in disbelief. Nakangiting nakatingin lang naman ako sakaniya, examining her facial features dahil ang ganda talaga ng mukha niya.

Tama lang yung tangos ng ilong niya but it is pointed. She have a mole in the bridge of her nose and in the tip too. Mayroon din sa gilid ng labi niya tapos sa leeg niya pababa sa---- oops! Censored.

Naka simple v-neck shirt lang kasi si Ma'am tapos may jacket lang siya kaya medyo kita yung ano niya kapag yumuyuko siya.

Pucha, I sounds like a pervert lady. Sinasabi ko lang naman na medyo lumalabas pala yung cleveage niya kapag yumuyuko siya---- omayghaddd!

Agad akong nagtakip ng mga mata ng bigla siyang yumuko dahil nahulog ang lapis na hawak hawak niya kanina dahil nags-sketch siya.

"What are you doing, Miss Montero?" Seryosong tanong nito kaya unti unti kong tinanggal ang mga kamay ko sa pagkakatakip sa mata ko.

Maayos na ulit yung pagkakaupo niya pero hindi ako makatingin sa leeg niya pababa sa ano. Bakit ba kasi hindi ko agad napansin kahapon na *blessed* pala siya?

I unconsciously look at my chest and smile, basta mahal ako ni Lord. Tapos.

"Ma'am, sporty ka?" I asked instead at piniling paglaruan ang susi sa kamay ko huwag lang mapadako ang mga mata ko sa ano niya.

Tangina bakit ba ang affected ko masyado? May ganon din naman ako pero mas malaki lang ang sakanya.

"Not really."

"Turuan kita kung paano humawak ng pana, Ma'am." I paused and take a look of her na mataman lang na nakahalukipkip at inaantay akong magsalitang muli. "Una po, dapat ako ang nasa likod niyo."

"What's the connection?"

"I am the one who is supposed to be at your back to assure you that you won't get any harm." I smiled playfully lalo na nang makitang medyo tumaas ang kilay niya.

"Oh?"

"Kapag iba po ang nasa likod niyo baka po tsansingan lang kayo kaya dapat po ay ako lang."

She sighed and just massage her forehead na mahina kong ikinatawa. Nas-stress na ata siya sa'kin.

"Ma'am kain po tayo." Aya ko sakaniya dahil nagugutom na ako. Maga-alas cinco na pala tapos wala pa akong kinakain simula lunch.

"Next time."

"When is that next time of yours?"

"When you already have a sense to talk to." Ay grabe ang harsh mga mamsh! Parang sinasabi niyang wala akong kwentang kausap ah pero kung sabagay, aminado naman ako na minsan ay puro katangahan lang talaga ang lumalabas sa bibig ko and that makes me senseless sometimes.

"Ma'am, alam mo po ba ang six sense?" I asked that made her looked at me. Natigil siya sa pag-aayos ng sarili at kinuha na lamang ang panyo sa ibabaw ng lamesa.

"There's only five common sense that humans have, Miss Montero." Pagtatama nito at pinanusan ang pawis sa noo at leeg niya kaya wala sa sariling napalunok ako.

"Six po sa'kin Ma'am because I am not a human sometimes." Saad ko habang patuloy na pinagmamasdan ang pagpupunas niya ng pawis. "Tulad po ngayon, parang gusto ko nalang maging panyo."

"What are you talking about?"

Umiwas ako ng tingin sakaniya bago huminga ng malalim at ngisian siya.

Ang alam ko talaga ay gusyo kong maging arkitekto pero heto ako, pinapangarap maging panyo dahil parang ang bango ng pawis niya.

Punyeta naman oh.

Bakit pa ako nag-aaral kung gusto ko lang namang maging pamunas ng pawis n'ya? Dapat nag-apply nalang ako maging handkerchief n'ya.

Ang swerte n'ya naman if ever. Ako na 'to, oh. Walang nakakatanggi kay Zajei Montero.

"I have six sense, Ma'am. . . A sense to see, hear, smells, taste, feels and ako mismo." Proud na sagot ko at muling tumingin sakaniya na bakas ang pagkagulo sa mukha.

"What?"

"Anim po ang senses ko. Yung lima katulad ng sainyo pero yung isa ay ako mismo. I am the sense itself. *Common sense, Ma'am*. I have common sense." Sagot ko na ikinabuntong hininga niya kasabay ng pag-iling niya.

"You should've took psychology instead. You're good at persuading and deceiving minds."

"Really? Did I persuade you to eat with me?" Nakangising tanong ko pero seryoso lang ako nitong tiningnan.

"No. I'm not that easy to played." Then she starts sketching again.

Akala ata ni Ma'am ay pinaglalaruan ko siya. As if naman na gagawin ko yun sakaniya edi hindi ko nakuha ang play station ko---- pucha, dapat nga lang palang bantayan ko siya, hindi ang landiin siya. Pero hindi ko naman siya intentionally na hinaharot ah. I'm just being friendly.

Tama, friendly lang talaga ako. Tapos gusto ko lang siyang maka-close dahil mukhang malapit din siya kay Uncle Vonny.

"Ano pong favorite niyong pagkain?" Tanong ko makalipas ang ilang minutong katahimikan.

"Wala."

"Bakit wala? Andito naman ako para maging paborito niyo." Nakangising lumingon ako sakaniya na wala man lang reaksyon.

"You're not edible to eat." Ismid nito na ikinatawa ko ng mahina. She's good at amusing me, isn't she?

"Di mo sure, Ma'am." Kontra ko. "I am edible to eat, wanna try Architect?"

I can't help not to chuckled when she rolled her eyes and lower her head. She looks focus sa iginuguhit niya pero hindi nakalampas sa paningin ko ang pamumula ng magkabilang pisnge niya.

Hindi na siya nagsalita pa kaya pinanood ko nalang siya habang nags-sketch siya ng bahay. Actually, kanina pa siya umuulit kahit maganda na yung iba niyang nadrawing pero mukhang hindi siya nasasatisfied kaya talagang inuulit niya.

"Ma'am kanino po bang bahay 'yan?" I asked ng hindi ko na nakayanan pang hindi tanungin kung para kanino 'yon. Nac-curious kasi talaga ako.

"Client."

Oh, I see. Kahit pala professor na siya dito ay may client pa din siya.

I nodded before asking her to lend me some paper and pencil. Magd-drawing nalang din ako kaysa tumunganga dito.

Siguro sasabay nalang ako sakaniya palabas ng university. Comfortable kasi ako dito sa office niya eh kahit ang ikli niyang sumagot.

Dry replies because it's dry days.

Tagtuyot---charot.

I am busy sketching a house when I felt someone's staring at me kaya lumingon ako sakaniya. Her eyes is fixed on my sketch bago siya nag-angat ng tingin.

"Dream house?"

"No po." Sagot ko. Patuloy lang ako sa pagd-drawing habang dinadaldal siya. She's asking me what is my dream house and I don't know what to answer.

"Honestly speaking, I still don't have any plans for that thing, Ma'am." I answered with a sly grin on my lips.

I prefer staying in my unit hangga't hindi ko pa balak mag-settle down. Ayaw ko ng bahay na ako lang mag-isa ang titira. Siguro I would plan my dream house if I would fall for someone genuinely tapos isasama ko siya sa pagp-plano.

My dream house is a combination of mine and my future partner ideas. Gusto ko parehas kaming mag-iisip ng designs at kung paano ang structure.

"If you would have a house, what type of design would you like to choose?" Tanong nitong muli that made me think.

"Yung sarili ko nalang po siguro since maganda naman ako." Seryosong sagot ko pero walang emosyong tiningnan n'ya lang ako.

I chuckled.

Akala n'ya ata nagbibiro ako.

"I like modern design for my house and I want that one-fourth of it is made of glass." Hanggang dyan nalang talaga naiisip ko about the house thingy.

Biruin mo, wala pa nga akong gustong makasama sa bahay na pinag-uusapan naming dalawa pero halos pagplanuhan na namin dahil sa mga tanong niya.

"Ikaw Ma'am, ano pong gusto niyong bahay?"

"I want a modern house--"

"With me? Oh sure, Ma'am." Nakangiting putol ko sakaniya na ikinairap niya.

"You should leave now." Maya maya ay bulaslas niya na ikinatigil ko sa pagtitig sakaniya. "It's getting late.".

"Late na rin ba para maging tayo?"

"Leave." Madiing utos niya na ikinasimangot ko. Hindi man lang niya pinansin yung sinabi ko.

Sakit sa hart.

"Ma'am? Am I not enough?"

"Huh?"

"Then why?!" Pangagagaya ko sa sinabi ni Liza doon sa isang movie nila ni Enrique.

Seryoso lang namang nakatingin sa'kin si Ma'am at mukhang hindi na talaga siya nakikipagbiruan.

"Huhtdog." She said afterwards that made my jaw dropped.

Putangina. Nadali niya ata ako don.

"Leave now, Miss Montero."

"Penge muna noong hotdog mo, Ma'am." Nakangising asong tugon ko sakaniya pero hindi na niya ako pinansin pa. "Aalis na ako, Ma'am Acozta."

She nodded and continue sketching. Kung kanina ay gusto kong maging panyo, ngayon naman ay gusto ko nalang maging lapis.

"I did not know that being a pencil is such a dream." Bulaslas ko na ikinatigil niya sa pagd-drawing. She looked at me and her stares are already enough for me to continue. "Your fingers are holding it gently and you're biting the end of it suddenly."

Minsan kasi ay kinakagat niya yung dulo noong lapis pero mahina lang naman dahil hindi naman bumabakat yung mga ngipin niya dito.

Pero tarantado, parang ang manyak pakinggan noong sinabi ko. May ibang meaning eh or sa'kin lang?

Hindi ako green minded. Hindi rin ako dirty minded. Gusto ko lang talagang maging lapis ngayon.

Tama tama.

Gusto ko ring kagatin n'ya.

"Miss Montero, leave. me. alone. now." Madiing utos nito pero ngumiti lang ako at mas pinagmasdan siya.

"What is architects weakness, Ma'am?"

"Deadlines." Sagot nito bago ako tuluyang hindi pinansin.

I've been talking to her pero wala talaga akong natatamong sagot mula sakaniya. Tinitingnan niya lang ako tapos wala na ulit.

"Ma'am, kung si Barney ay dinosaur, bakit hindi tayo sabay mag-rawr?"

I saw her death glares that made me smirk and lean on her table even more. Hindi ko talaga alam kung bakit kinukulit ko si Ma'am kahit alam kong kanina niya pa ako pinapalayas.

Like I'm not the type who will pursue someone's attention when it is crystal clear na wala naman s'yang ganang kausapin ako.

"Ikaw, ako, tayo ay Pilipino pero bakit hindi ako crush nang crush ko?" Madamdaming saad ko na

ikinaismid niya.

"You're talking nonsense." She stated before standing up. She get her bag and starts to gather her things inside of it. "Let's go."

"I love you, you love me, come home with me and build a family--- aray Ma'am!" Daing ko nang apakan niya ang kawawang paa ko. Kumakanta lang naman ako kaya bakit nananakit siya?

"Stop being nosy." Suway niya but I just shrugged and open the door for her.

"Should I start being your baby?"

"Suggestion decline."

"Just be mine." Banat ko pero hindi niya ako pinansin. Diretso lang ang tingin niya sa harap habang nasa tabi niya ako.

Wala ng masyadong tao sa university dahil mags-seven pm na rin naman. Kaya ko nga hinintay si Ma'am dahil alam kong madilim na siya lalabas and it would be dangerous for her kahit na sabihing may guards na gumagala to check the university premises.

"Ma'am, kain tayo."

"I have to go now, Miss Montero." Saad niya bago huminto sa puting sasakyan na katapat ng sa akin.

"Next time nalang Ma'am?" Tanong ko before I lean at the driver's door of my car. Hesitation is visible on her eyes before I saw her sighing.

"I'll think about it."

"Huwag mo na isipin, Ma'am. Ako nalang isipin mo tapos isipin din kita para mag-isipan tayong dalawa."

She rolled her eyes before opening the backseat of her car at inilagay ang mga gamit niya.

"Good night, Ma'am."

She turned her gazes at me before nodding.

"Good night to you too, Miss Montero." She said and open the driver's door. "Drive safely."

I smiled and wave my hand at her hanggang sa tuluyang nawala sa paningin ko ang sasakyan niya.

"Yeah, drive safely to you too, Ma'am."

Marahang napahawak ako sa aking nanlalamig na mga kamay habang nakatingin sa papalayo n'yang sasakyan.

I chuckled mentally.

She should've let me drive her instead.

#tipidsagas

Chapter 4

Zajei's POV

"Zj, let's talk."

"Can you fvcking leave me alone?!" Singhal ko sa magaling kong ex na kanina pa sunod nang sunod sa akin.

Bad mood na nga ako kaninang umaga dahil biglang nagpa-surprise quiz yung professor namin sa minor subject ng lesson na hindi niya naman itinuro tapos paglabas ko pa sa room na 'yon ay etong si Kaios pa ang unang nakita ko.

Punyetang araw naman 'to eh.

"Hear me out first." Nagmamakaawang saad nito kaya tumango ako para matapos na.

"Five minutes." Palugit ko dahil may next class pa ako kay Ma'am Acozta.

Isa pa naman din yung mahilig sa surprise. Noong isang linggo nga ay nakailang surprise quiz sakaniya na halos ikadugo ng utak namin.

As in, pagkatapos ng lesson niya ay laging may quiz or bago siya magsimula ay magpapasagot muna siya kaya nagrereview ako sa subject niya.

Ayaw kong bumagsak 'no.

"I didn't meant to cheat on you. That whore you saw I am with just fvcking seduce me---" hindi ko na siya pinatapos pa sa pagsasalita ng bigyan ko siya ng isang sampal.

How dare him to label a woman like that? No woman should be address as a whore nor bad mouthed by an asshole like him. Wala silang karapatan.

"You just made me disappointed to you even more, Kaios."

I started to walked away at iniwan siyang mag-isa doon sa open hallway. On-going naman ang class kaya sigurado akong wala masyadong nakakita ng pagsampal ko sakaniya and if someone did, bahala sila.

I admit, sa lahat ng naging boyfriend ko ay si Kaios lang yung pinakamatagal kasi siya lang yung pinagkatiwalaan ko. All of my past relationship is just a game, a game for boredom. They courted me and if I want them, then be it. But Kaios came and he is my suitor who stayed with me for almost 3 years.

1st year college niya ako sinimulang ligawan tapos sinagot ko lang siya last year ata. Hindi ko talaga siya napapansin dati dahil masyado akong focus sa iba 'kong manliligaw not until he joined archery tapos doon ko na siya nakilala.

He is fun to be with pero talagang playboy siya. Pero noong naging kami naman ay ramdam ko yung sincerity niya sa'kin pero hindi talaga ako nafall. Paano ba naman kasi ako maf-fall kung nakikita ko siyang lumandi behind my back? He is just stupid not to notice it. Akala niya ay wala akong alam kaya

ipinagpatuloy niya and that made me feel sick.

Ayaw ko sa manloloko but I gave him a chance to make it up for our relationship. I confronted him na alam ko yung ginagawa niyang panloloko kaya itinigil niya. Alam kong itinigil niya dahil hindi ko na siya nakitang lumandi pa sa iba. His attention is on me hanggang sa inaya niya akong mags*x na tinanggihan ko. I don't do sex but he want us to do it kaya syempre ayaw ko. Tapos doon nagstart na parang nagbago siya. He started to get rough on his kisses and he is being too much kaya nakipagbreak ako pero hindi siya pumayag. Pero noong nahuli ko siya sa unit niya na may kas*x, doon na talaga ako nakipagbreak and never let him have any second chance.

Bobo niya eh. Porket ayaw kong makipags*x sakaniya sa iba niya hahanapin? Edi siya na ang alpha kid. Kaya ngayon, hanap siya ng babalikan na maibibigay and needs niya. Sana one year na kaming nagiging tanga kung hindi siya nakipags*x sa iba.

Akalain mo 'yon, tumagal ako ng halos one year sakaniya. Kaso hindi umabot eh kasi naghiwalay kami noong 11th monthsarry namin.

"Oh bakit bad mood?" Tanong ni Phineas ng makaupo ako sa gitna nila ni Ferb. "Hulaan ko, dahil sa magaling mong ex?"

"Of course. Masyado niyang ginugulo ang buhay ko, tangina." Himutok ko bago ipikit ang mga mata. "Why can't he understand that we are fvcking over at hindi na ako babalik sakaniya?! I don't love him for fvcking sake----shit ano ba?!"

Nang imulat ko ang mga mata ko ay agad akong napabalikwas ng upo dahil si Ma'am Acozta pala ang humampas sa desk ko.

Putangina. Kaya pala sinisiko ako ng dalawang katabi ko. Tanga mo naman selp.

"Cussing is not allowed in my class, Miss Montero." Seryosong saad nito na ikinaupo ko ng maayos. "Detention after class."

What te fvck?! May ipapangit pa ba ang araw na 'to? Tangina, ayaw kong madetention. That's so boring.

Lagi kaya akong laman ng detention office noong freshman pa ako kasama sina Phineas and Ferb dahil puro kami kagaguhan. Pero noong naging 3rd year kami ay tumigil na ako sa paggawa ng katarantaduhan pero ngayon?! Tangina nalang mukhang namiss ako ng detention office.

"Get one and pass."

Pucha, may quiz pa.

I sighed and looked at my professor in front na busy na sa laptop niya. Kung hindi ko lang talaga siya kalahing maganda ay baka sinipa ko na siya, charot! Mabait akong estudyante kaya hindi ko gagawin 'yon sa masungit na teacher ko.

"Zj, pagaya."

"Jei."

Walanghiyang kambal 'to nagiging bubuyog na naman. Mga hindi kasi nakapagreview ang dalawang

'yan dahil tinapos nila ang ibang plates kagabi. Inuuna kasi ang pambabae kaysa plates kaya nagc-cram sila.

Para makagaya sila ay nilakihan ko ang sulat ko saka humalumbaba habang nagsasagot. Hindi naman ganon kahirap ang test kung maga-advance reading ka kaya pachill chill pa ako not until Ma'am Acozta called me.

Miss agad ni Ma'am ang boses ko.

"Sit properly, Miss Montero."

Like what she have said, I sit properly bago siya tingnan at ngisian. Nakatingin lang naman siya sa'min nina Phineas kaya sinipa ko sila para tumigil muna sa panggagaya. Bulok kasi manggaya si Phineas kaya nahuhuli kami minsan pero si Ferb ay hindi. Magaling mangopya ang isang 'yon.

"Are you done?"

"Yes po. I'm done with him." Sagot ko kahit na walang connect sa tanong niya.

I heard my classmates giggles dahil alam nila kung paano ako guluhin ni Kaios. Nursing student 'yong abnong 'yon pero nakakaabot sa Architecture department para lang bwisitin ako.

"Give me your paper." She said instead kaya tumayo na ako at ibinigay ito sakanya.

Kumisap-kisap pa ako nang mapansin kong wala s'ya sa mood kaya imbis na maghasik ng kaharutan ko ay pinili ko na lamang tumahimik.

Mabait kasi ako. In born literal.

"Go to the detention room. Now."

I nodded and get my bag saka umalis ng room. One hour lang ang klase namin sakaniya ngayon tapos last class pa kaya wala akong takas sa detention.

Nang makarating ako ay agad akong kumuha ng upuan at sumubsob dito. Ang tahimik pa naman kay nagsuot ako ng airpods at nagpatugtog.

I was humming a song when I notice that someone is with me kaya nag-angat ako ng tingin. I saw a guy wearing an eyeglass. He have fair skin and a chinky eyes that made him look adorable. Ang ganda rin ng porma niya, alagang Uniqlo.

"Yes?" Tanong ko ng mapansing nakatitig lang siya sakin. Ngayon lang ba siya nakakita ng ganito kaganda?

"I-i uh sorry. I d-didn't know that y-you're here." Utal na sambit nito habang namumula that made me stiffle a smirk. "I'm W-wave."

I nodded and accept his hand na nakalahad sa harapan ko.

"I'm Zajei."

Mas lalong namula ang mukha nito na ikinatawa ko ng mahina bago muling sumandal sa upuan.

Napansin ko ang silver metal plate sa kaliwang dibdib niya na ikinataas ng sulok ng labi ko.

He is the president of the student council tapos nahihiya siya sa'kin.

"Come on, have a seat." Saad ko na ginawa niya naman. He get a chair and place it beside mine. "Bakit ka napadpad dito, SSC President?"

"I-i was just checking t-the Archi department." Nahihiyang pahayag niya na ikinangisi ko pa lalo.

Hiyang hiya ata siya sa'kin.

"Y-you? Why are you h-here?" Tanong niya ng hindi ako magsalita.

"Detention."

I am enjoying the song when the door suddenly open kaya napatingin ako doon. It is Ma'am Acozta na seryoso lang na nakatingin sa akin at sa katabi ko. Sa hindi malamang dahilan ay napakagat labi ko at napalunok dahil mukhang wala siya sa mood.

Ano kayang nangyari sa room? Bakit parang galit si Ma'am?

Ilang segundo lang siyang nagtagal sa may pinto ng walang pasabi na umalis ito at iniwan kami. Grabe, hindi man lang ako inalis dito.

Maya maya pa ay bumukas na naman ang pinto at iniluwa nito ang pambansang kambal ng buhay ko. They are holding a chips on their hands bago ako kawayan kaya tumayo ako.

"Jei, uwi kana raw sabi ni Ma'am Acozta."

Tila nagliwanag ang mga mata ko sa sinabi ni Ferb kaya agad kong kinuha ang bag ko at nagpaalam kay Wave. He just smile shyly at me bago ako tuluyang umalis sa detention room.

"Anong nangyari sa room pag-alis ko? Bakit mukhang wala sa mood si Ma'am?" Tanong ko habang nakikiagaw sa kinakain nila. 10 minutes palang matapos ang dismissal pero may hawak na agad silang pagkain.

"May sumugod na babae. Yung ex ni Jino, pre. Tapos hindi ata napansin na andon si Ma'am kasi tuloy tuloy siya tapos pinagmumura si Jino kaya nagalit si Ma'am." Phineas said and get his phone out at itinapat sa akin. "Panoodin mo."

I get his phone at ako na ang naghawak habang naglalakad kami papuntang parking lot. May video talaga sila simula noong sumisigaw yung babae tapos kitang-kita si Ma'am na seryoso lang sa unahan.

Pero pucha, ang hot niyang tingnan!

"Why did you film it?" Tanong ko at sumandal sa kotse ni Ferb.

Malayo kasi ang napag-parking'n ko ng kotse kaya mamaya na ako pupunta doon.

"Sabi ni Ferb ivideo ko raw para mapanood mo rin." Phineas answered kasabay ng pag-abot ko ng cellphone niya sakaniya. "Ganda ni Ma'am don no?"

I just shrugged and bid my goodbye bago pumunta sa kotse ko.

Ang ganda nga don ni Ma'am lalo na noong pinapagalitan niya yung ex ni Jino. Bakit kasi ang hilig namin sa mga ex na naghahabol?

Nang makapasok ako sa kotse ay pinainit ko muna ang makina nito bago ito pinaandar. Minsan talaga pinagsisisihan kong maaga ako kung tapusin ang mga plates at requirements ko dahil wala akong magawa at pinagkakaabalahan minsan. Pinakaayaw ko pa naman ng walang ginagawa kasi masyadong active ang utak ko para mag-overthink.

Dahil sa ayaw ko pang umuwi ay nagstroll muna ako around the city dahil hapon pa naman ang class ko bukas kaya pwedeng magpuyat. .

Habang nagr-roadtrip ako mag-isa ay may nakita akong isang park kaya tumigil muna ako to watch the sunset. Malapit kasi sa dagat yung location ng park kaya maganda manood don ng sunset and sunrise.

I sat on the bench and watch the scenery in front of me habang kumakain ng street foods na nabili ko kanina paglabas ko ng kotse.

"Hey." Bati ko sa isang bata na nasa kabilang bench lang habang umiiyak. I think she is around 4-5 years old. Tumayo ako at lumapit sakaniya na ikinalingon nito sa akin.

I gave her a sweet smile na minsan ko lang gamitin bago ako magtanong kung pwede ba akong maupo sa tabi niya.

"My Mommy said that I shouldn't let a stranger get close to me." Mahinang sagot nito sa tanong ko na mas lalo kong ikinangiti.

She's beautiful. Katulad ng mga mata niya ang mata ni Ma'am Acozta.

"I am Ate Zajei." Pagpapakilala ko bago lumuhod sa harapan niya. "How about you po?"

"I am Shanen po." She said cutely and smile a little.

She tap her side kaya umupo na ako at inabutan siya ng panyo.

"We're not strangers na and Ate Zajei is not a bad person." Saad ko bago ayusin ang buhok niya. "Can I know why are you crying, baby?"

"I am lost po. I escaped my father's girlfriend po." Malungkot na saad nito na ikinawala ng ngiti ko.

I remember when I got lost too when I was still a child. Nawala rin ako sa isang park noon dahil tinaguan ko sina Mommy and Daddy tapos iyak ako nang iyak ng hindi ko na sila makita pa. I was so scared that time na hanggang ngayon ay natatandaan ko pa din dahil 6 years old na ako no'n. Alalang alala nga ang parents ko no'n ng makita nila ako tapos umiyak pa si Mom.

I smile sadly.

I miss them. I miss the feeling of having a whole family.

"I can help you to find her, baby." Nakangiting alok ko sakaniya na ikinaliwanag ng mga mata niya.

"Thank you po but I don't want her to find me." Malungkot ang ngiting mababakas sa mga labi niya bago ako tingnan sa mga mata. "Tita Iris don't love me po. She just love my father, not me."

For unknown reason, I hug her and kiss the top of her head. I can see myself on her, I am like this when my parents left me.

I was 8 years old when they left me and got divorced. They said, they aren't meant to be but that was bullshit. How can say that when they got married and have a daughter? Their reason is just so lame that made me want to puke.

Para lang silang naglaro and when they finally found their playmate for the rest of their lives, they decided to take different paths and leave the fruit of their game. . . which is me.

"Paano ka niyan, Shanen? Saan kita dadalhin?"

"Can you take me with you, Ate? You won't hurt me naman po diba?" She cutely said that made me smile and pinch her cheeks.

"Of course but first, we should know the authority that you're with me in case that they would look for you."

"No po. Tita Iris won't find me but my Mommy and Daddy would." Saad nito habang umiiling iling pa. Nagulat pa ako ng bigla nitong hawakan ang magkabilang pisnge ko at ngumiti ng matamis. "Sama po ako sainyo, Ate Zajei."

I smiled but I am really having a second thoughs. Baka mamaya kasuhan ako ng kidnapping eh.

Naputol ang pag-iisip ko ng madama ng maayos ang mga palad niya sa pisnge ko. Baoit parang ang init niya?

I placed palm on her forehead and neck para icheck and temperature niya and I was right, may lagnat siya.

I sighed and carry her papunta sa kotse ko. Nilagyan ko siya ng seatbelt saka ako pumasok sa driver seat.

"Shanen, can I take you to the hospital first? You're having a fever, baby." Saad ko at inumpisahang magmaneho habang paglingon lingon sakaniya.

"Ayaw po, Ate. Hospitals smells bad." She said while pouting that made me smile. Parehas kami ng definition ng hospital.

I hate its smell either.

"Pwede sa condo muna kita?"

She nodded kaya no choice kung hindi dalhin ko siya sa unit ko. Ilang beses ko na ding itinanong sakaniya kung ano ang pangalan ng magulang niya but she's not answering me hanggang sa makatulog siya.

Ampucha. Naging insta Ate ata ako.

....

"Shan," katok ko sa cr ng kwarto ko.

"Yes po?"

"I'll put your clothes here, ha? I'll just prepare our dinner so you can drink your meds na."

"Opo, Ate. Thank you." She answered a bit lout since she's still in the bathroom.

Tumawag lang ako sa secretary ko na bumili ng mga pambatang damit sa mall dahil hindi ako kontento sa mga nabili ko doon sa malapit na clothing line. Baka kasi hindi s'ya comfortable eh kaya naghanap ako ng iba pang option.

I just ordered foods too because I don't really know how to cook. Baka parehas kaming humimlay sa gutom, my ghad.

Nang makalabas ito sa kwarto ay dumiretso nalang s'ya sa kusina dahil nakita ko na lang siya na naglalakad habang inaayos ko ang lamesa.

"Ate can I watch cartoons after dinner?" She asked after we prayed.

"Mm, what cartoons?"

"Nemo po."

Tumango lamang ako at pinunasan ang gilid ng labi n'ya. I also let her drink her meds para sa lagnat para hindi na lumala pa saka ko s'ya binuhat papuntang living area to watch the cartoon she wants.

I grinned while watching.

Bakit parang ako ang mas nag-eenjoy sa punyetang isda na 'to?

Naaalala ko kasi iyong nabasa ko before that Nemo is just Marlin's imagination to save him from grief. He was devastated from his wife and all his children's death kaya nabuo si Nemo sa isip n'ya.

Ayoko namang sabihin kay Shan kasi baka masira ang childhood n'ya.

Gusto ko ngang sabihin din sakan'ya na bulag si Dora kasi sabi n'ya ayon daw ang next naming panoorin pero nanahimik nalang ako kasi baka matakot pa s'ya.

Dati talaga inis na inis ako kay Dora kasi tangina tanong nang tanong. May kasama na nga s'yang unggoy tapos idinadamay pa ako sa pagsagot. Uto-uto pa naman ako noong bata kaya sagot din ako ng sagot.

"Shan, what would you answer if someone asked you where is Nemo?" Tanong ko sakan'ya habang pinapalitan iyong movie.

"He's in the sea po." Simpleng sagot nito na ikinangiti ko---"hinuhuli ng mangingisda."

Mas lalong lumawak ang aking ngiti at masayang nakipag-apir sakan'ya.

Anak ko ata 'to.

"What if someone ask you how to find Nemo?" I questioned again that made her smile.

"I'll give them the address where Marlin find Nemo po. They can find him on their own. Malaki na po sila. Hindi ko na problem 'yon." Matatas na sambit niya na ikinaawang ng mga labi ko.

I chuckled in disbelief.

Medyo ganito ako noong bata ako. Mas maganda nga lang ako pero halos parehas kami ng sagutan.

"Ate Zajei," she called that made my head tilt to her side.

"Yes baby?"

"Do you know the meaning of the word worcestershire? My classmate is asking me po kasi what's that and she said that if I don't know that then I'm probably dumb."

My eyebrows arch but a gorgeous grin suddenly appeared on my lips.

"Shan, listen," I put my hands on her shoulder and caress her hair. "Kapag sinabihan ka ulit ng gan'yan sabihin mo bibigyan mo nalang sila ng encyclopedia."

"Why po?"

"Ipahanap mo ang explanation kung bakit dapat may pakialam ka sakanila."

Chapter 5

Zajei's POV

"Shan, milk or chocolate?"

"Milk po." Nakangiting saad nito kaya ikinuha ko na siya ng gatas niya.

"Paano 'yon? I need to attend my class, baby. Sino ang makakasama mo dito?" Nag-aalalang tanong ko at umupo sa harap niya dahil may class ako ngayon.

Hindi ako pwedeng umabsent dahil graduating na ako at bawat isang araw sa college ay mahalaga. Minsan nga kapag umabsent ka ng isang araw ay parang nawala ka na ng ilang buwan dahil sobrang dami ng namiss na topic.

"I can take care of myself po, Ate Zj." Mahinhing sagot nito at kumain na.

Kasalukuyan kaming kumakain ng breakfast. Dito kasi siya natulog dahil ayaw niyang umuwi kaya malay ko ba kung saan ko siya ihahatid. Puyat nga rin ako kasi inalagaan ko siya kagabi kasi nga may lagnat siya. Dude, that was my first time on taking care of a sick child. Nakakastress pala 'yon lalo na kapag ayaw bumaba ng lagnat. Buti nga medyo bumaba na yung lagnat na ngayon, sinat nalang.

"You sure?" I asked na tinanguan niya lang. She drink the milk and smiled at me to assure me na ikinapanatag ng loob ko pero nag-aalala talaga ako sakaniya. "Fine. I'll give you a phone, do you know how to use it?"

May phone kasi ako na hindi ko na ginagamit kaya papahiram ko muna sakaniya.

"Opo."

I get my old phone out of the drawer and show it to her.

"May number na si Ate Zj dito. Just call me if you need Ate. Okay?" I said while smiling kaya tumango siya.

Sa buong buhay ko, ngayon lang ako nag-alaga ng bata. One year lang kasi ang gap namin ni Yuki kahit na parang baby ang turing ko don.

"Opo. Take care po." Malambing na saad niya na ikinangiti ko. Ang gaan talaga ng loob ko sakaniya kahit na isang araw ko palang siya nakikilala.

"Take care too, baby. Before the sun sets, Ate Zajei will be here already."

She nodded and kiss my cheeks bago siya bumalik sa room ko. Ayaw ko man siyang iwan ay hindi talaga pwede kaya nagsabi nalang ako sa head manager ng building na tingnan siya every hour to check if she is okay.

Lutang na lutang ako nang makarating ako sa university dahil yung utak ko nasa condo.

"Boom!"

"Gulat ako, grabe mamamatay na ata ako." Sarcastic na reaksyon ko ng bigla akong sinubukang gulatin ni Phineas at Ferb.

Ang bubulok naman nila.

"Bakit wala ka na naman sa mood?" Phineas asked that made me think for a second.

Hindi ko kasi sure kung dapat ko bang sabihin sakanila na may bata akong kasama sa unit. Pero best friends ko naman sila kaya bahala na.

"May anak na 'ko."

"Ha? Tanga ka? Paano ka magkakaanak eh takot na takot ka ngang magbuntis." Nakangising saad ni Ferb kasabay ng pag-akbay niya sa akin.

"Bakit ayaw niyong maniwala? Eto oh anak ko." Ipinakita ko sakanila ang picture ni Shanen na natutulog sa kama ko kaninang umaga tapos nakayakap sa'kin. "Ang cute 'no? Magaling ako gumawa ng bata eh."

"Putangina. Who's this, Jei?" Gulat na tanong nila na magkasabay pa kaya tumatawang tiningnan ko sila.

Their face are so epic.

"Anak ko nga."

"Anak ka ng teteng, Zajei Loure. Nangidnap ka ba ng bata?!!" Ferb hysterically asked kaya agad ko siyang binatukan.

Pinagtitinginan na kami sa kaingayan nilang dalawa.

"I'm not a kidnapper, idiots!" Singhal ko bago pumasok sa room. I told them not to tell others about Shanen na tinanguan naman nila.

Mapagkakatiwalaan naman ang dalawang ugok na 'yon kahit puro katarantaduhan ang alam.

"Good afternoon class." Bati ng bagong dating naming professor kaya nag-umpisa na naman ang kalbaryo ng buhay namin.

My ghad!

Nakakastress na talaga. Idagdag pa na dinendemonyo ako ng kambal na pupunta sila mamaya sa unit ko to meet Shanen. Alam naman nilang may sakit pa yung bata tapos gusto na agad bisitahin.

"Let's call it a day."

Agad kaming nagtayuang lahat para umalis na dahil tapos na ang misa--- charot! Para kasi kaming nagmimisa kanina dahil sobrang lambing ng boses ni Ma'am Interior Design. Alam mo yung tipong galit na siya pero ang lambing pa rin ng tono? Ganon na ganon.

"Zajeiiii!!!" Sigaw ng dalawa kaya agad ko silang hinampas.

"Bwisit! Just come over at 7 pm. Siguraduhin nyong may dala kayong pagkain at huwag isasama si Yuki. Understood?" Inis kong saad na ikinangiti nila ng malawak saka magkasabay na tumango.

Yuki shouldn't know that there is a kid in my unit dahil baka doon na 'yon tumira. She is so fond of kids kaya delikado si Shan sakaniya dahil hindi siya non tatantanan lalo na at ang cute niya.

Papunta na sana ako sa faculty ni Ma'am Acozta ng may makita akong bulto ng tao sa dulo ng hallway. Hindi ko na sana ito papansinin pa kaso narinig ko ang pamilyar na seryosong boses ni Ma'am.

"And you're just informing me *now* that our daughter is nowhere to be found?!" Mahina ngunit madiing bigkas ni Ma'am na ikinatigil ko sa paglalakad.

Our daughter? May anak kami?

Ay sila palang dalawa noong lalaki sa tapat niya--- puta, may anak na siya?! Don't tell me asawa niya ang lalaking nasa harap niya ha.

"I'm sorry, Sav. Hinanap naman namin siya pero hindi pa talaga namin makita." Malalim ang boses noong lalaki na hindi ko pa nakikita dahil nakatalikod sila ni Ma'am sa gawi ko. Pero sa kabila ng pagiging malalim ng boses niya ay andoon ang pangamba at pag-aalala.

"Damn it, Seth!" Nanggigigil na saad ni Ma'am na ikinaatras ko.

Puta. Ang hot niyang magmura.

"Where did she brought her before she gone?"

Hindi ko na narinig pa ang sinabi noong lalaki nang umalis na ako at naglakad papalayo. That's too private para makinig ako kaya mas mabuti ng umalis nalang.

Hindi naman ako chismosa, slight lang.

Bago ako pumasok sa next class ko ay tinawagan ko muna si Shanen para tanungin kung okay lang ba siya tapos sabi naman niya oo raw, nahinga pa--- char! Okay na raw siya at nakakain na kaya tutulog daw muna kaya hinayaan ko na. Dalawang class nalang naman at uuwi na ako kaya magkikita na ulit kaming dalawa.

Until now, I am still wondering kung sino ang batang 'yon tapos sino ang mga magulang niya. Halata namang anak mayaman si Shan base palang sa kutis at pananalita niya.

I sighed and enter my next class.

Bahala na si Batman.

"Ate Zj!!" Salubong sa akin ni Shan ng makapasok ako sa unit at naabutan siyang nanonood sa Netflix.

Inilagay ko kasi sa puro cartoons ang movies don dahil baka kung ano pa ang mapanood niya if ever.

"Hello baby." Nakangiting saad ko saka siya binuhat. "Naks, wala ka ng lagnat."

She smile cheekily and kiss my cheeks bago bumungisngis. 6 pm pa lang kaya maya maya pa ay dadating na ang mga ugok na manggugulo dito.

"Of course, Ate Zj. My Daddy is always saying po everytime na magkaka-fever ako na I should get over it immediately so I can play na po ulit with him and Mommy."

I nodded saka umupo sa couch habang buhat pa rin siya. Nagtataka talaga ako kung bakit may hawig siya kay Ma'am Acozta lalo na yung mga mata niya. She looks like her little version lalo na kung pagmamasdan ang mga mata nila.

"Baby, tell me about your Mommy and Daddy." Wika ko kasabay ng pag-aayos ko ng buhok niya. Yakap yakap naman niya ang Ice Bear na unan ko habang nakaupo siya sa aking kandungan.

"My Mommy is an architect po and my Daddy is a marine navy." She proudly said that made me gulped.

Putangina. Baka kasuhan ako ng mga magulang nito kapag nalaman na nasa akin siya. Mukhang respetado pa naman ang parents niya tapos yung tatay ay marine navy, gago, baka itapon ako no'n sa dagat.

"Ate, are you okay?"

I smiled nervously at her bago tumango. Kinakabahan talaga ako sa ginagawa ko.

"Shan mamaya may dadating dito na dalawang pangit. Is it fine with you?" Tanong ko sakaniya kaya tumango siya.

One thing I noticed about her is, she's letting someone to finish speaking first before she talk. In short, hindi siya sumasabat.

"What is their name po?"

"Phineas and Ferb." Sagot ko na ikinabungisngis niya. I smiled a little seeing her giggling like that.

"Like the cartoon po?" She curiously asked na tinanguan ko.

"Yup. They are Kuya Phineas and Kuya Ferb. Mamaya dadating sila to visit you."

"They know me?"

"Of course baby---" I was been cut when my doorbell rang kaya tumayo ako habang buhat pa rin siya at nagtungo sa pintuan.

"Hellooooo!!!" Sabay na bati ng kambal na ikinairap ko. Napakaiingay talaga ng dalawang 'to.

"I'm Kuya Phineas."

"I'm Kuya Ferb."

"And you are Phineas and Ferb!!" Shan said that made us chuckles.

"Correct. What's your name po?" Phineas asked ng makapasok sila at nailapag ang mga dalang pagkain.

For the first time, wala silang dalang kahit na anong alak. Kapag kasi pumupunta sila dito sa unit ko ay lagi silang may dalang alak, umiinom man kami o hindi.

"Shanen po."

"What a beautiful name you have, Shan." Nakangiting saad ni Ferb at nakipag-high five sa bata.

Mahilig talaga sa bata ang dalawang 'yan. Bukod sa *kids* na literal, mahilig talaga sila sa mga babaeng mas bata sakanila.

Mas bet mag-alaga ng baby girl.

"Kain muna tayo." Yaya ko sakanila dahil gutom na ako. Tumango naman sila kaya inihanda na nung kambal ang pagkain naming apat.

Ang weird nga dahil titig na titig sila sa bata habang kumakain kami. Ramdam kong naiilang na si Shan kanina kaya sinipa ko na yung dalawa sa ilalim ng lamesa dahil hindi makakain ng ayos ang bata sa mga ginagawa nila.

"Jei." Tawag sa akin ni Ferb matapos kong maligo. Nakapag-refreshen na si Shan kaya ngayon ay nanonood nalang siya ng Barney. Lumapit ako sa pwesto ng kambal na nasa mahabang couch at pinapanood lang si Shan na nasa single couch. "May napapansin ka ba sakanya?"

Ferb's statement made me confuse kaya tinitigan ko lang si Shan gaya ng ginagawa nila.

"Hindi naman siya mukhang maligno o chanak---- gago!" Mahinang pagmumura ko dahil bigla akong binatukan ni Phineas.

"Bobo hindi 'yon. . . What we meant to say is, parang may kamukha siya."

"She looks like Ma'am Acozta." I exclaimed na ikinatango nila pero agad ding napabalikwas ng upo at umawang ang mga bibig. "What's with the face?"

"Tangina. Tama tama. Si Ma'am Acozta ang kamukha niya." Bulong ni Phineas at lumuhod sa harap ni Shan.

Close na silang tatlo dahil hinarot nila nang hinarot ang bata.

"Baby, what's your name?" Ferb asked for the second time that made the kid frown.

"Shanen po, Kuya."

I chuckled when I saw that Ferb is getting frustrated dahil kinamot na niya ang kanang kilay niya.

"Baby, what he meant is your whole name. What is your complete name?" This time, I am the one who asked dahil mukhang hindi na makapagsalita pa ang dalawa naming kasama. They are just waiting for her to answer and when she finally did, halos ikalaglag ng panga naming tatlo.

"I am Shanen po. Shanen Sevrix Acozta."

....

"Any clarification? Question?" Huling tanong ni Ma'am Acozta na inilingan lang naming lahat.

Kakatapos lang niyang maglesson at pansin ko na medyo balisa siya pero hindi naman halata dahil ang galing niyang magcompose ng sarili. Mukhang ako nga lang ang nakapansin dahil ako lang ang nakatunganga sakaniya all throughout the class duration.

"Hoy!!"

Agad akong napakurap ng biglang may sumigaw. Punyeta, ang pangit talaga ng combination nang boses ng kambal na 'yon. Nakakarindi eh.

"What?" Iritang tanong ko sakanila na nakatayo lang sa harap ko. "Umalis na nga kayo! Nabubwisit ako sa pagmumukha niyo."

"Edi aalis na." Barumbadong saad ni Ferb na ikinairap ko. "Tell her immediately, Zj." Bulong nito bago nila ako iwan mag-isa.

Ako nalang ang andito sa room tapos si Ma'am na nasa unahan. Busy ito sa laptop niya tapos paminsan minsan na may tinatype sa phone.

Huminga muna ako ng malalim bago kumuha ng isang upuan at ilagay ito sa harap niya. Napukaw ang atensyon nito ng magsalita ako na labis na ikinakunot ng noo niya.

"Nasa akin po yung anak niyo, Ma'am."

"What?" She asked while frowning. Seryoso itong nakatingin sa'kin kaya napalunok ako at huminga ng malalim.

Baka ipakulong ako nito eh.

"Hindi ba po may anak kayo?" Tanong ko na ikinataas ng kilay niya pero tumango rin siya kalaunan. "Kasama ko po yung anak nating dalawa."

"Where is she?" Seryosong tanong nito.

I grinned. "Kiss muna---"

"Stop playing around, Miss Montero."

I pout my lips and play with my beautiful fingers. Lahat talaga ng tungkol sa'kin maganda lalo na sa ugali at mukha.

"I'm not playing around, Ma'am. . . Kasama ko po talaga si S-shan. She's staying with me simula pa po noong isang araw." I explained that made her frowned even more.

Mukhang ayaw niya pa atang maniwala kaya inilabas ko ang cellphone ko at ipinakita sakaniya ang picture naming dalawa ni Shan.

"Namimiss ka na nga raw po ng anak natin--- anak niyo po pala." I smirk when she rolled her eyes and start fixing her things.

"Take me where she is." She said with full of authority na mabilis kong tinanguan.

"I'll take you to heaven, then."

"Miss Montero bakit parang pinatay mo ang anak ko----"

"She's in my unit, Ma'am." Putol ko sakaniya dahil baka talakan niya lang ako because of what I am saying. Tingnan mo nga ngayon at pinagbibintangan na akong pinatay ang anak n'ya. "Ngayon na po ba?"

"Just give me the address. I'll go there after my class." Saad nito na tinanguan ko lang pero may naisip akong mas magandang idea.

Suggest ko nga sakaniya.

"Ma'am, I have a suggestion."

"What is it?" Seryosong tanong lang nito habang naglalakad kami palabas ng building. May 30 minutes break kasi bago muling magsimula ang klase. But I don't have any class now dahil last subject ko siya.

"I suggest that you should eat with me para gumanda ang buhay mo."

"You're not good for the life."

"But I am good for the heart."

I stopped walking and turn around para harapin siya. I gave her a wide smirk before winking. Buti nalang talaga nasa dulo ang room namin tapos wala masyadong tao dahil nakalabas na ang mga kablock ko.

"You're not a pineapple juice." Pambabara nito na ikinatawa ko ng mahina.

"But I can be your partner for good." I stick my tongue at my cheek and playfully stare at her.

Imbis na sumagot siya sa sinabi ko ay nilampasan lang ako nito at naglakad na nang tuluyan palabas ng building. Mabilis ko naman itong hinabol at sumabay sakaniya.

"So Ma'am, my suggestion is I would just fetch Shan tapos ako na po ang magdadala sakaniya dito---"

"No. I would be the one to fetch her." Istriktong putol nito kaya tumango nalang ako at ngumisi.

"Gusto mo lang po malaman kung saan ang condo ko eh." Nang-aasar na saad ko pero tinaasan lang ako nito ng kilay at umiling.

"Ma'am? Kamukha mo po si Shan. Ang cute niya tapos ang ganda pa. Tatlo na po pala tayong maganda sa mundo tapos noong isang araw ko lang nalaman." I said with a grin on my lips pero hindi siya umiimik sa tabi ko. "She had a good heart, Ma'am."

"Malamang."

"Malamang crush mo 'ko." Dagdag ko sa sinabi niya bago tumigil sa paglalakad.

Hindi na ako sasama sa faculty niya dahil walang kasama si Shanen sa condo. Baka mainip 'yon doon dahil parehas kaming nasa school ng Mommy niya.

I mentally shook my head. Kawawa naman yung anak ko.

Charot!

"Una na po ako Ma'am." Paalam ko sakaniya na tinanguan niya.

"Send me the address----"

"Una na po ako sa puso niyo."

I chuckled at my own cringey lines when she stare at me boringly bago ilahad ang kamay niya sa harap ko. Nagtataka ko naman itong tiningnan dahil hindi ko siya magets.

"Give me your phone."

"Hoholdapin mo po ako Ma'am?" Parang tangang tanong ko pero ibinigay ko rin naman ang cellphone ko na hinihingi niya.

"Ma'am, you don't have to holdap holdap me. Just *love me, love me, say that you love me~"* pagkanta ko sa dulo pero hindi ako nito pinapansin. Busy lang siya sa pagtipa sa cellphone ko hanggang sa makita kong umilaw ang phone ko.

Nang ibalik niya ang phone ko ay nakangising tiningnan ko ito kung ano ang ginawa niya. Mahina pa akong napatawa ng mapagtanto ang ginawa niyang kababalaghan.

"Ma'am ang galing mo pong kunin yung number ko. Yung iba pinaghihirapan makuha 'yon pero ikaw po hinoldap niyo lang ako ng ilang minuto, nasayo na agad---" napatigil ako sa pagsasalita ng lampasan ako nito at naglakad na papalayo.

I shook my head while smiling.

"Ma'am!" Sigaw ko na ikinalingon niya habang nakakunot ang noo.

I smiled at her bago itinaas ang kanang kamay ko.

"Dapat hindi nalang po kayo naging holdapper, you should be a snatcher instead." Nakangiting saad ko pero tinaasan lang ako nito ng kilay.

"Because you're too good at snatching my sanity away!"

"Go home now, Miss Montero." Malalim ang tonong sambit nito pero ngumisi lang ako at inilang hakbang ang distansya naming dalawa.

"I don't know where my home is. Kaya pwede bang sa bahay mo nalang?" Wika ko na ikinailing niya out of disbelief.

"Stop. Flirting. With. Me."

I flashed my killer smile at her as I fix some strand of her hair.

"Blame my mouth. . . It can't stop speaking nonstop when it comes to you." I mumbled as I looked directly on her eyes. "Blame the cupid instead. As he strike my mind that's now flashing your name all the time."

"Cupid is the one who strikes the hearts, not minds." She seriously said but I just smile and step back a little.

"Cupid strikes my mind, in deed." Wika ko bago kumaway sakaniya. "See yah later, Ma'am!"

She turned her back at me after she nodded. She started to walked away habang nakasunod naman ang tingin ko sakaniya at pinagmamasdan ang bawat hakbang niya palayo.

Cupid strikes my mind. . . Because in order to aims my heart, you should invade my mind first.

And I'm starting to get insane.

No one should break my walls around my heart. Masyadong matigas yung rib cage ko para mapasok niya basta basta pero putangina, ang gulo ko na.

Straight ako.

Dapat talaga straight ako.

Putangina mo kupido!

Chapter 6

Zajei's POV

"Baby mamaya dadating ang Mommy mo to fetch you." I said while we are watching We Bare Bears.

Kanina pa nga kami nakahilata dito sa sahig ng living area na nilagyan lang namin ng mga comforter. Simula ng dumating kasi ako galing sa university ay nag-aya siyang manood ng favorite cartoon ko kaya yung We Bare Bears ang niplay ko.

I love Ice Bear!

"Why po? Kilala niyo po Mommy ko?" Nagtatakang tanong nito na tinanguan ko.

Ang cute nga namin ngayon dahil parehas kamingnaka-pajama. Hers is Panpan while mine is Ice Bear. Buti nalang talaga malapit lang yung isang clothing line dito kaya nakabili agad ako ng mga damit niya nung dinala ko siya sa unit ko.

"She's my instructor, Shan."

"Why did you tell her po na I'm here?" Tanong niyang muli.

I must tell, she is the kid who's curious about everything. Itatanong niya talaga what's on her mind and if you wouldn't answer it, siya na mismo yung hahanap ng sagot. She is smart, just like her mother.

"Kasi po hinahanap kana ni Mommy mo." I said and smile at her. Kahit ilang araw ko palang siya nakakasama ay napalapit na talaga siya sa'kin. "You miss her, right?"

She nodded and hug me suddenly na bahagyang ikinagulat ko.

"I will miss you, Ate Zj."

I smiled and kissed her forehead before hugging her back. Kung hindi lang 'to hinahanap ng mga magulang niya ay aampunin ko nalang siya. Ang sarap niya maging anak, legit.

"I'll miss you too, Shan." I mumbled softly before feeling her warmth. "Wait. I think it's your Mom na."

She nodded before pulling out of our hug. Tumayo ako at pumunta sa main door but I checked the peep hole first para masigurado na si Ma'am talaga 'yon. Nang makita ko ang seryosong mukha niya ay agad kong binuksan ang pintuan at binigyan siya ng isang mapaglarong ngiti.

"Hello Mameee! Miss mo po agad ako?"

"Where is my daughter, Miss Montero?" She asked instead that made me chuckle.

Minsan talaga hindi niya pinapansin ang mga pasegway segway ko.

"Mommy!!" Shan squeals as I opened the door wider para makapasok si Ma'am Acozta.

Ngayon na nasa harapan ko lang sila ay mas napagmasdan ko sila ng maayos. They have the same color of the eyes and have the same lips. Hindi nga lang ganon kaputi si Shan katulad ng Mommy niya

because she have a fair complexion compare to her mother who have a white skin complexion. Nakuha rin ni Shan yung moles ni Ma'am sa tip ng nose at gilid ng lips pero mas madami lang talagang nunal si Ma'am sa mukha.

Ang cute nila maging mag-ina.

"Ate Zajei!"

"Ay anak kita!"

Agad akong napatakip sa bibig dahil sa mga salitang kumawala rito. Gago, baka kung ano ang isipin nila.

"Ate, aalis na daw po kami." Malungkot na sambit ni Shan at tuluyang nagpabuhat sa'kin.

She looked at me sadly before burrying her face on the crook of my neck.

Shan is really clingy, sana yung Nanay din niya ganito.

"Take care ha? Don't escape your companion anymore." Bilin ko at naramdaman ko ang pagtango nito sa leeg ko. "Don't miss Ate Zj too much, ako lang 'to."

I saw Ma'am Acozta rolled her eyes at me before looking at her daughter na ngayon ay mahinang tumatawa. Ginagawa talaga akong clown ni Shan eh, tumawa ba naman sa mga sinasabi ko.

"Don't miss me that much either, Ate. Shanen lang 'to." She said that made me giggle.

"Ghad! What have you done to my daughter, Miss Montero?" Nakakunot ang noo'ng tanong ni Ma'am na ikinangisi ko at ikinatawa naman ni Shan.

"Wala po Ma'am ah. Mas tinuruan ko lang siya ng GMRC."

"Really? What is GMRC, baby?"

"Good manners and right conduct." Sagot ko na ikinabungisngis ni Shan sa mga bisig ko. Seryoso lang naman akong tiningnan ni Ma'am Acozta na parang hindi siya nakikipagbiruan.

Hindi ba tinanong niya ako? Sumagot lang naman ako kaya bakit parang galit siya?

"Ate, Mommy was pertaining me. I am her baby, not you." Nakangiting saad ni Shan na ikinangisi ko.

Ah si Shan pala baby niya, akala ko ako na.

"Can I be your Mommy's baby too?" I playfully asked but Shan just giggle and looked at her mother.

"Shan, what's the GMRC that your Ate taught you?" Tanong ni Ma'am matapos akong samaan ng tingin kanina.

"Good manners and right conduct, Mommy." Sagot ni Shan habang may ngiti sa labi. "She also told me the other meaning of GMRC po."

"What is it?"

"Good Man don't Run."

"Where's the C?"

"In the alphabet po."

Putangina.

I was trying hard not to laughed when Ma'am Acozta send death glares on me.

Tama naman yung sagot ng anak niya ah. Kapag kulang ang meaning ng abbreviations, nasa alphabet lang 'yon. Tinuruan ko na nga ng technique yung anak niya tapos naiinis pa siya.

"We really need to talk, Miss Montero." Bulong ni Ma'am ng kunin niya mula sa akin si Shan kaya napakagat ako ng ibabang labi.

Ang lalim noong boses niya. Punyeta. I'm having goosebumps.

"Mommy, can Ate Zajei visit me?" Shan asked habang nasa elevator kami. Ihahatid ko kasi sila hanggang sa ground floor.

"She's busy."

"Ate?" The kid looked at me with her puppy eyes that made me look at her mother.

"I'm not busy, baby. I'm always free for you and for your Mom."

I saw that Ma'am Acozta looked at me in my peripheral vision na ikinaiwas ko ng tingin. Minsan talaga nakakailang tumingin si Ma'am kasi parang tagos hanggang buto at kaluluwa eh.

"Baby, say goodbye now to your Ate Zajei." Ma'am Acozta mumbled after we arrived in front of her car.

"Babye po Ate Zj. Thank you for taking care of me, I'll miss you po." Malambing na saad nito na ikinangiti ko.

She kissed both my cheeks and gave me a sweet smile that made my heart melt. I ruffle her hair and give her a smile.

"I'll miss you too. . . Take care po sainyo, Ma'am."

She nodded before entering her car. Nakatingin lang naman ako sa papalayong sasakyan niya hanggang sa mawala ito sa paningin ko.

I would probably miss Shanen.

...

"Isa, dalawa, tatlo, apat, lima, ika'y tanga." Pagbibilang ko sa mga kaklase ko at huling itinuro si Jino na nasa dulo.

I am currently counting them para maigroup ko sila. Kailangan na naming tumulong sa pag-aayos ng gagawing booth ng mga Archi students. Vacant naman ng block namin kaya mas maganda ng gawin

yung dapat kaysa mag-cram.

"Pres, anong booth natin?"

"Horror daw ata at yung marriage booth." Sagot ko habang tinitingnan ang pangalan nila sa list.

Mags-start na ang construction ng mga booth from different departments because next week will be the start of foundation week. Excited na nga ako because foundation week is a week for haunting boys!

Halo halo ang students kaya sagana ang mga mata sa mga gwapo. Ang dami pa namang hot sa culinary at management department kaya doon ako tatambay sa booth nila kapag may oras ako.

"Jei, si Ma'am Acozta at Ma'am Lia raw ang tutulong sa Archi department for the construction of booths." Eira said out of nowhere habang hawak hawak ang clipboard niya.

Siya kasi talaga ang president ng buong Archi department kaya siya ang nagi-instruct sa lahat.

"They'll arrive any minute kaya start na ha. Kumpleto na rin yung mga materials, just call me if may kulang pa o may problema. May klase pa 'ko eh."

I nodded at her saka kinuha ang clipboard na hawak niya. Stress na stress ang taong 'to. Masyado kasing pinoproblema ang problema kaya problemado siya. Lah, pota, ang gulo.

"Zajei, anong booth ang unang gagawin?" Miss Lia asked ng makalapit sila ni Mrs. Acozta.

My eyes are automatically fixed on the woman with hazel brown eyes that is now seriously looking around to check the location perhaps.

Ngayon ko lang siya nakita ulit because we don't have any class on her subject for today. Pero tangina, she's oozing hot.

"Hoy Montero!"

"Ayputanginamo!" Mabilis na wika ko dahil may biglang humawak sa bewang ko.

Ang lakas pa naman ng kiliti ko don.

"Your words, Miss Montero." Pananaway ni Ma'am Acozta kaya agad akong humingi ng paumanhin bago balingan ang taong gumulat sa'kin.

"Putangina mo, Ferb. Pahamak kang hinayupak ka." Madiin kong bulong kay Ferb bago siya bigyan ng isang malupit lupit na hampas sa sikmura na ikinaigik niya.

"Yung horror booth daw po muna ang gawin natin Ma'am." Sagot ko sa tanong kanina ni Ma'am Lia at iniabot sakaniya ang clipboard.

Andoon kasi ang instructions ni Eira at yung plano naming lahat for our booth kaya sila nalang ang magbasa. Nag-iisip kaya ako ng magandang design for horror booth dahil feeling ko ay ang lame ng napagplanuhan namin.

Sabi naman nina Eira ay pwede kong dagdagan yung idea kaya gagawin ko nalang ngayon. Gusto ko kasi yung horror booth ang magiging sanhi ng pagkapuno ng clinic sa foundation week dahil hindi nila

kakayanin, charot!

Gusto ko thrilling and realistic yung booth, that's it.

"Zajei, kanina pa nakatingin sayo si Wave." Pukaw ni Phineas sa atensyon ko dahil kasalukuyang busy ako sa pag-inom ng tubig.

Kanina pa kaya kami nagdedesign at nagpipinta para sa location ng booth kaya pagod na ako kakatitig kay Ma'am Acozta--- charot ulit! Pero half true talaga yan dahil nasa tapat ko lang siya kanina habang nagp-paint ako.

Ang hot pa naman niya ngayon kasi hindi niya suot yung blazer niya. Mhen! Kitang kita yung curves niya kaya andaming nakatambay ngayon dito sa open field.

"Who's Wave?"

"Yung president ng SSC. Balita ko crush ka raw no'n." Singit ni Ferb sabay pasimpleng sumulyap sa bandang likuran ko kaya tiningnan ko rin.

Ah, Wave nga pala ang name nung SSC President na alagang Uniqlo dahil halatang ganon ang style niya. Ang gwapo nga non eh pero hindi ko masyadong bet because there is something on his aura that makes me wants to avoid him pero kung titingnan ay gwapo naman talaga siya.

Yung tipong boy next door ang datingan.

"Lapitan mo, Zj. Kapag 'yan naging jowa mo ay buhay na buhay ka. Culinary ang course nyan." Pangdedemonyo nung kambal sa tabi ko na ikinairap ko lang.

Alam kong culinary si Wave dahil na rin sa lanyard niya. Pero I admit, kung hindi ko siya nakita noon sa detention room ay hindi ko siya makikilala. Hindi ko talaga siya napapansin dito sa university or sa building nila kahit lagi akong dumadaan doon.

Yung una ko kasing ex is culinary student kaya madami akong kilala dati don noong kami pa. Nagbreak nga lang kami noon kasi nagsawa ako sa luto niya--char! We broke up because he is too paranoid and possessive na pinakaayaw ko sa lahat.

Alam naman niyang maglalaro lang kami tapos kung makaasta siya parang asawa na niya ako. Ayaw ba naman akong palapitin kina Phineas kasi raw aagawin nila ako.

Kaya tip number one, 'wag magseselos ng sobra kung ayaw mong bukas ay single kana.

"Hindi ko type mga par."

"Bakit? Mukhang bakla?" Mahinang tanong ni Ferb sabay hagalpak ng tawa na ikinangisi ko.

"Hindi naman. My interest isn't on him, just like that." Sagot ko bago tinapik ang balikat nila at lumapit kay Ma'am Acozta.

Break time kasi kaya nakakagala ako rito sa pwesto namin. Kanina ko pa kaya gustong lapitan si Ma'am Acozta para kamustahin yung anak namin, kidding!

"Hello Ma'am! Water or me?"

"Juice." Bored na sagot nito bago tingnan ang mga paintings na ginawa namin kanina.

Grabe talaga, bakit none of the above ang sagot niya? Bakit juice diba kung pwede namang ako nalang--- tama! May juice ako!

"I have juices. . . But I can't give it to you easily because I need to release it first---"

"Shut up, Miss Montero. Others might think different if they would hear you." Agad na saway nito na ikinangisi ko.

I sat beside her saka sumandal sa upuan. Pasipol sipol lang ako sa tabi niya habang nag-iisip ng susunod kong itatanong para may topic kami.

Kapag talaga siya ang kausap ko ay dapat lagi akong may baon na tanong dahil mahirap siyang kausapin. Ang ikli kasi sumagot tapos kapag nasagot na niya yung tanong ko, end of the conversation na. Minsan nga ay mas nage-enjoy pa akong kausapin si Siri kaysa sakaniya dahil si Siri mahaba sumagot, detailed kumbaga pero si Ma'am? Para akong nakikipag-pinoy henyo.

"Ma'am, do you know who is the boy who hacked NASA at the age of 11?" Tanong ko kalaunan na ikinalingon niya sa akin.

"Yes. He is Walter O'Brien."

"Ang galing mo po Ma'am! What do you want as a reward? Kiss?" I amazingly asked dahil manghang mangha ako.

There is only few who know Walter O'Brien and it is odd to talk one of them. Tapos itong si Ma'am ay parang kilalang kilala si Walter O'Brien dahil ang confident niyang sumagot sa tanong ko.

"I want you to shut your mouth." Supladang sagot nito na ikinatawa ko.

"Siya po yung may pang-apat na pinakamataas na IQ, right?" I asked instead because I wanna asked multiple questions to her than to shut my mouth.

Gusto ko siyang kausap.

"Yes. His IQ is higher than Albert Einstein."

"What's their IQ?"

"Einstein have 160 and O'Brien have 197." Sagot nito na ngayon ay seryoso nalang na nakasandal sa upuan niya.

Buti pa kapag ganito ang topic, medyo mahaba siya sumagot. Kailangan pala pang-seryoso yung topic na itatanong ko 'no para makausap ko siya ng matagal.

"He was been arrested by the FBI when we was 11 to get their blueprints on his bedroom wall, tama po ba?"

She nodded and looked at me seriously while furrowing her brows.

"Why did you asked anyway?" Tanong nito pero nagkibit balikat lang ako at nginitian siya.

"Do you believe that there is different universe or there is a universe inside our universe?" Muli kong tanong na ikinakurap niya. Ilang segundo akong naghintay na magsalita siya bago niya tuluyang ginawa.

"Multiverse?"

I nodded and pressed my hands together. Dati ko pa talaga gustong makipag-usap sa taong katulad niya na may alam sa ganito dahil simula ng mawala si Mommy sa buhay ko ay parang nawalan na rin ako ng kausap sa ganitong bagay.

What we have in common is we both like to talk about things that others don't like. Parehas kaming interesado sa mga bagay na mahirap iexplain like what I was saying earlier, the universe thingy. Dati nga nag-uusap din kami about aliens, Bermuda triangle, area 51, milky way, how deep oceans is and many more.

"Give me the universe you want me to talk about specifically." She simply asked while looking in front habang mataman ko naman siyang pinagmamasdan.

"Parallel. Parallel universe."

She nodded and pressed her lips together before biting her lower lip na ikinatulala ko.

My ghad!

"Parallel universe is a universe we can not find. But however, some people do believe in it. In that universe, there is different us but maybe, in different time." She mumbled. "Do you believe in it?"

Instead of answering, I smile at her before looking at the blue sky above.

"Can I know your opinion first? Do you believe in it?" Tanong ko ng hindi siya nililingon.

There is a long silence that surrounds us before I heard her sigh and starts speaking.

"Partly. My beliefs in it is not as strong like others."

"Bakit po?"

"Somehow, I believe in it because it have theoretical basis that we can read but sometimes, there's something on me that do not want to belive it. I just find it cliché sometimes." Mahabang pahayag niya na ikinangiti ko.

Ang ganda niya sumagot, pwede na siyang mag-I do sa harap ng altar kasama ako---- damn it! Mali 'yon! That can't be!

May pamilya na si Ma'am.

"How about you?" Tanong nito na bahagya ko pang ikinagulat.

Woah, nagtatanong na siya. She's improving!

"No. I don't believe in it." Matigas na sagot ko bago siya binalingan ng tingin.

"Why?"

"If there is a parallel universe, parang ang sama naman ata ng mundo." I said with a pale smile on my lips. "Imagine Ma'am, there is different us in different universe pero halos parehas lang din naman. Ano pa bang ipinagkaiba? Doon mas maganda ako tapos diba pinakamaganda lang?"

"Give me an honest answer. Speak your thoughts." She said seriously yet there is softness in her voice.

Sabagay, kahit naman laging seryoso ang boses ni Ma'am ay babaeng babae pa rin. Pero minsan talaga ay nakakatakot ang boses niya because of its authoritive tone.

"I don't want to think that there is a parallel universe wherein another me is living." Mahinang saad ko na ikinatawa ko ng pagak. "I don't wanna overthink on what is my status in there because I don't want to question my existence. . .Ayokong umasa na masaya ako sa ibang mundo. How cruel the world could be if I am not happy here but in another universe, another me is living her life to the way she deserve and not the way I used to live with it? I'm selfish you know." I mumbled under my breath na hindi ko na alam kung narinig niya pa ba dahil sa sobrang hina nito.

"Pain makes you stronger."

"Yet pain lives within myself." saad ko saka sinalubong ang mga mata niya.

After my parents left me, ngayon lang ulit ako nagverbalize ng mga nasa isip ko about my feelings. I never let anyone know nor hear my thoughts because I'm afraid that they would leave me too because I am being dramatic or such.

Although, wala naman akong pakialam kung iwan nila ako. As long as my friends, grandparents and Uncle Vonny will stay with me, then it is fine.

I am fine.

"Forgive. Forgive so you can let the pain away." Wika niya na ikinangiti ko lang.

I already forgive them even if they didn't ask any. Pinatawad ko na sila, matagal na.

But how funny, I forgave them yet I can't forgive myself. I always doubted and doubting myself because of what they have done.

"Paano po ma'am kapag natisod ako sa bato tapos nagkasugat ako? Should I forgive the stone even though it wouldn't ask for my forgiveness?" Walang kwentang tanong ko pero tumango lang siya.

Behind my nonsense question, there is a deep explanation.

"Yes. Because not everyone are brave enough to ask for forgiveness so you should be the one to do it instead. Forgive them so you can free yourself."

Ewan ko pero sa bawat salitang binibitawan niya ay natatamaan ako.

Okay lang matamaan sa mga sinasabi niya basta 'wag matatamaan ang puso ko sakaniya.

Mahirap gamutin ang puso ko, lods.

"Ma'am, hindi ba po kahit papaano ay naniniwala ka na may parallel universe because of some theory?" Tanong ko para madismiss ang topic namin. Tumango ito na ikinakunot ng noo ko. "Paano po kung walang theory 'yon? Hindi ka po maniniwala?"

"Sort of."

"Bakit po? Why do you need some scientific theory to believe in things like that?" I intriguingly asked.

"Everything needs an explanation and I need some basis to believe in things sometimes." Sagot nito at tumayo na dahil tapos na ang break time namin pero ako ay nanatiling nakaupo at pinagmamasdan siya.

"Paano po kapag walang explanation? Hindi ka maniniwala?" Parang tangang tanong ko na tinanguan niya lang.

So, in order for her to believe in you, dapat gumawa ka ng scientific research. Pucha, ang hirap naman palang mapapaniwala ni Ma'am. Daig niya pa ang may trust issues.

"Is there something you know that do not have any scientific explanation?" Tanong ko saka tumayo para magpantay kaming dalawa.

Magkasing-tangkad lang talaga kami ni Ma'am pero dahil naka-high heels siya, mas matangkad siya ngayon kaya nakatingala ako sakaniya.

"None."

I smiled sheepishly before giving her a playful look.

"I'll give you one." I said and wink at her pero kumunot lang ang noo niya habang nakatingin sa'kin.

"What are you talking about?"

"I'll give you something unexplainable. Yung wala kang mahahanap na any deep theory or evidences to prove it pero talagang nage-exist siya sa mundo."

"You can't look something like that." Kontra niya pero nginitian ko lang siya at tiningnan ng diretso sa mata.

"I would. I would give it to you once I figure it out and you won't do anything but to believe in it."

Chapter 7

Zajei's POV

Kasalukuyang naglalaro ako ng ML habang nakaupo sa ilalim ng puno dito sa quadrangle.

Masyado kasing mainit sa pinaggagawan ng booth kaya tumakas muna ako. Wala naman ng ginagawa pero bawal pa mag-uwian kasi hihintayin pa namin si Dean to check our booth. .

"Punyeta, puro pabuhat." Bulong ko habang gigil na naglalaro.

Ang bobo kasi ng mga kasapi ko. Sinabing back-up pero mga inuna pa ang farm. Yung isa nang-aagaw ng buff tapos yung isa inagaw yung role ko tapos hindi naman pala marunong.

Putraydamo.

"Tangina talaga ng gumagamit kay Claude."

"Sumugod tapos walang minions!"

"Putangina!"

Hindi ko alam kung nakailang mura na ako pero gigil na gigil na talaga ako sa mga kasapi ko. Ang sasarap ireport ng mga hinayupak. Season kaya tapos ang makakasapi pa ay puro bopols kung hindi ka ba naman mainis.

"Ay tarantado, savage!" Nakangising batid ko ng makasavage ako kaya wipe out ang kalaban.

Ang swerte talaga ng mga kasapi ko sakin. Ang ganda ko na nga tapos ang lakas ko pa.

Buti nalang nasa tagong parte ako ng quadrangle kaya hindi masyadong mapapansin. Para pa naman akong tanga kasi nagsasalita ako mag-isa tapos biglang ngingisi kaya ipinagpapasalamat ko talaga na walang nakakakita sa akin dahil nakakahiya. Baka sabihin nila may saltik ako.

Nang matapos ang laban ay agad kong pinatay ang data ko dahil sunod sunod ang notifications ko. Ayaw ko na ding maglaro dahil nakakabwisit lang.

Time check, 3:01 pm. 4 pa ang dismissal namin dahil quarter to 3 pa raw matatapos ang meeting ni Sir Vonny. Kung tutuusin ay pwede na akong tumakas para makaalis na ako rito pero bilang isang mabuting estudyante, hindi ko gagawin ang bagay na 'yon. Takot ko nalang na maglinis ng cafeteria as my consequence.

Prenteng nakasandal lang ako sa puno ng biglang mahagip ng mga mata ko si Ma'am Acozta na parang may kaaway sa phone. Halatang may kinakausap siya dahil nakatapat ang cellphone niya sa kaliwang tenga niya tapos sobrang dilim ng mukha niya.

Nakakatakot talaga ang babaeng 'yon kapag galit. Tho, nakakatakot talaga siya minsan kapag sobrang seryoso niya pero ghad, mas hot lang siya kapag seryoso yung ekspresyon na nasa mukha niya.

Pero syempre, mas hot pa rin ako.

Nang ibaba niya ang cellphone niya ay tumayo ako at tumakbo sa direksyon niya. Medyo malayo yung pagitan namin, siguro nasa 8 meters.

"Hello Ma'am!"

"Not now, Miss Montero." Seryosong paalala nito bago nagsimulang maglakad papalayo.

Nakasunod naman ako sakaniya pero malayo ang pagitan naming dalawa. Baka bigwasan ako no'n kapag mas kinulit ko siya eh.

"Can I go now? Shanen is in the hospital."

Napatigil ako sa paglalakad ng marinig ko ang sinabi niya kay Sir Vonny na andito na pala sa open field.

Pero teka, nasa hospital si Shan?!

"What? Why?" Nag-aalalang tanong ni Sir bago tuluyang hinarap si Ma'am na seryoso lang ang mukha. "But you're coding right? Do you want a ride?"

"No. No thanks, Sir. I can handle." Sagot ni Ma'am dahilan para tumingin sa gawi ko si Sir Vonny.

Napaiwas naman ako ng tingin at kunwaring tinitingnan ang mga kuko ko ng lumingon din sa gawi ko si Ma'am.

"Miss Montero, come closer."

Dahan dahan akong naglakad palapit sakanila and gave them a sheepish smile.

"Ihatid mo si Mrs. Acozta sa hospital." Utos ni Sir na ikinakunot ng noo ni Ma'am at agad na umalma pero tinaasan lang siya ng kilay ni Gervauh the Great. " I won't let you go in that hospital alone."

Sinamaan muna ng tingin ni Ma'am si Sir bago tumango at balingan ako. I just wiggle my eyebrows at her before getting my bag para makaalis na kami.

"Saan ka pupunta, Zj?" One of my blockmate asked but I just smirk and wink at her.

"Secret. . . Una na 'ko, babye!"

Rinig ko ang mga diskusyon nila bago ako lumapit kay Mrs. Acozta na hawak hawak na ang bag niya at kausap si Sir Vauh.

I decided to wait for her in the other side of the field para magkaroon sila ng privacy ni Sir sa pinag-uusapan nila. Hindi naman ako tsismosa pagdating sa buhay ng may buhay.

"Let's go."

I nodded and walk after her. Grabe talaga, kinikilabutan ako sa aura niya. Para kasing kahit anong oras ay may bibigawasan siya dahil sa mga tinging ipinupukol niya.

Tangina. Sinong nang-away dito?

I opened the passenger seat for her saka siya pumasok kaya agad akong umikot para makapasok sa

driver seat.

"W-what hospital po?" I was a bit nervous while asking a question that made me stutter a little. Kahit kasi ako ay kinakabahan sa ideyang nasa hospital si Shan.

"Z. Corten General Hospital." Seryosong anas nito na ikinapikit ko.

Damn it!

Sa dinami dami ng hospital dito, bakit doon pa? Andoon ang nanay ko, goodness! Malamang sa malamang ay makikita ko siya doon because she's the directress of that hospital and she is also a pediatric doctor.

Punyeta naman oh.

"You can go now." Saad nito ng itigil ko ang sasakyan sa parking lot ng hospital.

Ayaw ko mang pumasok sa loob ay may kung ano namang nagtutulak sa akin para samahan siya. I want to be with her and I also want to see Shanen.

Matagal tagal ko na ding hindi nakikita ang batang 'yon.

"Sasama po ako, Ma'am."

"Miss Montero---".

"Promise po behave ako!" Parang nanunumpang sambit ko dahil itinaas ko ang kanang kamay ko habang sinasabi iyon. Napailing lang naman siya at lumabas na ng sasakyan.

Tuloy tuloy lang kami ni Ma'am sa pagpasok sa hospital at pagpunta sa iba't ibang pasilyo hanggang sa tumigil kami sa isang private room sa 8th floor.

She knocked first before opening the door na ikinapikit ko dahil ang una kong nakita pagbukas nito ay ang nanay ko.

"Mommy!"

"Baby, don't speak too much." Saway noong lalaki sa tabi ni Shan na may hawak ng oxygen mask.

Sa tingin ko ay ito ang tatay ni Shan. They have the same nose at maging ang kutis nila ay iisa. Halata ding respetado ang lalaki dahil na rin siguro sa siya ay isang marine navy.

My ghad!

"Zj, what are you doing here?" Her soft voice lingers on my mind as the flashback of the past started to invade my system again.

I closed my eyes and sigh deeply before directly looking at her eyes.

"Visiting your patient, Doc." Sagot ko sa mababang tono bago umiwas ng tingin at sumandal na lamang sa pader, malapit sa cr.

"Ate Zj, you're here. I miss you po." Shan smilingly said after removing her oxygen mask that made me smile a little.

I walked towards her and kiss her forehead bago sabihing namiss ko rin siya. She giggle and hug me first before kissing my cheeks.

"I don't know that you are fond of children, Zajei." Mahinang saad ng nanay ko nang bumalik ako sa pagkakasandal sa pader at nanatiling pinagmamasdan si Shan at Mrs. Acozta.

"You don't know anything about me. So please, don't act like you care." Mahinang sagot ko sakaniya, sapat lang para kaming dalawa lamang ang makarinig.

"Zj, anak. . . Mommy is missing you." Malungkot na sambit nito and held my cheeks pero agad din akong umiwas at ngumisi.

"My mother is gone. Long long gone." Nanunuyang saad ko na ikinatubig ng mga mata niya kaya agad akong umiwas ng tingin.

Matagal ng wala ang nanay at tatay ko. Simula noong iniwan nila akong mag-isa sa bahay namin dati at sumama sa mga bago nilang pamilya, alam kong kahit kailan ay hindi na muling mabubuo ang kinagisnan kong pamilya.

I beg them to stay. I beg them to stay with me but what did they do? Pinili pa rin nilang iwan ako.

"Anak..."

My eyes are starting to get watery kaya agad akong tumalikod at nag-excuse sandali saka dali daling lumabas ng kwartong inuukupa namin kanina.

Nagtungo ako sa rooftop at doon sandaling nagpahangin because I felt like I was been suffocated. Prenteng nakatayo lang ako sa gitna ng sahig na kinatatayuan ko at nakatitig sa sarili kong repleksyon sa salamin na nakadikit sa pinto.

My tears aren't falling.

I am hurt yet not a single tear stream down on my face. I am just tired of crying because of my broken family. Ilang taon din kaya akong umiyak dahil sakanila and now, I won't shred any single tear for them.

Masaya na sila kaya siguro kailangan ko na ding maramdaman yung saya na matagal ng nawala.

Yung sayang sila lang yung nakapagbigay sa'kin noong buo pa kami.

Mahigit kalahating oras ang ginugol ko sa rooftop hanggang sa maisipan ko ng bumalik sa room ni Shan para makausap ko naman siya kahit sandali.

Papalabas na ako ng elevator ng mahagip ng mata ko sina Mrs, Acozta and her husband na mukhang nagtatalo sa dulo ng pasilyo.

Malapit lang naman ang kinatatayuan ko sakanila kaya rinig na rinig ko ang mga boses nila.

"I told you not to let that woman get a hold of our daughter!" Inis na bulyaw ni Ma'am sa kausap niya na mukhang frustrated din.

"It wasn't her fault if Shanen has been of attack of her asthma---"

I pressed my lips together out of shock because Ma'am Acozta slapped her husband, hard. It is really hard because I heard how it stings.

Damn.

Rule no. 1, huwag hahayaang sampalin ni Ma'am.

"It wasn't her fault? Are you kidding me, Seth? Your daughter almost died because of it and where do you want me to put the blame? In the air? Fvck you! Your girlfriend just put my daughter in death and your telling me not to blame her when it is clearly her fault. She is too reckless!"

I unconsciously bit my lower lip to stop myself from running where Mrs. Acozta is when I saw how her tears stream down.

"She's not my girlfriend, Saviel. She's just a friend." Mahinahong saad noong lalaki at hinigit papalapit sakaniya si Ma'am para ikulong sa mga bisig niya na ikinasikip ng dibdib ko.

Kasal sila.

Yeah, right. They are married so they have all the right to hug each other whenever they want.

"Leave. . . Leave us alone, Seth." Garalgal na wika ni Ma'am bago alisin ang kamay noong lalaki sa likod at pisnge niya. "I'll be the one to take care of her."

The man sighed before nodding and left Mrs. Acozta alone. Nagdadalawang isip pa ako kung lalapitan ko pa ba siya o hindi na lalo na noong umupo siya at nagtakip ng mga palad sa mukha.

I deeply breathe before walking towards her and sit beside her. Agad siyang nagpunas ng mga luha bago ako tingnan ng walang emosyon kaya napabuntong hininga ako.

Mas gugustuhin ko pang magsungit at lagi siyang seryoso kaysa sa ganitong hilam ang luha at namumugto ang mga mata.

I get my handkerchief in my bag at ipinatong sa magkasiklop niyang mga kamay bago siya ngitian.

"You can cry, Ma'am. I won't judge."

Instead of speaking, she just stare at me and I was like smiling stupidly at her to mask how much her current state affects me.

Ayaw ko ng ganito siya.

"Asan po si Shan, Ma'am?" Tanong ko habang nagpupunas siya ng luha gamit ang panyo ko.

Hindi ko pa talaga 'yon nagagamit simula kanina kaya malinis talaga 'yon.

"Room. Sleeping."

Nasa tapat nga lang pala namin ang room ni Shan kaya tumango ako sakaniya bago tumayo at tiningnan kung natutulog pa ba ang bata. Baka kasi magising siya tapos makita niyang wala siyang

kasama.

Nang makita kong mahimbing pa ang tulog niya ay bumalik ako sa tabi ni Mama at sumandal sa upuan.

I was so silent. Ayaw kong magsalita. Basta ayaw ko lang mag-talk.

"You can go now, Miss Montero." Saad nito makalipas ang ilang minuto na ikinalingon ko sakaniya.

Walang pasok bukas kaya pwede akong magstay dito kahit late na. Wala rin siyang kasama kaya ayaw kong umalis.

"Ma'am, kumain kana po?"

She looked up to see me before sighing and standing up. Diretsong naglakad siya papasok sa room ni Shan at iniwan akong mag-isa sa harap nito.

Napailing nalang ako at kinuha ang cellphone para mag-order ng pagkain saka nagpunta sa parking lot para kunin ang duffel bag ko.

Bago ako bumalik sa room ni Shan ay nagpalit muna ako ng damit ko sa kotse dahil tinted naman 'yon saka dinala pataas ang duffel bag ko para makakapagpalit ako anytime.

I'm a girl scout, people.

"Ate Zj!" Masayang mukha ni Shanen ang naabutan ko pagpasok ko sa room niya matapos kumatok.

"Hello baby. Gutom kana?" Malambing na tanong ko matapos halikan ang pisnge niya.

I'm not really fond of children but there's something on this kid that want me to have a bond with her. Ang gaan ng loob ko sakaniya.

"Yes po. I want pizza!"

"Shan, no. . . It wasn't healthy."

Napangiwi ako bigla sa sinabi ni Ma'am dahil may pizza akong inorder and any moment ay darating yun---- gotcha.

"Good evening, delivery for Mrs. Saviel Acozta." Bati noong delivery boy matapos ko siyang pagbuksan ng pintuan.

Mas lalo akong napangiwi ng kumunot ang noo ni Ma'am at lumapit sa kinaroroonan namin kaya napalayo ako at tumabi kay Shan na parang bata.

"I don't have any order, please, check it again." Mrs. Acozta says and frowned even more ng may ipinakita yung delivery boy na receipt dahilan para mapalingon si Ma'am sa direksyon ko at samaan ako ng tingin.

Amputa, bayad na kaya ang mga pagkaing yon!

"Si Ms. Montero po ang nagbayad and she also used her account to order via online." Page-explain noong delivery boy saka nginitian si Ma'am.

I saw that Mrs. Acozta instruct the boy to place the foods on top of the coffee table bago ito may pirmahan. She also close the door and turn her gazes on me.

"What was that for, Miss Montero?"

"That's for us? Gutom na po kami ni Shan, Ma'am." Hindi siguradong tanong ko habang nakangiti ng alanganin sakaniya.

I heard Shanen's giggle before looking at me and wink playfully na ikinangiti ko.

"Mommy, I'm hungry na po. Can we eat the foods?" The kid cutely said to her mother that made me bit my lower lip.

Puro kasi pizza, pasta, fries, chickens, milktea, frappe and salads ang inorder ko kaya napaka-unhealthy. Mukhang health conscious pa naman si Ma'am sa anak niya kaya kinakabahan ako.

"Yey! Chicken!" Masayang sambit ni Shan na ikinatingin ko rito. Tinulungan ko naman si Ma'am na iayos yung pagkain sa mga plates bago siya lumapit kay Shan para pakainin ito. Nasa may coffee table lang naman ako, kumakain ng tahimik habang pinagmamasdan silang dalawa.

"Mommy, why aren't you eating?"

"Baby's right, why aren't you eating Mommy----este Ma'am. Bakit hindi po kayo kumakain, Ma'am?" I unsurely said matapos uminom ng frappe.

I don't like milktea.

Pero exception do'n ang milktea dito sa university at iyong binibili ni Uncle. Ayon lang halos ang iniinom ko dahil wala lang. Kasing sarap ko kasi.

"Later." Maikling sagot nito na ikinaalma ng anak niya.

"Mommy, I don't want you to get sick. Eat na po ikaw, diba po Ate?" Baling ni Shan sakin na ikinatango ko lang dahil may laman ang bibig ko.

"Baby." Mrs. Acozta says that made me stiff. Parang nanigas yung katawan ko ng marinig ko yung malambing niyang boses kaya napatingin ako sakanila ni Shan na ngayon ay may hawak na pizza at isinusubo sa Mommy niya. "Mamaya na kakain si Mommy. You should eat first so you can take your meds."

Putangina. Putangina ulit. Putangina talaga.

She smile!

Although it wasn't a genuine smile because she just smile a little pero ngumiti pa rin sya! Parang naestatwa ako bigla sa pagkakasalampak ko sa sahig at napahinto rin ako sa pagkain dahil sa nasilayan ko.

Damn it!

Sabi na worth it ang hindi ko pag-uwi.

"Ate Zj? Why so stiff?"

Napabalikwas ako ng upo when I heard that Shan is calling me kaya namumulang tumingin ako sakanya at ngitian siya.

Napatagal yung pagtitig ko kay Ma'am, punyeta.

"Ate?"

"U-uh may iniisip lang ako." Nakangiting alanganing saad ko bago punasan ang gilid ng labi.

"Si Mommy po ba?" She innocently asked that made my eyes widen. "I saw you staring at her po kanina, Ate."

Mas lalong namula yung mukha ko ng balingan ako ng tingin ni Ma'am matapos niyang iligpit ang pinagkainan ni Shanen.

"H-hindi ah. May naisip lang ako bigla noong napatingin ako sa Mommy mo."

"Ano po yun?" Curious na tanong nito na ikinalunok ko.

It felt like I am in the hot seat!

Magsasalita na sana ako when Mrs. Acozta walked towards me at itinapon ang mga paper plates sa basurahan sa dulo ng couch. Nakasunod naman yung tingin ko sakaniya bago napagpasyahang sumagot kay Shan pero hindi natuloy dahil nagsalita si Ma'am.

"Take your meds na, baby." She said softly na ikinapikit ko.

Ayaw ko na.

Rule no. 2, 'wag titigan ng matagal si Ma'am kung ayaw mong maguluhan sayong nararamdaman.

Damn it!

Her smile was been imprinted in my freaking mind!

....

Kasalukuyang nakaupo ako sa sahig at naglalaro noong the baby in yellow kasi nac'cute'n ako sa doon sa baby.

Kamukha ng kambal ang puta.

"Pasok na kita sa oven, ha? Lulutuin kita para maging masarap ka naman." Pagkausap ko rito saka s'ya ipinasok sa oven.

I chuckled.

Parang tanga kasi iyak nang iyak.

I stroll around first before going back sa kung saan ko s'ya iniwan pero pagbukas ko ay saktong

paglagabog ng kung ano kaya wala sa sariling nabitawan ko ang aking cellphone.

"Punyeta!" Malakas na bigkas ko.

"Excuse me?" Mrs. Acozta asked that made my eyes widen.

I bit my lower lip.

"P-punyeta idol ko si Heneral Luna."

Tangina naman oh. Sa estado ni Ma'am ay pwede na s'yang pumalit kay General Antonio Luna pero hindi s'ya ang magmumura kasi ang ganda n'ya talaga. Bawat madadaanan nito ay siguradong mapapapunyeta nalang sa ganda n'ya.

"Ma'am?" I asked habang pinapanood s'ya na magsalin ng tubig sa isang baso.

Shan is already sleeping since it's nearly midnight.

"What?"

"Do you know the meaning of Artikulo Uno?"

"The literal meaning?" Paninigurado n'ya na ikinatango ko. "Not exactly."

I grinned.

It's my time to shine.

"Artikulo Uno: Ang hindi sumunod sa punong heneral ay tatanggalan ng ranggo at ipapapatay ng walang paglilitis sa hukumang militar." I stated saka sumaludo sakan'ya.

"Lower down your voice."

"Aye aye, General."

Walang emosyong tinitigan ako nito habang umiinom sa baso.

"Miss Montero," she shut her eyes firmly. "I don't really know what's the connection of that article one of yours to me."

It's my time to shine the second time around.

"Well Ma'am, alam mo po bang pwede ka ng maging heneral? Ang tapang tapang mo. Subukan mo kayang ipaglaban ako?" I wiggle my eyebrows on her but my eyes widened even more when she almost throw the empty glass on my side.

"Ay ma'am 'wag po 'yan. Masakit 'yan!" Pagpalag ko.

Holy Zajei Loure.

Ang ganda ko.

"Do you believe in afterlife?" Random na tanong n'ya na ikinatango ko.

"Oo naman po."

"Better because if you won't shut that noisy mouth of yours," she take three step forward and crossed her arms. "I'll definitely see you in what they called afterlife."

Instead of being threatened, I just shrugged my shoulders and smile widely.

"Well I do believe that there's no problem in that, Architect. At least you'll still see me after." Ngiti ko na ikinairap n'ya.

"And I," dagdag ko na ikinataas ng kan'yang kilay na tila hinihintay ang sunod kong sasabihin. "love you."

I chuckled and shook my head in amusement. "Charot." Pambabawi ko kasi baka sabihan n'ya akong maharot knowing na kasal na s'ya.

I've seen how her shoulders moves up and down in a heavy manner na ikinatutop ng aking bibig.

Eto na tatahimik na. Baka mamaya ako ang ma-confine dito kapag dinaldal ko pa s'ya.

"You know what," pagsasalita n'ya. "I do too." She then rolled her eyes.

"Po? Inaaya n'yo na ba 'kong magpakasal, Ma'am, kasi I do, Father----"

"Kidding." Bawi n'ya rin.

I pout my lips again.

Condolences to my gorgeous ethereal magnificent soul full of beauty.

May I rest in peace.

Chapter 8

Zajei's POV

"Ate Zajei, you know Doc. Zeah po?"

Napatigil ako sa pagrereview ng magsalita si Shan na nasa tabi ko lang. Ako kasi ang bantay niya dahil naliligo si Ma'am sa banyo.

"Why baby?"

"Kasi po kanina when she checked my vital signs, I saw her looking at you while you're sleeping in the couch. Siya rin po yung naglagay ng pillow for you." Sagot nito habang hawak ang baba niya at mariing nakatitig sa akin.

Ibinaba ko na muna ang reviewer na hawak ko bago tumabi ng upo sakaniya sa kama at sumandal sa may headboard.

"Si Doc. Zeah, she is my mother." Sagot ko na ikinatingin nito sa akin na parang gulat na gulat.

I chuckled at her reaction and pinch her cheeks. Ghad, ang dali talaga para sakaniya na patawanin ako.

She's just cute naturally.

"Kaya po pala sabi niya kanina she miss you so much po. Hindi niyo po ba nakakasama sina Doc kaya miss ka po niya?"

I sighed before brushing her hair using my fingers at isinandal siya sa akin. Hindi ko alam kung dapat ba niyang malaman ang tungkol sa pamilya ko o hindi na.

"Baby, I am living in my unit right? Hindi ko nakakasama lagi sina Doc." Mahinang sagot ko sakaniya.

Dito kasi ako natulog sa hospital kasama nila ni Ma'am. Bali sila ang nasa bed dahil ayaw paalisin ni Shan si Ma'am sa tabi niya tapos ako ay nasa couch.

"Sabi po ni Doctora sa'kin dati when we were having our check ups, she have three children po. Two princess and one prince. She also told me po that her first princess is not on her kingdom anymore because she decided to build her own. Kayo po ba 'yon?"

I slowly nodded at her statement, I can not find my tounge to speak. Hindi ko alam na ikinekwento niya pa rin ako sa mga pasyente niya gaya nang ginagawa niya dati.

But now, her story is about a princess who left her kingdom. It wasn't like before that it is about a princess who live happily in a kingdom with the king and queen.

That princess she was talking about is gone. It faded as they abandoned the castle and left the little princess alone with the servants and pure luxury.

I smiled sadly.

How I wish, I was enough to make them stay. Kung naging sapat lang sana ako sakanila, edi siguro buo

pa kami ngayon. Hindi sana sila naghanap ng iba.

"How was your kingdom po, Ate? Maganda po ba? Can I go where your kingdom is?" She excitedly asked habang hawak hawak ang magkabila kong kamay.

"My kingdom? It is dull and colorless, baby. It isn't beautiful either because I am the only one who's living in it right now." Sagot ko saka siya nginitian pero mas lumawak lang ang ngiti niya kasabay ng paghawak niya sa magkabilang pisnge ko.

"My Mommy is the best architect! She can make your kingdom the most beautiful and lively po, Ate." Proud na sambit nito na ikinangiti ko lang.

Jusko, kapag si Ma'am ang gumawa ng palasyo ko ay siguradong magugunaw ang mundo. Baka kasi mafall sa'kin si Ma'am habang ginagawa niya ang bahay ko tapos iwan niya asawa niya kasi mas worth it ako makasama kaya 'wag nalang.

I don't want to break a marriage.

Kapag kasi sinira mo ang isang kasal, para ka na ring nanira ng pamilya. Most importantly, para mo na ring pinatay yung anak nila. Children is the real victim of broken marriage and broken family. They are the one who suffered and still suffering from the pain.

So I promised to myself that I would never break a marriage just to make me happy. Ayaw kong maging kabet!

"Shanen."

Sabay kaming napalingon kay Ma'am ng magsalita ito at nakasandal lang sa may hamba nang pintuan ng cr. Basa pa ang buhok nito at may nakasabit pang tuwalya sa balikat niya.

"Mommy, Ate Zj needs you!" Saad ni Shan na ikinalaki ng mga mata ko.

Tangina.

"Why?" Seryosong tanong ni Ma'am at naglakad na palapit sa amin.

"She needs you to make her kingdom lively po kasi it is dull daw po."

I mentally face palmed habang pinagmamasdan silang dalawa dahil iba ang naiisip ko sa mga sinasabi ni Shanen.

"Where is your kingdom, Miss Montero? Can I see it?" Baling ni Ma'am sa akin na agad ikinapugto ng hininga ko.

Wala pa nga akong plano for my future kaya ano pa kaya sa kingdom na sinasabi nilang dalawa? Though, if we will speak to it literally, bahay ko ang tinutukoy nila.

Pero shit. I don't have any plan for my house not until I find my partner for the rest of my lives, as what I've said.

But one thing is for sure, no one should enter my kingdom, especially her.

....

"Zj."

"Kaios, please, not now." Mahinahong baling ko kay Kaios na bigla nalang sumulpot sa kung saan.

"You're pale. Are you okay?" Nag-aalalang tanong nito at tuluyang lumapit sakin at inilagay ang kanang palad sa noo ko.

One thing I like about him, he is so caring. Masyado siyang maalaga to the point na minsan ay mamimis-interpret mo na yung ugali nyang 'yon.

"Wala ka namang lagnat pero namumutla ka. Do you want me to bring you in the clinic?"

I shook my head before removing his palm on my forehead.

"No, thank you." Sagot ko saka tumingin sa paligid dahil pakiramdam ko ay may nagmamasid sa aming dalawa pero wala namang tao sa hallway.

Weird.

"Jei, I just want to say that I am so sorry." Saad nito makalipas ang ilang minuto naming paglalakad patungo sa training ground ng Archery. We have training today at siguradong mahabang araw 'to dahil puro pang-aasar na naman ang matatanggap ko sa mga teammates namin dahil magkasama kami ni Kaios.

Ayaw niya kasi akong lubayan!

"That's already in the past, Kaios. I won't say that I already forgive you totally but I'm going there." Kalmadong sagot ko at binalingan siya na may maliit na ngiti sa labi.

Kaios is a good catch kung hindi lang talaga siya marupok sa sex. He is the typical fvck boy you will ever encounter. Mula sa hitsura niya hanggang sa mga ginagawa niya, fvck boy na fvck boy.

"Kapag napatawad mo na 'ko, pwedeng ligawan ulit kita?" Umaasang tanong nito na nagbigay ngisi sa labi ko.

Coming back is not my thing.

"No. Alam mong hindi ako nakikipagbalikan." Sagot ko na ikinalaglag ng balikat niya.

Sa lahat ng naging ex ko, ni isa ay wala akong binalikan. Ayaw ko lang kasi talagang bumalik pa kapag umalis na ako dahil para saan pa? Alam naman naming dalawa na hindi ako seryoso.

"I didn't asked you to be my girlfriend again, I just asked your consent para ligawan ka ulit." Nakangiting sambit nito na ikinataas ng kilay ko kasabay ng paglawak ng pagkakakurba ng ngisi sa labi ko.

"Your efforts will just go to waste. Just save it for anybody else."

I saw how his expression changed pero agad din siyang tumango.

I shook my head and sigh bago siya unahan sa paglalakad.

There is something on him that change. Parang nag-iba yung aura at presence niya sa akin dahil sa mga tinging iginagawad niya.

Mukha rin siyang balisa.

Really, what's wrong with him?

"Bullseye." Bulong ko matapos makita ang resulta ng palaso na pinakawalan ko.

I smirk when I touch my target and looked at it intensely.

Not bad.

"Zajei, mah mhen!" Sigaw ng kung sino man kaya nag-angat ako ng tingin at sinalubong sina Ferb na nakapang-volleyball jersey.

Hindi man kapani-kapaniwala ngunit member sila ng men's volleyball team. Si Ferb ang captain at isa sa spiker samantalang libero naman si Phin. Hindi ko nga magets kung paano naging captain si Ferb gayong puro tawa lang ang ginagawa no'n sa game.

"Ginagawa niyo dito?" Tanong ko sakanila habang nagpupunas ng pawis.

Kung saan saan nalang napupunta ang dalawang 'to para lang mahanap ako. Ako kasi ang oxygen ng kambal na 'yon.

"Hinahanap ka kasi ipinapatawag ka sa Dean office. . . We also find you to asks why you're in the hospital with Mrs. Acozta last Friday afternoon hanggang Sabado ng umaga." Sagot ni Phineas na ikinatigil ko sa ginagawa.

Punyeta.

Sa hospital nga rin palang 'yon nagtatrabaho ang tatay nila kaya hindi imposible na hindi ako makita non. Tangina naman, nakahanap na naman ng bagong chismis ang kambal na 'to tungkol sa'kin.

"Hoy! Ano na? Sumagot ka Zajei." Nang-aasar na singhal ni Ferb na tinaasan ko lang ng gitnang daliri.

Kitang nag-iisip pa ako ng palusot.

"Nagpunta ako sa hospital kasi na hospital si Shan." Saad ko makalipas ang ilang segundo.

Mga hindi naman makapaniwala ang ekspresyon nila na ikinangisi ko. Para talagang mga tanga, magtatanong tanong tapos kapag sumagot ay hindi maniniwala.

"Talaga? Ayun lang? Hindi mo crush si Ma'am?"

"Crush ko si Ma'am?" I chuckled playfully and plastered a wide grin on my lips. "Ano siya gold?---"

"Who's gold, Miss Montero?"

Her oh-so-serious voice lingers on my system na ikinalaki ng mga mata ko dahil pag-ikot ko ay siya ang unang bumungad sa akin.

Tangina.

Bakit andito siya?

"Ah a-ano po... Si Phineas may ano, may g-gold." Utal na sagot ko bago umiwas ng tingin sakaniya.

Ang seryoso kasi niyang tumingin. Yung tipong ipinapahiwatig niya na seryoso siya sa'kin.

Charr!

"Hello Ma'am! Sinusundo niyo na po kami?" Malawak ang ngiting tanong ni Phineas na ikinairap ko.

Halatang bet niya si Ma'am sa way ng pagngiti niya. Basta talaga mestiza ay rumurupok ang lalaking 'yon.

"Partly. The Dean is looking for y'all."

Kumunot ang noo ko bago tumango at lumapit sa trainer namin para magpaalam na agad namang pumayag.

Nang makalapit akong muli kina Ma'am ay nakita kong andoon si Kaios at hawak hawak pa ang bow niya. Kausap niya si Phineas samantalang walang kibo naman si Ma'am at Ferb.

Close talaga si Phineas at Kaios dahil kay Phineas humingi ng tulong si Kai noong nililigawan niya palang ako. Wala kasi siyang aasahan kay Ferb dahil hindi marunong manligaw ang isang 'yon.

"Seriously Kai, he fvcked up. Bakit niya naman pinasok ng walang condom?" Tumatawang saad ni Phin na ikinalingon ko sakanila pagkatabi ko kay Ma'am na prenteng nanonood lang sa mga nagpa-practice.

"He says that he didn't meant to do that. He was so drunk and it happened that he ran out of condo---"

"Stop talking bullshits. We're in a public place." Suway ko bago kinuha ang gym bag at inaya na sina Ma'am na pumunta kay Sir Vonny.

Bakit ba yung ibang lalaki proud na proud kapag may naaano? Hindi naman nila ikinakagwapo 'yon dahil mas nagmumukha lang silang tarantado while talking that stuffs. Dude, didn't they know the word respect? They are disrespecting women just because they got what they want? Tangina nila.

"Hoy Jei, are you mad? Pinag-uusapan lang naman namin yung bagong release na series sa Netflix." Phineas explained nang makasunod sila sa amin ni Ma'am.

Nasa unahan ko si Ma'am habang nasa magkabilang tabi ko naman ang kambal.

"But it isn't necessary to talk that stuffs, Phin." Seryosong puna ko na ikinatango niya at humingi ng paumanhin.

Ito lang yung gusto ko sa kambal na 'to, if they know that they are wrong, they won't think twice not to apologize lalo na kapag ako ang nagsabi sakanila. They never argue with me kapag pinagsasabihan ko sila dahil alam nilang mabibigwasan ko sila kapag may hindi ako nagustuhan. We bond and tease each

others but we never tolerate each others bullshits.

"Come inside."

Ferb opened the door for us after we heard Sir Vonny's cue. Diretso lang naman kaming pumasok at bumati sakaniya na tinanguan niya lang dahil busy siya sa pagbabasa ng documents.

"Tomorrow will be the start of foundation week." Pag-uumpisa nito na ikinaangat ng tingin ko dahil busy ako sa pagtingin doon sa bagong painting na nakasabit sa wall niya.

It is abstract painting. I know that it is his piece because I saw his signature at the lower left corner.

I mentally smile.

Ang galing talaga gumawa ni Sir ng mga paintings or designs tapos tamang display lang sa kung saan niya magustuhan. He really have a gift in arts that still amaze me.

Ang creative kasi ng utak ni Uncle.

"Miss Montero?"

"Yes Sir?" Tanong ko ng tawagin niya ako bigla at ngayon ko lang napansin na nasa harapan ko na pala siya.

"Are you listening?" Mataray na tanong nito na ikinangisi ko.

"Uh, no?" I playfully said before wiggling my eyebrows dahil nakita ko ang pagdilim ng aura nito. "Iniisip ko po kasi yung bagong ipag-uutos niyo Sir kaya hindi po ako masyadong focus." Palusot ko na ikinairap niya lang.

Sus, hindi lang ako kayang tiisin nyan eh. He never got mad at me, not even once. Kahit lagi ko siyang inaasar at pinipikon ay hindi siya nagagalit, napipikon oo. Lab na lab ako no'n ni Sir. Mas mahal niya pa nga ako kaysa sa mga hot fafa niya.

Ang popogi kaya ng nagiging jowa ni Sir Vauh. 'Yon ngang isa crush ko kasi shett! Ang hot talaga tapos may anim na pandesal kasi nakita ko silang nagswimming dati ni Sir sa bahay tapos topless sila parehas.

Pota. Basta hot siya pero nagbreak na sila ni Sir kasi wala raw time. Madalas kasi silang ldr kasi model yung ex niya.

"So what I was saying is, I want you to go at Batanes after the foundation week. May makakasama kayong ibang architect and some engineers from the engineering department to observe what help we could provide at their plan to build a school for secondary level." Mahabang litanya nito na ikinakunot ng noo ko.

First time kayang mangyayari 'to. Hindi naman kasi sinasama ng university ang students kapag may ganito because the facilitators are the one who's doing it pero ngayon? Ackkk! I'm so excited.

"Sir, bakit po kami?" Phineas asked after Sir Vonny explainations kung ano raw ang gagawin namin doon.

"Kayong tatlo ang top choices ng admin dahil bukod sa lahat kayo Dean Lister, you three have the best group designs outcomes everytime we were having our group practical orgs."

Ah, ganon pala 'yon. Maganda pala yung mga naiisip naming ideas kapag pinagsama sama kaming tatlo, now I know.

Akala ko kasi dati ay babagsak kami sa isang major namin dahil nagkaroon kami ng groupings tapos kailangan naming maggawa ng three different designs of residential buildings. Tangina. Kabang kaba kaming tatlo non kasi wala kaming maisip kaya ang ginawa namin ay pinagsama sama namin yung ibang top class residential buildings tapos inisa isa namin yung pwede naming kuning design from that saka namin iniba yung original.

Kumuha lang kami ng idea ganon.

Pero tangina kasi first year college palang kami no'n tapos may paganon agad yung teacher namin. Sarap nong bigwasan eh lalo na noong binigyan kaming lahat ng dos sa card tapos wala naman siyang itinuturo.

Buti nalang umalis na 'yon.

"Are we clear?"

Napabalikwas ako sa pagkakaupo nang marinig ang boses ni Sir tapos dinismiss kaming tatlo at ipinaiwan lang si Ma'am.

Deym, wala ako masyadong nagets sa sinabi niya.

"About saan nga pala yung sinabi ni Sir?" Tanong ko sa kambal na mukhang lutang din dahil sa dami ng pinagsasabi kanina ni Sir.

"Punta raw tayong Batanes tapos 'wag na tayong bumalik."

"Punta ka raw Batanes tapos hanap ka nang makakausap."

Sabay kong binatukan ang dalawang ugok sa tabi ko na ikinadaing nila. Mga napakasarap talaga kausap ng dalawang 'to, parang nakikipagusap ka sa taong nabuhay lang para may pangit sa mundo.

"Tangina, ano nga?!"

They chuckled before sitting under the tree dahil napagpasyahan naming tatlo na huwag na munang umattend ng training. Maghapon na kaya kaming naglalaro and to think na Sunday ngayon.

Punyeta ayaw ko na maging athlete minsan.

"Punta nga raw tayong Batanes with other professors at kasama yung SSC officers. Hindi sinabi ni Sir kung sino pa ang ibang kasama pero nabanggit niya na may sasamang taga-nursing department para raw sa emergency." Matinong sagot ni Phineas na ikinaismid ko.

Sasagot din naman pala ng ayos, andami pang katarantaduhan.

"May pogi ba sa SSC officers?" Tanong ko nang sumagid sa isip ko na wala akong masyadong kilala sakanila. Tanging si Wave lang.

"Ilan lang ang lalaki don. Pero sabi ng iba ay si Wave raw ang pinakagwapo pero mas gwapo naman kami don." Mahanging sagot ni Ferb.

I pressed my lips together.

Ayaw ko nalang magtalk.

"Sabi naman namin sayo Zajei, si Wave nalang muna. Halata namang gusto ka noong tao."

I furrowed my brows upon hearing Phineas statements. Gusto ako ni Wave? Malamang, maganda ako.

Pero talagang may pumipigil sa'kin na magustuhan si Wave kasi nga parang may iba siyang aura. Yung tipong mukhang sobrang bait to the point na ayaw mong masaktan. Mukha siyang anghel pero medyo may lahing demonyo kasi nga makasalanan yung mukha niya.

Ang gwapo kaya.

"Oy si Ma'am."

Napatingin ako sa direksyon na itinuro ni Phin at nakita si Ma'am na naglalakad papasok sa building ng Architecture. Wala namang class don ngayon ah. Anong gagawin niya don?

"Hoy saan ka pupunta?" Takang tanong ni Ferb nang bigla akong tumayo at naglakad patungo sa library.

"Library."

They just nodded kaya tumakbo na ako paalis at ng makarating ako sa library ay pumihit ako pakanan dahil iikot ako papuntang Archi building pero sa likod ako dadaan.

Baka kasi kung sa main route ako dumaan kanina ay masabihan na naman ako ng kambal na crush ko si Ma'am. Ang issue pa naman ng dalwang 'yon eh hindi ko naman pinapakialaman mga lovelife nila.

"Hi Ma'am!"

Nakangiti kong bati sakaniya ng makita ko siyang papalabas sa storage room malapit sa students locker.

She just stared at me before turning her gazes back at the blueprints she is holding. Napakunot pa ang noo ko ng mapagtantong familiar ang blueprints na hawak hawak niya.

I walked towards her dahil nauuuna siya sa akin at pasimpleng sinilip yung tinitingnan niya. My eyes widen when I saw that it is my designs few months ago noong nagsisimula pa lamang ang first semester.

"Bakit mo po tiningnan 'yan Ma'am?" Tanong ko mula sa likod niya na bahagya niya pang ikinagulat. I chuckled and walk beside her saka kinuha ang ibang blueprints na hawak niya. Pansin ko rin na halos lahat ng ito ay sa'kin dahil alam ko ang mga gawa ko.

"Tingin niyo po Ma'am, bakit 1.4 lang yung grade ko diyan?" Tanong ko ulit dahil hindi siya nagsasalita.

"There's something lack on it."

"Ano po 'yon?" I curiously asked dahil kahit ako ay hindi ko alam kung bakit hindi 1 ang grade ko don samantalang laging Uno ang grade ko sa subject ko kung saan ko ipinasa 'yon.

It is a design of a two story house na sapat lang para sa apat na tao. Maayos naman yung gawa ko pero kahit si Sir Vauh ay sinabing may kulang daw doon katulad ng sinabi ni Ma'am.

"Lack of emotions." Seryosong sagot nito bago muling inirolyo ang hawak niya at saka pumasok sa classroom kung saan niya kami tinuturuan. "Always remember that when you are doing a design, most especially house designs, put what you wanted on it so it won't look dull."

She sat on the chair kaya kumuha ako ng isang upuan at inilagay ito sa harapan niya.

Naguguluhan talaga ako kung anong emotion ang kailangan kong ilagay. Inilagay ko naman lahat ng gusto ko doon ah. Lahat ng naisip ko about that house to be the most elegant one, I put it on it.

"What are you thinking while doing this?"

I sighed saka sumandal sa upuan.

"I want it to be the most elegant."

"That's awful." Puna niya bago ako tingnan ng seryoso. "Don't think about how you make your designs elegant. Think about how you should make it home-friendly and comfortable to the eyes of everyone."

Tumango tango ako habang nakikinig ng maayos sakaniya because she's clearly giving tips on how could I improve my skills on designing.

"You can make elegant buildings nor houses naturally but you can't make it comfy. . . The feeling of having a home should be one of your ideals on how to make your blueprints. You should make it more homey because that is what you need when you entered the field you choose." Mahabang litanya nito na ikinaiwas ko ng tingin.

I can make elegants blueprints. . . But I can't make it homey like it should be.

I lower my head and heave a deep sigh na mukhang napansin ni Ma'am dahil nag-angat siya ng tingin sa akin.

"What's wrong?"

"I don't know how to make it homey." I honestly said before averting my gazes away.

"Think that it is your home." She said softly but there's still the seriousness behind it.

I smiled.

"I don't know where my home is."

I looked at the papers and blueprints on the other side of the table before turning my gazes back on her.

I was taken aback when I saw that she is looking at me intently with her hazel brown eyes as if she is invading my soul.

Ilang segundo kaming nakatingin sa mga mata ng isa't isa bago ako mag-iwas at ibinaba ang tingin sa hawak niya.

"How can you say that you don't know where your home is?" She asked suddenly.

"I don't feel home." Mahinang sagot ko at hindi na inisip pa ang mangyayari kapag nalaman niya ang mga nasa isip ko.

She could let my thought out just by asking me. That's odd.

"Find your home then."

I give her a small smile. "I don't have any plan."

"Why?" She asked.

"I already have a condo----" I didn't continue my sentence anymore after seeing how she glared at me. I just lowly chuckled and shake my head. "What's the point of looking for a home if I can have you?"

"I'm not a house."

"And there's a huge difference between having a house and a home." I smiled. "There are times that you are living in a house but you doesn't feel home at all."

Tahimik na tinaasan n'ya lamang ako ng kilay at nanunusok na tumingin sa aking mga mata.

"Do you feel home?" Tanong ko.

"Right now?" I nodded as a response and let myself get drown on her magical pair of orbs. "I always see my home regardless of the distance, Miss Montero."

"Comfort home?"

She nodded. "More than a comfort zone."

"Sana all. Sa'kin kasi homesick lang. Pwede po bang makitira nalang sainyo?" I chuckled as I averted my gazes away from her.

It's been a long time. My grandparents from my father's side, my uncle, my friends and cousin is the only people that keeps on letting me feel that I somehow have a home. . .that somebody will be there to rescue me in times that I need them.

But honestly speaking, iba pa rin kasi kapag magulang mo ang nagpaparamdam sa'yo no'n. The bond between the parents and a child is unbreakable----it should grow and not to he forgotten.

"Make a family." Rinig kong bulong niya.

"I fear that it'll be a failed one."

Her tantalizing bright hazel brown eyes got stuck on mine as it glinted in unusual emotions.

"Just risk with someone who's ready to risk it all with you. . .just with you."

I smiled.

How can I risk when I know that I'm the girl who can easily like but never pursued?

Gusto lang nila 'ko pero wala ni isa sakanila ang kayang panindigan ako.

Proven and tested by my own parents.

I have a legit testament.

Chapter 9

Zajei's POV

"Wazzup mga tanga." Bati ko sa dalawang lalaki na mukhang pinagsakluban ng langit at lupa.

Parehas silang nakasalampak sa damuhan dito sa likod ng Fine Arts building habang mga nakabusangot. Paano ba naman kasi, hina-hunting sila ng mga nasa marriage booth dahil andaming gustong magpakasal sakanila, take note, gays are the ones who wants to marry them.

Sexuality isn't a big deal in our university. We all respect LGBTQ pero etong dalawa ay todo ang pagtakas dahil ayaw nilang pakasalan yung magkaibigang bakla na taga-educ.

"Tangna mo naman, Zj. Bakit ikaw hindi pwedeng pakasalan?" Himutok ni Ferb.

I playfully sat in front of them before flashing a grin that made them frustrated even more.

"I am one of the booth facilitator. I am busy, assholes. Therefore, no one can marry me. . . Even the SSC president." I said while smirking na lalo nilang ikinasimangot.

Tanga kasi sila. Sinabihan ko na silang dalawa na sa marriage booth magfacilitate pero mas pinili nila sa horror booth ng Archi kaya ayan, hindi nakaligtas. Madami kasing chic na pumapasok sa horror booth kaya andoon silang dalawa dahil inuna ang kalandian. Ako naman ay sa marriage booth kasi kapag isa ako sa facilitator don, hindi ako pwedeng pakasalan.

I'm wise.

Ako pa nga ang isa sa taga-hunting kaya busog na busog na yung mga mata ko sa mga pogi kong nakikita dahil every corner of the university ay may gwapo. Open ang university ngayon from everyone. Therefore, madaming outsiders ang kasama namin ngayon.

"Help us, Jei. . . Damn! The gays who wants to marry us is our fvcking exes best friend! Do you understand it?!" Frustrated na saad ni Phin na ikinatawa ko lang ng mahina.

"So if they are not your exes' best friend, papakasalan niyo?"

"Yeah. Para matapos na 'to. Tangina. Hindi na ako nakapag-enjoy sa kakatago tapos second day palang ng foundation week." Sagot ni Ferb sabay sabunot sa sarili niyang buhok.

"Pakasalan niyo na. Just for the sake of the game. Your exes won't bother though because they are the ones who listed your name kasama noong mga kaibigan nila." I stated na ikinasinghal nila parehas.

Yan, magdusa kayo sa paghihiganti ng mga ex niyo, mga gungong.

Yung ex kasi nilang dalawa ay mag best friend din kaya ayon, pinagtripan sila using their gay friends na may gusto sakanila.

"Sige na nga." Labas sa ilong na saad nilang dalawa kaya napasipol ako at wala pang ilang minuto ay nagsisulputan na sina Eira together with the other hunters.

Nakangiting pinalagyan ni Eira ng posas ang dalawa saka umapir sa akin. Nakangisi ko namang kinuha

ang cellphone ko saka sila kinuhanan ng video habang nakatingin sila sa akin with betrayals on their eyes.

"Bullshit! Sinabotahe mo kami, Montero?!" Hindi makapaniwalang sambit ni Phineas na agad kong ikinailing.

Makasabotahe 'to akala mo naman ipinapatay ko sila.

"Nah. I asked for your consent na pakasalan yung dalawa diba?" Maang na tugon ko bago siya kinindatan.

"But you frame us up!"

"Hoy tangina mo ah! If I frame you up edi sana noong nakita ko palang kayo pinahuli ko na kayo agad, mga bobo!" Singhal ko sakanilang dalawa na ikinatawa ng iba naming kasama.

"You did a great job." Bulong sa akin ni Eira.

I averted my gazes at her. Kasalukuyan siyang nakangiti bago umiling at isinukbit ang braso sakin.

"Wave wants you to marry him."

"I know." Plain na sagot ko.

Kanina ko pa kaya alam na gusto akong pakasalan ni Wave pero asa nalang siya. I don't care if he is the SSC president and many women are drooling after him, hindi ko siya type. Kahit na sabihing gwapo siya ay hindi ko pa rin siya papakasalan kahit na para lang 'to sa booth. Dzuh! My I do's are for my future partner only.

"Do you, Phineas Oqua, takes Richard Rodrigo as your husband?" Ika ng kunwaring pari.

"Uh, maybe?"

I chuckled when he answered and sends death glares on me dahil nasa gilid lang ako ng aisle at vinivideohan ang nangyayari.

"Yes or no?"

"No."

"I don't accept a no." Madiing saad ni Jino habang nakangisi dahil siya ang pari.

Para paraan din ang isang yon eh. Ayaw lang din niyang mapasali sa marriage booth kaya siya ang tumayong pari.

"Nagtanong ka pa." Supladong saad ni Phineas.

"Mag yes kana lang pwede?!"

"Yes, sasapakin kita mamaya Jino." Iritadong sambit ni Phin dahil inambahan na siya ng suntok ni Jino.

"Sasagot din naman pala ng maayos andami pang katangahan na alam." Ferb says out loud na tinaasan

lang ng kakambal niya ng gitnang daliri.

"Fvck you!"

"Fvck me later, honey." Malanding saad noong dapat papakasalan ni Phineas na ikinatawa ko ng malakas.

"Ayiee! Honeymoon na disss!" Sigaw ko.

"You'll regret doin' this, Zajei Loure!!!!"

....

Pasipol sipol akong nakaupo sa isang bench habang palinga linga sa paligid dahil syempre, dapat laging active ang mga mata ko.

I can't help not to smirk when I saw the twin walking towards me with a frustration in their eyes.

"Ya enjoy?" I said smirking.

"Oo, sobra." Ferb sarcastically answered na ikinatawa ko.

"Tangna mo kapag ikaw ikinasal sa putang marriage booth na yan, ipapatawag ko talaga ang Uncle mo para manood."

"Oh yeah?" Mapang-asar na sagot ko na ikinaismid nila.

That won't ever happen.

"Hello, Zajei."

"Hey." Bati ko pabalik kay Wave na bigla nalang sumulpot sa harap naming tatlo.

He greeted the twin either bago ako muling balingan. I confusely look at him dahil namumula ang magkabilang pisnge niya at nasa likod niya lang ang dalawa niyang kamay.

"What can I do for you?" Tanong ko.

"Be my girlfriend."

My left eyebrow raise out of a sudden upon hearing his statement.

Woah.

I'm amaze.

"That's smooth." Nakangising saad ni Phineas sa tabi ko saka kinuha ang iniaabot na bulaklak ni Wave dahil wala akong balak kunin yon.

"Speed naman, erp." It's Ferb who spoke this time.

"Uh, I mean, c-can you be my f-friend?" Kabadong usal nito na ikinangisi ko.

I don't like people who take their words back. Ayaw ko sa walang salita.

"Better luck next time, Wave." Kaios voice beamed across my back kaya napalingon ako dito. "You can't have her that easily."

I smirk and shook my head lightly.

"What are you doin' here?" Bulaslas ko nang makapunta sa harap ko si Kaios na may malawak sa ngiti. He stood beside Wave and handed me a blueberry milktea na agad kinuha ni Ferb at ininom.

PG talaga minsan ang lalaking yon. Akin yon pero sakanya na! Tangina.

"I'm here because I'll court you." My ex confidently said that made Ferb and Phineas stop from getting the milktea from each other.

"Gago! Legit?!"

"Oh, yes man! Sinunod ko yung advise mo." Nakangiting sagot nito kay Phineas saka sila nagfist bump.

I frowned.

"What advise?" Tanong ko kay Phin na ikinangisi nito.

"Wala. Sinabihan ko lang siya na 'wag ng tatanga tanga." Sagot nito.

"And you?" Baling ko kay Wave na mariin lang na pinagmamasdan kami.

"I'm here for you."

"And why is that?"

"Nothing." Mababa ang tono na sagot nito bago umiwas ng tingin.

I shook my head and mentally smirk.

Torpe pala ang president namin.

"I gotta go." Paalam ko sakanila saka tumayo at nagsimulang maglakad pero hindi pa ako tuluyang nakakalayo ng maramdaman kong may humawak sa kamay ko at biglang paglock ng kung ano.

Akmang itataas ko na ang kanang binti ko upang sipain ang kung sinong hinayupak when I smells my cousin's perfume as she held my leg and stop it from hitting someone.

"Not so fast, Jei." Nakangiting wika nito na ikinapagtaka ko.

When I look at my arm, it is already cuffed.

"Tangina." I mumbled before trying to unlock it pero ibang posas ang ginamit nila. Damn it! It is one of the hardest hand cuffs to unlock!

Nang balingan ko si Yuki ay nakangiti pa rin ito sabay taas ng kamay and guide me to walk. Madilim ang mukha na hinarap ko sina Eira na mga may kinakabahang ngiti sa labi.

"Who told you to do this to me?!" Madiing bulong ko kay Yuki na nasa tabi ko lang at ang iba ay nasa likuran.

"Oh, si Uncle Vonny."

"What the fvck?!"

"And also the twin. Pambawi man lang daw kaya sila ang kumausap kay Uncle na payagan kang ikasal sa iba." She said and shrugged her shoulder that made my knuckles form a fist.

"Phineas and Ferb!! You're going to pay for this!!!" Sigaw ko habang nakatingin sa kambal na nasa tabi ni Dean.

They smiled at me nervously and give me a peace sign na mad lalong ikinainis ko.

"Sino ba kasing papakasalan ko?!" Bulyaw ko sa mga nasa harap ko na hindi na mapakali.

Kanina pa ako dito sa harap ng aisle, mga 30 minutes na because my whoever partner is nowhere to be found!

Dang it.

"I thought she can't marry someone? Bakit andyan siya ngayon?" Rinig kong saad ni Kaios sa kambal dahil nasa may gilid ko lang sila habang finifilm ako.

I glared at them.

Mabaog sana kayo.

"The Dean let her to participate." Sagot ni Phineas na ikinairap ko.

I don't want to participate on this booth lalo na at hindi ko naman kilala ang papakasalan ko.

"D-do you have a ring, Zj?" Jino asked startingly kaya umiing ako kahit na mayroon.

Lahat kasi ng ikinakasal ay kailangang may singsing pero putangina bahala sila. I don't want to marry someone kaya hindi ko ilalabas ang singsing ko na nasa loob ng wallet.

"Here she is."

Wala sa sariling napairap ako nang marinig ko ang boses ni Sir Vonny mula sa likuran ko. Kanina pa nga siya wala dahil umalis siya ng makalapit ako sa aisle dahil siya raw mismo ang hahanap sa ikakasal sakin para pumayag. As if naman na hindi papayag ang taong yon eh ang ganda ganda ko na tapos hot din ako.

30 minutes na nga niya akong pinaghintay dito akala mo naman special siya. Pucha kapag hindi talaga yun pasok sa standards ko ay hahambalusin ko ng bakal sina Phineas at Ferb dahil sila ang pumili ng ipapasakal este ipapakasal sakin.

"Shit."

"Gago."

"Tangina ang swerte ni Zajei."

"Damn! Dapat ako nalang pala ang naglista sa pangalan niya."

Ilan lamang yan sa mga narinig ko habang hinihintay kong makalapit ang kanina pang hinihintay ng lahat dahil siya lang ang kaisa isang may lakas ng loob na paghintayin ako sa pekeng kasal namin.

Naguguluhan na ako kung bakit biglang dumami ang taong nakapaligid sa amin kaya lumingon ako sa likod dahil parang ang tagal makalapit noong partner ko.

My eyes widen upon seeing the person who's walking seriously on the aisle.

Tangina.

Hindi siya gwapo.

Wala siya sa standards ko.

Pero putangina.

Ang ganda!

She is wearing a white bodycon dress with a three inches stilettos while wearing the vail on top of her head.

Shit. She looks like an angel even though she is not smiling. Ang lakas ng aura niya that made me feel something in my stomach. I can't hear other people and damn! I can't even see them.

So cringe.

I am staring at her intimately as she step a little closer to me, just enough for me to reach her but I can't.

I can't move and look away.

She takes my sanity away because she's just so exquisite.

"Miss Montero."

"Ang ganda mo."

Agad akong napatakip sa bibig ko ng marealize ko ang mga salitang lumabas sa bibig ko dahil sa gulat sa biglaang pagbulong niya.

Shit! Hindi ko man lang namalayan na tinanggal na pala ang posas sa mga kamay ko.

Namumulang nagbaling ako ng tingin kay Ma'am when I saw her raising her left eyebrow on me.

"You find me beautiful, huh." She mumbled under her breath before shooking her head lightly.

Mas lalo akong namula kaya napaiwas ako ng tingin at umatras ng bahagya para bigyang daan siya na

makatabi sa akin.

"Let's start?"

Napakunot ang noo ko when I saw the headmaster of the university in front of us. He is smirking playfully habang nakatingin sa aming dalawa ni Ma'am.

"This is just a game for the foundation week. You are married, Architect Acozta and we don't intend to disrespect your marriage with your husband as we asks for your consent to marry this architecture student, Miss Montero, for game purpose only." Panimula ni headmaster that made me press my lips together.

Game.

Marrying me is a game now, ah.

It hurts mga mare.

"I completely understand, Sir." Sagot ni Ma'am.

Honestly, I don't get what is the headmaster's doing here pero nang lumingon ako sa parteng gilid ko ay nakita ko si Uncle Vonny na nakangisi habang katabi ang photographer na parang kinukuhanan kami ng video.

Tangina.

Eto talaga ang matatawag na sabotahe.

Minutes passed at talagang natutulala ako sa ganda ni Ma'am dahil magkaharap kami habang may sinasabi si headmaster na hindi ko na masyadong inintindi pa.

"May we hear your vow to Saviel, Zajei?"

I cleared my throat first before looking at my professor eyes directly. I don't know what vow should I say but when I found her eyes, I found the answers.

"I do not want to make any promises pero *promise* ko sayo, ikaw lang." I heard the crowds giggle kaya napangiti ako.

Damn. I'm nervous as fvck!

Nakita kong napailing si headmaster at inirapan naman ako ni Ma'am pero hindi nakaligtas sa paningin ko ang pagkagat niya sa ibabang labi niya to conceal her smiles.

"Sorry but I really don't know what to say." Nahihiyang saad ko bago hawakan ang mga kamay niya na ikinapitlag niya. "There's a lot of things that is running in my mind right now but one thing is for sure, I'm confused. . . All I know earlier when I came here at the university is I would enjoy the day being the facilitator of this booth without even marrying someone. But here I am, I'm in front of you saying my thoughts out loud."

I heaved a sigh before meeting her hazel brown eyes and smile genuinely.

"I don't make promises, really. Because there's a famous quote that everyone believes at, 'promises are meant to be broken', it is the quote, but for you, I'll make one and I asure you that it won't get broken, ever. . ." Tangina. Hindi ko na alam ang sinasabi ko but I let my heart decide what to say because my mind is really a mess. "I promise, that I will always include you at my prayer. I would always pray for you and will never get tired of doing it."

Praying is my favorite hobby. Kapag wala akong ginagawa and I am looking dumbfounded, trust me, I am talking with my God during that time. I love communicating with Him. He is my best best best of friend. He is the best.

And now, this woman is really invading my system and I want God to meet her. I want to pray for her and I want to tell Him how much she confuses me. I want to tell and ask Him how much she affects me.

"I won't promise you that I would love you because I don't feel that way, *yet*." Bulong ko sa huli kong sinabi pero mukhang narinig niya dahil tinaasan niya ako ng kilay habang magkasalubong ang mata naming dalawa. "But I promise you that I would always tell a story that is all about you to my favorite human diary."

My favorite human diary is God.

I smile and let her hand go to get my wallet saka kinuha ang singsing ko. It is my ring na binili ko when I turned 18 as my gift for myself kaya may pangalan ko ito sa loob.

Damn. I didn't expect that I would gave my professor such a ring with sentimental value at ngayon nga ay isinusuot ko na ito sakaniya.

Magkasize lang pala kami ng ring finger ni Ma'am. Sakto lang sakaniya yung singsing ko eh and it is fvcking perfect on her finger.

"That's all?" Tanong ni headmaster kaya nahihiyang tumango ako. "Wala ka pang masabi nang lagay na yan, Miss Montero." He teasingly asked na ikinangisi ko nalang kaysa irapan siya.

"Kulang nalang gumawa ng essay si Zajei kasi wala siyang masabi!" Malakas na bulaslas ni Ferb kaya binalingan ko siya at inirapan dahil nagtawanan ang mga nakarinig.

Bwisit siya!

"Quiet please. Wedding is a solemn ceremony, everyone." Saway ni headmaster na akala mo ay pari talaga kaya natahimik ang lahat. "Now, let's continue. Saviel, your vow please."

"I can only say one thing, I hope you are faithful enough to be my wife, Zajei." Seryosong saad nito na ikinakurap ko lalo na noong inalis niya ang kwintas niya at kinuha ang pendant na singsing saka isinuot sa akin.

Did I hear it right? She called me at my first name?! Tangina! My name hits different when it comes to her! Shit!!! Tapos binigyan niya pa ako ng singsing kahit hindi naman kailangan!

"I am faithful when I'm inlove, Avey." Mahinang bulong ko sakaniya, tama lang para kaming dalawa lang ang makarinig na ikinalingon nito sa akin.

"Avey? Saviel is my name." Iritado ngunit seryosong sambit nito na ikinangiti ko.

"I wanna call you Avey, Ma'am. I just get if from your name."

She rolled her eyes before turning her gazes at our headmaster na ipinagpatuloy na ang ceremony sa kabila ng pagkagulo niya sa amin ni Ma'am kung bakit kami nagbulungan kanina.

"And now, I pronounce you as a partner for this foundation week. You may now kiss each other."

Ilang beses akong napalunok nang mapatitig ako sa labi ni Ma'am kahit na rinig na rinig ko ang malalakas na hiyawan. Napangiwi ako ng maramdaman ko ang pagkurot niya sa kamay ko saka ako tinaasan ng kilay.

So anong meaning non?

"Kiss!!!" Pag-eengganyo ng mga nanonood na lalo kong ikinangiwi.

Damn.

Kahit naman ikinasal kami ngayon ay peke pa rin ito. May asawa pa rin siya at kasal siya. Ayaw kong maging kabet!

"What?" Confuse na tanong ko kay Ma'am ng irapan ako nito dahil hindi tumitigil yung mga tao sa kakacheer.

"Cheeks."

"Huh?"

"Just kiss me on my cheeks, Miss Montero." Seryosong sambit nito na ikinatango ko lang saka unti unting lumapit sakaniya.

Imbis na mga pisnge niya ang halikan ko, tumingkayad ako saka inabot ang noo niya at doon siya pinatakan ng magaang halik.

I respect her.

"Ayieeeeee!" Sigaw ng iba na ikinairap ko matapos dumistansya ng kaunti kay Ma'am.

Oh, damn it!

"Picture please." Biglang saad ni Uncle Vonny at pinagtabi kami ni Ma'am saka bumilang para kuhanan kami ng litrato.

Huminga ako ng malalim bago pumwesto pero bago iyon ay tumingin muna ako sa ring finger ko.

Tangina.

Kasal na 'ko!!!

Chapter 10

Zajei's POV

"Putangina ka. . . Isa ka pa." Pagalit na saad ko sa kambal saka sila parehas na binatukan at hinampas sa sikmura.

Mga traydor!

"Tangina naman Zajei! Mabigat 'yang kamay mo, alam mo ba yon?!" Singhal ni Phineas habang himas himas ang sikmura niya.

Imbis na sumagot ako ay binalingan ko naman si Yuki na nasa likod ni Sir Vonny at nagtatago. I glared at her saka siya mabilis na hinablot at pinitik ang ilong.

"Damn."

"Damn din kayo." Sambit ko saka sila inirapan. "You sabotage me! Pinagkaisahan niyo 'ko!" Madamdaming pahayag ko pero inismidan lang nila akong apat dahil nasa office na kami ngayon ni Sir Vauh.

"Parang hindi mo ginusto yung nangyari ah! Ang haba nga nung vows mo akala mo naman lab ni Ma'am." Pagpaparinig ni Ferb kaya sinipa ko ang binti niya at tiningnan ng masama si Phineas ng akmang tatawa ito.

Grabe ang inabot kong hiya dahil sa ginawa nila. Ang akala ko pa naman ay yung crush ko na taga culinary o yung poging librarian ang ipapakasal nila sa akin pero yung may asawa pala tapos instructor pa namin.

Kung hindi ba naman mga gungong ang mga 'to.

"At ikaw!" Turo ko kay Uncle na tinaasan lang ako nang kilay kaya tinaasan ko rin siya. "Ipinagpalit mo 'ko sa 200 pesos na bayad sa marriage booth para sa funds ng archi department!! Aym paking hurtttt!!"

"Excuse me. The twin paid 1000 pesos just to have my consent. Be practical, Zajei. Think wisely."

"So sinasabi mo na mas mahalaga ang 1000 kaysa sakin? Ibenta ko kaya yung collection mo na mga sapatos na binibigay mo sa mga fafa mo!" Himutok ko pero binato lang niya ako ng graphite pencil na hawak hawak niya kanina.

"Isusumbong kita kay Lolo at Lola! Hindi na kita bati from now on!" I said, acting like a brat and glared at the four of them. "Lahat kayo hindi ko na bati!"

Then I walked out from the office and decided to go at the library para tumambay muna.

Sisilay muna ako sa poging librarian dahil ang tagal ko nang hindi nakikita ang taong yon. For sure miss na ako ni Kuya.

Tahimik lang akong naglalakad kahit ramdam na ramdam ko yung tingin ng mga tao sakin. Gandang ganda na naman sakin ang mga yan kaya tingin nang tingin.

Kanina ko pa nararamdaman ang pag-vibrate ng phone ko but I just turn it off para isipin nila na galit talaga ako. Actually, nag-iinarte lang talaga ako para ibili ako agad ni Uncle ng play station na hinihingi ko. Ganon yun eh, kapag nagtatampo ako ay ibinibili ako ng kung ano ano para pang magbati kaming dalawa tapos kapag naman siya ang nag-iinarte ay tinatawagan ko yung mga alam kong crush niya para ichat siya.

"Hey, Zajei." Nakangiting bati ni Kuya Dale nang makalabas ako mula sa elevator. "Balita ko ikinasal ka raw."

"Oo nga Kuya pero ubos na ang shanghai." Pagpatol ko sa sinabi niya saka nag-fill up ng form para kunwari magtatagal ako dito kahit titingnan ko lang siya mula sa malayo.

Ganon talaga kapag nagkagusto ka sa isang school staff tapos hindi mo pwedeng landiin kasi maiissue ka sa university. Hanggang tingin ka lang from a distance tapos ang masakit pa, mas binibigyan pansin pa niya ang mga libro kaysa sa akin.

Charot!

Ang drama masyado.

Close lang talaga kami ni Kuya Dale kahit na crush ko siya tapos alam niya rin kasi sinabi ko. Tawa nga siya nang tawa kaya nakitawa rin ako habang nagcoconfess para same vibes.

"Alright. Literature section, cubicle 29 is vacant. You can go there and stare at me as long as you want, Zj." He mockingly said that makes me shook my head and grin.

I walk towards the cubicle but before it, I get some book first and place it infront of me para kunwari nagbabasa ako.

Parang tangang nakatulala lang ako sa desk at hindi ko rin magawang tingnan ang librarian kasi hindi maalis ang tingin ko sa singsing na nasa daliri ko.

It is a gold ring with white linings and there is something engraved on it. It is just a small lettering around the gold plate so you won't notice it immediately not unless you stare at it.

At sa tinagal tagal ng pagtitig ko dito ay nakukuha ko na yung nakaukit paikot sa singsing.

Saviel

Cursive yung pagkakaukit and it just made the ring more elegant. Mukha nga lang simple sa unang tingin maliban nalang sa gold ito pero kung titingnan ay mukha talagang mamahalin.

Tangina.

Hindi kaya bigay 'to ng asawa niya? Pero ang pangit naman tingnan kung bigay 'to ng asawa niya tapos ibinigay niya sa akin diba?

That's rude.

"Ay shit, Avey." Mahina ngunit exaggerated na sambit ko dahil pagka-angat ko nang tingin ay siya ang nakita ko na nakaupo na pala sa katapat kong upuan. "Kanina ka pa po diyan?"

She looked at her wrist watch before shrugging and rest her back at the chair.

"Almost 25 minutes."

I pressed my lips together nang mapadako ang tingin ko sa kaliwang kamay niya na dalawang singsing ang nakalagay.

The one looks like a wedding ring and the other one is the one I gave. Hindi naman hamak na mas maganda yung singsing ko kaysa doon sa isa.

Dzuh!

Sa akin galing yon kaya syempre maganda yon katulad ko.

"Why are you here?" Aniya na agad kong ikinapitlag dahil hindi ko namalayan na napatagal na pala ang pagtitig ko sa kamay niya.

"Tambay lang po. Ikaw?"

Instead of answering me, she just nonchalantly shrugged her shoulders and looked at the side window.

"Ma'am, asan po si Shan?" Tanong ko na nakakuha nang atensyon niya.

"In her father's house."

I frowned and pressed my lips together. I wanna ask why her daughter is only in her father's house and not on their house but I think it is way more too personal.

Bakit kasi na andoon si Shan? Hindi ba dapat andoon siya sa bahay naming tatlo nina Ma'am.

Charr.

"Ano name ng asawa mo, Ma'am?"

"Seth Ion Acozta." She casually said and take a glance of me.

I nodded slowly before placing my face in between my palms and smile cutely at her. "Your answer is wrong." Saad ko bago siya tiningnan ng diretso sa mata.

"Your answer should be---"

"My answer should be you because our *wedding* just happened an hour ago?" Seryosong tanong niya na mas lalong ikinalawak ng ngiti ko.

"Exactly. Kakatapos pa nga lang ng kasal natin tapos itinatanggi mo na agad ako. Medyo ouch!" Pag-iinarte ko ngunit inirapan niya lang ako at ibinalik ang tingin sa labas.

"Ma'am ano pong middle name niyo?"

"James."

"Eh ano pong surname niyo?"

Muli niyang ibinalik ang pansin sa akin bago sumandal ng maayos sa upuan at sinalubong ang mga mata ko na nakasunod lang sa bawat galaw niya.

"Don't ask the obvious." Seryosong saad niya bago tumingin sa gilid namin kaya napatingin din ako.

Kuya Dale is looking at us and when our eyes met, he wink at me saka mapaglarong tiningnan si Ma'am. Mukhang alam ata niya na si Ma'am ang ipinakasal sa akin.

"Ang pogi noong librarian 'no, Ma'am?" Nakangising tanong ko dahil hindi na siya nagsasalita at nagbabasa nalang ng kung anong libro na nakapatong lang kanina sa lamesa.

"Dunno." Malamig na wika nito.

"Ano po bang ideal person niyo?"

"Smart and hygienic." Sagot nito ng hindi nag-aangat ng tingin.

"Did you know that the book you are holding have millions of germs that can easily be transmitted? . . . Wait, I'll get you an alcohol *for you and for me and the entire human raise.*" Ngiting ngiti ako habang nagsasalita lalo na nang umarko ang kaliwang kilay niya.

'Tong babaeng 'to ang hot magtaas ng kilay. Parang model lang ng isang make up cosmetics.

"You're OA." Puna niya na ikinatawa ko lamang.

Sabi niya gusto niya ang smart and hygienic kaya ganon ang sinabi ko. Pasensya na, eto lang ako. Sana hindi nalang ako nabuhay sa mundo.

"Ma'am, I have a question." Pag-iiba ko sa usapan dahil hindi ko na alam kung paano sasagutin yung sinabi niya kanina.

Pero kaya kong sagutin kung tatanungin niya ako maging asawa niya for real.

Eheee!

Simple lang naman ang sagot ko kung tatanungin niya ako.

Syempre no ang sagot ko.

Hindi pwedeng tanungin niya ako ng ganoong bagay dahil kahit naman maganda at hot siya ay mas maganda pa rin ako. Plus, I'm straight and she have a family.

"Oh?"

"What do you do with the ice cream?" I asked while processing where our conversation will lead to kapag sumagot siya sa akin.

I saw that she's a lil bit confused at the first seconds but she manage to answer that made me conceal my smiles.

"Lick." She utter.

"You and?"

"Me."

"Up or?"

"Down."

"Can you put all your answer in one statement?" Pilit nagseseryosong tanong ko dahil gustong gusto ko nang tumawa.

She's been like she's just answering and cooperating so I can shut my mouth as soon as possible.

"*Lick me down*--- oh gosh!"

"Ay wild pero why not?" Pilyang batid ko saka siya kinindatan.

Namumula ang mukha niya habang nakaiwas ng tingin na lalo kong ikinangiti.

Lick me down daw mga mare.

"Ma'am---" hindi ko na natapos pa ang aking sasabihin ng walang sali-salitang umalis ito at iniwan akong nakangiti na parang tanga.

....

Nakangising lumabas ako ng sasakyan nang maiparada ko ito at nagtungo na sa open ground ng university dahil paniguradong madami dami na rin ang mga taong na andoon.

Ngayon kami aalis papuntang Batanes kasi tapos na ang foundation week, obviously. Medyo puyat pa nga ako dahil gabi na ako nakauwi kagabi kasi nagwalwal pa kami nina Phineas at Ferb.

"Here comes the late." Bungad ni Phineas na nginisian ko lang bago hinagis ang bag ko sakaniya. Agad naman niya itong sinalo at siya na ang nagbitbit.

"Where is Uncle Vonny?"

"Tanga hindi sasama ang Uncle mo kasi raw nagtatampo ka pa sakaniya." Saad nito saka ako inakbayan. "Akin nalang 'yang polo mo." Bulong niya na ikinataas ng kilay ko.

"Aba! Bili ka nang sayo." Supladang sagot ko. "Where's Ferb?"

"Kasama ng mga taga nursing dept. Andoon bago niyang nilalandi eh." He answered at iginiya na ako papasok sa van na sasakyan namin.

Ang alam ko ay nasa 20 lang kami lahat lahat kasi hindi nakasama yung iba. Sa SSC naman daw ay si Wave lang at ang vice-president nito ang kasama.

"Good morning Zajei." Nakangiting mukha ni Kaios ang nabungaran ko pagbukas ko ng van. "Dito ka sa tabi ko."

"Ayaw ko."

I choose to sit at the back samantalang nasa tabi ko naman si Phineas. Si Ferb ay nasa labas pa rin dahil nakikipaglandian pa.

"Good morning, Zajei." Bati ni Wave na tinanguan ko lang. "Have you eaten?"

"Yes. How 'bout you?" Simpleng tanong ko.

"I already did." Nahihiyang saad niya bago nagpaalam na aalis na muna dahil tinatawag siya sa kabilang van.

Dalawang van kasi ang gagamitin. Hindi ko nga lang alam kung saan uupo yung iba pero one thing is for sure, aalis si Phineas mamaya sa tabi ko dahil baka masapak ko siya kapag nakatulog siya sa balikat ko.

Nakakangalay kaya kapag may nakasandal sa balikat mo kaya asa sila na matulog sa tabi ko.

"Are you all settled?" Miss Lia asked na tinanguan namin kaya pumasok na siya at umupo sa passenger seat.

Akala ko ay aalis na kami pero biglang may nagbukas ng pintuan at pumasok yung asawa ko---este si Ma'am Acozta na naka fitted jeans at naka polo rin katulad ko.

Hindi ko na nga pala asawa si Ma'am kasi tapos na yung free trial. Tapos na ang foundation week eh kaya tapos na rin kami.

"Ma'am dito kana po."

My eyes widen when Phineas suddenly stood up and guided Mrs. Acozta to sit beside me saka siya umupo sa tabi ni Kaios at Ferb.

"Ehem. . . A-ano good morning po." Mahinang bati ko.

"Morning."

"Asan ang good?"

"Nasa dictionary." Pilosopong sagot niya na pasimple kong ikinaismid.

Attitude talaga minsan si Ma'am.

"Kuya pwedeng pa-open po ng stereo?" Makapal ang mukhang tanong ni Ferb kay Kuyang driver ng makalabas kami sa city.

Kanina pa nilang tatlo dinadaldal yung driver, akala mo mga close. Buti nalang ilan lang kaming andito tapos puro kaclose pa kaya hindi sila masyadong nakakahiya kasama.

"And I don't want to world to see me
'Cause I don't think that they'd understand
When everything's meant to be broken
I just want you to know who I am."

Iyan ang kantang umalingawngaw sa loob ng sasakyan na ikinatingin ko kay Ma'am. Hindi ko alam pero

kusa nalang akong napalingon sakaniya na ngayon ay nakapikit at nakasandal sa head rest ng upuan.

Bumaba ang tingin ko sa leeg niya and it is, *rawr*. Charot! Ang puti kasi ng leeg niya tapos may ilang nunal din.

Dumako ang tingin ko sa kwintas niya na ang pendant ay ang singsing na ibinigay ko. Hindi naman masakit na ginawa niyang pendant yon, at least mas malapit yung bigay ko sa heart niya kaysa sa wedding ring nila.

Think positive lang.

"Ma'am? Ginaya mo suot ko." Pansin ko sa damit namin na halos kakaunti ang pinagkaiba. "Gusto mo pala akong makacouple ah."

"Hangin." She mumbled and slowly open her eyes.

Namumungay pa ang mga mata niya kaya sa tingin ko ay talagang inaantok pa siya.

"What type of air ba, Ma'am?" I playfully asked but she just rolled her eyes and close it again.

"Air pollution."

Tangina.

Nakakasakit na talaga ng ego si Ma'am.

"Ikaw din pollution." Ismid ko sakaniya dahil hindi pwedeng siya lang ang attitude. "You polluted my heart."

"Corny."

"Pervy--- charot!" Bawi ko nang bigla siyang magmulat at tumingin sa akin ng seryoso.

"Ma'am----"

"I wanna sleep. Shut your mouth." Mahina ngunit paos na sambit niya kaya wala sa sariling napangiti ako at hinila siya papalapit sa akin.

I put my arm around her waist and let her lean on me na ikinapitlag niya.

"What are you doing?" Takang tanong niya at lalayo na sana ngunit mas hinigpitan ko lang ang pagkakahawak sa bewang niya.

"Sleep na Ma'am. Kaya hindi ka nalaki eh." I said mockingly that made her rolled her eyes.

"We have the same height."

"And I got your heart." Litanya ko pero mukhang walang kahit na anong epekto sakaniya dahil prenteng pumikit lang ito na ikinailing ko.

Humihina na ata ang flirting skills ko.

Just ease the atmosphere and to make her sleep immediately, I brush her hair using my fingers and hum the song that's currently playing on the stereo.

Buti nalang hindi kami masyadong napapansin ng mga nasa una dahil yung iba ay tulog na tapos ang iba ay mga naglalaro ng ML.

Minutes passed and I only heard her deep breathing that made me look at her.

She's now asleep in my arms.

"Hey. Wake up."

Naalimpungatan ako nang may maramdaman akong mumunting pagtapik sa pisnge ko kaya unti unti kong binuksan ang mga mata ko.

"Am I in heaven now?" Nakangiting tanong ko upon seeing her face in front of me.

"No. Hindi ka pwede don." Seryosong saad niya na ikinairap ko.

Parang sinasabi niyang hindi ako tanggap sa langit ah! Dalhin ko siya doon eh--- charr! Spg yon.

"Let's go outside." Yaya niya matapos kong icheck kung anong itsura ko pero as usual, ang ganda ko pa rin.

"Jei, ang ganda noong cashier." Nakangising saad ni Kaios nang makalapit kami sakanila ni Ma'am. They are now eating while teasing each other kaya napagpasyahan ko ng pumasok sa loob ng convinient store at bumili ng pagkain ko.

"Ma'am pwera po sa akin, anong gusto mong kainin?"

She didn't speak kaya nilingon ko siya at tinanong kung bakit hindi siya nagsasalita.

"I rather die in starvation than to eat you." Mariing bulong niya na ikinatawa ko.

Ang picky naman nito. Masarap naman ako.

"Sinabi mo yan ha. Kapag ikaw- hmmm!" Natigil ako sa pagsasalita nang bigla niyang pasakan ng tissue yung bibig ko.

Damn it.

Masarap pala ang tissue.

Magkasunod kaming nakapila ni Ma'am sa cashier dahil ayaw niya akong hayaan na bayaran yung pagkain niya. Minsan na nga lang ako manlibre tapos tinanggihan pa.

"Bagay po kayo."

"Huh?" Inosenteng tanong ko sa cashier na nasa harap ko.

"Bagay po kayo ni Ma'am." She then pointed Mrs. Acozta that is on my right side dahil tapos na siyang magbayad. "Ss po sainyo."

"Separate soon?" Nakangising tanong ko pero agad umiling yung babae at inayos ang binili ko.

"Stay strong po. Bagay na bagay po kasi kayo." Tila kinikilig na pahayag nito na ikinangiti ko. Binalingan ko si Ma'am na nakakunot ang noo at tinaasan ako ng kilay pero kinindatan ko lang siya.

"Thanks, pero tao kasi kami, Ate." Saad ko sa cashier pero ngumiti lang ito at iniabot ang binili ko.

"Kasal na po kayo?" Tanong nito kalaunan na ikinatigil ko sa pangungulit kay Ma'am dahil inaantay ko ang sukli ko.

"How can you say that?" Hindi man kapanipaniwala pero si Ma'am ang nagtanong niyan habang sinasamaan ako ng tingin.

"Ah kasi po parehas po kayong may wedding ring na suot?" Maang na tanong ni Ateng cashier na may pagkalahing Marites sa pagkachismosa.

Charot.

"Oh, oo nga naman baby." Malambing na pamghaharot ko kay Ma'am na lalong ikinataas ng kilay nito. "Ikaw talaga, ang cute cute ng asawa ko diba, Ate?" Nakangiting tanong ko sa cashier na agad tumango habang pisil pisil ko ang pisnge ni Ma'am.

Tinapik niya ang kamay kong nakahawak sa pisnge niya at ang sunod niyang ginawa ang talagang ikinagulat ko.

She went closer to me and held my hand as she look intently at my eyes with danger evident on it.

"Stop with your shits, *babe hm?*" Mahinhing saad nito na ikinapugto ng hininga ko.

Tangina.

Lumalandi rin pala si Ma'am.

"Ayieeeee!" Halos maihulog ko ang hawak hawak ko when the cashier suddenly squels that made me shook my head gently.

"Excuse us, Miss. We need to go." Paalam ni Ma'am saka ako hinawakan sa braso at hinila palayo.

Pero bago ang lahat, lumingon muna ako sa cashier at kumaway sakaniya.

"Bye Ate! Honeymoon lang kami!"

Nakangiting tumango ito at kumaway pabalik kaya nang tiningnan kong muli si Ma'am ay madilim ang mukha nito saka ako kinurot sa braso.

"Flirt."

Then she walked away, leaving me staring at her in awe.

Damn.

Ang sadista naman ata ng *asawa* ko.

Chapter 11

Zajei's POV

"Lah ang ganda."

"I know right." Nakangising saad ko kay Ferb na ikinaismid nito.

Sadya namang maganda ako ah. That thing is undeniable so why they can't accept it?

"Yung view kasi ang maganda!" Aniya.

"Oh, ako rin kaya!!"

"Ulol!!"

"Tangina mo!"

"Bobo!"

"Taranta--- oh my airplane!" Naputol ang dapat sasabihin ko nang biglang lumingon sa direksyon namin si Ma'am Acozta na kakababa lang sa van dahil kakarating lang namin sa Batanes.

"Oppps! Under." Malokong bulong ni Ferb bago ako iwan at pumunta kina Phineas na kumukuha ng litrato.

Tangina. Sinong under?!

Clearly, it wasn't me because I prefer staying at the top.

#staydominant

"Hello po!"

I smiled a little and kneeled down para makapantay ko ang mga batang bigla nalang pumunta sa harap ko.

"Hi ladies." Mababa ang tonong saad ko saka sila nginitian.

"Ang ganda niyo po." Papuri nila na mas lalo kong ikinangiti. Sabi na nga ba, children don't lie.

They're sooooo honest.

"Really maganda si Ate?"

They nod their head and smile cheekily. Mukhang ka-age lang sila ng anak ko este anak ni Ma'am. Oo nga, I think they have the same age as Shan.

"Opo. Katulad po ng color ng eyes niyo yung eyes ng aso nang kapitbahay namin." Masayang wika noong batang lalaki na ikinalaglag ng panga ko.

Tangina.

My eyes and their neighbor's dog are just the same?! Putangina lang ha.

"What the he-- hdjfjhshssdf!!!" Hindi maintindihang hayag ko nang biglang may tumampal sa bibig ko.

Damn it.

"Stop cussing. They're just a kid." Suway ni Ma'am na nakalapit na pala sa kinaroroonan ko kaya lumabi ako at tumayo na. I crossed my arms and watched her talk to the kids in front of her saka umalis yung mga bata.

"Why would you cuss at them?" Seryosong tanong niya that made me pout even more.

"Eh kasi naman Ma'am, sabi po nila yung kulay ng mata ko katulad ng sa aso ng kapitbahay nila. That's insane!" Himutok ko saka nagpapadyak.

All my life ngayon lang ako nasabihan ng ganoong bagay. My eyes is my asset! Deep blue green ang kulay ng mga mata ko tapos icocompare lang nila sa aso!

"But that's not enough reason para murahin mo sila." Kalmadong sambit niya but she looks amuse. "Cussing isn't good all the time."

I sighed and tilted my head to the side to avoid her gazes. Pinapagalitan niya lang ako eh! Ako na nga yung inaway ng mga bata tapos ako pa ang mali.

"Shan told me about you and she didn't say any single bad thing about her Ate. . . She said you never shout nor cuss on her." She said on her monotone that made my eyes sparks.

"Talaga po Ma'am?"

She nod her head and crossed her arms on her chest kaya lalong na-emphasis yung ehem niya. Agad akong napaiwas ng tingin at ibinaling nalang ang atensyon sa mga taong dumadaan.

Ang init bigla.

"Ma'am, bakit Sevrix second name ni Shan?" I asked all of a sudden just to divert my attention to something else.

Tukso talaga ang hinaharap ni Ma'am. Nakaka-insecure minsan kapag napapatingin ako sa ano niya kasi diba, babae rin naman ako pero hindi talaga ganoon kabless mga mare.

"Because of my name."

"May plano ka pa magkaanak Ma'am?" Pansin ko sakaniya saka inayang umupo sa isang bench sa tapat ng malawak na site.

"Maybe? I don't know yet." She answered unsure.

"Ma'am, kung magkakaanak ka pa po, will you choose me as one of your child godmother?" Nakangiting tanong ko saka sumandal sa upuan at maiging tinitigan siya.

"No." Mabilis na sagot niya na mas matigas pa sa bakal.

"Whyyyy?"

"Give me one reason why would I choose you." Seryosong baling niya na ikinaayos ko nang upo.

Think, Zajei.

Dapat maganda ang sagot ko para piliin niya ako. Dzuh! Ako na nga ang magiging ninang ng anak niya tapos ayaw pa niya.

"When you choose me, papagawan ko ng bahay yung mga anak mo Ma'am." I think hard and held my chin. "Papagawan ko sila ng statue at saka bibigyan ko sila ng mga magaganda at poging mapapang-asawa."

"That's absurd, Miss Montero." Tila disappointed na aniya. I flashed a sly grin and tap my fingers on my side.

"Kung ayaw mo talagang kunin akong ninang, Ma'am, ako nalang kunin mong asawa."

"What?" She asked in disbelief that made my chuckled.

"Ako nalang asawahin mo, easy." I playfully said before winking at her.

She looked at me in awe before shooking her head and heaved a deep sigh.

"You're unbelievable."

"Phin, papic." Tawag ko kay Phineas pagkalapit ko sakanila nina Kaios at Ferb na nagkakagulo malapit sa bangin.

May cliff kasi rito sa mags-sunset na kaya magandang magpapicture. Pang-instagram lang mga mare.

"Doon ka sa may dulo Jei tapos talon ka."

"Haha, funny." Sarkastikong saad ko kay Phineas saka nagpose. Ang tagal ko na kayang hindi nakakapag-upload ng picture ko kasi hindi naman ako laging naggagala.

"Nice shot. Pwede nang ibenta sa deepweb." Ferb says as he take the DLSR away from his twin. "Galing mo naman kumuha ng picture, tol."

I walked towards them and looked at my pics at isa lang ang masasabi ko, I'm so inlove with myself. Mas nakadagdag lang sa ganda ko yung magandang kuha ni Phin pero yung appeal ko talaga ang nagdala.

"Ganda babe. Pero mas maganda kung babalik ka sakin." Kaios said out of nowhere na ikinairap ko. "What do you think?"

"Asa ka sa pagong."

Dapat pala talaga hindi sasama si Kaios sa trip na 'to kaso ipinagpilitan niya sa nursing admin na sasama siya kaya hindi napigilan. Kahit naman pakboy ang lalaking yon ay magaling naman yon sa first aid when emergency occurs.

"Bakit pagong ka ba?" Nakangiting tanong ni Kai saka ako inakbayan.

"Tanga ka." Supladang sagot ko sakaniya. Kung tutuusin ay maayos naman manligaw si Kaios dahil pinapatunayan niyang nagbago na siya pero ayaw ko na talaga.

Once is enough, two is too much sometimes and in our case, mas gugustuhin ko nalang maging mag-kaibigan kaming dalawa.

"Picture'n ko kayong mag-ex."

Halos sabay kaming napalingon ni Kaios sa direksyon ng kambal kasabay ng pagtunog ng camera na hawak ni Ferb. They do fist bumps before showing us our picture together.

"Hoy kakain na!" Sigaw ng kung sino kaya sabay sabay kaming napalingon only to see Miss Lia with Mrs. Acozta almost 20 meters away from us. "Let's go, kiddos."

Naglakad kami papalapit sakanila pero hindi ko mapigilang hindi mapalingon sa paligid nang maramdaman kong muli na may nagmamasid sa amin.

That's creepy.

"May hinahanap ka ba, Jei?" Tanong ni Kaios habang nakaakbay pa rin sa akin dahil ayaw niyang tanggalin ito. "You've been looking everywhere."

"May napapansin ka ba? Parang may nakatingin sa atin." Mukha mang paranoid pero alam kong may nagmamasid talaga sa amin from afar and I couldn't be wrong on that one. I've been training different martial arts and how to use gun together with the sports Archery kaya masyadong alerto ang sistema ko sa ganitong bagay. Bata pa lamang ako ay nagsanay na ako to protect myself from the unpredictable danger that may come. And now, clearly, there is one.

"Huh? Wala naman ah." Kalmadong sambit ni Kai matapos niyang lumingon sa paligid pero pansin ko ang pagkabalisa niya. "Gutom lang yan."

I just nodded at ipinagsawalang bahala na lamang ang nararamdaman saka naunang maglakad sakanila para mahabol ko sina Mrs. Acozta.

"Hello Ma'am! Ano pong ulam?" Bati ko sa dalawang propesora na nasa unahan namin kaya napalingon sila sa akin.

"Seafoods daw, Zj." Simpleng sagot ni Miss Lia nang hindi sumagot si Ma'am Acozta. "Wala naman kayong allergy doon ano?"

We all shook our head before we stop over at one of the large establishment in here. Mukha siyang school gym sa totoo lang pero abondoned.

"Good evening po." Bati namin sa lahat at tila nagtubig ang bagang ko nang makita ang mga pagkaing nakahanda.

Mukhang mukbang ang gagawin naman ah.

"Magandang gabi rin. Sige na at kumain na kayo para makapagpahinga na dahil maaga pa tayo bukas."

Magkakatabing umupo kami sa tapat ng mahabang lamesa dahil boodle fight ata ang trip nila kahit gabi na.

"What's this?" Nagtatakang tanong ni Yuki sa harapan ko nang lagyan ko ng suso ang tapat niya.

"Hindi mo alam yan?" Phineas nonsense question again na ikinairap namin pareho ni Yuki. "Suso yan."

"*Suso?*" Napasapo ako sa aking noo ng mali ang pagkakabigkas nito ng suso. It is fvcking slow kaya nagsihagalpakan ng tawa ang mga taong nakapalibot sa amin. "What's wrong?"

"Suso! Bilisan mo ang pagpronounce dahil maiiba ang meaning kapag mabagal." Page-explain ko sakaniya kaya mabilis na namula ang mukha niya at nahihiyang nagbaba ng tingin.

"Sir, ano pong gagawin bukas?" Magalang na tanong ni Ferb sa head namin habang kumakain. Tahimik lang naman ako sa tabi ni Ma'am habang pasimpleng pinapanood kung paano siya magbukas ng crab.

"Planning tayo bukas to settled everything first."

Tumango tango kaming lahat at hindi ko na napigilan ang pagtawa ng mahina dahilan para mapalingon sa akin si Ma'am.

"What's funny?" Seryosong tanong niya.

"You." Her forehead make a frown and look at me confusely. "I mean, you need a hand? I can open it for you."

"No need." She hissed ng mapagtanto na ang pinagtatwanan ko ay kung paano siya magbukas ng kinakain niya. Masyado kasing maliit ang kamay eh kaya siguro nahihirapan tapos ang hinhin pa gumalaw.

Amuse na nakatingin lang ako sakaniya dahil confident ako na walang makakapansin sa akin dahil na rin busy ang lahat sa pagkain.

"Staring is rude." Iritadong sambit ni Ma'am saka muling bumaling sa akin at sinamaan ako ng tingin. "Stop it, Miss Montero."

I shrugged my shoulder and started to eat again pero this time, kinuha ko ang binubuksan niyang seafood at ako na ang nagbukas para sakaniya. Sa gitna namin ko ito inilagay para hindi mapansin ng iba if ever na mapatingin sila sa amin.

"Just eat, Ma'am." Pansin ko sakaniya ng mahagip ng mga mata ko na nakatingin lang siya sa pagkain niya.

I smiled sheepishly nang kinain din niya ang binuksan ko kaya halos sabay kaming natapos. Hati kami sa ulam eh pero pasimple lang kami dahil alam niyo na, baka maissue pa.

"Saan po pwede maligo?" Tanong ko kay Miss Lia ng makita ko ito sa tapat ng kwartong tutulagan ko. Si Yuki ang kasama ko sa kwarto na ngayon ay tulog na pagkapalit ng damit.

"Just walk straight then turn left. May poso doon kaya kailangan mo pang mag-igib." She kindly answered kaya ngumiti at nagpasalamat ako sakaniya bago sinundan ang direksyon na sinabi niya.

I was humming a song while opening my flashlight dahil madilim na at layo layo ang ilaw. Wala naman kasi kami sa city dahil mukhang pabukid na ang lokasyon namin ngayon. Ilan lamang ang may maayos na bahay sa mga naninirahan at karamihan ay gawa na sa kahoy.

"Oh fvck." I mumbled under my breath when I saw Mrs. Acozta, drying her wet shoulder length hair using a towel. She's now wearing a silky pajama at talagang nanunuyo ang lalamunan ko dahil sa nasisilayan. Even though she's been wearing a night wear, kitang kita pa rin ang hugis ng katawan niya.

Damn it.

"Miss Montero?" Napaigtad ako nang bigla siyang magsalita. Agad din akong napaiwas ng tingin at huminga ng malalim bago siya ngitian ng alanganin. "Will you take a bath?"

I nodded and place my necessity in the other side saka isinampay ang towel sa isang rack.

"Opo, Ma'am. Ang init eh." She just nodded before walking a little away at akala ko ay aalis na siya pero hindi pala. She just stood meters away from me saka sumandal sa pader at nag-umpisang magphone. "Ma'am?" Pagtawag ko sakaniya na ikinaangat ng tingin niya.

"What?"

"Hindi pa po kayo matutulog?"

"Just take a bath first. It is dangerous if I would leave you alone in here." Mababa ang tonong sagot niya saka tumalikod at nagphone maybe just to give me my privacy.

I can't stop myself from smiling like an idiot and there's something warm on my chest that is odd to happen.

Shit! Concerned na ba siya nito?

Nag-umpisa na akong maligo matapos kong mag-igib ng tubig at ng makalabas ako ay andoon pa rin si Ma'am sa pwesto niya kanina pero hindi na siya nagp-phone. She's just resting her back while crossing her arms.

"Yieee! You wait for me." I stupidly said that made her rolled her eyes. Ang dilim dilim na kaya binuksan ko ang flashlight ng phone ko at saka siya nginitian. "Concerned kana sakin Ma'am?"

"As one of my student, yes."

Aray!

Pang-student lang yung concern niya sakin hindi ba pwedeng pang-asawa na? Charot!

"Grabe naman Ma'am." I pursed my lips and look around dahil ang ganda nang paligid lalo na at bilog ang buwan. "Inaantok kana po?"

"Not really." She answered and take a glance of me saka muling ibinalik ang tingin sa harap. "You?"

"Hindi pa nga rin po eh. . . Sama ka po sakin Ma'am." Tila nagliwanag ang mga mata ko nang makaisip ako ng ideya dahil parehas pa naman kaming hindi inaantok.

"Where to?"

"Heaven----charr lang Ma'am Avey!" Tumatawang bawi ko dahil bigla nalang niyang inapakan ang paa ko. "Sa may cliff po Ma'am pero hindi doon sa kanina."

May isa pa kasing cliff na mas mataas kaysa sa pinuntahan namin kanina at tingin ko ay mas maganda doon dahil mas kitang kita ang paligid dahil nga mataas.

"Okay."

I fist bump to the air at dali daling pumasok sa kwarto namin ni Yuki at ipinatong nalang sa isang banda ang mga gamit ko at agad lumabas para kaunin si Ma'am sa room nila ni Miss Lia. Yung tinutuluyan kasi namin ay parang cottage lang dahil nga kakaunti lang naman kami.

"Tara na po?" She nodded as we start walking peacefully under the starry night sky. "Moon or sun?"

"Sky."

Wala sa sariling napalingon ako sakaniya saka hinawakan ang kamay niya at iginiya sa paglalakad dahil medyo mabato ang daan.

"Why sky?" Tanong ko habang dinadama ang kamay niya sa akin. Pinipilit niyang bawiin ang kamay niya pero mas hinigpitan ko lang ang pagkakahawak.

"You can find the sun and moon at the sky so choose it either." Maikli ngunit reasonable na sagot niya sa akin. Napatango ako at nagpatuloy sa paglalakad habang patuloy na hawak ang kamay niya.

The ambience of the place is giving calm on me lalo na at ramdam ko ang kamay ni Ma'am sa akin. It is just so peaceful and calming.

"Ma'am bakit ka nag-architect?" I asked just to hear her voice again because the absence of it for a short span of time is lingering on my system.

"Passion." Grabe, ang ikli sumagot. "You? Why architecture?"

"Kasi po archi professor ka." Nakangising saad ko at mas hinigit siya papalapit sa akin dahil masukal ang daan.

Silence envelope us again dahil mukhang nabwisit siya sa isinagot ko. Ang bilis pa naman nitong magshift ng mood.

"My mother is a doctor and my father is a business man." Panimula ko bago tumikhim at tumigil sa tabi ng punong mahogany, I think, nang makarating kami sa taas ng bangin. "As you can see, being an architect is way too out of my parents career but I chose it because I have no choice."

I heaved a sigh and stare at God's perfect midnight creation in front of us. I smile bitterly before shooking my head to erase my thoughts somehow.

"Being an architect isn't your dream?" I nodded at her question like it wasn't a big deal but hell, I'm still affected as fvck.

"My dream is to be a lawyer, a criminal lawyer. I always dream to have the 'attorney' on my name but my

parents stop me. . . They're afraid that I would also be like my mother parents that's been killed because of their chosen profession."

I close my eyes. Almost six years ago, my grandparents died because of assassination. Sabihin nalang natin na ipunapatay sila nang nakalaban nila because they didn't grant the suspect's wish. My grandmother is a lawyer and my grandfather is a prosecutor in New York. I was on my senior high school that time in America, sila pa ang kasama ko sa bahay namin doon dahil lumaki naman akong ang kasama ay ang mga Lolo at Lola ko. Noong high school ay sa Pilipinas pa ako with Uncle Vonny tapos shs ay sa ibang bansa na pero umuwi rin ako para dito na magcollege pagkamatay nila.

That's when it starts my parents hindering me from what I'm gonna take. HUMMS ang strand ko noong shs pero nag-architecture ako as my college course na dapat ay pre-law. That's absurd. Bwisit na bwisit ako sa mundo noon dahil pakiramdam ko ay wala akong kakampi. They are all blocking my way at kahit na gustong gusto kong ipursue yung pangarap ko ay syempre mas pinili ko ang pamilya ko.

"Are you enjoying being an archi student?" Mahinang sambit ni Ma'am na ikinatigil ko sa pag-iisip ng kung ano ano.

"Opo. I love being an archi student day by day." Sa ilang taon ko ba namang architecture student ay syempre mamahalin ko talaga 'to. Ito kasing course na 'to ang second choice ko if ever na hindi nga ako makakapag-pre-law which eventually happen. "Ikaw Ma'am? Are you enjoying my company?"

"Lah." Tanging wika niya na ikinangiti ko lang. I shook my head and smile amusingly habang nakatitig sakaniya dahil tumatama ang liwanag ng buwan sa mukha niya.

"Lab." Malambing na pahayag ko na ikinalingon niya at sinalubong ang mga mata ko.

"What?"

"Lababo." I laughed hard when she rolled her eyes after she send death glares at me. "Uyyy umasa siya!!"

"Why would I be? That's so common for people to say." Malamig na sambit niya kaya mas lalo akong napangiti na parang tanga.

"Weh? Common yun?"

"Yeah."

"How can you say so?" Nanghahamong tanong ko pero tinaasan niya lang ako ng kilay at seryosong tiningnan ako.

"You can get that line in the internet." She plainly said and shrugged her shoulder.

"Do you love literature?" Tanong ko makalipas ang ilang minuto dahil nag-iisip ako kung paano siya papabilibin sa kalandian ko.

"Sort of."

"What is the poetic way of ssying I love you?"

"Oh c'mon, don't use that on me." Malditang saad niya na ikinangiti ko pa lalo. "Just ask me to say it

directly. Ang dami mong pasakalye."

I let out an amuse chuckles and place my face in front of her na bahagya niyang ikinaigtad.

"So how can you say it? Hm?" Agad kong pinagsisihan ang tanong ko dahil nagtunog maharot ito at seductive pero mukhang wala namang epekto sakaniya dahil inirapan niya lang ako.

"The what? I love you--" Before sge finish her statement, I cut her off.

"I love you, too, Avey."

Chapter 12

Zajei's POV

"I love you, too, Avey."

Tila may dumaang anghel sa pagitan naming dalawa matapos kong makapagsalita. Tanging seryosong tingin lamang ang ibinigay niya sa akin kaya napaiwas ako ng tingin at tumikhim.

Rinig na rinig sa paligid ang kuliglig na lalong nagpabigat ng nararamdaman ko dahil pakshit! Bakit ba ang landi ng punyetang bibig ko sakaniya para sabihin yung tatlong salita na yun na kahit kailan ay hindi ko sinabi sa mga naging ex boyfriends ko.

Tangina mo talaga satanas.

"Let's go." Seryosong himig niya at naramdaman kong tumayo siya mula sa pagkakaupo sa tabi ko. Napatingin ako sa pigura niya na nakatalikod sa akin habang nakatitig sa maliwanag na buwan.

"Sa langit Ma'am?" I nonchalantly asked that made her look at me through her shoulder.

"I mean ano kung gusto niyo pong pumuntang langit kasama ako?" I bit my lower lip ng mapagtanto na parang mas nakakahiya ang pangalawa kong sinabi. "Ay mali, gusto niyo pong marating yung langit gamit ako----- *dang*!" Mahinang pagmumura ko dahil parang habang tumatagal ay mas lalong nagiging kahiya-hiya ang lumalabas sa bibig ko.

I mentally face palmed while avoiding her gazes because I can literally feel it piercing on my figure. I busy myself from looking around until I saw a glimpse of light at our side pero agad ding nawala kaya hindi ko na inisip pa. Baka alitaptap lang naman yun.

"Such a flirt." Bulong niya pero klaro ang pagkakarinig ko rito na mahina ko lamang na ikinatawa.

Maharot naman talaga ako pero ang pinagkaiba, mas malala ang kalandian ko sakaniya. Ito na ata ang epekto ng ilang buwang walang kalandian mula nang maghiwalay kami ni Kaios.

"Pero seriously Ma'am, saan tayo pupunta? Hell or heaven?" I playfully asked to mask my embarrassment due to what I've done awhile ago.

"Galaxy."

"Dalhin kita doon Ma'am. Gusto mong makakita ng star?" Nakangising saad ko saka tumayo at pumunta sa harapan niya.

"You? You want to see a star?" Mapaghamong batid niya kaya agad akong napatango. "Come closer." She whispered, just enough for me to hear. I did what she have said until I feel her skin on mine. Ang akala ko ay kung ano ang gagawin niya pero nang malapit nang magdikit ang mukha naming dalawa ay gumilid siya kaya dumiretso ang mukha ko sa puno na nasa likuran niya kanina.

Tangina.

"How many star did you see?" She asked in monotone habang nakapikit ako at hinihilot ang sentido ko na nauntog sa punong kahoy.

Damn it. Literal atang stars ang nakita ko sa ginawa niya. Umikot ang paningin ko, letse.

"Just one." Kalmadong sambit ko nang makarecover sa pagkakauntog at hinarap siya. She's just crossing her arms above her chest at tila bored na bored na nakatingin sa akin. "I just saw the Polaris."

Umarko ang kaliwang kilay niya na ikinangisi ko saka muling lumapit sakaniya at itinapat ang mukha ko sakaniya.

"How does the Polaris looks like?"

"It looks like Saviel James-Acozta. It shines the brightest in the constellation Ursa Minor itself." I played it cool pero sa loob ko ay gustong gusto ko ng sumigaw dahil sa ginawa ni Ma'am kanina but there's something that's stopping me.

I heard her hissed before averting her gazes after she gave me the eyeroll of the century. "How awful. It just shine the brightest in the constellation of Ursa Minor."

Minsan talaga hindi ko na alam paano gagamitan ng logic na banat si Ma'am kasi lagi siyang may pambara. Alam mo yun, ang hirap kaya magbasa ng theory sa Google para mag-come up sa mga ibabanat ko tapos babarahin niya lang. Porket matalino siya eh!

"It shines the brightest everytime it shown up in the night sky, Ma'am." Usal ko saka ngumiti at tumingin sakaniya na nakatingin sa kalangitan. "You want the sky, then let me be the northern sky you wanted and I will move the entire me around you, the *Polaris*."

Marahil bunga ng sinabi ko, nakuha ko ang atensyon niya kasabay ng paglingon niya at pagsasalubong ng mata naming dalawa. It seems magical and endearing. This is the first time I've felt this, the warmth of the cold breeze surrounding me with a person I barely knew.

"You search it on Google?" Halos malaglag ang panga ko dahil sa tanong niya matapos naming magtitigan sa loob ng ilang minuto.

"Hindi po ah! Inisip ko yun, Ma'am. It cames from the heart and the dogs bark bark."

"So? Asan connection?" Pambabara niyang muli kaya hindi ko napigilang hawakan ang magkabila niyang pisnge at icompress ito causing for me to giggle at the sight of her pero siya ay mukhang hindi natuwa dahil tinampal niya palayo ang kamay ko.

"Walang connection yun Ma'am pero pwede nating lagyan." Malanding saad ko saka siya mabilis na kinindatan pero as usual, inirapan niya lamang ako.

"Miss Montero, how can you connect the heart and dogs bark?" Tila hindi makapaniwalang sambit nito na ikinaisip ko rin.

Paano nga ba?

"Everything on this world is connected. From the deepest ocean to the biggest survival of everyone. As what they always says, we can't live in this world without our needs. Tulad lang din po ng sa mga hayop and machineries. Lahat tayo konektado dahil nasa iisang mundo lang naman tayo. Kahit hindi natin lahat kilala ang isa't isa, we still have our unexplainable connection towards everything we see. Gets mo Ma'am?" She nod her head lightly while intently staring at me. "Kung gets mo na, alam mo na ring may connect yung sinabi ko kanina diba kahit mukhang wala? . . . Kaya naman, kung yung puso at aso

ngang natahol may connection, tayo pa kayang dalawa ang mawalan?"

Mula sa pagiging seryoso, naging mataray ang tinging ipinukol niya sa akin kasabay ng pag-alingawngaw ng tawa ko sa paligid.

"We have connection, Miss Montero." Mahinang pahayag niya na ikinalaki ng mga mata ko. Huwag niyang sabihin na crush na niya ako kaya may connection na kami---- "We have a student-professor connection, right?"

Laglag ang balikat ko siyang iniwasan ng tingin dahil ang pangit ng sagot niya. Hindi ba niya alam yung ibang connection bukod sa pagiging teacher-student relationship namin?!

"Oo naman, Ma'am." I plastered a sly grin and chose not to argue dahil may pumipigil sa akin.

Nakalimutan kong may asawa nga pala siya.

"Let's g--" hindi ko na pinatapos pa ang sasabihin niya ng hilahin ko siya papalapit sa akin at tinakpan ang bibig niya. "What are you doin'?" Takang tanong niya.

"Shh." I hush on her ear and simply look around dahil may iba kaming kasama. I know there is someone who's with us, kanina pa.

Kung titingnan ay mukha akong naka-backhug sakaniya habang nakapatong ang mga kamay niya sa braso kong nakapalibot sa bewang niya pero hindi, I am just holding her waist as I feel the surrounding getting heavier.

I close my eyes kasabay ng pagpihit ko sakaniya para humarap sa akin na lubos na ikinabigla ng katawan niya dahil sa naging reaksyon nito pero hindi siya gumawa ng kahit na anong ingay. I place her in between my arms at isinandal siya sa puno kasabay ng paghawak ko sa bewang ko at pagbunot ng isang maliit na kutsilyo na lagi kong dala tuwing umaalis ako.

It is just a small swiss knife pero matalas ito at talagang babaon kapag ibinato.

"M-miss Montero." Seryoso ngunit kabadong usal ni Ma'am kaya mas inilapit ko ang katawan ko sakaniya at magmumukha na kaming naghahalikan kung titingnan sa ibang anggulo. Kasabay ng paghawak ko sa puno na nasa likuran niya upang kumuha ng suporta ay ang paghagis ko sa kutsilyo sa isang direksyon kung saan ko nakita ang ilaw kanina na inakala kong alitaptap lamang. I heard a not so loud scream coming from that direction kaya siguradong natamaan ito. Akmang lalapitan ko ito nang maramdaman kong may humawak sa braso ko kaya nabaling ang atensyon ko sa babaeng kasama ko na may pangamba sa mga mata.

"W-who's that?"

"Aswang." Buhat sa aking sinabi ay nakatanggap ako ng isang hampas mula sakaniya na ikinatawa ko lamang. I held her hand when I felt that she's shaking and gently massage it. "Calm down. Walang mananakit sayo."

She looked at my eyes as I gave her an assuring smile. Hindi ko na rin nagawang puntahan ang direksyon nang hinagisan ko ng patalim dahil mas kailangan ako ni Ma'am.

"Are you fine now?" I asked sweetly at unti unti itong tumango that made me smile a little. Ang cute palang matakot nito. "Syempre okay kana, kasama mo 'ko."

I laughed genuinely when she hit my shoulder and pulled her hand out mula sa pagkakahawak ko.

"Shut up!" Inis na sambit niya kaya mas lalo akong natawa. "Let's go now."

I nodded habang pinupunasan ang luhang tumulo sa kanang mata ko. Hindi ko alam kung bakit tawang tawa ako pero ngayon ko lang kasi nakitang ganon si Ma'am kaya syempre, overwhelming and ang cute niyang matakot.

"Miss Montero!!" Iritadong tawag niya sa akin at nang nilingon ko siya ay nakalakad na siya palayo sa akin kaya umiiling na tumakbo ako patungo sa direksyon niya.

"Don't be scared, Ma'am. Hindi ko hahayaang may mangyaring masama sa *asawa* ko." Maharot na pahayag ko pero diretso lang ang tingin niya sa dinadaanan naming dalawa.

"Edi wow."

...

"Tangina, tumahimik kayo!" Sigaw ko nang marinig ko ang boses ng kambal at ni Yuki sa loob ng kwarto. "Damn it! Phineas, Ferb and Yuki!! Shut the fvcking up!!"

"Gumising kana kasi mahal na prinsesa dahil kailangan na nating umalis at pumunta sa pagtatayuan ng building para makapamasyal tayo agad." Ferb explains like he is talking to a two year-old child.

Pupungas-pungas na bumangon ako at tiningnan sila na nakaupo sa lapag habang naglalaro ng cards. Basa pa ang buhok ni Yuki kaya sigurado akong kakatapos lang din nitong maligo.

"Anong oras na?"

"5:30 am." Prenteng sagot ng pinsan ko na ikinakunot ng noo ko.

"Tangina! You woke me up at this time?! Ang aga pa!" Himutok ko pero inirapan lang ako ni Yuki at inismidan ng dalawang ugok.

"Pinapagising na kasi ng head architect lahat para raw makapag-umpisa as soon as possible." Focus lang silang naglalarong tatlo habang sinasagot ang mga katanungan ko.

"Ano ba 'yang nilalaro niyo?" Tanong ko dahil natapos na akong maghanda ng sarili at lahat ay naglalaro pa rin sila at puro tawa nang tawa.

"Monkey monkey'han." Kumunot ang noo ko sa sinagot ni Yuki habang itinatago nito ang cards niya kay Ferb na bumubunot ngayon.

"Monkey monkey'han? What's that?"

"Ungoy-ungguyan. Sosyal lang talaga 'yang pinsan mo kaya ginawang conyo." Ismid ni Ferb saka nagtatalon sa tuwa habang patuloy inaasar si Yuki at Phineas na siya ang nanalo.

Mga isip bata talaga.

"Tara na." Yaya ko matapos nilang ligpitin ang kalat kanina habang nagpapatuyo ako ng buhok. "Nagugutom na ako."

"Breakfast daw muna tayo sa kinainan natin kagabi. Kanina pa andoon sina Miss Lia, tayo nalang ata ang wala sa archi student." Tila proud na proud na wika ni Phin dahil may info siya ngayong araw na ikinairap ko.

"Tayo lang namang tatlo ang archi student na kasama dito, tanga ka." Maldita kong bara sakaniya. Si Yuki kasi ay sa Engineering Department yan pero sa amin sumama para maging roomate ko.

"Magandang umaga po." Magalang na bati namin sa mga tao na kumakain ng umagahan na malugod din kaming binati pabalik.

"Where's Kaios?" Takang tanong ni Phineas sa mga taga-nursing dept na kasama namin dahil hindi pa namin nakikita si Kai dito. Nagtataka na nga ako kung bakit wala siya sa room kanina noong ginising ako ng kambal.

"Ah pre nasa may ilog yun. Nagpapahangin lang kasi hindi yun nakatulog kagabi." Sagot ng isa sa kaibigan ni Kai na si Landon. He is Kaios best friend kaya kilala ko siya.

"His insomnia has been attacking him again?" I asked concernly dahil may insomnia si Kaios kaya hirap na hirap yung matulog. Simula nang maging kami ng lalaking yun ay naging madalas ang pagpupuyat ko dahil sinasamahan ko siya kapag hindi siya makatulog. We were playing online games back then when his insomnia is kicking in.

"Oo, Zj."

I nodded and get my food first saka humanap ng bakanteng table habang hinihintay matapos ang kambal na kumuha ng pagkain nila. Si Yuki kasi ay pumunta na muna sa mga kaibigan niya kaya kaming tatlo nalang uli ang magkakasama.

"Hey."

"Ay tanginamo." Mahinang saad ko ng biglang may humawak sa wrist ko na nagpapitlag sa akin.

"Chill Zajei, it's me." Nakangiting mukha ni Wave ang bumungad sa akin paglingon ko sa likuran. "You look bothered." Pansin niya na ikinibit balikat ko lamang.

"C'mon, join us in our table." Tumango ako at sumama sakaniya matapos senyasan ang kambal na sumunod na lamang dahil inaya rin sila ni Wave. "Tell me your problem, I'll listen."

"Wala 'to. Nag-aalala lang ako kay Kaios." Plain na sambit ko at inilapag ang tray na may lamang pagkain. "Oh bakit?" Tanong ko ng mapansing napatigil siya at mariin lamang akong tinitigan with an undefined emotion in his eyes pero agad ding naglaho nang ngumiti siya at umupo sa tabi ko.

"You're still concerned with your ex, I see." He said smiling pero pansin ko na may laman ang ngiti niya. May ipinapahiwatig ito. "Uh, Zajei meet Ice, a friend of mine."

I smiled a little to a guy with dark brown eyes at medyo messy ang buhok. Infairness, ang gwapo mga bes pero hindi ko maintindihan kung bakit walang epekto sa akin when he is exactly my type.

"Hi. Please to meet you." Monotone na saad ni Ice kaya tumango lang ako at ngumiti ng bahagya. "You're really beautiful as what others says. Kaya pala ang daming nababaliw sayo kasama na si Kaios at Wave."

"Ice." Nagbabantang tugon ni Wave na may madilim na ekspresyon sa mukha. Tila kinilabutan ako sa nakita at mabilis na iniiwas ang tingin ng lumingon ito sa akin. "I'm sorry about that, Zajei. He is really a weirdo sometimes."

I nod and started to eat my breakfast ng dumating ang kambal at nakipagkwentuhan sa mga kasama namin. Hindi ko maitatanggi na masarap kausap at kasama si Wave at Ice because they won't let you feel uncomfortable.

"Jei."

"Kai, where have you been?" Agad na tanong ko kay Kaios ng bigla itong sumulpot sa tabi ko at hinawakan ang kamay kong dapat ay hahawakan ni Wave.

"Sa may ilog lang." Sagot nito at nginitian ako ng matamis. "Ang unti naman ng kinakain mo."

I rolled my eyes when he noticed my meal again. Lagi nalang niyang pinapansin ang kinakain ko, kaysa ang unti at hina ko raw kumain kaya hindi ako tumataba eh in born sexy naman talaga ako.

"Ayaw ko na, Kaios. Don't you dare get me another plate." Tutol ko sakaniya ng akmang kukunin na nito ang plato ko dahil tapos naman na akong kumain. "Kumain kana?" I asked instead para madivert ang atensyon niya sa iba at hindi na ako pilitin pang kumain.

"Pafall ka." Pang-aasar nito na inirapan ko lang. "Oo kumain na 'ko kanina bago nagpunta sa ilog."

I just shrugged my shoulder and get my plate on top of the table pero napatigil ako ng mapansin na mahigpit ang pagkakahawak ni Kaios sa kutsilyo na gamit ko kanina habang nakakuyom ang kamay nito. Nang makita nito na nakatingin ako sa kamay niya ay agad niyang binitawan ang kutsilyo at ngumiti na parang walang nangyari.

"Ako na magdadala nyan, Zajei." Alok ni Wave dahil tapos na rin siyang kumain at ibabalik na namin ang pinggan. Tumango na lamang ako sa alok niya dahil tinatamad akong tumayo.

"Saan ka pupunta, lods?" Pansin ni Ferb kay Kaios ng umalis ito sa tabi ko at lumakad kasunod ni Wave. Nagtataka ko silang tiningnan pero ngumiti lang ito gaya ng ngiti na lagi niyang ipinapakita kapag kasama ako.

"Kukuha ng pagkain. Nagugutom ulit ako." We just nod at him kaya umalis na ito at naglakad patungo sa lagayan ng breakfast.

"Ice, may hawig kayo ni Kaios." Napatigil ako sa paggagala ng mata para mahanap si Ma'am Acozta nang marinig ang sinabi ni Phineas. "Parehas kayo nang kulay ng mga mata."

He is right. Parehas dark brown yung mata nilang dalawa tapos parehas ng shape. Mas attractive lang yung mata ni Kaios dahil parang ang pungay nito pero yung kay Ice ay nakaka-intimidate.

"He is my cousin. Second cousin." Pag-amin nito habang nilalantakan ang ice cream.

I frowned. Matagal din naging kami ni Kaios kaya bakit hindi ko man lang siya nakikita sa family gatherings nila gayong isinasama ako ni Kai sa ganoong event?

"I haven't met you when we were still together." I voice it out and look at him confusely.

"We are not in good terms."

We just nodded and didn't ask any further questions dahil masyado nang pribado para pag-usapan pa. Hindi naman ako chismosa para makialam sa buhay nila kaya bahala na sila.

"Excuse me." I said and stood up ng magtama ang mata namin ni Ma'am bago ito lumabas sa lugar. Nagmamadali ko itong sinundan habang nakapamulsa at nang makita ko ito ay nasa may dulo na ito ng pasilyo papunta sa site na mamaya pa sana namin pupuntahan pero mukhang gusto na niyang mauna. "Hey Ma'am. How's your sleep?"

"Good."

"Have you ever had a dream that include me?" Tanong ko habang nakangiti ng mapaglaro. "Huwag ka nang mahiya, Ma'am. I don't judge."

She rolled her eyes and stop walking saka tinignan ang malawak na lupain sa harap namin.

"Miss Montero, why are you doing this?" Gulong tumingin ako sakaniya na hindi ako binabalingan ng tingin kahit na tinanong niya ako.

"Doing what?"

"Flirting with me." She said in monotone, still not able to look at me.

"Oh." Tanging katagang lumabas sa bibig ko dahil hindi ko alam kung ano ba ang dapat sabihin. I cleared my throat thinking that it would remove the lump inside it.

"Don't you ever fall." Muli siyang nagsalita kaya napatigil ako sa pagtikhim. "Don't eat your own meds at the end."

I chukled and gently touch the bridge of my nose.

"Ma'am, *I don't fall*. I just want to be with you pero *straight* po ako." Nakangiting saad ko habang pinagmamasdan ang side profile niya.

If ever I'm not a straight as a ruler, siguro nahumaling na ako sa ganda niya. Ang perfect kasi tingnan ng physical features niya tapos idagdag pa na ang lakas ng appeal at hot siya.

"Stand with it until the end. Ayaw ko ng issue."

"Bigyan nalang kita ng tissue." I playfully utter and wiggle my eyebrows at her but she just seriously look at me and shook her head. "Pero seriously Ma'am, I haven't fall yet. Kaya sure po akong hindi ako mahuhulog sa panghaharot ko." I proudly says and pressed my hands together.

"You won't notice that you're already falling at first not until the person you fall at, leave nor has been gone." She said kasabay ng pagtama ng sikat ng araw sa balat niya kaya lalong na-emphasis ang kaputian niya.

"If I would fall for someone, I'll make sure that I wouldn't lose that person." I mumbled and blink several times before I bit my lower lip and flash a sweet smile. "Kaya kung mahuhulog po ako sayo, make sure that you would file an annulment para tayo until the end."

She shook her head in disbelief but later on, for the first time, I saw how the side of her lips rose up.

And there, I find myself smiling genuinely upon seeing the lady with a small smile on her lips.

Chapter 13

Zajei's POV

"Hello pips." Nakangiting bati ko sa tatlong ugok na nasa ilalim ng puno dahil kakatapos lang naming mag-meeting kasama ang iba para sa gagawing pagtulong sa pagbuo ng school.

"Tuwang tuwa ka ah." Puna ni Phin na mas lalong ikinalapad ng ngiti sa labi ko. Hanggang ngayon kasi ay hindi pa rin nabubura sa isipan ko ang imahe ni Ma'am na nakangiti.

It seems like it will be imprinted in my mind for the rest of my life. She just smile at me like she was so amuse and ackkk ang ganda niya lalo. Mas dumagdag pa sa kagandahan niya na maganda ako na katabi niya kaya parang nag-glow yung place kung saan siya ngumiti kasi ngumiti rin ang dyosang si Zajei Loure.

"Tangna mo Zajei bakit ganyan ka ngumiti?" Naguguluhang tanong ni Ferb pero nginisian ko lang siya bago tumabi ng upo kay Kaios dahil ayun na lamang ang vacant space. "In love ka ba?"

"Hindi." Agad na tanggi ko dahil parang tanga ang lumalabas sa bibig niya. "Ikuha niyo akong tubig at pagkain mga alipin." Pautos kong sambit sa kambal para tumigil sila sa kakaasar sakin. Gusto ko ding makausap si Kaios dahil naguguluhan ako sa ikinikilos niya.

Tumatawa naman siya pero may iba sa mga ngiti niya. He seems like he is battling with himself.

"Sinong alipin ha?!" Inis na tanong ni Ferb pero tinaasan ko lang siya ng gitnang daliri saka sila pinalayas.

"I know that looks, Jei." Umiiling ngunit nakangiting saad ni Kai ng umalis na ang kambal at binalingan ko siya. "What do you want to talk about, Zj?"

Okay, he really knows me.

"What's bothering you?"

"Ikaw. Hindi mo pa ako pinapayagang manligaw eh." He answered trying to be serious as hell but I just rolled my eyes and didn't buy his alibi.

"Seriously Kaios, what's wrong? You seems off simula pa kanina." Pansin ko dahil mukhang lutang na lutang siya and he's been extra quiet and not on his usual self.

Nang hindi siya sumagot at umiwas ng tingin sa akin ay lalo akong naguluhan sa inaasta niya. He will never be a good liar, masyado siyang transparent.

"Zajei, hindi ba talaga pwede?" Hope is evident on his eyes when I held his cheeks to make him look at me. "Just give me one last chance and I won't do the same mistake again. I will never broke your trust again."

He hold my hands at his cheeks and gently massage it na ikinalambot ng ekspresyon ko. Kaios is a good friend of mine, really. Isa siya sa taong pinagkakatiwalaan ko maliban sa kambal at kay Yuki because I have trust issues since eternity.

That's why earning my trust is a hard thing to do because once you earned it, you shouldn't broke it.

"Sorry." Mahinang sambit ko bago ibaba ang mga kamay at ipinatong sa balikat niya. "Ayaw ko na, Kai."

He nod his head and smile sadly before getting my hands on his shoulders and kiss my knuckles.

"If ever you change your mind, just let me know, Zj. Marupok ako pagdating sayo kaya lagi kang may babalikan." He said that made me scrunched my nose.

"Parang tanga Kaios ha." I smile playfully and hit his upper arm na natatakpan ng sweater niya. Kumunot ang noo ko nang napangiwi siya kaya inulit ko ang paghampas at doon siya napasigaw.

"KAIOS, HUBAD." I utter bossier than ever. "HUBAD, KAIOS GALLAGHER!!" Singhal ko kaya wala siyang nagawa kundi hubarin ang suot niyang sweater mula pa kanina.

Nang matanggal niya ang pinapatanggal ko ay tanging sando na lamang ang natira kaya kitang kita ang biceps niya. I frowned when I saw a bandage on his upper left arm. Halatang fresh pa ang sugat kaya nakakunot ang noo'ng sinuri ko ito at hinawakan ng may pag-iingat.

"Who made this?" Tanong ko matapos tanggalin ang bandage na nagtatakip sa sugat niya. It is just a small yet deep cut na alam kong masakit pa rin dahil napapangiwi siya tuwing pinapasadahan ko ito ng daliri ko. "Kaios."

"Wala. Nasagi lang ako doon sa may blade." Aniya na mataman lamang na nakatingin sa kawalan. "Jei, wag mo nang titigan baka mafall yan sayo."

"Tarantado." Usal ko saka ipinasuot muli sakaniya ang hawak niyang damit. "Where were you last night?" Tanong ko matapos niyang ayusin ang sarili.

Bagamat may hinala na ako, I don't want to believe it dahil kaibigan ko si Kaios. I know he wouldn't do anything to scare the hell out of me.

"Hulaan mo---ito na sasagot na." Maskuladong sinuklay niya ang kan'yang buhok gamit ang mga daliri. "Nasa room lang ako. Naglalaro ng ml."

"Then why do you have that cut?" I intriguingly mumbled and heaved a sigh. He averted his gazes on the other side that made my brows furrowed. "Do not try my patience, Kaios. . . I know that someone is keep on following me since the day that we broke up and I hope. . . It wasn't you." Mahina ngunit nagbabantang saad ko saka siya binigyan ng isang ngiti nang makitang nakatitig siya sa akin.

Somehow, my thoughts are saying that Kaios is a good guy. Siya pa rin ang lalaking maaasahan ko sa lahat ng oras maliban sa kambal.

If there's anyone I can call anytime of the day, it will be him. I remember calling him around 2 am before when we're still together dahil nagugutom ako. Hindi naman sa inaartehan ko s'ya pero sa aming dalawa ay s'ya talaga ang marunong magluto ng kaunti dahil wala namang aasahan sa'kin pagdating sa gano'n.

Ayoko magluto. Okay na ako sa tagakain na role.

Ang weird pa naman minsan ng cravings ko lalo na kapag madaling araw. As in ayaw ko ng fastfood. Mas gusto ko 'yong niluluto talaga kaya nga pinagawa ko s'ya ng leche flan na walang itlog.

Ayon lasang tinangina.

My thoughts has been interrupted when he cleared his throat.

"Do you have a hunch that it was me?" Tanong nito kaya walang pagdadalawang isip na tumango ako. He smiled and tap my head before leaning closer to me and put his arm around my shoulder. "Kung ako nga iyon, magagalit ka ba?"

"I don't know but if it is really you then tell me as soon as possible why you're following me. Why you're keeping an eye and creeping me out." I chuckled playfully and take a glance of him na mataman lamang na nakatingin sa akin habang may kung anong sinasabi ang mga mata niya.

"I love you, Zajei. . . I love you so much." Bulong niya na ikinatigil ko sa pagsandal sakaniya. Naguguluhang nilingon ko siya dahil napakarandom na naman niya. "If ever that it is really me who's you are talking about, forgive me."

"Why? Ikaw ba yun?" Nanghahamong tanong ko pero umiling lamang siya at nginitian ako.

"I will never *break your trust again.*" May kampanteng ngiti sa mga labi niya that made me let out a small smile before nodding my head.

Yes, he cheated. Pero kahit na ganoon ay alam kong may dahilan siya. Alam kong hindi lamang tawag ng laman ang nag-udyok sakaniya para lokohin ako. Because Kaios is a guy that could be a fvcker but also the guy who could be loyal and faithful to the one he truely loves.

But he still cheated. There's no enough reason for it to become valid.

Cheating is cheating. You can't change my mind.

I smiled as I look at Kaios that is now leaning his back on the tree dahil nakaupo na lamang ako ng maayos at pinagmamasdan siya.

"Eto na ang pagkain mo mahal na prinsesa!" Sarkastikong saad ni Phineas ng makalapit sila sa akin dala ang mga pagkain.

"Salamat mga alipin." Nakangising saad ko bago abutin ang mga dala nila.

Nag-uumpisa nang tumulo ang aking mga pawis kaya nilingon ko na sila agad lahat.

"Ang init---"

"Ito na, papaypayan na." Masama ang tinging naglabas ng pamaypay si Ferb saka itinapat sa akin.

"Good." I grinned.

The twin snort while Kaios just shake his head at nakisalo sa pagkain ko.

"Hindi ko alam kung bakit ang daming naghahabol sa'yo. Oo maganda ka---"

"Syempre. Tsaka hindi ako maganda lang." I chewed my food and let out a proud smile. "Ako ang pinakamaganda."

Halos sabay sabay silang napaismid sa sinabi ko pero sa huli naman ay nagtawanan din.

Kaios chuckled. "That's one of her asset. Her confidence can actually caught everyone's attention and that made herself stand out among the huge crowd." He complimented kaya mayabang na nagfliphair ako.

I know right.

Aanhin mo naman kasi ang ganda mo kung hindi ka proud d'yan. We're all beautiful kahit mukhang tuko ang iba d'yan.

They said that beauty is in the eye of the beholder kaya sige papayag na akong maganda tayong lahat pero ako pa rin ang pinaka.

Ako ang nagwawasiwas ng kagandahan kasi ako naman talaga ang source no'n.

"Aray ko putangina." Malutong na pagmumura ko matapos matamaan ng dupil dupil na dyaryo na gamit ni Ferb pampaypay sa akin.

Ang tanga ba naman ng gagong 'to. Naghaharutan sila nina Phin tapos ako na nanahimik sa gilid at kumakain ay nahagip ng panghahampas n'ya.

I hold my forehead na tinamaan noong dyaryo bago sila samaan ng tingin. Mabilis na niligpit ko muna ang pinagkainan ko bago uminom ng tubig.

I stood up and simply get a swiss knife at my combat boots. Nakangising tiningnan ko silang tatlo bago nag-umpisang naging mapaglaro ang ngiti ko.

"Gago ka Montero----psycho putangina, help!!!!" Malakas na sigaw ni Phineas habang kumakaripas ng takbo kasunod iyong dalawang damuho.

I chuckled and didn't waste my time chasing after them. Pagpapawisan lang ako sa takbuhan na 'yan tapos hindi ko rin naman sila mapapatay.

I sighed and put the knife back to where it should be kaya bahagyang yumuko ako pero hindi ko inaasahan na paglingon ko sa gilid ay naroroon siya katabi si Miss Lia.

They're talking about something but her eyes were fixed on me.

I smiled.

And as usual, she fell---charot. Tinalikuran nga ako, eh.

I waited for her to look back when she started walking away, hoping that she would give a single glance because if so, I won't think twice to chase after her.

Ano naman kung pagpapawisan ako? Hindi naman 'yon makakabawas sa pagiging maganda ko, eh.

Amknzj.

Amknzj for ang mahiwagang kagandahan ni Zajei Loure.

Periodt.

....

"Miss Montero, kindly bring these files to the head officer." Utos ng isang head na kasama namin kaya agad ko nalang kinuha ang iniaabot niya at nagtungo sa head officer namin ngayon na kausap ang ibang architects para sa design ng gagawing school.

"The construction will start on Sunday morning and we'll leave on Sunday afternoon because the students should attend their classes at Monday." Rinig kong sambit ng isa sa engineering professor na katabi ni Mrs. Acozta na hindi ko alam kung nakikinig ba dahil mukhang bored na bored lamang ito. "Miss Montero?"

Napakurap ako ng ilang beses nang marinig ko na tinawag ako. I smiled a little to the people in front of me before handing them the files I've been holding. Sinabi ko na rin kung sino ang nagpapabigay para hindi na sila magtanong pa.

"Okay, you can now go wherever you wanted everyone." Anunsyo ng head officer kaya nagsitalunan ang ibang prof at ang ilang students na malapit lamang sa pwesto nila marahil ay dala nang tuwa.

"Hoy Montero tara sa beach! Ipaparada ko pa ang abs ko." Mahanging saad ni Ferb na bigla na lamang sumulpot sa harapan ko na may malawak na ngiti sa labi. "Kailangan kong makahanap ng bagong kalandian."

I just looked at them plainly dahil nagpapayabangan sila nina Phineas at Kaios kung sino ang may pinakamagandang katawan.

"Umalis nga kayo sa harap ko!"

"Nasa gilid mo na kami, tanga." Phineas mockingly said but I just rolled my eyes and start walking away pero napatigil din ng hinarangan ni Miss Lia ang dadaanan ko katabi si Ma'am Acozta.

"Saan punta niyo mga bata?" She asked smiling, showing her white set of teeth.

"Sa beach po magandang matanda." Malokong sagot ni Ferb na ikinangisi ko dahil kahit kailan talaga ay napakagago niya. "Kidding." Bawi niya ng samaan siya ng tingin ni Miss Lia kaya napailing na lamang ako at binalingan ang babaeng tahimik lamang at lampasan ang tingin sa akin.

"Sama kayo sa amin sa beach mga Ma'am." Aya ni Kaios kaya agad pumayag si Miss Lia at hindi na inantay pa ang sagot ng katabi niya dahil hinila na niya ito ng magsimula kaming maglakad.

"Miss Lia, may boyfriend ka po?" Tanong ni Ferb habang naglalakad kami at katabi niya si Miss Lia.

Kanina ko pa napapansin ang mahaharot na tingin ng gagong yon sa PE teacher namin. Halatang may pagnanasa ang gago, charot! Crush talaga ni Ferb si Ma'am mula pa noong third year kami dahil matagal na naming PE teacher yun.

"Wala pa."

"Ay walang nagkamali." Pang-aasar ko saka pasimpleng sumabay sa paglalakad nila at tumabi kay Ma'am Acozta. "Reto kita Ma'am?"

Miss Lia shook her head while smiling but later on, pumayag din siya na ireto ko.

"Anong type mo, Miss?" Nakangising tanong ko at pasimpleng nilingon si Ferb na parang tangang nakatitig lang sa babaeng nasa tabi niya.

Wala na. Tinamaan na naman sa sexy ang tarantado. Ang ganda kasi ng suot ni Ma'am. Nakafitted close neck shirt sya tapos denim short lang kaya kitang kita ang maputing balat niya.

"Matangkad, athletic, moreno, ma-appeal tapos medyo gago pero kayang sumabay sa trip."

"May kilala akong ganyan Ma'am pero gago talaga siya." My smirk got wider when my eyes met Ferb's. "Si Ferb, Ma'am. Single po 'yan tapos athletic din. Hindi nga lang gwapo pero pwede nang pag-tyagaan."

"Hoy grabe sa hindi gwapo ha!" Angil ng huli kaya natatawang umiwas ako ng tingin lalo na nang tumawa rin si Phineas at Kaios na nasa likod namin. "Shut up Phin! Baka nakakalimutan mong magkamukha tayo!"

"Hey Ma'am." Bulong ko sa katabi ko na kanina pa walang imik. She's just walking silently the whole time and her silence is quite bothering me.

She look at me for a seconds before returning her gazes in front of us.

"Mags-swimming kayo?" Tanong ni Kaios na agad kong inilingan dahil ang init masyado at wala rin ako sa mood magswimming ngayon.

"Ikaw Sav?" Baling ni Miss Lia sa katabi ko na prenteng nakaupo at nakasandal sa upuan ng cottage.

Mukhang planado talaga 'to ng kambal dahil may reservation na agad sila pagdating namin dito. Palibhasa obsess ang dalawang yun sa dagat.

"Pass."

Nagsitanguan ang mga kasama namin at nagpaalam na namaglalangoy daw muna sila. Sinabi rin nila na bibili muna sila ng swimwear sa isang malapit na store kaya baka raw baka matagalan sila.

"Ma'am?" Pukaw ko sa atensyon ng kasama ko na kanina pa tahimik at mukhang wala talaga siya sa mood. "Ma'am, bakit ang tahimik mo? Iniisip mo na bang sambahin ang kagandahan ko?"

Walang emosyong nilingon n'ya ako.

"I've got nothing to say." She boredly said and looked at me with her hazel brown eyes that is piercing on mine.

"Mayroon po. Kwentuhan niyo ako para may masabi kayo." I said cutely but she just rolled her eyes and shook her head. "Sige na po Ma'am!!"

She heaved a sigh as I sat right in front of her and wiggle my eyebrows as I smile genuinely, urging her to speak and tell a story.

"What story do you want to hear?" My smile widen upon hearing her question. Sus, hindi naman pala ako matitiis ni Ma'am.

"I want to hear a story of us." Maharot kong saad pero umirap lang siya at pinagkrus ang mga braso sa dibdib kaya napaiwas na naman ako ng tingin.

"Once upon a time, we met each other. The end."

I almost roll my eyes after hearing what she have said. Gago masyadong creative utak ni Ma'am para magsabi ng ganoon. Parang walang kabuhay buhay ang story naming dalawa ah.

Mas colorful pa ang imagination n'ya sa black and white at sa mga fairytale lovestory. Parang s'ya pa nga ang gumawa ng story ni Cinderella na nakatulog kasi isinumpa ng nanay ni Snow White tapos nagising kasi hinalikan ni Beast.

Tama ako hindi ba? Syempre tama ako.

"Ma'am bakit ganyan? Ang ikli naman." Himutok ko pero umirap lang siya at seryoso akong tinitigan. Akala n'ya siguro ay wala na akong iba pang sasabihin pero tila lumiwanag ang buong mukha ko ng may ideyang pumasok sa aking isipan.

My brain's sexiness when it comes to this is activating.

"Okay lang kahit maikli at least ako ang once upon a time at the end mo." I grinned.

She snort and rolled her eyes. "Just the end and not the happy ending." Pambabara n'ya.

Tumango-tango ako.

May point s'ya.

"At least ako pa rin ang end."

Pero mas may point ako.

"Tragic ending." She rebutted.

"Hindi naman po lahat ng tragic ending masakit, ah." Depensa ko dahil mas lumamang ang point n'ya do'n. "Parang ako. Mukha akong tragedy sa buhay pero sobrang ganda ko po 'di ba?"

I playfully wiggle my eyebrows on her but she just shrugged. "What are you then? Living a tragic magical disaster?"

I chuckled after noticing that she's being sarcastic pero wala namang kasinungalingan ang mga sinabi. Totoo naman kasi 'yon in the first place.

Magical disaster talaga ako. Niriritwalan ko nga s'ya with my magic sarap---my eyes widen.

Amazing.

"Ma'am," I called but she just arch her brow. "Payag na akong maging sad ending mo." I grinned and leaned closer kaya napaatras s'ya kaya lumayo ulit ako.

Baka matakot at takbuhan ako, eh.

"I can be your tragic ending but you should be my joyous climax." I smiled and pierce my eyes on hers. "In that way, even if I know that I will lose in our story, I will be able to enjoy the most exciting moment with you. . .so yeah? Okay lang magkaroon ng tragic ending kasama ka basta ang mahalaga nakasama kita."

Malalim na huminga s'ya at napamasahe na lamang sa noo.

I giggled.

Stress yarn?

"We don't even have a story---"

"Mayroon po. May story tayo kasi nagkakilala tayong dalawa. Either if it will be for the better or not, we still have. You become part of my life for you came into it and so I am to you. That explains that we have our own story. . .regardless of it being just the side or just a part."

"Such a great talker." Irap n'ya sa akin na mahina kong ikinatawa.

"So g na po ba Ma'am? May naisip kana bang story nating dalawa---"

"Don't ask for a story that doesn't even had a prologue." She utter and her looks are really piercing on my soul because she is directly looking at my eyes, slowly making me insane.

"But. . . Not all story should have a prologue." I pouted and massage my knuckles a little bit because I'm getting affected by her stares. "Sometimes, the best stories to tell are the one who's unexpected."

"But that story have a prologue. That's why it is beautiful to tell because it started quite unexpectedly. . ."

"Bakit Ma'am? Yung atin ba walang prologue? Chapter one ba agad?" I playfully asked to mask my affection on her hazel brown pair of orbs. Tangina, nakakahypnotize palang tumitig sa mata ng isang tao.

"Why are you asking for a prologue when we don't even have a story?" Pambabara niya sa akin kaya wala sa sariling napairap ako dahilan para samaan niya ako ng tingin.

Tingnan mo 'to. Kakasabi ko lang kanina na may story kami tapos ngayon ay wala na naman para sakan'ya.

Ang lakas pa ng loob na irap-irapan ako. Kulang nalang sampalin n'ya ako na may sama s'ya ng loob sa mundo para tumahimik ako at iwanan s'ya mag-isa.

While I'm busy staring at her, she adamantly shake her head as if telling me to stop what's running in my head.

Ang taray naman. Hindi naman siya ganito kanina pero ngayon ang seryoso niya masyado tapos nagtataray pa akala mo naman hindi mas maganda sakaniya ang tinatarayan.

The audacity!

Charot lang.

"I'm asking for a prologue because I want to have a story with you." Rebut ko sakaniya dahil hindi ako papayag na matalo lang basta sa isang argument. "So kindly give me a start for our story to make. . . Ay 'wag na po pala kasi nagsimula na ang story nating dalawa." Her left eyebrow raise as she encouraging me to speak in her own action.

"Since when our *story* has been started?" Nanghahamong tanong niya pero ngumiti lamang ako at ipinatong ang mga kamay sa hita at ngumiti ng inosente sakaniya.

"Since the day you walked into our room and asked me to stand up just to introduce myself. . . That's when our story started." I smiled mischievously and met her eyes na halos hindi ko na mabasa dahil sa dami ng emosyon na nakakubli rito. "The day our eyes met, the time froze and the planet stop orbiting. . . Electricity run down on my spine as your voice lingers on my mind. Your lips formed a thin line and that's when I lost my trance. . . That would probably be our prologue, Ma'am." Nakamgiting saad ko saka inabot ang kamay niya at hinawakan iyon.

Hindi naman ako ganito sa ibang professor ko dahil madalas ay ginagago ko sila pero iba kay Ma'am. . . She seems different at talagang hindi ko magawang gaguhin siya at pagtripan because she's too fragile and vulnerable in my eyes just to be played.

"Maybe, the rumors are right." She mumbled under her breath but I clearly heard it. "You are such a sweet talker. . . But still not enough to make me believe in your words."

Laglag ang balikat na ngumuso ako at tiningnan siya ng kakaiba dahil bakit walang epekto sakaniya ang kaharutan ko? Siya lang kaya ang taong hinarot ko ng may sense kasi karamihan sa iba ay walang kwenta.

"Ma'am naman parang ano 'to. Gumagawa tayo ng story diba? Bakit napunta sa pagiging sweet talker ko ang topic?" I asked nonchalantly which made her roll her eyes.

"Huwag ka nang gumawa ng story dahil wala namang papatunguhan iyan." Saway niya pero agad akong umalma at nakipagtalo ng slight.

I'mma prove my point that having a story with her is much more worth it than a diamond.

"Writing a story is like writing a history and a memory." I stated that stop her from glaring at me. Kanina pa kami nagtatalo dahil ayaw kong tumigil sa pagkausap sakaniya. "So if I decided to write a story for us, then be it. It just mean that I want a memory with you."

I smiled at her pero biglang sumeryoso ang tingin nito at umiling ng bahagya. Napabuntong hininga pa siya bago muling salubungin ang mga mata ko kasabay ng pagbigkas niya ng mga katagang hindi ko inaasahan.

"I will never want to be a memory. . . If I would write a story, I'll make sure that I would only have one leading person as my partner. . . I don't want to have someone as my prologue but will never be my epilogue." She utter.

"So you're clearly saying that you don't want a story with me because you already have your one and only leading person and that is your husband, right?" I asked and averted my gazes dahil nakukuha ko na ang kanina niya pa pinupunto.

May asawa na siya kaya bawal na.

I heard her deep sigh before standing and walked pass by me pero muli siyang lumingon bago siya tuluyang makalabas sa cottage na aming inuukupa.

"Miss Montero, making a story is much more difficult than you think. . . And if you're thinking that I already found my person, think again."

After she leave a statement that made me confuse, she left and keep me hanging while thinking the meaning behind her words.

Tangina.

Nagayuma na ata ako ni Ma'am dahil hindi na naman siya mawala sa isip ko. She's invading my mind again at alam kong hindi na ito normal, deym!

She's just making me want to know more about her. She's making me curious as hell to her life and that's bad because being curious kills a cat. . . And sometimes, curiosity break a heart.

And am I ready for that?

Mas gaganda ako kapag nasaktan sa love na 'yan. Walang hustisya 'yon kasi hindi ako pumapangit ng slight.

I sighed.

Mas gusto ko nalang maging single habang buhay kaysa gustuhin na makasama ang isang babae na may pamilya na.

Wanting her to be with me all throughout the chapter 1 article 13 of the Civil Code of the Philippines is a mistake.

Mistakenly pleasing like a temptation.

Chapter 14

Zajei's POV

Tahimik akong nakaupo sa may dalampasigan habang binabato sa dagat ang batong nahahawakan ko. Nakauwi na kami sa tinutuluyan namin dito sa Batanes pero umalis muna ako saglit sa room namin ni Yuki para magpahangin saglit.

Ang plano ko talaga ay dapat maglalakad lakad lamang ako pero I found an ocean na mukhang hindi masyadong napapansin ng mga tao dahil kailangan mo pang maglakad ng malayo para mahanap ito. Kung alam ko lang na mayroong ganito dito edi sana dito nalang kami nagswimming kanina kaysa doon sa isang beach na pinuntahan namin.

"Dinner is ready."

"I'm not yet hungry, Ma'am." Mahinang sambit ko nang maramdaman kong may bulto ng tao na tumayo sa likurang bahagi ko. "Bakit po kayo andito?"

"Finding you." She said in her monotone and sat beside me after I gesture her to.

"Maka-finding you po kayo parang Finding Nemo lang ah." I utter and give her a sly smirk.

Honestly, I want to be alone. Kaya nga ako umalis panandalian sa tinutuluyan namin para makapag-isip ako ng maayos tapos heto siya at nasa tabi ko, sinasabing hinahanap niya ako.

When I'm frustrated, extremely mad nor overthinking, I used to isolate myself. I don't want anybody with me because I felt like I'm being suffocated and much worst, I'm scared that the somebody who's with me got hurt because of the bad feelings I've been carrying.

And clearly now, I'm overthinking and my anxiety is kicking in.

"Ma'am, how deep are the ocean?" Basag ko sa katahimikan na namamagitan sa aming dalawa.

"I don't know, no one knows." She answered as I saw her pick the stone on her side and threw it on the sea afterwards.

"How deep is your love?" Nabigla man sa tanong na sinambit niya ay nagawa kong tumikhim at ngumiti ng bahagya.

That's the last thing I thought she would asked.

"Too deep that I felt scared if I ever feel it." Malumanay na sagot ko saka siya tiningnan at nahuling nakatingin na pala siya sa akin.

"Are you afraid to fall in love?"

I shook my head and smile at her while checking how good her physical features are.

"I am not afraid to fall in love, I am scared to the consequences of love." I huskily mumbled as I saw how her iris expanded and I felt that mine also did. "Love is the only thing that won't hurt us, but rejection, assumption, heartbreaks, and many more does. . . And how funny, it is all the consequences when you

fall inlove, right?" I lean my hands on the sand and threw it at my side, still not able to break our eye contact.

"It is." Maikling sagot niya saka tumikhim at huminga ng malalim. "But, you will always find the good effects of love when you are truly and genuinely feel it. Behind those heartbreaks, you'll still able to love that someone even though you're suffering to the intense pain it causes."

I smile, a small yet genuine smile before my eyes landed on her reddish perfect cupid bow lips.

"I don't want to be stupid. . . in love." Wika ko saka siya muling tingnan sa mga mata dahil naaakit ako sa nunal niya sa gilid ng labi sa hindi ko alam na dahilan. That's the first time I felt arouse and take note, I felt it on a woman and that woman have a husband and a daughter.

Ghad!

"Be ready, then." She then said after our long eye contact and I was the one who diverted my gazes on the other side.

I really feel intimidated when it comes to her. Masyadong malakas ang epekto ng presensya niya sa akin lalong lalo na yung mga mata niya.

"Tara na, Miss Montero." Aya niya makalaon ang mahigit dalawampung minuto naming pagkakaupo sa gilid ng dalampasigan na tanging katahimikan lamang ang namamayani. "Dumidilim na---"

Hindi ko na hinayaang makatapos sa pagsasalita si Ma'am nang imimwestra ko na tumigil siya sa pagsasalita na agad naman niyang ginawa. I slowly stand up and gesture her to stay seated if possible saka ako lumingon sa puro punong bahagi na dinaanan ko kanina para makapunta dito.

"What's wrong?" Mahinang tanong ni Ma'am kaya napalingon ako sakaniya na nakatayo na ngayon sa tabi ko.

"Someone's with us." Sagot ko saka siya hinawakan sa kamay kasabay ng paglakad ko nang marahan papunta sa direksyon na may kumakaluskos. I can't be wrong, may tao kaming kasama and I know that it isn't just a single person, masyado silang marami.

"One." Pagbibilang ko ng malapit na kami sa kakahuyan. "Two." This time, I heard little murmurs kaya walang pagdadalawang isip na kinuha ko ang patalim na nakakabit sa bewang ko at tinanggal ang leather case nito. "Three." I place Mrs. Acozta at my back as I felt that she hold my hand tighter. I gave her a reassuring smile at nakita ko namang tumango ito bago ako umikot at pinihit ang bewang niya para mapaharap siya sa akin kasabay ng pagtutok ko ng kutsilyo sa taong nasa likod ng malaking puno.

"Ay wow." Tila hindi makapaniwalang sambit ni Ferb at Phineas ng makita nila kami at mga nanlalaki pa ang mga mata nila habang nakaturo sa amin. "H-hey Zajei put that k-knife down." Kinakabahang usal nilang dalawa pero nagtiim bagang lamang ako at panandaliang binitawan ang bewang ni Ma'am saka lumapit sa dalawang ugok at hinawakan ang mga kwelyo nila.

"What. The. Hell. Are. You. Doing. Here?!!" Madiing singhal ko dahil sila lang naman pala ang kasama namin mula pa kanina na hindi nagpapakita at nakatago lamang dito sa likod ng puno.

"H-hinahanap na kasi kayo nina Miss L-lia kaya sinundan namin k-kayo." Uutal utal na paliwanag ni Ferb kaya binitawan ko sila at muling itinago ang patalim na hawak ko. "Why are you holding that swiss knife of yours again?"

"I thought there are *people* who keep on watching us. Wala naman kayong ibang kasama hindi ba?" I emphasis the word people kaya agad silang umiling dalawa. I just shrugged my shoulders off and turn my gazes at the gorgeous woman next to me saka muling hinawakan ang kamay niya nang mapansin kong nakatingin lamang siya sa isang direksyon at tila wala sa sarili. "Ma'am."

"W-what?" I frowned when I felt her being anxious at napaigtad pa siya sa hawak ko. I just hold her hand and smile at her.

"Are you okay?" I asked concernly and she nodded before looking pass by me at sigurado akong yung kambal ang tiningnan niya.

The stern look in her face remains hanggang sa makabalik kami at matapos kumain. She was so silent the whole time pati na rin ang kambal sa hindi ko malamang dahilan. Okay lang naman kung si Ma'am lang ang tahimik dahil talaga namang tahimik siya pero ang kambal? That's odd.

"Zajeiiiii, let's sleep." My cousin put her hands on my body ng akmang tatayo ako para kumuha ng tubig dahil bigla akong nauhaw. Tutulog na dapat talaga kami dahil parehas na kaming lowbat kakanood ng series sa Netflix kaso bigla akong nakaramdam ng uhaw.

"Just a minute, Yuki. Kukuha muna akong tubig." I remove her hands at my waist because she's pinning me down at our bed and mind you, ang bigat niya. Siya lang talaga ang nakakagawa sakin niyan dahil siya lang ang may lakas ng loob. "Promise, babalik agad ako."

At last, she remove her hands on me kaya agad akong lumabas ng kwarto namin at nagtungo sa pwedeng kuhanan ng tubig dahil medyo malayo pa iyon. I was just peacefully walking while minding my surroundings hanggang sa mapadaan ako sa madilim na parte ng tinutuluyan namin at nasa dulo ito pero kita ang anino ng mga tao dahil sa ilaw na tumatama sa gilid nito.

I frowned.

There are five shadows in there at hindi ko na sana papansinin because it's not my thing to meddle with other businesses pero nakarinig ako na may kumalampag kasabay ng mga papalayong yabag. Tuluyan ko na sanang lilisanin ang lugar ng bigla ko namang marinig ang pamilyar na tinig at sigurado akong boses iyon ni Ma'am Acozta.

I walked slowly, careful for them not to hear my footsteps dahil gusto kong malaman kung sino ang kausap ni Ma'am ngayong dis oras ng gabi.

"That's all?" Her monotone lingers on my system as I stood behind the walls. Gustong gusto ko nang sumilip pero may kung ano sa akin na pumipigil.

"Yes." I heard another voice and it is the familiar manly tone I always hear but this time, it is full of seriousness and there's no hint of playfulness.

"That's all what we could do for now to execute h---"

"Phineas and Ferb." I mumbled and show myself saka sumandal sa may poste ng ilaw. I can't see their faces well enough pero sigurado akong nagulat sila.

"Z-zajei." Utal na bigkas ni Phineas that made me let out a playful smirk. "What are you doin' here?"

"Wala. Napadaan lang." Bored na sagot ko at tuluyang lumapit sakanila. "Where is the other one you've

been with before I came?" Kalmadong saad ko saka sila tiningnan isa isa.

Phineas, Ferb, Miss Lia and Mrs. Acozta.

Really, what's going on?

I saw how their eyes widen pero agad din silang umiling pwera na lamang kay Mrs. Acozta na hindi maialis ang tingin sa mga mata ko. There's something on her that strikes different now.

"Apat lang naman kaming andito, palima ka. Dapat nga kanina ka pa andito para mapag-usapan ang gagawin ng mga Archi pero walang sumasagot kanina noong pinuntahan namin kayo ni Ferb sa room niyo ni Yuki kaya akala namin ay tulog na kayo." Mahabang paliwanag ni Phineas kaya napatango na lamang ako.

Naka-earphones kami kanina ni Yuki kaya malamang na hindi namin sila maririnig.

"The *meeting* is already done. You can now rest." Sambit ni Ma'am kaya nagsitanguan ang kambal at si Miss Lia at isa isa nang nagpaalam. They also tapped my shoulder when they walked pass by me at sabay sabay na nagtungo pabalik sa tinutuluyan namin. "Why aren't you sleeping yet?"

"I was supposed to but I felt thirsty."

"Let's go." She held my arm and started walking kaya nagpadala na lamang ako habang nakakunot ang noo.

"Wait lang po. Saan po tayo pupunta?" Tanong ko dahil naglalakad lang kami at tahimik lang din siya habang hawak hawak ang braso ko.

"You said that you're thirsty so we will get your water." Kalmadong saad niya at mabilis akong sinulyapan bago muling ibinalik ang tingin sa dinadaanan namin.

"Kaya ko naman na po." I said and touch her hand at my arm saka ito ibinaba sa kamay ko at pinagsiklop. A feeling run down at my spine, a comforting feeling na hindi ko na lamang pinansin pa. "Pero kung ikaw naman ang kasama ko, syurr, why not?" Maharot na bigkas ko saka bahagyang tumawa dahil naramdaman ko ang paghigpit ng hawak niya sa kamay ko.

Nang makarating kami sa kukuhanan ng mineral water ay agad akong kumuha ng tatlo, tig-isa kami tapos isa kay Yuki. Agad naman niyang kinuha ito at nagpasalamat. Kumuha na rin ako ng iba't ibang drinks bago kami naglakad muli pero sa ibang direksyon kami dumaan dahil mukhang ayaw niya pang bumalik sa aming tinutuluyan.

"Ma'am, nakakamiss." I utter out of the blue.

"Which?"

"Nakakamiss lumandi." I chuckled playfully after it and take a look of her bago tumigil sa paglalakad at piniling umupo sa isang bench na nasa open field.

"Then go and flirt around." Mataray na batid niya na ikinailing ko lamang habang nakangiti na parang tanga. Kung hindi ko sana siya nakilala ay nakailang jowa na ulit ako matapos ang sa amin ni Kaios. But she walked into my life and my curiosity to know her takes over kaya nawalan ako ng time para lumandi sa iba.

I opened one of the can beer that I've got in the vending machine at inalok siya pero tumanggi lamang ito at piniling uminom ng tubig. Tuloy tuloy lang ako sa pag-inom hanggang sa maubos ko ang tatlong can beer at dalawang bote ng magkaibang alak. Ramdam kong medyo may tama na ako dahil hindi naman ganoon kalakas ang alcohol tolerance ko at hindi rin ako sanay na uminom ng pukinginang red horse. Ang lakas pala sumipa ng kabayong alak na 'yon.

"Ma'am alam mo," I paused a little and looked at my professor beside me that is serene the whole time with me. "Kung wala kang asawa siguro ay susugal ako sayo. . . Alam mo po 'yon? There's something on you, I felt like I am an electron and you are the proton. . . We have an undeniable connection that I reallyyyy wish we haven't." Hindi ko na alam ang pinagsasasabi ko pero batid kong maalala ko ito bukas at malamang sa malamang ay pagsisisihan ko.

One thing that alcohol change me is, I'm becoming a wild talker when I am drunk. I am losing my control at my mouth and I've been losing my grip kaya madalas ay napapaaway talaga ako sa bar kapag may lumalandi sa akin tapos hindi ko type. Masyadong prangka ang aking bibig at yeah, I'm too honest when I'm drunk.

"What do you mean?" She asked and I felt her hand travels on my waist dahil halos mabuwal ako sa kinauupuan ko nang subukan kong hawakan ang pisnge niya.

Tanginang red horse 'yon. I would never dare to drink that liquor again.

"If you don't have a husband and a daughter, handa akong maging bisexual, Ma'am, but you have a family eh. You're the third person who made me feel the warmth I've been looking for almost half of my life." I said wasted at ang hindi ko pa inaasahan na gagawin ko ay ang paglapit sakaniya at itapat ang mukha ko sakaniya na mukhang ikinabigla rin niya.

"Pero Ma'am, straight ako so wala talaga tayong chance kaya po kung may hidden desire na kayo sa akin, tigil niyo na po because I am straight as a ruler." Pilyang sabi ko saka ngumiti ng matamis at isinabit ang mga kamay ko sa leeg niya. "But if you can bend me, try it then. I love the thrill and for now, I want you to be the thrill--"

"You want to love me?" Putol niya kaya mas lalong lumawak ang ngiti ko at ang sunod kong ginawa ang talagang ikinagulat ko pati na rin siya. Alam kong hindi magiging malinaw ang alaala ko bukas pero bahala na dahil hindi ko talaga kayang pigilan ang bibig at katawan ko.

I sat on her lap and startled her. I massage her nape as I put my face closer to hers.

"I told you, Ma'am, if I would love you, you should file an annulment at your husband kasi po ayaw kong maging kabet. . . Masyado akong maganda para maging kabet, Ma'ammm!" Tila isang batang lumambitin ako sakaniya, reason for her to hold my waist tighter para hindi ako mahulog sa sahig.

Hindi ko na talaga alam. Kahit lasing ako ay diretso ako magsalita at hindi katulad ng iba na halos hindi na maintindihan. Minsan nabubulol ako pero bihira lamang iyon mangyari.

"You said earlier that you miss flirting, right?" She asked out of the sudden kaya binuksan ko ang mga mata ko dahil napapikit ako kanina because of her sweet scent.

I nod my head. "I miss it but I don't want to do it either."

"Why?"

"Mawawalan ako ng time sayo, Ma'am. Maharot ako kaya hindi malabong mapunta doon lahat ng oras ko. . . And I don't want that to happen." Sagot ko saka nagsumiksik sakaniya at inilagay ang mukha ko sa leeg niya, sniffing her.

"You don't have to give me your time, Miss Montero." She said and pulling my face out of her neck but I just shook my head and hold her tighter. "Let go."

"No." Matigas na saad ko saka mahinang tumawa dahil naririnig ko na sa boses niya ang pagka-irita.

"Miss Montero."

"Hm?" Malambing na saad ko saka ngumiti ng matamis at pinatakan ng maliit na halik ang leeg niya.

"I said let go!" Inis na utos niya kaya humiwalay ako ng kaunti at muling sinalubong ang nagbabagang tingin niya. "You stubborn." She hissed before gesturing me to sat beside her at umalis na sa kandungan niya pero as usual, hindi ako sumunod.

"Mas bagay ang apelyido ko sayo, Maam. Imagine, *Saviel James-Montero* rather than Acozta. . . Be a little more sophisticated, Ma'am. Mas maganda ang surname ko sa asawa mo tapos mas maganda ako sakaniya."

"Stop it, Miss Montero. You're clearly saying that you want me to have your surname." Malditang saad niya causing for me to giggle.

"Exactly." I exclaimed and place my pointing finger at her cheeks run down to her jawline. "But it can't be."

I rolled my eyes and pouted afterwards. Tangina, minsan talaga kaya hindi ako umiinom ay dahil talaga sa paiba iba ang mood ko kapag lasing.

"Bakit kasi may asawa ka tapos hindi ako 'yon?!" Singhal ko saka lumabi at tila nagtatampong tumingin sakaniya.

Tumatama ang liwanag na dala ng bwan sa aming dalawa kaya kitang kita ko ang pagkagat niya sa ibabang labi, trying to suppress her smiles in front of me.

"You're straight right?" Nakataas ang kaliwang kilay na tanong niya habang may mapaglarong ngisi sa labi kaya tumango ako at umiwas ng tingin. "You're straight. Therefore, stop giving me signs that you like me."

I adore you.

"Wow, Ma'am, baka ako pa ang crush mo kasi you know, I'm one of a hell gorgeous." Mahanging batid ko upang pagtakpan ang pamumula ng mukha ko kahit na alam kong hindi niya mapapansin. "I like your daughter, Ma'am, so I wouldn't asked you to be mine."

"As if I would let you call me, yours."

"Awts gege." Wika ko nang muli na namang niya akong barahin. Hindi ko na talaga alam ang sasabihin ko dahil lagi siyang may sagot. "Kapag talaga ikaw nagkagusto sakin Ma'am, edi wow nalang." I said and held her cheeks bago pagdikitin ang ilong namin pero umatras siya kaya muli itong nagkalayo.

"Feeling Ma'am ha, hindi naman kita ikikiss." Nakangising binalingan ko siya na may seryosong mukha na naman. "But if you would initiate, arat na."

"Umalis kana dyan, Miss Montero. We need to go back." Pigil niya nang lalapit na sana ulit ako sakaniya.

"Call me Zajei first."

"No."

"Please?"

"Stand up now." Parang nauubos na ang pasensya niya kaya tumawa ako ng mahina at inalis ang pagkakapulupot ng mga braso ko sa leeg niya pero nanatili akong nakaupo sakaniyang kandungan. "Miss Montero."

"Miss Montero." I grinned after repeating her statements. "You looks like my Miss Saviel who will become a Montero because of me."

"You're just drunk." Hinga n'ya ng malalim pero mapupungay ang mga mata na tinitigan ko lang s'ya.

I love the thought of the impossibility of the two of us. Just us, being us, never got the chance to be together because she's married to another creature out there na pangit naman.

Pangit. Pangit. Pangit mong hinayupak ka kung sino mang asawa n'ya.

Pero ako maganda kasi magiging asawa palang naman n'ya ako.

I giggle like a kid.

"Alam mo po, Ma'am," I bite my lower lip and wet it afterwards. "Ang ganda ganda mo lalo na kung dadalhin mo ang pangalan ko---"

"You're so heavy. Get out of my lap." Putol n'ya ulit sa akin kaya lasing na tumango-tango ako.

"Okay, okay, Mrs. Saviel Montero--"

"What?!" Bigla akong napaaray ng bigla akong naitulak ni Ma'am paalis sa kandungan niya ng biglang may sumigaw. "Oh my gosh, Zj!" I sighed heavily and close my eyes.

Fvck! My back hurts!

"Are you okay? Hey! Wake up there, you idiot!---"

"Shut the fvck up, Yuki!" Singhal ko dahil biglang kumirot ang ulo at likod ko.

"Can you stand up?" Her always serious voice turns in a soft one dahil soft spoken naman talaga siya pero madalas seryoso at maldita lang.

"I think no, *baby*." Maharot kong wika saka ngumiti ng pilya at binuksan ang mga mata. "C'mon, carry me."

"Ang landi mo talaga, Zajei Loure." I heard my cousin's teasingly state. "Tumayo kana dyan, hambalusin pa kita eh."

Sapo sapo ko ang ulo ko nang makaupo ako mula sa pagkakahiga sa madamong sahig. Tila umikot ang paningin ko nang buksan ko ang mga mata ko at ang unang nakita ay ang maamong mukha ni Mrs. Montero--- este Acozta pala.

I smiled playfully at her saka inabot ang kamay niya at lumambitin dito. I felt that she's removing the hell out of me at her body pero mas nagpabigat lamang ako hanggang sa may naramdaman akong bumuhat sa akin.

"You're really a messy drinker, Zajei." I know that deep manly voice. "Pati si Mrs. Acozta ay hinaharot mo na."

"So what?" Maldita kong bara saka ngumiti ng nakakaloko at binuksan ang mga mata. "Where is she by the way?"

"At my right side." Nahihilo man, nakuha ko pa ding tumingin sa kanang bahagi ng taong buhat buhat ako at natagpuan ko ang babaeng ginugulo ang utak ko.

"Why does she have to be that gorgeous?" Wala sa sariling tanong ko at tiningala si Kaios na nakangiti lamang ng malumanay.

"Now, you're seeing her as a gorgeous woman knowing that you don't love to give compliments at other people." Nakangiting batid niya kaya napangiti ako.

"She's different, Kai." I closed my eyes again dahil nahihilo na talaga ako at feeling ko, ano mang oras ay magpapass out na ako. "She hits different."

"Do you like her?"

"Hindi." I chuckled and point my head while my eyes are still firmly close.

Hindi ko na itatanggi.

Chapter 15

Zajei's POV

"Ah fvck! My head hurts." Daing ko habang hawak hawak ang ulo at sinasabunutan ito para lamang maibsan kahit kaunti ang pagkirot nito.

Tangina. Ang agang hangover naman nito.

Hindi na talaga ako mag-iinom.

"Yan, mag-inom ka pang hinayupak ka. . . Iinom inom hindi naman pala kaya." Sermon ni Yuki pagkapasok niya sa kwarto namin na may dala dalang isang tray na sa tingin ko ay naglalaman ng pagkain at tubig. "Kumain ka muna saka ka mag-preapre. Aalis na tayo in an hour kaya get your ass up."

Inilapag niya ang dala dala sa harapan ko saka nagpamewang at tiningnan ako ng maigi. Kunot noo ko naman siyang binalingan ng tingin saka kumain matapos uminom ng tubig.

"What?"

"Do you remember what you did last night?" She asked with a plain grin on her lips. I frowned and raise my left eyebrow before clearing my throat.

"I am drank as hell last night? Is that what you meant?" I cluelessly asked that made her growl and let out an amuse laugh that made me confuse as fvck.

Kapag talaga may hangover ako ay hindi ko agad naaalala ang ginawa ko noong lasing ako. Para talaga akong nakadrugs kapag lasing eh kaya dapat lagi akong may kasama mag-inom o sa bahay lang ako iinom para safe.

"Ano bang ginawa ko? Punyeta!" Inis ma bulyaw ko kay Yuki nang tumawa lang ito ng tumawa at may pahampas hampas pa sa kama. Parang tanga lang.

"Anong ginawa mo? Well. . . Pumunta ka lang naman sa head officer natin then you asked him bakit siya kalbo. Tapos tinawagan mo si Uncle Vonny para sabihing nakabuntis siya ng madre. Eto pa, wala ka talagang ginawang *katangahan* kasi umupo ka lang naman sa lap ni Mrs. Acozta and asked her to *make love* to you----"

"Tangina!!! I know that I'm drunk last night but I know that I wouldn't do such that things, Yuki!" Putol na singhal ko kay Yuki na may mapaglarong ngisi lamang na nakapinta sa labi habang nakatingin sa akin na mukhang amuse na amuse.

"You wouldn't do *such that things*? Really Zajei Loure? Parang mas malala pa ang ginawa mo noon sa bar nina Ferb. Hindi ba't nakipagmake out ka sa isang foreigner na hot tapos pagkatapos ng halikan niyo sinabihan mo siyang hindi masarap humalik? You also do a lap dance for someone tapos sinabihan mong ang pangit niya? Hindi lang yun, tumawag ka rin ng ambulance when we were in Los Angeles and asked them to go where we were because you need to go to the hospital dahil doon nagtatrabaho ang crush mo na hot bachelor doctor, right?" I mentally face palmed habang isinasawalat ni Yuki ang mga katangahang ginawa ko noon kapag nalalasing ako.

Tangina. I know I'm a bad drinker pero beyond all my drunk bullshits, parang yung sinasabi niyang

ginawa ko kagabi ang hindi ko kaya. Really? I asked Ma'am Acozta to make love to me eh hindi ba't may asawa yon na kamukha ni Mojojojo?

"Oh ano? Ngayon mo sabihing hindi mo kayang gawin yung mga ginawa mo kagabi." My cousin amusingly says before tapping my shoulder and leave me all alone.

Mabilis ang naging pagkain ko at pag-inom ng gamot pero sobrang tagal ko sa paliligo dahil pilit kong inaalala ang ginawa ko kagabi. Alam kong maaalala ko yun in no time dahil hindi naman lumilipas ang isang araw na hindi ko naalala ang mga ginagawa ko kapag nalalasing ako.

I sighed before opening the door and look around to check if she is around amd glady, she isn't. Nahihiya akong humarap kay Ma'am hangga't hindi ko pa naaalala ang mga ginawa ko kasi baka mamaya ay hindi naman pala totoo ang sinabi ni Yuki at pinaprank lang naman pala ako, hindi ba?

Nang masiguro kong wala si Ma'am sa paligid ay diretso akong naglakad palabas ng silid saka nagpalinga linga para in case na makita ko siya ay makakatakbo agad ako palayo. Kung titingnan siguro ako ng iba ay magmumukha akong wanted sa paningin nila dahil naka-cap lang naman ako tapos naka-face mask pa. Ganon ako sobrang nahihiyang magpakita kay Ma'am. Wala naman akong pake sa head officer namin dahil kalbo naman talaga siya.

"Isa, dalawa, takbo tangina!" Bulong ko saka kumaripas ng takbo nang makita ko si Mrs. Acozta na nakatingin sa direksyon ko habang nakakunot ang noo.

Hinihingal na tumigil ako sa isang likod ng puno sa may parking space nang makalayo na ako kahit papaano sa tinataguan ko. Habol hiningang napaupo ako at napasandal sa likod nito habang hawak hawak ang dibdib. Pawisan na rin ako dahil medyo malayo rin ang tinakbo ko, huwag lamang mapansin ni Mrs. Acozta.

"Here." I looked up when suddenly, someone hand me a handkerchief. He is smiling and urging me to take his handkerchief pero nang makita niya na may pag-aalangan sa mukha ko ay lumuhod na siya sa harap ko at siya na mismo ang nagpunas ng pawis ko. "Hindi ko pa nagagamit 'to, don't worry." He said and flashed a killer smile that the girls would probably fall at dahil mameee, ang gwapo pala talaga nito.

"Thank you." I said shyly before getting the handkerchief on his hand at ako na ang nagpunas ng pawis ko. Ramdam ko pa ang panandaliang pamumula niya bago ngumiti at pinagmasdan na lamang ako.

Hindi naman ako masyadong naiilang dahil nasanay na ako sa mga tinging ipinupukol niya dahil ganon ako tingnan ng ibang tao. Ganon talaga mga mare kapag maganda.

"Wag mo 'kong tingnan nang ganyan, baka isipin ko na mahal mo na 'ko." Nakangising batid ko saka siya kinindatan pero ngumiti lamang ito at hindi na umimik pa.

"Hey, Zajei, bakit pawis na pawis ka?" Bigla na lamang sumulpot si Kaios sa gilid ko kaya halos mapalundag ako sa aking kinauupuan. "Sorry." Hinging patawad niya bago ngumiti at tiningnan ang lalaking nasa harapan ko. "Andyan ka pala, pre."

Wave just nodded before standing up and offer his hand to help me to stand up either na tinanggap ko naman kaysa mapahiya pa yung tao.

"Aalis na ba?" Putol ko sa titigan nilang dalawa dahil mukhang nag-aaway na sila kahit hindi sila nagsasalita base na lamang sa klase ng titig na ipinupukol nila. Nabaling naman ang atensyon nila sa akin saka nagsitanguan.

"Yes. In thirty minutes, aalis na tayo." Wave answered and I just gave him a nod before looking at Kaios and give him a warning look dahil mukhang napipikon siya kay Wave kahit walang ginagawa yung tao sakaniya.

"Wave, the vehicles are all ready."

"Okay. Just informed the others that we will leave this place in thirty minutes." Maotoridad na sambit ni Wave kay Ice na tinanguan naman ng huli. Bagay talaga sa kanilang dalawa yung position nila because they are perfectly fit on it. Ang ganda rin ng teamwork nila to lead the people they surrounds with.

Hindi ko alam pero parang ang bigat ng atmosphere ngayon sa aming tatlo. Hindi naman nagsasalita at nagpapansinan yung dalawa pero mukhang ano mang oras at magkakagulo. It seems liket that because they both have the unusual aura right now.

"Why so silent, guys?" Basag ko sa katahimikan saka sila tinaasan ng kilay pero umiling lamang sila at ngumiti. Parang mga tanga lang.

"Zajei Loureeee!"

May biglang sumigaw sa hindi kalayuan ng pangalan ko kaya napalingon ako roon at nakita ang kambal na tumatakbo papalapit sa kung nasaan ako. Kung makairit ang dalawang yon akala mo ilang taon kaming hindi nagkita ah.

"Balita namin lasing ka raw kagabi?" Nakangising tanong ni Phineas that made me rolled my eyes and punched his arm a little hard. "C'mon, ano na namang katangahan ang ginawa mo?"

I let out a stress smirk before shooking my head. Syempre hindi muna ako magkekwento sakanila hangga't hindi sure ang mga alaala ko. Baka mapahiya ako kapag naalala ko na yung ginawa ko, knowing them mas aasarin lang nila ako.

Nang balingan ko nang tingin si Phineas ay nakangising aso na ito habang nakasukbit ang bag ko sa kabilang balikat niya. He raised it ngumiti ng nakakaloko na ikinairap ko lamang.

"Yuki asked me to carry your bag dahil magkasama naman daw tayo sa van." I nodded before walking where the van is pero agad ding napatigil ng makita ko si Ma'am na nakasandal doon habang kausap si Miss Lia. I gulped when our eyes met for a few seconds but I immediately pulled my grip and look away.

I felt like I'm sweating.

"Zj, pasok na."

I nod my head and opened the van's door dahil pinapapasok na ako ni Miss Lia. Nadaanan ko pa si Ma'am at hindi ko maiwasang mapapikit ng maamoy ko yung pabango niya na ang lakas ng epekto sakin. It is just so fvcking good.

Muli kong napili na umupo sa likod at nagsuot ng earphones saka muling dumukmo. Masakit pa rin talaga ang ulo ko kahit na nakainom na rin ako ng gamot. Tuluyan na sana akong lalamunin ng antok when I felt that someone sat beside me and I felt that I stiffened at the sudden contact of our skin. Hindi ko na kailangan pang lumingon para malaman kung sino ang tumabi sa akin dahil presensya palang niya, kilala ko na.

"How's your head?"

I gulped multiple times before looking up and smile shyly at her. Seryoso lamang siya na nakatingin sa akin habang nakahalukipkip.

"Ah okay naman po. Ulo pa r-rin." Kabadong usal ko saka sinalubong ang mga mata niya and that's when everything starts flashing back. Simula noong sinabi kong nakakamiss lumandi hanggang sa naramdaman kong binuhat ako ni Kaios.

Tangina naman. I can clearly remember what I've done at wala man lang doon ang tumugma sa sinabi ni Yuki. That girl! Hahambalusin ko talaga yon kapag nakita ko ulit.

I sighed deeply dahil tila natutop ako sa kinauupuan ko. Hiyang hiya ako sa ginawa ko kagabi, damn it. Parang sa lahat ng ginawa ko ay ayun na ang pinakanakakahiya kasi I just asked her to carry my surname. Tapos sinabi ko ding handa akong maging bisexual kung wala siyang asawa. Deputa naman.

Hindi na talaga ako mag-iinom!!

"M-maam ano, s-sorry po sa ginawa ko kagabi." Nakaiwas tinging saad ko dahil hindi ko talaga kayang salubungin sa ngayon ang mga titig niya. "Ano, sisihin niyo na lang po yung red horse, huwag ako." I said and bit my lower lip before gazing her.

I smile cutely at her and my eyes twinkles when I saw how she gulped. Tila nahipnotismo ako sa paggalaw ng lalamunan niya kaya muli na naman akong napaiwas ng tingin at nanghihinang sumandal sa may bintana.

Hoosshh!

I close my eyes pero agad din akong nagmulat dahil imahe ni Ma'am ang nakikita ko at mind you, hindi na talaga ako natutuwa. Bwisit naman! Gusto kong matulog pero hindi ko magawa kasi twing pipikit ako ay mukha niya ang nakikita ko.

But suddenly, I felt a warm and soft hand holding my right cheek. Nagbaling ako sakaniya nang tingin and look at her confusely but she just rolled her eyes and put my head on her left shoulder.

"Ma'am---"

"Go on. I don't mind." She said on her usual soft spoken voice. Sa hindi malamang dahilan ay kusang kumurba ng isang ngiti ang mga labi ko habang nakahilig ako sa balikat niya. "Stop smiling, Miss Montero. . . And stop sniffing me." I immediately pressed my lips together dahil pansin pala niya ang ginawa ko. Tsaka ano raw?! Inaamoy ko raw siya? Well, totoo naman.

Mga mare ang bango talaga ni Ma'am. Naiisip ko na ngang humingi ng pabango sakaniya kapag nagkalakas ako ng loob kasi I'm getting addicted on her scent. It is sweet yet there's seductiveness on it. Hindi ko alam kung sa akin lang pero iba talaga yung dating ng perfume niya because I felt something on my system that's going wrong everytime I smells it.

"Ma'am?" Pansin ko sakaniya.

"Hm?"

Tila nanigas ako sa kinauupuann ko when I heard that *hm* of hers. Shit!! Bakit ang ano--- bakit ang sarap sa tenga?

"Can you repeat it?"

"What?" Confusion is visible on her voice kaya agad akong napatampal sa noo ko dahil sa aking kagandahan--- charot! Katangahan talaga yon. Sino ba namang gago ang magpapaulit ng *hm na yon?* Syempre ako.

"Naulan." I mumbled under my breathe and look up to met her hazel brown eyes. "Are you cold?"

"No."

"Are you hot?" My question caught her off guard pero agad din siyang nakabawi at tinaasan ako ng kilay. "Well, you are definitely hot. *Sizzling hot.*" My intention is to compliment her pero hindi ko alam kung tunog pagcocompliment ba 'yon o nagtunog panglalandi na. Even my smile turn into flirty rather than the playful one which I intended to give.

"Sizzling hot, really?" She asked with her eyebrow arching.

"Mukha ka kasing sisig." Agad akong napadaing when I felt that her nails dug into my skin. Mukhang hindi niya nagustuhan ang sinabi ko pero imbis na magsabing nasasaktan, I prefer to chuckle and hold her hand.

I place her hand around my shoulder and intertwined it with mine. Malakas ang loob ko na walang makakakita sa amin dahil nga nasa likod kaming dalawa at mukhang tulog ang mga kasama namin.

"Let's sleep, Ma'am." I huskily mumbled before closing my eyes as I felt the warmth of her body pressed into mine. "Let's sleep before I call you Mrs. Montero once again."

....

"Una na kami." Paalam ng kambal kaya tumango ako sakanila at namataan ko na lang ang papalayong sasakyan nila.

"Sabay kana sakin, Zj?"

"May sasakyan ako, Kai." I indirectly decline and give him a sincere smile na ibinalik naman niya at umalis na rin. Alam kong pagod na kaming lahat sa byahe dahil ang tagal talaga noon tapos ang lakas pa ng ulan. Buti nga hindi kami nastranded dahil sabi kanina ay may bagyo na raw.

Prenteng naglalakad ako patungo sa kotse ko habang nakasukbit ang bag sa kaliwang balikat. I was about to open my car when I noticed that there is something wrong in the tire----damn it! Bakit flat yung gulong?!

Frustrated na napahilamos ako sa aking mukha dahil wala akong dalang spare tire. Iba kasi yung kotseng ginamit ko ngayon, not my usual car. I was about to call someone para sunduin ako when I saw Mrs. Acozta walking towards my direction. Seryoso lamang ito at tila walang pakialam sa paligid niya.

Nang malapit na siya at ilang dipa na lamang ang layo naming dalawa ay narinig ko ang pag-alarm ng isang sasakyan, signalling that it is already unlocked. Wala sa sariling napabuntong hininga ako nang makitang may hawak hawak na car key si Ma'am.

Akala ko pa naman ako ang pupuntahan niya, yung sasakyan niya pala.

"Why aren't you leaving yet?" She asked when she saw me looking at her.

Awkward na umiling lang ako sakaniya dahil hanggang ngayon ay hindi sumasagot ang taong tinatawagan ko para sunduin ako. Tangina naman, Uncle Vonny.

Si Uncle lang talaga ang maaasahan ko sa ganitong bagay dahil nasanay akong siya ang sumusundo sa akin whenever I'm going anywhere.

"Flat."

"Ay grabe, Ma'am, ha. Porque blessed ka sasabihan mo na akong flat? That's insane---"

"Your tire are. What are you talking about?" Kunot noo'ng tanong nito na ikinatutop ng bibig ko. Dang! Akala ko yung *hinaharap* ko ang flat kaya todo pagrarant ako.

"Uh ano--- I w-was talking about something." I let out an awkward chuckle before I look up at the sky. "Ma'am baka umulan na po ulit. Won't you go home yet?" Tumila kasi ang ulan ngayon dito pero mukhang ano mang oras ay bubuhos na muli ito dahil sa dilim ng kalangitan.

"I would." Ah okay. Gusto ko sanang makisabay sakaniya pero nahihiya ako kasi baka sabihin niyang feeling close ako. Pero mare, gusto ko talagang sumaba---- "Who'll fetch you?"

"You---- I mean, none?" Hindi ko napigilang hawakan ang bridge ng ilong ko habang pinagmamasdan niya ako ng mataman. Hindi ko na alam ang pinagsasasabi ko dahil tanging ang kagustuhan ko lang makahiga sa bed ang gusto ko ngayon. Antok na antok na ako kahit na halos buong byahe kaming tulog ni Ma'am.

"Okay."

Laglag ang balikat na sinundan ko ng tingin si Ma'am ng umalis na ito at nilampasan ako. She enter her car with all her glory saka binuhay ang makina nito. I turned my back at her saka tiningnan ang putanginang kotse ko na hindi ko alam kung bakit flat ang gulong ngayon. Kung hindi ba naman talaga ako ginagago ng tadhana. Kung kailan may bagyo saka naflat yung gulong ng kotse ko.

Halos itapon ko yung cellphone ko nang bigla itong magshut down. Tangina, paano ako nito? Hindi ko man lang napansin na lowbat na pala ang tarantadong cellphone na yon. Once again, napahilamos na naman ako sa mukha ko saka napiling buksan ang driver seat at kinuha ang mga gamit ko.

No choice. I have to commute. Maglalakad pa lamang sana ako palabas ng parking lot when I heard a car horn. Inis na bumaling ako rito when it stop beside me gayong nasa side walk naman ako.

"Hop in." Plantyadong batid niya kaya napakurap ako. "It will rain in any minute, Miss Montero."

Without any second thoughts, I opened the passenger seat of her car at agad kong nasamyo ang nakakaadik niyang pabango. Hindi kasi talaga ganoon katamis ang amoy niya, tama lang para amuyin ko--- charot! Mas mabango ako kay Ma'am.

"Ma'am taga-saan ka po?" I asked nang hindi ko nakayanan ang katahimikan sa loob ng sasakyan. Seryoso lang kasi siyang nagmamaneho at hindi ako tinitingnan man lang, gusto ko na tuloy maging kalsada para sakin naman ang atensyon niya.

Amputa ang cringe non.

"Zioure Village." Sagot niya na bahagyang ikinakunot ng noo ko.

"Ma'am, that's way too out of my condo. Mapapalayo ka po niyan." Mahinahong sambit ko dahil magkaiba ang route namin at kung ihahatid niya pa ako, baka abutin siya ng baha pauwi.

"Who told you that I would drop you off at your condo building?"

I frowned and looked at her with my eyebrows furrowed. Ganoon pa rin naman ang pustura niya, nakaupo ng maayos habang abala sa pagmamaneho.

"Eh saan niyo po ako dadalhin?" Tanong ko at ngayon ko lang din napansin na hindi nga ito ang daan papunta sa condo ko. Damn it! Dapat talaga hindi ko nalang siya pinagmamasdan dahil nagiging clueless ako sa paligid.

"Heaven."

My eyes widen and I unconciously bit my lower lip when an image of the two of us startle my mind. Oh my fvcking goodness! Bakit iniisip ko yung nasa bed kami and doing something *sensual*? Damn it!! Tangina talaga, Zajei Loure!

Kung gusto niya lang naman pala akong dalhin sa heaven eh bakit hindi nalang namin gawin dito sa loob ng sasakyan niya? Mas masaya siguro yon kasi nasa gitna kami ng traffic and it would be exciting----- "Why are you smirking?" I heard her soft yet cold voice that made me blink. Mas lalong lumawak ang ngisi ko nang bumaba ang tingin ko sa leeg ni Ma'am papunta sa ano niya and then, shit! Hindi na lugi kapag dinala ako ni Ma'am sa heaven--- teka nga! Putangina straight ako!

"Stop staring, Miss Montero." Suway niya pero umiling lamang ako at ngumiti ng matamis kahit na hindi niya ako nakikita ng maayos. "Baha na sa kalsada papunta sa condo mo. I don't want to get stranded."

"Ang hot mo pala mag-drive, Ma'am. . . Ikaw nalang kunin kong driver then I'll be your rider." Saad ko at hindi na pinansin ang huling sinabi niya. I wink at her when she take a glance of me pero agad ding ibinalik ang tingin sa daan.

"Shut your nosy mouth." Monotone na saad niya na ikinangiti ko pa lalo. As day passes, nagagandahan na talaga ako ng sobra kay Ma'am. Alam mo yon, literal na maganda naman kasi talaga siya pero hindi nakakasawa. Hindi siya katulad ng iba na kapag tinitigan mo ng ilang oras, magsasawa kana sa mukha nila. Dahil yung sakaniya, kahit ata titigan ko siya as long as she want me to, hindi ako magsasawa.

Her eyes are not chinky but it is captivating. Maganda yung shape ng mata ni Ma'am, it always seems piercing in your soul. Tapos yung ilong niya pointed and her perfect cupid bow lips na natural na mapula kahit na wala siyang suot na lipstick ngayon. Damn! Idagdag mo pa yung mga nunal niya sa gilid ng labi, sa bridge and tip ng ilong at maging sa may jawline ay mayroon siya. Pansin ko rin na halos gatuldok lang ang mga nunal niya kaya hindi mapapansin agad pero shettt! Ang ganda kasi talaga tingnan.

"Ma'am, can you stop the car for a while?" Pansin ko sakaniya saka itinuro ang isang gilid.

"Why?" She asked but I just gave her a smile na ikinairap niya. "Are you hungry?"

I shook my head and remove my seatbelt. "Nope. Kung gutom po ako edi sana kanina ko pa kayo kinain."

Halos sumubsob ako sa dash board ng bigla niyang apakan ang break at dahil nga wala na akong

seatbelt, halos tumilapon ako sa harapan. Tangina. Ano na namang problema nitong si Ma'am?!

"Are you even thinking before you speak?" Kalmado ngunit malamig na bigkas niya na ikinalunok ko. Tila inis na inis siya sa akin nang balingan niya ako ng tingin matapos niyang itabi ang sasakyan niya.

"I-i am?"

"Really, huh." Sarkastikong saad niya that made me scratched my eyebrow. "Have some filter, Miss Montero."

"Sige po. Mamaya kukuha ako sa Instagram." Wala sa sariling ani ko dahil na didistract ako sa paggalaw ng labi niya. Parang ang soft ng lips niya to the point that I want to. . . *I want to touch and feel it.*

"Tsk." She hissed before trying to change her gear again na agad kong napigilan. I flinched at our sudden contact pero nakabawi ako agad at tinanggal ang seatbelt niya.

"I'll drive po." Ani ko. "Alam ko naman po kung saan ang bahay natin kaya just trust me, baby Avey." Maharot na bigkas ko pero umirap lamang siya at tinanggal ang pagkakahawak ko sa kamay niya.

Kung hindi lang talaga maganda yung mata niya edi sana matagal ko na 'yang tinanggal.

"Nasa bahay ba ang anak natin?" Nakangising tanong ko nang sumandal pa siya sa upuan bago humalukipkip. Mukhang ayaw niyang makipagpalit ng upuan pero wala na siyang magagawa kapag ginusto ko. Pansin ko kasing medyo mapungay ang mga mata niya kaya sa tingin ko ay inaantok na naman siya. "C'mon Sav, where's our daughter? I miss her so much." I said and smile amusingly at her before inyertwining our hands. "I miss our daughter, but I think, . . . I miss you more, Mommy."

"Oh shut up, Miss Montero." She hissed and pull her hand back once again.

"Ma'am, masarap ba maging hotdog?"

"What is that again?" Bored ngunit iritadong sambit niya that made me bit my lower lip. Kung hindi lang siguro naulan ay baka kanina niya pa ako nasipa palabas ng sasakyan.

"Ma'am, I am just wondering, masarap ba maging hotdog? Kasi parang gusto ko nalang maging hotdog eh." Ulit ko sa tanong ko kanina na ikinabuntong hininga niya.

"I don't know. I am not a hotdog, Miss Montero."

"Pero parang freezer ka sa lamig mo, Ma'am. Kumbaga, I'll be the hotdog and you'll be the freezer." Patol ko saka ngumiti ng nakakaloko. She just arc her perfect eyebrow that made her look sexier as ever.

"Why?"

"Kasi gusto kong laging nasa loob mo." Nanlaki ang mga mata ko nang marealize ang mga salitang binitawan ko kaya agad akong napakagat sa ibabang labi ko. "I mean, ano, diba po yung hotdog laging nasa freezer? Kaya ayun, I want to be one so I would have the chance to feel the feeling of being inside you."

Napatampal ako sa noo ko nang lalong sumeryoso ang tingin ni Ma'am sa akin. Bakit ba? Masama na ba maging hotdog ngayon?

"Move away." She commanded which I immediately oblige.

"Saan ka pupunta?" Takang tanong ko nang akmang bubuksan na niya ang pintuan sa side niya. She looked at me from her shoulder and I saw how her lips formed a smirk that made me gulped.

"You said that you want to drive, right?" I nodded.

"Oo nga pero ako na ang lalabas. Baka mabasa ka pa nang ulan." Sagot ko saka tuluyang lumayo sakaniya habang hindi nilulubayan ng tingin ang mukha niya.

Nang bubuksan ko na sana ang pintuan ay bigla akong nanigas sa kinauupuan ko habang magkasalubong ang tingin naming dalawa. She just said the sentence I didn't expect she would.

"Okay. You'll drive, and I'll ride."

Chapter 16

Zajei's POV

Kroo kroo~

Tila may dumadaang anghel sa loob ng sasakyan dahil sa sobrang tahimik dito. Parang tangang nagmamaneho lang naman kasi ako at hindi mapigilang sulyapan ang babaeng tulog sa passenger seat matapos namin magpalit ng pwesto.

I am not yet recovered due to what she have said. It literally caught me off guard. Dumb shit!

"You'll drive, and I'll ride."

Sandaling napapikit ako at napakagat ng ibabang labi dahil hindi ko nagugustuhan ang mga imaheng lumabas sa aking isipan. Iba ang dulot na kahulugan sa akin ng sinabi niya kanina kaya hindi ko mapigilang sulyapan siya na mahimbing ang tulog. She looks so peaceful with that angelic face when she's sleeping pero kapag gising siya ay daig pa ang lalamon ng tao sa sobrang seryoso.

Pero akalain mo 'yon, alam pala ni Ma'am yung mga pa-drive drive and ride na 'yon to think na mukha siyang inosenteng tigre---- pero sabagay, nabuo nga nila nang asawa niya si Shan hindi ba?

Mas lalong dumiin ang pagkakakagat ko sa ibabang labi ko when my eyes landed on her luscious lips. It looks like. . . it's seducing me. Her lips are so kissable kaya siguro ang swerte ng asawa niya dahil ano mang oras ay pupwede niyang halikan si Ma'am.

Sanaol may asawang mukhang unggoy tapos marine navy na nagngangalang Seth Ion Acozta. Sanaol pero not sanaol.

Hindi ko kailanman hihilingin na magkaroon ng asawang tulad niya dahil bukod sa hindi ko siya type, mukha rin siyang aswang na hinog.

I startled for a bit nang biglang may malakas na bumusina kaya napatingin muli ako sa harapan only to see na hindi na pala naka-red ang stoplight. I started to drive again and in one swift move, I maneuver the car to the Zioure Village. Napahinga pa ako ng malalim habang papalit sa main gate dahil ngayon na lang ulit ako pupunta dito.

I take a glance of the tiger beside me na himbing na himbing sa tulog kaya mas lalo akong napabuntong hininga. Nakalimutan ko kasing sabihin sakaniya na yung village lang nila ang alam ko pero hindi ang exact location ng bahay niya. Ghad, nakakakonsenya pa naman kung gigisingin ko ang magandang katulad ko.

At last, I've decided to drive near the main gate and roll the window down saka ngumiti ng alanganin.

"Good afternoon Miss?. . . Are you one of the residence of this village?" Magalang na tanong ng isang guard kaya hindi ko alam kung anong isasagot ko.

As what I've said, matagal na akong hindi pumupunta rito kaya hindi ko alam kung taga-rito pa ba ako o hindi na. Alam ko pa namang bihira sila nagpapapasok kapag hindi taga-rito dahil sa higpit ng security nila. Bago ka makapasok ay ang dami pang tanong na ibabato sayo. Magfifill up ka pa ng form tapos kailangan mo pang magpapicture. Kulang na nga lang magdala ka ng placard para magmukha kang

preso.

"Uh Miss? Can I know your name? Bawal kasing pumasok ngayon ang hindi taga-rito because the co-owner lock it down." Muling tanong ni Manong guard kaya nabaling ulit yung atensyon ko sakaniya. Kumunot pa ang noo ko sa sinabi niyang nilock down daw 'to? Bakit may paganon?

They're now deciding without my consent, huh. The last time I checked is I still do accept their emails regarding their plans ahead of time because my signature should be included but now? I didn't receive any kind of MEMO.

Ayokong makialam pero hindi naman tama na hindi ako updated.

I sighed.

"Zajei. Zajei Montero po."

"Teka lang po ha---" hindi na natapos pa ang dapat sasabihin niya ng biglang may sumilip sa bintana na tila hindi makapaniwala base sa ekspresyon niya sa mukha.

"Miss Loure?" Amuse na tanong nito kaya napatango ako at napatingin sa katabi ko ng bigla itong gumalaw. "Kayo nga po! Pwede na po kayong pumasok--wait lang po pala. I'll just inform your mother that you're here--"

"No, Evans. Don't let her know that I'm here. I didn't went here for her." I cut him off and gave him a stern look kaya agad itong tumango at pinabuksan ang gate. Akmang magd-drive na muli ako nang maalala kong hindi ko nga pala alam ang bahay ni Ma'am. "Excuse me." I said and roll my window down again at hindi naman ako nabigong kunin ang atensyon niya dahil agad itong napunta sakin. Hindi rin kasi siya umalis sa tabi ng kotse kaya agad niya akong narinig. "Do you mind if I ask for Mrs. Saviel Acozta's house? . . . She's with me by the way."

Sandaling pinasilip ko si Evans sa loob ng kotse kahit na ayaw niya pero wala rin siyang nagawa ng samaan ko siya ng tingin.

"Wait a minute, Miss. Titingnan ko lang po." I nod and give him the permission to leave bago ako sumandal sa upuan ko at tiningnan si Ma'am na medyo nakayuko na. Aayusin ko na sana ang pwesto niya nang bigla namang dumating si Evans. "West part, street XV, block 04. That's her house location, Miss Loure."

I smile a little before saying my gratitude at him saka ko pinasibad paalis ang sasakyan. Medyo malayo pa ang bahay ni Ma'am dahil nasa may west pa pala yon. Akala ko naman makakarating kami agad agad.

"Why did he give you my address?" I almost jump on my seat when I heard her husky yet soft voice. Sleepiness is still visible on it kaya napalingon ako sakaniya na nakakunot na ang noo. Medyo magulo ang buhok niyang naka-low ponytail pero all in all, . . . *She still looks hot.*

Ganyan din naman ako kapag bagong gising so patas lang kami. Ganan naman talaga kapag maganda, you should be pretty inside and out. Tingnan niyo ako, maganda na nga akong literal, ang bait ko pa tapos napaka-humble.

Kalma, ako lang 'to mga mare.

"Baka crush niya po ako Ma'am kaya ibinigay niya." I said and a sly smirk escape my lips and that made me bit my lower lip because I saw how her forehead creases.

"Answer me honestly, Miss Montero. Are you living here?" She seriously asked pero hindi ko talaga mapigilang hindi maakit sa boses niya kasi medyo paos---teka nga! Bakit ako naaakit?

"Yes. Taga-rito po kayo eh--"

"Oh c'mon," Mataray na niyang batid kaya napatikhim ako at itinabi ang sasakyan ng makarating kami sa tapat ng bahay niya. "Why did he calls you at your second name?"

"Why? Gusto mo rin po ba akong tawaging Loure? If you want, then no. I would rather let you call me baby, hon, love, abunjing abujing--- aww! That hurts." I pouted but later on, I just found myself smiling for no reason habang tinititigan siya.

Ewan ko na ba sa sarili ko. Nahampas na ako't lahat pero nakangiti pa rin. Kung ibang tao lang siguro 'tong si Ma'am baka sinipa ko na 'to pero hindi naman pwede yon dahil baka ako ang ibalibag niya when I try to do it.

"Answer. Me. Properly."

"Okay. I'll answer you properly but first, be my property." Maharot na bigkas ko saka naglipbite pero seryoso lang niya akong tiningnan. "Ayaw mo? Okay lang naman. Hindi naman masakit. Medyo ouch lang na may kasamang pighati, pain, siphayo---charot!" Bawi ko nang samaan niya ako ng tingin.

I was about to ask her to open the gate or if I can just be the one to do it since she looks so sleepy but her phone suddenly rang. Tinatamad pa n'ya itong kinuha sa bag pero halos magdikit ang mga kilay n'ya habang nakikinig sa kausap.

"Take her home as soon as possible. I'll be the one to fix this mess." Seryosong batid n'ya na ikinakunot ng aking noo.

She deeply sighed. *"I don't care if it's raining. It's not far from where I am now. I'll go there."*

Nang ibaba niya ang tawag ay tamad na lumingon ito sa aking direksyon.

"You can go inside the house. I'll just run some errands---"

"I'll run it with you." I wiggle my eyebrows to her and change my gears. Aalma pa sana ito ng mabilis na pinasibad ko ulit paalis ang sasakyan. "Saan po ba tayo?"

Nakairap na humalukipkip ito. "Nearest police station at the north."

"Ha? Sinong nakulong---" nagbabantang nilingon n'ya ako ng sulyapan ko siya habang nagmamaneho sa lakas ng buhos ng ulan. Ako na mismo ang tumahimik at nagmaneho nalang dahil baka ako ang ilagay n'ya sa loob ng selda.

Zajei bait. Zajei hindi bigay sakit.

Mabilis na tinakbo n'ya iyong presinto pagkahinto ko ng sasakyan. Hindi na s'ya nag-abalang magpayong kaya ako nalang ang gumamit at magandang sumunod sakan'ya.

I am walking like the main character inside the station hanggang sa mamilog ang aking mga mata dahil bumungad agad sa akin ang isang babae na sinisigawan si Ma'am.

"Look what your daughter did to mine!" Malakas na sigaw noong babae. "Napakairesponsable mo namang magulang!"

Hala gago hindi ko nga 'yon pinagtataasan ng boses tapos ipapahiya n'ya lang sa maraming tao?

Ulol.

"Hoy ano 'yan ha? Anong iresponsable ang pinagsasasabi mo? Ikaw ang mukhang kinulang sa aruga dito." Pakikisali ko sa mataray na boses saka hinila papunta sa gilid ko si Ma'am na tahimik lang.

Actually hindi lang s'ya basta tahimik. Mukha na s'yang mang-aagaw ng baril dito o kaya ay mananapak nalang bigla dahil namumula na ang mukha n'ya at bahagyang nakakuyom ang kamao.

Hottie mommy.

"At sino ka naman?!"

I smirk gorgeously as I eyed her from head to toe. Ang dungis ng babaeng 'to.

Mukha s'yang bumangong literal sa hukay dahil puro putik ang damit n'ya.

"Ay hindi mo 'ko kilala?" I asked acting like I'm somewhat offended but a lopsided smile curve into my lips. Nang-aasar na tiningnan ko s'ya at mas lalong nginitian. "By the way same. Try mo nga magpakilala at ipapapalibing na kita."

"Miss Montero." Nagbabantang bulong ng kasama ko pero hindi ko na s'ya pinansin at tinatapatan lang ang titig nitong babae habang mataray na nakacross arm.

Kung hinayaan s'ya ni Ma'am na sigaw-sigawan s'ya pwes ako ay hindi.

Mas mataas pa sa Mount Everest ang respeto ko sakan'ya kahit na sobrang bastos at harot ng bibig ko 'no.

I don't know what's happening at ganito ang reaction nitong babaeng 'to nang dumating kami dahil mukhang inapi ang anak n'ya at sa tingin ko ay may kinalaman dito si Shanen.

If ever na may kinalaman nga dito si Shan at s'ya ang mali edi okay. Wala pa rin s'yang kasalanan kasi anak ko s'ya at ni Ma'am.

'Yong Mommy Sav n'ya nga ay wala akong makitang mali kaya what more kung sakan'ya? Syempre wala din.

Sila ang palaging tama sa maganda kong mata.

"Mga ma'am kumalma po muna tayo---"

The policeman heaved a deep sigh when this muddy lady cut him off. "Paano ako kakalma? Tingnan mo nga ang ayos ng anak ko. Halos maligo 'to sa baha dahil sa kagagawan ng anak n'ya---"

Edi pinutol ko rin s'ya pambawi. Kung mataray s'ya ay mas mataray ako.

"Naligo na nga 'yang anak mo sa putikan tapos may gana ka pang magreklamo dito kaysa liguan 'yan. Kadiri ka, Miss. Kapag nagkasakit 'yang anak mo sa kakakuda mo d'yan maninisi ka pa ba ng iba kahit kasalanan mo naman na?" I smirked.

"Of course!" Palag n'ya pa. "Wala namang kasalanan dito ang anak ko kaya kapag nagkasakit 'to ay kayo ang magbabayad."

"Kapal ng mukha." I murmured that earn a pinch from the woman at my side.

Ma'am Acozta cleared her throat. "I fully understand that my daughter has committed a mistake but you can't blame her for that. Your daughter started it."

"Itinulak ng anak mo ang anak ko sa putikan. Alam mo ba kung magkano ang damit na suot ng batang 'to. This is Hermes---"

"Magkano ba 'yan? Hindi mo ba afford labhan 'yan? Ako na ang magbabayad ng pampalaundry basta isasama ka sa lalabhan. Ang dumi ng bunganga mo, lintek."

I heard some people stifling their laughs dahil sa naging reaksyon nitong babae. Akala mo talaga inapi, eh.

"How dare you! Kakasuhan kita!"

"Ikaw ang mas magmumukhang preso kapag nakulong ako, tanga!" Pakikipagbardagulan ko pa sakan'ya.

"My husband is a lawyer---"

"Nyenye pakialam ko kung lawyer ang asawa mo." Irap ko bago napaigtad dahil bigla na naman akong kinurot ni Ma'am.

She even whispered that I should stop kaya tumahimik na talaga ako. Nakakapagod din kausap ang babaeng 'to na parang wala namang pakialam sa anak n'ya kahit paiyak na.

"Look Mrs," Mrs. Acozta started. "My daughter's at fault, I know that. But the fact that your daughter started it by pulling her hair the moment she step out of the car, isn't it enough to prove that your daughter is the one who started it? Shan just protected herself because yours was about to push her off of the side road." Kalmadong dagdag n'ya pero halatado ang sobrang pagpipigil ng inis sa boses.

I eyed the kid intently. Hinihintay ko kasing lumingon pabalik sa'kin saka ko sasapakin.

Kidding.

Hindi naman kasi ito makatingin ng diretso sa akin kaya sinamaan ko pa lalo ng tingin hanggang sa mahinang hinampas ako ni Ma'am sa likod.

I chuckled.

Hindi ba tama ako? Sabi sainyo walang kasalanan ang anak ko dito. Ang bait kaya no'n dahil sa'kin s'ya nagmana.

"But she still pushed my daughter---oh, nevermind. My husband's here." Mayabang na ngumisi iyong babae na ikinangiwi kong literal dahil ang pangit n'ya.

Yuck.

"What's happening here? Bakit ang dumi ng anak ko?" Propesyonal na tanong nang bagong dating at mabilis na sinuri iyong bata.

Hindi naman 'to mukhang abogado, eh.

Bored na nakikinig lang ako sa explanation nitong babaeng putik sa asawa n'ya na tumatango-tango lang.

I don't get it. Bakit nasa police station kami ngayon eh away bata 'to? Sabihin na natin na medyo delikado nga ang nagawang pagtulak ni Shan sa anak nila dahil sa gilid 'yon ng kalsada sa may park pero it's clear na hindi naman 'yon sinasadya noong bata.

Mga bobo.

"I would like to file a case." Matigas na saad noong lalaki na ikinailing lang no'ng pulis sa main desk.

Kanina ko pa nga kausap ang pulis na 'to kasi dinadaldal n'ya ako na wala naman daw kasalanan si Shan dahil kita namang nasaktan din iyong anak ko noong dinala dito sa presinto.

Mga gagong 'to bakit nila dinala sa presinto 'yong bata? Kids shouldn't be here in the first place dahil lang sa away na hindi naman sinasadya.

"Ang ganda ko 'no, Kuya?" Daldal ko pa dito sa pulis na kausap ko na mabilis tumango.

"Oo naman po, Ma'am. Mukha po kayong poreyner. Sobrang ganda n'yo po." Papuri n'ya na ikinapalakpak ko.

"I know right."

"I said now. I want to file a case now. Hindi pwedeng hindi managot ang magulang ng walang hiyang bata na nang-agrabyado sa anak ko!"

Unti-unting nawala ang ngiti ko matapos marinig iyong sinabi noong lalaki. My brows met as I clenched my jaw.

Bumwelo ka lang, Zj. Hindi ka kakalma. Bubwelo lang.

Malalim akong huminga.

"Hoy punyeta ka, ah! Anong walang hiyang bata? Lumapit ka dito at ako ang mang-wawalang hiya sa'yo!" Automatikong tumaas ang boses ko matapos ibuka ang bibig at nagsimulang pagmumurahin sila.

Pakialam ko kung pati ako ay madadamay if ever. No one can call a child in that term. Ito ang mga matatanda na hindi dapat iginagalang, eh.

"Sir mawalang galang na po pero andoon po ako sa park kanina. Ako rin po ang sumama sa mag-ina

n'yo dito sa presinto kahit hindi naman po pwede. Mapapatunayan ko rin naman po na hindi rin nagustuhan noong isang bata ang nangyari dahil maituturing pong self-defense ang ginawa n'ya. Halos masagasaan na nga po ng sasakyan iyong bata dahil sa anak n'yo."

My eyes went back to the police I was talking with earlier. Seryoso itong nakikipag-usap doon sa abogado pero mukhang sarado ang isip ng mga taong 'yon dahil nagmatigas pa.

"Wait, my daughter has been almost got into a car accident?" Mrs. Acozta asked in a stern voice na ikinatango noong pulis.

Her face darken.

"Mommy, ako po ang may kasalanan. 'Wag mo na pong ipakulong ang mommy ni Shan." Dinig kong bulong noong bata pero mahigpit na hinawakan lang s'ya noong nanay n'ya sa braso at patuloy na pinipilit ang asawa n'ya na magsampa ng kaso dahil deserve daw ni Ma'am makulong.

Kapag hindi tumigil ang mga asungot na 'to ay magiging taga-bungkal nalang ako ng lupa tapos sila ang ibabaon ko para naman tumubo ang utak nila.

"Fine. File a case. I'm calling my lawyer." Pikong saad ni Ma'am at akmang may tatawagan na ng mabilis na umiling ako at hinawakan ang kan'yang kamay.

Mag-aaksaya lang s'ya ng oras sa mga 'to, eh.

"No." I said seriously. "Let's fix this once and for all."

"Bakit wala ka bang pambayad ng abogado?" Mayabang na tanong noong babae na ikinangisi ko.

I take a step forward and eyed them both from head to toe. Pilit na hinihila alo ni Ma'am pabalik sa tabi n'ya pero nagsawalang-kibo lamang ako.

"Wala, eh." I said like it was nothing.

"Kaya naman pala---"

"Sa'kin kasi nagtatrabaho ang mga abogado. Hindi ko sila binabayaran, pinapasweldo lang." I innocently flash a smile until it become a deadly one. "Why don't you ask your husband which firm is he working for?"

"JURECIN." She proudly say that made my brow arch.

Walang bobong abogado na irasyonal mag-isip sa firm ko.

"Find another firm. . .and oh, you're fired." Mataray na batid ko na ikinalaglag ng panga nila.

"You don't have the right to fire me---"

I grinned mischievously. "I do." Matamang binawi ko ang aking kamay kay Ma'am at inilapag ang isa sa exclusive business card ko sa harap nila.

"If you don't recognize me yet then I'm *Zajei Loure Corten-Montero.* That's my card. Show that to one of our partner banks and you'll automatically had the right amount of money in cheque that you have to pay

for a whole laundry shop and a new Hermes clothes." I rolled my eyes.

"Miss Z-zajei." Utal na bigkas noong lalaki sa pangalan ko pero hindi ko na ito pinansin at hinawakan ulit ang kamay ni Ma'am.

"File a case if you want to. I'll see y'all in court kung may tatanggap sainyo."

Mabilis na naglapag lang ulit ako ng business card doon sa pulis na kausap ko kanina saka siya kinindatan. I also walked away kasama si Ma'am na tahimik lang.

I opened the umbrella and since it's not that big ay inakbayan ko na s'ya hanggang sa tapat ng sasakyan. I gently open the car door for her before I went to the driver side.

She's quiet.

"What happened? How's Shan?" I asked to break the overwhelming silence inside this car.

She sighed. "After you act earlier that you exactly know everything you'll throw me that question now?"

I giggled.

"Syempre po."

Matamang umiling ito.

"She's already in her father's house, resting. She went to the park earlier with her Tita 'cause they're about to buy a ramen. Minsan lang n'ya gustuhing lumabas kaya kahit umuulan ay hinayaan s'ya ng Lolo at Lola n'ya but this happen. Pagkababa nga raw ng sasakyan ay nakita na agad noong bata kanina kaya nilapitan at hinila ang buhok."

My brows furrowed saka mahinang napapalatak. "May sira ba ang batang 'yon? Ang lakas ng tama n'ya."

"I think she's Shan's classmate. She told me before that girl has been teasing her and she felt like she doesn't really like her. They're rival in school I guess." Dagdag pa n'ya na ikinatango ko.

So ayon pala 'yong batang ikinukwento ni Shan sa akin noong nasa condo ko pa s'ya. May bata nga raw na laging nang-aasar sakan'ya tuwing nasa school s'ya pero hindi naman daw n'ya pinapansin. Sabi ko nga kakausapin ko pero ayaw n'ya. S'ya na raw ang bahala.

I thought it's bullying noon pero sabi ni Shan ay hindi naman daw. Mukha lang daw kulang sa pansin 'yong bata.

Judgmental din ang anak ko na 'yon.

"That firm. . . it's yours? The name sounds different." She asked out of a sudden na ikinatango ko.

Nasa village na ulit kami at papunta sa bahay n'ya. Inaantok na nga rin ako eh.

"JURECIN means justice, rectitude, and integrity. My grandparents are the founder of that firm." Ngiti ko pero tumango lamang s'ya.

When we arrived at her house, she get something on her bag and I saw how the gate opens. Muli kong pinaandar ang sasakyan at ipinark ito sa loob. Agad na lumabas si Ma'am ng sasakyan kaya syempre lumabas din ako. Sumunod ako sakaniya papasok ng bahay at hindi nakaiwas sa paningin ko ang maaliwalas na front yard niya. Her house looks great. It is a two-storey modern complementary style house. Bachelorette na bachelorette house ang datingan kahit simple lang. It is homey yet it is one of a hell elegant.

"Anything you want?" I heard her asked.

"Bebe time."

Agad akong napahawak sa ilong ko ng biglang tumigil sa paglalakad si Ma'am kaya nabunggo ako sa likod niya. Tangina, ang tigas naman ng likod ng ulo niya. Ramdam na ramdam ko yung impact, mas matindi pa sa spark ang dating, naknampucha.

I heard her sigh before started to walk again kaya sumunod nalang ako kahit hindi ko alam kung saan siya pupunta. Habang naglalakad kami ay pagala-gala ang mga mata ko sa loob ng bahay niya and I can only say one thing, ang sarap tumira dito. The furniture is in right places and it even emphasize the wall color. Wala, ang ganda lang talaga ng bahay niya.

"Ma'am?" Tawag ko sakaniya ng makapasok kami sa loob ng kusina niya. She gesture me to sit kaya syempre ginawa ko habang pasimpleng pinagmamasdan siya. "Bakit parang wala tayong ibang kasama?" I asked dahil mukha naman talagang wala. I mean, hindi ba't kasal siya kaya dapat andito ang asawa niya at ang anak nila pwera nalang kung may trabaho yung husband niya.

"Tumakbo kana kapag may nakita kang iba nating kasama." I frowned upon hearing her answer kasabay ng paglapag niya ng juice sa harapan ko.

"Huh? Bakit po ako tatakbo?"

"Because we're the only people who's in here." Plantyadong saad niya saka umupo sa harapan ko bitbit ang isang basong tubig niya. Napatigil naman ako sa pag-inom dahil tila kinilabutan ako sa narinig ko sakaniya.

Putangina.

Napatingin ako sa may glass wall at nakitang umuulan na naman ng napakalakas kaya halos nanginginig na napatingin ako kay Ma'am na prenteng nakaupo lang at umiinom.

"M-maam? S-sure ka wala tayong ibang kasama?" I saw how her forehead creases pero agad ding bumalik ang seryosong ekspresyon niya.

"What do you mean, Miss Montero? Are you seeing something or someone that I don't?" Seryosong tanong niya kaya napalunok ako saka umiling.

Mas lalong nanuot ang tingin niya sa akin ng inisang lagukan ko ang juice na iniinom ko kanina. Namamawis ang mga kamay ko habang sunod sunod na napapalunok dahil sa kabang nadarama ko.

Pucha naman talaga.

"Do you wanna sleep?" She asked when I suddenly yawned. I eagerly shook my head pero tinaasan niya lang ako ng kilay at tumayo na. Sumunod naman agad ako sakaniya na parang tuta hanggang sa

nagtungo kami pataas ng hagdanan. "You can sleep in here. . . As you can see, the rain keep on pouring that's why you should stay here for the rest of the night. You can use the garments and everything you want inside. If there's still any that you want or bothers you, my room is just in front of yours." Tumango ako sakaniya ng buksan niya ang pinto nang sinasabi niyang tutulugan ko. She even pointed her room saka muling ibinalik ang paningin sa akin.

"Thank you, Ma'am." She just nodded and walked towards her room. Nag-aalangan pa ako kung papasok na ba ako sa room na sinasabi niya o dito nalang ako sa labas.

"Just knock on my door if you need anything." I smile and nodded even though I am nervous as heck. At last, she nod her head and went inside of her room. Laglag ang balikat na pumasok din ako sa kwarto at nabungaran ang isang queen size bed at color blue and brown theme. Maaliwalas naman tingnan yung kwarto pero hindi pa rin mawala wala sa dibdib ko yung kaba.

Tangina naman. Ngayon na lang ulit ako tutulog sa ibang bahay ng walang katabi. Ang tanda tanda ko na pero natatakot talaga akong matulog sa ibang bahay tapos walang katabi. Noong sa Batanes naman kasi ay nasa tabi ko lang si Yuki at kasa-kasama ko pero ngayon? Good motherfvcking luck, self.

Nang maalala kong nabasa nga pala ako kanina ng ulan ay mabagal na naglakad ako patungong comfort room at saka isa isang hinubad ang mga saplot ko. I walked into the tub afterwards and decided to sleep for awhile habang nagbababad doon. Gusto ko nga sanang magpatugtog habang nakababad ako pero naalala kong lowbat na nga pala ako kaya tamang pikit nalang, kunwari hindi ko naiisip na may nakatingin saking multo.

I stayed for the tub with warm water and liquid lavender scrub soap scent for almost half an hour. Nakaidlip naman ako kahit papaano kaya nang magising ako ay nagtungo na agad ako sa shower cubicle para magbanlaw. Patapos na sana ako at nagpupunas na ng towel sa katawan ng biglang namatay ang ilaw kaya agad na napatili ako at itinapis ang tuwalya sa katawan saka tumakbo papalabas. Halos magkandadulas-dulas ako at mauntog dahil sa pagmamadali hanggang sa nahanap ko ang pinto at diretsong lumabas kahit sobrang dilim na. I whin in shock when I suddenly fell on the floor at putangina! May nakadagan sakin!!!

Putangina!!! Bakit may multong nasa ibabaw ko tapos nakabanggaan ko?! Tangina!! Magbabago na ako! Hindi na ako maghahanap ng gwapo sa bawat sulok ng mundo!! Just don't fvcking let me see a fvcking ghost!!!

"Are you okay?"

"Omayghaddddddd, Uncle Vonnyyy!!" Hysterical na sigaw ko at ang pangalan ni Uncle Vonny ang una kong binanggit gaya ng nakasanayan. Tangina, bakit ang sexy ng boses noong multo?

"Miss Montero?"

"Shit! Shit! Shit! Bakit kaboses mo si Ma'am? Dang it! Get off me you fvcking ghost!"

"What the?! What are you saying? I am-- deym!" Hindi ko napigilang mapahawak sa likod kong nasaktan matapos kong itulak paalis sa ibabaw ko yung multong manyak dahil ramdam ko pa kanina na nakahawak siya sa bewang ko. "What the hell is your problem?!" Malamig ngunit maawtoridad na tanong noong multo-- tangina boses yun ni Ma'am.

"Ma'am!! I love you, sagad! Wala na yung multo?" Parang bata na tanong ko habang kinakapa siya sa dilim pero mukhang wrong move dahil naramdaman ko ang pagdausdos ng kamay ko pababa sa leeg

niya going down to her ano. Basta yung ano niya kaya agad akong napalayo ngunit mas wrong move yon dahil nauntog ako sa pader.

"Deym. There's no ghost in here." Iritadong sambit ni Ma'am saka ako napapikit dahil bigla niyang binuksan ang flashlight ng cellphone niya. "Miss Montero, get up." I slowly stand up and held the hem of the towel na tanging nagtatakip sa kahubadan ko. Agad akong lumingkis sa braso ni Ma'am nang makatayo ako at nakita siyang nakatalikod lang sa gawi ko.

"W-why didn't you use the bath robe?" I frown. Did I just hear her stutter or am I only hallucinating things?

"Ah, nagpupunas po kasi ako noong nawalan ng ilaw kaya a-ano, nakalimutan ko." I felt my face heated when I our eyes met. Medyo nagrereflect ang ilaw na galing sa flashlight niya sa amin dahil glass ang wall niya na malapit sa balcony.

"Come inside. Magpalit ka muna."

Tahimik kaming naglalakad habang parang kuala naman akong nakapulupot sakaniya. Kanina niya pa ako sinasaway na tanggalin yung mga braso ko sa kaliwang braso niya pero hindi ako nakinig at nagpatuloy lamang sa pagkakayapos sakaniya--- I mean sa braso niya lang.

"Wait----"

"I'm gonna get your clothes, Miss Montero. Mamaya kana ulit lumingkis." Matamang saad niya matapos putulin ang pagrereklamo ko sana ng tanggalin niya ang pagkakahawak ko sa braso niya. Ramdam kong uminit ang mukha ko dahil sa sinabi niya pero wala na akong magagawa pa, I really have a phobia.

Though, it is not a phobia of the dark or nyctophobia.

"Here. You can change now in the bathroom." Napapitlag ako sa boses niya ng bigla nalang siyang lumitaw sa harapan ko na may dalang mga damit.

"Bathroom? Samahan mo ako Ma'am." I said while pouting kahit hindi niya nakikita. Hindi ko kayang magpalit ngayon sa bathroom niya lalo na at nag-iisa ako.

"What? You can change on your own, Miss Montero." Saad niya at umupo sa tabi ko kaya nalanghap ko yung natural vanilla scent niya dahil mukhang bagong ligo lang din siya. "Go now."

"But---, I c-can't." I lower my head and pressed my hands together when I felt that it is starting to shake. I close my eyes firmly when flashbacks from the past started to come up.

"Fine. I'll come with you, but, tell me why did the head security let you know my exact address." Agad akong tumango at pumayag sa kondisyon niya kaya mabilis din kaming nakarating sa comfort room.

Tanda n'ya pa pala ang ginawa kanina noong head security.

I glance at her. Nakatalikod siya habang nagbibihis ako pero nakatapat sa akin yung flashlight niya. She just gave me a pair of pajama and undies na mayroon pang price tag pero yung pang-baba lamang ang isinuot ko.

"Ma'am, okay na po." Sumandal ako sa may sink matapos kong makapaghilamos muli at ng lumingon sa

akin si Ma'am ay agad kong napansin na dumako ang tingin niya sa bra na hawak hawak ko.

"You're not gonna wear it?"

"Hindi po ako nagb-bra sa gabi." Simpleng sagot ko saka lumapit sakaniya. I immediately put my arms around hers at iginiya na siya papuntang bed. Nang makahiga na siya ay napako ako sa aking kinatatayuan dahil ngayon ko lamang napansin ang suot niya.

Damn it. Naka-nighties lamang siya.

I gulped multiple times before avoiding her body and lay beside her. Hindi naman niya ako sinaway dahil hindi niya ako mapapaalis dito kahit anong mangyari.

"Start." I cleared my throat after she commanded me to start. May kondisyon pa nga pala siya na kailangan kong gawin, akala ko naman nalimutan na niya.

"My grandparents are the owner of this place that's why Evans, the head security, let me in?" Hindi siguradong sambit ko at agad napangiwi ng humarap siya sa akin kaya ang nangyari, magkaharap na kami habang nakatagilid ng higa.

"Anak ka ni Mrs. Ramirez?" Hindi makapaniwalang tanong niya pero hindi halata dahil mukha lang siyang nagtatanong ng simple question. Nakikita ko siya ng ayos dahil na rin sa flashlight niya na nasa side table. "Doctora Zeah Ramirez are the co-owner of this village, right?"

"Opo." Simpleng sagot ko. Si Doc. Zeah rin ang doctor ng anak niya kaya siguro kilalang kilala niya si Mommy. "Close po ba kayo?"

"A li'l bit." Kita sa mga mata niya na may gusto siyang itanong ngunit kita rin ang pag-aalangan rito. Siguro ay yung common question na lagi kong natatanggap ang nasa isipan niya tuwing may nakakakilala sa magulang ko.

"My parents got divorced kaya po Ramirez na si Mommy and not Montero." I said and smile a little when her hazel brown eyes met my deep blue green eyes. "Si T-tito Andrew yung new husband niya that's why she became a Ramirez also." I explained and explore her soulful orbs. Bumaba ang tingin ko sa ilong niya pababa sa labi.

"Technically, you're one of the owner of this village." She stated pero ngumiti lamang ako.

This village is mine. Sa grandparents ko ito and it is name after me. Sa ngayon ay yung secretary ko ang naghahandle nito dahil nag-aaral pa ako at ayaw ko pa talagang makialam sa negosyong iniwan nina Lolo at Lola. As you can see, ako talaga yung paborito nila kahit may iba silang apo kay Mommy. Ako yung una, e, kaya siguro ganon. Hindi lang naman kasi sila abogado at prosecutor, they are also businessman. Ang dami tuloy nilang business na iniwan na ngayon ay pinapamahalaan noong asawa ni Mommy. But I would take over it on time because I have all the rights on it pero hindi ko pa sure kung gusto ko ba talagang ihandle yon.

"Ma'am? Hindi ka po takot sa dilim?" I asked and place my hand below my cheek. "Ako kasi hindi."

"Oh really? Hindi ka takot?" Mapaghamong tanong niya habang mataray na naka-arko ang kilay. "You just bumped into me because you ran after the light comes out?"

I pressed my lips together before biting it. Hindi man halata pero talagang inaasar ako nitong si Ma'am.

"I'm not afraid of the dark--"

"Because you're afraid to the ghosts." She then let out a small playful smirk dahilan para mas lalong dumiin ang pagkakakagat ko sa ibabang labi ko.

"I am. I have phasmaphobia." Matapang na saad ko saka ngumiti ng maliit. "I am so afraid to the ghost so don't be a ghoster, Ma'am. Panagutan mo ako." I chuckled when I saw how she rolled her eyes at akmang tatalikod na sa akin ng inilapit ko ang sarili sakaniya at ipinatong ang braso sa maliit na bewang niya. "Have you ever try modelling?"

"In high school days." She answered in her usual voice. "You?"

"Hindi pa pero kung magmomodel ako, gusto ko yung daring ang theme, Ma'am." My eyes sparks after I saw how her eyebrow arc in awe. "Alam mo 'yon, Ma'am? Pwede naman siguro ako doon ano? Sexy naman po ako--"

"Are you literally saying that you want to do it like the theme for men magazine?" Kunot noo'ng tanong niya kaya napangiti ako at amuse na tumingin sakaniya.

"Nope. I just wanna try it tapos sayo ko lang ipapakita at ibibigay." Mas lalong lumawak ang ngiti ko nang mas lalong kumunot ang noo niya hanggang sa hinawakan niya ang kamay kong nasa bewang niya. I suddenly frozed at the moment when her hand started to massage mine habang hindi niya pinuputol ang titigan naming dalawa. "M-ma'aam."

"Your hands are shaking." She said plainly and get my hand up saka niya ito ikinulong sa dalawang palad niya. "There's no ghost in here, I swear." I caught her teasing smile before it got lost kaya wala sa sariling napangiti ako ng totoo.

"Ma'am? How many ex do you have?"

"None." She utter and take a glance at me before placing my hand in between her hands and take it in front of us. Bale nasa gitna namin ito ngayon. I smiled to the feeling it brought and after few seconds, I just found myself intertwining our hands.

For some reason, nagpapasalamat ako na naflat'n ako nang gulong ng kotse because I've got to know where her house is. I never imagine that I would spend the night with one of my professor but really, everything that I never imagine I would probably do are happening since I met her. The feelings, the vibes, and of course, the experience and memory.

"Bakit wala? Si hubby mo lang po ang naging jowa mo?" I curiously asked.

"Hubby? Do you mean, Seth?" I nod my head at nginitian siya ng makitang nakatitig lamang siya sa akin. "I prefer not to answer your question."

Hindi ko mapigilang sumimangot sa naging sagot niya saka siya muling tiningnan sa mga mata. Twing tumitingin talaga ako sa mata niya ay hindi ko mapigilang hindi titigan ang labi niya. It seems like it is always attracting me.

"C'mon, get some sleep."

"Are you sleepy again?" Puna ko dahil parang lagi siyang inaantok. Mukhang sleepy person siya which is very me sometimes. Minsan kasi ay halos buong araw ako matulog lalo na kapag malungkot o may

iniisip ako.

I saw that she nod her head slowly and after it, she close her eyes.

I smile at the sight of her saka dumukwang at pinatakan siya ng isang magaang halik sa noo. She opened her eyes once again but I just smile at her kahit maging ako ay naguguluhan sa aking ginawa.

It's really odd.

"Sleep now, Miss Montero." Utos niya bago muling pumikit. She's using her bedroom voice now kaya parang mas lalong naging kaakit akit ito sa pandinig ko.

"Good night, Ma'am Sav." I said and held her hair using my free hand. She just nod as a respone hanggang sa mapapikit ako at napangiti dahil ng makakatulog na sana ako ay saka ko narinig ang malambot na tinig niya.

"Good night, Zajei."

Sabi na nga ba, worth it maflat'n ng gulong.

Chapter 17

Zajei's POV

Bahagyang napamulat ako ng mata nang maramdaman ko ang init na tumatama sa mukha ko. I slowly open my eyes and let it adjust first before my vision got clear enough.

I look around and notice that the room wasn't familiar with me. It is painted with pastel color. Everything is a combination of blush and gray. It is well organized also, all of the things are in right places.

I frowned. My room was painted with gray and furnitures are either black or brown so kailan pa nagkaroon ng kulay pink sa kwarto ko?

I stood up and walked towards the door where I think the bathroom are located at tama nga, ito nga ang banyo. While I'm preparing myself, I am slowly recalling what happened last night kaya naalala ko na andito nga pala ako sa kwarto ni Ma'am pero parang ang aga naman ata niyang magising?

7 am palang pero wala na agad siya sa tabi ko. Pero okay lang yan, baka nag-luluto lang ng breakfast ang misis ko.

Kidding.

Nang matapos ako sa paghihilamos at pagt-toothbrush ay lumabas na ako at agad nanlaki ang mata ko when I saw a women standing in front of me, facing where the bed is. Nakapamewang ito at tinatap ang kanang paa sa sahig, causing a little sound.

"Come on, think where did she pl---"

"Oh my fvcking goodness!!!!!" Irit ko when she face me. "Damn! You fvcking ghost! What are ya doin' here?!" Halos himatayin ako sa kinatatayuan ko nang lumakad ito papalapit sa akin habang nakatingin ng deretso sa mga mata ko.

Damn it!

"D-don't get closer! I'm w-warning you." Nanginginig na sambit ko bago ipinosisyon ang sarili in a fighting stance para in case na lumapit siya ay masisipa ko na agad siya--- teka nga! Hindi ba hindi ko naman mahahawakan ang multo? Damn, ang bobo mo Zajei!

"What's happening here?" Agad akong napatakbo sa direksyon kung nasaan ang nakabukas na pintuan at nagtago sa likod ni Ma'am. I immediately see her unsteady breathing, she looks like she have been in a rush. "Why did you scream?" Baling niya sa akin at hinawakan ang braso ko saka itinabi sakaniya pero bumalik lang ulit ako sa likod niya.

"May m-multo, Ma'am." I said in a hush while burying my face in her back, trying not to look where the ghost is.

"Ghost?" I nod at her back at alam kong naramdaman niya ito. "I can't see any ghost, Miss Montero." Seryosong saad niya kaya napaangat ako ng tingin pero agad din akong napatalon sa gulat ng makita ang babaeng maitim ang mukha tapos sobrang puti na nakawhite dress sa harap namin.

"Ma'am bulag ka ba? Ayan ah, nasa harapan po natin 'yang multo--"

"Hoy impakta ka! Anong multo ha?" That soothing voice lingers on me kahit na mukhang iritado ito dahil dinuro duro niya pa ako. "Sa ganda kong 'to tatawagin mo lang akong multo? Are you blind?! You dumb bitch!"

"Hoy putangina ka! Don't you ever say that you're beautiful! Ako lang ang maganda rito kaya shut your freakin' mouth, slapsoil!!" Pakikipagbardagulan ko rito saka siya inismidan.

"What's slapsoil? Is that hampas lupa?" Takang tanong niya.

"Oo. Mukhang hinampas ka sa lupa. Napakapangit mo! Ang pangit pangit mo!" I bitchly says and rolled my eyes on her.

"Hoy tangina mo ah! Makapagsabi kang pangit ako, akala mo naman napakaganda mo. Hoy mareng mukhang naligo ng kojic at gluta, mukha kang espasol na amerikana--"

"Stop it." Her serious voice cut that ghost off. Sinamaan ko ng tingin ang babaeng masama rin ang tinging ipinupukol sa akin saka ako mataray na inirapan. Akmang tataasan ko siya ng gitnang daliri nang balingan ako ni Ma'am ng tingin kaya agad kong ibinaba ang kamay ko. "Sven, bumaba kana. Shan is waiting for you downstairs."

Agad tumalima ang babaeng multo pero bago siya tuluyang umalis, inirapan niya muna ako but I just smile playfully at her. Mukhang pikon ang isang 'yon ah.

"And you," the gorgeous like me caught my attention after she spoke. "Go down and call your Uncle. He's been looking for you." And she start walking away kaya sumunod na ako sakaniya pababa.

Nang makapunta kami sa kitchen ay nakita ko agad ang babaeng multo na nakaupo sa isa sa upuan at hindi lang 'yon, katabi niya si Shan na agad napunta ang atensyon sa amin ng Mommy niya.

"Ate Zj!!!" She squels and run towards my direction kaya agad akong napangiti at binuhat siya. "I missed you, Ate."

"And I missed my baby too." I smiled and kiss her cheeks that made her giggle. Ghad, ang cute talaga ng anak ni Ma'am, buti hindi nagmana sa ama niya.

Nakangiting pinagmasdan ko pa si Shan hanggang sa maalala ko ang nangyari kahapon. I softly called her name as she flash a bright heartwarming smile.

"Yes po?"

"What happened yesterday? Are you okay?" I asked that made her nod pero mabilis na tumaas ang kilay ko matapos makita ang galos sakan'yang siko.

"I didn't intend to push her po because I am not up for that but she insult my Mommy. She told me that my Mom doesn't love me that's why she's always busy but I know that is not true. Wala naman po akong plan na patulan s'ya kaya sabi ko nalang bibigyan ko s'ya ng money tapos bumili s'yang utak kasi parang sira na 'yong sakan'ya."

My eyes widen kasabay ng paglagabog ng kung ano kaya napalingon ako sa babaeng multo na muntik nang madapa habang naglalagay ng pagkain sa lamesa matapos marinig ang sinabi ni Shan.

I stiffle my laughs. "Then what did she do, baby?"

Shan grimace. "Sabi n'ya po may pera sila kaya hindi n'ya kailangan ang inoofer ko kaya sabi ko po hanap nalang s'ya ng kausap n'ya."

I can't help but let out a proud chuckles while listening to her dahil mukhang nag-iimprove na s'ya.

Nakukuha na n'ya ata ang mga words ko.

"Baby that's bad." Mrs. Acozta stated in monotone na ikinatigil ko sa pagtawa dahil ang sama ng tingin n'ya sa akin.

I cleared my throat at pilit na tumango.

"Oo nga naman. Bad 'yon 'di ba po Mommy Sav---aray." Igtad ko ng kurutin ako ni Ma'am.

Grabe 'yarn.

"I'm not talking to you." Madiing bigkas n'ya na ikinatawa ng malakas noong isang babae d'yan na mukha namang tanga.

Imbis na makipagtalo pa ay tumahimik na lamang ako at nakinig sa usapan noong mag-ina. Sinasabihan lang ni Ma'am 'yong anak namin na mali ang ginawa n'ya pero dapat daw mag-ingat na next time.

May mali rin naman si Shan pero mas mali 'yong isang bata. Kung pwede lang mangbigwas ng bata ay gagawin ko na dahil ako ang nanggigigil.

Noong bata ako ay walang nakapang-away sa akin kahit isa kasi lalapit palang sila ay may ten bodyguards na agad na susulpot bigla.

"Kawawa ka naman hindi ka baby ni Ate Sav." Pabulong-bulong na ani nitong babaeng multo.

I rolled my eyes.

"Kawawa ka naman mukhang pinagtripan ka lang ni Lord." Balik ko.

Mataray na hinampas n'ya ako pero inambahan ko lang s'ya ng suntok kahit na buhat buhat ko si Shan.

"Isa kang malaking sagabal sa buhay!" Pasigaw na bulong n'ya na ikinangisi ko.

Pikon.

"Isa kang malaking bwa."

Her face contorted.

"Bwa?"

"Bwakananginamo." Malutong na bigkas ko.

I loudly let out a laugh kasabay ng pagw'walkout n'ya. I just continue to laugh hanggang sa mapatingin sa akin sina Ma'am at Shan.

Sa tingin ko ay nagpunta s'yang kitchen para kunin ang iba pang dish.

"Why?" Clueless na tanong ko dahil halos iisa ang ekspresyon nilang dalawa.

"You had a fight with my Tita po?" Tanong nitong bata na ikinailing ko.

Nagbabantang pinadalhan ako ng tingin ni Ma'am kaya napaayos ako ng tayo at ngumiti ng alanganin.

Napakastrict ng asawa ko. Sainyo na nga lang.

Charr.

Hindi nga 'yan sa'kin, eh. Malay ko ba kung kanino 'yan. Napulot ko lang 'yan sa may kanto tapos naawa ako kaya kinupkop ko na.

Just kidding.

Minsan gusto kong tanungin si Ma'am kung single ba s'ya at kung papayag s'yang ireto ang sarili n'ya sa akin. Ang pangit namang tingnan kung ako lang ang gagalaw 'di ba? Mag-ambag naman s'ya.

"Sit down. We'll eat."

Imbis na tumalima ay niyakap ko lang si Shan habang pasimpleng nililingon si Ma'am na nagtitimpla ng gatas ata. Hindi rin naman nagtagal ay bumalik na s'ya pero kasama na iyong babaeng pangit.

She glared at me as if telling me to sit down pero hinaharot harot pa ako ng anak n'ya kaya hindi ko magawa.

After palang namin magharutan ni Shan ng ilan pang minuto ay saka palang ako umupo kasama siya dahil tapos naman nang ihanda ang pagkain sa lamesa. Pansin ko palang maging si Shan ay nakaputing bestida kagaya roon sa multo na tahimik lang sa tabi ni Ma'am.

I wonder what's their connection? Hindi naman sila magkamukha pero medyo may hawig yung babae kay Shan na ngayon ay nakaupo sa lap ko habang kumakain kami. Hindi ko naman siya sinusubuan dahil kaya naman daw niya.

"What?" Taas kilay na tanong ko kay multo nang makitang nakatingin ito sa akin matapos kong uminom ng tubig.

"Ang pangit mo." She said and shrugged her shoulders off.

"Mas pangit ka, 'wag kang papatalo--"

"Stop arguing in front of the foods." Saway ni Ma'am then she glared at us kaya napatahimik kami. "Miss Montero, she's Sven Acozta. Sven, she's Zajei."

"Hello, reindeer." Nakangising bati ko at kitang kita ko ang pag-irap nito bago inumin ang apple cider na nasa harap niya.

"Ate Zj, hindi po ba parang siya si Sven in frozen?" Tila nagliliwanag ang mga mata ni Shan while asking me that. I chuckle and smirk wider na lalong ikinasama ng tingin ni Sven the reindeer.

"Yes, baby. Isn't she look like him either? Kapangalan na nga niya, kamukha pa niya." Nang-aasar na tumawa ako pero agad ding napatigil when she threw the fork in my direction.

"If I would be Sven, then you'll be Olaf dahil sa puti mo." Irap nito pero mas tumawa lang ako at lalong lumakas ang loob kong asarin siya ng maging si Shan ay tumawa rin.

"Wala namang nagtanong." I playfully utter and wink at her pero inambahan niya lang ako ng suntok.

Ngayong wala na siyang suot na mask, kitang kita ko na ang mukha niya. Ewan ko ba sa babaeng 'to, umaga naglalagay ng peel off mask sa mukha. Kulay black pa kaya sinong hindi magugulat kanina? Nakaputing dress ba naman siya tapos white heels and mind you, ang ganda ng pagkakaayos ng buhok niya into messy bun pero may suot suot na mask? Mukha siyang multong naliligaw.

"Damn--"

"Sven." Nagbabantang puna ni Ma'am kaya napaayos ng upo ang isa. "Your calligraphy pen is in the drawer in living room. Not on my room." Sambit ni Ma'am kaya mahinang napatango ang huli.

Sa buong duration ng pagkain namin ay hindi maiwasan ang bangayan sa pagitan namin ni Sven. Parang tanga ba naman, sabi nang sabi na bakit daw parang hindi ako ang ikinekwento ni Shan. Sa kwento raw noong bata ay sobrang ganda ko tapos sa personal naman daw ay napakapangit. Kung hindi ka ba naman mainsulto.

"So you can play Archery?" Tanong ni Sven ng makapunta kami sa living room. Pati si Ma'am ay na andito dahil ayaw siyang paalisin ni Shan sa tabi niya. They are just cuddling in the long couch habang nasa single couch kami ni Sven, mind you, magkalayo ang upuan namin.

"Yeah. Gusto mo ibullseye ko 'yang mata mo para makita mo kung gaano ako kaganda?" Ngising saad ko saka ngumising aso.

She just cringing wannabee look at me kaya mas lalo akong natuwa sa reaksyon niya. Kung titingnan mo talaga siya ay mukhang inosente pero daig pa ang machine gun sa talas ng bibig niya. Imagine, yung boses niya parang naghehele tapos mumurahin ka nang napakalutong? Ang sarap tuloy niyang asarin kasi nakakatuwa ang accent niya kapag nagmumura.

Mas malambot ang boses niya kay Ma'am dahil yung kaniya parang bata talaga pero yung kay Ma'am ay ang seryoso kahit na soft-spoken siya.

"Feeling kupido." Bulong bulong niya pero rinig na rinig naman naming lahat.

"Feeling maganda." Pasaring ko rin saka ngumisi. "Don't look at me like that, you might fall."

"You wish. Wala akong mapapala kung ikaw lang din naman ang magugustuhan ko." She hissed and cross her arm above her chest that made me chuckle mentally.

Kapag si Ma'am nag-cross arm, nakakainsecure pero kapag itong reindeer na 'to, feeling blessed ako. Halos same size lang ata kami, e.

"I don't fall so you better hold on to your words."

"Mommy, are they fighting?" Napatingin ako kay Shan ng bigla itong magsalita. She's curiously looking her mother that is shooking her head after glaring at me and Sven. "Then, why do Tita Sven looks irritated?" Muling tanong nito na ikinangiti ko ng palihim.

So the reindeer is already piss.

"They are just. . . teasing each other." Kumpyansang saad ni Ma'am saka muling niyakap ang anak dahil nakahiga naman sila sa couch.

"Baby, sabi mo sakin maganda yung Ate Zj mo, e, bakit mukhang foreigner na ipis 'to sa personal?" Kumunot ang noo ko habang pinapakinggan ang tanong ni Sven.

Sa lahat talaga, siya lang ang tumawag sa akin na ipis. Tangina ang ganda ganda ko tapos foreigner na ipis lang?! Sarap namann nitong ipakuha kay Satanas.

"Tita, Ate Zajei is beautiful. Gorgeous pa nga po siya sabi niya."

"Ang galing mo naman magdala ng bangko, Saje." Sven playfully said and wiggle her eyebrows but I just glared at her, deadly.

"It's Zajei, not Saje!" Inis na pagtatama ko sa maling pronunciation niya ng pangalan ko. Ginawang tagalog na tagalog ng abno, eh ang ganda ganda ng pangalan ko like me. "Ayos ayusin mo nga ang dila mo, Seven--"

"It is Sven!" This time, siya naman ang halos patayin ako sa tingin niya. "Gosh, ang pangit mong kabonding."

"At sinong may sabing kabonding kita?" Taas kilay na tanong ko saka umismid.

Ang sarap maging bitch dito sa babaeng 'to. Wala na akong pakialam kung kapatid pa siya ng asawa ni Ma'am dahil kung yung kapatid niya nga binabash ko, siya pa kaya.

"Pito. Pito. Pito. Pitumpu't pitong Sven Acozta na hinayupak ang isa." I said, chanting.

"Your words, Ms. Montero." Saway ni Mommy--- este ni Ma'am. Nakalimutan kong andito nga pala siya dahil ang tahimik niya lang.

"Yan, ang pangit kasi ng lumalabas sa bibig mo."

"At least hindi pangit ang bibig ko." Rebut ko pero umirap lamang si Sven. "Ang hilig mong umirap, hindi mo naman ikinaganda."

"Ang ingay mo, dati ka bang reporter?" She asked, brows furrowed.

"Hindi. Dati akong dyosa." Nakangising saad ko saka siya kinindatan. Nakita ko ang pamumula ng pisnge niya kaya lalong lumakas ang loob ko.

"Oh really? Pwede ba kitang gawing dyosa ko?" She asked, challengingly.

"Bakit? You need my beauty?"

"No. I need you." Tila hindi gumana ang mga turnilyo ko sa utak after she finish her statement but later on, I find myself laughing out loud habang hinahampas ang arm rest ng couch.

"Last mo na 'yon ha. Ang pangit mong bumanat, mare." I said whule wiping the tears on my right cheek. "Gusto mo ba ng flirting tutorials? Iseseminar kita." Hindi ko mapigilang ngumisi at tumingin ng mapaglaro sakaniya pero nakasandal lamang siya sa upuan at bahagyang namumula.

"Tita Sven, you like Ate Zajei?" Magiliw na tanong ng bata kaya muling nabalik ang atensyon ko sakanila ng nanay niya na nakapikit lamang at parang walang pakialam sa paligid maliban sa anak niya.

"Yeah. I like---"

"Ms. Montero, you should go home now." Putol ni Ma'am saka idinilat ang mga mata at pinukulan ako ng malalamig na tingin. "He's been looking for you, kanina pa."

I slowly nod and immediately get what she's trying to imply. She slowly get up and place her daughter on top of the couch.

"Follow me upstairs." Then she start walking after excusing herself and kissing her daughter's forehead.

Tatayo na sana ako at susunod sakaniya nang marinig ko ang tanong ni Shanen kay Sven, ang pambansang usa.

Papalitan na n'ya si Rudolph sa future. Naiimagine ko na 'yan.

"You like her nga, Ate?" Tanong nito.

Nakatayo lamang ako at inaantay ang sagot ni Sven na ngayon ay katabi na ang pamangkin niya. She looked at me first before looking through me, tagos na tagos ang tingin niya.

"Yeah. Of course, gusto ko siya. . . *I really like to punch her hard."* She just whispered her last words pero rinig ko naman dahil halos nasa tapat lang nila ako.

I bend down a little and smirk playfully at Sven and says, "I really like---"

"Miss Montero." I literally frozed on my position when her cold serious voice lingers on me. "I said follow me, ain't I?"

Napatayo ako ng tuwid bago irapan si Sven. Gusto ko lang din naman sabihin na gusto ko rin siyang suntukin pero bakit kailangan akong putulin ni Ma'am?

Nakasimangot na humarap ako kay Ma'am na nasa pangatlong baitang na nang hagdan. She's crossing her arms and syempre, may nae-emphasize na naman dahil naka fitted shirt jersey shirt siya.

I cleared my throat before walking after her na mukhang pabalik na sa kwarto niya. Tahimik lang ako dahil pinag-iisipan ko pa kung paano mabubwisit si Sven mamaya.

"Is that all?" Tanong ni Ma'am ng makalabas ako ng banyo niya. Pinagpalit niya kasi ako ng damit at pinakuha na niya kanina ang gamit ko sa kabilang kwarto dahil nga raw kailangan ko nang umuwi. Nasa condo ko na raw kasi si Uncle, hinihintay ako.

"Opo."

"Let's go." She stood up and start walking again kaya sumunod ulit ako. Para tuloy akong nagiging aso na nakasunod kay Ma'am sa kung saan man siya pupunta.

"You'll leave na po, Ate?" Malungkot na tanong ni Shan when we reach the living room and saw them playing with each other.

"Unfortunately, yes." Sagot ko saka lumapit sakaniya at hinalikan ang ulo niya. "I'll miss you." I said and ruffle her hair na ikinatawa lang nito.

"I'll miss you, too. . ." She paused and held her chin after she hug me. She look at her mother at my side, eyes sparkling. "Mommy! I want Ate Zj to be there in my birthday party, can she?"

"Baby, next month pa ang birthday mo." Mrs. Acozta said in her usual voice, the soft spoken one.

"But I want to invite her now po."

I looked at my professor beside me and smile at her then kneeled in front of Shan para magpantay kaming dalawa. I fix some strand of her hair and gently pinch her cheeks.

"When is your birthday, kiddo?" I asked.

"Exactly one month from this day po." Magalang na sagot niya kaya agad akong napaisip kung may gagawin ba ako next month and thankfully, I have not. . . yet.

"Okay. Ate will be there, copy that?" Nakangiting saad ko na ikinaliwanag ng mukha niya. She happily nod and salute afterwards.

"Copy, commander." Then she salute and giggle. I can't help not to smile genuinely due to her cuteness. "I'll expect you to be there, Ate."

"I will."

"Ate Sav, 'yan nalang kunin mong clown sa birthday ni Shan." Singit ni Sven kaya napatayo ako ng maayos saka siya nginisian.

"Nah. No thanks." Tanggi ni Ma'am kaya madamdaming tumingin ako sakaniya at lumabi.

"Ouch, pighati." Then the devil laugh out loud. "Rejection to be the clown 101." Dugsong ni Sven kaya napairap na lamang ako.

Ang lakas mang-asar ng babaeng 'yon, pikon naman.

"Tara na." I nod at Ma'am before saying goodbye to Shan. Nag-irapan lang naman kami ni Sven saka ako sumunod palabas kay Ma'am.

Ayon naman sakaniya ay doon muna sina Shan sa bahay niya hanggang mamaya. Suspended din ang pasok ngayon pero hindi na umuulan, prankster ang bagyo.

"Seatbelt." She reminded when she started the engine of her car. Agad ko namang isinuot ang seatbelt saka siya binalingan ng tingin. "What?" She asked on monotone after she recognized that I'm staring at her the whole time.

"Bakit ang ganda natin ngayon?"

I've got no response from her. Instead, she just silently drove hanggang makalabas kami ng village. Tahimik lang siya, as usual. Pero ako? Naiintimidate ako ngayon sa katahimikan niya because I felt that there is something off from her. Mukhang bad mood na naman siya.

"Ma'am? Hahatid mo talaga ako?" I stupidly asked the obvious causing for her to send death glares at me dahil naka-red naman. "Hatid nalang ulit kita pabalik Ma'am para quits tayo."

"Shut up, Miss Montero."

"May jowa po ba si Sven, Ma'am?" I curiously asked. Wala kasi akong maisip na topic kaya si Sven the reindeer nalang.

"Why don't you ask her?" She said seriously at pinaandar na muli ang sasakyan kaya hindi na niya ulit ako natitingnan pa.

"Anla, mumurahin lang po ako no'n."

"Isn't she likes you?" Tanong niya na walang mababakas na kahit ano sa boses dahil plantyadong plantyado ang tono niya.

"Huh? Ako? Crush non? Kadiri, Ma'am." I cringe at that thought. Hindi naman pangit si Sven pero dzuh! I'm straight.

"She said it earlier, didn't she?"

"Ah, naniwala po pala kayo." I stiffle my smirks when she glance at me for a short span of time. Hindi ko akalaing maniniwala si Ma'am sa sinabi ni Sven na gusto niya ako pero sabagay, baka hindi niya narinig yung idinugsong ni Sven na gusto niya akong suntukin.

"Ikaw ma'am? May jowa ka ba?" Wala sa sariling tanong ko dahil napako ang tingin ko sa rear view mirror. Parang may nakasunod sa amin simula noong lumabas kami sa village.

"Ikaw?"

"Huh? Ako po jowa mo?" Hindi makapaniwalang tanong ko sakaniya saka napako ang sa pigura niya ang aking tingin. "Type mo na ako, Ma'am?"

"Tch. Do I look like I have a relationship with someone else, Miss Montero? I'm already married." She explained and I mentally smack my forehead because of my stupidity. May asawa na nga pala siya. "And I was asking you if you're in a relationship." She added. How she tightened her grib in the steering wheel caught my attention, halos mamuti na kasi ang kamao niya dahil dito.

"Wala po, Ma'am. Ayaw ko na ng jowa sa ngayon." Simpleng sagot ko at nanatili na lamang nakatingin sakaniya because she's acting weird. Pabalik balik ang tingin niya sa daan at sa rear view mirror. Nang tingnan ko naman ulit ang salamin ay napansin ko na hindi na sumusunod sa amin ang black SUV kanina kaya medyo panatag na ang loob ko.

Unti unting bumibilis ang pagpapatakbo niya ng sasakyan pero hindi naman lumalampas sa speed limit dahil baka mahuli pa kami. Nang makalampas kami sa isang stoplight ay bumalik na ang dating pagmamaneho nito, kalmado na ulit siyang nakasandal sa upuan.

"May hawig po pala si Shan kay Sven." I utter when I remembered the two. I saw her glance at me in my peripheral vision dahil nakatingin ako ngayon sa unahan.

She just simply nod before we stop in front of my condo building.

"Salamat po sa paghatid, Ma'am." I said and smile at her pero muli lamang itong tumango at tiningnan ang mga mata ko. "Any problem?"

"Do you like her?"

"Sino?" Kunot noo'ng tanong ko pero titig na titig lamang siya sa akin kaya hindi ko rin maiiwas ng tingin ang mga mata ko sakaniya.

"Sven."

"Like her? Of course, I do." Agad na sagot ko saka tinanggal ang seatbelt ko. She just nod plainly and look in front of her again. "I do like to punch her hard too." I added and smile when she pressed her lips together.

"She doesn't like me the way you think she is. Gusto lang po ako no'n sapakin pero hindi niya po ako crush." I chuckles and reach for her hand. "You didn't hear everything she said, Ma'am."

"Go now." Pagtataboy niya at inalis ang kamay niya sa akin kaya mas lalo akong napangiti.

Ewan ko ba, ngiti na ako nang ngiti, parang tanga lang dahil wala naman talagang nakakatawa.

"Take care. Drive safely." She nod once again, mukhang tamad na tamad na naman magsalita ang babaeng 'to.

Akmang bubuksan ko na ang pintuan when I remember something I should say.

"I always remember that you want a faithful wife, Ma'am. I always do."

And now, I hate being faithful to the game that is already ended.

I hate to be faithful without being commited.

Damn.

Sabi ko badboy at hindi magandang archi professor!!!

Chapter 18

Zajei's POV

"Hoy Zajei Loure!"

"Ay baklang walang jowa!" Tila gulat ngunit nang-aasar na pahayag ko nang biglang sumulpot sa harapan ko si Uncle Vonny na mukhang fresh na fresh at topless.

Kakatapos lang kasi niyang maligo dahil noong ipinakaon niya ako sa condo ko sa driver niya ay kakauwi lang daw nito mula sa Australia. Kakaupo ko palang non sa couch tapos biglang may nag-doorbell, akala ko namiss agad ako ni Ma'am kaso driver niya pala ang nag-doorbell.

Umasa si aking heart ng very slight. Mga 9 out of 10 percent.

"Siraulo ka." Maarteng umirap ito saka ako inakbayan at iginiya pataas ng hagdanan.

"Mana sayo."

"I'm not that hardheaded and straight forward 'no. Sa Daddy mo ikaw nagman---"

"Where's Lolo and Lola?" Me dismissing the topic, obviously. Mukhang napansin naman niya ito dahil tumikhim siya at bahagyang inihilig ang ulo sa ulo ko habang naglalakad kami.

Okay lang naman dahil siya naman ang nahihirapan at hindi ako. Lakas ng trip nyan eh akala mo naman bati na kami.

"Nasa Peru with their friends." I nod and put my arm around his waist dahil nahihirapan na rin ako sa posisyon namin. Ang bagal pa naman niyang maglakad kaya ang tagal naming makarating sa taas.

"Shit!" I squels when he open the guestroom beside my room in this house. Halos yakapin ko sa tuwa si Uncle ng mailibot ko ang tingin sa kabuuan nito dahil tangina, ang ganda! "Uncleee! Mahal na ata kita!" I happily exclaimed saka siya dinamba ng yakap kaya halos mabuwal kami sa may pintuan.

"I'm glad that you like it."

"I love it, Uncle!" Ngiting ngiti ako habang pinapadausdos ang mga daliri sa gaming chair at tinitingnan ang monitor. Everything is so perfectly fine to the point that I want to spend my night in this room. "How did you find this? It's too much, Uncle."

"I flew to Australia just to look for that and I'm glad that you love it. Hindi mo kasi ako kinakausap kaya akala ko galit ka talaga saking, animal ka." I chuckle while seeing his pout. Ang gwapo niya pero ang arte talaga. Sa university naman ay ang strikto niya tingnan kaya parang hindi talaga siya bakla. Ang dami pa ngang nagkakagusto sakaniya.

"Hey I texted you when we got there. Hindi mo pa nga ako nireply'n hanggang ngayon!" I replied and roll my eyes ng maalalang sineen niya lang ako that time.

"Oh really?" Maang na tanong nito saka inilagay ang kanang kamay sa baba niya. "I was busy. I wasn't able to check my phone, you know." He then shrugged and walked towards the gaming chair. "So how was your experience in Batanes?"

I gulped when I remember what I did to Mrs. Acozta while I was drank. Damn. That's so absurd to reminisce.

"Good, Uncle." Tanging sagot ko saka muling iginala ang paningin sa loob ng room. My eyes diverted to the door at the left part which is the end of gaming set up. I walked towards it saka binuksan and luckily, it wasn't lock. "You adjusted this room at mine?" Tanong ko nang makitang ang bedroom ko na ang nasa likod ng pinto.

"Yes. Naisip ko kasing masyadong maliit ang gaming space mo roon kaya pina-convert ko na 'tong guest room na hindi naman masyadong nagagamit." He explained. I nodded and smile at him. "Nga pala, you can stop looking after Architect Acozta dahil mukhang nakapag-adjust naman na siya sa university." He says.

I frowned at salubong ang kilay na tumitig sakaniya. Did I heard clearly and loudly what he just said?

"Pardon?"

"Ang sabi ko, 'wag mo nang bantayan si Saviel. My favor is over and eto na nga ang prize mo. May bonus pa nga kasi ang hinihingi mo ay yung latest PlayStation lang pero ang ibinigay ko ay itong dream game set up mo." Nakangiting batid niya kaya napangiti rin ako with the thought of having this every gamer dream.

"And one more thing, Zajei Loure," he paused and directly look into my eyes. "Why didn't you go at your mother house if you went and slept at Saviel's?"

Napabuntong hininga ako at prenteng sumandal sa may dingding na may nakakabit na led lights.

"Trip ko lang." Walang ganang sagot ko pero agad siyang umalma at tinaasan ako ng kilay. "I don't need to go there, Uncle. You know that." I blankly said and shrugged my shoulders off. "Tulog muna ako." Paalam ko sakaniya dahil tila nawalan ako ng gana sa naging takbo ng usapan naming dalawa.

Bago pa ako makalakad ay muling nagsalita si Uncle Vonny at hinawakan ang balikat ko. He gave me a comforting smile before ruffling my hair.

"Learn how to forgive, Jei. Kung nagawa mong patawarin sila because of what they did, why don't you forget yourself either?" He mumbled but I just look at the wall. "Free yourself from the pain, Zajei."

"I'm trying--"

"But you're not doin' it. . . It's more than ten years, fourteen years to be specific but still, you haven't move on." Saad niya na ikinapikit ko at ikinatawa ng pagak.

"Moving on to my parents divorce has never been easy, Uncle." I lowly hissed. "Day by day, even if it almost took more than a dacade and a half, I still feel like I'm facing every day of my life going to a war without any weapons. . .I don't have them so please, don't tell me to move on from the nightmares of my past like it's been the easiest thing to do."

"Zajei,"

"You know that it wasn't easy to let it all go, Uncle." I whispered saka ngumiti ng nakakaloko. "Hindi naman madaling makalimot lalo na kung sa bawat araw, naalala ko yung ginawa nila noong araw na yun."

It just took one day for my world to crash down. Isang araw lang pala ang kinailangan para tuluyang mawala ang kasiyahan ko.

I heard his sighed before shooking his head and getting something from the back of his sweat short.

"Here's your credit card. Pinapabigay 'yan ng Daddy mo last Friday night pero nakaalis na kayo papuntang Batanes so I kept it and. . ." He paused again and bit his nails at his fingers before walking a little away from me na ikinakunot ng noo ko.

Ito kasi yung credit card ko kung saan nakalagay lahat ng pera ko which I earned personally pero kinuha ng parents ko kasi nga grounded ako. Akala mo naman sila ang kumita nang perang 'yon eh galing 'yon sa stocks ko.

"And ano?" Nauubusang pasensyang saad ko saka tumingin ng naguguluhan kay Uncle Vonny na malapit na sa may pintuang nakabukas.

"And I used your money to buy that gaming set of yours."

"What?!!" Singhal ko na ikinapikit niya.

"Bali hati tayo sa perang ipinambili ko niyan, ang mahal kasi nan, Zajei eh---"

"Uncle Vauh!!! I'll fvcking kill you!!" Sigaw ko matapos siyang putulin sa pagsasalita dahil nag-umpisa na siyang tumakbo papalayo.

Tangina.

Para akong iginisa sa sarili kong mantika.

...

Nakakunot ang noo na nakapahalumbaba ako sa desk ko habang pinapaikot ang ballpen sa mga daliri ko. I am so fvcking bored dahil kanina pa kami vacant at 20 minutes pa bago magsimula ang class namin kay Mrs. Acozta. Tinatamad na nga akong pumasok kaso baka magka-quiz bigla at saka baka mamiss din ako ni Ma'am kapag hindi niya ako nakita sa klase niya mamaya.

"Hoy Zajei!"

"Ano?" I asked plainly at hindi na nilingon pa si Ferb na tumawag sa akin.

"May chix kaming nakita kanina. Nakasalubong namin kanina sa may Admin building." Ani Phineas saka ko naramdamang may umupo sa gilid ko. "Tangina ang ganda no'n, bro."

"Tapos?" Tanong ko saka sila binalingan ng tingin. Para pa silang tanga dahil parang nagniningning ang mga mata nila habang ikinekwento ang babae raw na maganda.

"Why so cold? Are we not enough to hype that boredom of yours, Montero?" Phineas dramatically asked but I just rolled my eyes.

"Ano nga, Zajei? May problema ka ba o kulang ka lang sa landi kaya matamlay ka?" It's Ferb this time na inismidan ko lang din.

Para na naman silang tanga.

"Kulang lang ako sa landi. Wala ba naman akong nakikitang gwapo." Saad ko saka ngumisi at sumandal sa upuan ko. I checked my wristwatch at nakitang 18 minutes nalang bago dumating si Ma'am.

"Andito naman kami, Zajei. Gwapo naman kami ah--"

"Gwapong tuko." I playfully says and smirk widely. "Asan mga girlfriend niyo?"

"Nasa ex nila." Sagot ni Ferb bago tumawa ng pagak. "Tangina, Zajei, alam mo bang someone dumped me?" Tila hindi makapaniwalang sambit nito kaya napatawa kami ni Phineas.

"Yeah, I know that. Si Miss Lia ang nang-basted sayo, hindi ba?" Nakangising tanong ko na ikinalaki ng mata niya. Mas lalo namang humagalpak ng tawa si Phineas sa tabi ko habang hinahampas ang upuan.

Para siyang masayahing sea lion.

"Damn. How did you know?!" He asked hysterically but I just shrugged and gave him a sly smirk.

"I just knew."

Nakita ko kasing magkasama sila kahapon ni Miss Lia and Phineas doesn't know it either dahil hindi naman yan tatawa ng ganyan kung alam niya. Nakita ko sila kahapon pagkagaling ko sa firm ni Uncle Vonny dahil inihatid ko siya roon to get some files and on my way back, I saw them papalabas ng five-star hotel.

"Paano mo nga nalaman?" Ferb intriguingly whispered kaya napatawa ako.

"I saw you two going out in a hotel, okay na?"

"What. The. Fvck." Gulat na saad ni Phin saka hinampas ang balikat ng kakambal niya. "Nakascore ka ba, pre? Gago ang swerte mo ha. Hindi ba long time crush mo si *Miss Lia*?" Ibinulong na lamang ni Phineas ang pangalan ni Miss Lia dahil baka may makarinig pang iba, mahirap na.

"Tarantado, wala--- *walang nangyari sa amin*." Biglang namula ang mukha ni Ferb kaya napatawa na naman kami ni Phin. First time niyang mag-blush ng dahil sa babae.

"Bakit parang disappointed ka na walang nangyari sainyo?" I said, chuckling.

"Umasa ka ba, boy?" Segundo ni Phin.

"Mga gago! Sinundo ko lang siya doon kasi tumawag siya tapos nagpapasundo." Kwento nito na ikinataas ng kaliwang kilay ko.

"Bakit andoon siya?" Pag-uusisa ni Phin na dakilang tsismoso.

"Nag-usap kasi sila ng *ex* niya."

"Fvck you! Bakit sa hotel? Ano goodbye sex muna bago closure?" Hindi makapaniwalang tanong ko na ikinatawa nilang dalawa.

"Yang bunganga mo naman, Zj." Paalala ni Ferb saka ngumiti.

"Ano nga, tol? Bakit sa hotel?" Muling tanong ni Phineas.

"Yung ex niya ang may-ari noong hotel, eh doon nila napiling mag-usap kasi ano." His eyes roamed around the corner saka huminga ng malalim.

"Nag comeback ba sila?" I asked and tap his shoulder.

"I don't know. I just take her home after fetching her tapos hindi ko na siya ichinat pa. . . You know guys, we've been chatting before we went to Batanes kaya akala ko I have a chance pero wala pala kasi mukhang gusto pa niya yung ex niya." He then said and smile widely to hide his bitterness.

Natahimik naman kaming dalawa ni Phineas at nagkatitigan bago muling ibaling ang tingin kay Ferb. I can't help not to chuckle when I saw Phineas' making face just to make his twin laugh.

"Tanginang mukha yan, Phineas." I said, laughing while shooking my head. "Ang sagwa, gago!"

"Tangina mo, Phin. Stop that." Saway ni Ferb saka hinampas sa mukha ang kakambal.

"Aray ko, gago! Ikaw na nga ang pinapatawa tapos ikaw pa ang nananakit." Bubulong bulong na wika ni Phin saka inismidan ang kakambal. "Sabi ko naman kasi sayo noong una palang, mukhang mahal talaga ni Miss Lia 'yong ex niya. Nakita mo naman hindi ba? Tapos tanga ka lang talaga kasi pinagpatuloy mo pa yang pagka-crush mo sakaniya kahit walang pag-asa--"

"Pinaalala mo pa talaga? Tanginang demonyo 'to akala mo hindi nagkagusto sa teacher." Ferb cut his brother off at yung huling sinabi niya ang ikinakunot ng noo ko.

"Sinong teacher?"

"Edi si Mrs. Acozta. Crush kaya ni Phineas 'yon kaso raw may asawa na at anak kaya--"

"Hoy gago crush lang naman ah--"

"Putangina mo Phineas! Bakit crush mo siya?!" Singhal ko nang mag-sink in sa akin ang lahat habang nagbabangayan sila sa gilid ko.

"Zajei, promise, crush ko lang talaga siya. Alam mo yun, ang ganda kasi talaga ni Ma'am tapos ang hot hot pa tapos---" I cut him off saka siya sinamaan ng tingin and I don't know why am I doing it.

"Are you fantasizing her?" I asked at sa tingin ko kung nakamamatay lamang ang pagtingin ng masama ay kanina pa nakabulagta itong si Phin sa sahig dahil sa akin.

"No way, Zajei! Sayo 'yon kaya hindi ko siya pinapantasya."

"Good." I smile triumphantly but it vanished right after I realized what he have said. "Wait what?! Anong sakin?" I asked, brows furrowed.

"Crush mo rin kaya si Ma'am. Mukha ngang ikaw pa ang nagpapantasya sakaniya." It's Ferb statement na lalong ikinakunot ng noo ko.

Pinapantasya ko raw si Ma'am? That's absurd. Straight kaya ako!

"Fake news kayo." Tanging sambit ko saka sila inismidan. "Wag sana kayong magkajowa."

"Good morning." Her voice lingers on me kaya agad napako ang tingin ko sakaniya na papasok ng room.

Binati rin namin siya pabalik at ng dumako ang tingin niya sa akin, I felt that I miss her? Parang ang cringe naman pakinggan noon kasi kahapon ay nagkita pa naman kami.

"Kindly introduced yourself." Saad niya at hindi ko alam kung sino ang sinasabihan niya dahil na sakaniya lang naman ang atensyon ko.

"Good morning, I am Samara Venus Acozta. You can call me Sven or anything you want." Pagpapakilala ni ano-- mabilis na napatingin ako sa babaeng nasa tabi ni Ma'am na may nahihiyang ngiti sa labi.

I mentally smirk.

"Sure, reindeer." Singit ko sakaniya saka ngumisi. Napunta ang tingin niya sa akin bago nanlaki ang mga mata at pasimpleng inirapan ako bago muling ngumiti sa mga kablock namin na mukhang naestatwa na.

"Kilala mo siya, Zj?" Bulong ni Phin sa tabi ko kaya tumango ako at pasimpleng kinagat ang ibabang labi para pigilan ang pagngisi. "Siya yung sinasabi naming maganda ni Ferb. Gago pakilala mo kami--"

"We're not close." Putol ko saka kumuha ng gamit na ipinapakuha ni Ma'am.

"Start doing your plates."

Nagsimula akong iguhit yung pinapagawa ni Ma'am na any kind of architectural design na gusto naming gawin right after we got our license as an architect. Planning palang kami ngayon tapos by next week ay dapat mayroon na kaming materials for doing the miniature. Kanina pa nga ako nag-iisip kung ano ang gagawin ko dahil parang wala pa naman akong planong unang itayo once I've got license architect. Basta ngayon, ang gusto ko lang ay makagraduate.

Naririnig ko ang mga hakbang ni Ma'am dahil sa stiletto na suot suot niya. I can feel that she's on her way towards my direction kaya kunwari focus na focus ako sa ginagawa ko kahit lutang na naman ang isip ko.

"Ma'am?" Someone called her kaya pati ako ay napaangat ng tingin. Nakita ko si Ma'am na nakatingin sa front seat dahil andoon ang nagtanong, it was Jino. "Can I build anything I want?"

"As long as you can do it."

"Alright. Can I build a house with Zajei then?" Nakangiting saad ni Jino saka lumingon sa akin at kinindatan ako. I just shook my head while smirking playfully.

I heard my blockmates teasing him and I pero hindi ko na lamang sila pinansin at ipinagpatuloy ang ginagawa ko.

"Build your mindset first and not that coquettishness of yours, mister. You don't flirt when you're in my class." Malamig at seryosong saad ni Ma'am na ikinataas ng tingin ko.

Everyone went silent as I went back to what I was doing earlier.

"Psst!"

"Oh?" Nag-angat ako nang tingin ng sitsitan ako ni Sven at talagang pasimple pa akong binato ng scratch paper niya.

"Pahiram lapis." She smiled shyly pero tinaasan ko siya ng kilay. "Please?"

"Kiss muna." Nakangising batid ko saka ngumuso na ikinapula ng mgkabilang pisnge niya pero agad din akong napatigil when I smell her scent, that not so sweet yet so addicting scent of hers.

"Flirting is not allowed on my class." Her serious voice lingers and I felt her behind me. "Get out if you want to flirt with someone, Miss Montero."

Hindi ko alam kung ilang beses na akong napalunok because her voice is sending something that run down at my spine. It is also making me shiver because of the complete coldness, visible on it.

"I-i'm sorry, baby--- I mean, Ma'am." Nakagat ko ang pang-ibabang labi ko nang bigla akong namali ng sasabihin causing for the twin beside me fake a cough to conceal their laughs. Maging si Sven na nasa may unahan ko ay nakita kong gumalaw ang balikat kaya wari ko ay tumatawa siya.

Buti na lamang ay hindi rinig ng nasa unahan na pinapagalitan ako ni Ma'am dahil hindi naman siya sumigaw pero sapat na ang lamig ng boses niya para planuhin kong tumakbo palayo pero hindi ko gagawin syempre.

Takot ko nalang bumagsak.

Takot akong bumagsak ang grades ko at syempre takot din akong bumagsak sakaniya. . . *Charot.*

"Focus on your plates, Miss Montero and as for you, Miss Acozta," Narinig ko ang takong niya na papalapit at ng tumapat siya sa upuan ko, she stop walking and eyed her sister in law na nakatunghay ng tingin sakaniya. "Don't forget to bring a pencil next time. You can borrow mine, just get it at the table in front."

Tumayo si Sven at ngumiti kay Ma'am pero seryoso lang ito ng tumango sakaniya. After Sven seated on her chair again, Ma'am just stayed beside me habang pinagmamasdan ang kabuuan ng room pero ako? Pinagmamasdan ko siya.

"I said focus on your plates, didn't I?" Her soft yet cold voice invade my system kaya agad akong napaiwas ng tingin mula sakaniya.

I cleared my throat before tighten my grip at the pencil in my hand. Hindi ko alam pero iba ang epekto ni Ma'am kahit na nakatayo lang siya sa tabi ko. Gosh! Wala naman siyang ginagawa pero para akong nalalasing sa amoy niya because it's really penetrating in my system.

"Opo. Sorry." Hinging paumanhin ko saka ngumiti sakaniya. She just looked at me with her usual eyes bago muling naglakad para tingnan ang iba ko pang kablockmates.

I breathe deeply bago muling ipagpatuloy ang ginagawa.

Damn it.

What if s'ya nalang ang idrawing ko? Pwede namang kasi s'ya nalang ang maging dahilan ng pagdurusa ko sa mga plates na 'to eh.

She told me that I can't make a homey design but little did she know she's the one I need to feel at home.

Charot.

Nag-iisip lang ako ng idadagdag na details dito sa plates ko kasi may kulang pa.

Kulang pa ng konting ganda ko para naman maabot ang satisfaction ko. Hindi kasi ako nagpapasa kapag hindi ako kuntento sa outcome. Mukha lang akong bardagul na estudyante pero nag-aaral at naggagawa naman ako ng mga activities.

I sighed and continue to think of an idea to complete this before I start sketching the final touches.

I looked up when I felt that someone's looking at me pero nang mag-angat ako ay mga mata n'ya ang sumalubong sa akin.

I smiled.

"Lightening its atmosphere. That's intimidating and looks so expensive." She mumbled as she put her hand at the back of my chair. "You're making an architectural design make sure that you'll meet the needs and demands in the society you'll work in."

I cleared my throat and nodded. "It should be aesthetic."

Kung hindi ako nagkakamali, architectural designs seeks the values and formal qualities of the works. Aestheticism is also included as well as its fundamental basis. Spatial experiences is a must.

"You can say that but keep in mind to consider the basic rules of construction. You're involved in it. Carry out an analysis. You have to know the needs first in any aspect. If I'm not mistaken you'd like to execute a biophilic design?" May kahabaang litanya n'ya na tinanguan ko.

"Yes, Ma'am."

"Nature." She whispered.

"Any suggestions po about this?" Ngiti ko na ikinakurap lang n'ya habang matamang pinagmamasdan ang plate ko.

"Form a connection to the nature. That's the first thing you have to accomplish and rest assured that you'll do it perfectly fine."

I was really amazed how she explains things on the spot without even hesitating. Nakangiting nakatitig lamang ako sakan'ya hanggang sa tumalikod na ito at nag-ikot sa klase para tingnan ang gawa noong iba.

I sighed.

Connection with nature, huh.

What if walang signal?

....

"Hoy Pito!" Tawag pansin ko kay Sven matapos kong ligpitin ang gamit ko. Lumingon naman sa akin si Sven saka ako tinaasan ng kilay pero inirapan ko lamang siya. "Sama ka samin sa cafeteria." Aya ko sakaniya.

I stood up and walked towards her chair na nasa unahan ko lang.

"Why? Anong gagawin natin doon?" Mahinhin na tanong nito.

Actually, mahinhin naman talaga si Sven pero yung boses niya kapag napipikon na siya parang pusa na naipit. Alam niyo yun? Ang lambing kasi eh tapos kung makapagmura parang isinusumpa yung mundo pero andoon pa rin yung pagka-soft-spoken niya.

"Maggagawa ng bata." I rolled my eyes. "Malamang kakain tayo, ano pa ba ang ibang gagawin sa cafe?"

"Ang bastos mo talagang kausap."

"Ang bobo mo kasi magtanong." Bulong ko rin. Halos magbulungan na nga kaming dalawa habang papalabas ng room. Nasa likod naman namin ang kambal na naglalaro ng COD kasama ang iba pa naming blockmates. Sabay sabay kasi kaming kakain ng lunch kasi last subject na namin si Ma'am Acozta tapos parang welcoming party na rin namin dito sa reindeer na katabi ko.

"Anong gusto mo, Jei?" Tanong ni Ferb ng makasettle kaming lahat sa table na napili nila.

Tumingin muna ako sa mga nakadisplay sa menu saka inosenteng ngumiti sa mga lalaking oorder ng pagkain namin.

"Gusto ko pogi."

"Gusto ko hambalusin ka. Mamaya na 'yang pogi hunting mo, gutom na kami." Ismid ni Phin that made us chuckles. Ang bilis talaga uminit ng ulo niyan kapag gutom.

"Pasta lang sakin and buy me a milktea, blueberry ha." Paalala ko saka nag-abot ng cash.

Pagkatapos noon ay umalis na rin yung boys dahil nakuha naman na nila ang order ng iba pa. 36 lang naman kami sa block namin, 35 lang dati pero dumagdag si Sven kaya 36 na.

Ang galing ko na sa math, in fairness.

"Bakit andito ka?" Tanong ko kay Sven na kanina ay nakikipagtawanan sa ibang girls.

"Malamang kakain. Bobo mo naman magtanong." Napakurap ako sa isinagot niya at hindi makapaniwalang inirapan siya.

Ako pa talaga?

"Tanga. Bakit sa iba ang bait mo? Bakit sakin parang isusumpa mo ako?" Kunot noo'ng tanong ko na ikinaangat ng tingin niya dahil may sinusulat siya kanina.

"Wow ha. Ako pa talaga? Sino ba ang tumawag sakin na multo ha?" She said, meanly.

"Hindi ka pa rin nakakamove-on do'n, teh?" I chuckle playfully and ruffle her hair na ikinareklamo niya.

"Next time kasi, wag kang maglalagay ng black peel off mask sa umaga ha? Mukha kang maligong multo na naligaw sa Earth."

"Tingnan mo nga, ang gago niyang bunganga mo kaya paano kita makakausap ng maayos ha?" Singhal niya saka humalukipkip.

"Be nice, Pito. Para ka namang others eh Tita ka ni Shan. Yung batang 'yon ang bait bait, buti hindi nagmana sa kagaguhan mo." I smirk wider this time when she glare at me pero agad ding napangiwi ng kurutin niya ang hita ko. "Tangina mo ang haba ng kuko mo." Bulong ko saka inalis ang kamay niyang nakakurot sakin.

Tangina, parang kutsilyo ang kuko ng usa'ng 'yon sa sobrang talim.

"You deserve it, Saje." Irap niya saka umismid pero hindi ko na siya pinansin pa. Akala mo naman kasi ang ganda ganda eh hindi naman maitatanggi na mas lamang ang kagandahan ko sakaniya.

I hissed and cross my arms.

"Oh eto na ang mga pagkain niyo mga prinsesa." The boys says sarcastically na ikinatawa lang naming mga babae at bakla. May kablock kasi kami na gay which is good dahil sila talaga lagi ang bangka sa tawanan everytime.

"Bagay kayo ni Zajei, Sven." Someone says na ikinatigil ko sa paghigop ng milktea. Narinig ko pang nasamid si Sven sa tabi ko kaya agad ko siyang inabutan ng tissue.

"Pakiulit nga ng sinabi mo, mamsh?" Natatawang tanong ko sa bakla kong kaklase na kwela lang at mahilig mang-trip.

"Bagay kayo." Ulit niya.

"Talaga?" Nakangiting sambit ko saka mapang-asar na nilingon si Sven na namumula sa tabi ko. I wink at her saka pinagdikit ang pisnge naming dalawa. "Yan, bagay kami 'no? Ako mukhang fresh tapos siya yung dugyot. A match made from heaven." I exclaimed dahil para magtawanan sila at batuhin ako ng tissues at etong katabi ko ay masama lang ang tingin sa akin matapos kong sanggahin ang mga hampas niya.

"Chill, reindeer. Halatang crush mo 'ko ha. Don't blush, Samara Venus, napaghahalataan ka masyado." I playfully whispered on her ear saka ipinatong ang kamay sa kabilang side niya as if I'm cornering her.

"You flirt." Sambit niya na ikinatawa ko nang mahina.

"What a nice view, Miss Montero."

Napako ako sa kinauupuan ko when I heard a voice. Hindi pa sana ako makakagalaw kung hindi lamang ako itinulak palayo ni Sven at I felt like I entered a freezer ng magtama ang mata naming dalawa.

Damn, it's so cold.

"H-hi?" Awkward na saad ko saka tumawa ng napipilitan habang pabalik balik ang tingin sa dalawa na nasa harap ng table namin sa dulo. "Kanina pa po kayo dyan, Sir?" Tanong ko kay Sir Vonny na tumawag sa akin kanina.

"Sort of." Sagot niya kaya mas lalo akong napalunok.

Damn it! Bakit ba ako kinakabahan sa mga malalamig na tingin ni Ma'am eh hindi naman siya sa akin nakatingin? Mukha ngang wala siyang pakialam sa paligid niya dahil sa pader siya nakatingin, mukha pang tumatagos ang tingin niya dito.

"Upo po kayo." Aya nang mga kaklase ko sa dalawa na tumango lamang at kung suswertehin ka nga naman, they just sat right in front of me.

"Bakit ka namumutla, Saje?" Pansin ni Sven sa akin at talagang hinawakan pa ang magkabilang pisnge ko at iniharap sakaniya. When our eyes met, she smiled playfully na ikinairap ko. I frozed at the moment when she leaned closer to me at saka bumulong, "Why so stiff, Saje? Dumating lang sina Ate Sav nawala na ang kalandian mo."

I pushed her away saka ibinaling ang tingin sa pagkain ko. I sighed and tilted my head to the side when I can't eat my food properly.

Damn.

Apektadong apektado ako kay Ma'am gayong kumakain lang naman siya ng maayos sa harap ko. Muli kong tiningnan si Sven sa tabi ko at nahuling nakatingin siya sa akin. She immediately avoided my gazes saka ngumisi na parang tanga.

"Straight ka?" She asked na agad kong tinanguan.

"Ikaw? Straight ka?"

"Hindi." She answered and wiggle her eyebrows. "I am not straight so don't flirt with me. Baka tuluyan kang bumaluktot."

"You wish, reindeer." Malditang saad ko saka sumimsim sa milktea. "I'm straight as a ruler, 'no." Depensa ko.

"Yeah. Yeah. Yeah. Whatever you say." She said nonchalantly and put her hand at my waist na ikinapitlag ko. She lean and whispered directly at my ear na ikinasinghap ko. "Check your sexuality, darling. Baka nga straight ka as a ruler. . . pero yung ruler na sinasabi mo ay bendable."

Damn it.

Tama siya. May bendable na ruler and clearly, I'm straight as a ruler. . . But that ruler is not a metal that you can't bend.

"You can't bend me, Sven." I mumbled and face her kaya nagtama ang ilong naming dalawa. She smirk and looked at my eyes bago bumaba ang tingin niya sa labi ko.

"I may be can't, but someone can." And right after she said it, nakarinig kami ng malakas na pagkalampag dahilan para mapalingon kami sa harapan namin.

And yeah, I saw how her eyes glare at me bago siya tumayo at nagpaalam na aalis na.

Napahilamos ako ng mukha ko matapos pagmasdan ang bulto niya na hindi ko na matanaw pa. I glared at Sven na magana lamang na kumakain sa tabi ko.

"Sundan mo. . . pero ihanda mo ang sarili mo dahil baka hagisan ka nang granada." Saad niya na lalong ikinalakas ng pintig ng puso ko dahil sa kaba.

Tangina.

Nanginginig na kinuha ko ang aking inumin sa table at mabibigat ang mga paghinga na pumikit.

Kinakabahan ako.

"Miss Montero?" I heard my Uncle called na ikinatingin ko lamang sakan'ya. "Why aren't you eating?"

"Ah, ano, busog pa po ako, Sir." I cleared my throat and get my bag. "Mauuna na po muna ako. Excuse me."

I hurriedly went out of the cafeteria and look for her at halos madulas pa ako nang makita siyang nakasandal sa may main door, arms crossed, eyes tightly shut.

I bit my lower lip.

"M-ma'am,"

Unti-unting binuksan n'ya ang kan'yang mga mata at tamad na binalingan ako bago walang ganang ngumiti at nagtaas ng kilay.

"Done flirting?" She emptily asked that made me gulp.

"I didn't flirt."

Her lips curve an almost sarcastic grin but immediately wiped it off by putting her hand against her lips.

"Kain po tayo?" Alok ko ng mahalata kong wala s'yang balak magsalita dahil matamang nakatitig lamang ito sa kawalan habang nakahawak sa labi niya. "My treat."

She sternly bore her eyes into mine without any hint of softness but tension.

"Treat your flirty ass." Malamig na asik n'ya bago humakbang palapit at masamang tinitigan ako sa mga mata hanggang sa bumaba ito sa aking labi. "Ilugar mo ang kalandian mo, Montero."

I gulped to suppress all my smiles but eventually failed because of intense amusement I had for her.

Without any further concerns about our location and where we are currently are, I also take a step forward and flash a playful grin.

"Paanong ilulugar po ba? Kalandian ni Zajei at the cafeteria of my chosen university around 11-12 noon?" Ngiti ko na matalim niyang ikinatingin kasabay ng malalalalim na paghugot ng hininga. "Or rather my flirty gorgeousness at the northwest side of the cafeteria---"

"You're really trying my patience aren't you?" She clamped her jaw with her eyes glinted in extreme agitation.

I smiled like an innocent bitch.

"Hm? I'm not, Ma'am. As far as I remember sinabi n'yo pong ilugar ko ang kalandian ko kaya dapat ko na bang sabihin na gusto kitang harutin mamayang gabi sa bahay mo tapos isasama na kita sa mga plano ko sa buhay?" I grinned and watch how her lips tremble in exasperation. "Mm, flirting at six pm inside your residence---"

"Shut up, Miss Montero." Gigil na bigkas n'ya na ikinangiti ko saka pinagdikit ang aking mga labi para hindi kumawala ang mga tawa ko.

Titigilan ko na nga. Baka sapakin ako nito, eh. Nakakuyom pa naman ang mga kamao n'ya tapos mukhang ano mang oras ay kayang kaya manuntok.

Ayokong magkapasa. Mas makakadagdag lang 'yon sa ganda ko kasi mas magiging kapansin-pansin ako.

#zajeiundyingbeauty

"Ma'am,"

"What?!" May kalakasang singhal n'ya. "Go back to her." Nakakunot ang noo na utos n'ya.

"Kanino po?" Pagpapatay malisya kong tugon.

She let out a frustrated sigh and turned her back on me. Nag-umpisa na s'yang maglakad palayo kaya nangingiting sumunod ako.

"Ma'am---"

"Saviel James." Putol n'ya at seryosong nilingon ako sa balikat. "Remember that name because if you won't stop your annoying ass," she paused and even stop walking to face me. "I'll bury you alive."

"Where? Under the ground?" Tila hindi apektadong tugon ko pero seryosong tinapunan n'ya lang ako ng mga tingin hanggang sa mapadako ang kan'yang mga mata sa sill ng admin building kung saan namataan kong nakatayo ang headmaster.

Mrs. Acozta just nod at him before she lifted her hand as if asking for few more seconds before she went where the headmaster is.

After that, she pierce her eyes on mine again as her lips form a grim line but eventually moves that made me lost my balance and almost made all my senses paralyzed.

"Having you under the ground is too common." She whispered before taking steps towards my side to go past me but when our shoulder touches which I know is she intentionally did, she simply hold my hand and squeeze it.

"Maybe having you under my bed would be a better option." Mahinang wika n'ya.

Nang makalampas s'ya sa akin para magtungo sa headmaster ay hindi ko magawang maigalaw ang kahit na anong parte ng katawan ko. I can't even move even the slightest touch of my fingers! Damn it.

I closed my eyes tightly and remembered what she almost said in the air before she let go of my hand after squeezing it.

Maybe having you under my bed would be a better option and seeing how you strive for the satisfaction you want for earthly desire would be the best. . .so don't try me. I don't need to dig a soil to bury you. . .just maybe digging inside you.

Her last line literally---that fvcking line caught me off guard.

Minanyak n'ya ba 'ko? Hindi naman 'di ba? Bakit hindi?

Tangina.

Pinagpapantasyahan ata ako ni Ma'am.

I bit my lower lip hard and when I found the strength to glance where she went, I caught her staring at me while listening to the headmaster. A lopsided smirk occasionally carve into her lips when our eyes met.

I silently cursed to stop myself from passing out because of her incomparable presence and solemnity of magnificence.

My lips tremble when she's easily showing off her natural attractive demeanor to rule and give the domination beyond her control.

I gritted my teeth and start planning my exit before I lose my breath because of her stares when I almost fainted upon witnessing how she wink at me.

S-she winked?!!

Oh my God.

Lalo akong gumanda.

Chapter 19

Zajei's POV

Parang tangang nakatayo ako sa harap ng pinto nang office ni Ma'am. Hindi ko malaman kung kakatok ba ako o ipapabigay nalang sa ibang students ang sadya ko rito.

"Ahm, ehem." I cleared my throat at itinaas ang kanang kamay para sana kumatok pero tila nanigas ako sa kinatatayuan ko nang marinig ko ang seryosong boses niya.

"What are you doin' here?"

"Ah, ano, oo e-eto po yung ano pinapabigay po ni ano." Hindi ako mapakali sa kinatatayuan ko lalo na noong naglakad siya papalapit sa akin na walang kung anong emosyong mababakas sa mga mata niya. Seryoso at malamig lamang ito.

"Puro ka ano." Puna niya bago buksan ang pinto at nauna nang maglakad papasok rito.

"Why are you here?" She asked again when she already make herself comfortable on her swivel chair.

"Eto raw po yung files na hinihingi niyo sa admin." Iniabot ko sakaniya ang mga hawak kong folders na kinuha naman niya at tiningnan.

"Who gave this to you?"

"Si Wave po." Simpleng sagot ko na ikinaangat ng tingin niya. She stared at me for almost two minutes bago muling ibinaling ang atensyon sa binabasa.

"Okay." Tanging sambit niya na ikinakunot ng noo ko.

"Ma'am? Hindi mo po ako namiss?" Tanong ko habang nakatayo sa tapat ng lamesa niya.

Halos tatlong araw din kaya kaming hindi nag-usap dahil naging busy ako matapos noong cafeteria at sa may tapat ng admin building scene namin pagkatapos n'yang mag-walk out. Pagkatapos kasi noon ay umuwi na lamang ako at natulog para makapagpahinga tapos ay pagpasok ko muli sa university ay tambak ang paper works naming nasa Architecture officers.

Ngayon na nga lang ulit kami nagkita tapos ang cold pa ng asawa ko. Ganon ata talaga kapag sobrang namiss ako.

"Why would I miss you?" Kunot noo'ng tanong niya na ikinangiti ko ng patago.

"Kasi ako namiss kita kaya dapat namiss mo rin ako." I says and lean on her table saka ngumiti ng matamis.

"Tell me you miss me too, Ma'am." Agad kong pinagsisihan ang sinabi kong iyon ng parang nag-iba ang dating nito. It seems like it turned into a seductive demand.

"I don't miss you, Miss Montero." Prankang wika niya na ikinalabi ko. She's just staring at me plainly bago ibinaba ang folder na hawak at sumandal sa upuan niya. "You can leave now. I still have a lot of things to do."

"Ayaw ko, Ma'am. Dito po muna ako." I insisted saka umupo sa upuan na nasa harap ng table niya. "Babantayan kita."

"I'm not a kid."

"But you're my baby." I smiled triumphantly when she glared at me saka ako tinaasan ng kilay.

Tila walang epekto sakaniya ang sinabi ko dahil nagpatuloy lamang siya sa kaniyang ginagawa matapos akong balingan ng tingin.

"Miss Montero--" I cut her off saka inilapag ang sketch pad ko sa table niya.

"Yes misis ko?"

I saw her rolled her eyes before shooking her head. Parang nauubusan na siya nang pasensyang kausapin ako na hinayaan ko na lamang kaysa naman paalisin niya ako. Hindi ako umattend ng class ko ngayon dahil nagkameeting kami tapos free cut naman 'yon at sure akong walang quiz na magaganap.

Takot nalang sakin noong professor ko sa minor subject. Zajei ata 'to.

"Alam mo, Ma'am, naiisip ko nang magkaanak." I nonchalantly said and play the pencil on my fingers. Nagd-drawing kasi ako ng bahay na hindi ko alam kung bakit.

"You're too young."

"23 na po ako." I said, pouting. Grabe naman sa young ni Ma'am parang na-dede pa ako sa pagkakasabi niya, ah.

"But you're still acting like a child." Saad niya na ikinailing ko. Hindi naman talaga ako immature, minsan lang.

"Baby mo naman ako kaya counted yon, Ma'am." Nakangising wika ko pero hindi niya ako pinansin.

I glance at her wall clock at napag-alamang magt-three na pala ng hapon. May next class pa ako kaya kailangan ko nang umalis. Baka toyoin yung matandang teacher namin doon at biglang magpa-quiz.

"Anong oras ka po uuwi, Ma'am?"

"Why?" She asked instead of answering me.

"Sabay po tayo." I wiggle my eyebrows when she averted her gazes on me saka ako tinaasan ng kilay. "Coding yung sasakyan ko, Ma'am. Hahayaan mo bang may mangyaring masama sakin? Kasalanan mo po kapag naligaw at nahigit ako sa gilid ng daan knowing that I'm so gorgeous and I have a body that men can die for---"

"Shut up." Putol niya sa akin. I bit my lower lip upon seeing that she is already frowning while sending death glares at me. "You can take care of yourself, Miss Montero."

"But I want you to take care of me. . ." Napatigil ako sa pagsasalita nang magsalubong ang mata naming dalawa. "Charot." Agad na bawi ko nang mapadako ang tingin ko sa ring finger niya sa left hand.

Kasal na nga pala siya.

"Alis na po ako." Paalam ko saka siya binigyan ng isang simpleng ngiti bago tumalikod at nag-umpisang maglakad papuntang pintuan.

"Miss Montero." She called. I stop walking but I didn't face her. "Just wait me in my car."

And with that, I nodded while still not able to face her because damn it! I'm smiling like an idiot.

...

"You look happy." Bahagya akong napaigtad ng biglang may umakbay sa akin pero hindi na ako nabigla pa jang maamoy ko ang pabango niya.

"Why? Masama na bang maging masaya?" Malditang tanong ko saka siya mabilis na nilingon.

"No. It's just odd to see you smiling genuinely. Iba rin ang aura mo, you look. . ." He paused and eyed me suspiciously na ikinataas ng kilay ko.

"I look what?" Nauubusang pasensyang saad ko saka siya inirapan. Pabitin kasi ang gago.

"You look in love, Zajei." He says and smirk at me bago itapat ang mukha niya sa akin. "Blooming ka."

"Ulol ka Kaios. Why would I bloom? Ano ako bulaklak?"

He just shook his head while smirking playfully. Iritang tinanggal ko ang pagkaka-akbay niya sa akin at naglakad na muli pero sinundan niya pa rin ako.

"You like someone now?" He then asked kaya kusa akong napatigil sa paglalakad.

There's only one person who came up into my mind upon hearing his statement. Do I like someone now?

The answer should be yes, really. But the thought of liking her is a mistake. Kasalanan na magustuhan ko siya. . . *In a romantic way.*

"By your face, mukhang mayroon na nga." He stated na ikinabalik ko sa reyalidad. I met his eyes and there's one thing I saw, mixed emotions covered and trying to masked by his smile. Parang punong puno ng sakit at misteryo yung mata niya pero hindi na masyadong mahahalata dahil nakangiti siya ngayon.

"Wala ah! Mema ka." Tanggi ko saka siya inirapan. I rolled my eyes and start walking again pero talagang may lahing aso ata ang lalaking ito dahil sunod siya nang sunod.

"I know you too well, Jei. . . Tuwing nangha-hunting tayo ng maganda at gwapo noong tayo pa, ganyang ganyan yung mga mata mo twing may nakikita kang type mo." Pilit niya na ikinatikom ko ng bibig.

Totoo naman kasi iyon, noong naging kami ay parang naging siya ang kasama ko sa pangha-hunting ng gwapo. Siya ang naghahanap ng magagandang babae tapos ako sa mga type kong lalaki. We just vibe the way we wanted ng hindi kami nag-aaway basta hanggang tingin lang kami at hindi namin gagalawin. Our past relationship is not like what you think, para lang kaming naglalaro pero andoon ang harutan at landian kapag kaming dalawa nalang pero more on adventures kami. Minsan nasa provinces to unwind and sometimes, nasa bar naman pari magwalwal kasama ang kambal at si Yuki.

"So, who's your apple of the eye?" Nang-aasar na wika niya pero nanatiling tikom ang bibig ko.

There's no way I would tell him na nagiging crush ko na si Ma'am. Crush lang naman eh! Normal naman kasing magkaroon ng girl crush hindi ba? Of course it is normal dahil part naman yun ng buhay.

It's part of growing up, b*tches.

"Wave." Saad ko nang bigla kong makita si Wave na nasa may main door ng Archi building at nakatingin sa akin, hindi pala, sa kamay pala ni Kaios na nakapulupot sa balikat ko.

"Hey, Zajei." Bati niya saka ngumiti ng maganda, showing his perfect set of white teeth. Simpleng ngumiti lang naman ako sakaniya saka tumango.

"Here comes the epal." Pasaring ni Kai kaya agad ko siyang siniko na ikinapitlag niya. I glared at him pero nagkibit balikat lamang siya at hinalikan ang noo ko. "Let's go. Ihahatid na kita."

"No. Ako ang maghahatid sakaniya." Pigil ni Wave nang akmang lalampasan na namin siya. Hinawakan niya ang kanang braso ko saka matamang tiningnan si Kaios. "Get off, dude."

"Get off mo mukha mo. Hambalusin kita dyan, eh." Barumbadong saad ni Kaios saka ako mas hinila papalapit sakaniya kaya napakapit ako sa dibdib niya.

Tangina.

Para akong nasa teleserye.

Alam ko namang pinag-aagawan talaga ang ganda ko pero 'wag naman sana ngayon. Maganda naman ako kahit anong oras pero kasi yung misis ko baka naghihintay na at iwanan ako pero itong mga tangang lalaking 'to ay ayaw magpaawat.

"Hoy para kayong mga tanga." Saway ko sakanila dahil para na silang nagpapatayan sa mga tinginan nila sa isa't isa. "Kaya kong umuwing mag-isa." I stated at akmang aalis na sa pagkakahawak ni Kaios sa akin ng mas hinigpitan niya ang hawak niya. "Kaios, bitaw na."

"Nope. Ayoko."

"Ang kulit naman, bitaw tangina." Pilit kong inaalis ang kamay niya na ngayon ay nasa bewang ko na hanggang sa naramdaman ko na may isa pang humigit sakin causing me to bump on to him.

Ang tigas ng biceps mga bes.

"Wave, let me go." Utos ko sakaniya pero umiling lamang siya at inilagay ang braso sa balikat ko.

Hindi naman ako makapalag sakaniya dahil pagod na nga ako tapos medyo masakit ang katawan at ulo ko. Ang dami kayang ipinagawa sa amin kanina kaya drained na drained ako.

"Hoy kayong dalawang tarantado bitawan niyo nga ako. Ang sakit na nang ulo ko kaya 'wag kayong makulit! Baka hindi na kayo magkaanak kapag sinipa ko 'yang mga ulo niyo sa baba." Saad ko saka itinulak palayo si Wave pero nagmatigas ito at si Kaios naman ay nakahawak sa isa kong kamay.

Tangina, para akong may kasamang dalawang anak.

"Tangina niyo talaga ha. Sisipain ko na 'yang mga itlog niyo---"

"Miss Montero." Her serious voice lingers on my system na ikinatigil ko sa pagsasalita. Kusang napunta ang tingin ko sakaniya na ilang dipa ang layo sa amin. Prenteng nakatayo lamang siya with poise and of course, she looks so hot as usual.

"M-ma'aam." Utal na bigkas ko nang dumako ang tingin niya sa braso ni Wave na nasa balikat ko at ang kamay ni Kaios na nakahawak sa akin.

Tangina, bakit kasi may lahing ahas ang dalawang hinayupak na 'to. Bakit hindi sila ang maglingkisan hindi ba?! Dinamay pa ako.

"Let's go." Utos niya kaya hindi ko alam kung saan nanggaling yung lakas ko para alisin ang mga kamay na mahigpit na nakapulupot sa akin kanina.

Agad akong tumakbo para mahabol ko si Ma'am na parang nasa marathon sa bilis ng paglalakad niya. Hinihingal na akong nakasabay sakaniya na tahimik lang na naglalakad.

Hindi ba siya napapagod? Ang bilis niyang maglakad tapos ang taas ng high heels na suot niya.

"Kanina ka pa po ba naghihintay, Ma'am?" Tanong ko nang makapasok kami sa carpark at hinahanap ang sasakyan niya.

"No."

I nod my head saka siya tiningala dahil mas matangkad siya sakin ngayon ng 4 inches.

Sa susunod talaga magh-heels na rin ako para magka-height na ulit kami. Ang unfair naman kasi eh, same height lang naman kaming dalawa pero mas mukha siyang matangkad dahil lagi siyang naka-stiletto.

"Anong oras ka po ba umalis sa office mo?" Tanong kong muli matapos naming makapasok dalawa sa sasakyan niya.

"It's not important."

"It is important because you are important." Hingil ko saka inabot ang kamay niya at ipinagsiklop ito sa akin. Umalma naman siya at pilit inaalis ang kamay niya sa akin pero mas hinigpitan ko lang ang pagkakahawak dito at inilagay ito sa lap ko.

"Let go of my hand." Seryosong saad niya habang patuloy na nagd-drive kaya malakas ang loob kong gawin 'to because she's busy from driving. Malayo pa rin ang susunod na stop light kaya okay lang gawin 'to.

"Ma'am naman eh. Pahawak lang ako."

Inalis kasi niya yung kamay niya sakin dahil itinabi niya bigla ang kotse. She send serious glares at me bago may kinuha sa isang compartment at inihagis sa akin.

"Put some alcohol first before you touch me." Tanging batid niya at muli nang pinaandar ang sasakyan.

Takang tiningnan ko ang alcohol at hand sanitizer na nasa mga kamay ko. Pabalik balik ang tingin ko dito at sakaniya dahil bakit kailangan ko pang mag-alcohol bago siya hawakan? Mukha ba akong germs?

I sighed and put back the things I am holding in the dashboard saka muling ipinatong ang kamay sakaniya pero inalis niya lang.

Really? What's her problem?

Mukha pa naman siyang iritado sa kabila ng malalamig na tingin niya. Muli akong napabuntong hininga bago siya tingnan ng mataman.

"Ma'am?"

"I told you, apply some alcohol first. Ang daming humawak na iba sa kamay mo." Seryosong sambit niya and I saw how she rolled her eyes before changing the gears.

Processing sa akin yung sinabi niya until I smile like a lunatic at dali daling kinuha ang alcohol at hand sanitizer saka naglagay sa mga kamay ko and after that, I hold her hands pero hindi ko ipinag-interlock dahil nga baka mahirap siya sa pagd-drive.

Okay lang sana kung ako ang dina-drive niya, pwede kaming maghawak ng kamay kung ganoon. Pero kasi literal na drive ang ginagawa niya at ayoko namang mamatay due to car accident.

"Are you jealous?" I asked while smiling pero tumaas lamang ang kilay niya at nilingon ako sa rear view mirror pero hindi man lang nagsalita.

"Answer me." I insist but I still got no response from her.

"Hayst. Okay lang naman kung nagseselos ka, baby Avey. I won't mind because I know how much you love me kaya ayaw mong may kaagaw kang iba---"

I automatically shut my mouth when she suddenly stop the car and remove her seatbelt. She looked at me with her usual serious eyes kaya napalunok ako ng wala sa oras. I immediately avoided her gazes dahil tila nanunuot ito sa akin.

Napadako ang tingin ko sa isang restaurant na nasa tapat lang ng namin kaya agad ko ring tinanggal ang sestbelt ko at alanganing ngumuti, kung ngiti nga ba ang matatawag doon o ngiwi na dahil kinakabahan ako sa tingin ni Ma'am.

"Kain po muna tayo, Ma'am? Nagutom ako bigla." Palusot ko when the truth is, I just wanna breathe for awhile dahil parang mamamatay ako rito sa loob ng sasakyan niya kahit na ang comfortable naman kanina.

"No--"

"Yay! Thank you!" Putol ko sakaniya at mabilis na lumabas ng sasakyan niya. Hindi ko alam kung lalabas din ba siya dahil ang tagal lang nakaparada ng sasakyan niya sa harapan ko hanggang sa nakita ko itong umandar kaya mabilis akong namutla dahil baka iwan ako no'n dito.

Tatakbo na sana ako para habulin siya pero nakita kong ipinarada niya lamang ito ng maayos kaya nakahinga ako ng maluwag.

Tangina, akala ko talaga iiwan ako no'n.

Nang makalabas siya ng sasakyan ay ngumiti ako sakaniya pero inirapan niya lang ako. Tahimik lang

kaming naglakad papasok ng restaurant na para palang mini-bar dahil may mga band pa na nagpeperform. Ngayon lang talaga ako nakapunta rito dahil minsan lang naman ako kumain sa labas, madalas kasi ay sa lamesa talaga ako kumakain.

"Good evening, Ma'am." Bati noong waiter na tinanguan lang namin ni Ma'am dahil mukhang parehas kaming may iniisip.

"That's all?" Tanong ni Kuyang waiter kaya tumango ako. Prenteng nakaupo lang naman si Ma'am dahil bahala na raw ako kung anong oorderin.

Buti nalang wala siya sa menu kaya hindi siya kasama sa orders ko.

"The vocalist keeps on staring at you." Biglang sabi ni Ma'am kaya napalingon ako sa nagpeperform mula sa pagkakatitig sakaniya.

The vocalist immediately smiled at me kaya ngumiti rin ako pero agad napawi noong may narinig ko ang medyo may kalakasang pagbagsak ng baso sa marble table.

Inosenteng napatingin ako kay Ma'am pero inirapan niya lang ako at nag-cross arms. She raise her left eyebrow na ikinataas ng gilid ng labi ko.

I wink at her pero mas lalo lamang umarko ang kilay niya kaya hindi ko na napigilang kagatin ang ibabang labi ko to suppress my laughs.

I really look so fascinated by her.

Patuloy lang kaming nakatitig sa isa't isa hanggang sa may kumalabit sa akin kaya naputol ang titigan namin pero bago 'yon, I saw how she rolled her eyes.

"Excuse me po, Miss. . . I just want to invite you for a quick jamming? One song will do." The boy asks which is the vocalist earlier kaya tumingin muna ako sa kasama ko na parang bored na bored na nakatingin lamang sa kuko niya.

I nod my head at agad naman siyang napa-fist bump sa ere kaya napangiti ako.

Nag-excuse muna ako kay Ma'am pero tiningnan niya lamang ako saka tumango.

"What song?" He asked after he get an acoustic guitar.

One of my hobby is singing but I don't play any instruments. Pakanta kanta lang ako pero hindi ko talaga sure kung maganda ba talaga ang boses ko.

Sinabi ko muna ang song na gusto ko at agad naman silang sumang-ayon.

When they start playing the instrumental part, agad nang napako ang tingin ko sa babaeng nasa dulo. She's sitting and looking directly at me kaya ngumiti ako sakaniya.

Hiding from the rain and snow
Trying to forget but I won't let go
Looking at a crowded street
Listening to my own heart beat

So many people all around the world
Tell me where do I find someone like you girl

I sang while looking at her. I saw how her eyebrow raise kaya napangiti ako lalo na noong humalukipkip siya at nakatingin lamang sa akin na tila walang pakialam sa paligid.

Take me to your heart, take me to your soul
Give me your hand before I'm old
Show me what love is, haven't got a clue
Show me that wonders can be true

They say nothing lasts forever
We're only here today
Love is now or never
Bring me far away

I never imagined that I would ever be attracted with the same gender as mine. Ang alam ko talaga straight ako because I used to flirt and likes men but I don't fall in love with them. I haven't feel something with them. Trip trip ko lang sila pero wala akong sineryoso.

And now that she came, parang nagulo lahat. Wala naman siyang ginagawa sa akin pero ang lakas ng tama ko sakaniya. She's the first woman I ever flirt with. Mula noong nakilala ko siya when she walked straight on our room until now.

Take me to your heart, take me to your soul
Give me your hand and hold me
Show me what love is, be my guiding star
It's easy, take me to your heart

Until I finished singing the song, hindi naalis ang tingin ko sakaniya. I smiled when I sang the last line saka nagpaalam sa mga kasama ko kanina na bababa na. They just nodded and smiles at me saka nagpasalamat.

"Tingin ka nang tingin sakin, Ma'am. Crush mo na 'ko nyan?" Asar ko sakaniya when we start eating. Palingon lingon kasi siya sa akin and trust me, it is sending electricity on my spine.

"Assuming." She utter that made me chuckle.

I take a sip from my beverage before wiggling my eyebrows at her. I also smiled sweetly pero mataman lamang siyang nakatingin sa akin matapos tumigil sa pagkain.

"What kind of spell did you use on me? Why I'm so fond of you?" I asked unconciously saka ipinatong ang kaliwang kamay sa kamay niyang nasa ibabaw ng lamesa.

"What do you think of me? A sorcerer that use some spells?" Mataray na saad niya kaya napangiti ako at napakagat sa ibabang labi.

Gods. Bakit ba ganito siya? This isn't my first time encountering someone with this attitude pero iba talaga kapag siya na ang nagtataray and in fact, I like it more when she's being grumpy than serious or cold.

She seems unreachable everytime she's being like that. Parang ang hirap niyang abutin kapag sobrang

ilag na siya sa mga tao because it's adding more aura on her intimidating facade.

"I'm confused." I mumbled under my breath while staring at her. Patapos naman na kaming kumaing dalawa pero hindi ko talaga mapigilang hindi tumingin sakaniya.

"Saan?"

"Sa lahat." Sagot ko at pinagsiklop ang magkabilang kamay.

"Then figure it out." Paga-advise niya pero umiling lamang ako at ngumisi.

How can I fvcking figure it out? Eh mukhang tinamaan ako ng putanginang palaso ni kupido?

Pero hindi ba, hindi ba naman counted kapag crush mo lang naman 'no? Tama crush ko lang naman siya, hindi ko siya mahal at hindi ko dapat siya mahalin.

It's wrong in the eyes of law and of course, mali rin 'yon sa mata nang Diyos. Ang sabi ko dati ay isasama ko lamang siya sa mga prayers ko, hindi siya ang magiging laman ng prayer ko.

Pero may pinagkaiba ba? Parang wala din naman aside from the fact na takot talaga ako sa beliefs ko. I'm getting against it pero wala akong maramdamang mali. I'm a religious person but I don't have a narrow mind. . .pero ngayon, shit, alam kong mali pero hindi ko mapigilan.

Ayokong gawin pero ipinagpapatuloy ko pa rin.

This is against my principles but here I am, adoring her more than what I should because of the growing attraction I had for her. Baka nga hindi nalang attraction dahil sa sobrang daming distraction ang ginagawa ko ay hindi ko na magawang idistinguish kung gusto ko pa nga lang ba s'ya o kung ano.

I sighed.

"Have you remember the day that I said that if I would fall for you, you should file an annulment to your husband?" Tanong ko while having a sly smirk in my lips.

"Of course, I do."

"Will you please say it again?" I said and bit my lower lip. Parang ang ganda kasi nang dating noong sinabi niya sa akin.

"Ayoko." She then said and sip at her watermelon shake.

"Damot. Uulitin lang, eh." Nakalabi kong saad pero seryoso lang niya akong binalingan ng tingin at umiling.

"Kapag ba Ma'am ikaw hinarot ko, mahuhulog ka ba?" I asked after few seconds. Parang hindi kasi ako makakatulog kung hindi ko iyan maitayanong sakaniya.

She frowned and her brows furrowed before wiping the side of her lips.

"No? Why?" Naguguluhang sagot niya na ikinabuntong hininga ko.

"Namimiss ko nang humarot." O said problematically kahit hindi naman iyon ang totoong dahilan.

Though, partly pala ay iyong ang dahilan. Ang tagal ko na kasing hindi nakikipaglandian sa iba. Nagsimula lang naman iyon ng dumating si Ma'am at kahit gusto ko nang humarot ulit ay hindi ko magawa dahil lagi ko siyang naaalala. Mas naging worse pa nga 'yon noong ikinasal kami last foundation week kasi parang naging commited ako sakaniya kahit hindi naman totoo 'yon. Araw araw ko pa namang suot ang singsing niya kaya nakakakonsenya talaga na humarot sa iba.

Punyeta.

"Then flirt--"

"I don't want to flirt around anymore, Ma'am." Putol ko sakaniya saka nag-pout dahil lagi nalang niyang sinasabi na lumandi ako kapag namimiss kong gawin ito.

"Tch. I was about to say that you should *flirt with me*, instead."

"Ha?" My eyes widen upon hearing her statements. Muntik ko pang maibuga sakaniya 'yong iniinom ko pero buti nalang ay hindi ko nagawa dahil ang dugyot ko kung nagkataon.

"Are you really deaf? You're always asking me to repeat what I am saying." Seryosong batid niya saka umarko ang kaliwang kilay.

Pero shett! Hindi ako makamove on sa sinabi niya. Siya nalang daw landiin ko mga mare edi naging kabit ako no'n?

"Ma'am naman, ayaw kong maging kabit mo kapag nilandi kita." Problemadong pahayag ko saka ipinatong ang baba sa isa kong kamay. "Tsaka straight ako, Ma'am."

"When it's come to me, you're straight. But when it is come to Sven, you are not?" Her eyes seems like sending daggers on me kaya nanlaki ang mga mata ko at agad umiling with matching pakumpas kumpas pa nang daliri.

"Ma'am, no way. Kung si Sven lang din naman ang magpapabend sa'kin, I would rather be a nun." Sagot ko sakaniya pero wala akong natamong salita. She's just staring blankly at me kaya napalunok ako ng wala sa oras.

"Ma'am, nakakailang po." I shyly said and pressed my lips together dahil talagang naiintimidate ako sa tingin na ipinupukol niya.

"You would never be a mistress because we won't have any commitment." Wow naman, ang layo nang sinabi niya sa sinabi ko kanina.

Kagaling!

"So, no strings attached po tayo?"

She nod her head and call a waiter for our bills. Agad kong inilapag ang credit card ko nang akmang magbabayad siya kaya ang sama ng tingin niya sa akin. She then handed me a cash pero hindi ko ito tinanggap at tumayo na dahil ibinalik na sa akin ang card ko.

"No string attached lang tayo, Ma'am? That's the only rule?" Tanong ko habang naglalakad kami papunta sa sasakyan niya.

She stop walking and stare at me. Nakayuko siya ng bahagya at nakatingala naman ako. Bukas talaga ay magsusuot na ako ng high heels! Nagmumukha akong pandak sa set up namin, tangina.

"Don't fall in love." She said in her usual serious voice na ikinapikit ko. "Just don't fall in love with me." She whispered like a hush pero narinig ko ito dahil nasa harap ko lang naman siya.

"What if I do?"

"I'm married." Tanging sagot niya pero sapat na para maintindihan ko ang pinupunto niya.

"What if *you* do?" Nakangising tanong ko sakaniya pero I was taken aback when the side of her lips rose up while staring back at me.

"I'm ready for an annulment if I ever, Miss Montero."

I'm not contented.

"It's still cheating, Avey." Malamlam na asik ko na ikinataas ng kilay n'ya. "You're still married."

"And then?" Nanunubok na tanong n'ya.

"It's still considered as cheating. You still have his surname and shared a commitment. What made you think that I'll settle for that?"

Her left eyebrow arch even more but the side of her lips jerk up as well. Her eyes glinted in amusement as it moves gracefully.

"No cheating will occur," she said with finality. "because I'll file an annulment tomorrow."

"That early?" Tanong ko na ikinangisi lang n'ya.

"I've never been late."

I smile. Napailing na lamang ako at sinundan siya pero agad ring napatigil ng bigla siyang humarap kaya halos matumba kami parehas kung hindi ko nahawakan ang bewang niya.

"Gotcha." I said and smirk at her. "I got your back, babe." Maharot na saad ko pero ngumisi lamang siya at tumungo kaya halos magtama ang ilong naming dalawa.

"But you haven't got my heart." Pambabara niya na ikinatawa ko nang mahina.

"Should I have it? Ibibigay mo ba?" Nanghahamong tanong ko pero umarko lamang ang kilay niya kasabay ng pagtama ng streetlights sa madilim na pwesto naming dalawa dahil nga nasa may parking lot kami.

"One thing, Miss Montero," she paused and put her hand at my left shoulder that made me stiffen because of the sudden electricity. "I'm also straight like you."

My smirk turned into a seductive smile before tiptoeing that made our nose touches with one another. I felt her grip at my shoulder na mas lalong ikinalawak ng ngiti ko.

"Then let's bend each other, *Ma'am*."

Chapter 20

Zajei's POV

"Hey no running!" Sigaw ko nang may biglang pumasok na humahangos. Nakabantay kasi ako sa may main door ng building namin dahil bored na bored ako sa room.

Masyado kasing maaga yung dating ko kaya heto, wala pa akong kasama sa room namin sa first subject. 9:00 am pa ang start ng class ko pero alas-otso palang ay pumasok na ako.

Tangina naman kasi, wala akong tulog mula pa kagabi. Pagkahatid kasi sa akin ni Ma'am ay hindi na napawi ang ngiti sa labi ko hanggang makahiga ako sa bed. Pangiti-ngiti lang ako kagabi habang iniistalk siya hanggang sa hindi ko namalayan na umaga na pala.

Punyeta. Dati ay napupuyat ako dahil sa panonood at paglalaro ng mga online games pero ngayon ay dahil na sakanya. Nakakabobo pa kasi hindi siya mawala sa isip ko kagabi, sana ay nakatulog 'yong si Ma'am.

"Hoy, Sven!" Tawag ko kay reindeer na hinihingal sa tapat ko. "Pengeng wanhandred para hindi kita bigyan ng guidance slip."

I mentally smirk when she look up, brows furrowed, while I was just standing in front of her at nakalahad ang kanang kamay.

"Why? Ang aga mo namang mamburaot."

"Because you just disobeyed one of the university rule." I said with authority, well, I'm just trying to be serious para naman kunwari ay ginagampanan ko talaga ang responsibility ko as one of the Architecture executive officer. "So, if you don't want to have a not so good background in the guidance office, give me what I want." I cross my arms and wait for her to speak dahil nakatanga lang siya sa harapan ko habang hawak ang panyo niya.

"Walanghiya. Officer ka?!" Hindi makapaniwalang tanong niya na ikinataas ng kaliwang kilay ko.

"Malamang."

"Ang kurakot mo naman." She murmured that made me frown. Aktong magsasalita ako ng takpan niya ang bibig ko. "Shhh! Don't speak. . . I can't give you a *wanhandredddd* but I can give you something."

"Ano?" I asked ng matanggal ko ang kamay niya sa bibig ko. "Tarantado ka ang dugyot mo. Baka kung saan mo inihawak 'yang kamay mo ha." Maarteng pahayag ko pero halos sabay lang kaming umirap sa isa't isa bago niya ako hinila papalabas ng building.

"Ang arte mo. Sa tae ko lang naman inihawak 'yong kamay ko---"

"Oh, yung sarili mo ba ang hinawakan mo? Mukha kang tae, gurl." Nakangising putol ko sakaniya pero hinampas niya lang ako at hinila papuntang cafeteria.

Makahila naman ang babaeng 'to akala mo naman mawawala ako, eh.

"Libre mo 'ko." I demand.

"Kapal naman ng mukha mo, Saje."

"I know right, Shet." I wiggle my eyebrows pero agad akong napatigil ng samaan niya ako ng tingin.

"Shet?"

"Shete. My own restatement from the Spanish word, *siete,* which means seven. Ang witty ko, 'di ba?"

"Deputang utak at bibig 'yan. Yung totoo? Hilig mo bang gawan lahat ng taong nakikilala mo nang mga nicknames?" She irritatingly says that made me smirk. She glared at me pero mas ngumisi lamang ako at humalumbaba sa harap niya. "From Sven to Reindeer then to Pito and now, Shet? Ano ba talaga, Saje?"

I let out a small chuckles ng tila stress na stress siyang napahilamos ng mukha niya.

Ano bang masama sa mga itinatawag ko sakaniya?

"Why? Do you have problem with that?"

"Oo!"

"Mamroblema ka lang. Keri mo 'yan." Mas lalo akong humalakhak ng habulin ako ng kamay niya para hampasin pero agad akong umiwas at lumipat ng mas malayong upuan sakaniya. "Dami mong say. Ano bang gusto mong itawag ko sayo? Ali? Mosh? Loml? Moo? Or. . ." Pambibitin ko saka ngumiti ng nakakaakit.

"Or ano?" Iritado ngunit namumulang tanong niya na mas lalong ikinalawak ng ngiti na nakaguhit sa labi ko.

"Mootanginamo?"

"Ngongo ang abno." Saad niya pero nakita ko ang pasimpleng pagkagat niya sa ibabang labi para pigilan ang pagtawa.

"Gutom na ako, reindeer." I said nonchalantly saka ngumuso pero tinaasan lamang niya ako ng kilay saka ngumiti ng nakakaasar.

"Pake ko kung nagugutom ka." I automatically rolled my eyes upon hearing her response. "Bumili kang pagkain mo. Hindi naman 'yon ang lalapit sayo para makain mo lang."

"Weh? Eh bakit ka lumalapit sa'kin? Gusto mong magpakain?" I teased dahilan para mamula ang mukha niya na ikinahagalpak ko sa tawa.

"You should've seen your face!"

Ilang minuto pa akong tawa nang tawa hanggang sa tumigil ako dahil nagmumukha na akong tanga. Si Sven naman ay pairap irap lang hanggang sa tumayo siya at nagpunta sa counter para umorder ng pagkain.

Habang wala pa siya ay tiningnan ko muna ang phone ko at nag-instagram. I check the messages first before checking the notifications and I smiled like an illuminati when I saw her name on it.

Sav Acozta followed you back.

Agad kong tiningnan kung online ba siya but sadly, she wasn't. Kanina lang din pala niya ako ifinollow pero ako kagabi ko ginawa habang iniistalk ko siya. Good thing, hindi naka-private ang account niya kaya ang ganda sa mata magscroll sa profile niya.

Knowing that she's not even online, I still chat her para naman may mabasa siyang maganda galing sa magandang tulad ko.

@zj_loure
Good morning, Ma'am.
Miss na kita.
Pero alam kong mas miss mo 'ko.

Napakagat ako sa aking ibabang labi ng bigla siyang nag-online and later on, I saw that she already seen my messages.

@Saviel
Too early for your assumptions, Miss Montero.

Napahalakhak ako nang makita ang reply niya, not minding my surroundings kung may nakakakita ba sa akin o wala. Ano bang pakialam ko sakanila, gusto kong tumawa eh.

@zj_loure
Grabe, wala man lang bang 'good morning baby ko! I miss you so much!"?
Ang sakit mo naman po sa fingers, Ma'am.

Agad akong napangiti ng magreply agad siya. Naks! Sabi na priority ako ni Ma'am kapag ganitong oras. Hindi ako pang-gabi, pang-umaga ako mga mare.

@Saviel
Morning.

Ang bilis niya ngang mag-reply, iisang word naman and take note! May tuldok pa. Tengene nemen si Ma'am paano kami maghaharutan nito kung ganito siya magchat?

@zj_loure
Asan ang 'baby' and 'I miss you'?

@Saviel
Dunno.

@zj_loure
Hanapin ko ba?

@Saviel
Go on.

Hindi ko alam pero sa nabasa ko ay ibang bagay ang pumasok sa isipan ko.

I bit my lower lip and type what I'm gonna say.

@zj_loure
Is it tight inside? Should I still go on or not?

Dahil sa aking reply ay ang tagal niyang nakaseen lang. Hindi ko alam kung dahil ba ito sa sinabi ko o may ginagawa lang siyang iba.

@zj_loure
Ano na Ma'am? Go on pa rin ba?

@Saviel
Ewan.

@zj_loure
Don't worry, Ma'am.
I'll be gentle naman.

@Saviel
Gods. You're crazy.

@zj_loure
So crazy for you, baby.

Ilang minuto pa ang nakakaraan ay hindi na siya muli pang nagreply. She just seen my last message.

Tch.

Naubusan ba siya ng load or internet? Ako na nga ang bahala sa topic naming dalawa dahil mukhang walang aasahan sakaniya pagdating doon pero siya pa talaga ang may ganang iseen ako.

The audacity!

Charot lang.

"Damn." I cursed while gripping at my phone habang nakanguso dahil hindi niya talaga ako nirereply'n!

Papatayin ko na sana ang data ko nang bigla namang tumunog ang phone ko.

@Saviel
Stop pouting.
Look at your left.

Buhat sakaniyang sinabi, mabilis akong napalingon sa kaliwang side ko at agad sumilay ang ngiti sa labi ko when our eyes suddenly met. She's looking at me habang nakaupo ng maayos sa upuan niya kasama si Miss Lia at iba pang Archi at Engr. professor.

@zj_loure
Red is your color, huh.

That's what I said when our eye contact ended. Nakared dress kasi siya ngayon at nakapatong lang sa mga balikat niya ang black blazer niya.

She looks hot in red.

@Saviel
Remove your eyeglasses.

Kumunot ang aking noo ng mabasa ang reply niya. Ang layo talaga niya minsan magrespond sa mga sinasabi ko. She's just so random kaya nakakalito minsan na kausapin siya.

@zj_loure
Why? I look hot with this, Ma'am. 'Wag mo na pong ipatanggal.

Hindi na ulit siya nagreply pagkatapos noon kaya napatingin ako sa pwesto nila. Nakikipag-usap na siya ngayon sa ibang prof kaya hindi ko na muna siya ginulo pa. Kasabay ng pagtatago ko ng phone sa bag ko ay ang paglalapag ng tray sa harapan ko.

I looked up and saw the reindeer irritated face.

"Naiinis kana naman? Lagi ka nalang galit ah." Puna ko pero umupo lamang siya sa harap ko at kinuha ang natitirang pagkain na nasa tray. "Araw araw ka bang nireregla o sadyang gusto mo lang magalit? Which of the two? Mukha kasing kaya ka pumangit ay dahil lagi kang galit."

Kinuha ko na kasi ang iba para naman makatulong ako sakaniya. Ang rude ko naman kung hindi ko siya tutulungan ubusin ang pagkain niya, hindi ba?

I'm just being kind and generous.

"Yung kambal kasi na kaibigan mo, ang haharot. Kanina pa nila ako hinaharot sa counter without knowing that I like peanut rather than eggplant." Halos mabulunan ako sa sinabi niya kaya agad niya akong inabutan ng tubig.

Tangina. Malala rin pala ang bibig nito. Ang hinhin ng boses pero may lahing demonyo rin ang dila.

"Baka kasi type ka, mare." I says at wala sa sariling napangisi ng biglang dumating si Phineas at Ferb. Umupo si Ferb sa tabi ni Sven samantalang sa tabi ko naman umupo si Phin.

"Bakit mo naman kami iniwan doon, sweetheart?"

"Iwwww! Kadiri ka, Phineas."

I am laughing hard while watching them mocking and bashing each other. Tumatawa lang din naman si Ferb lalo na nang sikuhin siya ni Sven dahil inakbayan niya ito.

I know this twin, hindi naman talaga nila gusto si Sven, trip lang. Ganyan din sila sa akin, eh. Kung harutin ako parang mga walang jowa minsan pero kung laitin ako parang ako rin ang pinakapangit na tao sa mundo minsan. Well, fair lang kami dahil nilalait ko rin sila.

"Anong oras na?" Biglang tanong ni Sven kaya halos sabay sabay kaming napatinging apat sa mga orasan at phone namin.

"9:35 na." Simpleng sagot ko pero agad din akong napatayo at napabalikwas ng marealize ko kung anong oras na.

"Tangina niyo, late na tayo!"

....

"Bwisit ka kasi Phineas. Kung hindi niyo sana ako hinaharot ni Ferb edi sana hindi tayo mal-late." Inis na saad ni Sven habang pinaghahampas yung kambal. Tatawa tawa lang naman ang dalawa

"Bakit ba kami lang ang sinisisi mo? Si Zj dapat ah kasi siya ang walang ginagawa kanina--"

"Hoy mema ka. Nakikipagmeeting ako kanina sa mga pagkain kaya hindi ko namalayan yung oras." Ismid ko sakanila saka patuloy na pinaikot ang phone ko sa aking kamay.

Nagsisisihan lang silang tatlo dahil nga nalate kami kanina sa morning class namin tapos para kaming ginisa noong prof namin. Tangina ba naman, kami ang pinagsagot ng lahat ng tanong niya tapos may special project pa kaming apat.

Walang hiya parang siya lang ang subject teacher namin eh ngayon lang naman kami nalate sa klase niya.

"Anong project ang gagawin natin?" Napa-angat ako nang tingin ng marinig ang itinatanong ni Phin.

"Yung sa renovation nalang kaya ng Archi convention room? Sa university namang pera ang gagamitin natin, so tipid na agad tayo do'n. Second, hindi magiging hassle satin yung set up because I'm sure that they will lend us some help." I suggested. Kami kasi ang magde-decide ng project namin na makakatulong sa university para daw hindi kami ibagsak ni Ma'am.

Punyawa wala lang siyang jowa.

"Ang talino mo sa part na 'yan, Zj."

I just smirk playfully at them bago tiningnan ang phone ko dahil nagvibrate ito.

I mentally smiled when I saw her name at my notification bar.

@Saviel
Where are you?

Bago ako magreply sakaniya ay tumayo na ako mula sa pagkakaupo sa field at nagpaalam sa tatlong kumag na nagpipikunan na naman.

Nang makalayo-layo na ako ay saka ko nireply'n si Ma'am.

@zj_loure
Nasa puso mo.

@Saviel
Cringe.
Best mo na 'yan?

Kusang umangat ang gilid ng labi ko nang mabasa ang reply niya. So, she's challenging me?

Mabilis ang mga hakbang ko para agad makapunta sa lugar na tanging laman ng isip ko ngayon. Nang makapasok ako sa faculty building ay inilabas ko ang ilang hawak kong blueprint para kunwari ay magpapasa ako at hindi mag-isip ng iba ang makakakita sa akin na papasok sa office niya.

Ang talino ko.

I knocked and for the third time, saka lamang bumukas ang pinto at iniluwa nito ang babaeng seryoso na naman. I smiled at her saka itinaas ang hawak hawak kong blueprint na ikinaarko ng kilay niya.

"Papasok po ako." Hinging permiso ko kaya niluwagan niya ang pagkakabukas ng pinto. Mas lumawak ang ngiti ko nang makitang hindi naka-on ang laptop niya, meaning, hindi siya busy ngayon.

"Ano na namang ginagawa mo rito, Miss Montero?"

"Binibisita ang mapapang-asawa ko." I giggle at my own statement saka umupo sa couch niya. Sa single couch naman siya umupo kaya halos magkatapat lang din kaming dalawa. "Have you eaten?"

"Hindi pa lunch time." She says after checking her wrist watch.

"Lunch out po tayo?"

"No."

"Let's eat outside?"

She rolled her eyes before giving me a bored look. She shook her head and lean it on her hand afterwards.

"Let me eat with you nalang pero silent yung with." Napakagat labi ako ng titigan niya ako ng mataman saka pumikit at huminga ng malalim.

"If you just came here to say that lame sentences of yours, just leave." She utter and look seriously at my eyes.

"Kakadating ko palang po tapos pinapaalis mo na agad ako." I pouted at tila nagtatampong tumingin sakaniya. "Aalis nalang ako." Tumayo ako at aktong lalampasan na siya ng hindi man lang ito gumalaw sa kinauupuan. Bumalik ako sa harap niya at hinawakan ang magkabilang pisnge niya. "Hindi mo man lang po ako susuyuin? Ayaw mo na sa'kin, Ma'am? May iba na ba? Sawa kana? Hindi na ba ako masarap-dfghjhshdh!"

I can't even form a sentence when she suddenly place her index finger at my lips. She's now standing in front of me at nabitawan ko rin ang pagkakahawak sa mga pisnge niya.

"You're so loud." She commented

Tinanggal niya ang daliri niya sa tapat ng bibig ko kaya agad akong tumikhim at umiwas ng tingin sakaniya ng panandalian dahil nakita ko ang pagsilay ng ngisi sa mga labi niya.

"I'm loud. Wanna prove it on your bed?"

Ang akala ko ay mabubura ko ang ngisi sa mga labi niya pero mali pala. Nanatili itong nakangisi ngunit pati ang kilay lang nito ay umangat at umarko habang nakatingin sa akin.

I slowly walked towards her dahil ngayon ay nasa tapat na siya ng inuupuan ko kanina. When I finally face her, agad tumama ang ilong namin sa isa't isa dahil syempre, nag-heels na rin ako ngayon para magka-height pa rin kami.

"What?" She asked when I got lost in her eyes for a second.

Mas maganda pala ang mata niya sa malapitan. From a far, it really looks like hazel brown pero may shade ng gray yung mata niya and I don't know how does it happen.

It's so fascinating to look at.

"What have you done to me?" I unconciously asked while looking at her face, I am checking every inch of it with my very own precious eyes.

"I am not doing anything. . . *yet*. Don't tell me you're already falling?" Her smirk turns wider when my eyes landed on her luscious lips.

Naka-lipstick siya ngayon kaya hindi ko makita ang natural color ng lips niya which is reddish pink.

"Straight pa ako, Ma'am." I chuckle and smile devilishly before putting my index finger in between our lips saka mas lumapit sakaniya. Mas lalong nagdikit ang ilong naming dalawa hanggang sa naramdaman kong lumapat ang labi ko sa daliri kong tanging humaharang para hindi magdikit ang labi naming dalawa.

I felt that she stiffened that made me smile not until I felt her hand travel at my back, holding me there.

"Your lips may look hot," I paused and had a step back dahil hindi ko pala kaya yung feeling. Parang sasabog yung puso ko kanina sa lakas ng heartbeat ko, putangina. I heaved a breathe before meeting her eyes that is now piercing into mine. "But, you're not a gold para matikman ang masarap na labi ko."

I giggle when she rolled her eyes at saka umupo sa couch na nasa likod niya lang.

Patawa-tawa lang ako pero feeling ko talaga pulang pula na ang mukha at tenga ko. Siya naman ay hindi ko makita ng maayos dahil hindi ako makatingin ng diretso sakaniya.

"I see, you can't play a game until the end." She mumbled na ikinataas ng kilay ko.

What did she mean?

"Ma'am." Tawag ko na ikinalingon niya sa akin. My lips automatically flashed a sweet smile when our eyes met. "You wouldn't like me to play a game until the end."

"And why was that?"

"Because if I would play with you seriously," I paused and lick my lower lip without breaking our eye contact. "I'll make sure that you would love me for the eternity."

Kapag ako nahulog sayo, kailangan kang pakawalan ng asawa mo.

I thought and smile widely na ikinataas niya ng kilay at ikinakunot ng noo.

"As if. You are known as a player. You don't even fall, *right?"* Seryosong saad niya pero humalukipkip lamang ako at itinaas ang baba niya gamit ang dalawang daliri ko.

"I don't fall." I said saka pinagpantay ang mukha namin at hinaplos ang nunal niya sa gilid ng labi. "But I can make someone fall for me."

Tangina. Wala pang isang araw ang kasunduan namin pero nagkakaganito na agad kami. Paano na kaya sa mga susunod pa? Baka mawala na ang pagkabirhen ko.

Charot.

Sa mapapang-asawa ko lang ibibigay ang virginity ko 'no. Or kung wala naman akong magiging asawa, sa mamahalin ko nalang. Ang pangit naman kasi kung ang harot harot ko tapos mamamatay akong virgin.

23 naman na ako kaya siguro kapag nagmahal ako, pwede na akong maano basta hindi mabubuntis.

"You're really a player." She mumbled and hold my hand saka ibinaba pero nang akmang aalisin na niya ang kamay ko sakaniya, hindi ko ito pinakawalan.

"Let's have another rule, Ma'am."

Her brows furrowed and looked at me confusely na ikinangiti ko kahit wala namang nakakatawa.

Wala, bet ko lang talaga ngumiti kasi baka makuha ko siya sa maganda kong ngiti at mata.

"What rule?"

I heaved a sigh before interlocking our hands and take a look of it kaya napatingin din siya rito.

"Let's stop this when one of us fall." Mahinang saad ko na ikinatingin niya sa akin. Ramdam ko ang maiinit niyang tingin pero hindi ko ito sinalubong dahil nasa mga kamay naming magkasiklop ang atensyon ko.

"Okay." Pagpayag niya.

Tch. Hindi man lang talaga umalma. Ang dali talaga niya kausap kahit minsan ay ang gulo.

"But what if we both fall?" Agad akong napalingon sakaniya at nakitang nakatitig nga siya sa akin. "Or rather, what if none of us fall?" She added as seconds passes na ikinatawa ko nang mahina.

Sus. May padagdag pa siya eh baka nga nahuhulog na siya sa akin.

"Still, I'm still holding on that I don't want to be a mistress. *Ayaw ko."* Madiing sagot ko saka unti unting binitawan ang kamay niya.

I still have a class kaya kahit ayaw kong bitawan ang kamay ng asawa ko ay hindi pwede kasi kailangan ko mag-aral para sa future naming dalawa at ng anak naming si Shan.

Just kidding.

"Okay. Let's end this."

"Huwattt?!" I asked, over reacting. Napapitlag pa siya sa bigla kong pagsigaw pero agad rin akong sinamaan ng tingin ng makarecover siya. "As in ngayon na Ma'am? Nafall kana ba? Ang bilis mo namang mahulog sa'kin--"

"Goodness! You're so annoying!" She irritatingly says saka tumayo at nagtungo sa swivel chair niya kaya

sumunod ako.

"Ma'am hindi pa ako ready pakawalan ka. Masyadong masakit--"

"Just leave now."

"Ayaw ko."

"You still have a class to attend, Miss Montero." Kunot noo'ng wika niya pero ng icheck ko naman ang oras ay may 10 minutes pa ako para harutin siya.

"Landi first, Ma'am." Napailing na lamang siya saka kinuha ang laptop at binuksan ito habang nasa tabihan niya lang ako.

"Go now, Zajei." Her soft-spoken voice lingers on me na halos mabali ang leeg ko sa paglingon sakaniya. "Mind your study first."

"Tapos mamaya ikaw na iisipin ko?" Nakangising tanong ko.

She looked at me boredly before rotating her swivel chair and face me. This time ay siya na ang nakatingala dahil nga nakaupo siya at nakatayo naman ako.

"I don't want your mind. . . I want your heart." She plainly utter but it sends shivers on me.

I cleared my throat and bend a little para maglapit ang mukha naming dalawa.

"Is that your wish?"

"No. Kahit naman hindi ko hilingin, ibibigay mo." Wow, ang confident naman niya. Akala mo naman mahuhulog talaga ako sakaniya, eh.

"Don't be too confident, Ma'am. Baka po mamaya ikaw ang mahulog diyan." I smirk when she push me away through my shoulders saka ibinalik ang atensyon sa laptop.

Nang mapagmamasdan ko siya ng matagal tagal ay napagpasyahan ko nang umalis kaya muli akong lumapit sakaniya at ipinatong ang baba sa balikat niya. I felt that I startled her for a second pero agad rin naman siyang nakarecover at tumingin sa akin. Muntik pa maglapat ang labi naming dalawa kung hindi lang kami sabay lumayo.

"Aalis na po ako, Ma'am." Paalam ko sakaniya nang tuluyan na niya akong tiningnan.

She nod her head at akmang babalik na sa pinagkakaabalahan niya ng pigilan ko siya.

I bend over and put my hands at the side of her swivel chair.

"What?" She asked and held my cheeks para ilayo sakaniya ng kaunti.

"Pakiss muna ako." I pouted in front of her pero inirapan niya lamang ako at tinitigan sa mata.

"Close your eyes." She demanded na agad ko namang sinunod.

"Ma'am nakapikit na po ako, pakiss na." Mas lalo akong ngumuso hanggang sa naramdaman ko ang labi

niya.

I felt like I frozed in my position.

I didn't really expect that she would fvcking kiss me pero ginawa niya pa rin. But it's not what you think it is. Sa forehead niya ako hinalikan at hindi sa lips.

Dzuh! Baka nakahandusay na ako ngayon sa sahig kung sa labi niya ako hinalikan.

"Ma'am--"

Before I even finish, she cut me off at itinulak na palayo sakaniya.

Akmang lalabas na ako dahil hindi na talaga ako makapagsalita sa sinabi niya nang magsalita na naman siya.

"Stop using po and opo. Your mouth doesn't have any filter so kindly disregard it. It sounds odd."

"Anong klaseng sound po ba?"

"Tunog tanga."

My lips parted but immediately draw an amused smile.

Should I start calling her wifey now? Huwag na raw ako mag-po sakaniya, eh.

Hindi ko na papansinin yung huling sinabi n'ya kasi medyo totoo naman pero tangina po, opo, medyo po, hindi po, ang ganda ko po....

That's a progress, people!

Chapter 21

Zajei's POV

"Meeting at 12 pm. Make sure that you'll be there." Paalala ni Eira na tinanguan ko lamang.

Kakatapos lang ng morning classes ko at akala ko makakapag-lunch na agad ako pero hindi pa pala. Eira just show herself in front of our room para sabihing may meeting na naman kami.

Hayst. Kapagod naman maging maganda.

"So, you'll not come with us?" Tanong ni Sven habang naglalakad kami papalabas ng building. Pupunta muna kaming library to borrow some books para makapag-advance review for the upcoming finals. Ilang bwan na lamang ay ga-graduate na kami kaya hassle na talaga.

"Hindi pa ako umaalis tapos miss mo na agad ako." Nakangising batid ko saka siya inakbayan. Todo asar naman yung dalawang ugok sa gilid namin na lalong ikinalawak ng ngisi ko.

"Ulol ka."

I chuckled and squeeze her shoulder habang naglalakad kami. Hindi ko talaga alam kung bakit bigla nalang namin 'tong naging kasama for the past few days. Basta nakikita nalang namin na sama sama kaming kumakain at tumatambay.

"Hoy Zajei sa third floor lang tayo. Bakit sa fifth ang pinindot mo?" Gulong tanong ni Phin pero napakunot noo lamang ako.

"Sa third ba? Bakit hindi sa fifth?" I asked confusely dahil gusto ko talaga ay sa fifth floor kami pumunta.

Ang tagal ko na kayang hindi nakikita si Kuya Dale. Miss na siguro ako no'n.

"Tanga. Anong gagawin natin sa fifth? Ethics books ang hahanapin natin today, not about literature and history." I scrunched my left brow before pressing the third floor button.

Ang papanget nilang kabonding.

"Mauna na kayo. Ako na mags-sign up ng forms para makasama ako sainyo sa cafeteria." I says and shoo them away.

We still have 30 minutes to spent and I want to eat with them. But aside from that reasons, ayaw ko lang talagang umikot dito sa third floor to find all the books we need dahil mas nakakapagod iyon kaysa magsulat ng magsulat. Saulo ko naman ang mga libro na kukuhanin nila and it was just 4 books.

"Good morning, Miss. How can I help you?" Nakangiting tanong ng babaeng nasa may tabi lamang ng librarian na busy'ng busy.

"Good morning. I just want to fill up some forms for borrowing some books."

Napansin kong napatulala ang babaeng nasa harap ko kaya iwinawagayway ko ang aking kamay na ikinakurap niya. Nang matauhan siguro siya ay dali dali itong tumango at kumuha ng mga papel.

May mga assistant talaga rito sa library lalo na kapag maraming kailangang gawin ang librarian just like today. Less hassle rin 'to minsan dahil hindi sila kasing strict ng mga librarian.

"Uh, n-nasaan ang mga books?" She asked politely which made me stiffle my smirks.

"My friends are still finding it but we are in a hurry so I need to fill the form immediately." I let out a playful smirk when I recognized that she's been staring at my lips.

Tila nahihipnotismong tumango ito at iniabot ang mga papel kaya kinuha ko na ang ballpen ko at sinimulang magsulat ng kung ano ano. I know that she's been staring at me for the whole time kaya mabilis ko siyang sinulyapan bago ngumiti ng pilya na ikinapula ng mukha nito.

Napailing ako nang iniiwas nito ang tingin niya sa akin at bahagyang ipiniling ang ulo sa kabilang side.

That girl is cute. Hindi siya matangkad siguro nasa 5 feet flat lang ang height niya. She also have a straight black shoulder length hair and a good body posture. Mukhang pure Filipino naman siya unlike Mrs. Acozta na ngayon ay nasa tabi ko--- hala putangina.

"M-ma'aam." I smiled nervously bago inayos ang kaninang ginagawa ko. Ibinalik ko ito sa cute na girl to finalize it bago balingan si Ma'am na nakacross arms sa tabi ko.

"Done?"

I nodded bago kagatin ang ibabang labi at umiwas ng tingin. Pakshet, naiilang ako sa tingin niya sa akin.

"Ate--- I mean, Architect Acozta." I heard Sven's voice bago ko sila napansin na nasa likod ko na pala. Hawak hawak ng kambal ang mga libro habang wala namang dala ang multong palipat lipat ang tingin ngayon sa amin ni Ma'am.

"Hello po, Ma'am."

Mrs. Acozta just nodded bago ako lampasan at naglakad papalayo pero bago iyon, I saw how she look at the girl in front of me bago pasimpleng umirap at naglakad palayo.

"Anyari do'n?" Takang tanong ni Sven but I just shrugged at nagpasalamat sa library assistant dahil iniabot na nito ang papel na kailangan namin to have the books. "Tara na. Gutom na ako."

Nauna nang maglakad si Sven kaya sumunod kami pero hindi ko napigilang lumingon sa direksyon kung saan nagtungo si Ma'am and I saw that she's now holding a book and gently holding it. Nang mapansin siguro niyang may nakatingin sakaniya ay nag-angat ito ng tingin at agad na nagtama ang aming mga mata.

I smile and wave my hand at her but she just stare at me blankly bago ako talikuran at nagtungo sa isang bakanteng lamesa.

"Hoy Saje!"

"Quiet." Saway ng librarian kay Sven ng bigla itong sumigaw at tinawag ako.

I smirk mischievously before looking at the reindeer na ngayon ay namumula na at humihingi ng pasensya sa librarian.

'Yan, tatanga tanga kasi.

Tumatawang naglakad kami papuntang cafeteria habang inaasar si Sven. Akalain mong ngayon lang siya napagalitan ng librarian dahil good girl daw siya dati sa former school niya.

"Really? Ang boring naman ng buhay mo dati." Ferb teased habang pinapakinggan namin ang kwento ni Shete the universal reindeer.

Sabi kasi ni Sven ay masyadong strict ang guidelines ng school niya dati and she was afraid to disobeyed a single rule dahil ayaw daw niyang masira yung reputation niya. Kahit naman kasi walang filter ang bunganga ni Sven ay mahahalata mong kilos Maria Clara talaga siya. Napaghahalataan ko kasing sa akin at sa kambal lang siya barumbado pero sa iba ay parang hindi siya makabasag-pinggan.

What a scam.

"Legit. All the people in there are so perfectionist. Akala mo naman sila ang superior, eh, mga mukha naman silang garapata." She mumbled before pulling the chair saka umupo.

I shokt my head out of disbelief saka umupo sa harapan niya. Tumatawang umalis naman ang kambal para umorder ng lunch naming apat.

"College life is fun." I utter but she just rolled her eyes.

"Ang dami daming deadlines and projects tapos fun? Clown ka ba?"

"Everything we do is fun. It's just a matter of perspective. Yung iba nga kahit tumatae sila, masaya pa rin." Nakangising wika ko bago humalumbaba sa lamesa.

"Gaga paano naging masaya tumae? Ano yun habang inilalabas ang sama ng loob mo nakangiti ka?" She asked on disbelief before tapping my cheeks which made me chuckle.

"Ayun yung mga taong may happy love life, reindeer. Sila yung kahit tumatae na, hawak hawak pa rin ang cellphone because of bebe time."

"Tanginang bebe time 'yan abot hanggang sa banyo." She bit her lower lip bago dilaan ito. She even closed her eyes for a seconds bago muli itong binuksan and when she did, dumako ang tingin niya sa may entrance ng cafeteria bago ngumisi.

"You look like a fvckingina. Stop smirking like an idiot." I mockingly says bago kuhanin ang cellphone dahil maglalaro ako ng COD kahit sandali lang.

"Gago ang ganda kasi noong pumasok. Parang nakita ko na ang aking iirugin." Sa hindi malamang dahilan ay kusa akong humalakhak at hindi ko na rin naituloy ang pagkuha ng phone dahil sa sinabi niya. "What the hell is your problem, bitch?!" She asked, frowning.

"Iirugin? Tangina mo parang aanuhin mo lang ah."

"Fvck you! Ang green minded mo!" She defended bago ako binato ng tissue na nasa ibabaw ng table. "Kung ano ano ang iniisip mo. Ano bang laman ng utak mo, ha? Kabastusan?"

"5% academics stuff, 20% kaharutan, 60% pagkain at syempre, 15% bebe time. Ayan lang ang laman ng utak ko. Mala-statistics 'no?" Saad ko bago itupi ang tissue'ng ibinato niya at ipinunas sa table. "Nga

pala, may ex kana ba na babae?"

"Oo."

"Ilan?"

"Dalawang boy tapos isang girl." She answered before wiggling her eyebrows. "Lahat ng ex ko masarap."

"Tangina mo, sana all." I laughed before returning my stoic face. "Bastos kang hinayupak ka."

"Idiot! Masarap kausap kasi 'yon. Virgin pa kaya ako." Then she hug herself like a hopeless gal.

Mukhang pulubi.

"Weh? Virgin ka talaga?"

"Oo!"

"Talaga baaaa?"

"Oo nga, tangang 'to."

"Mamatay ka man?"

"Mauna kana, ulol!" She then roll her eyes bago ako batukan na ikinadaing ko.

Adamant! Ulol talaga ang babaeng 'to.

"So hindi kana nga virgin?" Nag-uusisa kong tanong bago mas inilapit ang mukha sakaniya. Namumulang umiling naman ito bago kagatin ang ibabang labi.

"H-hindi na."

"Ay nadiligan nasdgfhjdhs!!"

"Gago yung bibig mo naman. Animal ka talagang hayop ka!" She cut me off after she covered my mouth using her palm.

"Animal na nga tapos hayop pa? Tangina mo, reptile na half mammal!" I exclaimed matapos makarecover dahil hinangal ako sa pag-aalis ng kamay niya sa bibig ko.

"Hinaan mo naman kasi 'yang boses mo, Saje. Nasa public place kaya tayo." She reminded kaya tumango ako at umayos ng upo.

"So, anong mas masarap? Sa babae o sa lalaki?" I asked curiously dahilan para mas lalo siyang mamula pero sumagot din naman.

"I-i don't know? Sa one and only ex girlfriend ko lang naman naexperience 'yon." She whispered before smiling, a small smile.

"Sinong top?"

"Tanginang tanong naman 'yan, Montero." She hissed but I just chuckles and smile playfully at her.

"Sino nga? Mukha namang top ka pero siguro naging bottom ka rin naman once and for all?" Hindi ko alam but I am really curious as fvck sa mga girl to girl relationship sa ngayon.

I respect LGBT' but this is the first time I asked someone about this stuff. Siguro dahil ngayon lang din naman ako nagkaroon ng kaibigang babae na bisexual.

"Syempre ako yung top but I've became the bottom the last time we made love." She utter before a bitter smile form on her lips.

Mukhang affected pa siya.

Hindi na sana ako magtatanong pa to drop the topic pero halos himatayin ako sa goosebumps ng magsalita na naman siya at nginisian ako.

"Hindi mo ba itatanong kung nasaan na siya?" She asked.

"Huh? Nasaan ba?" Tanong ko dahil parang gusto niyang itanong ko kung nasaan ang ex niya.

"Nasa libingan. . . Nagpahinga na."

"Baka naman pinagod mo ng husto noong nagsex kayo----" I cut myself off before a realization hit me. "Putangina mo, patay na siya?!" I hysterically asked which made her let out a sad smile.

"Oo kaya umayos ka diyan kung ayaw mong mapaaga ang pag-meet and greet mo kay San Pedro kung tatanggapin ka sa langit."

"Kapal ng mukha mo. Syempre tatanggapin ako roon." I snorted, trying to hide how I shivered.

"With that mouth of yours? I doubt. Baka nga pati sa impyerno ay hindi ka tanggapin dahil mas malala pa 'yang bunganga mo kay Satanas." She says before smirking na ikinataas ng kilay ko.

"Haha, funny."

"Panget mo tumawa. Mga dalawa."

"Pangit mo, sagad punyeta." Wika ko na ikinairap niya.

Titingin pa sana ako sa paligid when I notice that someone is staring at me ng may bigla namang humawak sa magkabilang pisnge ko at iniharap sakaniya.

"Isa pang sabihin mo na pangit ako, hahalikan kita." Sven uttered playfully before she let her nose touches mine. "Wanna taste my lips, Zajei Loure?"

I can't help not to smirk when I felt that she stiffened ng hawakan ko ang kamay niyang nasa mukha ko at bahagyang pinisil ito.

"Wanna taste my precious punch, Samara Venus?" I asked saka bahagyang inilapit ang mukha ko sakaniya kaya mas lalong nagdikit ang aming ilong. "Don't try me. Masasapak kita kapag hinalikan mo ako."

Then I pull away and I saw how her face got crimson red. I smirk and wink at her but she just look at me seriously.

"Ano na? Hindi kana nakapagsalita." Ani ko bago ngumiti ng nakakaakit pero lumapit lang ulit ito at hinawakan ang baba ko.

"You're a fvcking piece of shit, Saje." She mumbled like a hush which made me smile seductively even more.

"Just tell me that you want me in your bed, Sven." I countered before looking right into her eyes.

"Why? Papayag ka?"

I smiled and hold her hand at my chin before putting it down.

"Lah, asa ka."

....

"You. Are. Late." Bungad ko sa taong nagbukas ng pinto nang hindi ito tinitingnan. Busy kasi ako sa pagtingin ng mga files na nasa ibabaw ng table ko dito sa office naming mga officer ng Archi department.

"The meeting has been cancelled. Why would I become late?" Tila nanigas ako sa kinatatayuan ko ng marinig ko ang boses niya.

I was the only person in this room earlier kasi I went here 5 minutes before the meeting pero halos 20 minutes na akong naghihintay ay wala pa ring dumadating not until she came over.

"C-cancelled po?" Kunot ang noo na tanong ko kasabay ng pagharap ko sakaniya na ngayon ay nakasandal sa may pader katabi ng pintuan habang nakatitig sa akin.

"Yes."

"Bakit hindi ko po alam?"

"Maybe because you were too *busy* flirting around." My jaw almost drppped upon hearing her statement. Kitang kita ko pa kung paano halos magdilim ang mukha niya bago umupo sa isang swivel chair.

"Me? Flirting around?" Hindi makapaniwalang sambit ko bago umupo sa harapan niya. "Ikaw ba yung nilalandi ko para sabihin mong humaharot ako sa paligid?" I looked at her that's now boredly flipping the pages of this building Architectural designs.

"Ma'am." I poked her cheeks pero tinapik lamang niya ang aking kamay. "Kumain kana?"

Imbis na sumagot siya ay tiningnan niya lang ako ng mataman at tinaasan ng kilay.

Ano na namang problema nito?

"W-what?" Alanganing tanong ko bago umupo ng maayos dahil naiilang ako sa way ng pagtingin niya. Tahimik lang siya at isinara ang kaninang tinitingnan niya bago tumikhim at irapan ako.

"Why are you still here? You should go now. The classes will be starting any minute."

"Ayaw ko pa po. PE naman po ang next class namin so okay lang po malate." I said and get the book of designs on her hand at ako na ang nagtago nito sa isang drawer. "Kayo po? Vacant niyo?"

I saw how she sighed and simply rolled her eyes on me bago ako seryosong tiningnan na ikinalunok ko. "I said stop using that po and opo, right?"

Buhat sakaniyang sinabi, I unconciously bit my lower lip at amuse na tumingin sakaniya. I even sat beside her bago ipinatong ang kanang siko ko sa lamesa at saka ipinatong ang ulo ko rito para mas mapagmasdan ko siya.

"I'm respectful. Hindi ba dapat naman talagang may po and opo when I'm talking to you?" I let out a playful smile while looking at her gorgeous eyes na wala na namang kabuhay buhay.

"You're flirting with me then you want to use that respectful words on me." She hissed with her monotone na mas lalong ikinalawak ng ngiti sa labi ko.

"I respect ft. flirting with you. I'm a multitasker, you know." I giggle and wink at her pero mas lalo lang atang sumama ang timple niya dahil inirapan niya ako ng pagkatalim-talim.

"Yeah, multitasker." She sarcastically mumbled.

"Uh-huh."

"That's why you're flirting with Sven while you're flirting with me."

"Uh-huh--- wait, what?!" Gulat na tanong ko at agad napaayos ng upo dahil sa sinabi niya.

What the hell?

Sinasabi niya bang two timer ako?!

Ang kaunti naman kapag dalawa. Hindi ba dapat dalawang daan agad? Ang ganda ko ay hindi lang pang-dalawahan. Pangbuong sambayanan 'to.

"Tch."

"Ma'am naman!! Hindi ako two timer." Himutok ko na ikinaarko lamang ng perfectly shaped eyebrow niya.

"Did I say that you are one?" She asked.

Oo nga naman. Wala nga naman siyang sinabing two timer ako.

"Pero ayun yung pinopoint out mo." Kunot noo'ng saad ko bago humalumbaba sa mesa.

"Whatever."

"Edi wow."

Silence envelope the two of us. Mukhang wala na naman siyang balak magsalita kaya hindi na rin muna

ako umimik. I am just busy scrolling down on my phone dahil nagc-check ako ng stocks ko when suddenly, a chat popped up.

Samara Venus sent you a message.

Hindi ko alam kung ioopen ko ba o hindi dahil ramdam ko ang tingin ni Ma'am sakin pero sa huli, I decided na buksan nalang dahil baka importante.

@itzsamara
Where r u?

Halatang tamad na tamad na naman magtype ang babaeng 'to. Siguro ay inutusan lang 'to o napilitan para ichat ako dahil hindi naman talaga kami nag-uusap lagi through online.

@zj_loure
Secret.

@itzsamara
Damn u! Someone's looking for you in the gym. Kamukha mo.

Agad kumunot ang noo dahil sa nabasa. Kamukha ko?

@zj_loure
Why are you using your phone? Wala ba si Miss Lia? And what's the name daw? Gwapo ba?

I immediately looked at the woman beside me ng marinig ko ang mahinang pagpalatak nito. She's just crossing her arms na ikinataas ng kilay ko saka ko hinawakan ang pisnge niya at iniharap sakin.

"What's our problem, mare?"

"Mare your face."

"Okay." I pressed my lips together before a smile form in my lips. "What's our problem, Avey?"

"None."

"Really?" Kulit ko pa.

Se boredly looked at me and send death glares. I just smirk and playfully wiggle my eyebrows.

"You really look like my mare."

"Miss Montero---"

"Marechi." I grinned like a lunatic. "Your blood seems appetizing. How rare of you to have me?" I asked, lowkey asserting few information about Demon Slayer and of course yung kalandian ko.

"Stop it. You look like a demon." Bara n'ya na ikinatawa ko.

"Okay lang." I shrugged. "I can be a real demon if that will give me a chance to devour you."

"Maniac."

"What can you say if someone will ask you out---"

"Get inside." Putol n'ya na ikinalaki ng aking mga mata pero agad din akong napangiti.

"Eh? Can I get inside of you then?" Mapaglarong iniangat ko ang baba n'ya gamit ang pointing finger ko at itinapat sa aking mukha.

"Get inside the room, that's what I mean."

"I can share a room with you."

She rolled her eyes and tried removing my finger off of her chin when I slides it up to her jaw. I smiled when she glared at me and smack my thighs.

I was enjoying the moment of mine teasing the hell out of her when she suddenly held my jaw. She hardly cupped it but it doesn't give any pain at all----because it kinda brings shiver of unknown pleasure.

"Stop messing, Montero." Madiing aniya habang hawak ang panga ko. "Ililibing na talaga kita."

"Sa kama? Syur why nort----"

"Merde. Puis-je maudire ?" She whispered under her breath as she let go of my jaw and frustratedly hold her temple.

"Ano po?" Tanong ko dahil hindi ko gaanong narinig.

She emptily smile, showing a bitter expression. "Nothing. I was just asking how did you manage to look like that."

"Look what?"

"Gorgeously existing and lighting the surroundings just by sitting. Gracious, you look so good---"

I confidently laugh that stop her from talking. Mahinang hinimas ko pa ang aking mukha at pinasadahan ng daliri ang mahaba kong buhok. I even smack her shoulder lightly but there's clearly a hint of flirting.

"I know right, Ma'am. You're humbling me eh humble naman na ako---"

"You look so good in pestering my life. Get out you dummy!"

Imbis na ma-offend sa sinabi n'ya ay tumawa pa ako at umiling-iling. Sa kapal ng mukha kong 'to mukha bang tinatablan pa 'ko ng hiya?

Syempre naman yes kapag sumapi sa'kin ang pangit na hangin.

"Weh?--" Napatigil ako sa pagsasalita ng muling tumunog ang cellphone ko, causing for me to divert my attention into it.

@itzsamara
Wala si Ma'am even the twins. Dalawa silang naghahanap sayo. Parehas may hawig sayo but mas kamukha mo lang yung boy.

I finally stop mocking Ma'am Saviel when Sven totally caught my attention.

@zj_loure
Can you take a picture of them?

Wala pang isang minuto ay may isinend na agad na picture si Sven na lalong ikinakunot ng noo ko.

What the fvck are they doing here?

I felt my eyes turned into an emotionless one ng makita ko totally yung picture. Napahigpit din ang pagkakahawak ko sa phone habang mariing nakatitig sa screen until I felt her hand touches mine.

Sa simpleng paglapat ng kamay niya sa akin ay kusang kumalma ang buong katawan ko. I even loose my grip on my phone dahilan para mahulog ito sa lamesa.

I sighed heavily before looking at her na ngayon at nakatingin lang sa akin.

"Una na ako, Ma'am." Paalam ko bago tumayo at kunin ang mga gamit.

Honestly, I don't know if I should go where they are. Hindi ko alam kung anong ipinunta nila dito. This is the first time they went here for me if ever dahil mula ng pumasok ako sa college ay hindi man lang sila nagawi rito sa university.

"Dito po ba muna kayo?" Tanong ko sakaniya ng akmang lalabas na ako nang meeting room. She looked at me for a second before she stood up and held the doorknob.

"Let's go."

"Huh?"

"I'll go to the cafeteria." She simply says na ikinatango ko na lamang.

Sabay kaming bumabang dalawa at naghiwalay lang kami ng daang tinahak noong paliko na dahil magkaiba ang way ng gym at cafe.

Prenteng naglalakad ako papunta sa gym and when I finally get there, I saw the twin and Sven talking to them. Nakita ko rin si Yuki na papasok pa lamang kaya sumabay na ako sakaniya and she just give me a smile saka ako hinalikan sa pisnge.

Ngayon na lang ulit kami nagkitang dalawa dahil naging busy siya these past few days.

"Oh fuck." She utter when she saw my parents on the other side of the court na ngayon ay nakatingin na sa amin. "What are they doin' here?" Naguguluhang tanong nito pero nagkibit balikat lang ako at inakbayan siya.

Nakajersey siya kaya malamang ay may practice sila ngayon.

"Tita, Tito." Bati niya then she kissed their cheeks pero nanatili lamang ako sa kinatatayuan ko at hinintay silang matapos magbatian.

"Zajei, hindi ko alam." Sven mutter but I just nod my head bago ngumiti ng maliit sakaniya.

"Nagulat din kami pagkakita namin sakanila rito. Nagpalit lang kami ng jersey because of our training and then pagbalik namin, I saw them asking Sven kung naichat kana raw ba." Pagpapaliwanag ni Phineas na tinanguan ko lang din.

I saw how concerned and worry they are which made me let out a reassuring smile para mapanatag ang loob nila. I just say '*thank you*' at them for informing me dahil labas naman sila sa issue namin ng magulang ko.

Matapos iyon ay nagpaalam na rin ang tatlo dahil may training pa ang kambal at si Sven naman ay pupunta raw sa Archi building para kausapin yung professor namin sa gagawin naming special project.

"Zajei." Bati ni Daddy na tinanguan ko na lamang. "Let's go to your Uncle. Doon tayo mag-usap."

I lead them the way habang tahimik lamang ako. Matagal naging magkarelasyon si Mommy and Daddy. Mula raw pagkagraduate nila ng college ay sila na. They are both included in the elites family kaya walang naging issue both side and besides, hindi naman bumabase sa status ang family nila kaya naging madali yung paglelegal nilang dalawa.

Every gatherings, sila lagi ang magkasama. They achieve their goals and dreams together until they both got drunk in a party and by that, I happened.

My mother got pregnant at hindi naman siya tinakasan ni Dad. My father took all the responsibility at kasama na roon ang pagpapakasal nila. Upon growing up with them by my side, I saw how much they care for each other. They have the vibes that every child would ask for their parents.

Noong bata pa ako, I was so amazed by their lovestory. Kita ko kung gaano nila kamahal yung isa't isa until I turned 8 years old. At that time, I saw how things changes. Nagbago silang dalawa. Halos sa trabaho nalang nila iginugugol ang oras nila and they almost forgot that they have a daughter to take care off. Nawalan sila ng oras sakin at sa family bonding namin.

I saw in my two eyes how they started arguing every little time and I've got nothing to do but to cry and buried my face on my pillow para lang hindi ko makita kung paano unti unting mawasak ang pamilya ko.

I always treasure my family. People thought that our family is perfect because even them saw how my parents love each other pero parang nawala lahat noong minsang umuwi si Daddy from a business trip.

I heard their conversation and up until now, I still remember everything about it.

~Flashback~

"I met Vien on New Zealand, Zeah." My father said.

Kasalukuyang nakaharap sila sa swimming pool with wine glass on their hands.

"What happened?" My Mommy asked with her usual lovingly tone. I heard how my father heaved a deep sigh bago inisang lagok ang alak na nasa baso niya.

"I-i found out that we have a son." Bulong ni Dad na ikinakunot ng noo ko.

I may be young but I'm not stupid.

"How old is he?" Kalmadong tanong ni Mommy na mas lalong ikinagulo ko.

How could she be that calm upon knowing that Daddy have a son with another woman?

"Nine years old. Two years older than our daughter."

Buhat sa aking narinig ay kusang namuo ang luha sa aking mga mata. Really? Two years older than me? Does it mean na may kapatid pa ako?

"Zeah..."

"You just found it out when your business trip occurs?" Dahan dahang tumango si Daddy and I was shock when I saw that my mother hug him at the side.

These past few days makes me feel so sick of their arguments. Natigil lang ito noong umalis si Dad para sa business trip and my Mom got busy on her duty at the hospital. Ako lang ang naiiwan mag-isa sa bahay with the other maids na halos hindi ko na makausap dahil lagi na lang akong nakakulong sa kwarto ko simula noong magbago sila.

"It's fine. Hindi pa naman tayo noong nagkaanak ka and. . . You just found it out recently." Mommy said na mas lalong ikinahigpit ng yakap ni Daddy sakaniyang bewang. I saw it dahil napansin ko ang paghawak nito rito. *"What's your plan now? Vien is your first love, right? Siya naman talaga ang dapat papakasalan mo kung hindi lang nabuo ang anak natin."*

"I don't know. I don't want Zajei to be hurt." He mumbled na ikinabuntong hininga rin ni Mommy.

"The day that something happened between us, ayun ang time na dapat ay maghihiwalay na tayo diba? Dapat ay kinabuksan noong araw na iyon ay pupunta ka nang ibang bansa to find Vien and be with her again."

"Yes, that's our plan. Me, hahanapin ko si Vien at ikaw naman ay babalikan mo si Andrew." Nang marinig ko ang usapan nila ay agarang tumulo ang luha sa mga mata ko.

What is happening?

Akala ko ba ay gusto talaga nilang magpakasal sa isa't isa? Akala ko ay nabuo ako kasi gusto talaga nilang dalawa then now, I'm hearing this?

And then, Andrew? Si Tito Andrew ba yung tinutukoy nila? He is one of my father's friend dahil ilang beses na siyang pumunta rito sa bahay but I don't know that they have something like that from the past.

"What should we do?" Tanong ni Mommy makalipas ang ilang segundo nilang katahimikan. Magkayakap lamang sila at ako naman ay nasa isang sulok, trying to hide my sobs. *"As much as I want to be happy with Andrew, I can't hurt our princess."*

"She'll be hurt, Zeah. No matter how much we hide the truth from her, malalaman pa rin naman niya na hindi na natin mahal ang isa't isa noong nagpakasal tayo."

"She have a kind heart, Zeah. She will understand that." Dugsong ni Daddy na ikinatango ni Mommy.

"I will file the divorce paper immediately."

And that's the line that broke me into pieces.

~End~

"Zajei?"

I startled for a bit when I heard my father's voice at nakita kong nasa tapat na pala kami ng office ni Uncle.

I knocked thrice before I wipe the tears on the side of my eyes.

"What the? Anong ginagawa nyo rito?" Nagagambalang tanong ni Dean sa dalawang tao na ngayon ay kausap niya habang ako ay nakaupo na sa couch.

Ang tagal na noong huli kaming nagsama samang tatlo in one place. As far as I remember ay noong nagtalo talo pa kami because they stop me from getting the course I want which is pre-law.

"I'll leave for awhile. Excuse me." Paalam ni Uncle na tinanguan ko nalang din.

Napabuntong hininga ako ng maiwan kaming tatlo sa office ni Sir Vauh and parang ang sikip sikip nito para sa akin. They are suffocating me.

"Jei." Mommy called my nickname kaya napaangat ako ng tingin at tiningnan sila na ngayon ay magkatabi sa long couch. "How are you?"

"Just go straight to the point, please. I still have a class to attend." Prankang wika ko.

Bastos man kung papakinggan pero hindi ko na talaga kaya. Everytime I am seeing them, I am always losing my sanity and confidence I always tried to build up.

Simula noong iniwan nila ako, I always doubt myself because I've got no one to blame. Baka ako lang talaga yung may kulang kaya naghiwalay silang dalawa. Baka ako yung hindi sapat para manatili sila.

"We want you to study in New York."

Kusang tumaas ang kaliwang kilay ko nang sabihin ni Daddy ang mga katagang iyon. Ako? Mag-aaral sa New York? Ulit? Noong gusto kong ipagpatuloy ang prelaw doon ay umayaw sila tapos ngayong maayos na ako rito ay saka sila papayag na bumalik ulit ako at mag-aral doon?

What the fvck is this?

"No." Saad ko matapos silang titigan ng mataman.

"Just do it, Zajei Loure. If your grandparents are still alive, they would also want you to study in there--"

"If they are alive they would respect all the decisions I made." I exclaimed before I clenched my jaw.

This is not what I want everytime I am seeing them. Palagi na lamang nila akong dinidiktahan.

Even after my break up with Kaios na wala naman silang kaalam-alam ay nakialam sila by grounding me. Hindi naman talaga nila alam ang nangyayari sa buhay ko dahil masyado silang abala sa sarili nilang mga buhay at pamilya.

"Zajei--"

"Just please, Mommy." Unti unting tumulo ang luha sa mga mata ko. Memories are keep on flashing back and here I am, nakikiusap na naman sakanila matuloy lamang ang gusto kong mangyari na most of the time ay wala rin namang kabuluhan dahil hindi nila ako pinapakinggan. "Just please, for once, don't control me like I'm just a piece of toy you have made."

Sa tuwing nakikita ko sila kasama ang iba nilang anak, hindi naman sila ganito. They gave them the freedom to decide on their own pero bakit pagdating sa akin ay dapat kontrolado nila lahat? Putangina parang kulang na nga lang ay pati bawat gagawin ko ay iuutos nila.

"We don't meant that thing, Jei. We just want the best from you and that is to keep you away from that cheater."

A bitter smile escape from my lips at tuluyan ng bumagsak ang masasaganang luha sa mga mata ko.

"A cheater?" I chuckled humorlessly before wiping my cheeks. "You want me to stay away from Kaios which is a good friend of mine? Gusto nyong lumayo ako sa isang tao na tingin nyo ay manloloko? Eh, hindi ba niloko niyo rin naman ang isa't isa? Kasal pa kayo noon pero sumama na kayo sa mga bagong asawa niyo ngayon? Isn't it worse than Kaios did for you to accuse him a cheater when you are also one---"

My mother cut me off by slapping me.

Isang ngiti ang nakaalpas sa labi ko bago hawakan ang gilid ng labi ko na ngayon ay dumudugo. Mommy is wearing a ring kaya malamang ay dudugo talaga ang labi ko kung saan tumama ito.

"S-sorry--"

Hindi ko na siya pinatapos pa at tumalikod na ako. I leave them alone saka tumakbo papunta sa university chapel.

Agad akong umupo habang sapo sapo ang aking mukha. I am sobbing hard while praying and asking Him to help me.

Damn it.

Pagod na pagod na ako sa paulit-ulit na issue namin ng parents ko.

Patuloy lang ako sa pag-iyak when I felt someone's hand at my back, gently caressing it. Hilam ang luhang tumingin ako rito and I was greeted by her concerned eyes.

Huminga ako ng malalim bago pinunasan ang luha sa mga mata ko because this is I don't want. Ayaw ko nang may nakakakita sa aking umiyak dahil parang ang hina hina ko.

I was keep on wiping my cheeks dahil walang tigil ang pagtulo ng luha ko until I felt her embrace. She hug me at my waist and held my head. She place my head at her neck while she's tapping my back. Lalong bumuhos ang mga luha ko while she's staying silent and comforting me like a kid.

"M-ma'aam. . ."

"Just cry, Zj. I'm here."

And just like that, I found the home I've been looking for a long time.

Chapter 22

Zajei's POV

I fixed my posture before kicking the target. Pawis na pawis na ako at hinihingal sa walang tigil na pagsipa sa target pad ko.

I've been here for almost three hours now. Nang matapos akong umiyak ay nagpaalam na ako kay Ma'am saka pumunta rito sa gym na laging tinatambayan ko.

It is the place where I let my frustrations out. This is my secret haven.

Ibinigay 'to ni Uncle Vauh noong nag-eighteen ako as his birthday gift together with my father parents. It's like a wide property na puro hobbies ko yung nakalagay like my own gym, my own fire range and many more. I am the only one who have access on this place kasi isang mechanical key lang yung susi sa buong lugar.

"Damn it." I curse when I am really getting out of my mind. I am so distracted, tangina.

Huminga ako ng malalim bago umupo sa sahig at sumandal sa malapit na pader. Namumugto pa rin ang mga mata ko but I don't mind. Mawawala rin naman 'to soon. What I am thinking hard right now is how can I approach Mrs. Acozta again?

Ni minsan ay hindi ako nakitang umiyak ng mga kaibigan ko, even Yuki. But now, my professor saw me crying and what the funny thing is she comforted me tapos hinayaan ko pa.

I frustratingly brush my hair using my fingers before slamming the wall beside me. I shut my eyes before standing and getting my phone na kanina pa tunog nang tunog.

[Zajei, where are you?] Sven asked right after I answered her calls. Kanina pa kasi siya tawag nang tawag but I just answer it now.

"Why?"

[Let's meet up. Samahan mo ako.]

"Where?" Tanong ko matapos tanggalin ang mga nakalagay sa katawan ko. I put my phone down at niloud speaker ito bago magpunas ng pawis.

[Basta. Iinom tayo.]

"I don't want to get drunk, reindeer. Ikaw nalang." Tanggi ko dahil hindi talaga ako madalas umiinom kapag masyadong corrupted yung utak ko.

Mas sasakit lang ulo ko dahil sa hangover kinabukasan kaya ayaw ko nang alak minsan.

[Then don't drink. Samahan mo lang ako and trust me, you'll enjoy it.]

....

"Putangina mo naman, Sven!!" Himutok ko matapos namin makasettle sa isang table na nasa dulo.

Ang walanghiyang 'to kasi ay hindi ako tinigilan hangga't hindi ko siya pinupuntahan sa condo niya kaya ang ending, andito kami sa sinasabi niyang lugar na maeenjoy ko raw.

"What? Problema mo dyan?" Tumatawang tanong niya bago inumin ang Jack Daniels na hawak hawak niya.

"You just brought me into a gay bar!" I screamed dahil medyo malakas ang tugtog at nabubwisit talaga ako rito sa multo na 'to.

Okay lang naman kasi kung sinabi niyang dito kami pupunta para naman at least may idea ako. Pero kasi naman putangina, hindi pa kami tuluyang nakakapasok at nakakaupo ay may nag-approach na agad sa akin at inaaya akong mag-s*x.

Tanginang hayop 'yon, mukha ba akong easy to get?!

"So what? C'mon girl, explore your sexuality." She said smirking.

Imbis na makipagtalo at kaltukan s'ya ay sumandal na lamang ako sa couch at hindi na ininda pa ang mga tao na nakatingin sa akin.

Bahala sila d'yan. Galit ako ngayon sa lahat, tangina n'yo.

I didn't mind to drink or socialize. I just busy myself to my phone until a notification pop up.

From Avey:
Where are you?

I bite my lower lip, mentally having a battle against myself. I'm having a second thoughts kung magrereply ba ako o hindi na dahil nahihiya pa rin ako sa nangyari kanina.

But as usual, at last, I replied.

To Avey:
Bar.

I stared at my reply for a minute or two before composing a new message.

To Avey:
Gay bar. Thanks to your sister-in-law.

I threw my head up when someone poke my arm and notice how Sven give me a nudge.

She went closer to my ear so I can hear her.

"Nakatingin sa'yo yung isang famous artist ngayon! Bisexual 'yon. Gusto mo ba? Try mo lang." May kalakasang saad n'ya na mataray kong ikinasinghap.

"Sabihin mo hanap s'yang iba. Hindi para sakan'ya ang gandang taglay ko." I stared back to the girl she's pertaining. She immediately give me a flirty smile na ikinangiwi ko.

Kumaway pa ito at itinaas ang baso ng alak n'ya kaya itinaas ko ang aking gitnang daliri.

"Zajei, maraming tao. Baka bukas nasa news kana kasi pinakyuhan mo ang idol nila." Saway ng kasama ko na ikinangisi ko lamang.

"Pake ko? Mayaman ako, reindeer. Bibigyan ko silang lahat ng pera."

"Tanginang 'to nanghihingi ka nga lang sa'min ng isang daan." Himutok n'ya kaya inilabas ko ang aking wallet at humugot ng sampung libo.

"Wala akong cash lower than one thousand bill. Ipinapamigay ko agad 'yon sa street children para may pambili sila ng pagkain. Ang bait ko 'no? Gano'n talaga kapag maganda." I mockingly flipped my hair to the side and looked back at my phone nang mag-vibrate ito.

From Avey:
Go home.

To Avey:
Pasundo.

I chuckled and shook my head.

Malabong sunduin ako no'n. Anong oras na rin, eh, pero kung susunduin n'ya nga ako ngayon dito ay ililibre ko s'ya sa gas. Ipagpapatayo ko pa s'ya ng gas station, hospital, kulungan, zoo, condominium, sementeryo, funeral homes, at syempre bahay kasama ako.

From Avey:
I can't. I'm with Seth.

Napabuntong hininga na lamang ako matapos itong mabasa bago tumayo at hinila si Sven sa damit bago pa man ito makainom ulit ng panibagong baso ng alak. I dragged her out of the gay bar saka siya isinakay sa kotse ko at agad itong pinasibad papalayo.

"Hoy tangina, Zajei! Mahal yung entrance sa bar na 'yon, sayang! High end 'yon kaya bayaran mo ako!" Nagpapapadyak na batid niya pero hindi ko na siya pinansin at nagfocus nalang sa pagd-drive.

Minutes after, nakarating kami sa isang bar pero hindi ganoon kalakas ang music. Parang chill lang ganon kaya agad ko siyang inaya sa loob at nag-order ng mga drinks.

"Oh my fvcking goodnesses my ass is in Mount Everest." Bangag na sambit n'ya.

Kunot noo'ng lumingon ako sa taong kasama ko nang bigla ako nitong hampasin mula sa likod. She's looking at the other side of the place habang medyo nakaawang ang mga labi kaya napalingon ako sa tinitingnan niya and I felt a huge lump in my throat after seeing it.

I saw her. . . with her *husband*.

Ay magkasama nga.

Sana all magf'file ng divorce.

I let out a small smile before sitting and drink the vodka, bottoms up.

Binabawi ko na yung sinabi kong hindi ako nag-iinom kapag masyado akong problemado. Mag-iinom

ako ngayon, sagad hanggang buto.

"Sven?"

"Kuya, hey!" Hindi ko alam kung lasing na ba si Sven o talagang ganito lang siya.

Hindi naman siya ganon kaputi kaya hindi ko alam kung namumula na siya pero sa way nang pagsasalita niya ay parang nakahithit na siya ng droga.

"What are you doin' here?" Her brother asks at napansin ko pang napalingon ito sa akin but I didn't look back. Kasama niya kasi si Ma'am and I know that she's staring at me the whole fvcking time since then.

Okay, I regret choosing to seat malapit sa may exit nitong bar. Medyo dulo na kasi ito kaya hindi gaanong pansinin pero talagang malinaw ata ang mata nang kapatid ni Reindeer kaya napansin pa ang kapatid niya.

"Isn't it obvious, Kuya? We're having fun." Sven giggles then pinch my cheeks na agad kong tinanggal. She then wink at me before leaning forward, "I'm with my crush, Kuya. Saje, meet my Kuya. Kuya, meet Saje, she's my new girl crush now."

I frowned upon hearing her statements at pinadalhan siya ng naguguluhang tingin pero pasimpleng kinindatan lamang ako nito at saka hinawakan ang kamay ko at marahang pinisil ito.

"Oh really? Can we join you?" Nakangiting tanong ng *aswang* ni Ma'am kaya tumango si Sven at ako. Mukhang hinihintay din kasi niya yung permission ko kaya wala akong nagawa kung hindi ang pumayag.

Mrs. Acozta sat beside me at sa tapat naman niya yung aswang dahil pang apat lang naman 'tong table. Sa hindi malamang dahilan ay biglang bumilis yung tibok ng puso ko dahil ramdam na ramdam ko ang madilim na aura niya. I am not looking into her eyes dahil nahihiya pa rin ako pero sapat na yung presence niya para masabi kong bad mood na naman siya.

"So, ikaw yung Ate Zajei ni Shan, right?"

"Yeah." Simpleng sagot ko at muling uminom ng alak. Napangiwi pa ako ng maling alak na pala yung nainom ko.

I was drinking vodka dahil ayaw ko pang malasing pero ang nakuha ko na pala ay yung Bacardi ni Sven.

Putangina ang pait. Mas bitter pa ata 'to sakin upon seeing my professor with her husband.

Kapag talaga hindi pa dumating ang divorce paper nila ay ako na ang tatawag sa firm namin sa New York. Kung yung sa parents ko nga naasikaso agad nila, ito pa kayang sa aasawahin ko?

Huh. I'm not Zajei without the Z.

Z stands for zillion of beauty.

"I'm Seth Acozta. Thank you nga pala sa pag-aalaga sa anak namin ha." I just nodded and smile a little bago sumandal sa upuan ko at inabot ang kamay niya for a hand shake.

"Zajei Montero, Sir."

"Oh, no. Just call me Kuya tutal ikaw naman ang pamangkin ni Vauh. He is a good friend of mine and my *wife."* Lumingon pa siya kay Ma'am na busy lang sa pag-inom sa cocktail na hawak hawak niya bago muling ibalik ang atensyon sa akin.

"He says that you're his colleagues?" I asked para naman may malaman ako sa history nila nina Uncle.

Tumango ito bago ibaba ang alak na hawak.

"Yes. But we're not on the same age." Sagot niya na tinanguan ko nalang kahit na hindi ko alam kung bakit ayun ang sinabi niya.

Though, I don't care na. Umiikot na yung paningin ko kaya bahala na sila.

"Babe!!"

"What?" Iritadong tanong ko kay Sven ng tapikin nito ang pisnge ko. I opened my eyes for a seconds dahil nahihilo na talaga ako bago salubungin ang mga mata niya.

"Don't shleep. I-i don't know where your condo is." Utal na bigkas nito na bahagyang ikinangisi ko.

Sa estado naming dalawa ay siguradong hindi na kami makakapagdrive pa. Alam niyo namang hindi ganoon kataas ang alcohol tolerance ko and I'm a li'l bit aftaid on what things could happen if ever dahil noong last na nalasing ako ay may ginawa akong kahihiyaan kay Ma'am tapos ngayong lasing na naman ako ay kasama ko na naman siya.

My goodness!

Imbis na muling dumukmo sa lamesa ay napili kong kunin ang bagong bukas na vodka at inisang lagukan ito. Ramdam ko ang muling pag-ikot at paglabo ng paningin ko bago ko ibaba ang bote.

I chuckled when I saw Sven in front of me na ngayon ay pakurap kurap pa habang hinahawakan ang ulo niya.

"Reindeer, you have a twin? Dalawa ka sa paningin ko." I giggle saka iwinasiwas ang kamay ko and I heard her drunk accusations dahil daw bakit ako nambabatok.

"You jerk! A-anong dhalwa ako? Gagash! I don't have a twin sishtah!" Pakikipagtalo niya pero ngumiti lamang ako ng matamis at sumandal sa naamoy kong mabango.

"Hm, you're soft." I mumbled and snuggle close to the thing that is so fascinated to sniff. Ang bango niya and I want to cuddle with it everytime.

Her scent is intoxicating maybe because of the alcohol scents.

"Miss Montero, get off me."

I frowned when I heard my professor voice kaya napamulat ako nang mata at tumawa ng mahina. "I'm hearing her voice out of nowhere. . . Damn, I'm getting out of my mind." I laughed softly before massaging my temple.

"Sav, lasing na ata 'yan."

"Don't state the obvious, Seth." Oh, that voice again. That soft yet serious voice that never fails to makes me shiver in unknown feelings. Of course, I know that voice. It only belongs to my *Avey*.

"Do you know where is her house?" Anang noong lalaking boses na hindi ko na masyadong makilala pa dahil parang nab-block na ang sistema ko dahil sa alak. "Vauh is probably on his deep slumber now. Might as well, tayo na lamang ang maghatid sakaniya--"

"No. . . You take care of Sven and I will take care of her." Mabigat man ang sistema ko dulot ng alak ay nagawa kong ngumiti at mapakagat sa ibabang labi habang pinapakinggan ang boses niya.

It was one of my favorite music I ever heard. That soft yet serious voice with no melody but it has its own rhythm.

"Are you sure?"

Ang kulit naman ng lalaking 'yon. Kanina pa sila nag-uusap ni Avey tapos tanong pa rin siya ng tanong.

"Yeah. . . I can handle this." She says plainly before I felt her hand covering my waste. "I'll just fetch Shanen tomorrow right after your lunch with her."

"Okay." The man stated at para akong nasa outer space dahil parang hindi ko na maramdaman ang sariling katawan ko. "Just beep me if anything happened, okay? . . . We will go ahead."

Hindi ko na narinig muli ang boses ni Ma'am kaya wala sa sariling napahawak ako sa kamay na nasa bewang ko bago ito pisilin.

I felt the person beside me move before I smells her scent again.

"Can you stand up?"

"No. Carry me, please." I says before I slowly open my eyes and I was bewn greeted by her soulful orbs. "You look hot." I utter when I saw that she's slaying her drunk simple make up with a dark red matte lipstick.

"You look hot, Ma'am." I smile sweetly before encircling my arms around her nape. "Hotter than the Sirius and probably hotter than the planet Venus."

"C'mon, get up now." I pouted ng hindi man lang niya pinansin ang mga sinasabi ko at hinila na lamang ako patayo bago ko naramdaman ang paghigpit ng pagkakahawak niya sa bewang ko.

Dahil alam ko namang medyo mabigat ako ay pinilit kong maglakad ng maayos habang nakasuporta siya dahil baka sa isang araw pa kami makauwi if ever na magpapabebe pa ako. I wanna lay down at my bed immediately.

"Careful." She held my head ng muntikan na akong mauntog sa pag-alalay niya sa akin papasok ng sasakyan.

By the car's scent, I can say na hindi ito ang sa akin.

"Ma'am." I called her when I saw her putting the seatbelt on me. Panandaliang lumingon siya sa akin

bago ako ngumiti ng matamis at hawakan ang kanang pisnge niya. "Take me to heaven."

"You're drunk. Just sleep, Miss Montero." She utter before putting my hand down and started the car's engine dahil nakasuot naman na siya ng seatbelt.

"I don't want you to call me that way." I cross my arms and pouted like a kid habang nakatitig sakaniya dahil mas nahihilo lamang ako kapag tumitingin ako sa bintana.

"What do you want me to call you, then?"

"Call me *baby."*

*"*You're not Shanen." She stated before taking a glance of me saka muling ibinalik ang tingin sa daan.

Blurred lang naman ang vision ko pero naaaninag ko pa naman siya at ang mga ginagawa niya.

"Call me wifey."

"We are not married."

"Marry me so I can be your wife."

"It's not that easy."

"But you're willing to marry me?" I felt like my mood lighten up saka ngumiti ng malawak na tila nanalo sa lotto.

"You can't even make me fall then now you're asking me that question." She said with disbelief in her voice.

"Give me the papers showing that you're not married anymore and I'll do everything to make you fall. Kapag hindi kana kasal, kapag hindi mo na dala ang apelyido n'ya, kahit saan ka pa magpunta, I'll do anything just to prove you how much I want you in my life."

"It's not that easy."

"Tch." Tanging nasambit ko bago pumikit. I felt that she stop the car and when I open my eyes once again, nakita kong nasa parking na kami ng condo ko.

"Put your hand around my shoulder." Utos niya na agad ko namang ginawa. My face is on the crook of her neck kaya amoy na amoy ko yung pabango niya mixing with the alcohol scent and trust me, it is enough to lose my sanity.

"Keys."

Dahil sakaniyang sinabi ay agad kong dinampian ng mabilis na halik ang jawline niya and I felt that she stiffened before she look down and face me. I smile at her but she just arch her brow that made me smile even more.

"What? I already give you a key. . . Oh no, wait. You said 'kiss' right? Should I give you another two?---"

"Gracious!" Stress na untag niya bago ako irapan. "I said keys, Miss Montero. Susi!"

My mouth form an 'o' before I pressed my lips to stop myself from giggling but at the same time, I felt my cheeks heated. Ang init ng mukha ko dahil sa katangahang ginawa ko dahil sa maling pagkakaintindi.

Nang makarecover ako ay itinapat ko lang ang pointing finger ko sa fingerprint sensor para mag-unlock yung door. Hindi ko kasi alam kung dala ko ba ang key card at susi ko kaya ito nalang muna.

"Hmm." I immediately straddled my pillow and hug it tightly bago mariing ipinikit ang mga mata.

Makakatulog na sana ako nang maramdaman ko ang magagaang pagdikit ng towel sa braso ko kaya agarang napamulat ako at napatingin sa gumagawa nito.

"Oh, you look like someone I know." I said, drunkly.

"Someone who?" Weird. Even her voice is the same as hers. But it is impossible that they are the same right? Mrs. Acozta wouldn't dare to be here and take care of me dahil paniguradong busy yon sa asawa at pamilya niya.

Ang sabi pa naman n'ya kanina ay mahal n'ya ako---ah, mali. Mali kayo kasi ang sabi n'ya kasama n'ya ang asawa n'ya na mukhang lamang dagat.

Sea creature being Seth Ion na kinuha sa sea lion.

Dalhin ko kaya s'ya sa ocean park? Ipapakilala ko s'ya sa mga kamag-anak n'ya 'no? Ang bait ko naman masyado no'n. After he married the woman I want to be with I will give him to pleasure to meet his sea family?

Oh. I'm really born to spread kindness.

"Avey. You looks like Avey." I mumbled before I let out a sweet smile. "Do you know Avey?"

"Who is she?"

"She's my wife." I giggled before I raise my left hand and gesture her to look at my ring finger. "You see that? That's her ring." Proud na saad ko bago sinubukang umupo at sumandal sa hardboard ng kama pero hindi ko magawa kaya tinulungan niya pa ako saka ipinagpatuloy ang pagpupunas ng katawan ko.

I am just staring at her the whole time while she's cleaning me. Pinalitan niya rin ako ng damit but she leaves my underwear and cycling on saka isinuot ang pajamas ko.

"You know, I am straight." Lasing na bigkas ko matapos niya akong abutan ng tubig at pinilit ipinainom ito sa akin. "I am straight and I am sure of it. . . Not until this woman came into my life and made me happy. She made me genuinely happy." Ngumiti ako ng matamis bago siya hilahin sa tabi ko.

I get her hand and gently play her fingers with mine.

"Who's that woman?"

"Why would I tell you? Baka sabihin mo sakaniya, eh."

"I won't say it." Tiningnan ko siya ng mariin at nakipagtitigan naman siya pero sa dulo ay umiling lamang ako. "I promise, I won't say it."

"No. Ayaw ko." Tanggi ko saka binitawan ang kamay niya. I also lay down at my bed and shut my eyes firmly.

"Come on. . ."

"Uhm, clue nalang." I says and point my pointing finger at my heart. "That woman is amazing, gorgeous and have a beautiful smile and soul."

"Just say her name." Naririnig ko na ang pagkafrustated ng boses niya dahilan para tumawa ako ng mahina at huminga ng malalim.

"Why are you so curious? Panaginip kalang naman."

"What?"

"You're just a dream. You may be look like Architect Saviel Acozta but I know that you're not her." Wika ko bago masahiin ang ulo ko dahil nararamdaman ko ang pagpintig nito.

Hindi ko nga alam kung bakit pa ako nakikipag-usap sakaniya eh antok na antok na ako.

"And why was that?"

"Because that woman is different. Ma'am is unreachable, cold, serious, and *unique*. She's attractive as well that's why men's in the university are drooling over her and I hate them for doing that." May bahid na inis ang mga huling katagang sinabi ko bago ako dumapa sa kama and let out a frustrated groan.

Ang daming nagpapantasya kay Ma'am sa university because I saw how men looks at her everytime she walked pass by.

"Why do you hate them?"

"Ugh, are you stupid? Ma'am is Avey. They are only one and Avey is my wife." Inis na bigkas ko sa kamukha ni Ma'am dahil kanina pa siya tanong ng tanong kitang naiinis na ako rito.

"Then why are you acting like that?"

"Because she is my wife nga. Ang kulit mo naman, eh!"

"What if you're not her wife? What would you do?" Sandaling natahimik ako sa tanong niya at unti unti na ring umayos ng higa. Hindi ko na alam kung ano ang posisyon niya ngayon pero bahala na siya.

"If I am not her wife, condolence nalang sa asawa niyang aswang." Bitter na himutok ko bago ngumisi ng nakakaakit. "She's beautiful, you know."

"And then?"

"I wanna taste her lips." Wala sa sariling bigkas ko dahil naalala ko ang mga labi ni Ma'am. Hindi ko alam kung bakit ko nasabi iyon, it feels like bigla nalang itong kumawala sa bibig ko. "I wanna devour her mouth.".

Hindi nagsalita ang kaninang kausap ko kaya marahil ay tulog na siya o baka naman may ginagawang iba dahil nga nasa panaginip ko lang kami.

Lasing lang naman ako pero hindi ako tanga.

"Ma'am Acozta is the most thrilling person I've ever met. . . I love her hazel brown eyes with a touch of gray." I whispered like a hush with my husky voice bago huminga ng malalim at pinanatiling nakapikit ang mga mata.

Unti unti akong humarap sa side kanina noong kamukha ni Ma'am until I felt a soft thing in my lips.

It feels like a gushed of wind because it instantly went away and seems like pulling it away from me.

I frown.

Soft? What the fvck is that?

"*Sweet wine*." I unconciously stated ng marealize ko kung ano ang lasa noong bagay na nakadikit sa labi ko bago unti unting idinilat ang mga mata and the first thing I saw was her parted lips.

Shock was evident on her eyes when I take a look of it and then suddenly, tumama ang liwanag ng bwan na tumatagos sa bintana ng kwarto ko sa mukha niya.

"You looks like Avey." I repeated before I lean closer to her and put my arm and hand around her waist to hug her. I also place my face at her neck and gently plant a kiss on it.

She looks like Avey, she looks like my wife.

I repeated for the nth time as I bite my lower lip and fell to the most peaceful dreamland of mine where the only place that I can call her mine.

And yeah, I think I should really check my sexuality right now.

"ThewomanI'vebeentalkingaboutisyoudhfgdhdhshsh!"

Chapter 23

Zajei's POV

Oh, ghad.

Hindi na talaga ulit ako iinom ng sobra. Ang sakit ng ulo ko, deputa.

Inilibot ko ang paningin sa kwarto and thank God, I'm in my room. Hindi ko na alam kung paano ako nakauwi dahil ang huling natatandaan ko lang ay nakasama namin ni Sven sina Ma'am at yung sea creature niyang aswang.

I get up from my bed and immediately held my head dahil tila binagsakan ako ng ilang daang hollow blocks. Nang makapag-adjust ay pumunta na ako ng cr to do my morning routine bago lumabas ng kwarto.

Agad akong nagtungo sa kitchen to drink some water dahil parang madedehydrate ako sa letseng hang over na 'to.

"Oh." I mumbled when I saw a note in my refrigerator saying,

"I have to go. Just take the medicine and the food I cooked. ~Mrs. Acozta"

Kusang sumilay ang ngiti sa labi ko at binalingan ang mga pagkaing inihanda niya saka ako kumuha ng tubig.

Maganang kumain ako bago ininom ang gamot for headache saka ko naisipang ichat si Ma'am para makapagpasalamat and also to ask why did I end up here.

@zj_loure
Ma'am!!!

I was busy washing the dishes when my phone beep kaya dali dali ko itong tiningnan pero agad rin akong napasimangot ng makitang TNT lang pala 'yon.

Epal ang gago.

Ipinagpatuloy ko muna ang paglilinis ng pinagkainan ko saka ko muling ichineck ang cellphone, hoping that she already sent a message but sadly, she haven't.

Dahil sa sobrang bored ko ay gumawa na muna ako nang mga plates and some plans for the miniature para sa gagawin ko next week. Tumigil lang ako nang kumalam ang sikmura ko kaya napatingin ako sa wall clock and I was very much surprise to see that it is almost 6 pm.

Dahil sa sobrang pagod ko ay nag-order nalang ako ng foods via online. Right after I did it, I visit my social media account and I saw that she already messaged me.

She messaged me 5 hours ago.

@Saviel
?

What the fvck? Isang question mark lang talaga?

Dahil naman nakita kong online siya ay agad akong nagchat dahil aminin ko man o hindi, I have this feeling that I miss her.

@zj_loure
Magandang gabi pero mas maganda ako.
What are you doin' Ma'am?
Opps, don't say that you're thinking of me. I already know that.
Pero okay lang po talaga kung miss niyo ako para mamiss din kita.

Magta-type pa sana uli ako ng bigla itong magreply causing for me to let out a lopsided smile.

@Saviel
I have no time for that, Miss Montero. I have a lot of things to do.

@zj_loure
Awts. Like what? You ignore me for an hour earlier!

Natatawang inaayos ko yung mga ginamit ko kanina habang inaantay siyang magreply. Kanina kasi noong unang nag-chat ako ay isang oras bago siya nakareply kaya parang ang sarap konsensyahin ni Ma'am kahit na hindi niya ako responsibilidad.

@Saviel
And so? I didn't complain when you ignore me for 5 hours, missy.

Ay wow bilang niya.

@zj_loure
You just did, Mommeh.

I chuckled when she just seen me but after a minute, I saw that she's typing.

@Saviel
Ah, k.

I was just reading the last message she have sent dahil natutukso akong tawagan siya. I want to hear her voice and I don't fvcking know why.

Huminga muna ako nang malalim bago pindutin yung call icon at halos naka ilang ring muna bago niya sagutin.

Omayghaddddd!

Kinakabahan ako, punyeta. Anong sumanib sa katawan ko at masyadong mabilis ang tibok ni harty mahlabs.

"Hello Ma'am?"

[Hm?] She hummed and damn, it makes me close my eyes.

"May ginagawa ka?" I asked dahil naririnig ko ang tunog sa pagtitipa sa laptop and I have this feeling

that she's working as of now.

[Yeah. You?]

"I also have." I mumbled in my calm voice at bahagyang umayos ng upo sa couch.

[Why did you call if you have something to do right now?] As usual, she's using her serious tone again tulad ng ginagamit niya sa loob ng klase.

"I. . . Uh, I just want to?" Hindi siguradong batid ko bago bununtong hininga.

I just want to hear her voice. That's what I supposed to say but I don't have the courage to.

"You? Anong ginagawa mo?"

[Designs.] Simpleng sagot niya na ikinatango ko kahit na wala naman siya sa harap ko. *[How's your day?]*

Oh, shit.

Tinatanong na niya kung anong nangyari sa araw ko. Tangina kailangan ko na atang mag-ayos ng mga gamit para makalipat na ako sa bahay niya immediately so that we can be together---

[Miss Montero?]

"Yeah, sure. I'll prepare our marriage." My eyes widen when I realized what the hell I just said. Gago, hindi ko sinasadya 'yon. *"I mean, ano, Ma'am, ano ayos naman."* Kinakabahang saad ko dahil baka kung anong isipin niya sa sinabi ko.

"Ma'am? What happened last night?" Tanong ko makalipas ang ilang segundong katahimikan.

Wala talaga akong maalala kagabi. Para akong nagkaroon ng one night amnesia and I'm so worried dahil baka kung ano na naman ang nagawa ko sakaniya. I hope that it's not worse than the last.

I frowned when I heard her clear her throat. *[Nothing. Nothing happened.]*

"Legit ba 'yan? Hindi mo ka nag-take advantage sa kagandahan ko?"

[Ang kapal naman ata nang mukha mo, Miss Montero.] I chuckled nang mahimigan ko ang inis at pagkamaldita sa boses niya.

"Totoo Ma'am ha? Hindi ka nagtake advantage? Hindi mo ako ninakawan ng halik eh ang sarap pa naman ng lips ko----"

I laughed in awe when I saw that she ended the call without even further notice.

Guilty ata si Ma'am.

Pero okay lang naman. Hindi naman ako magagalit kung hinalikan n'ya nga ako basta dapat ulitin n'ya.

Gusto kong ibalik yung ninakaw n'ya, eh.

...

"Jei."

"Oy." Bati ko kay Kaios ng makalapit siya sa akin. I was fixing my gear dahil may training kami ngayon for the upcoming competition next month bago ang graduation.

Last ko na 'to kaya I was aiming for the grand champion as always.

"Kain tayo later." He says, smiling.

Ilang araw ko rin siyang hindi nakita. Ang tagal niyang hindi nagparamdam pero iniisip kong baka busy lang din siya dahil graduating na rin.

"With?"

"With the twins."

"Just let them know first." Saad ko bago tapikin ang balikat niya at naglakad na papalayo to start my training.

Kakatapos lang ng class ko and sadly, I didn't see Mrs. Acozta dahil may meeting daw ito kaya yung isang Archi prof ang naglesson sa amin kanina. Hindi nga ako masyadong nakapagfocus dahil lumilipad yung isip ko.

"Nice one." Papuri ni coach when all of my shots was bullseye. Hanga na naman sa akin si coach na kamukha ni Mang Kepweng.

Charr.

"You did great."

"Thanks." Simpleng ngiti ko bago ibaba ang ginamit na bow. Ang sakit kaya sa braso kahit na ang tagal ko nang gumagamit noon.

Habang nagpapahinga ako ay pinapanood ko si Kaios na kasalukuyang nagt-training. Gumaling siya. Hindi naman consistent ang mga tira niya dati pero ngayon ay may improvement na.

"Hey." Bahagyang napapitlag ako nang biglang may nagsalita sa likod ko.

Tangina naman.

"Oh?" I asked boredly dahil akala ko kung sino na ang nanggugulat. Pansin kong these past few weeks ay naging magugulatin ako eh hindi naman ako ganoon dati.

"You remember me?"

"Of course, Ice." Pairap na batid ko dahil hindi naman niya ako nakikita dahil nga nasa likod siya.

Ice is Kaios' cousin and a part of SSC.

"Gaano kayo katagal ni Kaios?" Tanong niya out of nowhere kaya napabuntong hininga na lamang ako

dahil bigla bigla nalang siyang nagsasalita.

"Almost one year."

"Why did you two broke up?"

"Why do you wanna know?" Kunot noo'ng tanong ko because he seems so curious but too off either. Base sa boses niya ay may alam siya pero parang wala.

I felt him move and walk kaya napatingin ako and saw how he sat beside me.

"Because he is my cousin."

"Then ask him."

He look at me boredly through his shoulder bago ako taasan ng kilay. Kalalaking tao, attitude.

"Haven't I told you that we're not on good terms?" I arch my brow at his statement at inalala kung kailan niya sinabi and yeah, sinabi na nga pala niya noon nasa Batanes kami. "I just want to know *the story*."

Mas lalong tumaas ang kilay ko sa sinabi niya bago ko tuluyang sinalubong ang mga yelo niyang mata. His aura is extremely different from Kaios.

"I saw him in his condo with someone." Mahinang saad ko bago sumandal at iniiwas ang tingin sakaniya.

His eyes is a fvcking mystery. Hindi mo malalaman kung anong tumatakbo sa utak niya and I don't even know if he really don't know kung anong nangyari sa amin ni Kai eh sobrang nachismis dito sa university after our break up.

"Are you sure?" Muling kumunot ang noo ko dahil sa tanong niya.

"I saw it on my own eyes."

"You're dumb."

"Excuse me?" Konti nalang talaga ay mabibigwasan ko na 'tong lalaking 'to. Parang ang laking katangahan ang sinabi ko para sabihan niya akong dumb.

"What are you doin' here, Ice?" Hindi ko man lang namalayan na andito na pala si Kaios not until I heard his voice. "Why are you talking to her?" He added with a hint of anger in his voice saka ako hinila patayo at inilayo kay Ice.

"Chill. I'm just talking to your *ex-girl.*" Plantyadong sagot ni Ice bago tumayo at nagpamulsa sa harapan namin.

Tila may sarili silang connection sa mga mata nila dahil para silang nag-uusap dito. Ice was just cold as ever samantalang parang bubuga na nang apoy si Kaios.

"Leave her alone." My jaw almost drppped when I heard Kaios cold voice. Palagi kasing mapaglaro at mapang-asar ang boses niya but now? Mukha siyang papatay.

"What's going on here?"

Tangina may dumagdag pa.

Isang alon, isang yelo, at isang gulo.

How about me naman na magandang nilalang lang na ipinanganak para pag-agawan? Charot.

Alam kong maganda ako pero hindi ko sila type. Malandi ako pero may taste ako 'no. Hindi ako napatol kapag hindi nam'meet ang standards ko.

Nang lumingon ako sa paligid namin ay kami nalang apat ang tao dahil pati ang instructor namin ay wala na. Hindi ko man lang namalayan na magdidilim na pala.

"Don't meddle with our business, Wave. Mind your own." Nang-uutos na saad ni Kaios saka ako hinila papalapit sakaniya. "And leave Zajei alone."

"What if I don't want to?" I frowned upon hearing Ice disapproval pero agad ring nawala dahil bigla itong sinugod at sinuntok ni Kaios.

I immediately pull him away dahil base sa aura niya ngayon ay mukhang kaya talaga niyang bugbugin ang pinsan niya.

Nang lingunin ko naman sina Ice ay nakatayo na ito habang si Wave ay prenteng nakatayo lamang sa tabi niya. The two of 'em look so calm pero itong katabi ko ay ewan ko nalang.

"Kung magpapatayan kayong dalawa, 'wag dito and don't even dare to do it in front of a woman." Wave stated bago mabilis na hinila ako at dinala palabas ng training ground. Narinig ko pa ang pagrereklamo ni Kaios pero hindi ko na ito nagawang lingunin pa dahil nga masyadong mabilis ang lakad ni Wave.

"Don't meddle with their businesses."

"Says the one who did." Malditang saad ko bago sumandal sa may dingding ng isang building dahil hinapo ako sa bilis ng lakad niya. Hindi ko nga alam kung lakad pa ba 'yon o takbo na.

"Stay away from the two of them, Zajei." Mahinang bulong niya bago iniangat ang baba ko. "Most especially to Kaios."

My brows furrowed before I met his eyes. Wave may look like a boy next door type of man pero andito yung pagiging maamo niya.

No wonder kung bakit marami rin ang nagkakagusto sakaniya.

Siguro kung hindi dumating si Ma'am ay ito ang kalandian ko ngayon. Ah, ewan. Basta maganda si Ma'am tapos ito gwapo lang.

"Why would I?" Nanghahamong tanong ko bago ibaba ang kamay niyang nasa baba ko.

Kung yung mga magulang ko nga hindi ko sinunod sa kagustuhan nilang lumayo ako kay Kaios, siya pa kaya?

"Because it's for the best, Zj." He mumbled before going near me and pin me on the wall. Nakatingin

lang siya ng deretso sa mga mata ko and so I am to him. "Stay away from him if you want to be safe. Hm?"

I plainly looked at him bago huminga ng malalim at itinulak siya sa balikat para lumayo siya. Agad akong naglakad papalayo dahil hindi ko na kinakaya pa ang sinasabi niya.

Safe? Really? Hindi naman siguro ako sasaktan ni Kaios.

But, ano yung nagkasugat siya noon sa Batanes? Sino yung palaging sumusunod sa akin right after our break up? Who the hell is that?

I shook my head bago tuluyang tumakbo papalayo at nagtungo sa library. Library at chapel ang takbuhan ko kapag gustong gusto ko mapag-isa. I found my peace of mind in that places.

Nang makapasok ako sa library ay wala ng tao dahil nga kanina pa ang dismissal pero hindi naman ito sarado. 24 hours open ang library dahil mayroon namang guard sa labas.

I immediately put my head above the table at huminga ng malalim. Ghad, nakakastress naman sila. Nang maisipan kong tingnan ang oras ay agad akong napasapo sa noo ko dahil naiwan ko yung duffel bag ko sa training ground.

Tahimik lang akong nakatitig sa labas dahil glass naman ang window and I saw a peaceful view. Darkness with a glitch of light surrounded the university open field.

Napakagat ako sa ibabang labi ko to suppress my whimpers dahil narinig ko ang bahagyang pagbukas noong glass door. Ang alam ko naman ay ako lamang mag-isa rito tapos may ganoon? Tangina, minumulto ata ako.

Wala sa sariling napapikit ako at pinakiramdaman ang paligid until I heard someone's footsteps.

"Why are you still here?" Napamulat ako nang wala sa oras ng marinig ko ang malamig na boses niya. I slowly look at her and saw that she's crossing her arms habang hawak ang isang envelope.

"I, uhm, nagpapahinga lang po." I said, stuttering.

Medyo matagal ko na rin siyang nakilala pero hindi pa rin nagbabago yung epekto ng presensya niya sa akin. She's still intimidating.

"Kayo po?" Tanong ko nang hindi siya umimik. Madilim na kaya baka nag-overtime siya or may night class? Pero imposible naman iyon dahil walang night class ang Architecture.

"Meeting."

"You haven't eaten yet?" I asked again saka tumayo at hinarap siya. She shook her head before looking at her wristwatch. "Uuwi na po ba kayo after this?"

She nod before turning her back kaya sumunod ako hanggang sa makalabas kami ng library. Nang madaanan namin ang training facility ng Archery ay pinahinto ko muna siya at dali daling kinuha ang duffel bag ko. Wala na rin yung mga ugok kanina kaya wari ko ay mga nagsiuwian na sila.

But who knows?

"Let's go." Ako na mismo ang humila sa kamay niya at nagtungo sa faculty building. I also opened the door for her ng marating namin ang office niya.

She's silent.

I know that she's really silent most of the time pero iba ngayon. She looks extremely pissed.

"Tara na po?" She nodded kaya nagsimula na naman kaming maglakad patungong carpark.

"Have you eaten?" She suddenly asked habang naglalakad kami. Nakangiting tumingin ako sakaniya pero diretso lamang ang tingin niya sa dinadaanan.

"Nope po." Sagot ko habang nakangiti na parang tanga until an idea popped up. "Let's eat po? Your treat, Ma'am!" I exclaimed na ikinaarko nang medyo makapal niyang kilay.

"My treat?"

"Sure, Ma'am. Hindi ako tumatanggi sa libre." I giggle which made her shook her head. Hanggang sa makarating kami sa tapat ng sasakyan niya ay tahimik lang siya. Medyo malayo pa ang kotse ko pero kaya ko naman iyong takbuhin if ever.

I cleared my throat causing for her to take a glance at me.

"Saan niyo po gustong kumain?"

"Kahit saan." Halos mapairap ako sa naging sagot niya dahil bakit ba ang hilig sumagot ng iba nang ganoon? Tinatanong ng maayos tapos ang isasagot ay 'kahit saan'.

"Sa malapit na European restaurant po kaya?" I suggested dahil wala akong planong magrice this night.

She just nod her head and told me to send her the address dahil mauuna na raw siya.

I smile triumphantly while driving dahil sa wakas, kakain na ulit kami ng magkasama. Siguro sa susunod ay siya na yung kakainin ko.

Charot!

I bit my lower lip ng puro katangahan na naman ang pumapasok sa isip ko. Ang bastos ko na ata masyado.

Nang makarating ako sa restaurant na sinasabi ko ay nasa tapat na nang sasakyan niya si Ma'am. She's busy with her phone at nakita kong saka niya lamang ako napansin ng magpark ako sa tabi niya.

Nakangiting lumabas ako pero seryoso lamang siya at nauna nang maglakad papasok.

Lah s'ya? Gutom na ba masyado 'yon?

Si Ma'am na ang umorder this time dahil napansin niya atang pagod na ako. Nakasandal na kasi ako sa upuan ko habang papikit pikit dahil nga inaantok na ako sa naging training.

Grabe, ngayon nalang ulit ako napagod ng ganito.

"Why do you look so off?" I can't help not to ask her dahil pansin ko talaga ang pagkainis niya base pa lamang sa paghawak niya ng utensils.

"Don't talk to me." Tila isang yelong batid niya habang kumakain. Pasimpleng lumilingon lang naman ako and I notice that she's so good to watch while eating.

I chuckle at my mind while watching her dahil baka maibato niya sa akin ang tinidor kapag tumawa ako bigla rito.

Well men, ang lakas kasi niyang kumain.

Ngayon ko lang 'to napansin dahil hindi ko naman siya usually tinititigan kapag kumakain kami dahil pasulyap sulyap lang ako, but now? I can watch her all day.

"What?" She asked nang mapansin ata niyang nakatitig na ako kaya umiwas ako at umiling, still trying to suppress my smiles.

"You look gorgeous today." Papuri ko. Well she's gorgeous everyday and everytime pero iba ngayon. Mukhang pinaghandaan, eh.

Nakabraid yung buhok niya na parang nagsilbing headband and it emphasize her wavy her more. Light brown din ang color ng buhok niya and I think, it is natural.

Hindi siya umimik sa sinabi ko pero umirap siya. She continue eating at nakakatatlong slice na siya ng pizza with one large burger.

I didn't expect that she's a heavy eater dahil ang ganda nang hubog ng katawan niya.

"How's the meeting?" Pang-uusisa ko na ikinalingon niya dahil kasalukuyang nagpupunas siya ng gilid ng labi matapos uminom.

"Good. . . You? How's the training?" I don't know if I heard it right but I heard a hint of sarcasm when she asked her question.

"Huh? Okay naman po. Medyo stress lang."

She shrugged her shoulders bago itinaas ng bahagya ang kamay at tinawag ang waiter for the bill. Medyo kumunot pa ang noo ko dahil parang nagmamadali na siya ngayon.

Gosh, may mood swings ba siya?

Kanina ay mukhang inis na inis and then now, mukhang nagmamadali.

After niyang makabayad ay inaya niya na rin akong umalis kaya nagpatianod na lamang ako hanggang sa makarating kami sa harap ng kotse naming dalawa. She was about to enter her car when I held her arm and gently pin her on it.

I leveled my face on her saka siya tinitigan sa mata.

"May problema ba, Ma'am?"

"None." Monotone na sagot niya bago sinubukang itulak ako palayo pero mas idiniin ko lang ang sarili ko

sakaniya. "Get off me. I need to go home."

I shook my head bago ko naramdaman ang unti unting pagpungay ng mga mata ko dahil nararamdaman ko na talaga ang matinding pagod.

"What's the problem?"

"Wala nga."

"Hm? Really?" I asked, challenging her. Nakikita ko kasi ang isinisigaw ng mga mata niya and it is clearly like her answer.

Tila nagtitimping pumikit siya bago huminga ng malalim.

"Get off me, Miss Montero." She demanded but I just shook my head again and smirk playfully. "Don't let me do what I want you to do."

I shivers at her voice pero kailangan kong tapatin yung kilabot ko para mas makausap ko pa siya. It makes me feel trouble at the thought of she's having a grudge on me or may pinagdadaanan siya.

"Avey--"

"Did he kiss you?" She cuts me off na ikinasalubong ng dalawang kilay ko.

"What? Who?" Naguguluhang tanong ko sakaniya dahil wala naman ako natatandaang may humalik sa akin.

My last kiss was Kaios. After our break up ay wala na akong hinalikan pang iba.

"That SSC president." Labas sa ilong na batid niya na ikinatanga ko but later on, I found myself laughing.

"What the? Don't laugh at me." Seryosong utos niya kaya umayos ako ng tayo habang pinipigilan ang pagtawa dahil baka mas lalo siyang mainis.

"Si Wave po? Eh hindi naman niya ako hinalikan ni minsan, Ma'am." I explained pero walang ano mang nagbago sa ekspresyon niya.

"I saw you."

"Huh?"

"I saw you. He was pinning you at the Business building. *He was kissing you.*" Mahinang ibinulong lang niya ang huling sinabi pero dahil nga gahibla na lamang ang layo nang mukha naming dalawa ay rinig na rinig ko ito.

My lips parted pero agad akong napabuntong hininga ng marealized ang sinabi niya. So, she saw us, obviously.

"He didn't kissed me. We didn't kissed, okay? The last person I kissed was Kaios and that was three months ago-- what the fv-dge?" Ieexplain ko sana sakaniya ang side ko pero agaran na niya akong itinulak papalayo at sinamaan ng tingin. She even gave me an eye roll bago pindutin ang alarm ng sasakyan niya.

Fvck sana ang sasabihin ko pero dahil nga ang sama ng tingin niya, hindi natuloy.

Ang hirap pala kapag kasama mo yung professor mo tapos gustong gusto mo magmura eh ako pa naman yung tao na hindi makukumpleto ang araw ng walang masasabing mura, english man o tagalog.

"I swear, Ma'am. I haven't kiss someone kung ayan po ang ikinagagalit niyo---"

"Don't you remember a single thing last night? Putol na naman niya kaya napailing na lamang ako.

Wala naman talaga akong matandaan.

"You sure?" I nodded bago napaisip dahil hanggang ngayon ay wala pa rin akong natatandaan. "Are you kidding me?" She unbelievably asked kaya inosenteng napailing lang ako.

Ano bang nangyari kagabi? Why does it seems to be a big deal for her?

"I wasn't, Ma'am. Hindi ko po natatandaan kahit isa. And I think, medyo matatagalan pa bago ko maalala kasi po lasing na lasing ako kagabi--"

"You kissed me."

Huh?!

"What?" Hindi makapaniwalang tanong ko dahil parang nayanig yung mundo ko sa sinabi niya. Pinagmasdan ko pa siya ng ilang minuto dahil baka may idudugtong siyang 'kidding', 'joke' or 'charot' pero shit! Wala, eh.

Hindi nga pala mahilig magjoke si Ma'am kaya hindi imposible na totoo yung sinasabi niya.

Pero putangina naman. Hinalikan ko siya?

"That. . . That w-was--" hindi ako makabuo ng isang pangungusap dahil sa mga nalaman ko.

Dammit!

"Legit? I kissed you?" Muling tanong ko pero umirap lang siya at tumalikod. Akmang sasakay na siya sa sasakyan niya ng muli ko siyang isinandal sa pinto ng kotse at tinitigan ng mataman.

"What is it this time?" Iritado ngunit seryosong tanong niya. "If you're not believing me, then it's fine. Just let me go home."

"Ma'am. . ." I whispered like a hush in front of her lips dahil nga magkatapat lang ang labi naming dalawa. Bumaba ang tingin ko sa mga labi niya mula sa mga mata niya. "Can I kiss you?"

"You're joking--"

Before she even finish her statement, I cut her off by giving her a smack on her lips that made her shut up.

"You know what a joke is?" I asked after a few seconds. Ramdam ko ang pabilis na pabilis na pagtibok ng puso ko bago ko muling patakan ng magaang halik ang malambot niya labi.

"I don't like you."

Chapter 24

Zajei's POV

"I don't like you."

"What?" Nakataas ang kilay na tanong niya that made me pursed my lip. "You don't like me?"

"I do. I really do." I mumbled before opening the driver seat for her. "Drive safe. . . And thanks for the dinner."

She just nod her head and went to her car. Bumusina pa siya bago tuluyang pinaandar ito papalayo. I sighed and smile like an idiot for an unknown reason.

Tangina, nadali ata ako nang ganda ni Ma'am. Hindi naman kasi ako ignorante para hindi malaman na nagugustuhan ko na siya. I liked men before but now? Hindi ko na alam.

I'm confused about everything. That's what I only knew for now.

Habang pauwi ay hindi mapawi ang ngiti sa labi ko dahil naalala ko talaga ang paghalik ko kay Ma'am. . . and her expression, it is so fvcking priceless.

Nang makarating ako sa condo ay andoon pa rin ang magandang ngiti ko na kasing ganda ko. Wala atang makakapawi sa ngiti ko but I am definitely wrong because I just saw my unit's door, unlocked.

Nakakunot ang noo na pumasok ako sa unit ko at hindi pa ako totally na nakakapasok ay rinig na rinig ko na ang ingay nila.

Damn, what the hell are they doing here?

"Oh, dumating kana."

"Tanga nasa EDSA palang ako." Sarcastic na sagot ko kay Phineas.

They are all in my living room, kinakain ang bagong biling pagkain ko.

"Where have you been?" Yuki asked after I sat down beside her. Nakatapos na akong maligo at lahat pero patuloy pa rin silang kumakain habang nagpapatugog.

Sumandal ako sa couch after getting my favorite soda and cookies dahil hindi naman pwedeng itong mga panggulo lang sa buhay ko ang uubos ng mga stocks ko.

"Dinner."

"With who?" I stop drinking at binalingan si Yuki na ngayon ay nakataas ang kilay sa akin habang inaantay ang magiging sagot ko.

"With. . . someone." Sagot ko tsaka isinapak sa bibig ko ang cookie.

"Someone who?"

Someone special.

Instead of answering, I just shrugged at saka siya sinubuan para matigil sa pagtatanong.

I want to figure everything out first bago ko sabihin sa iba and besides, ayaw kong magkaissue though they are all trustworthy.

"Reindeer." Tawag ko kay Sven nang mapansin na tulala siya. Kung hindi pa siguro siya siniko ni Ferb ay hindi pa siya mapapatingin sa akin. "What are you thinking? May isip ka ba?"

"Tangina mo naman. Kung wala kang matinong sasabihin, just shut the fvck up." Nakairap na batid nito but I just shrugged.

Mukhang ang lalim kasi ng iniisip niya dahil ang tahimik niya masyado. Kanina ko pa siya napapansin simula noong dumating ako dahil puro inom lamang ng kape ang ginagawa niya.

"Hoy Jei, papunta na raw si Kaios." Phineas exclaimed na tinanguan ko lamang.

"Who's Kaios?"

"Zajei's ex." Si Yuki ang sumagot sa tanong ni Sven but the side of my lips rose up when I saw how Sven looked at my cousin.

Mukhang naghugis puso ang mata nang gaga.

Hindi ko na lamang nuli pinansin si Sven at pinalitan ang playlist na kasalukuyang tumutugtog. Pinalitan ko ito ng favorite playlist ko which I knew is paborito rin ng kambal.

Habang nagkekwentuhan kami nang kung ano ano ay tumunog ang doorbell.

"Open the door." I demanded pero mukhang mga wala silang balak tumayo dahil ang sarap ng pagkakasalampak nila sa carpeted na sahig.

"Hoy Savana buksan mo yung pinto. Ikaw lang walang ginagawa." Yuki says out of nowhere dahil naglalaro kaming apat ng codm. Halos lahat kaming nasa living room ay napatingin sakaniya na seryoso lamang sa pagpindot sa cellphone na hawak hawak.

"Who's Savana?" I asked, brows furrowed.

Itinigil ko muna ang paglalaro at mataman siyang tiningnan. She gave as a duh look before rolling her eyes na parang sobrang tanga namin for not knowing what she meant.

"Dzuh! Edi 'yang babaeng tikling!"

"Hey! Excuse me?!" Agad na angal ni Sven na kanina lamang ay tulala at tila wala sa sarili na kumakain habang nakatingin sa amin.

"You're excuse." Amazona'ng saad ng pinsan ko bago bumalik sa paglalaro.

I heard how Sven hissed saka inutusan si Ferb na buksan ang pintuan. Napailing na lamang ako sa mga kagaguhan nila lalo na ni Yuki.

That girl is really a bitch sometimes. Para ngang nasa dugo na namin dahil aminado naman akong medyo bitch din ako minsan. Take note, medyo lang.

"Ano ba naman 'yang pinsan mo, Saje. Manang mana ang bibig sayo." Palatak ni Sven sa tabi ko dahil ngayon ay magkatabi kaming nakasalampak sa long couch. "Ang ganda ganda tapos yung bibig parang walang sinasanto. Tangina, ganyan ba talaga kayo?"

"Hoy gago ka, ah!" Balik na palatak ko bago siya binigyan ng isang mabilisang irap dahil nga naglalaro pa ako. "Mabait 'yan si Yuki. Mas mabait pa saken 'yan." I defended dahil totoo naman. Kung ikukumpara talaga ay mas may filter pa ang bibig noon kaysa sa akin ayon sa mga nakakasalamuha naming dalawa which is mostly yung kambal.

"Good evening!" Masayang boses ni Kaios ang aking narinig ng marinig ko ang mga yabag nila.

Tinanguan lang namin siya dahil nga busy kami pero ipinakilala naman namin siya kay Sven.

Nang maramdaman kong tumabi siya sa akin ay medyo nawala ang focus ko sa paglalaro dahil bumabalik sa alaala ko ang mga pinagsasabi ni Wave.

I trust Kaios. I really do. Nasira man dati yung tiwala ko sakaniya pero hindi naman nagbago yung turing ko sakaniya bilang kaibigan ko. He cheated, yes, but it didn't change the fact that he's still the man I once been with. Siya pa rin 'yon. Sana, sana siya pa rin 'yon.

"*I would never break your trust again*." Upon remembering that line of him, I almost lost on my trance.

Minsan niya nang sinabing hindi na niya ulit ako bibiguin pa and I am holding on to his words.

He is a man with one word. Kung anong sinabi niya, gagawin talaga niya.

Pero nag-cheat si tanga.

Ang gulo pero ayaw ko talagang maniwala. I trust my instincts but there's something on me na parang nagsasabi na may mangyayaring hindi maganda. I always feel it everytime something fall into pieces.

Katulad nalang noong namatay ang grandparents ko.

I sigh before putting my phone down dahil tapos naman na ang game.

"Pizza?" Tanong ng lalaking katabi ko but I just shook my head and drink a little to my soda.

"Uhm, I'm sorry."

Napalingon ako sakaniya at agad akong sinalubong ng mapungay na mga mata niya. "For what?" I asked and raised a brow to masked the bad feeling I'm having.

"For earlier. Hindi ko lang talaga napigilan yung sarili ko." He said under his breath at agad kong napansin ang pagbigat ng hininga niya.

"Can you. . ." I pursed my lips together before locking our eyes. "Can you please tell me what the fvck is going on?"

Imbis na sumagot ay tumingin siya sa paligid namin. Everyone is having fun. Nagtatawanan sila habang

may mga papel na nagkalat sa sahig.

I guess gagawa sila ng mga plates. Natapos ko naman na ang sa akin kaya medyo maluwag na talaga ang schedule ko.

"I badly want to do it, Jei. . . I really want to tell you what is going on but you know that I can't." Bahagya akong napaigtad ng muling magsalita si Kaios at sinagot ang tanong ko.

I know what he mean. Hindi siya yung tipong nagsasabi ng mga bagay na bumabagabag sakaniya lalo na kung mas makakasama ito sa iba.

He love it that way.

"Let's go outside?" He says suddenly kaya tumango ako at saka kami nagtungo sa balcony.

Cold air enter my system ng mabuksan niya ang glass door. Parehas kaming may hawak na drinks sa aming kamay saka kami sumandal sa may railings, we are facing the city.

"You know, I know that everyone know me as a playboy, a fvckboy rather." He chuckled before shooking his head because of the thing that he just said randomly.

Maging ako ay napangisi dahil oo nga naman, tama siya. Halos lahat ng nakakakilala sakaniya ay ayun ang tingin at laging first impression sakaniya.

"Alam mo ba kung saan kita unang nakita, Zajei?" His voice turns into a playful one na ikinataas ng kaliwang kilay ko.

"Sa university."

"Nope. You're wrong." He cross his arms and lean on the railings even more.

"What do you mean?" Nakakunot ang noo na tanong ko dahil ang buong akala ko talaga ay sa university niya ako unang nakita.

"I first saw you on New York. Senior high school days." He smiled softly, a smile that is too genuine na minsan lamang niya ipakita sa iba.

"How?"

"At your grandparents funerals." He mumbled that made me feel the longing again.

Ang tagal na noon pero masakit pa rin.

"You've been there?" I asked the obvious na tinanguan lamang niya. "I didn't notice you."

"How come you'll notice me? Parang whole duration lang naman ng burial nila ay tulala ka habang nakatingin sa walang buhay nilang katawan. I'm just . . . I'm just staring at you from a far that time." He explained.

Lumingon ako sakaniya and I found out na nakatingin na pala siya sa akin with a sly smile painted on his lips.

"But you don't like me at that time, right?"

He nodded bago ako lapitan at akbayan. Nakasandal pa rin ako sa railings habang nakaakbay siya sa akin.

"I still don't. But the moment I saw you in the university, aiming for the bullseye. . . Cliche might it sounds pero that's the moment I finally say that I want to know you more." He grinned saka ko naramdaman ang pagpatak niya ng magaang halik sa ulo ko. "I just want to know you but I still don't like you. Ang plano ko lang talaga ay kaibiganin ka pero wala eh, nahulog ako."

I chuckled as well before leaning on his chest. This is like our routine before kapag hindi siya makatulog tuwing inaatake siya ng insomnia at anxiety. Nag-iinuman kami, naglalaro ng online games or tumatambay lang and talked about random stuffs habang magkalapit ang katawan naming dalawa.

"So gusto mo na talaga ako noong nanligaw ka?" Pagtatanong kong muli na sinagot lamang niya ng simpleng humming.

"I always want the best for you, Zajei." He whispered like a hush na tinanguan ko lamang. "Kaya ako talaga ang para sayo."

"Tangina mo."

He laughed before pulling away at ininom ang natitirang soda na hawak niya.

Basta talaga kalandian ay active na active siya.

"Kung wala na talaga o kung may nagugustuhan ka na ulit na iba," he smiled at me, "just go for it, Jei. I want you to be happy. I want you to have the things you deserve. . .and to that someone of yours, kahit hindi mo sabihin, alam kong may iba na talaga." He chuckled and ruffles my hair. "Pero sana gawin n'ya yung mga bagay na hindi ko nagawa noong tayo pa."

"Hindi ko naman hahanapin sa iba ang hindi nagawa ng mga ex ko." I rolled my eyes. "I'm not expecting in return if I like someone, you know that."

"Pero---"

"May pagkukulang ka and that is fine. Tapos naman na tayo. Let's be friend. Let's stay this way." I sighed and tilted my head to the side to face the other perspective.

"Okay, fine." Pagsuko niya. "I hope he treats you better."

I smile as I shake my head.

It's a she.

Definitely a she.

The one and only.

And treats me better? Oh, man. She gives me the best but sorry to break it, I think she have plan to make me her mistress.

Okay na talaga si Avey pero may asawa kasi talaga. Ayoko maging kabit, tangina. Ang harot harot ko pero pinagsisisihan ko talaga 'yan minsan kasi bigla kong naaalala na may pamilya s'ya.

Gusto ko s'yang layuan but it seems like we have an invisible thread that keep me tugged on her. I can't walk away because in just a single touch from her will make me come back and break every wall I've made.

"But Kai," I called him after awhile then sigh. Ilang buwan na kaming hiwalay pero wala pa talaga kaming matinong closure. "Why did you cheat on me?" Mahinang tanong ko at hindi ko na nga alam kung narinig niya pa ba dahil hindi ko alam kung dapat ko pa bang itanong iyon.

There's something on me kasi na hindi naniniwalang niloko niya ako. I know that he changed because he want it pero nakita ko kasi sa sarili kong mga mata na may kasex siyang iba kaya, . . . Kaya ang hirap.

"I didn't mean to cheat on you. Of all people I ever met and flirt with, believe me or not, ikaw lang ang minahal ko." I know that, of course.

Ramdam ko naman talaga na mahal niya ako, na minahal niya ako. He never failed not to make me feel that way.

Sa hindi malamang dahilan ay niyakap ko siya at isinubsob ang mukha sa balikat niya.

I don't want to listen to everyone na nagsasabing layuan ko siya. Kaios is like my shoulder, my man. He is the best buddy I ever got na sinamahan ako sa lahat lahat ng katarantaduhan ko.

Siya yung taong inintindi ako noong mga araw na lumalayo ako sa lahat, kahit na sa kambal.

He never leave me. He always look after me.

"What did Wave said?" He asked habang magkayakap kaming dalawa. Bahagya pa akong nagulat sa tanong niya dahil pansin ko ang kumpyansa niya na talagang may sinabi sa akin si Wave.

"What?"

"Si Wave. . . Anong sinabi niya sayo?" He repeated but I just let out a sigh and shook my head.

I won't listen to them.

I trust this man.

And when I say I trust him, andoon ang tiwala kong hindi niya ako sasaktan pa ulit.

"Did he ever told you to stay away from me?" Nag-angat ako nang tingin dahil sa tanong niya and I saw how his eyes turned emotionless.

"Let's not talk about it, Kai." I says, trying to dismiss the topic. Lumayo ako sakaniya at saka naglakad papasok sa loob but before that, I look over my shoulder and gave him a smirk. "Let's go inside?"

He nod his head but before I even take a one step forward, he said something that made my system trembled.

"Don't trust anyone. You cannot trust anyone."

I smiled bitterly.

Stabbing me at the back is their choice and also my mistake.

I've been mistaken for trusting them if ever they betrayed me.

....

"Jei, approved na yung request natin for our special project." Bangag na sambit ni Ferb habang may dalang mga papeles.

Kasalukuyan kaming papunta sa last class namin ngayong umaga at kakagaling lamang niya sa office para sa sagot nila.

Yung special project na sinasabi niya ay yung pagrerenovate ng isang room dito sa Archi building na kailangan naming gawin for our special project sa isang subject namin dahil nga nalate kami.

Gagawin namin 'yon mamaya dahil halfday lang kami ngayong araw.

"Ang sakit ng ulo ko." Nakahawak sa ulo na saad ni Sven.

Natatawang umiling naman ako bago tingnan ang ilang designs na ginawa namin.

Tatanga tanga kasi 'yang mga 'yan. Mga nag-inom kagabi eh may pasok kami ngayon kaya ayan, mga bangag.

Pagkapasok ba naman namin ni Kaios sa living room ay andami nang nakakalat na beer tapos lasing na sila habang naglalaro ng ibang cards.

Ang alam ko talaga ay gagawa sila ng school requirements pero mga nagwalwal ang mga gago.

Si Yuki lang ang sinwerte dahil wala siyang pasok ngayon kaya andoon pa siya sa condo ko.

Hanggang sa matapos ang last class namin ay tila naaaliw lang akong pinapanood ang tatlo dahil parang pinagsakluban sila ng langit at lupa sa hilatya ng mga mukha nila.

Gisahin ba naman ng professor namin sa buong duration ng class.

Mukha raw kasing inaantok iyong tatlo without knowing na may mga hangover 'yon.

"Hoy tanga, doon yan!" Sven shouted habang nag-aayos kami ng iilang gamit. Andito na kami sa magiging convention room ng department namin.

Actually, mapapadali ang trabaho namin dahil maglilinis lang kami for two hours tapos darating na iyong ibang Archi officer at professors para tumulong sa pag-aayos kaya wala masyadong hassle.

"Hoy marunong ba kayong mag-vacuum? Tangina hindi naman naaalis yung mga dumi!" Reklamo ko sa kambal dahil sila ang gumagawa noon habang nagpupunas kami ng gamit ni Sven.

"Marunong kami! Ipasok pa kita rito, eh." Pawisang saad ni Phineas dahil wala namang aircon dito kasi

nga inaayos pa.

Nang matapos kami sa paglilinis with matching bangayan ay halos sambahin namin ang sahig sa sobrang pagod.

Tangina, ang laki kaya ng lugar na 'to. Akala ko talaga one-fourth lang ng buong building floor kaso kalahati pala kaya napakalawak.

Bullshit.

Sa sobrang pawis ko ay hinubad ko muna ang loose shirt ko, leaving me with a racer black top and my sport bra. Buti na lamang ay nakapagpalit ako kanina bago pumunta rito dahil ang init ng suot ko noong pumasok ako sa university and if ever na ayun ang suot ko ngayon ay baka hinimatay na ako sa sobrang init.

Elsa, yakapin mo ako.

Parang mas maganda yung 'Saviel, painitin mo ako.'

Oo nga 'no?

Ambastos nga lang pakinggan, kingina.

Nang mapatingin ako sa mga kasama ko ay mga nakasalampak pa rin sila sa sahig pero si Ferb ay topless na. Buti pa yung dalawa nakadryfit na shirt kaya medyo ayos pa habang mga nakadapa sa sahig.

"Hoy Sven umayos ka nga!" Puna ni Phineas kay Sven dahil balak sanang hubadin noong isa ang shirt niya.

"Baka may pumasok na iba at mabastos ka pa." Ferb added na sinang-ayunan ko.

Halos sampung minuto na kaming nagkahilata ng biglang may nagbukas noong pintuan kaya sabay sabay kaming napatingin doon.

"We brought snacks. Kumain na muna kayo." Eira says pero tumanggi ako dahil hindi pa ako nagugutom ng alukin nila ako.

"Miss Montero, tawag ka sa music room." One of my professor said na tinanguan ko lamang saka pumunta sa music room na sinasabi niya.

Jusko, ang layo noon.

Hindi ko na muling isinuot pa ang shirt ko dahil papawisan lang lalo ako kaya nakasando lamang akong pumunta roon. Okay lang naman 'to dahil wala nang mga students na nagkalat, puro faculty members or students officer na lamang.

"Uhm, good afternoon po." Bati ko nang makapasok ako sa music room.

Tangina, ang daming gwapong prof.

Halos lahat ng dean from different department ay naandito kasama ang iilang professors na ngayon ay

nakaupo lamang at nakatingin din sa akin.

I never felt ashamed towards my body dahil proud ako sa katawang mayroon ako not until I felt her penetrating stares.

Nagtama ang mata naming dalawa and I never expect that she would be here.

Halos lahat ng professor na andito ay marurunong kumanta dahil minsan na silang nagparticipate sa ilang singing events ng school. Does it mean marunong din siya?

I startled when one of the Dean called me saka ako pinapunta sa may center ng music room which is sa may mga instruments na nakaayos.

Mukhang kakatapos lamang gamitin ang lahat ng mga instrumentong nakikita ko kaya wala sa sariling napalunok ako.

"Good afternoon, Miss Montero." Bati ni headmaster which made me greet him back with a small smile on my face.

Masyado pang maraming pasakalye ang sinabi nila but at the end, they just asked me to sing a song.

"What song?" Tanong ni Uncle habang nakatayo sa may gilid.

Sandaling nag-isip muna ako bago ngumiti ng simple.

"Can't help falling in love po."

I saw how my Uncle's side of the lips rose up bago ako tingnan ng may pang-aasar. Kahit gusto ko na siyang taasan ng kilay ay hindi ko magawa dahil nasa university kami.

"Who knows how to play that song?" Tanong ni headmaster bago balingan ng tingin ang mga professor.

"I do."

Oh, shit.

"Go on, Architect." Nakangiting saad nila matapos tumayo ni Ma'am at lumapit sa kinaroroonan ko.

"What accompaniment do you want?" She asked.

"Uh piano?" I said, unsure. She just nod her head before seating infront of the piano and start to press some key before signing me to start whenever I'm ready.

Hindi ko maialis ang mga mata ko sakaniya dahil nasa may unahan ko sa gilid ang piano kung nasaan siya.

She's just wearing a sleeveless silk blouse as her top habang seryosong nakatingin sa akin. Hinihintay ata niya na sumenyas ako na hindi ko magawa gawa dahil hanggang ngayon ay nakatitig lamang ako sakaniya.

I didn't know that someone would look gorgeous and hot at the same time just by seating in front of a piano.

Pesteng yawa!

Ang gandang babae naman no'n.

"Uhm, start na po?" I asked out of a sudden ng mapansin kong nakatitig na sa akin lahat ng tao rito.

"Yeah." Someone answered na hindi ko na makumpirma kung sino dahil masyadong preoccupied ang isip ko.

I signal her to start which she obliged dahil agad siyang nagtipa.

While she's busy playing the instrumental part, hindi ko na magawa pang maialis ang tingin sakaniya.

She seems so free when she's doing that.

Never in my mind I ever thought that she knows how to play any instrument or she's into music.

Ang alam ko kasi ay she's into me.

Charot.

Nang mag-uumpisa na akong kumanta ay tumingin siya sa akin bago ako tanguan which made my heartbeat crazier.

Damn it.

[Kindly play the multimedia above<3]

Wise men say
Only fools rush in
But I can't help falling in love with you
Shall I stay?
Would it be a sin
If I can't help falling in love with you?

Kung kanina ay sa mga keys lamang siya nakatingin, this time, our eyes sync in one.

Tila nag-uusap kaming dalawa gamit ang mga mata namin dahil hindi mabaling sa ibang bagay ang aming mga tingin.

Like a river flows
Surely to the sea
Darling, so it goes
Some things are meant to be
Take my hand,
Take my whole life, too
For I can't help falling in love with you

She look so calm.

Mukhang saulado niya ang kanta dahil hindi na siya nag-abalang tumingin sa kanyang tinitipa. She's just staring straight at my eyes like she's not bothered to the people that's now watching us.

Though, I don't even care to them.

I felt like I've been drown to our own music, to our own rhythm rather.

Because she's my own melody.

Like a river flows
Surely to the sea
Darling, so it goes
Some things are meant to be

I can't help not to smile habang patuloy sa pagkanta. Hanggang ngayon ay nakatingin kami sa mata ng isa't isa, totally lost in our own worlds.

Never have I ever feel this way towards someone. Never have I ever feel the butterfly in my stomach which I always thought was cliche and a damn shit.

Not until she let me feel it.

Take my hand,
Take my whole life, too
For I can't help falling in love with you
For I can't help falling in love with you

Hanggang sa huling kataga ng kanta ay nanatili ang ngiti sa mga labi ko. My heart is beating too loud and so fast. It is so fvcking wild inside my chest na mukhang anytime ay lalabas ito.

And it even got wilder when she smiled a little, emphasizing the dimple at the corner of her lips.

Oh, shit.

I think I'm inlove!

Kailangan ko na atang mangumpisal sa Maykapal.

Goodbye Earth.

I'm going now to her world.

Papanindigan ko na yung asawa ko.

Hihiii!!!!

....

"Ma'am?" Tawag ko sakan'ya habang nakaupo ako sa carpeted floor ng kan'yang opisina at kumakain.

Ibinili akong Mcdo ni Ma'am kasi mukha raw akong sundae ng Jollibee at chicken ng Bonchon. Mukha rin daw akong sahog sa chaofan pero hindi n'ya alam na mukhang tanga ang kan'yang husband.

Pero totoo. Ibinili n'ya talaga ako ng McDo kasi hiniram ko yung phone n'ya at nag-order tapos noong idinating na ay s'ya ang hinanap at pinagbayad. Ako lang ang umorder pero s'ya pa rin ang bumili.

"What?"

Matamang isinawsaw ko sa McFlurry with Oreos kasi ubos na ang sundae ko. Masarap isawsaw ang fries sa ganito pero mas masarap ako.

"Sasamahan mo pa rin ba ako kapag naging lapis mo nalang ako?" I throw my head to her side and patiently wait for her answer.

"Of course." She arch her brow. "Tapos tatasahan din kita."

"You want it sharp?!!" I loudly asked reason for her to throw me a set of rulers na mabilis kong iniwasan.

"Shut up and eat."

"Ubos na, eh."

"Order ka ulit." Utos n'ya saka iniurong ang kan'yang cellphone sa dulo ng table n'ya at muling bumalik sa laptop.

Naggagawa ata s'ya ng PowerPoints para sa mga handle n'yang nasa lower year palang. Buti nalang nasa upper year ako.

I'm top after all kaya deserve ko 'to.

Deserve kong ubusin ang cash ni Ma'am.

"What the fvck did you order?!" Galit na usal nito matapos icheck ang mga inorder ko sa cellphone n'ya.

"Condom."

"Goodness, Zajei Loure. Anong gagawin mo sa sanitary napkin? Ipapalaman mo ba?!" Malakas na reklamo n'ya at kulang nalang ay magwala s'ya while scrolling to her phone.

I chuckled. "Ang balahura, Ma'am, ah." I shake my head and folded my arms to stare at her comfortingly. "I checked your comfort room. Wala ka masyadong toiletries and wala ka na ring stock for personal necessity as a lady kaya nag-order na ako."

"Utang na loob ko pa 'to sa'yo?"

"Of course."

She snort. "Puro na nga lang sama ng loob ang ibinibigay mo."

"Weh?" I mocked that made her glare at me. "Hindi mo nga ako matiis---"

"Anong kakainin mo ngayon? Wet wipes?" She cut me off and sternly asked.

"I want a sweet rice cake, with a gooey jelly like mochi texture topped with a lot of grated coconut or it can be dulce de leche."

Her brows furrowed, looking really confused to the food I mentioned.

"What's that?"

"Yung ano po Ma'am, inilalako 'yon, eh. Square s'ya. Nakakain nga po ako dati color black naman." Maging ang mga kilay ko ay nagsalubong dahil nalimutan ko iyong term sa tagalog.

Ano nga ulit tawag do'n? Mukhang kwekwek ang normal color n'ya, eh.

"A rice cake?" She asked again.

"Yes po."

"Puto?" Hula n'ya na ikinailing ko.

"Hindi, Ma'am. Parang ano 'to. Kasama lang 'yang ibinebenta pero hindi 'yan!" My tone raised that made her brows met even more.

"Are you mad?"

"Hindi kaya manghula kana ulit."

She rolled her eyes and keep her silence for awhile saka ito tumango-tango.

"Biko?"

"No?" Patanong na sagot ko rin na tuluyan niyang ikinatigil sa PowerPoint na pinagkakaabalahan kanina.

Seryosong sinuri n'ya ako. "Square, right? What the heck is that? Bibingka?"

My eyes sparkles at ngumiti ng malawak pero nang magtagpo ang mga mata namin ay sumimangot din agad ako.

"Hindi po."

"Eh ano 'yon---"

Tuluyang lumiwanag ang mga mata ko nang maaalala ko na ang aking sinasabi.

"It's kuntina!"

Her face contorted at naguguluhang tinitigan ako hanggang sa napasapo siya sa kan'yang noo at tumungo.

"Ang tanga mo." Rinig kong bulong n'ya.

"Bakit ako? Ako na nga ang nakaisip, eh---"

"It's kutsinta!" She glared at me and lightly slam her handa against the desk. "Where the hell did you see a black one?"

"Yung order po ni Uncle last birthday ni Yuki. Black 'yon, Ma'am. Ang sarap nga po, eh, tapos may color violet pa."

Sumingkit ang kan'yang mga mata. "That color violet, what do you think is that flavor?"

Sandaling napaisip ako dahil tinatanya ko kung tama ba ang aking isasagot. Ayokong magkamali dahil mukhang hinuhusgahan n'ya agad ako.

"That's ube." Sagot ko na may isang ngiti sa labi.

"Are you sure?"

Sandaling nagloading ang utak ko dahil baka may iba pang flavor na color violet. Pero ube 'yon diba? Pinanganak lang akong maganda at hindi ang sumuri sa bawat flavor ng pagkain dahil tanga ako doon.

Basta mukhang masarap at mabango edi go lang.

"Uhm, grapes?" Subok ko na matalim niyang ikinairap.

"The ube is already correct. Why did you change it?" Masungit na tanong n'ya pero sumimangot lamang ako at pinaikot ang lapis sa aking daliri.

"Kasi po nagtanong ulit kayo. Kasalanan n'yo 'yon, eh. Wala pa naman akong sariling desisyon kung hindi ang ibahay ka kaya pwede ba Ma'am? Samahan mo na 'kong maglipat ng gamit, oh. Mag-aaral akong maglaba pero sasabog yung washing machine bago matuyo 'yong mga damit natin." I cutely giggle when she act like I'm not existing anymore pero nang may mapagtanto ata s'ya ay napatingin itong muli sa akin.

"Is there a square shape kutsinta?" Inosente ngunit naguguluhang tanong n'ya.

"Opo---"

"There's none---"

"Meron po. Nakakain na nga ako no'n, Avey. May proof ako tapos ikaw wala pa." I grinned when she pursed her lips together and just snort.

"Ma'am," tawag ko ulit.

"Ano na naman?" Iritadong nilingon n'ya ako pero maingat na ibinaba ko lamang iyong lapis sa table.

"Is there a black bibingka?"

Her lips parted after hearing my question.

Ngayon lang pumasok sa isip ko na sinabi n'ya nga pala kanina ang bibingka knowing na sabi kong color black at square shaped.

"There is." She looked away.

"I wanna have some---"

"Miss Montero!" Namumulang bigkas niya na ikinapagsalubong ng aking mga kilay.

"Sabi n'yo mayroon? Magpapa-order ako." I looked for my phone but I can't figure out where it is kaya

mariing tinitigan ko na lamang si Ma'am na kinakagat ang pang-ibabang labi niya.

Isiningkit ko ang aking mga mata.

"Mayroon ba talaga?"

"Y-yeah," she nodded. "When it's burnt then it's close to be a black one."

"Ha?" Mas lalong nag-lag ang utak ko sa sinabi n'ya pero tuluyang hindi na n'ya ako pinansin at tumayo na lamang.

Kapag daw nasunog----ay tangina.

"Ma'am," I laughed loudly when I realized what she said. "Saan ka nakakita ng bibingka na sunog? Pati iyong pagkain ay dinamay mo na sa sama ng loob mo. Sunog yarn?"

Malalakas na halakhak ko ang tanging maririnig sa loob ng opisina n'ya hanggang sa naramdaman ko ang kan'yang paglapit at walang pasabing sinapakan ng papel ang bunganga ko.

Ampota.

"Stop laughing." Nakasimangot na aniya. "Stand up. We're gonna get those."

"Ang alin?" I asked because she's almost dragging me out of her office.

"Your kutsinta."

I immediately stand up at sumunod na sakan'ya papalabas ng office. May kung ano pa s'yang ginagawa sa phone ay nang sumilip ako ay nakita kong nagbibilin nalang s'ya sa rider ng pinamili ko na iwan nalang sa main gate ng university ang order ko thru online tutal ay bayad naman na.

"Where can we find those?" She asked while looking at me through her shoulder.

"Yung bibingka na black muna ang hanapin natin, Ma'am---"

"How about ikaw ang ipasok ko sa oven?" Pikong aniya.

"What if ikaw ang pumasok sa'kin---charot." Mabilis na bawi ko saka pasimpleng humawak sa braso n'ya nang makaliko kami patungong parking lot.

"Mayroon sa kabilang street, Ma'am. Doon ako kumakain dati."

"Who?"

"Kaios."

"Who cares?"

"Ang taray taray hindi naman alam ang color ng bibingka---"

"Montero!" Malakas na bigkas niya pero nag-umpisa na akong magtatakbo habang matamis na nakangiti.

Goodness.

"I'll give you a black eye, come back here!!!"

Chapter 25

Zajei's POV

Tahimik at payapa akong nakaluhod habang magkasiklop ang mga kamay. I am praying peacefully in the corner of the church.

Gulong gulo na ako.

Wait. Let me rephrase it. Alam ko na yung nararamdaman ko pero parang ayaw kong tanggapin.

Ayaw ko pala talaga.

Kasi naman, may asawa na yung taong nagugustuhan ko. Ang malala pa, may anak sila.

They have a family to cherish for at ayaw ko namang sirain 'yon. Napagdaanan ko na yung mawalan ng magulang at masira yung pamilya at hindi ko naman hahayaang mangyari 'yon sa iba dahil sa akin.

I can't afford to do it.

I sighed heavily before opening my eyes and look at the altar.

Lord, send me a sign. Kapag lumiwanag na po iyong kalangitan pag labas ko ng simbahan, I would avoid her pero kapag hindi po, I'll stay with her and I won't stop my feelings anymore.

Mahal ko na ata s'ya--- mahal ko na po pala siya. Sorryyy! Hindi ko naman po sinadyang mahulog. Tanga lang po talaga yung puso ko kasi titibok na lang ay doon pa sa pamilyadong tao na.

I know, I know that it is childish na humingi ng sign para sa iba pero what can I do? I want to know His side kahit papaano.

Nang tumingin ako sa may labas ng simbahan ay tumila na ang ulan. Kanina kasi ay talagang masama ang panahon pero nagtungo pa rin ako rito.

"Ay shit!" Halos mapalundag ako sa kinauupuan ko nang paglingon ko ay may katabi na akong pari. Nakangiti ito at may hawak hawak na rosary na palagi niyang dala tuwing nakikita ko siya.

"Ang lalim ata nang iniisip mo ngayon, hija." Puna niya saka ako nginitian kaya kahit nagugulantang pa ang sistema ko ay nagawa ko pa ring ngumiti.

He is Father Francis. Siya yung pari na lagi kong kakwentuhan kapag pumupunta ako sa simabahang ito.

"Medyo po, Father." I answered honestly before a small smile painted on my lips. "May nararamdaman po kasi akong sobrang mali pero parang tama." I says before turning my gazes at the altar.

"Are you in love?"

"Opo." Mabilis na sagot ko na tila walang pag-aalinlangan pero agad ring nanlaki ang aking mga mata ng marealize ito.

Shit!

Alam kong maling magmura lalo na at nasa loob ako ng simbahan pero kasi naman! Aish! Ang gulo talaga, gorgeous Zajei!

"Alam mo hija, ganyan naman talaga sa pag-ibig. Sa una talaga makikita mong mali dahil may mga bagay na nagsasabi nito sa iyo o pumipigil but that's one of the special thing in the name of love." He smile genuinely before he look at the rosary he's holding. "Beyond the struggles and obstacles we see in lines, we can't still help not to fall or love that person. Sa kabila ng mga bagay na dapat ay hindi natin gawin, nagagawa pa rin natin dahil nga ito ang gusto ng ating mga puso. . . Mali man sa paningin ng iba, alam mo naman kung saan ka sasaya."

I remain quiet. Hindi ko maibuka ang aking bibig dahil pinaprocess ko pa ang sinabi niya.

Love?

I know that love is such a powerful feeling but I didn't know that it is much more than it could be.

"Ano bang pumipigil sa iyo?" He asked that made me look at him. He had this heart warming smile na palagi niyang suot sa tuwing nagmimisa o kinakausap niya ako.

"Babae po s'ya, Father." Tanging sagot ko pero tama na para maintindihan niya.

Katahimikan ang namayani sa pagitan naming dalawa pero maya maya pa ay narinig ko na ang pagtawa niya.

"Babae? Kasarian ang pumipigil sayo para sabihin na mahal mo siya?" Tanong niyang muli na tinanguan ko na lamang dahil parang hindi big deal sakaniya ang sinabi ko knowing that he is serving his life in the church. "Kung ganiyan ang pananaw mo, maling mali ka Zajei, hija."

I frowned and looked at him with a clueless expression in my face pero mas ngumiti lamang siya at hinarap ang altar.

"Wala sa kasarian ang pagmamahal. Wala kang mali kung sa kaparehas na kasarian mo ikaw mahuhulog dahil wala naman ni isa sa atin ang may alam kung kanino at kung sino ang ating mamahalin."

"Pero di'ba po ano, it is forbidden to the eye of our God?" Nakatungong tanong ko.

"At the eye of the people who have narrow mind, it is. But in our God? Hija, nakalimutan mo na ba na isinakripisyo Niya ang kaniyang sarili para sa atin? Ganoon Niya tayo kamahal at ang pinagdadaanan mo ngayon ay alam kong Kaniyang maiintindihan dahil anak ka Niya. . . Our God is not just a God. He is forgiving and lovable to the point that He still love us after all the mistakes we've done." Makahulugang bigkas niya bago iangat ang aking baba upang magtama ang aming mga mata saka niya ito muling binitawan.

"Bata ka pa lamang ay lagi ka nang nagsisilbi sa simbahan. Isa ang pamilya niyo sa laging matatagpuan dito lalo na noong buhay pa ang lolo at lola mo. At that time, alam ko na lalaki kang isang mabuting bata. You have fair judgements to everyone kahit na madalas kang mapaaway dati dahil sa pagsasabi mo ng totoo. Naging matapat ka sa mga nakakasalamuha mo at ayun ang hinahangaan naming lahat dito. . ." He paused and smile, a genuine smile. "Para ka na naming anak kung iturin, Zajei. Nakita namin ang paglaki mo dahil noong hindi ka pa umaalis papuntang ibang bansa ay halos araw arawin mo ang

pagdalaw dito. Noong naghiwalay ang mga magulang mo, Diyos ang naging takbuhan mo. Nakita ko ang pag-iyak mo habang nagdadasal sa isang sulok at pagkatapos ay saka mo pupunasan ang luha mo at pilit na ngingiti." Nahimigan ko ang pagbaba ng tono niya at ang lungkot sa boses niya sa bandang dulo ng kanyang mga salita.

"Zajei, hindi kamalian ang magmahal ng kapwa babae. Nagmamahal ka lang naman. Ang importante lamang ay magmahal ka ng totoo at busilak. Hindi ka masama hija. Ang taong humuhusga ng walang alam sa totoong istorya, sila ang dapat mong hindi bigyang pansin. Wala naman silang ambag sa buhay mo kaya huwag kang makikinig sakanila." Bahagya niyang itinapat ang kanyang kamay sa aking dibdib saka mapang-unawang ngumiti. "Just choose to love. Follow your heart but also," he pointed my head and tap it a little. "Don't forget to use your mind also. Hindi lahat ng sinasabi ng puso mo ay tama kaya gagamitin mo rin ang isip mo. Balance it and you'll find your way to love that someone of yours."

"Father. . ."

"Shhh." He wave his fingers back and fourth, dismissing me. "Alam kong naguguluhan ka kaya huwag ka nang magsalita pa. You need time to think of what the best for you. Alam kong kaya mo iyan hindi dahil sa matalino ka kung hindi dahil may tiwala ka sa Diyos." He just tapped my head and put the rosary in my hand saka niya ito bahagyang isinara. "Just pray, hija."

"Just pray and you'll find the answer." I mumbled under my breath na kaniyang ikinangiti.

"He will hear your prayers."

Matapos ang aming pag-uusap ay nagpaalam na rin siya dahil may misa pa raw siya after some minutes kaya nagpaalam na rin ako matapos kong magdonate.

Dahil sa naging pag-uusap namin ay naliwanagan ako kahit papaano. Admist the chaos in my mind, there's still a hope in my heart.

Pagkalabas ko ng simbahan ay biglang bumuhos ang malakas na ulan.

Imbis na sumilong ay tila nanigas ako sa aking kinatatayuan dahil yung sign ko.

Shit!

Hindi ko magawang pumasok sa kotse kong nasa harapan ko na dahil hindi ko magawang igalaw ang kahit na anong parte ng katawan ko.

I can't move!

"Is this the sign I am asking?" Bulong ko sa hangin pero tila narinig ako dahil mas lalong lumakas ang buhos ng ulan.

"Are you out of your mind?!" Singhal ng kung sino at napansin ko na lamang ang telang nakapatong sa balikat ko kasabay ng pagtigil ng pagpatak ng ulan sa aking kinatatayuan.

"The rain is keep on pouring hard but you're just standing there like you're in a damn photoshoo---"

"Ma'am..." I can't help not to call her when I saw her at my side, brows furrowed with irritated yet concern reaction on her beautiful face.

"Let's get inside your car." Aya niya bago hablutin ang susi na nasa aking kamay.

She held my arm and open the passenger seat for me dahil parang nawawala ako sa aking sarili.

I can't process this.

Ang hiniling ko lang ay sign pero bakit pati siya ay nasama? Bakit andito rin siya?

"Do you have towels?" She asked matapos niyang makapasok sa sasakyan. I just nod at her saka huminga ng malalim dahil nilalamig na ako. "Where? I'll get it."

Nang lalabas na sana siya ay mabilis kong nahawakan ang kaniyang palapulsuhan saka umiling.

"It is in the compartment. Mababasa ka pa." Matagal niya akong tiningnan, checking my current state kaya ngumiti ako at umiling sakaniya. Hindi naman siya basa dahil ang ayos pa ng damit na kaniyang suot.

"I don't need towels. Your hugs will do." Saad ko makalipas ang ilang segundo na ikinalingon niyang muli sa akin.

She stared at me for awhile before nodding her head na ikinaawang ng labi ko.

Hindi ko siya gets.

"Come closer."

"Ha?"

"I'll hug you."

"Ha?" Come on Zajei, anong ha? Hakdog ba?

"Tch." She hissed before getting the jacket na nakapatong sa balikat ko bago ito kinuha saka ako hinila papalapit sakaniya.

Agad niyang hinubad ang jacket na suot ko saka ko nakita ang panyong kinuha niya sa kaniyang bulsa. She gently wipe the excess water on my arms saka bahagyang pinunasan maging ang leeg ko. Yung jacket na hinubad ko ay inilagay niya sa backseat and I saw that she get one of my warmer in there.

May reserve warmer ako doon dahil dumaan ako kanina sa university to get my athlete uniform at kasama na roon ang warmer ko.

"Remove your shirt."

"Ma'am, sure ka? Dito talaga natin gagawin sa car?" I asked unconciously saka tumingin sa labas kahit na tinted ang kotse ko.

"What do you mean?" She asked confusely pero ilang segundo pa ang nakalipas ay nakita ko ang mataray na pag-irap niya. "You need to change. Here." Inabot niya ang warmer ko bago tumalikod. "Do it now."

Agad kong sinunod yung sinabi niya saka ko siya muling pinaharap. Basang basa ang buhok ko pero

hindi ko na ininda pa ito dahil nilalamig talaga ako.

Napansin niya ata ang panginginig ng aking katawan kaya pinatay na niya ang aircon bago ipasuot sa akin ang jacket niya. I know that it's hers because of the scent.

"M-ma'am." Bahagyang nabigla ang katawan ko ng walang ano ano ay hinila niya ako papalapit at ikinulong sa mga braso niya.

Kahit na may suot akong jacket ay ramdam ko pa rin ang init ng katawan niya dahil nakatapat ang mukha ko sakaniyang leeg.

"Just rest. Hindi pa tayo makakaalis, it's still raining." She said like a hush before she started combing my hair by her fingers.

"Why are you here?" I asked, voice shaking.

"I was supposed to buy some stocks but I saw you."

Katabi nga lang pala ng simbahan ang grocery store na malapit sa Zioure kaya hindi na nakakapagtaka.

Sa simbahan talagang iyon ako sumisimba dahil ayun na ang nakagawian ko mula bata pa. Sa Zioure din naman kami nakatira dati, sa bahay ng Lolo at Lola ko pero dati lang 'yon.

"Sorry."

"For?"

"I interrupted your--"

"You didn't. Now rest." She cut me off before I felt a soft thing at my forehead.

She just kiss me at my forehead!

"Ma'am---"

"Miss Montero." Nagbabantang batid niya na ikinatawa ko.

Hindi na ako muling nagsalita pa. I just put my arms around her waist to hug her back bago mas nagsumiksik sa leeg niya.

She smell so fvcking good.

"I won't stop it anymore." Paos na wika ko.

"Stop what?"

Imbis na sumagot ay tumingala lamang ako at nginitian siya. She's arching her eyebrow which made me smile more because she look hot as always kahit na ang lamig lamig ng panahon.

"I already have my answer." I utter instead of answering her.

She threw me a confuse look. Halatang maguguluhan na siya sa mga pinagsasasabi ko pero hindi siya

nagsasalita.

"Remember when I told you that I would present something you need to believe without any scientific theory?" I asked na agad niyang tinanguan habang magkayakap pa rin kami.

Ghad, she's so huggable. She's so soft.

"Love." I said using my soft voice. "Love is the thing you need to believe without having any theory regarding to it because you," I place my index finger at her right cheek and gently press it into it. "You could feel it but you can't explain it neither."

"Love, huh?"

"Yes, my love." I giggle when she rolled her eyes.

"Are you planning to argue with me about it or not?" Tanong ko dahil hindi na siya muling nagsalita pa.

Habang tahimik kaming dalawa ay hindi ko na napigilang pagmasdan pa ang features niya. That perfect thick eyebrows that's well shaped. That pointed nose with moles at the bridge and at the tip. And of course, that eyes, that hazel brown eyes but have the shade of gray.

It is perfect.

Ang dami rin talaga niyang nunal sa mukha. Sa ilong, sa may jawline and sa may gilid ng labi where her dimple is. Maliit lang din ang dimple niya sa gilid ng labi niya na hindi masyadong pansin dahil minsan lang naman siya ngumiti.

"I don't want to argue anymore." She said after awhile kaya naputol ang pagtitig ko at pagtrace sa mga moles niya.

"Oh, are you in love?" Wala sa sariling tanong ko dahil nalulunod na naman ako sa ganda niya.

Ang alam ko talaga ay mas maganda ako kay Ma'am pero bakit ngayon ay mas maganda na ata siya? Glow up lang?

"Me? In love?" She unbelievably asked and hold my hand ng akmang hahawakan ko ang pisnge niya. She hold it and gently pressed it with her bago ibaba at itinapat sa bewang niya saka sinalubong ang mga mata ko.

"Are you?"

She look at me. Biglang pumungay ang kaniyang mga mata bago bahagyang kinagat ang pang ibabang labi na ikinahigit ko ng hininga.

"I think,"

"You think?"

"I think I am."

"You're not sure?" Gulong tanong ko pero huminga lamang siya ng malalim at muling iginiya ang ulo ko sa kaniyang leeg.

I can feel her heartbeat getting fast, the same as mine na ikinangiti ko.

It looks like our heartbeats are in sync.

"I didn't knew that you know how to play instruments." I stated habang nakasubsob sa leeg niya.

Saka ko na lang ulit siya titingnan. Nag-eenjoy na akong pakinggan ang tibok ng puso niya at amuyin yung natural scent niya.

Alam kong wala siyang perfume ngayon pero mas nakaka-adik ang amoy niya. I can stay with this position forever.

"And so?"

"Can you teach me?" Nagbabakasakaling tanong ko dahil kahit naman hindi ko maintindihan kung paano tumugtog ay gagawin ko para makasama siya.

Puta, nagiging corny na ako.

It is making me cringe.

"You need to focus on your acads." She indirectly rejected me but I know her point. Graduating student ako kaya kailangan talaga ay focus sa academic.

"But I can focus on you either."

"You flirt."

I chuckled and hug her tighter. "What? I'm just saying the truth."

"Whatever."

"You'll teach me?" Muli kong tanong dahil hindi ko talaga siya titigilan hangga't hindi siya pumapayag.

I'll use my charms if necessary.

"Di'ba kailangan kong magperform sa graduation ball kaya I want to learn how to play some instrument so, please, teach me!!!" I said using my cute pleading voice na walang sino man ang makakatanggi.

Sa ganda ko ba namang 'to.

Kaya pala ako pinagperform yesterday ay dahil sa graduation ball. Isa raw ako sa kakanta kaya raw maghanda ako ng isang piece for that night.

"What instrument do you want?" She asked after a sudden na ikinangiti ko sa leeg niya.

"Piano and guitar."

Gusto ko rin sana ang drum kaso baka kulangin na kami sa oras. Hindi rin ako mahilig sa drum dahil baka yung mga epal ang mahampas ko ng drumsticks kapag nagkataon.

"Just go at my house."

"Reallyyyy?" Masayang tanong ko saka nag-angat ng tingin. I felt like I am screaming in joy dahil sa laki ng ngiting nakaguhit sa labi ko.

She nod her head bago bumaling sa bintana. "Umupo ka na ng maayos. I'll take you home."

"Pero paano ka? My condo is way too far from your village." Nangangambang saad ko dahil mapapalayo pa siya if ever. Hindi ko naman masabing siya nalang ang ihahatid ko dahil hindi ko kayang magdrive because my body is shaking due to coldness.

"I can take care of myself."

"But--"

"No buts. Just rest." Hindi na ako naka-angal pa sa utos ni general Saviel kaya sumaludo na lamang ako bago umayos ng upo.

"I want to hug you." I literally voice my thoughts out na hindi ko pinagsisisihan dahil nakita ko ang epekto nito sakaniya. She just stop starting the car engine and look at me in awe.

"Payakap pa." I demanded at walang pasintabing niyakap siya. I stay there for I don't know how long dahil tuluyan na akong nilamon ng antok.

This is what I called safe haven.

"Hmmm." I hummed before opening my eyes. Sobrang bigat ng talukap ng mga mata ko. Para din akong binagsakan ng daan daang bakal sa sakit ng aking katawan.

Bullshits.

"How are you feeling?" The door opened and her voice beams.

Dahan dahan akong napatingin sakaniya na may dalang tray ng pagkain na inilapag niya sa harapan ko. After that, she sat beside me and check my temperature using her hands.

"You're still hot."

"In born." Paos na wika ko na wala halong pagdadalawang isip dahil nakatanga lang ako sa wall ng bedroom n'ya.

Hinatid pala talaga niya ako and why on Earth I'm here in her house?

I frowned and look at her na nahuli kong nakakunot ang noo. "Why am I here?"

"You're alone and you're sick."

"So?"

Imbis na sumagot ay tinaasan lang niya ako ng kilay na lalo kong ikinagulo.

"Ma'am."

"Just eat." Utos niya bago kunin ang phone niyang tumutunog na. She excuse herself kaya tumango

lamang ako at nagsimula nang kumain.

In fairness, ang sarap talagang magluto ni Ma'am. Daig pa ang ibang culinary students sa mga luto niya.

I am enjoying my food when she get inside. Hindi naman siya mukhang bad mood pero seryoso pa rin as usual.

I cleared my throat after drinking the medicine na kasama sa tray. She take a glance at me before arching her brow.

May sakit na nga ako tapos ang taray pa rin niya. Dapat mabait siya ngayon, may sakit ba naman yung maganda niyang asawa.

"W-who called?" I asked and my eyes literally widen dahil hindi naman dapat iyon ang sasabihin ko. I was supposed to ask her kung kumain na siya peto traydor talaga ang bibig ko.

She frowned before placing her phone at the side table. She sat in front of me saka ako tiningnan ng mataman.

"Your Uncle." She then said before shrugging. "I just told him that you're sick but unfortunately, he can't come over because he is not here in Manila with your grandparents." She informed na ikinatango ko na lamang.

She started checking my food kung ubos na ba at nang matapos siya ay kinuha na niya ito at lumabas ng kwarto.

Right after she closed the door, dahan dahang tumayo ako at nagtungo sa banyo to take a quick bath kahit na sobrang nilalamig ako. Kailangan kong maligo kasi ayun yung nakasanayan ko kapag nagkakasakit ako dahil nababasa ng ulan.

Kakalabas ko lang ng banyo, fully dress, nang makita ko si Ma'am na nakacross arms na nakaupo sa gilid ng kama.

When she look up, I saw fury in her gorgeous eyes. "Why did you took a bath?" Seryosong tanong niya saka tumayo at nilapitan ako.

Automatic na napaatras ako because, ghad, she really looks mad.

"You have a high fever yet you're too stubborn!" Napapikit ako sa biglang pagtaas ng boses niya. Minsan ko lang marinig yung boses niyang ganoon kaya hindi ako sanay.

"Do you really want to kill yourself--"

I cut her off by grabbing her waist and gently place my hands on it. Kahit nanglalambot ang katawan ko ay nagawa kong tawidin ang distansya naming dalawa at saka ko siya niyakap.

"Sorry. Sorry na Ma'am." I said softly while burying my face on the crook of her neck. "I got used to it." I started to massage her waist because I can literally feel her body trembling in frustration because of me.

Hindi ko talaga alam kung matatawa ako sakaniya o hindi dahil kitang kita ang concern niya kahit na pilit niya itong ikinukubli sa pagtataray niya.

But, I am amuse. Really.

"But it isn't good." Her usual monotone voice return kasabay ng pagkalma ng boses niya.

Now, I can say that she's back at her usual self dahil ganoon na ulit ang boses niya. I smile at her neck while my hands are still on her perfect waist.

"Sorry."

"Tch. Just rest at your bed." She pulled me away from her kahit na hindi naman niya ako niyakap pabalik. She pointed the bed at tinaasan ako ng kilay, demanding to obey her words.

Nakangiting sumunod ako at sumampa sa kama bago yumakap sa isang unan.

"Ma'am, gabi na." I stated when I saw that it is already 8 o'clock in the evening.

Hindi ko alam na ang tagal ng tulog ko kanina. Heck, I don't even know how did I end up here without waking up.

"I know."

"Paano ako uuwi niyan?"

"Who says that you would?" Seryosong tanong niya habang nakaupo sa dulo ng kama.

"What do you mean?"

"You'll stay here. Your Uncle asked me to." She shrugged before closing her eyes for awhile and when she opened it once again, it got a brighter shade.

"Uhm, humiram nga po pala ako ng clothes n'yo." She nodded. "Thank you."

Sa sobrang bigat ng talukap ng mga mata ko ay pumikit na lamang ako. I am not sleepy pero gustong gusto kong matulog. This is not what I like when I am having a fever. Hirap na hirap akong matulog.

Napatingin ako sa direksyon ng closet n'ya when I heard it open and close. I almost part my lips when I saw her in a simple clothes. Fvck! She's slaying it.

She's wearing an oversized shirt na isa sa paborito kong isuot kapag nasa lamang ako condo dahil may ganoorin din akong damit. Hindi kasi ako mahilig sa mga silk pajamas kaya puro shirts ang pangtulog ko or I may say, wala akong suot minsan kapag natutulog dahil mag-isa lang naman ako.

"Why aren't you sleeping yet?" Nakakunot ang noo'ng tanong niya nang makalapit siya. I just smile at her before tapping the other side of the bed, urging her to lay down beside me.

"I can't." I answered before I face her dahil umupo siya sa tabi ko at sumandal sa headboard. "Sleep beside me, Ma'am." I said cutely bago ngumiti ng mas malawak sakaniya.

She rolled her eyes before nodding. "Mainit ka pa rin?"

I just shrugged dahil hindi ko naman alam pero ramdam ko ang init na nanggagaling sa mga mata ko. I can't even stand to open my eyes a little longer kaya papikit pikit ako.

Napapitlag ako nang muli niyang idinampi ang kanyang kamay sa leeg ko saka napapalatak.

"Mas tumaas iyong lagnat mo." She commented before standing up kaya agad kong hinawakan ang kamay niya to stop her from leaving me.

"Where are you going?"

I may sounds clingy pero ayaw kong umalis siya sa tabi ko. I want her at my side all the time. I want her.

"I'll be coming back after few seconds. I'll just get something." Bahagya niyang kinagat ang ibabang labi niya to suppress her smiles na ikinalabi ko.

"Five minutes lang ha." Parang batang saad ko na tinanguan lang niya bago tanggalin ang kamay ko sakaniya.

"Clingy." She mumbled bago tuluyang lumabas ng kwarto pero bago iyon, nakita ko ang pagsilay ng ngiti sa mga labi niya.

....

Napamulat ako ng mga mata nang maramdaman ko ang paglapat ng basang tela sa noo ko.

"Ma'am."

"Shh, just sleep." She whispered before tapping my back kaya wala sa sariling niyakap ko siya.

"What time is it?" I know that my voice is so husky at parang nawawalan na nga ako ng boses dahil sa sakit ng lalamunan ko.

"12:47 am."

"Sabi mo five minutes lang. Bakit madaling araw kana bumalik?" I said while pouting at dahil nga magkatapat ang mukha naming dalawa ay kitang kita ko ang pagbaba ng tingin niya sa labi ko.

"Idiot. You were asleep when I came back." Nakairap na sagot niya bago tanggalin ang ilang strand ng buhok kong nakaharang sa mga mata ko. "Do you have a headache?"

"Slight. Heartache Ma'am mayroon." I giggle when she shook her head and sigh heavily.

Nas-stress na naman ata siya sa akin.

"Ma'am alam mo ba?"

"Hindi."

"Haha funny." Sarkastikong wika ko bago siya ismidan pero agad rin akong napaaray ng pitikin niya ang tenga ko.

"What is it?"

"We fit together like puzzle pieces." Nakangiting batid ko na parang tanga dahil parang kanina lang ay iniismidan ko siya pero ngayon ay tila nagcoconfess ako.

Bipolar shits.

"Oh? Are you saying now that you love me?" Nang-aasar na tanong niya which made me blush. Buti na lang at patay ang ilaw kaya hindi halata. Tanging lamp lang ang bukas na nagbibigay liwanag sa kwarto ko.

"Weh? Hindi mo sure." Namumulang tanggi ko sa sinabi niya pero tinaasan niya lamang ako ng kilay. Parang siguradong sigurado siya na sinabi kong mahal ko na siya.

"I am sure. That's one way of saying '*I love you'* but in different term." Banat niya na ikinatigil ko sa pag-iisip.

Hindi talaga ako mananalo kay Ma'am sa ganito. Parang lahat ng language na sinasabi ko ay alam niya ang hidden meanings.

"Saan mo nalaman 'yan, Saviel?" Barumbadong tanong ko pero agad akong napaigik ng kurutin niya ang kamay kong nakapatong sa bewang niya.

"Your words."

"Sorry mahal."

"Miss Montero!" I laughed when she called my surname with a lot of frustration in it.

Tawa lang ako nang tawa habang nakatingin sakaniya dahil kitang kita ang inis sakaniyang mga mata. Baka nga bigwasan nalang ako nito bigla sa kaharutan ko.

"You're such a flirt even if you're sick." She commented na ikinangiti ko na lamang.

"I'm such a flirt for you." I utter while wiggling my eyebrows. "Sayo lang naman ako ganito."

"But you're not mine."

"Who says?" Nanghahamong tanong ko pero tinaasan niya lang ako ng kilay at parang hindi siya magpapatalo sa argument namin if ever

"Oh come on, you don't want anyone to own you."

"Oh come on," panggagaya ko sa tono ng boses niya that made her glare at me na sinuklian ko lang nang mapaglarong ngiti. "You're not belong to that *'anyone'* so you can own me."

"Don't fool me."

"I don't and I won't. How can I fool my sugar boo, milky way, sweetie pie crust?---- ouch!" Daing ko habang tumatawa dahil bigla nalang niya akong pinitik sa tenga after calling her to that endearments na hindi ko alam kung saan nanggaling.

"Stop fooling around." Ismid niya bago tanggalin ang braso ko sa bewang niya. Akmang tatalikuran niya ako when I place my legs and arms around her saka nagpabigat para hindi siya makagalaw. "God! Get off me. You're too heavy!"

"Wala pa ako totally sa top mo nabibigatan kana agad."

"Pervert!"

"Oyyy! Iba iniisip niyaaa!" I teased while smiling mischievously saka ko iginalaw ang kamay ko sa bewang niya. "You want to do what you are thinking right now? That would be fun!!!"

Imbis na sumagot pa siya ay umirap nalang siya at muling humarap sa akin. She look intently at my eyes before placing her left hand at my nape and gently massage it na ikinapugto ng hininga ko.

"What now?" Nakangising tanong niya habang nakataas ang isang kilay. "Breathe. Uso huminga."

Nang itinigil niya ang pagmamassage sa nape ko ay saka lamang ako nakahinga ng maluwag dahil iba yung sensation na dating sa akin ng haplos niya.

Dammit.

"Ang duga Ma'am ha. Minamanyak mo na naman ako." Nakangising saad ko to hide my embarrassment sa epekto ng mga simpleng haplos niya.

"Kapal ng mukha mo." Matigas na saad niya na ikinatawa ko ng malakas. I am just laughing my ass out when suddenly, she held my cheeks.

"You smile often now."

"Ha? Lagi naman talaga akong nakangiti." Gulong saad ko dahil ayun pa talaga ang napansin niya.

"But that smile of yours aren't genuine. More on a playful one." She fight back before tracing my cheeks down to my jawline.

I smile even more upon hearing her statements. I didn't notice that she knew my smiles. Hindi naman talaga ako mahilig ngumiti ng totoo dahil hindi naman ako palaging masaya.

"You're smiling again. Are you nuts?" Mapaglarong tanong niya pero mas ngumiti ako kaya halos mawala na ang mga mata ko.

"Nope, I'm yours."

"Oh?" Walang pakialam na batid niya na ikinailing ko na lamang.

Parang wala talagang epekto ang mga sinasabi ko sakaniya.

"Since you've been around I smile a lot more than I used to." I said out of a sudden na ikinatingin niya sa mga mata ko.

Her lips parted pero agad niya rin itong isinara at umiling.

"You're saying I love you again."

"Ma'am naman! Lahat nalang nang sinasabi ko I love you ang ibig sabihin?" Himutok ko na ikinakagat niya sa pang-ibabang labi.

Damn!

"Just make sure that you don't love me so you won't get affected by that words."

I hissed before I shut my eyes firmly dahil sa frustration ko. Hindi ko na talaga alam kung paano ko sasabihing mahal ko siya dahil alam niya lahat!

"The moon is beautiful, isn't it?" Seryosong tanong ko na ikinakunot ng noo niya.

"But there's no moon tonight."

"Exactly!" I exclaimed with matching pakumpas pa ng kamay.

"So you don't love me, huh?"

"You really want to hear my answer?" I asked with the same intensity. Tumango siya bago ko ikinulong sa dalawang kamay ko ang mukha niya.

"Well," I bit my lips seductively before smiling lovingly. "I invoke my rights against self incrimination, professor."

"Unfair." Irap n'ya na ikinatawa ko.

"I'm just using my rights to protect my dignity----"

"Is confessing make you a less of your own?"

I cleared my throat and snuggle close to her more. "Definitely not." I honestly answered as I start tracing her face. "But do you know that love moves in secrecy sometimes? There's always love in every second of silence, Ma'am."

"Mm," she hummed.

"How do you see yourself in the mirror?" Tanong ko na pumukaw sa kan'yang atensyon.

"Why?"

"Your answer, please."

She rolled her eyes before piercing it deeply against mine. "A lady. An architect. A mother---*your professor*."

I smiled.

"Being a wife isn't included?" Nanunubok na tanong ko pero nagkibit-balikat lamang siya.

"I wanna proceed to the next question." She utter, clearly pulling her cards right.

"How do you see yourself and me?" Diretsong tanong ko na ikinakisap-kisap ng kan'yang mga mata.

A sly yet small smile gently curve into her lips as she shut her eyes firmly to stop me from reading it.

"I don't see myself and you in different ways---I see myself with you. Just with you."

Nang akala ko'y tapos na sya, unti-unting bumukas ang kan'yang mga mata kasabay ng malambot na pagguhit ng isang ngiti sa labi niya.

"Savi," she smile and whisper, "I can see the different glow and vibe of mine I never thought I had if I didn't notice how it showed up whenever I'm you."

"Are you confessing?"

She let out a sexy chuckled.

"You seems like you're questioning me how worthy you are."

"Yes or no lang, Ma'am. Pilit ko pero maingat na pinasadahan n'ya lamang ng kan'yang malambot na daliri ang mga pisnge ko ng minsang hawakan n'ya ito.

"Ask yourself if you're beautiful."

"I'm always beautiful." Humble na saad ko.

She grinned.

"Always will be."

My lips almost bleed sa diin ng pagkakakagat ko rito nang sambitin niya ang mga salitang iyon.

"Mukha ka talagang nagc'confess." Pag-iwas ko habang dinaramdam ang pagdaloy ng kakaibang init sa aking mukha pababa sa aking leeg at tainga.

"Zajei," she started, "the answer is right in front of you."

"Ikaw ang nasa harap ko, Avey."

"Is my presence isn't enough to realize things?" Masungit na tanong n'ya pero ngumiti lamang ako.

I can somehow gets what she wants me to comprehend but I don't like to assume. I don't like to expect because I don't know if there's really a chance to do so.

"In a world with endless chaos, I can be your source of arrows." She move her head close to mine and kiss my forehead. "I'll never let you fight alone."

"Some battles aren't meant to share." I stated but she just remained on her spot, lips still in contact with my forehead.

"But a life can be share with."

"Have a life with me then." Mahinang saad ko.

"That's not a question." She counterattacked.

"Because I'm not asking, Avey. It's an order."

"A queen is higher than the archer. You can't simply command her." Pambabara na naman n'ya na

ikinahigpit lamang ng aking yakap sa kan'yang katawan.

"But the archer can be the queen's." I mumbled in between my lips.

"Queen's archer, you mean?" Tanong n'ya na ikinatango ko lamang.

I felt how she wrap her arms around my back and gently hold me there until she had decided to caress it.

"My archer sounds better."

"Your archer?" Paninigurado ko.

"Hmm." I looked up to her and noticed how that her eyes are firmly shut but a genuine smile is plaster on her luscious lips.

"You're my archer."

Chapter 26

Zajei's POV

My head is still hurting. Ramdam ko pa rin ang sakit ng katawan ko lalong lalo na sa lalamunan.

Damn.

Pipikit pikit akong umupo sa kama at sumandal sa may headboard dahil talagang nahihilo ako. Idagdag pa ang bukas na mga blinds kaya lalong ang sakit sa mata dahil tamang tama sa mukha ko yung sikat ng araw.

"Where are you. . ." Mahinang saad ko habang iginagala ang paningin sa loob ng kwarto.

This is the second time I slept here pero the amazement is still on me. Ang ganda talaga ng kwarto niya.

Gusto ko mang makita ang taong hinahanap ko ay hindi ko magawa dahil para akong nalumpo sa sobrang sakit ng katawan ko. I tried to move my legs and thankfully, I did. Dahan dahan akong bumaba sa kama and the first thing that caught my attention is the tray full of food near the closed balcony door kung saan mayroong mini sofa set.

I walked towards it and a smile automatically formed on my lips.

"I need to go to school. Just eat and rest. Take your meds also and kindly send me a message after you eat."

Parang tangang nakatayo ako habang hawak ang note na iniwan niya. Maaraw na ang panahon kaya walang suspension na naganap. Siguro umulan lang kahapon gawa noong sign na hiningi ko.

Lakas ko naman kay Lord.

Wala man akong ganang kumain ay nagawa ko pa ring ubusin yung hinanda niya saka ininom ang gamot na kasama. After that, I took a picture of it saka isinend sakanya through Instagram dahil hanggang ngayon ay wala kaming number ng isa't isa.

@zajei_loure
**Send a picture*
Good morning, Ma'am! Thanks for the breakfast!

It's just around 10 in the morning and I know that she's in the middle of her class. Probably our class dahil may class sana ako ngayon sakaniya kaso absent ako.

Ngayon lang naman ako umabsent for this sem kaya sana walang toyoin na professor at pagawan pa ako ng sandamakmal na reports.

@Saviel
Did you take your meds?

My eyes widen in shock ng makita kong may reply siya matapos kong magtoothbrush using her spare one in the bathroom.

Shocks! Hindi naman gumagamit ng cellphone si Ma'am sa klase niya kaya nakakapagtakang nagreply siya sa akin ngayon.

@zajei_loure
Yup!
Btw, why are you using your phone? Vacant mo, Ma'am?

I lay in the bed again matapos kong makapagwash-up at mahugasan yung pinagkainan ko.

Nakakahiya naman kay Ma'am kung itatambak ko nalang 'yon basta sa kusina niya. Luckily, hindi na masyadong kumikirot yung ulo ko kaya wala namang nabasag na pinggan, muntik lang.

Matagal bago siya nakapag-reply kaya nagcheck muna ako ng group chat namin nina Yuki at ng kambal. Nakita ko pa ang latest bangayan nila habang hinahanap nila ako kanina dahil bakit daw absent ako which is really rare to happen.

Ang dami na nga ring flood messages ni Yuki at Kaios na hindi ko na muna binuksan pa dahil busy ako sa pagbabackread.

@Ferbienot
Nabuhay ka kapitang Zajei!

Buhat sa kaniyang chat ay nagsunod sunod na ang chats nila kaya nagtaka na ako dahil nga may class sila ngayon kay Ma'am Acozta.

@Phinphin
Anyare sayo, Jei? Humihinga ka pa ba?

@itzsamara
Oy Saje, saang impyerno ka nagsuot?

Kasali na pala sa group chat namin si Sven, ngayon ko lang napansin. Hindi naman kasi ako usually nakikisali sa gc namin dahil masyado akong tamad magtype dahil nga mas nakatuon ang oras ko minsan sa mga online games.

@zajei_loure
May class ba?

@Phinphin
Tangina hindi man lang pinansin ang mga sinabi namin.

@itzsamara
Kaya nga! Tatanga tanga talaga minsan. Akala mo naman important.

@zajei_loure
@Ferbienot!! May class ba kayo ngayon?! Sumagot ka nang maayos!

Ginagalit ako ng mga ugok na 'yon. Buti na lamang at hindi online si Yuki kaya bawas stress dahil mas annoying 'yon. Brat masyado kung titingnan.

@Ferbienot
Yes kapitan! Kakatapos lang mag-lecture ni baby ko Saviel Acozta. Pinagsasagot niya lang kami ngayon

ng isang activity.

Kumunot ang noo ko sa naging sagot niya. Baby ko Saviel Acozta? Really?

Pinag-iinit lalo ng ugok na 'yon ang ulo ko! How dare him to call her like that? Hindi ba kay Miss Lia siya may gusto? Bakit baby ang tawag niya kay Ma'am?!

Naputol ang pag-iisip ko ng magsunod sunod ang chats nila na ikinapukaw ng aking atensyon.

@itzsamara
Nakakapagtaka nga kasi busy masyado si Ma'am sa phone niya.

@Phinphin
Yeah right. It's odd to see her like that. Parang ngayon lang siya nagphone during class simula noong nagturo siya sa class natin.

@Ferbienot
Baka may important agenda si Ma'am. Gusto niyang kachat yung student niya ganon.

Tuluyang nakuha ng topic nila ang atensyon ko kaya hindi ko napigilang sumabat sa usapan nila.

@zajei_loure
Who's student?

@Ferbienot
Syempre ako!

Aawayin ko pa sana si Ferb at makikipagtalo pero hindi natuloy ng bigla na lamang may tumawag na unknown number pero agad ring namatay kaya mas lalong kumunot ang noo ko.

Hindi ko na sana papansinin pa pero nagmessage ito kaya wala sa loob na binuksan ko ang mensaheng ipinadala ng kung sino.

From Unknown: Wth are you doing? Why aren't you replying?

Woah, hindi raw ako nagrereply? Kakatext niya palang sakin tapos gusto agad ng reply. Ano siya gold?

From Unknown: My goodness, Miss Montero! Don't you have any plans to answer my texts?!

Napabalikwas ako ng higa nang mabasa kong muli ang text niya. By that typings and the way the sender address me, mukhang kilala ko na kung sino itong Unknown na 'to.

There is only one person who used to call me in that name.

From Unknown: I swear Zajei, if you still don't reply, papalayasin talaga kita sa bahay ko.

Agad akong nagtipa upang makapagreply within a minute dahil hindi pa ako ready'ng umalis sa pamamahay naming mag-asawa. Hindi pa ako ready hiwalayan siya----charr!

To Unknown: Hello Ma'am! You miss me?

I save her contact from Unknown to Avey para hindi magtaka ang kung sino if ever na may mag-oopen

ng phone ko. Wala naman masyadong may alam na Avey ang tawag ko sakaniya kaya this is the safest thing to do.

From Avey: Goodness! Stop with that thoughts of yours. Did you take your meds?

To Avey: Yes po, opo. Ikaw? Why are you using your phone? You have a class right?

Masyado talagang nat-trigger yung curiosity ko kung bakit niya ginagamit ang cellphone niya ngayon.

I mean, of course she have the right to check her phone once in her class pero hindi naman niya ugali iyon. She's too professional dahil kapag oras na ng trabaho, trabaho lang talaga.

Kaya kapag naging kami ni Ma'am dapat parehas kaming professional. Kapag bebetime, bebetime lang talaga. Ang eepal, itutumba.

From Avey: Just checking on you.

Shocks!

I pressed my lips together habang paulit-ulit na binabasa ang text niya. Hindi ako kinikilig! Promise, hindi ako kinikilig!!!!!!

Pereng tenge nemen si Me'em!!!

From Avey: Take a rest. Don't use your phone.

To Avey: Yes Misis ko. Masusunod po!

Pinatay ko na ang phone ko and set is aside bago muling humiga sa kama. Gumaan na ang pakiramdam ko pero hindi pa rin maayos. Sobrang sakit pa rin ng aking lalamunan at wala pa rin ako masyadong lakas.

I didn't notice that I fall asleep not until I wake up with a headache again. May nakalagay ng bimpo sa noo ko at maayos ang pagkakalagay ng comforter sa katawan ko. Ramdam ko ring naiba ang temperature ng room kaysa kanina bago ako matulog dahil hindi na ganoon kalamig.

Shit! May multo ba?!

Natigilan ako sa aking naisip at agad na binalot ang katawan ko ng comforter bago paika-ikang lumabas ng kwarto ni Ma'am.

Tangina naman. Multo talaga ang magpapabangon sa akin kahit nasa gitna ako ng pagdedeliryo.

De puta.

Para akong walking racoon dahil nakabalot yung kumot sa akin. Nakapajama rin ako at sweater pero ang lamig lamig pa rin.

"Why did you go down?"

"Ma'am?" Gulat na sambit ko dahil on-going ang class ngayong hapon kaya hindi ko akalain na uuwi pa siya.

She stop doing the food at the table dahil lumapit siya sa akin at hinawakan ang noo at leeg ko.

"Hindi pa rin bumababa ang lagnat mo." She stated bago ako alalayan paupo. Nararamdaman ko na ang pagkabalisa niya kaya automatikong hinawakan ko ang kanyang kamay and pull her beside me.

"Calm down. I'll be fine." I plastered a soft smile that made her look at my lips. Ibinalik niya rin sa mga mata ko ang tingin niya bago bumuntong hininga.

"Can you eat? Kaya mo bang lumunok?" She asked habang nilalagyan niya ng pagkain ang pinggan na nasa harapan ko.

Pafall si Ma'am!!

Napangiwi ako but I nod as an answer dahil kakayanin ko naman siguro. I don't want to eat, really. But knowing that she come over just to check on me, it's more than enough para kumain ako.

Nanginginig ang kanang kamay ko nang abutin ko ang kutsara and try to taste the soup. Hindi ko kasi kaya kung kanin dahil nga may tonsillitis ako.

Hindi na talaga ako magpapaulan!

"Let me do it."

Kinuha niya sa kamay ko ang kutsara and she starts feeding me. Naiilang pa ako dahil nakatitig talaga siya sa akin which makes me feel so anxious dahil nga baka mukhang haggard ako.

"Come on, ang unti pa nang nakakain mo." Pagpupumilit niya pero umiling lamang ako at mariing isinara ang bibig.

Jusko! Busog na busog na ako.

"Miss Montero." Banta niya at itinapat sa bibig ko ang kutsara na may laman. Nahihiwagaang tiningnan ko lamang ito at nagmamakaawang umiling.

Hindi talaga ako kumakain kapag may sakit ako. Puro inom lang ako ng tubig at tulog pero ngayon ay parang bumalik ako sa pagkabata dahil parang katulad siya ni Mommy na pinipilit akong kumain.

But somehow, I find her sweet.

"M-ma'am..." I looked at her eyes and softly shook my head bago tumakbo sa sink at nagsuka.

Ghad!

I was choking the fvck out when I felt someone's hand at my back. Hinahagod nito ang likod ko but I didn't bother to look back dahil suka ako nang suka.

Ang dugyot, tangina.

"Drink this." She handed me a medicine and a water afterwards kaya ininom ko ito at sumandal sa may sink.

Parang madedehydrate ako, letse. Mas masakit pa 'to sa hangover, I swear.

"Sorry."

Umiling lamang ako at nanghihinang ngumiti sakaniya. Hindi na ako makapagsalita pa dahil mas lalong tumindi ang sakit ng lalamunan ko.

Tangina, parang na-drain ang kagandahan ko mga mare.

"Do you want to go to the hospital?" Lumapit siya sa akin at hinagod ang likod ko. Concerned is visible on her gorgeous eyes which is unusual to see.

Umiling lamang ako sakaniya dahil hindi ko na magawa pang makapag-salita. Parang anytime ay magpapass-out na ako.

Umayos ako ng tayo at sinubukang maglakad pero halos matumba ako ng biglang umikot ang paningin ko but a pair of arms prevent me from falling. Namumungay ang mga matang tiningnan ko siya before my eyes landed on her lips.

I raise my right hand and gently touch the side of her lips. Ghad, it is inviting me to kiss them. Pinadausdos ko pababa ang kamay ko sa jawline niya down to her neck. I unconciously bit my lip while tracing her little moles not until she held my chin up. Agad akong sinalubong ng magaganda niyang mata before a shiver run down on my spine and the next thing I knew, my lips touches hers.

Her lips are really soft and. . . addicting.

Magkalapat lamang ang labi naming dalawa before darkness welcomed my whole system.

...

"Hmm." I slowly open my eyes ngunit agad rin akong napapikit ng maliwanag na ilaw ang sumalubong sa akin.

Jusko, wala pa naman ako sa langit di'ba?

"Thank God, you're awake." I immediately knew who's the owner of that voice before I even saw her.

I cleared my throat before looking around. Nakaupo sa long couch ang grandparents ko katabi si Daddy and Yuki na ngayon ay nakatingin na sa amin. Nasa tabi ko naman si Mommy at hawak hawak ang kamay ko na hindi ko mabawi-bawi because I somehow missed her warmth.

"Here, drink this." She handed me a glass of water after I sat and made myself comfortable.

Hindi na gaanong masakit ang ulo ko. Hindi na rin masakit ang katawan ko pero andoon pa rin ang sakit ng aking lalamunan. Tangina, my precious voice like me is so raspy.

"Where's Uncle?" I asked, looking directly at my grandparents.

"He's outide with--- oh, here he is." Sagot ni Lolo kasabay nang pagpasok ni Uncle sa kwarto. Pero hindi siya nag-iisa, kasunod niyang pumasok ang babaeng hinahanap ko.

Her eyes laid on mine before she slowly nodded. I gave her a smile pero mataman lamang siyang tumingin sa akin saka umupo sa may single couch.

"How are you feeling, Jei?"

"I'm fine, 'cle." Simpleng sagot ko kay Uncle Vauh habang hinahaplos niya ang buhok ko.

"Nabasa ka ba ng ulan?"

I bit my lower lip before avoiding their gazes. I slowly nod and flashed a cute smile at my grandparents dahil nakataas na ang kilay ni Lola.

"My goodness, Zajei Loure!" Frustrated na hasik ni Uncle at matalim na umirap. "Alam mong bawal kang mabasa ng ulan dahil hindi 'yon kaya ng katawan mo!"

"Chill, Uncle Vowvow, buhay pa naman ako---"

"But you were like a rotten corpse while arriving here in the hospital. Ang taas taas ng lagnat mo and you didn't even bother to call your mother kahit na andoon kana sa village niyo---" Before my father finished his sentences, I cut him off.

"As what I've said, I'm still alive. Still gorgeously breathing with a beautiful and stable heartbeat." Walang ganang saad ko dahil kakagising ko palang ay sermon na agad ang inabot ko.

Hindi ko rin naman ginustong mabasa ng ulan dahil bigla nalang 'yong bumuhos. Malay ko bang masyadong mabilis ang signal sa langit kaya dininig agad yung prayers ko.

Tch.

"Zajei Loure--"

"Stop it, Louie." Lolo cut his son off bago ako bigyan ng isang malumanay na ngiti. "Anything you want to eat, hija?"

"I want bunch of fries and ice cream, Lo. . . . Naks, I love you so much." Masayang ani ko matapos makitang kinuha na nito ang cellphone niya at inutusan si Yuki na umorder.

"Dad, you're spoiling her too much." Kontra ni Daddy na inismidan lamang ng kaniyang ama. Halos matawa pa ako nang makitang halos irapan ito ni Lolo.

"I don't see anything wrong on what I did, Louie. You know that I love spoiling Zj so let me do what I want." Mariing saad ni Lolo na ikinailing nalamang ni Lola.

"Just let your father." Segunda ni Lola kaya halos mapunit ang labi ko sa pagkakagat dito. Kapag talaga kasama ko ang grandparents ko ay parang napakadami kong kakampi.

Ever since, lahat ng grandparents ko ay spoiled ako. Spoiled rin naman ako sa parents ko pero noon lang 'yon. Mas grabe lang talaga magtreat ang mga Lolo at Lola ko.

Sila nga ang bumili ng unang kotse ko as a present for my 18th birthday.

Sandaling natahimik ang silid na aming inuukupa hanggang sa may kumatok. I stared at the door hanggang sa buksan ito ni Dad dahil siya ang pinakamalapit doon.

A nurse came inside with a shy smile on her lips. "Uh, Doc. Zeah nasa office niyo po si Sir Azreel."

My mother looked at me pero hindi ko magawang masuklian ang tingin niya until I heard her sighs and goodbyes.

Azreel is my half brother. Anak siya ni Mommy kay Tito Andrew, her oldest aside from me. Bali dalawa ang kapatid ko kay Mommy and isa lang naman kay Dad that I haven't got along.

Medyo mas kaclose ko pa ang mga kapatid ko kay Mommy kaysa sa anak ni Dad dahil saksakan ng yabang ang lalaking 'yon. Kulang nalang magsapakan kami minsan kapag magkasama dahil napakahambog niya.

"Zj, I have to go. Azreel doesn't know that you are here." Paalam ni Mom na simpleng tinanguan ko lang. Her son probably needs her dahil hindi naman pupunta si Azreel dito kung hindi.

Maya maya pa ay umalis na rin si Daddy dahil tumawag na ang asawa nito. Isinabay na rin niya si Yuki dahil may family dinner daw ang babaeng 'yon tonight.

Maganang kumakain lamang ako habang pinapakinggan ang usapan nina Uncle at Ma'am. Kanina pa kasi ipinahatid sina Lolo dahil hindi sila pwedeng magpuyat kaya kahit ayaw nila ay wala silang nagawa.

"Really? That's odd that you don't know what is the perfect design for her." Kalmadong saad ni Uncle.

Actually, kanina ko pa sila pinapakinggan pero hindi ko makuha ang topic nila. Maybe because it is connected to their works and clients. Mukha kasing may hawak na project si Ma'am and Uncle is giving some advice.

"Well," Mrs. Acozta lick her bottom lips and cross her arms. "I want her house to be perfect."

"There's nothing in this world that is perfect, Ma'am." Sabat ko dahil nabobored na ako sa pinag-uusapan nila. They seems so professional eh nasa hospital kami.

Ayaw ko pa namang nakikitang seryoso si Uncle kasi nababaguhan ako. Mas sanay akong makitang nagtataray siya at nagf-feeling maganda kahit gwapo siya.

"Zajei, we're talking seriously here." Saway ni Uncle but I just shrugged and gave him a playful smirk.

"Don't be too serious. Nasa hospital tayo, hindi sa office mo."

"Don't talk to much, kiddo. Baka mabinat ka." Minsan talaga naiisip ko ng si Uncle talaga ang magulang ko slash taga-saway. Parang although out ng buong buhay ko ay siya ang nakasama ko.

I cleared my throat once again dahil okay na ako, yung lalamunan ko nalang ang hindi. Kapag kasi nababasa ako sa ulan ay hindi talaga kinakaya ng katawan ko. Laging nauuwi sa malalang lagnat at tonsillitis witch matching body pain pa kaya pinakainiiwasan ko talaga ay ang maulanan.

"Won't you sleep yet?" Nakakunot ang noo na tanong ni Uncle pero umiling lamang ako at inayos ang pinagkainan ko.

"Nope. I feel like I've been sleeping the whole day." I answered honestly dahil hindi pa ako inaantok.

He just nod his head and clean my leftovers. Inayos niya rin ang unan ko kahit hindi na kailangan dahil okay naman na ako at nanonood na lamang ng Netflix.

"Wait. I'll just answer this one." Paalam ni Uncle na ikinatingin ko sakanila ni Ma'am na andoon pa rin sa may couch. Sabay kaming tumango ng asawa ko bago siya umalis.

"Psst!!" Tawag ko kay Ma'am pero tinaasan niya lamang ako ng kilay. "Hoyy! My wifey-baby-bal!!" Pagtawag kong muli sakaniya while tapping the chair beside my bed.

She slowly walked towards me habang nakakunot ang mga noo. I smiled sheepishly at her habang inaalala ang nangyari kanina bago ako nawalan ng malay. Gosh! I tasted her lips again.

"What?"

"Thank you." I sincerely mumbled right after she gets closer. "Thank you for everything, Ma'am." I looked for her hand and gently squeezed it.

She's just intently staring at me habang nakangiti ako. My eyes sparkles when she massage my hand before letting it go.

"No worries. Magpagaling ka nalang muna." I nod and put her knuckles in front of my lips and gently plant a kiss on it while looking at her eyes. She flinched at the sudden contact but she just rolled her eyes and take her hand back after few seconds.

"Gabi na Ma'am."

"I know."

"Tch. Sungit." Bulong ko bago patayin ang pinapanood ko dahil mas gusto ko na lamang siyang pagmasdan.

"You're saying something?" Mataray na tanong niya pero agad akong umiling at ngumiti ng pilya.

"Nothing. I was just supposed to say that you look stunning." My smiles turn into a mischievous one ng bumaba ang tingin ko sa labi niya. "And you're lips are seducing me again."

"Stop it, Miss Montero." Plantyadong batid niya na ikinalabi ko.

"Why? Am I not a good kisser?" Madamdaming tanong ko habang nakahawak sa kaliwang dibdib at umaktong nasasaktan.

She gave me an eye roll before crossing her arms on her chest at walang pakundangang sumagot.

"Yeah."

"Ay grabe siya." I leam closer to her and move to the edge para mas lumapit ang mukha ko sakaniya na siyang kaniyang ikinaatras. "Really? Hindi talaga, Ma'am?"

She nod with braveness. Isang mapaglarong ngisi ang gumuhit sa mga labi ko nang makita ang paggalaw ng lalamunan niya habang nakatingin sa mga mata ko pababa sa labi ko.

I am a good kisser. I know that.

Nang wala na siyang maatrasan dahil tuluyan na siyang nakasandal sa kaniyang kinauupuan ay tumayo na ako at saka umupo sa kandungan niya.

Pinadausdos ko ang pointing finger ko sa braso niya habang mapungay ang mga matang nakatingin sakaniya. I slowly lean to kiss her ng bigla niya akong itinulak causing for me to fell in the bed.

She then suddenly put her hands above my head while holding both of my hands. The side of her lips rose up before she leaned closer and place her lips at my ear.

Napasinghap ako ng sandaling lumapat ang labi niya sa aking tenga na nagdala ng kakaibang pakiramdam sa aking kaibituran. Napakuyom ako ng kamao at napapikit when I felt her warm breathe at my ear.

"M-ma'am. ." Nanghihinang tawag ko at tinangkang tanggalin ang pagkakahawak niya sa akin but she just pinned me down even more. Mas lalo akong nanghina ng mas nagdikit ang katawan naming dalawa.

Slowly and painfully, she held my right cheek using one of her hand na kanina lamang ay nakahawak sa mga kamay ko. She then caressed my cheeks and trace my lips.

Hindi mawala-wala ang nakaukit na ngisi sa labi niya habang pabalik-balik ang tingin niya sa mata at labi ko.

"Just kiss me, Avey."

Tumaas ang kilay niya at sopistikadang pinasadahan ng tingin ang kabuuan ng mukha ko.

"Don't be too demanding, *Zajei*." Bulong niya na lalong ikinainit ng katawan ko sa hindi ko malamang dahilan. I felt my body heated even more when she says my name.

"Damn. Just kiss m---" I stop talking when she place her index finger at my lips. Matamang tiningnan ko siya and I know, lust is visible on my eyes until an idea popped up on my head.

I slowly licked her finger that is place on my lips na kaniyang ikinagulat dahil sa naging reaksyon ng katawan niya. She was stunned. Ramdam ko ito hanggang sa unti unti kong tinanggal ang isang kamay niya sa mga kamay ko. Agad kong hinila ang batok niya but she was fast enough to push me back at the bed through my shoulders.

"Stay there." Utos niya but I can't resist the fact that I want her. Now.

"But---"

Bigla niyang inilapit ang mukha niya pero agad ding lumayo ng kaunti.

"Nakakarami kana."

I chuckled and put my arms around her nape bago ito ibinaba sa likod niya at marahang hinaplos ito. I smile seductively at her bago iniangat ang ulo ko at hinalikan ang leeg niya.

I really love her scent.

"Z-zajei."

"Hmm?" Malambing na tugon ko habang patuloy ang paghalik sa leeg niya. She's pushing me through my shoulders pero hindi ko magawang lumayo dahil tila na-magnet ang labi ko sa balat niya.

I was about to kiss her jawline ng bigla na lamang niya akong itinulak ng malakas kasabay nang pagbukas ng pintuan. Buti na lamang ay nakalayo siya at humihingal na nakaupo sa upuang katabi ng kama ko. While me, I stay laying on the bed na parang nakahandusay na nga dahil parang nanlambot ako bigla.

"What happened sa inyong dalawa?" Nagtatakang tanong ni Uncle habang sinusuri kami kaya agad akong umayos ng higa at umiling. "Oh, aalis kana Sav?"

Napatingin ako kay Ma'am na ngayon ay inaayos na ang gamit niya. She nod her head and looked at my Uncle.

"Yeah. I need to fetch Shan."

"Ganoon ba? Mag-iingat ka ha?" Aalis na sana si Ma'am ng bigla na naman itong tinawag ni Uncle at pinalapit. "Anong pinag-uusapan niyo ni Zj before I came in?"

I saw how Mrs. Acozta's eyes widen. Maging ako ay ganoon ang naging reaksyon at buti na lamang ay nakatalikod sa akin si Uncle kaya hindi niya napansin.

"Wala n-naman." Sagot ni Ma'am pero mukhang hindi kumbinsido si Uncle dahil tiningnan pa ako nito na tinaasan ko lamang ng kilay to hide my emotions.

"Eh bakit mukhang ang daming pinagdaanan nitong si Zajei kanina?"

"Ibinalibag ako ni Ma'am, Uncle." Singit ko sa usapan nila na ikinasama ng tingin ni Ma'am sa akin. I winked at her pero inirapan niya lamang ako at pinagkrus ang mga kamay sa dibdib.

"Ang honest mo rin talaga, pamangkin." Sarcastic na bara ni Uncle na tinawanan ko na lamang at hindi na nakisali pa sa usapan nila.

"She's just asking me to teach her to play some instruments." Sagot ni Ma'am makaraan kaya napatingin ako muli sakaniya. Lumingon sila sa akin ni Uncle at yung tingin ni Ma'am ay parang nanunusok and secretly telling me na makisabay na lamang.

"Yeah, playing instruments." Nakangiting asong sagot ko dahil ibang senaryo ang pumapasok sa utak ko.

Ibang playing ang naiisip kong gagawin namin.

"Tuturuan mo ba?"

Ma'am nodded na mukhang pinaniwalaan na ni Uncle dahil tumango tango ito at saka nagpamulsa.

"Yeah." Simpleng sagot ni Ma'am bago ako tingnan ng matalim pero hindi mahahalata agad dahil parang seryosong tingin lang ang ibinibigay niya sa akin. "She'll come over at my house to start our session."

"I love the idea of session." Mahinang naisawika ko na mas ikinatalim ng tingin ni Ma'am at si Uncle naman ay mukhang walang pakialam na dahil sanay naman siyang kung ano ano lamang ang sinasabi ko.

"I need to go." I bid our goodbye to her dahil hindi ako makakasama sa paghatid sakaniya kaya si Uncle nalang ang gagawa noon.

Napangiti ako ng tuluyang sumarado ang pintuan ng kwartong inuukupa ko.

Mukhang gusto ko nang mag-umpisa ang session naming dalawa, as soon as possible. I'll got the bullseye.

Bullseye with the fvcking home run.

....

Inaantok na nakaharap ako sa aking laptop at hinihintay ang reply n'ya kahit na mag-aala una na nang madaling araw.

Nagpadischarge na rin ako kasi gusto ko lang. I don't like to stay in the hospital for a long time dahil maraming multo do'n at dahil na rin sa naaalala ko si Mommy.

Noong bata ako, noong hindi pa sila naghihiwalay, halos sa hospital nalang ako tumira. Ihahatid namin ni Daddy si Mommy sa umaga at susunduin naman after ng shift niya at trabaho ni Dad.

Madalang mag-overtime noon si Mommy kahit na sobrang higpit ng schedule n'ya dahil alam n'yang naghihintay ako sa office or sa lobby. As you can see, I don't really hate hospital, it just somewhat reminding me of my mother.

And that hospital kung saan nila ako dinala kanina ay ang hospital namin---ah, sa'kin? Sa'kin ba 'yon? Parang akin nga ata.

Z. Corten stands for my mother's name which is Zeah Corten before she married my Dad pero sa'kin naman ipinamana nina Lolo Saijen. Kung tutuusin ay kakaunti talaga ang napuntang properties kay Mommy at sa mga kapatid ko sa sides n'ya dahil halos lahat ng nasa last will ay tungkol sa akin.

I suddenly remembered what my Lola Hilda told me before they were been gone.

'*You're not a maybe, Zajei. You're a hundred more yes. You'll never be the second choice nor even an option and if you'll ever feel that way, think of us because you'll always be our first priority. Live the life you want when you grow up. When we're already gone, use everything we'll provide that's exclusively for you. We've reached this far, we won't let you suffer in the future if things will get out of hand in terms of your relationship with your parents.'*

I heaved a smile and lower my head to suppress my tears.

Kung andito lang sila ay siguradong wala ako rito. I might be in New York or in some parts of United Kingdom, pursuing a course related to law or I might be already in the law school.

But yeah, I think things are meant to happen this way because I still believe that every thing, even the lightest one, happens for a reason. Either it will bring joy or will make me grow out of pain and unusual things.

I sighed.

Tamad na napatitig ako sa screen ng laptop ko at bahagyang ipinaling ang aking ulo, malalim na nag-iisip kung Fortnite ba ang lalaruin ko Genshin Impact.

I massage my knuckles.

I need to divert my attention kung ayaw kong mag-overthink buong gabi at walang tigil na mag-iisip tungkol sa lahat.

I grinned and stretch my arms nang makitang naka-display na sa screen ang lalaruin ko. I even tilt my head and push it a little to put pressure pero agad din akong umayos ng upo at nagstart sa paglalaro.

Ang galing ko talaga.

My eyes widen when the devil monkey showed up after a while. I turned left and before I could even jump, mabilis na napatingin ako sa notification na biglang dumating.

@Saviel
Why are you still awake?

I instantly pause the game and type a short reply for her. Kanina ko pa kaya hinihintay ang reply n'ya pero imbis na tumahimik noong unang oras ay pinasabog ko nalang ang inbox n'ya.

Zajei is hella brainy.

@zj_loure
I'm playing.

Akala ko ay magtatagal pa ng kahit na dalawa o tatlong minuto bago s'ya makapag-seen pero pagkareply ko palang ay typing na agad s'ya.

Himala at nagrereply s'ya kahit madaling araw na. Dati kasi ay sa umaga lang talaga, yung tipong mataas ang sikat ng araw.

@Saviel
Playing what?

@zj_loure
With girls.

I grinned widely and planned to play again nang aksidenteng napindot ko ang video call kaya mabilis na napaayos ako ng upo at pilit na pinipigilan ang tawag pero nasagot na agad n'ya.

Tangina.

[Playing with girls, huh.] Bungad n'ya habang may kung anong ginagawa sa iPad. I think she's designing something dahil hawak n'ya ang isang apple pencil.

She's using her laptop to this video call but she didn't even mind to give me a single glance.

[Where?]

"Po?" Bangag na tugon ko dahil bigla siyang tumigil sa pagd'drawing.

[Your girls. Where are they?]

I chuckled and shook my head. Nakangiting humalumbaba ako sa table na aking kaharap at mahinang iginagalaw ang gaming chair ko. I even fixed my headphones nang hindi tinatanggal sakan'ya ang aking

mga mata hanggang sa tinitigan n'ya na ako pabalik.

"Pinauwi ko na po, Ma'am. Gabi na masyado. Baka mahamugan sa kagandahan ko." Mayabang na untag ko na ikinairap n'ya. *"Bakit hindi pa po kayo natutulog---"*

[I was sleeping when you were busy bombing my inbox! Goodness, Miss Montero. How can I sleep?!] Inis na asik n'ya na mahina ko lang na ikinatawa dahil medyo gulo-gulo pa nga ang buhok n'ya at mukhang kakagising lang.

"I'm sorry," I mumbled but I didn't suppress my smiles. *"I just want to ask something from you."*

She throw her head towards me and arch her perfect eyebrows. *[What is it?]*

"What's your dream date?" Diretsong tanong ko.

Actually wala naman talaga ako dapat itatanong. Gusto ko lang talaga s'yang makausap ngayon pero hindi naman sa vc! Tangina kasi ng kamay ko masyadong malikot. Hindi ko na tuloy naituloy ang nilalaro ko kanina.

My forehead creases when a sly smirk gently showed up to her face.

[Being with someone I love under the rain. Just playing, lying, or even dancing while enjoying it.]

Awtomatikong napasimangot ako at itinupi ang mga braso. Tamad na humilig ako sa aking gaming chair at seryosong tinapunan siya ng tingin.

"Ma'am naman, eh! Alam n'yo naman po na bawal akong maulanan." Pagrereklamo ko sakan'ya.

Hindi kaya ng katawan ko 'yon. Medyo mahina talaga ang immune system ko lalo na sa punyetang ulan na 'yan. I love it but I hate the fact that I can't stay under it.

Talagang nanginginig ako at minsan ay nagpapassout kapag nauulanan. Swerte pa nga kung ganoon lang dahil noong bata ako, I experienced convulsion.

Wala akong kasama noon sa bahay kung hindi ang mga maids. Hiwalay na rin noon sina Mommy at Daddy kaya sa grandparents ko na ako nakatira and their maid having any chance of thoughts that I can't take a bath in the rain, they let me sit under it.

I was staying in the outside swimming poolside during that time while raining hard. Nakatulala lang ako buong oras kahit na nangangatal na ako at nang sandaling tumigil ang ulan, that's when I lost consciousness.

[I said being with someone I love. Do I love you enough to be with---]

"So you don't?" Agad na putol ko sakan'ya pero tinaasan n'ya lamang ako ng kilay at muling bumalik sa ginagawa n'ya kanina.

Anong oras na pero nagtatrabaho pa rin siya.

"Pero bukod po do'n, Ma'am, ano pa pong dream date mo?"

She sighed and tilt her head as she put all of her hair in a loose bun but left some to make a bit messy.

[I don't have any.] She shrugged. *[But watching the sky will do.]*

"You can watch me na. I'm your northern sky, remember?" Umiiling na umiwas siya ng tingin ngunit hindi nakalampas sa aking mga mata ang dimple sa gilid ng labi n'ya na pilit lumalabas.

She's tryna suppress her smiles.

[Mukha kang bulalakaw.] Pangd'dogshow pa n'ya na mas lalo kong ikinasimangot.

So ano 'to? Nagising s'ya para asarin ako?

"Weh? Ikaw nga mukhang a---"

[What?] Nagbabantang pinutol n'ya ang dapat sasabihin ko at malamig na tinitigan ako.

Tingnan mo 'to, oh. Noong s'ya ang nang-aasar ay okay lang tapos ngayong babawi ako ay mukhang hahambalusin ako ng sama ng loob.

Instead of saying that she looks like an asteroid, I just pursed my lips.

Gusto ko lang namang sabihin na she can be the asteroid so if I'll be the meteor, I am still a piece of her even if it's just a little.

Napaka kasi. Namumutol nalang bigla eh dapat ipapakita ko sakan'ya ang galing ko sa Science.

Isa ang science sa favorite subject ko kaya nga pinapalitan ko na ang lecturer ko dati noong highschool tapos ako ang nag-eexplain sakanila kung anong lesson.

Sa isang period ay nadiscuss ko na ang brief explanation ng buong lesson namin for the whole quarter. Matalino kasi ako. Balak ko na ngang maging scientist kaso 'wag nalang. Bakit ko papatunayan ang mga theories ko kung pwede ko namang pasabugin ang mundo.

[You? What's your dream date?] I heard her asked that made me stop from thinking.

I cleared my throat.

Hindi rin naman nakatiis si Ma'am na hindi ako kausapin, oh.

"Any type of date with you will do but if you're willing to say I do, I'll take you to church anytime you want."

She snort, *[same sex marriage isn't allowed here.]*

"Absolutely. But who told you that we will get married?" Mapaglarong ngumiti ako sakan'ya at kinagat ang aking pang-ibabang labi. *"We're just going to spend time telling how much we enjoyed our date with Him, Avey."*

I can see how her breath hitch bago nito ipatong ang iPad n'ya sa gilid at prenteng pinagkrus nalang ang mga braso sa dibdib.

[You know what? That sounds great. Let's do that.]

My lips jerks up. *"Sure. When will you be able---"*

[Let's do that when you already give me the list of name of the girls you're playing with earlier before calling me.] Laglag ang panga na tining ko s'ya at hindi makapaniwalang itinuro ang laptop ko.

Seryoso ba s'ya?

"I was just kidding earlier." I chuckled nervously. *"I'm not playing with anyone."*

[Really?] Hindi kumbinsidong asik n'ya na mabilis kong tinanguan. *[What are you playing then?]*

I bite my lower lip and heaved a small smile.

"Temple run."

Chapter 27

Zajei Loure Montero above.
Ctto.

Zajei's POV

"Pakshit talaga." I mumbled habang tinatahak ang daan papuntang kitchen ng unit ko.

Bwisit talaga ang mga kumag. Agang aga andito na agad sa condo. Ang sarap sarap ng tulog ko kanina tapos bigla na lamang dumagan sakin si Sven at sinabing magprepare na ako for school.

Mga panira ang mga gago.

"Grabe namang pagkakabusangot 'yan, Zajei. Parang ayaw mong andito kami, ah."

"Talagang ayaw." Madiin at mabilis na sagot ko matapos umupo sa isang bar stool. "At saka kung pwede ba, magdoorbell nalang kayo kung pupunta kayo rito. Huwag ninyong sirain ang doorknob ko." Himutok ko pa dahil nakakailang pagawa na ako ng doorknob this month dahil sinisira nila kapag hindi agad ako nakakapunta sa pintuan para pagbuksan sila.

Hindi naman sa maluwag ang security dito sa condo building, talagang mga may sira lang sa utak ang mga kaibigan ko. Actually, mahirap makapasok dito sa vicinity pero kilala na kasi ang kambal dito dahil nasa visitors list ko sila.

Naiisip ko na ngang ipa-ban sila oras na manira na naman sila ng doorknob.

"Why didn't you tell us that you were sick? Saan ka nabasa ng ulan?" Tanong ni Phineas makalipas ang ilang minuto.

"Trip ko lang and besides, who told you?" I have this idea that Yuki is the one who told them but I want to make it sure.

"Si Yuki. She chatted me last night na nasa hospital ka nga raw. We were about to visit you pero nadischarge ka rin naman daw agad kagabi." It's still Phineas who answered but what gets my attention is Sven that's now glaring at her food habang mahigpit ang pagkakahawak sa kutsara.

"Sven?" Tawag ko pero hindi ito kumibo. Nagtatakang tiningnan namin ito ng kambal dahil parang wala itong naririnig.

Ferb tapped her shoulder saka sinigawan sa tenga. "Ay shit Yuki!"

"Wait, what did you say?" Nakakunot ang noo na tanong ko dahil pangalan ni Yuki ang isinigaw niya eh wala naman dito ang pinsan ko.

Maging ang kambal ay natigilan lalo na si Phineas na kanina lamang ay maganang kumakain.

"Wala."

"You said Yuki's name right?" Seryosong tanong ni Phin ngunit naging mailap lamang ang mata ni Sven. "Do you like her, Sven?"

Hindi sumagot ang huli bagkus ay uminom lamang ito ng kape. She remains silent such as the three of us not until Ferb cleared his throat and opened a new topic.

Nagtataka talaga ako sa ikinikilos ni Sven. Hanggang sa makarating kasi kami sa university ay lutang na lutang siya. I want to confront her pero hindi ko naman magawa because she might need space.

I don't want to invade someone's space excluding my asawa. Syempre maharot ako kay Ma'am kaya walang space space na magaganap.

"Good morning." Here she is.

A smile automatically formed in my lips the moment she entered our room. Seryoso na naman siya at walang mababakas na kung anong emosyon sa mga mata maliban sa pagiging professional.

With that sleek high ponytail of hers, she looks really expensive that you would feel scared to lay even a single finger.

Etong si Ma'am masyadong nagpaganda. Ako lang naman ang rason kung bakit siya nagpapaganda kaya well appreciated ang paghahanda niya.

Masyadong maganda ang asawa ko. Deserve niya ang limang dosenang anak.

Charot.

"Get one and pass." Nagsimula na siyang ipamigay ang mga papel habang iginagala ang paningin sa kabuuan ng room. Nang dumako ang kaniyang mga mata sa akin ay agad ko siya kinindatan saka ngumiti. She just rolled her eyes at me and turn her back.

When everybody got the paper, she started walking around the room. Tanging tunog ng aircon at ang takong niya ang maririnig sa bawat sulok ng silid. No one dares to make a sound dahil aminin man namin o hindi, we are all intimidated by her presence. Sapat na yung dating niya para hindi kami gumawa ng kagaguhan dahil kung ibang professor siya ay siguradong kanina pa may nangtitrip.

Pero as if naman hahayaan ko silang pagtripan ang asawa ko. Baka mahambalos ko sila kapag sinubukan nilang gawin 'yon.

I'm a fvcking territorial possesive bitch.

Pero syempre, hindi akin yung pinagdadamot ko. May iba ng nagmamay-ari do'n pero alam ko namang may 1% chance ako kay Ma'am.

Ang liit ng chance ko pero ika nga, the biggest outcome came from the littles chances.

I smirk mentally.

Hindi ko alam kung saan nanggaling ang sinabi ko. Epekto na ata 'to ng sobrang pangs-stalk kay Ma'am.

"We will start reviewing for the upcoming finals so that we'll make sure that every one of you will pass." Nakuha niyang muli ang atensyon ko when she walked passed by me.

My eyes are following her everywhere she goes. She's explaining everything we are supposed to do pero eto ako, manghang-mangha sa bawat kilos niya.

Sino ba naman ang hindi matutulala sa kagandahang taglay ng Misis ko? Collarbone palang niya, masarap na.

I silently cursed myself dahil kung ano ano na ang pumapasok sa isipan ko. Nagiging manyak na ata ako pagdating kay Ma'am eh dati naman halos walang kagaguhang pumapasok sa isip ko kasi kulang nalang ay maging santo ako.

Ang bait bait ko kaya.

Nagulantang ang buong sistema ko ng biglang tumunog ang bell, signalling that it is already lunch time. Sabay sabay kasi ang lunch ng Archi students pero hindi ang break time.

Nanlalaki ang mga matang tiningnan ko ang aking wristwatch dahil wala man lang akong kamalay-malay na tapos na agad ang klase namin sakaniya. Tangina 2 hours class yon!

Dalawang oras siyang nagtuturo sa unahan tapos pinagpapantasyahan ko lang siya? Aba! Tama 'yon.

Choss.

"Miss Montero."

"Yes *Misis---, Mrs. Acozta?"* Napamura na naman ako sa isipan ko ng muntik ko na siyang matawag na 'Misis ko'. Buti na lamang ay hindi masyadong napansin ng iba kong kaklase dahil busy sila sa pag-aayos ng mga gamit nila.

I caught my gorgeous professor rolled her eyes before gesturing me to come closer.

Omayghaddd! Eto na ba 'yon? Sasabihin na niya sa buong class namin na ako talaga ang mahal niya?

"Help me with my things."

Whuttdaa?

Tila tinilador ang puso ko sa aking narinig because I'm fvcking disappointed! Akala ko naman kasi ay ipapangalandakan na niya na ako ang mahal niya tapos biglang ganon! Where's the justice?! Akala ko ba mahal niya ako? Akala ko ba ako lang? Akala ko ba si Zajei lang ang abunjing niya?!!

I deserve an explanation! I deserve to be treated like a woman because I, I am not just a person. I am a woman who is a part of Power Rangers!

Ako talaga si Pink na power ranger. Isa ako sa tagapag-ligtas ng mundo.

"Why are you making face?" Seryosong tanong niya nang makalapit ako. I just pouted more before carrying some of her things.

Nang makalabas lahat ng kaklase namin ay saka lang kami lumabas na dalawa. We are heading to her

office at naninibago ako dahil hindi ako makapagsalita.

Ang ganda kasi ng tanawin mga mare. She's walking in front of me habang nakasunod lamang ako sakaniya.

Ghad! That perfect butt!

I was enjoying the breathtaking view when suddenly, I felt a great impact on my head followed by a striking pain in my forehead.

Shet!

Ganito ba kagalit sakin si Satanas? Ineenjoy ko lang naman ang view tapos mauuntog ako bigla sa letseng glass panel.

"Aren't you looking at your surroundings?" She asked frowning. Umiling lamang ako at kinagat ang pang-ibabang labi dahil ang sakit ng noo ko.

Feeling ko namumula na talaga ang forehead ko dahil ang lakas nang pagkaka-untog ko sa walang hiyang salamin na 'yon. Naalog ata ang utak ko. Nalaman ko kasi na ako talaga ang para sakaniya.

Charr charr.

Siya na ang nagbukas ng pintuan ng office niya. Nakasunod pa rin ako saka inilagay ang mga gamit niya sa ibabaw ng table.

"Aray naman, Ma'am." Daing ko when she suddenly touch my forehead.

"Where were you looking at? Ang laki laki ng salamin hindi mo nakita."

I pressed my lips together dahil hindi ko alam ang isasagot sakaniya. Alangan namang sabihin ko na I was busy staring at her butt kaya hindi ko napansin ang walang modong salamin.

"Shet." I utter when I suddenly felt something on my forehead. She's now putting some ointment habang marahang idinadampi ang daliri sa noo ko.

She's so gentle. I wonder, is she still gentle on bed?

I bit my lip together para hindi kumawala ang isang ngiti sa labi ko dahil nababaliw na talaga ako. Kung ano ano nalang ang naiisip ako pagdating sakaniya and heck, it wasn't good.

Hindi naman ako ganito dati. I never imagine myself having sex with someone because what I want is make love. I don't have any sexual fantasy either kaya wala ako masyadong idea sa mga nangyayari ngayon.

Ang daya naman kasi. Bakit mai-in love nalang ako at lahat sa may asawa pa? I don't mind falling in love at a woman now dahil naliwanagan na ako. Okay na ako kahit babae siya, yung asawa nalang niya at si Shan ang inaalala ko.

Ayaw ko talagang makasira ng pamilya pero ang rupok ko naman sakaniya. Gusto ko man siyang iwasan ay hindi ko magawa dahil tuwing makikita ko siya ay kulang nalang tumakbo ako papalapit sakaniya.

"You're not listening on my class earlier." She mumbled after she done putting the ointment. Iginiya niya ako paupo sa upuan katapat ng table niya then she sat in front of me.

Her professor aura is now screaming. Parang pagagalitan niya ako ano mang oras dahil alam niyang hindi ako nakikinig kanina but the strange feeling is, I wasn't scared at all. Because I feel seduced at her presence.

"Sorry." Hinging paumanhin ko bago ngumiti ng matamis sakaniya. She just looked at me seriously before standing up at lumipat sa swivel chair niya.

"Focus on my class, Miss Montero. I don't entertain that kind of attitude."

"Sure, Ma'am. I'll focus on you next time." Malawak ang ngiting sagot ko na mas lalong ikinaseryoso niya. Bakit parang hindi niya nagustuhan ang sinabi ko?

Instead of talking, she just get her pencil and a piece of paper. Nagsimula na naman siyang mag-sketch habang nakapahalumbaba ako at nakatitig sakaniya.

Some strands of her hair is falling. Humaharang ito sa mga mata niya pero parang wala siyang pakialam dahil hindi man lang niya ito inaalis.

"Stop staring at me." Madiing bigkas niya makalipas ang ilang minuto. Itinigil niya ang kaniyang ginagawa at tiningnan ako kaya muling nanumbalik ang ngiti sa labi ko.

Ewan ko ba, parang necessary na kapag nasa paligid si Ma'am ay dapat nakangiti ako.

"Staring at you is like a volcanic eruption." I mumbled saka inayos ang pagkakahalumbaba ko sa lamesa niya. Her eyebrow arch, urging me to continue what I was saying earlier. "It is chaos yet it created a beautiful scenery."

"Here we go again. . . You're saying nonsensical statements." Pambabara niya saka ako inirapan. Natatawang pinagmasdan ko naman siya at kinindatan.

Totoo pala na kapag na-inlove ka, pati yung walang kamalay-malay na bagay madadamay sa kalandian mo. Tingnan mo pati yung pagsabog ng bulkan nadadamay sa kaharutang taglay ko.

"It's not a nonsense statement, Ma'am. I think about it 'no." Bulaslas ko.

Marahang nakatingin lamang kami sa isa't isa hanggang sa bumaba ang tingin ko sa ginagawa niya kanina. I frowned when I saw that it is a house again. Parang laging bahay ang iginuguhit niya tuwing magkasama kaming dalawa.

"Ma'am, bakit bahay na naman ang ginagawa mo? Nagp-plano kana bang ibahay ako?"

"Ang kapal naman ng mukha mo." Seryosong pambabara niya na ikinatawa ko nang mahina.

Sus si Ma'am nahiya pa.

"It's already lunch time. Hindi ka pa ba kakain, Ma'am? Lunch out tayo, Avey." Aya ko pagkatapos tingnan ang oras sa suot na relo. Nagugutom na kasi talaga ako pero ayaw ko namang kumain mag-isa dahil paniguradong kumain na yung mga ugok kong kaibigan dahil ang tagal ko na ring andito sa office ng misis ko.

"I'm not hungry."

"Masama ang magpalipas ng gutom. ." I paused and bit my lower lip. Mataray na tinaasan lamang niya ako ng kilay kasabay nang pagguhit ng isang malanding ngiti sa labi ko. "So I suggest that you should eat me instead."

"Curse you to death, Miss Montero." Namumulang sambit niya saka tumayo at naglakad sa may pintuan. Nagtatakang tiningnan ko naman siya pero tila bored lang siyang nakasandal sa may pinto.

"What are you waiting for?" Nakakunot ang noo na tanong niya na mas lalo kong ikinapagtaka.

"Yung I do mo ang iniintay ko, Ma'am. I do with matching kiss the bride."

"You're a hopeless case." She said full of boredom.

Natatawang tumayo ako at lumapit sakaniya. Ako na rin ang nagbukas ng pintuan at saka siya tiningnan. "After you, Ma'am."

When she started walking, tahimik na nakasunod lamang ako sakaniya at bahagyang tiningnan ang cellphone. I saw several notifications and messages from our group chat kaya tiningnan ko ito with a grin in my face.

Kampon ni Gorgeous Zajei

Natatawang pinindot ko ang gc namin na ako ang nagpangalan. Buti naman at hindi nila pinalitan dahil mahahambalos ko sila.

12:27

Ferb jutay
I'm starving.
Hala gago bakit ganito ang nickname ko?!
Tangina mo, Montero!

Dugyot na walang jowa
Ang ganda ko mga tarantado para gutumin niyo. Tangina mo Zj pumunta ka ng cafeteria!!

Phineas baog
Jeii! N4$@n k@n4?!! Gu2m na aq!!

12:49

Gorgeous hot angelic Zj
Kumain na kayo?
Hindi ako makakasama sainyo. May lunch date ako.
Hihi!!!

Phineas baog
Tapos na kaming kumain.
Damn you, Zj! Bakit ganito ang nn namin?!

Phineas Oqua set his nickname to Gwapong Phineas

Ferb jutay
Paano magpalit ng nn?

Samara Acozta set her nickname to eat all you can basta ikaw si Yuki

Yukimakikrukru
Letseng nn 'to, Zj.
Ang bastos mo Samara! Gusto mo lang tikman kita.

Gorgeous hot angelic Zj
What's the meaning of that Yuki?!

Yukiara Montero set her nickname to Ang ganda ko

Ang gagago talaga nila. Masyadong hambog ang mga nickname ayaw gagaya sakin na simple lang tapos napaka-true to life pa.

"You should have not asked me to have a lunch with you if you'll just busy yourself on that phone of yours." Halos maitapon ko ang cellphone na hawak hawak ko ng bigla kong marinig ang malamig na boses niya.

I smiled awkwardly at her bago itagong muli ang phone ko. I bit the inside of my chheks and realize na nasa parking lot na pala kami. Hindi kami pwedeng kumain sa cafe na kaming dalawa lang dahil baka bukas ay may issue ng kumalat.

"Sorry Ma'am." I opened the car door for her nang marinig ko ang alarm ng sasakyan niya saka ako umikot papuntang passenger seat. Siya kasi ang magd-drive kaya behave muna ako rito sa gilid.

"Saan tayo magkakainan--- este kakain?" Natatawang sambit ko nang balingan niya ako ng nagbabantang tingin.

"I dunno. You choose."

"Okay." Tumango-tango ako at isinuot ang seatbelt. "Tara sa SOGO-----oh fvck." Nagugulantang na wika ko ng bigla siyang prumeno.

Tangina naman. Tatalsik ang kaluluwa ko rito kay Ma'am.

"You better shut up now." She threw me a death glares kaya nakangiting nag-zip ako ng bibig saka nakuntentong pagmasdan siya.

Kung ganito ba naman ang driver ko edi sana hindi ako nabobored sa byahe. Hanggang sa makarating kami sa kakainan naming dalawa ay hindi talaga ako nagsalita. Baka kasi pababain niya nalang ako bigla tapos iwanan. Ang hirap pa namang basahin ni Ma'am kaya better to shut up na nga lang.

My mouth form an 'o' when I realized where were we. Ito yung restaurant kung saan kami unang kumain sa labas. I didn't expect na dito niya ako dadalhin.

"What do you want?" I asked while scanning the menu.

"You."

Parang tangang lumingon ako sakaniya na busy lang din sa pagtingin sa menu. Abot tenga ang ngiti ko hanggang sa tiningnan niya ako at taasan ng kilay.

Pereng tenge si Ma'am. Tinatanong ko nang maayos kung anong gusto tapos sasabihin ako.

Gusto niya atang dito kami sa resto-bar maglandian. Upon thinking that thought, naalala kong dito nga pala niya sinabi na kami na lang dalawa ang maglandian.

Oh, so that explains why this place seems extravagant.

Dahil sa simpleng kaharutan ni Ma'am ay hindi ko na nagawang maka-order pa. Siya na ang nagdecide nang kakainin namin dahil hindi ko na nabigyang pansin ang menu.

"Kailan mags-start ang *session* natin, Ma'am?" I asked, emphasizing the word session.

Excited na talaga akong matutong mag-play ng instrument. Kasi may napanood ako the other day, yung nagpaturo sila sa crush nila tumugtog ng gitara tapos ang ending, their crush hug them at the back dahil ipinupwesto yung daliri nila to have the right chord.

I mentally grin dahil pumapasok na sa utak ko ang ganoong scenario namin ni Ma'am. Mas maganda kung nakayakap siya sakin sa likod tapos nakasandal ako sakaniya tapos ano--tapos mamaya na ako magd-daydream kasi ang sama na ng tingin niya sa akin.

"Are you listening?" Matamang tanong niya na malagkit ko lang na nginitian.

"To my Avey? Of course I am."

"What did I say then?"

"You say that you love me and you want to own me for the rest of your life. You want to have me for this night 'til the sun show up in the sky." Napakagat ako ng ibabang labi habang nagsasalita. I also lick the tip of my chopsticks while staring at her.

"You're really unbelievable." She muttered then rolled her eyes.

I let out a small chuckles saka isinubo ang isang meat. Maganang kumakain lang naman ako ng may naisip na naman ang aking pretty mind.

"Kailan nga pala ang honeymoon session----acksfdhdhs!!" Hindi ko na natapos ang dapat itatanong ko sakaniya ng subuan niya ako bigla ng gulay. Halos masuka pa ako dahil hindi ako kumakain ng lettuce.

Letseng yawa. Ang ganda kong kambing.

I swallowed the veggie first kahit labag sa loob ko. Halos maubos ko rin ang juice na nasa baso dahil hindi ko talaga bet yung lasa pero yung nagsubo sakin non, syempre bet ko.

"Ma'am naman. Hindi ako kumakain ng lettuce."

"Don't care." Seryosong pambabalewala niya saka muling kumain.

Pansin ko talaga na malakas siyang kumain. Ilang beses ko na rin naman siyang nakasabay kaya nahahalata ko na ang kilos niya but there are times na parang wala siyang gana dahil parang

dadalawang kutsara lang ang pagkain niya.

"Yawang fvckingina." I mumbled under my breath ng mapatingin ako sa may entrance.

Her husband just came in with. . . with someone? Halos nakayakap na ang babaeng kasama nito sa braso niya at simpleng nakangiti lang naman ang aswang na sea creature ni Ma'am.

"Where are you staring at?" Akmang lilingon si Ma'am sa direksyon ng asawa niya ng mabilis kong hinawakan ang magkabilang pisnge niya.

"W-wala. Ano napatingin lang a-ako. Oo, napatingin lang." Pangungumbinsi ko sakaniya. Kahit naman kasi mahal ko ang Misis ko ay ayaw kong masaktan siya kapag nakita niya na may kasamang iba ang asawa niya.

"Okay---"

"Saviel?" I cursed under my breath ng may epal na tumawag kay Ma'am. Ang lalim talaga ng boses niya, tama lang para maging marine navy siya at makiisa sa mga ka-uri niyang taga-dagat.

Matamang ibinaba ni Ma'am ang mga kamay ko at matamang binalingan ang asawa niya. Halos mapapikit pa ako dahil baka magkagulo sila dahil nakita ni Ma'am na may kasamang iba ang asawa niya. Syempre hindi ko naman hahayaang ma-agrabyado si Ma'am kaya tutulungan ko siyang sapakin ang asawa niya.

Pero teka, bakit ia-approach ng asawa niya si Ma'am eh may kasama na nga siyang ibang babae? Ano yun, harap harapan lang ang pangangabet?

"Oh?" Matamang tanong ni Ma'am saka simpleng pinasadahan ng tingin ang kasama ni Kuya Seth.

Kuya Seth daw ang itawag ko sakaniya eh. Tanda ko pa 'yon. Tutal nahahabaan ako sa 'aswang na sea creature ni Ma'am' na nickname ko salaniya, Kuya Seth nalang muna ang itatawag ko sakaniya.

"Good to see you here."

"Yeah." Halos matawa ako sa bored na sagot ni Ma'am. Parang wala siyang interes na makipag-usap sa asawa niya. Therefore I conclude na ako talaga ang mas magaling makipag-usap kaysa sakaniya.

"Oh, is she your new apple of the eye, Sav?" Singit noong babae na kinulang sa tela ang suot. Parang linta siya kung makalingkis sa braso ng asawa ni Ma'am.

Bihira lang talaga ako manlait ng babae pero iba ang feeling ko rito sa kasama ng asawa ni Ma'am.

"It's none of your business, Iris." Nahihimigan ko ang inis sa boses ni Ma'am pero mas lamang ang kalamigan dito.

That Iris' name rings a bell. Parang ayan ang sinabi sa akin ni Shan na pangalan ng babaeng may gusto sa Daddy niya.

Well, gaya nga ng sinabi ni Ma'am. It's none of my business as well.

"Feisty."

"B*tch." My eyes widen when Ma'am Saviel suddenly mumbled that one. Mukhang narinig noong dalawa dahil pati ang asawa niya ay nanlalaki ang mga matang nilingon kaming dalawa.

"Sav." Her husband in a warning tone said pero malamig na tiningnan lamang siya ni Ma'am at inirapan. Kita ko rin ang paghawak ng asawa ni Ma'am sa kasama nito para hindi makapag-wala.

"Haven't I told you that don't you ever let me see that woman? . . . I still remember what she did to my daughter." Madilim ang aura ni Ma'am at mahigpit ang pagkakahawak sa chopsticks na sa tingin ko ay mababali na ano mang oras.

"Come on Saviel, move on. It was an accident. I didn't mean to trigger Shanen's asthma."

"I am not talking to you." I stiffle my smirks sa pagtataray ni Ma'am. She quickly take a glance of me pero kinindatan ko lamang siya, lowkey showing her my full support as her supportive baby.

Ang hot niya.

"Let's go, Iris." Hihilahin na sana ni Kuya Seth ang kamay noong kasama niya ng nagpabigat naman ito at nagpumilit na makipag-tinginan kay Ma'am.

Base on that kind of manners, halatang mayaman at may attitude ang Iris na tinatawag nila.

"No, Seth---"

"Don't underestimate Saviel when it comes to our daughter. Baka mamaya nakahandusay kana dyan." Seryosong putol ni Kuya Seth. He glance at us at sa babaeng prenteng umiinom na lamang ng juice na tila walang pakialam sa paligid. "Excuse us. Sorry for the trouble."

I just nod at him. Nang makalayo sila ay saka ako bumaling kay Ma'am na may amuse na ngiti sa labi. "You look hotter when you're being feisty."

"Just finish eating." She said, dismissing the topic.

Nakibit balikat lamang ako at nagpatuloy sa pagkain pero talagang binabagabag ako ng nangyari kanina.

Bakit parang okay lang sakaniya na may ibang kasama ang asawa niya?

"Uh, Ma'am?" I know that it is awkward to ask and it is out of the line pero my curious side is kicking in.

Tinaasan niya ako ng kilay at inantay ang susunod kong sasabihin kaya huminga muna ako ng malalim bago ibaba ang hawak hawak kong chopsticks. "Bakit ano, bakit parang okay lang na may kasamang iba yung a-asawa mo?"

She doesn't look bother at my question at all. Prenteng sumimsim lamang siya ng juice at binalingan ako ng seryosong tingin.

"I already used to it." Mas lalo akong naguluhan sa isinagot niya.

"What do you mean you already used to it?" Tuluyan akong na-intriga sa aming pinag-uusapan kaya mabilis kong pinunasan ang gilid ng labi ko at pinagkrus ang mga braso.

"It's not that big deal. In fact, seeing him with a woman isn't an issue." Balewalang sagot niya. "We don't love each other in the first place."

Halos mamilog ang mga mata ko sa huling sinabi niya. Hindi niya mahal ang asawa niya? Pero may anak sila?

Don't tell me parehas sila ng rason ng parents ko kaya sila nagpakasal.

My eyes filled with sadness at the thoughts of it. I just feel uninterested at our topic dahil hindi ko na nagugustuhan ang takbo nito.

Parang bumabalik ang lahat ng pinagdaanan ko which made me close my eyes.

"P-paano nabuo si S-shan?"

Nakita ko ang pag-irap niya at bahagyang pinaglaruan ang baso sa kamay.

"Sex." Tangina, ang straight to the point talaga ng taong 'to. Ako talaga ang tumitiklop sa amin kapag ganito na.

"So you just got married because of it?" It took a lot of courage para lamang maitanong ko ito sakaniya.

But she looked at me plainly before shrugging and leaning on her chair. She raised her two fingers and asked for our bill. Agad akong naglabas ng pera nang dumating iyong waiter.

Jusko, nakakahiya naman kung si Ma'am ang magbabayad. Saka ko na siya pagbabayarin dahil ako naman ang nag-aya ngayon.

"Miss Montero--"

"Shhh. It's on me." Putol ko saka tumayo at inilahad ang kamay sa harapan niya. Sandaling tiningnan niya muna ito bago kuhanin at tumayo.

We walked out of the place at nagtungo sa sasakyan niya. Tahimik na naman siya, normal na 'yon.

Habang nasa byahe kaming dalawa ay napansin ko ang isang kotse na nakasunod sa amin. I can see it through rearview mirror kaya agad akong napakunot noo.

"What's bothering you?"

"Someone's following us." I mumbled under my breath and looked at the plate number of that car.

Mas lalo akong naguluhan ng makita ko ito ng maayos. It's familiar. Parang nakita ko na ang plate number at ang sasakyan na iyon.

"Iliko mo." I demanded ng may makita akong isang way na may route din papuntang school na hindi masyadong nagagamit. "Iliko mo, Ma'am." Pag-uulit ko dahil ramdam ko na nagtataka siya. She obliged what I said habang hindi ko inaalis ang tingin ko sa rearview mirror.

The car are still on our back. Mukhang wala itong pakialam kahit mahalata ang pagsunod nito.

"Ang taray ng stalker natin, naka-Audi." I said, trying to divert her attention dahil napapansin ko na ang

bahagyang paghigpit ng hawak niya sa manobela.

Malayo pa kami sa university. 15 minutes pa bago kami makarating at mukhang walang balak huminto sa pagsunod sa amin ang putanginang naka-Audi na 'yon.

"Stop the car." Muling saad ko na ikinalingon niya. She raised a brow pero ngumiti lamang ako at itinaas baba ang kilay ko sakaniya. "Makikipaglaro tayo ng car racing, Ma'am."

She shook her head and rolled her eyes at me.

Ayaw niya? Masarap kayang makipagracing sa highway lalo na kapag traffic, para kang nakikipag-racing kay Satanas.

"Ma'am---"

"You want a car race?"

I nod my head and flashed a playful smile. Sandaling bumagal ang pagpapatakbo niya sa sasakyan kaya ang akala ko ay ihihinto niya pero halos tumilapon naman ang kaluluwa ko ng bigla itong bumilis.

Tangina!

"Hoy Ma'am!!! Oh my shett!" I hold the grip at my side dahil para kaming hinahabol ng kamatayan sa bilis ng pagpapatakbo niya.

Letse.

Hindi ko naman alam na may lahing car racer ang babaeng 'to. Parang wala siyang pakialam kung lalampas sa speed limit ang ginagawa niya dahil habang tumatagal ay pabilis siya nang pabilis.

Oh ghad!

Ang hirap naman hamunin nito. Tinototoo niya.

I sighed sharply and take a look of her only to see that she's looking at the rearview mirror. May ngising nakaguhit sa labi niya and when I look where she's looking at, napansin kong wala na ang Audi na nakasunod sa amin.

"Oh? Are you still alive?" Nakangising tanong niya habang papasok kami sa vicinity ng university.

Malalim ang paghinga ko pero nagawa kong tumango at simangutan siya.

"Still alive, Ma'am. May nakikita lang akong mga stars ang angels." Sarcastic na bulaslas ko.

Pwede ko na pala isali si Ma'am sa mga car racing. Mukhang marunong naman siya edi pagkakitaan nalang namin.

"Are you okay?" Tanong niya when she fully parked the car. Tumango lang naman ako at sumandal sa upuan dahil parang nawalan ako ng lakas.

Nabigla yung katawan ko sa mga pinaggagagawa niya.

"Nahihilo ako, Ma'am. Nabuntis mo ata ako." Agad akong napadaing when she harshly threw something on my direction. Nang tingnan ko ito ay isa itong panyo na ngayon ay nasa kandungan ko na lamang.

"Get out, now." Seryosong utos niya na tinanguan ko lang. Lalabas na sana ako ng sasakyan niya ng may naalala ako.

Muli kong isinara ang pintuan at pabirong pinaningkitan siya ng mata. "You didn't answer me when I asked you when will our session start."

She rolled her eyes and fixed her blazer dahil bumaba ito sa balikat niya. Hindi naman kasi fitted ang blazer niya, more on loose.

"May gagawin ka ba mamaya?" She then asked. I just shook my head and wait for her next response. "Come over at my house after your class."

"Okay." I said, trying to conceal my smiles. Nakatingin lang siya sa akin at tumango kaya binuksan ko ang pintuan ng passenger seat. I was about to go out ng mabilis akong lumingon sakaniya at dinampian ng magaang halik ang labi niya.

"Take care, Architect."

Mabilis akong lumabas ng sasakyan niya at nagtatakbo dahil late na ako for my first and last afternoon class.

Hayst.

Nakaka-inspired mahalin si Ma'am.

...

"Ma'am? Ma'am? Ma'am?!!!" Pagkalampag ko sa gate niya dahil andito na ako ngayon sa labas ng bahay niya.

Kakauwi ko lang galing condo dahil nagpalit muna ako ng damit at naligo bago pumunta rito. Dapat looking fresh ako kapag nakita ako ni Ma'am.

Nakailang doorbell at hampas pa ako sa gate niya pero wala talaga. Naisipan kong baka may class pa siya kaya bilang matalinong ako, umakyat na lang ako sa may puno saka tumalon papunta sa may backyard niya.

Maayos naman ang pagkakalanding ko because I was trained for this. Naiisip ko nga minsan na pwede akong pumasa para maging isang mamamasok bahay pero baka si Uncle ang pumatay sa akin kapag nagkataon.

Pinagpag ko ang damit ko dahil baka may dumi saka ako pumasok sa loob ng bahay ni Ma'am. I check the door at nakitang lahat ay nakalock.

C'mon Zajei, think.

Nang wala talaga akong maisip ay napili ko nalang sirain iyong lock ng doorknob niya using some hair pin na nasa bag na dala dala ko. Lagi talaga akong may dalang ganito dahil sinisira ko ang lock ng classroom namin because sometimes, it is automatically locking itself.

When I finally enter her house, naupo ako sa may long couch ng living area at isinubsob dito ang mukha. Inaantok pa ako kaya tutulog nalang muna ako. Baka naman mamaya pa uuwi si Ma'am so I still have time to sleep.

"Miss Montero."

Nararamdaman ko ang mahihinang pagtapik ng kung sino sa mga pisnge ko but I choose to buried my face on the soft pillow even more.

"Zajei, wake up." I can't help not to smile while I'm still half asleep.

"Even in my dreams, I am hearing her voice." I said huskily saka nagsumiksik sa gilid.

"Goodness. I said wake up, stubborn." Napabalikwas ako ng bangon when someone hit my arm lightly. Nagising ata lahat ng senses ko dahilan para mahulog ako sa sahig.

Putangina.

Ang sakit ng balakang ko.

"Ma'am!!!" Reklamo ko habang himas-himas ang nasaktang balakang. Para akong hinampas, letse.

I pouted before opening my eyes and saw her eyeing me. She's standing in front of me habang naka-krus ang mga braso sa dibdib. Inayos ko muna ang mga nakaharang na buhok sa mukha ko and put it in a messy bun bago tumayo at yumakap sakaniya. O felt that she stiffened dahil bahagyang nanigas ang kaniyang katawan.

"It's already dark outside. Ngayon kalang umuwi?" I asked softly at marahang hinaplos ang likod niya. She's just wearing a loose shirt and a simple short kaya ang simple niya lamang tingnan pero ang ganda pa rin.

"Yeah." She pulled away and sat on the couch. Nakatayo lang naman ako sa harap niya and eyed her from head to toe.

Mukhang kakaligo lamang niya.

"Why did you break the main door's lock?" Magkasalubong ang kilay na tanong niya na ikinalunok ko.

"Eh, Ma'am ano. Walang sumasagot kanina rito kaya pumasok nalang ako." I laughed awkwardly then sat beside her.

"Didn't you think that maybe, there's a ghost in here?" Sandaling napaisip ako sa tanong niya pero isang tipid na pag-iling lamang ang isinagot ko.

Nakakapagtaka nga na hindi ko naisip 'yon. Dahil na rin siguro sa pagod ko kanina dahil kakagaling ko lang sa sakit kaya wala muna akong pakialam sa mga multo na 'yan and besides, ang aga pa kanina noong pumunta ako rito.

Nang mapatingin ako sa isang digital clock niya ay nanlaki ang mga mata ko. It's already 7 pm. Ang haba na nang tulog ko dahil pumunta ako rito ay 4 pm.

"Let's eat para makapag-start na tayo."

Gaya nang sinabi niya, pagkatapos namin kumain ay dumiretso na agad kami sa isang room. I think this is her music room. It surrounded by led lights at saka nakadisplay ang iba't ibang klase ng gitara. There's ukulele and also a piano. Nang tumingin ako sa kabilang dako ng silid ay nakita ko ang parang mini bar and a sofa set.

Woah.

It is so amazing.

"Zajei, come here." She said after awhile kaya lumapit ako sakaniya na nakaupo sa may sofa, facing the village night lights dahil glass wall ang katapat ng sofa set niya.

"This is the G chord." She started showing me the main chords first at mariing nakikinig naman ako.

She's playing an acoustic guitar kaya parang lumalabas iyong baddass side niya. Usually kasi ay mukhang feminine talaga siya pero ngayon, ang lakas lalong maka-attract.

"This is. . . the E minor."

"A major. . . and A minor." Nalulula ako sa mga sinasabi niya kasabay ng paggalaw ng mga daliri niya sa gitara.

Ang dami namang chords.

Chapter 28

Saviel at the media.
Ctto.

Zajei's POV

"What's new?" I asked in my monotone while playing the dart in front of me.

Inilapag nito ang isang envelope at sinenyasan akong buksan ito. My eyebrow arch upon seeing the pictures inside of it including some documents.

"As you can see, they are being careful. Hindi man lang sila nag-iiwan ng mga ebidensya na pwede nilang ikapahamak." Patuloy kong tinitingnan isa isa ang mga litrato pero napatigil ako sa isang litrato na naglalaman ng isang sasakyan.

A silver BMW i8 na napakapamilyar sa akin caught my attention. I even double checked it bago muling ibaling ang tingin sa lalaking kasama ko.

"Where did you find this car?"

He placed another document on top of the bar stool kung saan ako nakasandal bago pinagkrus ang mga braso. "I found it following you while you were heading to Zioure. You were with your professor that time and it was a bit weird when they waited, like they literally waited until you leave the vicinity." Bahagyang kumunot ang noo nito at tila nag-iisip ng ilagay niya ang isang kamay sa baba.

"What do you mean?"

"It's storming when you came at ZV and you didn't even went at the house of your mother but you stayed the night at your professor's pad. . ." Tila nang-aasar na turan nito pero inirapan ko lamang siya. "As what I've said, hinintay ka noong naka-BMW. Hindi man lang umalis iyon sa pwesto niya noong pumasok kayo sa ZV pero noong hinatid ka ata ng kasama mo ay sinundan niya kayo."

Maging ako ay napaisip sa sinabi niya. Natatandaan ko na may sumusunod nga sa amin ni Ma'am noong inihatid niya ako sa unit ko pero hindi BMW ang sasakyan na iyon. "Are you sure about this? I clearly remember what happened that day at black Ford SUV ang sumusunod sa amin. Not BMW i8."

Umiling-iling siya at determinadong tumingin sa akin. "Zajei. . . I'm sure about all of this. Actually, when you asked for my help about this, I pulled all the strings I could para makahanap ng evidence and you know what I mean about my evidences."

Tumango ako at pinagpatuloy ang pagtingin sa mga litrato ng iba't ibang sasakyan pero hindi talaga mawaglit sa isip ko ang BMW i8 na nakita ko kanina.

Rage is good at this. He's good at hacking and spying kaya kapag may kailangan ako na about sa ganito ay siya talaga ang tinatawagan ko and he never failed me about his forte.

"I want the background check of the BMW i8 car. Kung sino ang bumili at kanino nakapangalan ang sasakyan na 'yon, I want it as soon as possible." Matamang ininom ko ang vodka na nasa tabi ko at

mariing ipinikit ang aking mga mata.

That car is really bothering me.

"No need, Zajei. Lahat ng sasakyan na ipinakita ko sayo ay hindi na mahanap pa. Hindi ko alam kung sinira na ba nila or what because it is untraceable. Wala rin akong mahanap na documents about it." Tumango-tango ako sakaniya bago muling nilaro ang dart dahil nararamdaman ko ang pagtaas ng tension na nabubuo sa katawan ko.

"I have a hunch that you know your stalkers."

"Stalkers?" I let out a humorless chuckle before shooking my head. "Ang dami naman niyan."

"They are." Seryosong sagot niya. He then opened the envelope he placed at the bar stool earlier and show me some pictures na ikinahigit ko ng hininga. He slowly pin them at the dartboard saka ako muling binalingan ng tingin. "They are my suspects as of now."

Isa isa kong pinagmasdan ang mga litratong idinikit niya. Muling lumapit sa akin ang kaibigan ko at kinuha ang isa pang folder at saka ulit bumalik sa pwesto niya kanina.

He first pointed the first picture near him. "First, Ferb and Phineas. Your best friends." I nod at him para magpatuloy siya. "I've been observing them and I can see that they are hiding something from you. . . I don't know yet what it is pero masyadong nakakapag-duda ang kinikilos nila."

Hindi na ako nakapagsalita pa. Matamang pinapakinggan ko lamang siya at tumatango-tango, signalling him to continue.

"Second, your ex, Kaios Gallagher. . . He's been following you around since he started courting you. It got even worse when the two of you broke up. Kahit saan ka ata pumunta ay andoon siya." Ngumiwi ito sa huli niyang sinabi at umiling-iling. "He's weird."

Napaisip ako sa sinabi niya. So tama ang hinala ko na may sumusunod nga sakin? This past few weeks are creeping me out lalo na kapag mag-isa ako dahil pakiramdan ko ay may kasama talaga ako. It's not that I'm paranoid pero my senses are really active when it comes to this matter.

And if I'm not mistaken, I asked Kaios about this. Tinanong ko siya kung sinusundan niya ba ako pero hindi naman niya ako diretsong sinagot.

"Do you still want me to continue?" Napukaw ni Rage ang atensyon ko ng tinapik niya ang dartboard.

Simpleng tango lamang ang naisagot ko sakaniya bago huminga ng malalim. This is much more stressful than what I thought.

"Third, someone who's always wearing a hoodie." Kumunot ang noo ko lalo na nang may idikit na naman siyang litrato. I don't know if it is a man or not dahil masyado itong balot na balot. May mask din itong suot kaya hindi ko masyadong maaninag ang mukha nito. "If your ex is weird, well Zj, mas weird ang isang 'to and probably the last one is the weirdest."

Gulong gulo na ang utak ko sa mga sinasabi niya. My ghad! Nas-stress ang kagandahan ko.

"Ano namang ginagawa niyang naka-hoodie?" Walang ganang tanong ko pero yung utak ko kung saan saan na naman napupunta. It keeps on overthinking again.

"Hindi ko alam kung babae ba 'yan o lalaki pero sunod 'yan nang sunod sayo kapag nasa labas ka ng university. Most especially, kapag gabi kana umuuwi Zajei. Lagi 'yang nakasunod sayo." His eyes widen at tila may naisip siyang kakaiba dahil napahampas pa ito sa ere. "Hindi kaya may gusto ang mga 'yan sayo? I mean, bakit ba sila sunod nang sunod? Mukha namang hindi pera ang habol nila because based on the car they were using, it is limited and luxurious one."

I agree.

Kung kagandahan ko lang ang habol nila ay baka niligawan or nagparamdam na sila by giving signs pero hindi naman. Tanging si Kaios lamang ang nanliligaw sa akin at ang kambal ay patuloy sa pagsira ng araw ko dahil sa mga mukha nila.

And if money, mayaman sina Kai at ang kambal. Hindi nila kailangan ng pera ko. Yes, I may be richer than the twins pero hindi naman gahaman sa pera ang mga iyon. Mas masaya pa nga ata ang buhay nila kapag wala silang pera dahil nakakapagpalibre sila sa amin ni Yuki.

"Lastly Zajei, this is person who is the weirdest among all of them." Naningkit ang mga mata ni Rage habang tinitingnan ang folder na hawak hawak niya. "He or she is wearing all black and a cap or helmet. Hindi ko kasi alam kung babae rin ba siya o lalaki dahil sa totoo lang, mas magaling magtago ang isang 'to. This is the last one I got habang hinahanap yung mga pwedeng sumunod sayo at ito yung pinakamailap. Ang hirap din niyang ilocate dahil pinasundan ko na siya kahapon pero natakasan niya ang mga tauhan na inutusan ko. . . All of them are too difficult to handle. Masyado silang aware sa paligid nila kaya hindi ko masyadong mapasundan dahil nakakatakas lang din naman sila." Problemadong lumapit ito sa akin kaya halos matawa ako. Minsan ko lamang siya makitang problemado dahil madalas ay kalmado at childish siya. But now? Mukhang sineseryoso na niya ang favor na hinihingi ko.

"You should take care of yourself, Zajei." Nangangambang paalala nito matapos mag-salin ng alak sa baso niya. He is taller than me kaya nakatingala ako. "You should have asked for my help the moment you notice that someone is keep on following you. Alam mo naman na hindi kita matitiis."

Napangiti ako sakaniyang sinabi. Rage is one of my deceased grandparents scholar back then. Halos sina Lolo na ang nagpalaki sakaniya simula ng makalabas siya sa rehabilitation center. He's been a victim of child abuse kaya tinulungan siya nina Lolo na ipa-therapy and also helped him to move on. Sina Lolo rin ang nagpa-aral sakaniya sa New York kaya kasama ko siya noong nag-high school ako but he is already college student that time.

Also, isa na rin siya sa mga magagaling na lawyer sa US ngayon. Ayon sakaniya, my grandparents are his inspiration kaya nga hindi pa rin natatapos ang kaso nina Lolo ay dahil sakaniya. He keeps on working in it dahil ayaw talaga niya bitiwan same goes for me. Ngayon lamang siya umuwi sa Pilipinas because I asked him the favor which is to help me find out who the hell is that fvcking stalker of mine. Pero hindi ko naman inaasahan na uuwi talaga siya ng Pilipinas dahil ang sinabi ko lang naman ay i-locate niya kung sino ang mga stalker ko.

I don't know but I have this hunch na hindi lamang simpleng stalking 'to. This is much more complicated and dangerous.

"Parang tanga 'to. As if naman mapapahamak ako. Sa ganda kong 'to?" I reluctantly said pero inismidan niya lang ako at umiling iling.

"Zajei, I can say that they are not doing this just because they wanted to. I know that they have a purpose why they are doing this." Kusang kumurba sa isang ngiti ang labi ko.

I know. I know they have reasons.

Ilang araw na akong nakakaramdam ng kakaiba. Napapansin ko kasing laging may nakasunod sa akin but the thing is, iba iba ang mga sasakyan na gamit. Litong lito na ako kaya I asked for Rage' help and he gladly accepted it.

I know na hindi lang iisa ang nakasunod sa akin, I can feel it.

Muling kumunot ang noo ko and my eyes squinted upon remembering one thing. "Rage, can you find the Audi that keep on following me last Thursday afternoon?" He nod his head and start working on his laptop.

Ayun yung time na kasama ko si Ma'am after namin kumain sa labas. I can clearly remember it dahil halos humiwalay ang kaluluwa ko noon sa katawan ko dahil sa pagiging racer ni Ma'am.

"Zj? Is this the car you used?" Pukaw nito sa atensyon ko. Iniharap niya ang laptop sa akin, showing Mrs. Acozta's car. Tumango ako sakaniya then he start doing something.

"Is your professor a car racer? Ang bilis niyang magpatakbo ng sasakyan." He commented with a playful smile on his lips. Kahit ako ay napangiti nang maalala si Ma'am.

Ilang araw ko ng hindi nakikita ang misis ko kasi masyado na akong busy sa training ko. Malapit na kasi ang laban ko sa Archery kaya puspusan ang training.

Siguro miss na miss na ako ni Ma'am. Well, hindi ko siya masisisi kasi ka-miss-miss naman talaga ako. For sure, hinahanap-hanap na no'n ang kagandahang taglay ko.

"Zj, ngumingiti kana mag-isa." Rage teasingly says pero umiling lamang ako at hindi itinago ang ngiting nakasukbit sa labi ko. "Are you in love now?"

"Where the heck did you come up with that thought?" I asked habang nakangisi.

There's no way I would admit it admist the chaos. Ang gulo gulo na nga tapos sasabihin ko pang in love ako? That would just add fuel to the fire.

"Nah. Just wondering because you are not a fan of being in love and I'm just guessing that maybe, you're fan of it now." He shrugged and continue typing on his laptop. Minutes after, may tumawag sakaniya and asked him to open the file he sent.

"It's my investigator." He informed na tinanguan ko lang. He then frowned his forehead. "The white Audi A4 that you're pertaining to is owned by Kaios Gallagher. . . Woah, at last may iniwan siyang bakas." Nakangising demonyong saad niya saka ako binalingan ng tingin.

I knew it.

That's why that car seems so familiar ay dahil kay Kaios iyon. Nagamit na niya iyon ng minsang nag-roadtrip kaming dalawa.

Damn, how dumb are you Zajei?

I bit my lower lip at nakapikit ang mga matang ininom ang alak na nasa tabi ko. Hindi pa totally nags-sink in sa akin lahat pero yung mga hints and hunches are not simple to tolerate.

"I'll gather all the information I would got. I'll continue the investigation also about your case para matapos as soon as possible." Tumango ako sakaniya habang isa isa na niyang idinidikit lahat ng ibedensya na nakuha niya sa isang pader.

Muling kumunot ang aking mga noo nang mapansin ko ang isang Kawasaki Ninja H2R na nakasunod sa aking sasakyang laging ginagamit for this whole month.

"Kawasaki Ninja H2R? Really?" Nakangising tanong ko na nakakuha ng atensyon ni Rage. He flashed a devilish smile bago pasadahan ng tingin ang sinasabi kong litrato.

"Cool, right? Motor bike talaga ang gamit para lang sundan ka." He let out a small chuckle and closed his laptop. Nakakrus ang brasong humarap ito sa akin at umiling-iling. "That's your weirdest stalker I was saying. Hindi mo ma-distinguish if that was a man or a woman, right? That's how good that person is in hiding."

Napakagat labi ako. Hindi ko kilala ang taong iyon. Naka-helmet ito at naka-all black. Tama nga si Rage, ang hirap malaman kung sino 'to.

"Actually, siya lang ang hindi nagpapalit ng sasakyan. Iyong iba kong pinaghihinalaan ay papalit-palit ng sasakyan pero ito, hindi. Tanging ayan lang ang ginagamit niya." His eyebrows met at saka nagpamulsa. "Right after you leave this vicinity, I'll start activating your tracker. Suot mo ba?"

Tumango ako sakaniya at saka hinawi ang buhok ko, letting him see the metal earing I am wearing. It is my tracker kaya hindi ko ito tinatanggal. Hindi naman pati ito mahahalata na isang tracker dahil mukhang stainless small earing lang ito.

"I will also asked someone to personally go with you to keep you safe and sound. Iyong butler ko ang mismong susunod sayo para makampante ako na mapoprotektahan ka." Mariing saad nito pero umiling-iling lamang ako at nginisian siya.

"I can take care of myself, Rage." Simpleng wika ko pero mataman lang siyang tumitig sa akin. "Just send your butler as my grandparents security. They need it more lalong lalo na kay Yuki at kay Uncle." I suggested dahil kung totoo ngang may laging nakasunod sa akin, baka may iba silang binabalak.

Ang nakakapagtaka lang talaga, bakit sobrang dami nila?

I know that we don't still know yet who is the other pero alam ko na hindi lang ang mga taong ipinakita sa akin ni Rage ang nagmamanman. They are just wise enough to hide themselves.

"Are you sure?" Naniniguradong tanong niya kaya kumpyansang tumango ako.

"Yeah. I can protect myself."

"Do you still know how to use a gun?" Tanong nito ulit kaya tumango ako. I still practice using a gun dahil hindi ko naman masasabi kung kailan ko kakailanganin ang kaalaman na 'yon. Mas mabuti nang may alam ako just in case something worse happens.

"How's their case?" This time, I was the one who asked, pertaining to my grandparents unsolved mysteries.

Kaya gusto ko rin talagang mag-abogado dati ay para makatulong ako sa kaso nila. May hinuha kasi ako na hindi lang basta assassination ang nangyari sakanila. There is something more to reveal.

"It's still on-going. But, we have a lead now. You're right on what you've said years ago na hindi lang 'yon simpleng assassination dahil sa may naipakulong sila na maimpluwensyang tao." He drank another whiskey habang nagkekwento about sa kaso ng grandparents ko.

So I was right all along, hindi sila ipinapatay dahil lang sa mga trabaho nila.

I felt my eyes darkened kaya agad akong pumikit at pinakalma ang sarili. I should control myself, I should be more careful now.

"Don't worry Zajei, on going pa rin naman ang kaso nila kahit na andito ako. Soon, we will have the justice we are aiming for." I agree on his statements bago napailing tumayo at magpaalam sakaniya.

"Take care." Paalala niya which made me smile a little.

At least, alam kong hindi pa rin nagbabago ang abogadong mukhang papatay sa loob ng korte pero napaka-soft hearted outside the vicinity.

I am driving silently while heading to the grocery store dahil wala na akong stock. Inuubos kasi ng barkada ang mga pagkain ko sa condo kaya halos weekly na ako mag-grocery.

While heading to the grocery store, I am feeling my surroundings. Wala pa naman akong nararamdamang nakasunod sa akin dahil kanina pagpunta ko sa hotel na tinutuluyan ni Rage ay ibang sasakyan ang ginamit ko. It is the car I'm not using more often dahil masyado kong mahal ang kotse kong 'to para lang dumaan sa baha.

Nang makarating ako sa pinakamalapit sa grocery store which turns out na malapit lang sa Zioure village, I accidentally saw my hot baby Architect Saviel. Tanging maong short lamang ang suot nito with Givenchy hoodie as her top.

Hot.

Kitang kita ang mahahaba nitong legs which made me gulped. Isa talagang malaking pagsubok ang tiisin na hindi itali sa kama si Ma'am dahil ang hot niya talaga.

Kumuha na ako ng cart and started walking towards her na mukhang ikinapitlag pa niya. I giggled at her response bago sumabay sakaniya.

I was about to go at the food area pero andito ako ngayon sa bilihan ng sabon kasama siya. Hindi ko nga alam kung anong trip niya dahil hindi naman siya kumukuha, tinitingnan lang niya. Tho, may laman na ang cart niya.

"Ma'am."

"Hm?"

Napangiti ako sa naging response niya bago tapikin ang cart ko at parang naka-drugs na tumingin sakaniya with a wide wide smile on my face.

"Kapag tayo Ma'am nagkatuluyan tapos nagkaanak tayo, may ikekwento na agad ako sakanila." Seryosong tumingin ito sa akin bago umarko ang magandang kilay niya.

"Like?"

"Uyyy! Gusto niyang magkatuluyan kami." I laughed pero deep inside ay kinikilig na talaga ako. "Don't worry, Ma'am, hindi ka lugi sa akin mabait naman ako, maganda, matalino, mabango, tapos humble tapos--"

"Tapos hambog at napakayabang." Putol niya na bahagya kong ikinatawa.

"Oh sige, isama na natin 'yan kahit hindi naman totoo." I grinned but it turns out a genuine smile when I glanced at her and caught her staring at me.

"Mabait, mabango, matalino, hambog, humble, mayabang, maganda, gorgeous, mukhang dyosa, tapos higit sa lahat, mahal ka." I mumbled under my breath na mukhang narinig niya dahil tumigil ito sa paglalakad.

"What?"

Imbis na sumagot ay inilihis ko ang topic namin kasabay ng pagguhit ng isang magandang ngiti sa labi ko.

"Kapag tayo nagkatuluyan, ikekwento ko sa magiging anak nating dalawa na minsan na tayong nag-grocery. Tayo ay magkasamang naglakad sa pasilyo ng Ariel, Breeze, Surf, at Tide. . . hanggang sa nauwi tayong dalawa sa '*you may kiss the bride.*'" I let my tongue out to suppress my smiles pero halos mamilog ang mga mata ko when I saw her biting her lower lip but ended up showing her smiles.

Geez!

Pati iyong maliit na dimple niya sa gilid ng labi ay lumabas dahil sa pagkakangiti niya. She even shook her head and unbelievably looked at me.

"You're crazy." She utter back pero ngumiti lamang ako at mahinang binunggo ang balikat niya.

"Aminin mo, gusto mong ikwento yun sa anak natin 'no? Ayieeeee! Mahal mo na ba ako, Ma'am? Tara na pakasal na tayo tapos diretso gawa ng baby---aray naman!" Reklamo ko when she hit my arm nang akmang ipupulupot ko ito sa bewang niya.

"Ma'am, kapag ako pinakasalan mo ano,"

"Ano?"

"Handa akong maglaba, maghugas ng pinggan, maligo, maghubad sa'yong harap---charot." I giggle and looked around to find something na pwedeng mabili.

"You're insane."

"Insanely wanting to be a toothpaste so I can have the chance to probe your mouth the way your toothbrush do."

"Stop it, Miss Montero." Irap n'ya pero mahinang humagikhik lamang ako at inilagay sa cart ko ang isang pack ng sanitary napkin kasi ang cute ng packaging.

"Ma'am, gusto ko nalang maging napkin." I blurted out of nowhere na ikinataas ng kilay n'ya.

Kanina pa kami dito sa section na ito at hindi pa rin kami nakakaalis dalawa. Malay ko ba kung anong

kukuhanin n'ya rito.

"Nireregla ka pala?"

My eyes widen upon hearing her question at wala sa sariling tiningnan ang pang-ibaba ko dahil mukha bang may saging ako?!

Sa ganda kong 'to?

I looked at her a bit offended and scoff, "Regular po ang period ko 'no kaya pwede mo nang kuhanin ang egg cells ko para dalhin ang anak nating dalawa."

"Oh, you can impregnate me?" Hamon n'ya na maliit kong ikinangisi.

"Yeah, wanna start trying it? It might be a long process, Avey." Ngiti ko pero umirap lamang siya at lumayo ng kaunti sa akin.

"Why are you here, tho?" Tanong niya matapos ko siyang asarin. She's not complaining though, puro irap nga lang ang natanggap ko.

"Hinahanap yung asawa ko dahil hinahanap na siya ng anak naming dalawa." Simpleng sagot ko and gently shrugged my shoulder matapos kumuha ng sabon na hindi ko alam kung ano.

Ang ganda kasi noong packaging may design na unicorn. Tingin ko ay para sa baby ito pero baby naman ako ni Ma'am kaya okay lang.

"When can I talk to you properly?" She hopelessly asked which made me chuckle.

"Kapag ikaw na ang mundo ko tapos ako na ang mundo mo."

"Oh ghad, Miss Montero." Hasik niya bago umuna sa paglalakad. This time, we are heading to the food section.

Kung anong kinukuha niya ay ayun din ang kinukuha ko plus my other necessity. Ang hindi ko lamang kinuha ay ang mga gulay na kinukuha niya dahil hindi naman ako maalam magluto noon.

"Ma'am, namiss mo ba ako? Ilang araw din tayong hindi nagkita." Anang ko because she's just silent while we are walking towards the candy area dahil hinila ko siya papunta roon.

"No. Besides, that was my most peaceful life since you start bragging on my life." Imbis na ma-offend sa sinabi niya ay natawa pa ako dahil ang seryoso niya habang sinasabi niya.

May ubo na ata talaga utak ko.

Tapos siya lang laman ng puso ko.

Charot! Hiyang hiya naman ang mga internal organ ko sa kaharutang taglay ko.

"Kapag nawala ako, mamimiss mo ba ako?" I asked instead habang kumukuha ng candies.

I felt her stares at my back at tama nga ako, nang lumingon ako sakaniya ay nakakunot ang noo nito at salubong ang mga kilay.

"Why are you saying that?"

"Wala lang. Trip ko lang. Alam mo namang ako *ay miss you*." Humahagikhik akong napalabi dahil nakita ko ang pagpula ng pisnge niya pero agad ding umiwas ng tingin at nauna nang maglakad. "Hoy! Ma'am!"

"Lower down your voice." Sita niya pero lumabi lang ako at isa isang chineck ang mga nasa cart ko.

"Ma'am wala naman tayo sa library. And also, saka na ako tatahimik kapag may reward na akong hot kiss from you."

"Hot kiss?"

"Yeah, like this." Agad akong dumukwang palapit sakaniya matapos tumingin sa paligid pero wala namang tao dahil nasa dulo kami. I immediately kiss her lips pero agad niya akong itinulak which made me smile.

"You dumbass! Others might see us." Nangangambang paalala niya kaya napawi ang ngiti ko.

She started walking away kaya sumunod na rin ako with silence surrounding me.

Hanggang sa matapos kami sa pagbabayad ay tahimik lang ako. Pansin kong napapalingon siya sa gawi ko habang naglalakad kami papuntang parking lot.

"Wala kang dalang sasakyan, Ma'am?" I asked when I noticed that she's booking for a grab. She nod her head as a response to my question kaya agad kong ibinaba ang phone niya. "Sabay nalang kayo sakin, Ma'am. I have my car with me."

Noong una ay may pagdadalawang isip pa siya dahil sa hesitation na mababakas sa kaniya mukha pero wala naman na siyang nagawa pa when I dragged her inside the parking lot.

Inilagay ko muna sa compartment ang mga pinamili ko at sa backseat naman ang sakaniya. Baka kasi maghalo ang mga pinamili namin if ever. Okay lang naman sana kung sa iisang bahay na kami kaso hindi pa kaya soon nalang namin ipagtatabi ang aming grocery.

"Sa bahay ba natin, Ma'am?" She frowned upon hearing my question pero malanding ngumiti lamang ako sakaniya bago paandarin ang sasakyan. "Sa bahay mo sa Zioure?"

She simply nod her head.

Malapit lang 'yon dito kaya hindi rin naman magtatagal ang byahe naming dalawa.

"Ma'am, manonood ka ba sa laban ko next week?" I asked habang hinihintay mag-green ang traffic lights.

"Finals n'yo na ba?"

"Yah kaya kailangan kita."

"Enough of your flirty statements, Miss Montero--"

"Zajei, Ma'am. Zajei." Putol ko at bahagyang pinadausdos ang kamay ko sa kamay niya, intertwining it. "Miss Montero is too formal but Mrs. Saviel Montero is perfect. Don't you think?"

I pressed my lips together when she didn't speak because she just rolled her eyes at me.

"Punta ka sa laban ko, Ma'am. I need you there." Pilit kong pinapaseryoso ang boses ko dahil baka hindi siya maniwala kung pangiti-ngiti pa ako.

Ewan ko ba, ang daming hindi naniniwala sa akin kapag tumatawa ako kahit sinasabi ko yung totoo. Hindi naman ako mukhang clown dahil napakaganda ko pero ginagawa nila akong happy pill.

"Don't fool me. You can nail Archery without me." Sagot niya pero pinisil ko lang ang kamay niya at bahagyang hinalikan ang likod nito. I felt that she flinched pero hindi naman niya binawi ang kaniyang kamay.

"But I need you to be there so I can have my inspiration para sure win." I winked at her pero tinaasan niya lamang ako ng kilay at umiling.

"I'm busy."

"Kahit mabilis kalang do'n Ma'am. Just go there." Pagpupumilit ko na ikinabuntong hininga niya.

"Zajei--"

"Please?" I noticed that she was taken aback but she's too good at composing herself dahil agad rin niyang itinago na nagulat siya sa sinabi ko.

I'm not using the word please everyday in my life. Heck, I don't even plea sometimes.

"Anong araw ba ang laban mo?" Seryosong tanong niya na ikinangiti ko. I parked my car in front of her house properly bago siya balingan ng tingin matapos alisin ang seatbelt ko.

"Sa Saturday pa Ma'am. Walang class no'n kaya alam kong makakapunta ka." I smile triumphantly when she nod at tila walang kawalang niyakap ko siya.

"Oh, shit." She utter, eyes widen when I straddle her. I sat at her lap and gently put my hands around her nape.

"Now, wala nang makakakita. My car is tinted so. . . can we continue what we were supposed to do earlier?" I seductively smile at her while playing with her hair.

I was pertaining to the kiss earlier.

"No."

"Come on. I'll just show you how good kisser I am." I wiggle my eyebrows and tilted my head at the other side. Marahang pinasadahan ko ng tingin ang mga mata niya pababa sa kaniyang labi while slowly leaning forward.

I closed my eyes the moment our nose touches and the next thing I knew, magkalapat na ang labi naming dalawa.

Ilang segundong magkalapat ang labi namin hanggang sa unti unti akong gumalaw. I made sure that she can't resist my kisses kaya habang hinahalikan ko siya ay pinadausdos ko ang mga kamay ko sa likod niya, gently carresing it. I heard her soft moans but she's still not kissing me back that's why I

decided to bit her lower lip.

Her lips parted and my tongue made its way inside her mouth, tasting it. I am nibbling her lower lip while touching and gently squeezing the side of her waist.

Geez, I love her curves.

Patuloy lang ako sa paghalik sakaniya, waiting for her to kiss me back pero nalaman kong hindi pa pala ako ready for that when my heart pounded hard nang ipalibot niya ang kaniyang kamay sa mga batok ko pababa sa aking likod.

Our tongues touches and a shiver run down from my foot to head. Kusang kumakalat ang kakaibang init sa katawan ko and I even felt the car starting to heat up. Parang lumiit ang espasyo sa loob ng sasakyan ko when I decided to put my hands inside her hoodie. I started having contact at her bare soft skin.

"Uhm-" she softly moan when I deepens the kiss. Marahang hinaplos niya ang likod ko which made me smile in between our kisses. Pilit ko mang itanggi ay nagugustuhan ko ang pinagsasaluhan naming dalawa, lalo na ang pagtugon ng katawan niya.

We are running out of breath when we both pulled out of our steamy moment. Hinihingal na nakasubsob ako sa balikat niya, my hands are still inside of her hoodie still not able to stop caressing her sides.

"Zajei." Mahinang banggit niya sa pangalan ko kaya nakangiting nag-angat ako ng tingin. Sinalubong ako ng mga naguguluhan niyang mga mata pero pansin ko ang pamumungay nito.

I smile like a lunatic while tracing her little moles. Nakatingin lang naman siya sa akin habang patuloy ako sa pagmamasid sa mukha niya.

"I like you." I mumbled under my breath.

She looked at me, brows furrowed. Naka-awang ang labi niya na ikinalunok ko because I want to claim her lips again with that sight of her.

"What?" Hindi makapaniwalang tanong niya pero pinatakan ko lang ng magaang halik ang mga labi niya nang pulit-ulit hanggang sa nakuntento akong pagdikitin na lamang ang mga noo namin.

Her hand are still on my back that is now making its way to my shoulder kaya wala sa sariling napangiti na naman ako.

"I like you, Ma'am. . . . Gusto kita."

Chapter 29

Zajei's POV

"I like you, Ma'am. . . Gusto kita."

She stared at me for a minute or two which made me gulped and laugh awkwardly.

"I mean, gusto kitang mas makasama. You know, I'm enjoying your company kasi minsan lang ako maka-encounter ng kasing ganda ko." Her eyes fixed on mine kaya sunod sunod na paglunok ang ginawa ko bago dahan dahang inilayo ang mukha sakaniya. "Gusto kita, gustong gusto kita makasama."

Hanggang maganda ako, gusto kong makasama siya kasi pang-habang-buhay ang gandang tinataglay ko.

"Are you drunk?" Taliwas sa inaasahan kong tanong nito. Sandali pa akong napamaang pero umiling din ako makalipas ang ilang segundo. "You taste like vodka that's why I thought that you're drunk."

"And so? What if I'm drunk?"

Mataman ako nitong pinagmamasdan bago bumaba ang mga mata nito sa labi ko. I lick my lower lip before a seductive grin formed on my lips.

"You're getting out of your mind when you are drunk. Baka mamaya ay hindi mo na naman maalala ang mga sinasabi at ginagawa mo. I'm just making sure, Zajei." She shrugged and remove my hands at her waist kaya ipinatong ko nalang ito sa may sinasandalan niya, slightly cornering her.

"I'm not drunk. I'm hundred percent sure that I won't. . . I won't forget this moment." Bulong ko sa tenga niya before I gently sniff her feminine scent. "Believe me when I say I like you--I mean I like to be with you because I meant it." Puno ng sinseridad na batid ko pero naramdaman ko na lamang ang mabibigat niyang paghinga.

"Okay." Malamig na saad niya bago ako itulak sa balikat. Umalis ako sa pagkakaupo sa kandungan niya bago pasimpleng bumuntong hininga.

Akala ko kaya ko nang magconfess, prank lang pala.

Geez, kinakabahan kaya ako. Paano kung masira ko yung pamilya nila dahil lang sa nalaman niya na mahal ko siya di'ba? Paano na si Shan? Paano yung bata?

I've been there wherein I felt like I can't even trust my whole family dahil sa ginawang pang-iiwan ng magulang ko sa akin at ayaw ko namang maranasan iyon ni Shanen. That kid is too precious for me.

Mabibigat ang bawat hiningang ginawa ko nang makalabas siya ng sasakyan matapos niyang kuhanin yung grocery niya. Ilang sandali pa akong nakatulala sa nakasaradong gate niya bago napagpasyahang umalis.

I was about to leave the village by going to the exit gates pero agad akong hinarang ng isang guards. Kunot noo akong nagbaba ng bintana pero agad itong nawala nang makita ko ang pangamba sa mukha noong guard.

"Good afternoon, Miss Loure. Pinapasabi lang po ni Ma'am Zeah na pumunta raw po kayo sa bahay nila bago kayo umalis." Halos mautal-utal na bigkas ni Kuyang Guard.

"Why?"

"Hindi ko po alam. Napag-utusan lang po ako." Tumango na lamang ako sa sinagot niya at agad pinasibad ang kotse ko sa bahay nina Mommy.

Iba na ang bahay nila. Hindi sila doon tumira sa bahay namin dati dahil nagpagawa sila ng bago. Yung bahay naming tinirahan dati ay pina-demolish na because that lot is own by my grandparents and supposed to be mine. Doon ako magpapatayo ng bahay if ever.

Medyo malayo ang bahay nina Mommy dahil nasa may dulo iyon. Ilang street din ang layo noon sa bahay ni Ma'am.

Hindi ko na inayos ang pagkakaparada ng sasakyan ko sa tapat ng bahay nila matapos akong papasukin ng guard. Well, aalis din naman agad ako rito.

"Ateee!" My eyes suddenly sparkles when I heard that cute girly voice.

I thought she's in US?

"Azlen." Nakangiting bati ko sa pinakabata kong kapatid at agad siyang sinalubong ng yakap. She kissed my cheeks before giggling and hug me tighter.

She's clingy as ever.

"Ate Zj." Another voice called me and there, I saw Azreel at the entrance of the dining area. Agad itong nakiyakap sa amin ni Azlen kaya hindi ko napigilan ang isang malambot na ngiti na makawala sa labi ko.

"I thought you're in US, Azlen?" Tanong ko sa batang babae na nakaupo sa left side ko.

We are currently playing sa game room nila rito. Wala eh, hinamon nila ako kaya ayan hindi pa sila nananalo kahit isang round.

Bilib na talaga ako sa sarili ko. Ang galing ko na ngang maglaro tapos napakaganda ko pang player. Hindi ko na talaga masisisi si Ma'am kung maaadik siya sa akin. Hindi naman siya lugi dahil mabilis naman ang mga daliri ko if ever.

"I was, Ate. I just came home last night because of Daddy's birthday next week." Seryosong sagot nito dahil tutok na tutok siya sa nilalaro.

"Azlen, retreat!" Angil ni Azreel kaya natatawang binalingan ko siya. Inis na pinipindot nito ang controller na hawak hawak niya. "Ate, you are tricking us!"

"I'm not, kiddo. Bulok lang talaga kayo." Nang-aasar na batid ko at nag-stretching pa kaya lalo silang nainis.

Eager na kasi silang manalo kasi last game na namin 'to. May training pa ako mamaya kaya kailangan ko na rin kasing umalis.

"Oh my gosh, Ate! Don't kill me!!" Asik ng bunso namin kaya tatawa-tawang pinatay ko siya saka ako humilata sa mga bean bags na nasa sahig lang.

"Weak niyo pala." I teasingly says pero agad akong napabalikwas ng higa when I felt that someone hover on top of me. "Oh damn--- ghshdgdhdh!! Get off me!" Tumatawang inaalis ko ang mga kamay nila sa akin dahil hindi nila tinitigilan ang pagkiliti sa bewang ko.

Damn these brats.

"Stop it, kids. Hindi na makahinga ang ate niyo." Her soft voice lingers on the room kaya napatigil sa pagkiliti sa akin ang kambal. Inayos ko muna ang nagulo kong buhok bago ako umayos ng upo at tiningnan sila ng asawa niya sa may hamba ng pintuan. "Good to see you here, Zajei."

"Yeah." Walang ganang tumayo ako at inayos ang nagusot kong damit bago harapin ng maayos sina Mommy.

"Let's talk in the office, hija." Tumango ako kay Mommy saka nagpaalam sa mga kapatid ko.

Magkasunod kaming naglalakad papunta sa hindi ko alam. Office lang naman ang sinabi niya eh hindi pa naman ako nakakapunta roon. Also, katabi niya ngayon si Tito Andrew, her husband.

"Come in." Nakangiting paanyaya ni Tito kaya tumango lamang ako at pumasok na.

"I'm sorry about the last time." Sincerity is visible on my mother's voice nang makasettle down kaming lahat. They are in front of me habang nakaupo lang ako at naka-cross arms.

"Nah, that's nothing." I said, acting like it didn't affected me.

"How's your day?"

"Good." Simpleng sagot ko ulit.

Parang isang tanong, isang sagot ang nangyayari sa amin. Wala naman akong planong magtanong dahil bukod sa wala akong gana, gusto ko na agad makaalis dito dahil mal-late na ako sa training ko.

"You were monitor here in the village. Kapag pumunta ka rito, dapat lang na dumaan ka sa bahay. Pumupunta ka kay Architect Acozta pero hindi ka man lang dumadaan dito." Mahinang bigkas ni Mommy and I felt my heart breaks a little when I heard a hint of sadness and pain on her voice. Tila nagtatampong yumuko ito at pailing-iling naman ang asawa niya.

Geez, ano bang nangyayari? Why does it seems that it is my fault now?

"Your siblings miss you, Zajei." This time, it is Tito Andrew who spoke. Nalipat ang tingin ko sakaniya na kasalukuyang katabi ni Mommy. "Lalo na si Azlen."

You may be wondering why I am close to my siblings kay Mommy pero hindi sakanila ng asawa niya. Well, labas naman sila sa gulo namin ng parents ko. At saka ayaw nina Lolo na idamay ko ang mga kapatid ko sa nararamdaman ko. I admit, ang sakit noong una ko silang makita with my Mom dahil ang saya saya nila. Everytime I am seeing them, inggit at selos yung nararamdaman ko *noon* dahil nasa kanila na ang atensyon ni Mom.

My mother is the first woman I love and my father is my first man. And then in a snapped of a finger,

naglaho nalang lahat. Nagising nalang ako na sira na lahat lahat. Kasal na si Daddy kay Tita Zeah and si Mommy naman ay kinakasama na si Tito Andrew.

My grandparents are the one who took care of me pati na rin si Uncle Vonny. Pabalik balik ako noon sa grandparents ko sa side ni Daddy at sa side ni Mommy dahil nag-iisa nalang naman ako sa bahay namin noon kaya nga umuwi ang mga magulang ni Mom para samahan ako sa bahay. But that time, I was wise enough not to asked for more sa mga magulang ko. After I begged them to stay, hindi ko na sila ginulo pa dahil mukhang masaya naman na sila. I let them do whatever they want basta 'wag lang nila akong lalapitan noon. I'm so aloof at my parents to the point that I used to hide at the back of my bedroom's door para lamang hindi ko sila makita. Kulang nalang kasi ay humandusay ako sa iyak kapag nakakasama ko sila noon.

How funny, pinakilala pa sakin noon ni Dad ang anak niya. Ayoko na nga silang makita tapos mas dadagdagan pa nila yung tampo ko. I am healing that time from my anxiety tapos sasabayan pa ng hambog na anak ni Daddy na pinulbos ko dati.

Si Tyrant talaga ang unang naging punching bag ko. Siya ang unang taong binugbog ko ng sobra dahil sa kayabangang taglay niya.

"Jei?"

"Yes?" I flinched a bit but I manage to hold a grip at my self. "What are you saying again?"

"I'll just invite you next week for my birthday, hija. It'll be held at Saturday evening." Nakangiting paanyaya ni Tito na ikinaisip ko sandali.

I have a game on that day. For sure pagod na ako when the night comes lalo na at hindi imposible na magkaroon ng after party. Plano ko pa naman sanang ayain si Ma'am na mag-unwind pagkatapos ng game tutal pupunta naman siya.

I shrugged before heaving a deep sigh.

"I'm not sure, Tito. I have a game on that day." Kalmadong saad ko.

"Architect Saviel Acozta will be coming too."

Tila nagliwanag ang mukha ko sa sinabi ni Mommy pero pinilit ko itong ikinubli sa seryosong ekspresyon na nakapinta sa mukha ko.

I don't want them to know that I have a thing on my professor. Baka mapahamak si Ma'am.

"I really don't know, Mom. I'm not sure." Mababa ang tonong bulaslas ko na tinanguan nalang nila. They gave me a smile before I went out of the office at nagpaalam sa mga kapatid ko.

Ghad.

May practice pa ang magandang si ako.

...

"Do your routine first." Paalala ni Coach ng matapos niyang mag-announce about sa upcoming finals. Kakasabi niya lang sa mga makakalaban namin from different schools.

That would be a hard one lalo na at may gwapo roon. May crush talaga ako dating Archery player na engineering student. Nakakalaban ko na iyon simula first year college ako kaya may *past* kaming dalawa. Fling lang naman, siguro about one or two weeks din kaming nagharutan pero natigil din kasi bakla pala ang malandot.

Ang gwapo pa naman noon.

Tangina ang nangyari ay si Ferb ang naging crush niya pero hindi naman siya pinatulan noong isa.

"Jei, lemme help you." Napatigil ako sa paglalagay ng gear ko when I heard Kaios' voice. Nakangiting nakatayo ito sa aking likod kaya hindi ko maiwasang maalala ang sinabi sa akin ni Rage kanina.

Kaios is following me around.

"Zajei?"

"Uh, yeah, sure." Pagpayag ko bago ituro sakaniya ang kailangan ko pang isuot para makapag-umpisa na ako.

He's been helping me carefully, gentleness is on him habang hinahawakan niya ako. Bawat pagdampi ng daliri niya sa aking balat ay tila puno ng pag-iingat kaya hindi ko mapigilang makagat ang pang-ibabang labi.

Paano kung totoo ngang may ibang motibo si Kaios kaya siya sumusunod sa akin?

"Partner tayo?"

"Nah. I want to train alone." Tanggi ko saka kinuha ang bow and arrow na lagi kong ginagamit.

Deretsong nagpunta ako sa pwesto ko na may mabibigat na hininga. I'm distracted. Ang daming tanong na tumatakbo sa isip ko pero natatakot akong magtanong kay Kaios.

Kilala ko kasi siya. . . Sana kilala ko talaga s'ya.

"Montero!"

Wala sa sariling napamali ang hawak ko sa arrow na kukunin ko sana. I looked down and I saw blood dripping on my palms.

Muli akong nag-angat ng tingin at agad akong sinalubong ng mga nag-aalalang tingin nina Yuki. The twins are also here na hindi ko na ipinagtaka pa dahil athlete silang tatlo.

"You're bleeding." Nanlalaki ang mga matang pahayag ni Yuki pero itinaas ko lang ang kamay ko at nakitang hindi naman ganoon kalalim ang sugat. Malawak lamang ang cut pero hindi ito malalim kaya hindi fatal.

"I'm fine." Umatras ako ng bahagya nang akmang lalapitan ako ng kambal. Ako na mismo ang nagtungo sa med team na nasa kabilang dulo ng training ground saka humingi ng first aid kit.

"You seems bothered."

"Oh fvck." Iritadong lumingon ako sa taong bigla na lamang nagsalita sa tabi ko.

Balak ata akong patayin ng mga nakapaligid sakin sa gulat. Yawa, kanina pa ako nabibigla sa mga pinag-gagagawa nila.

"Sorry." Nakangiting paumanhin ni Wave kasabay ng pagkuha niya ng first aid sa kamay ko. "Ako na ang gagamot nito. Just relax a bit." He said softly while massaging my hand.

Nakatitig lang naman ako sakaniya, examining his features. Sa mga nagdaang araw ay wala akong naging balita sakaniya kasi nagkaroon ng immersion ang mga culinary students. It's fine though dahil medyo natahimik ang buhay ko. Isa rin kasi si Wave sa mga nagbibigay sakin ng red flags na pilit kong hindi pinapansin dahil ayaw kong makipaglaro ngayon.

Loyal na ako kay Ma'am.

"Baka matunaw ako."

"Hindi ka ice cream." Pambabara ko bago iniiwas ang tingin. Hindi ko kasi napansin na napatagal na ang pagtitig ko sakaniya.

I heard his manly chuckles before he put my hand at my lap. Tumayo rin siya pagkatapos nito at nakita kong ibinalik na niya ang first aid.

"Thanks." I gave him a small smile na sinuklian niya naman kasabay ng paggulo niya sa buhok ko. "Wave!" Nakasimangot na reklamo ko dahil nagulo lang naman ang aking precious hair.

"You look cute." He complimented na mas lalong ikinabusangot ng mukha ko.

"I'm gorgeous. Not just cute." Pagtatama ko na muli na naman niyang ikinatawa.

Yung totoo, mukha ba akong clown?

"You seems preoccupied. Are you okay?" Napataas ang tingin ko para pagmasdan siya. His eyes is full of different emotion that I can't defined but I can see the concerning look in it. "Pagod ka ba? Do you want me to take you home?"

"No, thanks. Kailangan ko kasing mag-training for the upcoming competition." Taimtim na sagot ko saka ininom ang tubig na iniabot niya sa akin.

"You sure?"

"Yep." I flash a reassuring smile that makes him satisfied dahil tumango-tango ito. Ilang sandali pa kaming nagkatitigan bago ito tumayo dahil may tumatawag sakaniya.

"Jei, okay kana?" Yuki came to the picture pero hindi na niya ang kambal, si Sven na ang kaniyang kasama. Napansin ata nila na may hinahanap ako kaya agad tumikhim si Yuki. "Nauna nang umalis ang kambal. May training pa kasi sila."

I nod my head as a response before my eyes landed on Sven's hand at my cousin's arm. Kusang umarko ang kaliwang kilay ko pero hindi ako nagsalita. I want them to tell it to me all by themselves kaya ayaw kong magtanong sa ngayon.

"Si Kaios, asaan?"

"Nag-start ng mag-practice sa ground kasi napagalitan siya ng coach n'yo. Nagpupumilit kasi ang loko na pumunta rito." Sven answered with a sly grin on her lips. "Haba naman ng hair mo, mareng Zajei."

Instead of arguing to her like what I always do, napili ko na lamang siyang irapan.

I started walking away pero hindi pa ako gaanong nakakalayo ng biglang may humawak sa braso ko, stopping me from walking. Nang nilingon ko ito ay nakita ko ang maamo ngunit nakakalokong ngiti ni Wave. "Can I asked you to have a date with me?" Deretsahang tanong nito na ikinasipol ni Sven sa may likod niya. I glare at the reindeer before maintaining my stoic face.

"Busy ako, Wave."

"Kahit saglit lang." His eyes became soft and fragile kaya napailing na lamang ako sa kawalan.

Wala kasi ako sa mood makipag-date dahil sa dami ng nangyayari sa buhay ko. Gusto ko lamang mag-beauty rest kahit na sobrang ganda ko na para kahit papaano ay makapagpahinga ang kaakit-akit kong alindog.

"A coffee date?" This time, Wave is smiling at me habang hawak niya ang kamay kong walang bandage. Taimtim lang naman akong nakatingin sakaniya hanggang sa unti unti akong tumango.

Ilang beses na rin naman niya akong inaya at ilang beses ko na rin siyang tinanggihan kaya okay lang naman siguro kung papayag ako ngayon.

"Thank you!" Sa sobrang saya ata nito ay wala sa sarili niya akong niyakap kaya napahawak ako sa may bewang nito. "You didn't know how much this means to me, Zajei."

Tanging isang simpleng ngiti lamang ang iginawad ko sakaniya saka itinulak ng bahagya ang katawan niya palayo sa akin.

Kung dati natutuwa ako kapag may gwapo akong kayakap, ngayon ay hindi na. Mas pipiliin ko nalang hagkan si Ma'am all the time kaysa maghanap ng gwapo na hindi ko naman seseryosohin. Ewan ko ba, iba talaga ang tama ko kay Ma'am.

"Let's just see each other at the coffee shop nearby. I have 1 hour break at 2 pm kaya available ako at that time." I said which made his eyes glow in happiness.

"I'll fetch you here. Sabay na tayong pumunta roon." Tumango na lamang ako sa suggestion niya dahil tibatamad din naman akong mag-drive.

"Taray, sana all may ka-coffee date." Pasaring ni Yuki nang makaalis si Wave dahil sinundo na ito ng isang SSC officer dahil ito nalang daw ang kulang sa meeting.

Maybe I need an hour to chill. Pakiramdam ko kasi ay sasabog ang utak ko sa mga nalalaman ko. Hindi ko alam kung sino ang pagkakatiwalaan ko sa paligid dahil yung kambal at si Kaios ay may inililihim sa akin.

Heck, baka mamaya nga ay matumba nalang ako rito dahil sa sobrang gulo na ng utak ko.

"May alam akong namatay dyan sa may kanto, Yuki. Ang alam ko sa Wednesday pa ang libing kaya pwede pa tayong mag-coffee date doon." Nakangising saad ni Sven kasabay ng pagpulupot ng braso niya sa mga balikat ng pinsan ko.

Kanina ko pa talaga napapansin ang mga pasimpleng panghaharot nitong si Sven kay Yukiara.

"Ulol ka! Id-date mo nalang ako at lahat ay sa lamay pa. Really? Ikaw kaya ang ibaon ko sa lupa para ikaw ang paglamayan d'yan." Mataray na asik ng pinsan ko bago tanggalin ang mga braso ni Sven sakaniya.

She walked towards me and hug me at my waist. Kulang nalang ay magpabuhat siya sa akin sa lagay ng pagyakap niya sa'kin ngayon.

"Sven. . ." Pagtawag ko kay reindeer na ngayon ay may isang namamanghang ngisi sa labi habang nakatitig kay Yuki.

"Yes, habagat?" She asked in her usual cheerful soft spoken voice na ikinairap ko na lamang.

"Maselan si Yuki sa mga drinks. Make sure that she won't get any harm kung may ipapainom ka sakaniya, understood?" Ma-autoridad na tanong ko na ikinataas ng tingin ni Yuki mula sa pagkakasubsob niya sa leeg ko kanina.

"Zajei." My cousin said in a warning tone but I just arch my eyebrow at her, making her shut up.

"May allergies ba siya?" Tumango ako at saka inisa-isa ang mga allergies ni Yuki.

Ayaw ko lang manganib ang buhay ng pinsan ko. Last time na nagka-allergy siya dahil sa sobrang gusto niyang uminom ng matcha latte ay halos mamatay siya. Ayaw ko lang maulit 'yon kaya mas okay nang paalalahanan si Sven dahil mukhang may balak siyang idate ang pinsan ko.

"Noted, kapitang habagat. I'll make sure that she'll be safe sa lamay na pupuntahan namin." Sven teasingly says na ikinangisi ko na lang din.

Mukhang malakas ang tama nito sa pinsan ko.

"One more thing, reindeer." I made my voice more serious this time kaya talagang nakuha ko ang atensyon nila. "You know what I did to Phineas noong nalaman kong gusto niyang ligawan si Yuki. . ." I saw how she gulped bago unti unting tumango. "Oras na malaman kong you're trying to hit on my cousin, dadaan ka muna sakin." Nagbabanta kong saad bago tumalikod at kumaway sakanila.

Geez, parang ang seryoso ko ata ngayon. Mas nakakadagdag tuloy iyon sa hotness ko.

"Okay kana?" Nag-aalalang tanong ni Kaios kaya tumango na lamang ako at lumapit sa coach namin na humihingi ng paumanhin sa akin dahil siya lang naman ang talapindas na sumigaw sa apelyido ko kanina kaya nahiwa ako sa arrow ko.

"Kaya mo ba talaga?" Nag-aalalang tanong ni Coach kaya tumango na lamang ako at nagsimula na mag-training.

When I was young, mas malala pa rito ang inaabot ko tuwing may training. Halos bugbog pa nga ang katawan ko dati dahil kakatapos ko lang lagi mag-trained noon ng martial arts saka ako maglalaro ng archery. Puro pasa ang katawan ko at halos mabalian ako ng buto. Nanginginig ang mga kamay pati na rin ang mga kalamnan ko dati tuwing nagbibitaw ako ng palaso dahil tanging ayun lamang ang ginawa ko buong childhood life ko. I spent whole of it in learning self-defense lalo na ang paghawak ng baril kaya aminado ako na kaya ko makipagsabayan sa mga lalake.

Bawat pagrelease ko sa mga arrow ngayong araw ay daang daang frustration ang nawawala sa akin. I am so frustrated to the point that I want to escape. But how funny, imahe ni Ma'am ang naiisip ko sa kaisipang gusto kong tumakas ngayon at magtago.

I want her hugs.

I want to cuddle her.

I miss her.

Sunod sunod na tunog ng pito ang narinig ko, that's our cue na simula na ang breaktime namin dahil ayun ang sign ni Coach everytime we are having our trainings.

Agad akong nagtungo sa bathroom ng training ground at mabilis naligo. Tinanggal ko rin muna ang bandage na nasa kamay ko at nakita ko ang tuloy tuloy na pag-agos ng dugo mula rito. Hindi ko napansin kanina na nagdudugo na pala ang kamay ko dahil masyado akong abala. Matapos kong maligo ay ako na mismo ang naglagay ng panibagong bandage sa kamay ko saka lumabas ng bathroom na looking fresh and gorgeous.

"Zajei, you can go home."

Huh?

Isang oras lang ang break namin ngayon tapos babalik din kami agad dito pero bakit ako pinapauwi nitong si Coach?

"You're doing good. Puro bullseye ang mga tira mo kanina but you're not on the mood to play kaya magpahinga ka nalang muna. Magaling ka sa archery pero hindi pwede 'yang ganyang mood mo sa finals. It may affects your performance during the game." I nod my head at sinang-ayunan na lamang siya.

Niligpit ko ang aking mga gamit at handa na sanang umalis ng biglang may humarang sa dadaanan ko.

"Aalis kana?" Kaios asked na tinanguan ko lamang. He is still sweaty pero ang bango niya pa rin as usual.

"Are you ignoring me, Jei?" He asked suspiciously kaya agad akong umiling at itinanggi ang sinabi niya.

I am not ignoring him nor someone. Gusto ko lang talagang maliwanagan sa mga nangyayari.

"No, Kai. Medyo inaantok lang ako."

"Hatid na kita?---"

"No. Ako ang maghahatid sakaniya and besides, we have other plans." Putol ng isang boses kasabay ng pagpulupot ng isang braso sa bewang ko. I looked up and I saw him smirking at Kaios. He then looked at me saka ngumiti ng matamis. "Right, Zj?"

Unti unti akong tumango pero napatigil din ng makita ko ang lungkot at sakit sa mga mata ni Kaios. He smiled sadly at me before looking at the man hovering over me.

"Huwag ka masyadong mag-saya, baka mamaya nakahandusay kana sa kalsada." Pagbabanta ni Kai

sa isang seryosong tono na ikinawala ng ngiti ni Wave.

He seems offended pero umiling-iling lamang ito at tila pinapakalma ang sarili.

"Just shut up, bro."

"Bro mo mukha mo, Wave Oliver." Matigas na saad ni Kaios bago ako lapitan at tapikin ang balikat ko as he gently kiss my forehead. "Take care, Jei. Just beep me if something happen at kapag pinagsamantalahan ka ng punyetang presidente na 'yan."

"What the heck is your problem on me?!" Pikong tanong noong isa pero maangas na humalukipkip lamang si Kaios.

"Kapag nalaman kong may ginawa kang kakaiba, isusunod kita sa mga namatay na presidente. Kilala mo ba si Heneral Luna?" Kaios asked and because of what he said, bigla kong naalala si Ma'am.

Isa pa ring heneral 'yon, eh.

"Of course I know him---"

"Edi alam mo yung punyeta?" Kai cut Wave off na ikinatango lang noong isa. "Mabuti naman kasi punyeta kang literal. Punyeterang tangina."

"Kaios." Saway ko pero hindi naman ito nagpatalo dahil hindi ako pinansin.

"SSC president ka lang." He muttered. "Try to hurt her and I'll show you how the first president of the Philippines died."

"Oh, you'll kill me?" Wave snickered.

"Oo naman pero papatulian muna kita. Mukhang supot ka pa, eh."

I smiled a little dahil grabe ang mga labels na ibinibigay niya kay Wave at itong isa naman ay parang magpupuyos na sa galit dahil sa inis na nararamdaman. Agad ko nang hinila paalis si Wave ng akmang magsusuntukan na silang dalawa.

My ghad.

"Can we change our plans?" Rinig kong tanong ng aking kasama sa nahihiyang tono. Nang lumingon ako sakaniya ay namumula ang kaniyang tenga which made me let out a playful smile because he looks adorable.

"What would be the changes if ever?" Tanong ko saka pumasok sa sasakyan niya nang pagbuksan niya ako ng pinto.

He just answered me when he went inside the car. He gave me a smile before pointing the back seat kaya napatingin din ako doon. "I cooked foods kasi alam kong pagod ka and probably, you're hungry dahil sa training mo. Kaya naman 'wag nalang sana tayo sa coffee shop, kung pwede sana doon nalang tayo sa may park malapit sa seashore."

Kusa akong napangiti sa aking narinig. I just nodded at him kaya pinaandar na niya ang sasakyan habang ako ay pinagmamasdan lamang ang dinadaanan naming dalawa until I felt his hand on mine.

Halos mapahigpit pa ang pagkakahawak ko sa kamay niya ng biglang pumasok sa isip ko ang nakataas ang kilay na imahe ni Ma'am.

Geez, pati ba naman isip ko napaka-faithful sakaniya? Grabe ng kabaliwan 'tong nangyayari sa akin. Parang ako ata ang naaadik kay Ma'am imbis na siya ang maadik sa akin.

"You're stiff." He chuckled a bit na simpleng nginisian ko na lamang dahil ayaw ko namang maisip niya na napipilitan lang akong samahan siya.

"Graduating kana diba?" I asked habang nakaupo kami sa likod ng sasakyan niya, kumakain at nakaharap sa maaliwalas na karagatan. Matagal-tagal pa bago ang sunset kaya masyado pang mainit.

"Oo. I am going to take some specialization after graduation bago sana magtrabaho para deretso na." He answered saka uminom ng ginawa niyang watermelon shake.

Ang sarap niyang magluto. As in. Pagkarating pa lang namin dito ay agad na niya akong inayang kumain and then he told me about some techniques para matuto akong magluto kahit basic lang nang malaman niya na hindi ako marunong.

Kaya nga dati gusto ko ng kalandian na culinary student para lagi akong busog. Pero ngayon, gusto ko nalang ng professor na architect dahil masarap din namang magluto si Ma'am. Idagdag pa na masarap din siya lalo na ang mga labi niya.

Charot.

Wala na ako masyadong interest sa mga fling fling na 'yan. Ang gusto ko ngayon ay maka-graduate ng maayos at makapag-confess kay Ma'am. Tangina, natotorpe kasi ako. Hindi naman ako ganito because I'm used to say everything I want to say dahil napaka-straight forward ko pero pagdating kay Ma'am ay tumitiklop ako.

I'm shy.

Bagay ba sakin maging mahiyain? Tipong ngingiti ako ng maliit tapos tutungo at mamumula?

Parang ang cringe naman no'n. Everyone used to see me as a wild one. Napakabastos ng bunganga ko lalo na kapag tinotoyo na ako.

Hayst. Hirap naman maging dyosa ng kagandahan. Ang daming problemang dinadala kaya nga pagod na pagod ako.

"Ikaw? What's your plan after graduation?" Napabalik ako sa reyalidad ng marinig kong muli ang boses ni Wave. I smile playfully at him first bago ko lunukin ang kinakain ko.

"Papasok sa review center and then if ever na makapasa, edi magtatrabaho na." I answered like it is just a simple matter.

"I'm sure makakapasa ka. You're one of the most intelligent student in the university. Kaya nga siguro ang daming nagkakagusto sayo dahil ideal girlfriend ka talaga." He said, complimenting me. Masyado akong binobola ng lalaking 'to. Buti nalang alam ko na ang mga sinasabi niya. Ako pa ba? Napaka-humble ko kaya. Tipong napaka-down to earth ko at pipiliin ko nalang magpakumbaba kaysa makipagtalo.

That's me.

Ako sana 'yon kung tama lang pagkaka-ire sakin ng nanay ko. Kaso sumablay ata kaya masyadong lumakas ang power ko which is controlling the wind.

Just kidding.

Tangina, ang sabog ko naman. Hindi ko na alam pinagsasasabi ko sa chapter na 'to.

"Bakit parang ang init ng dugo mo kay Kaios?" I asked matapos ang ilang minuto naming pagdadaldalan.

Ngayon ko lang talaga napansin na ang daldal niya. Hindi kasi halata dahil napakaseryoso niya madalas sa university.

He chuckled at me before shooking his head. "Mainit naman talaga ang dugo ko roon and also, bakit ako lang ang napansin mo? Mainit din ang dugo sa akin noong ex mo."

"And why is that?" I asked again dahil hindi ako titigil hangga't hindi ko nalalaman ang sagot.

Paano ba naman, parang magkakagiyera lagi sila kapag nagkikita-kita. Buti na lamang ay wala si Ice dahil baka magkaroon na ng WW3.

"He is your ex, Zajei. Malamang ayaw ko sakaniya and same goes for him dahil alam niyang may--- na m-may gusto ako s-sayo." Mahinang bigkas niya na ikinamaang ko.

What the hell?

That's not what I am expecting from him.

"Pardon?" Hindi makapaniwalang sambit ko dahil baka namali lang ako ng dinig. May idea naman kasi akong may gusto siya sa akin pero I still don't wanna assume things.

"I like you. Matagal na kaso hindi mo ako napapansin."

Ay bongga! Parang ako pa ang may kasalanan na hindi ko siya napapansin, ah.

"Since when?" Nakatingin sa kawalang tanong ko kahit na ramdam ko ang mga titig niya.

"Two years ago." Mahinang sagot nito na ikinakunot ng noo ko.

Tangina, ang tagal na rin tapos ngayon lang siya umamin? Pero sabagay, karamihan naman kasi sa mga naging flings ko ay taga-ibang schools. Iilan lang ang ka-schoolmate ko.

"Oh, thank you." Tumatango-tangong wika ko saka inayos ang pinagkainan namin. Nakakahiya naman kung iaasa ko lahat sakaniya kahit masakit ang kamay ko.

"Thank you lang talaga?" Natatawang tanong niya na ikinatigil ko sa ginagawa.

Bahagyang nilingon ko siya through my shoulders before a playful smile show on my lips. "You're welcome."

Buhat sa aking sinabi ay narinig ko ang mga tawa niya na ikinailing ko na lamang. Hinayaan ko siyang tumawa nang tumawa hanggang sa magmukha siyang baliw dahil inayos ko ang mga ginamit namin at itinapon ang mga basura.

"Thanks for today." Nakangiting saad ko habang naglalakad kami sa gilid ng dalampasigan.

"Thank you rin kasi pumayag ka. You just made my day, Zj." He said with a genuine smile on his lips.

Kung ibang babae siguro 'yon ay kinilig na dahil ang gwapo niya tapos ideal man talaga. Kaso ako 'to eh, yung maganda at almost perfect gal na napaka-faithful sa misis kong si Avey.

"May fireworks show mamaya." He informed na ikinalingon ko sakaniya dahil nasa dagat ang mga mata ko kanina.

"You want to watch it?"

"With you?" Balik na tanong nito na ikinairap ko. Gusto ko na kasing umuwi para magpahinga pero ayaw ko namang iwanan si Wave dahil ang sarap niya ring kasama.

"Ate Zajeiii!!" Mabilis akong napalingon sa direksyon nang tumawag sa pangalan ko at agad kong naramdaman ang isang pares ng kamay na nakayakap sa mga hita ko.

When I looked down, I saw Shan's looking at me with a wide smile on her face.

"Babyy!" Nakangiting tawag ko saka siya binuhat. I carried her at agad pinupog ng halik na ikinahagikhik niya. "Why are you here? Who's with you?" Sunod sunod na tanong ko sakaniya.

"I'm with my Mommy po kasi po we are unwinding."

Tila biglang lumiwanag ang sistema ko upon hearing that Mrs. Acozta is also here kaya luminga-linga ako sa paligid pero hindi ko siya makita.

Napatigil ako sa paglingon sa iba't ibang parte ng park when someone cleared his throat.

Oh, damn. Nakalimutan kong andito nga pala si Wave.

"Sorry." Nakangiwing paumanhin ko dahil hindi ko man lang napansin na kanina pa niya ako tinatawag.

"It's fine. Ang cute niyo ngang dalawa." He said and tried reaching for Shan pero umiwas lang ang bata at mas nagsumiksik sa akin.

Naalala kong hindi nga rin pala madalas sociable ang batang 'to lalo na kapag hindi niya kilala ang tao.

"You like kids?" Wave asked at nakuntento nalang na tingnan kaming dalawa ni Shan habang nakapamulsa.

"Not really. But I like this cute little girl." I said while smiling widely habang hinahaplos ang buhok ni Shan.

"Jei." Another manly voice spoke kaya nadivert ang atensyon namin ni Wave dito. Nagkekwentuhan kasi kaming dalawa habang nagtatawanan.

"Kai? Why are you here?" Nagtatakang tanong ko dahil nakakapagtaka naman talaga na andito rin siya sa lugar kung nasaan kami.

"I've been looking for you. Baka kasi kung ano na ang ginawa niyang si Wave." He said and kissed my forehead. "Hindi ka rin sumasagot sa mga tawag ko kaya nag-alala ako."

Mas lalong tumindi yung pagtataka ko dahil paano niya nalaman na andito kami? So, it is true na sinusundan niya nga ako sa kung saan saan.

I shook my head and drop the topic in my mind. It's not the right time to think about that dahil may iba kaming kasama.

"Date namin 'tong dalawa tapos susulpot ka bigla. Yung totoo, stalker ka ba ni Zajei?" Wave asked while frowning.

Napansin ko ang biglang pag-ilap ng mata ni Kaios kaya isang maliit na ngiti ang iginawad ko sakaniya. Base sa naging reaksyon niya ay alam ko na ang sagot.

"Ate Zj, there will be a fireworks show later. Can we watch it together?" Nabaling ang atensyon ko kay Shan ng magsalita ito habang nakayakap sa akin.

"Of course, baby. But first, we have to look for your Mom muna---"

"Why?" Muntik pa akong mapatalon sa gulat ng biglang sumulpot sa harapan ko si Ma'am, holding a corndog na iniabot niya kay Shan.

"Eh M-ma'am, sabi po ni Shan gusto niyang manood tayo ng fireworks show mamaya. Pwede po?" Nauutal na tanong ko dahil nakaka-intimidate na naman siya. She's so poker face habang pinapasadahan ako ng tingin at lalo pa itong lumamig ng nakita niya ang mga kasama ko na nasa likod.

"You have your own companions, Miss Montero. *It'll be rude if you'll leave them.*" I hissed secretly upon hearing that *'Miss Montero'* of her. Sinabi na kasing Zajei nalang, eh. Pero aside from that, hindi nakalampas sa pandinig ko ang sarkastikong tono nito ng sabihin niya ang mga huling kataga.

Lumingon ako sa dalawang ugok na ngayon ay halos magpatayan na sa mga tinginan nila. Kung nakakamamatay lang ang tingin, baka pinatay na nila ang isa't isa.

"Hoy." Tawag ko sakanila na agad nilang ikinalingon. "Buhay pa ba kayong dalawa?"

"Of course, Zajei. Magiging asawa pa kita. Kaso may epal dito." Malandi ngunit mariing saad ni Kaios na ikinairap ko.

"Drop it, Gallagher. Ikaw 'tong bigla na lamang sumulpot dito." Matigas na saad ni Wave bago ako lapitan. He held my arm gently matapos batiin si Ma'am na tinanguan lang sila.

"She'll come with me." He said full of authority na ikinailing ko.

"No, she won't. Hindi mapagkakatiwalaan 'yang mukha mong 'yan, Oliver." This time, it is Kaios na humawak din sa isa kong kamay na ginagamit ko sa pagbuhat kay Shan. Bahagya pa akong napaigtad ng madali niya ang sugat ko.

"You look like an asshole, Gallagher. Don't be too full on yourself--"

"Stop it you two. May kasama tayong bata." Awat ko sakanila bago sinubukang tanggalin ang mga punyeta nilang braso.

Nangyari na 'to dati, eh. Eto na naman sila sa mala-teleseryeng hilahan.

"Sorry." Sabay na paumanhin nila na inirapan ko lamang.

Ang gagwapo nila tapos parang mga bata. Sila ng kambal ang bagay maging barkada dahil lahat sila ay childish.

"The fireworks show will be starting on five minutes." Mrs. Acozta says saka kinuha ang anak niya mula sa akin. She whispered something on her daughter before they bid their goodbye and started to walk away na ikinamaang ko.

What the ef? Akala ko ba manonood kaming tatlo ng fireworks show?

"Ma'am!" Tawag ko na ikinalingon naman niya. She gave me a stern look with her left brow arching in a gorgeous way kaya wala sa sariling napalunok ako kasabay ng pagkawala ng isang ngiti.

Para kasing sinasabi niya na sumunod nalang ako sakanila kung hindi ay may malalagot ako sakaniya. Her eyes are showing it all.

"Babye idiots." Nakangiting paalam ko sa dalawang lalaki na ikinalaglag ng panga nila. "Umuwi na kayo. Baka mag-away pa kayo kapag may pinili ako." Palusot ko sakanila saka tumakbo papunta sa mag-ina ko na nakatayo lang sa tapat ng isang bench.

Palusot ko lang talaga yung sinabi ko sa dalawa dahil gusto ko talagang makasama sina Ma'am.

Family bonding ba.

"Hello again, baby." Nakangiting bati ko kay Shan saka hinalikan ang noo niya. Dahil sa ginawa ko ay naglapit ang katawan namin ni Ma'am kaya hindi ko napigilang bumulong sakaniya. "Hey Mommy." I huskily whispered and gently bit her earlobe which made her caught off guard.

Natatawang lumayo ako sakanila saka hinila ang kamay ni Ma'am. Dinala ko sila sa isang magandang pwesto para kita namin ang magiging show mamaya habang magkahawak ang kamay naming dalawa ni Ma'am.

Busy sa pagkain si Shan habang nakatayo lang ito sa harapan namin ng Mommy niya.

"I missed you." I mumbled under my breath and squeeze he

[Content truncated due to length]

Chapter 30

Zajei's POV

I take a deep breath before I roam my eyes in the crowd. I am hoping to see her at the corner but to my dismay, she's not here.

It's now Saturday at finals na sa archery. Nauna na ako ngayon dito sa venue at hindi ko na nagawa pang sunduin si Ma'am dahil masyado akong maagang pumunta rito para makapag-prepare and to do my responsibility as a player.

Isang buong linggo na kaya kaming hindi nagkikita ni Ma'am. Ang huli pa naming bebetime ay noong natulog sila ni Shan sa condo ko tapos paggising ko naman ay nag-simba kami tapos umuwi na rin sila.

Gaya ng sinabi niya noong gabing 'yon, hindi ako umattend ng training kinabukasan. I just spend my day in my condo with Sven dahil siya lang naman ang available that day.

"Zajei, may problema ba?" Matamang binalingan ko ng tingin si Kaios bago ako umiling at maglakad papalayo.

The game will start at 10:30 am. 10:14 na kaya mas lalo akong nababaliw kakaisip kay Ma'am. What if late lang s'ya di'ba? Sinabi naman kasi niyang pupunta s'ya and I know that I have her words.

Bago pa ako ma-haggard sa mga iniisip ko ay kinuha ko na ang phone ko at sinubukang tawagan ang asawa ko na dumaan pa ata sa kabet n'ya kaya late.

Charr.

I was tapping my foot to the ground ng biglang nag-announce ang committee na mags-start na raw in few minutes.

Geez, isa pa naman ako sa unang maglalaro. Bali lima lang kaming lalaban para sa school. Parehas kami ni Kaios na single pero in different categories. Iyong tatlo naman ay iba iba rin.

I closed my eyes in frustration dahil hindi sumasagot si Ma'am. Busy ang line niya kaya kulang nalang ay sumabog ako sa pag-aalala dito kahit na naiinis ako.

"Zajei, line up na." Pukaw ni Coach sa atensyon ko kaya labag sa loob na ibinalik ko sa mga gamit ko ang phone. Ilalayo rin samin 'yon mamaya dahil dadalhin na 'yon ng management team sa dug out.

I may look chill habang nag-uusap-usap kami nina Coach pero yung mga mata ko hindi na mapakali. Ang likot likot, punyeta.

Kapag talaga si Ma'am hindi sumipot, isinusumpa ko na itatali ko siya sa kama.

I'm not kidding. Gagawin ko talaga 'yon kapag hindi nagpakita rito ang architect na 'yon. Anong akala niya? Porket maganda siya at mahal ko hahayaan ko na siyang hindi suportahan ang magiging asawa niya habang buhay? Nagkakamali siya dahil sa ganda kong 'to ay hindi nalalayong makakuha ako ng ibang abunjing abunjing.

Pero syempre, sakaniya pa rin ako uuwi. Takot ko nalang kay Mommy Saviel ko. Alam kong may gusto

na 'yon sakin eh, hinihintay niya lang akong umamin.

"Hey, you're spacing out."

"Hindi ah." Tanggi ko kay Kaios saka umiling-iling. He just stared at me before tapping my shoulder. "Goodluck, Kai." Nakangiting saad ko na ikinangiti niya ng totoo.

"Goodluck to you, too, lady. You can nail it." Kumpyansang wika nito na nginitian ko lang.

After we go at our designated category, nag-start na ang game.

Ako si cupid in archery kaya dapat lahat bullseye kasi ayun ang labanan namin. Lima kaming maglalaban-laban dito at may mga hindi pamilyar sa akin. Ang natatandaan ko lang dito ay yung sinabi ko sainyo na ka-fling ko dati pero bakla. But aside from him, wala na akong kilala.

When our game started, aaminin kong wala akong ganang maglaro dahil nadisdismaya ako sa kaisipan na wala rito si Ma'am. Elimination round kaya 'to pero syempre hindi ako papatalo.

I don't get defeated in this game. Utot nila kapag natalo ako dahil sila ang papanain ko.

Charot.

I am a good sport kaya. I accept defeat pero ang sakit sa ego kaya iniiwasan ko talaga 'yon.

"Now, we are down with three archer! Please give them around of applause before we start our break everyone." The committee said in that cheerful voice.

I hold my bow in a different direction saka ako umatras sa platform at naglakad papunta sa team ko sana pero hinarangan ako ni Priam, yung ka-fling ko dati.

Isa siya sa natira na makakalaban ko mamaya. Yung isa naman ay mula sa rival university namin na hindi ko kilala kung sino pero maganda siya. Morena, medyo matangkad at malakas ang sex appeal.

Pero papatalo ba ako? Ang totoong humble na tao ay hinahayaan ang iba pero syempre hindi ako basta basta humble lang. I am gorgeous humble independent woman na pinakamaganda rito.

Ako si Zajei at isa ako sa taga-pagligtas ng mundo.

Charot, putangina.

Ganito ba ang epekto kapag hindi ko nakikita si Ma'am? Daig ko pa ang nakahithit ng shabu sa mga pinag-iiisip ko.

"Congrats, beb." Nakangiting bati ni Priam. Nakasanayan na niyang tawagin akong beb simula noong umamin siya sa akin na wala namang kaso.

"Congrats to you, too. Gumaling kana ah." I said, complementing him dahil totoo naman.

"You're still better than me, Zajei. Ikaw pa rin kaya ang defending." Naiiling na saad nito na mahina ko lang na ikinatawa.

"Ako lang 'to." Nakangising saad ko pero maarteng inirapan niya lang ako at nagpaalam na para

makapag-break.

May half an hour break kami kasi ang tagal din naming nasa platform. Ang tagal kaya mang-eliminate kasi pantay pantay ang scores namin.

Marahang nagpupunas ako ng pawis when I roam my eyes again in the crowd but to my dismay again, wala pa rin siya.

"Montero, dug out." Utos ni Coach saka marahang tinapik ang balikat ko.

I frowned while drinking some water. I'm on my way to dug out habang nag-iisip kung bakit ko kailangan pumunta roon. Okay naman ako ah. Hindi naman ako na-injured or what kaya bakit ako pupunta sa lugar na 'yon eh ang layo layo ng punyetang dug out.

My ghad! Sarap panain ng mga tao do'n. Kapag wala namang kwenta kung bakit ako pinapunta do'n ay baka mahambalos ko sila.

"I told you we're already late!" My eyes widen ng makarating ako sa tapat ng pinto ng dug out namin. Someone voice raise at hindi ko lang masyadong ma-distinguish kung kaninong boses 'yon dahil nakasarado ang pinto.

"Ihh--sorry na. Akala ko kasi 11 pa ang start kaso 10:30 pala." Another voice says but this time, I can hear the guilt in it.

Hindi ko na napigilan pa at agad na akong kumatok saka deretsong pumasok sa dug out. I almost jump in happiness when I saw Ma'am Saviel crossing her arms samantalang nakaupo naman at nakatungo si Miss Lia.

"Hello Zajei." Nakangiting bati ni Miss Lia that made me smile.

"Hi po." Bati ko saka tinanggap ang beso na inaalok niya. I can see the other gal at the corner rolling her eyes saka ako malamig na tiningnan which made me chuckled.

"Sorry nalate kami. Si Sav kasi napakatagal mag-prepare, hindi naman s'ya gumaganda kahit anong ayos n'ya." I bit my lower lip, trying to suppress my smiles dahil baka mahampas ako ni Ma'am mamaya.

"Shut up, Lia. It's all your fault. If you didn't mind your flirty ass edi sana kanina---"

"Sige babye! Goodluck sayo, Zj. Sa labas muna ako." Putol ni Miss Lia sa sinasabi ni Ma'am na ikinatawa ko nalang.

Nang makalabas siya ay lumapit ako sa pinto saka inilock ito. Dzuh! I don't want any interruption this time.

"You're late, Architect." Seryosong saad ko habang nakakrus ang mga braso. I walked towards her while maintaining our intense eye contact.

Nang makalapit ako sakaniya ay marahan kong pinagapang ang aking kamay sa bewang n'ya papunta sa kanyang likod.

"It's not my fault. Si Lia ang matagal magprepare." She defended pero tinaasan ko lang siya ng kilay at matamang sinalubong ang mga mata.

Medyo mataas ako sakanya ngayon because I am wearing a boots na may 2 inches heels kaya nakatungo ako para magpantay ang mukha naming dalawa.

"Still, you are late." Madiing bigkas ko habang minamanyak s'ya.

Choss.

Hinahaplos ko lang yung likod niya dahil simpleng white crop top lang ang suot niya ngayon kaya exposed na exposed with her unusual messy bun.

"C'mon, 20 minutes lang akong late." Salubong ang kilay na bulaslas niya pero tinaasan ko lang s'ya ng kilay as a response. She irritatingly pressed her lips together bago nagpakawala ng malalalim na hininga. "You did a great job earlier. Kaya mo naman ng wala ako. You can even win the game even if I'm not here."

"Is that what you think?" My brows furrowed pero inirapan n'ya lang ako. I've got no response from her hanggang sa unti unti ko s'yang isinandal sa may pader habang nakahawak pa rin ako sa bewang n'ya.

I slowly pinned her against the wall while I'm towering her. Nakatingala s'ya ngayon sa akin habang nakatungo naman ako.

"You don't know what your presence means to me, Ma'am." I whispered on her ear habang unti unting tumataas ang kamay kong nasa bewang n'ya. My other hand is holding her hands on top of her kaya malaya kong nagagawa ang gusto ko and besides, she's not complaining.

"Zajei. . ." She huskily mumbled and I can feel her getting weak kaya pinakawalan ko ang mga kamay n'ya na automatikong hinawakan ang balikat ko. "I'm sorry." She then caressed my cheeks while she's staring at me.

I gave her a sweet smile before crashing my lips into her. I smile in between our kisses because she immediately responded. Her grip on my shoulders tightened while I'm pushing myself onto her even more.

"Uhm," she moaned in between our kisses which vibrated inside our mouth. As time passes by, I can feel myself wanting for more. I asked for her permission for entering her mouth which she immediately obliged.

I kissed her more passionately but there's the wildness in it. I can feel her nibbling my upper lip while I am busy on her lower lip. Dahan dahan kong pinagapang sa loob ng damit n'ya ang kamay ko and find her valleys. I just placed my hands on top of it because I'm waiting for her to complain pero hinawakan n'ya lang ang buhok ko, gently stroking it. The side of my lips rose up kasabay ng pagpisil ko sa hinaharap n'ya.

"Shit--ahh," she moaned after I left her lips as I squeeze her babies more. Her lips parted and her eyes are extremely shut na mas lalong ikinalawak ng ngisi ko.

Humigpit lalo ang pagkakahawak n'ya sa balikat at buhok ko when I find her weakest spot in her neck. She gasped loudly kaya agad kong ipinalibot sa bewang n'ya ang kamay ko dahil baka matumba s'ya.

Even if I want her more, hindi na pwede. I still have a game to attend kaya inalis ko na ang isa ko pang kamay sa hinaharap n'ya at binigyan s'ya ng magagaang halik sa labi.

I smile at her the moment she opened her eyes. Agad n'ya akong inirapan at itinulak palayo na ikinailing ko.

Hindi ba s'ya nasarapan?

"Come here." She motions me to come close to her kaya ginawa ko nalang until I find something wet on my lips. Kasalukuyan n'yang pinupunasan ang gilid ng labi ko at nang tingnan ko naman s'ya ay wala ng mababakas na lipstick stain sakaniya.

Nang matapos s'ya ay agad n'yang itinapon sa trash can ang ginamit na wet wipes before turning her gazes back to me.

"Ma'am, pakiss pa ako." I pouted before reaching her lips and peck it three more times. I giggle after that na ikinairap n'ya lang. "Sarap!" I exclaimed pero agad akong napadaing ng hampasin n'ya ang balikat ko.

"Shut up."

I laughed genuinely before putting my arms around her and hug her tight.

"I missed youuuu so much!" Malambing na bulong ko habang kayakap s'ya. I felt her hands travel at my back bago ito marahang haplusin.

"You're being clingy." I chuckled at her remarks dahil akala ko ay sasabihin na n'yang namiss n'ya rin ako pero s'ya nga pala si Ma'am na hindi showy.

"Let's go out after this game?" I asked while snuggling close to her. Inaayos n'ya ngayon ang buhok ko while I am just cuddling her.

"Where to?"

"I'll take you somewhere. Heaven to be specific---aray ko, Ma'am." Tumatawang lumayo ako sakaniya dahil umiiral na naman ang kaniyang sadist side.

"If you'll do your best then fine." She utter while shrugging her shoulders.

Isang malawak na ngiti ang pinakawalan ko bago tumango-tango.

"Okay. I'll get the trophy for you." I winked at her pero inismidan n'ya lang ako at inaya nang lumabas dahil mags-start na ulit ang game.

Wala naman siyang ipanalo ko pero para worth it naman ang pagpunta n'ya ay pati ang mga judges at papanain ko.

I was ready to let go and leave to continue the game because of this different kind of motivation from her.

But before we separate ways, she held my arm and looked around before facing me again.

She tiptoe before I felt something soft on the side of my lips. Ilang segundo pa akong hindi nakagalaw hanggang sa naramdaman ko ang labi n'ya sa may tenga ko.

"I missed you, too." She whispered before letting go of my arm.

I can't help not to lift my fingers and touch the corner of my lips habang pinagmamasdan ang papalayong pigura niya. Unti unting sumilay ang isang malawak na ngiti sa labi ko before my face heated kasunod ng impit na pagsigaw ko dahil sa kilig.

Oh, shet!!! Minanyak ako ni Ma'am!!

I am fvcking motivated, bitches.

....

"Uncle!!!" Masayang sigaw ko saka tumalon para yumakap kay Uncle Vonny na agad akong niyakap.

"Congratulations, pamangkin!" He proudly utter habang magkayakap kaming dalawa.

Inilibot ko ang paningin ko sa mga kasama n'ya saka isa isa silang niyakap. Even my grandparents are here kaya para akong bata na yumakap sakanila.

"I thought you're still on your vacation?" I asked while hugging my Lolo na ngayon ay hinahaplos ang buhok ko.

"We were but you are much more important than that vacation, Zj." He said softly then kissed me on my forehead.

"Also, this will be your last year in playing archery during your college days kaya dapat lang na andito kami." Dagdag ni Lola saka matamis na ngumiti. "Congratulations."

I bit the inside of my cheeks to suppress my emotions. Dinamba ko nalang sila ng yakap ni Lolo hanggang sa pinagtawanan nila ako dahil para daw akong bata.

Don't get me wrong, clingy naman talaga ako pero sa iilan lamang.

"Congratulations, kapitang habagat!"

"Damn you!" Isa isa kong niyakap ang mga ugok kong kaibigan na may pa-banner pang nalalaman. Ganito rin sila last year noong nag-champion ako tapos ginawa na naman nila ngayon.

"Sabi na ikaw ang mananalo. Ikaw pa ba eh ang galing mong umasinta." Tila proud na proud na pahayag ni Phineas matapos niya akong yakapin.

Hindi sila umattend ng practice nina Yuki dahil andito sila ngayon at nanood ng laban ko.

Tulad ng ginawa ni Phin, sunod sunod ring yumakap sa akin ang iba. Ang higpit pa nga ng yakap sa akin ni Ferb bago ako pakawalan.

"Congrats." Malamig na tiningnan ako ni Ice bago ako batiin at tanguan.

Tangina ang lamig talaga ng taong 'to.

"Congrats, Zajeii!" This time, si Wave naman ang biglang sumulpot sa harapan ko habang may hawak na bouquet ng flowers. He handed it to me saka ako niyakap. "You're the best!"

"Thank you all." I said genuinely at bahagyang tumungo para ipakita ang pasasalamat ko.

We take several pictures first bago nagpaalam sina Lolo na mauuna na. Kakagaling lang kasi nila sa mahabang byahe kaya kailangan na nilang magpahinga. Sinabi nalang nila na mamaya na raw sa bahay kami magce-celebrate kaya doon daw ako umuwi.

"Zajei, mauuna na kami ni Ice. Pupunta pa kasi kaming university." Kamot kilay na lumapit sa akin si Wave kasunod si Ice na parang walang pakialam sa mundo.

Bagay sakaniya ang pangalan n'ya. Para talaga s'yang yelo kung umasta.

"Yeah, sure. Thanks for supporting me by the way." Nakangiting tumango ako at nagpasalamat sakanila ng bigla akong may maalala. "Bakit nga pala kayo napadaan?" I asked dahil hindi naman nagsabi si Wave na pupunta siya kahit na magkasama kami nitong nakaraang linggo.

Siya kasi ang sumasama sa akin noong medyo iniiwasan ko ang kambal at si Kai. Naguguluhan kasi ako kaya medyo lumayo ako sakanila pero right now, what's the point of avoiding them anyway? Nakapag-isip-isip naman na ako at napagdesisyunan kong oobserbahan ko muna sila before I confront them.

I know that it will happen soon.

"You're one of the pride ng school. Lahat kayo, actually and moral support na rin sainyo."

"Ang sabihin mo sisilay kalang kay Zajei, president." Asar ni Ferb sa kabilang banda na ikinatawa ng mga kasama niya but not Kaios and especially, not the woman who's crossing her and looking at me with fire.

Wala sa sariling napalunok ako bago iiwas ang tingin sakanila.

Nakakakaba ang mga tingin ni Ma'am. Baka mamaya halikan nalang ako no'n, charr!

"Sige na, we have to go." Muling paalam ni Wave saka lumapit at nag-offer ng hug because he place his arms, wide open.

I really don't want to hug him kasi may isang nagbabanta dyan sa buhay ko using her stares pero nakakahiya naman kay Wave. Alam naman n'yang friendly hug nalang 'to kasi sinabihan ko na s'ya before na wala s'yang pag-asa sa akin.

Buti na nga lang tinanggap n'ya at s'ya na mismo ang nag-offer ng friendship. Maybe masyado ko lang s'yang ijinudge na may kakaiba sakanya because he is totally a good companion. Sadyang may pagka-pikon lang s'ya pero all in all, masarap s'yang kasama.

"Thanks for coming, Wave." He nodded and pat my head habang may ngiti sa labi. Tinanguan lang naman ako ni Ice bago naunang maglakad paalis. I heard Wave's small chuckles habang nakasunod ang tingin nito sa kaibigan. "Sorry for that. Baka may dalaw na naman kaya ganon." He jokingly state na tinanguan ko lang.

Umalis na rin siya after that kaya nagpaalam na muna ako sa mga natirang kasama ko na liligo muna because I felt uncomfortable na.

"Zajei, sabay na tayo papuntang dug out." Bahagya akong tumango bilang pagsang-ayon sa sinabi ni Kaios saka kami sabay nagtungo sa dug out.

"Congrats nga pala." Bati nito habang naka-akbay sa akin. He ruffles my hair na bahagya kong ikinabusangot pero tumawa lang ito. "You're still the best. Walang naka-agaw sayo ng champion's title dahil simula first year mo ay hindi mo na ibinigay sa iba." Tila proud na proud na kwento nito na ikinailing ko lamang.

"You're good, too. Congratulations." Nakangiting tumingin ako rito bago buksan ang pintuan ng dug out.

2nd place kaya si Kaios sa category n'ya. Not bad dahil 3rd s'ya last year. At least, I know that he did his best.

Ligong ligo na ako pero mukhang namiss ako ni Coach kasi agad ako nitong kinausap pagkapasok namin ni Kai sa loob. Ang tagal ko pa itong kausap bago ako nakaligo dahil puro congratulations ito sa team. Lahat kasi kami may award na nakuha kaya proud na proud na naman sa amin si Coach Kepweng.

"Buti naman natapos ka." Sakastikong bungad ni Yuki nang makalapit ako sakanila. I just gave her a cheeky smile before kissing her forehead.

"Miss mo agad ako 'no?" Asar ko rito pero inalis lang nito ang braso ko sa balikat n'ya at saka nagtungo sa kambal na naghaharutan na naman.

Habang naglalakad kami palabas ay sadyang nagpahuli ako ng lakad dahil sinasabayan ko si Ma'am.

"Ma'am, paano ba 'yan nanalo ako." Pasimpleng bulong ko sakanya saka siya binunggo sa may balikat.

"Congrats."

"Congrats lang? Pahinging kiss tapos hug tapos anak tsaka kasal." Nakangising batid ko bago s'ya kindatan dahilan para makatanggap ako ng pinong kurot sakaniya.

I giggle before putting my hand around her shoulder. Bahala na sa mga makakakita, gusto kong akbayan ang dragon na 'to.

"Tara sa Samgyup, libre ni Zajei!"

"Hoy anong Samgyup ka dyan?" Nakakunot ang noo na tanong ko kay Phin ng bigla nalang itong sumigaw habang papunta kami sa parking lot.

Kanina pa nga ako nag-iisip kung paano ko itatakas si Ma'am sa mga 'to para makapag-date na kami.

Basta date na para sa'kin ang gagawin namin mamaya.

"Para naman sa celebration ng pagkapanalo mo. Libre mo kami ganon." Pagpapaliwanag ni Sven habang mapaglarong tiningnan ang braso ko na nakapulupot kay Ma'am.

Alam kong nagtataka na sila kung bakit ako nakaakbay kay Ma'am but no one dared to ask. Kung alam nga lang nila kung gaano na na-torture ni Ma'am ang braso ko para lang matanggal ang braso at kamay ko sakaniya baka tawanan pa nila ako.

Puro kurot na natatanggap ko sa aking baby architect kaya sigurado akong pulang pula na ang braso ko.

"Ano na, Zj? G?"

"G." Pag-sang-ayon ko sa trip nila bago huminto sa tapat ng sasakyan ko. "Sabay sabay ba kayong pupunta do'n?" Alam ko na kasi kung saan kami kakain dahil may lagi na kaming kinakainan na Samgyup since first year kami.

"Oo, tinatamad na raw mag-drive si Miss Lia kaya samin nalang s'ya sasabay." Isang mapaglarong ngisi ang kumurba sa labi ni Ferb saka matamang tiningnan ang katabi niya. "Gusto lang ako makasama nito."

"You're too full of yoirself, Ferb." Oh, for the first time in the history, nakita ko ring magtaray si Ma'am.

Lagi lang naman kasi s'yang nakikitawa at sumasabay sa mga trip ng students n'ya pero never s'yang nagtaray.

Anong meron sa dalawang 'to ngayon? The last time I checked nagdadrama si Ferb kasi sabi n'ya mahal pa ni Ma'am ang ex nito.

"Si Kaios nalang ang isabay mo, Zajei. Walang dalang sasakyan 'yon." Yuki added kaya wala sa sariling napatingin ako kay Kaios na nakikipagtawanan lang sa kambal.

Palipat-lipat ang tingin ko kay Kai at saka kay Ma'am kasi mahal ko pa ang buhay ko. I can sense the threat in my life kapag pinasabay ko si Kaios sakin dahil sa babaeng tinotoyo na naman sa tabi ko.

"Ah, sur---"

"Don't you dare, Montero." Tila nanigas ako sa kinatatayuan ko when I felt her hands on my waist as she cut me off through a reluctant whisper.

"Ano na, Zajei Loure? Napakatagal mo magdesisyon. Akala mo naman maganda." Hindi ko na pinatulan pa si Sven ng pansinin ako nito dahil napipunta ang atensyon ko kay Ma'am at sa kamay nyang nasa bewang ko lang. Kung nasa ibang sitwasyon lang sana ako edi sana nakipagbuno na ako kay Reindeer dahil sa pagdududa niya sa kagandahan ko.

"I'll come with her. Kayo nalang ang mag-sabay kay Mr. Gallagher." While in the state of shock, nakaawang ang labi na nilingon ko si Ma'am na s'yang sumagot para sa'kin. She looked at me na parang sinasabi na makisabay nalang ako kaya tumango ako bago buksan ang pinto ng sasakyan at pinapasok s'ya.

"Una na kami. Sunod nalang kayo." Paalam ko sa mga taong akala mo nakakita ng multo dahil parang gulat na gulat sila. I chuckled before getting in the driver seat at pinaandar na papalayo ang kotse.

Two-seater lang ang dala kong kotse ngayon kaya pang-amin lang talaga 'to ng misis ko.

"Ma'am---"

"Shut your mouth." Madilim ang mukhang putol nito bago ihilig ang ulo sa sandalan. She looked so frustrated kaya hinawakan ko ang kamay n'ya na nasa may lap n'ya lang.

"I'm sorry." Mahinang bulong ko kahit hindi ko alam kung bakit ako nags-sorry sakaniya.

Heck, I don't even care to my pride or ego basta 'wag lang kami mag-away. Pero seriously, hindi ko gets kung bakit s'ya nagkakaganyan eh ayos pa naman kami kanina.

"You will really let him be with you?" She asked after awhile. I know that she's at ease now dahil hindi na mababakas sa boses n'ya ang frustration at pagka-irita.

"Yup."

"Ang sarap mo itapon, Miss Montero!" I chuckled at her remarks bago ko halikan ang kamay n'yang hawak hawak ko while my eyes are fixed on the road.

I feel that she stop moving when I did that kaya pinagpatuloy ko nalang habang nagd-drive ako.

"I want to let him be with me sana para sabihin sakaniya na tigilan n'ya na ako sa mga panliligaw n'ya, completely. Wala naman akong balak sagutin s'ya or whatsoever because in the first place sinabi ko na wala na talagang pag-asa." I mumbled habang nakatapat sa labi ko ang likod ng palad n'ya. I gently plant a soft kiss on it bago s'ya mabilis na nilingon. "You want to throw me? Okay lang naman sa akin Ma'am basta sa kama ang bagsak ko." I giggle teasingly pero agad akong napatigil when she sends death glares on me.

Okay, ako na ang under.

"Wala ka naman palang balak sagutin, bakit ka pa nalandi pabalik?" She fired back na ikinataas ng kaliwang kilay ko.

As far as I remember, hindi pa ako lumalandi pabalik kay Kaios dahil simula ng naghiwalay kami ay puro pambabara na ang ginagawa ko kapag nilalandi n'ya ako or nanliligaw s'ya.

Si Ma'am na nga lang ang nilalandi ko simula noon---ay mali! Si Sven pala minsan ko nang hinarot pero alam naman natin na inaasar ko lang s'ya noon.

"I'm not guilty to that one, architect. Ikaw lang ata ang nakakapansin na hinarot s'ya pabalik."

"Really?" Mapanghamon at sarkastikong tanong nito na ikinalunok ko. My ghad, para akong bibitayin nito. "Then what's with the forehead kisses? The hugs? Huh? What would you call that? Halata namang may gusto pa rin kayo sa isa't isa--"

"Avey." Putol ko sa ano pa mang sasabihin n'ya because I don't like where it is heading to.

"What? You can't fvcking deny it, do you? Do you still love him?"

"No."

"Then what, Zajei?!"

"I fvcking love someone else!" I utter saka ko inihinto ang sasakyan sa tabi ng kalsada. Binitawan ko ang kamay n'yang hawak hawak ko bago ko idukmo ang sarili kong mukha sa manubela.

Ilang sandaling namayani ang katahimikan sa loob ng sasakyan dahil pinapakiramdaman ko s'ya. I've got no response from her kaya huminga ako ng malalim bago magsalita.

"I fvcking love someone and I hate the fact that you are pushing me to that guy na hindi ko naman mahal. He is just a friend of mine, nothing more." I mumbled. I clenched my jaw before shooking my head because never in my dreams I see that this one would be coming.

"Your actions says otherwise." She counter back kaya inis na napasabunot ako sa sarili kong buhok.

Nakaka-frustrate si Ma'am.

"Sinabi ngang hindi ko s'ya mahal, Ma'am!" Nagpapapadyak kong usal dahil hindi ko na alam ang gagawin ko para lang maniwala s'ya na hindi ko nga mahal ang walanghiyang si Kaios. Hindi ko alam paano na kami napunta sa ganitong sitwasyon, punyeta.

"And then now you are screaming at me?"

"My ghad, Saviel are you fvcking kidding me?" Hindi makapaniwalang tanong ko at nilingon siya. Her eyes were emotionless pero naninigkit itong nakatingin sa akin.

"I'm not fooling around, Zajei. Don't you fvcking scream at me." Her voice turn back at the cold one na ikinapikit ko. I tried to calm myself down bago ko tanggalin ang seatbelt ko and reclined my seat.

"I-i'm sorry. Sorry." Hinging paumanhin ko bago tumungo.

Nakaka-frustrate kaya. Hindi naman ako yung tao na napakahaba ng pasensya kasi may pagka-pikon ako at wala rin lalo akong control sa bibig ko when I get frustrated.

I sighed heavily bago mapahilamos sa mukha ko.

Maaga akong tatanda sa pinaggagagawa ni Ma'am.

"You love someone else? Si Sven ba?" Wala sa sariling napabuga ako ng hangin at kulang nalang ay tumulo ang luha ko dahil hindi ko na alam ang sasabihin ko rito kay Ma'am.

Ang alam ko matalino s'ya, siguro ako roon. Ang hindi ko lang alam ay kung bakit pinupush n'ya ang point n'ya ngayon when I clearly state my side. If she's in her usual state, alam ko namang hindi na s'ya makikipagtalo pa at baka tumahimik nalang s'ya pero ngayon ay para akong nakikipag-usap sa lasing na hindi makuntento sa sagot ko.

"Ma'am, naka-shabu ka ba?" I said in my monotone habang minamasahe ang sintido ko. I can feel her burning gazes at me kaya hindi ako makalingon pabalik sakaniya pero kalaunan ay naisip ko na mas lalo s'yang hindi maniniwala sa'kin kapag hindi ako nakatingin ng diretso sa mga mata n'ya kaya unti unti akong nag-angat ng tingin at ngumiti sakaniya.

"Ang dami daming taong nakapaligid satin, si Sven talaga ang naisip mo? Can't you notice na may gusto 'yon sa pinsan ko?" This time, I asked her in my soft voice to prove my point clearly.

"Are you sure it is not her?"

"Oh my goodness, Avey. Ano bang nakain mo at ganyan ka?" Konti nalang ay mauubusan na talaga ako ng pasensya dito kay Ma'am. Pero syempre charot lang kasi hindi ko naman kayang saktan 'to. Baka ako ang mabalian ng buto kapag hinampas ko 'to, eh.

"I haven't eaten yet." She said and shrugged simply na ikinailing ko na lang. There is something off with her. Parang nag-ooverthink s'ya na hindi maintindihan.

"Tell me your problem. Why are saying that?" Nangungusap ang mga matang tumingin ako sakaniya pero umiling lang s'ya at bumuntong hininga.

"If it's not Sven, is it Wave?"

"Hindi ka pa rin tapos?!" Nagugulantang na bulaslas ko. Halos iuntog ko na ang ulo ko sa sasakyan para lalo na nang padalhan ako nito jg mga malamig na tingin ng bahagyang tumaas ang boses ko.

Goodness gracious! Kung alam ko lang na mangyayari 'to edi sana nagpared carpet ako para sosyal ang away namin di'ba.

Napakakulit naman kasi ng lahi nitong si Ma'am. Tanong nang tanong tapos kapag sinagot ayaw maniniwala. S'ya ang masarap itapon sa kama tapos parusahan, eh.

"Just answer me, Zj."

Huminga ako ng malalim habang nakatingin sa kawalan dahil ipilit ko mang itago na mas nagiging hot si Ma'am sa paningin ko ay hindi ko magawa. Alam n'yo yun, she's not screaming pero ang taray at sopistikada ng dating niya. Idagdag pa na sobrang lakas ng sex appeal n'ya.

Ayan na naman ako sa kalandian ko. Nasa gitna kami ng war ni Ma'am tapos umiiral ang kamanyakan ng evil side ko.

Punyeta kang talaga, Satanas.

"Why do you wanna know? Does it even matter?" Nanlulumong tanong ko bago umiling-iling.

Hangga't maari ay ayaw kong umamin sakanya.

"Of course, it does." Simpleng sagot n'ya. "So tell me who is that person of yours."

"She's not mine, Ma'am."

"She? Are you fooling me? Is that Sven?"

"Ma'am naman eh! Hindi ko alam kung nananadya ka ba o gutom kalang talaga!" I let out a heavy sigh bago hampasin ang manubela sa harapan ko. "Kanina si Kaios tapos si Wave tapos balik na naman kay Sven eh lahat naman ng mga 'yon ayaw ko. Nasabi ko na 'yon diba? Goodness, Saviel! Can you open that eyes of yours para naman magkasilbi. Ang ganda ganda ng mata mo tapos hindi mo naman gagamitin para makita mo na ikaw ang mahal ko. Ang dami dami mo pang satsat tapos kapag sumagot ako hindi ka maniniwala. Ang dami dami na ngang problema ng mundo tapos dumagdag pa 'yang stress na binibigay mo sa kagandahan ko!"

"Repeat that." She responded which made my jaw dropped in awe.

"Ma'am ang haba haba ng sinabi ko--"

"I didn't say na sabihin mo ulit lahat. Just repeat the words saying that you love me." My eyes widen bago ako napahawak sa mga labi ko.

I did say that?

Nakaawang ang mga labing iniisip ko ang mga pinagsasabi ko kanina bago ko s'ya tingnan muli.

"C'mon, say that again." She encourages na ikinapula ng mukha ko. I felt my own blood running up to

my face which I know makes my face crimson red as ever.

You're so stupid, Zajei Loure!

Oh, shit. Wala ng atrasan 'to? Akala ko ba hindi ako aamin sakanya? Eh bakit--- bakit ako nadulas? Punyetang dila naman 'to, walang preno.

"In the count of three." Pagbabanta niya bago ako samaan ng tingin. "One,"

I gulped.

"Two,"

"Thre---"

"Ikaw'yungmahalko." Halos mautal-utal na bigkas ko habang nakapikit ang mga mata.

I'm afraid what would be her reaction if ever.

"I can't understand you." I let out a frustrated groan while my eyes are still shut.

Ang sarap na talagang itapon ni Ma'am sa Mars. Kung hindi ko lang talaga 'to abunjing edi sana kanina ko pa s'ya sinipa paalis sa kotse ko.

"Zajei--"

"I love you." Maliwanag at malambot na saad ko bago itinungo ang ulo. My eyes are firmly shut bago ako huminga ng malalim at kamutin ang kaliwang kilay ko.

"I love you, Ma'am. I love you like the combination of Iodine, Lutetium, Vanadium and Uranium." I chuckled a bit to hide my nervousness.

Ilang segundo s'yang natahimik which made me smile in bitterness secretly hanggang sa naramdaman ko ang malambot na daliri n'ya sa baba ko. She lift my chin up before carresing my cheeks.

"Open your eyes, Zj." She whispered like a hush. I felt like I've been hypnotized by her kaya unti unti akong nagmulat ng mga mata.

Hazel brown eyes met mine the moment I open my eyes. Her orbs speak a lot of emotion but above all of it, something explainable top it all.

"M-ma'am. . ."

"Say that three words again."

"I love you."

Her lips curved into a soft smile and the next thing I knew, magkalapat na ang labi naming dalawa.

"That's all what I need and want to hear." She mumbled while our lips our interlock with one another. Unti unti s'yang lumayo pero ilang pulgada lang ang distansya naming dalawa.

Parang hindi maprocess ng utak ko ang nangyayari dahil nakatulala lang ako sakaniya, feeling her warmth at my cheeks because she's caressing it carefully.

"Avey--"

"Don't you ever let anyone flirt with you." Putol na naman n'ya bago ako tingnan ng mataman sa mga mata. "You're mine."

Fvckingina.

Chapter 31

Zajei's POV

"*Oh? Really?"* Mababa ang tonong tanong ko sa kausap ko sa kabilang linya.

Kasalukuyan kaming papasok ni Ma'am sa kakainan namin. Na-iimagine ko na nga agad ang mga reaction ng mga kasama namin dahil kami ang naunang umalis kanina tapos kami ang nahuli.

How did I know? Nakita ko na kasi ang mga sasakyan nila sa parking lot kanina.

[Yup, ate. Kaya make sure na makakapunta ka sa Monday kasi holiday pa naman 'yon.]

I'm currently talking to Azreel dahil ibinabalita nila sa akin ni Azlen na na-adjust daw yung birthday ng Daddy nila. Napagdesisyunan nalang daw kasi nila na mag-bakasyon sa ibang bansa for this weekend at sa Monday nalang itutuloy ang party. They actually invited me but I declined dahil siguradong id-ditch ko lang din sila if ever.

"I'll see what I can do, Azreel. Marami akong gagawin." Ayoko talagang pumunta sa party na sinasabi nila.

Tch. If I know may family pictures na naman na magaganap. Ayaw ko no'n. Hindi ko alam kung saan ako belong.

Sigurado kasi akong pupunta rin ang pamilya ni Daddy. Kapag nagkataon 'yon, my ghad, baka maging anghel ako bigla sa bait ko lalo na kapag nakita ko si Tyrant.

**Insert sarcasm.*

I heard their sighs at the other line bago ako magpaalam na ibababa na ang tawag. Ako na mismo ang nag-end ng call saka binalingan ang babaeng kasama ko.

Kanina pa talaga ako namumula kapag napupunta ang tingin ko sakaniya. Eh kasi naman, napaamin ako bigla. That's so impromptu! She caught me off guard, halata naman.

"What?" Nakataas ang kilay na tanong nito habang nakalabi naman akong naglalakad sa tabi n'ya. "Stop pouting. You're not cute."

"Lah, edi wow." I mumbled before secretly rolling my eyes. "Malamang hindi ako cute kasi maganda ako. . . Makasabi na hindi ako kyut akala mo naman hindi n'ya ako crus---"

"Are you saying something?" Putol nito sa mga binubulong-bulong ko. Alam kong narinig n'ya ang mga pinagsasabi ko but she chose not to brag it more.

"Oo Ma'am may sinasabi ako." I looked at her before a lopsided smile formed on my lips. "Sabi ko, ang ganda mo."

Her eyes became emotionless at parang ipinaparating sa akin na wala s'yang balak makipag-lokohan sa akin.

"You, too. Ang ganda mo." My eyes squinted in joy at kulang nalang ay tumalon ako rito because she

complimented me--- "Ang ganda mong ipakain sa pating."

I playfully send her death glares but she just rolled her eyes at nauna nang maglakad sa akin kaya agad ko s'yang hinabol.

"Mas maganda akong kainin Ma'am lalo na kung ikaw ang gagawa!" I screamed in a hush nang magtapat kaming dalawa. I saw that she was stunned sa sinabi ko hanggang sa unti unting namula ang magkabilang pisnge nito.

A seductive grin painted on my lips hanggang sa umatras ako at tumakbo papunta sa mga nag-iintay naming kasama.

Ayaw kong masapak ni Ma'am. Baka kung anong magawa noon sa'kin if ever.

"Akala namin hindi kayo makakarating. Saan ba kayo nagsuot at ang tagal n'yo ni Sav?" Agarang tanong ni Miss Lia nang makalapit ako sa table nila.

May mga nakaserve na sa harap nila at nagluluto na sila but they are not eating yet. Halatang inaantay nila kami.

"May dinaanan lang kami, Ma'am." I smirk at them ng padalhan nila ako ng mga nanunuring tingin.

"Saan?"

"Sa langit lang." Pabirong sagot ko kay Ferb dahil wala na akong maisip na isagot sakanila.

"Umupo kana nga, Zj. Nawawala na naman 'yang utak mo at hindi kana naman makausap ng matino." Yuki demanded kaya agad akong umupo sa dulo.

"Ah, nagkakamali ka. Hindi nawawala ang utak ko." I fired back before I glance at the woman na kakarating lang. She sat at my left side dahil ayun nalang naman ang available seat. "Kasi wala naman talaga akong utak."

"Buti alam mo." Sabat ni Sven habang sinusubuan si Yuki.

Tinaasan ko s'ya ng kilay that made her smile awkwardly.

"Alam ko ring masasapak kita kapag hindi mo pinanagutan 'yang pinsan ko." Mataray na bigkas ko bago sila irapan ni Yukiara. Bigla akong napamaang when Yuki almost choked her food while glaring at me. "What?" Patay malisyang tanong ko pero inismidan n'ya lang ako.

"Nagbabanta kana naman, Zj." Yuki warned pero nagkibit balikat lang ako at kumuha ng chopsticks.

"Heh-- oh shit, no!" Tanggi ko kay Sven nang inamba nito sa harap ng bibig ko ang bagong wrap n'ya. "I don't eat lettuce." Iniiwas ko ang bibig ko saka s'ya matamang tiningnan.

Halatang nagpapalakas sa'kin ang gago. Sus! Galawan n'ya halatang kinukuha ang loob ko para makalusot s'ya kay Yuki.

"C'mon, isa lang." Nakangising usal nito while wiggling her eyebrows.

Grabe yung pag-iling na ginawa ko kaso pilit sila nang pilit sa'kin na kainin ko raw kahit isa lang. Si

Ma'am lang ang hindi pumipilit sa'kin kaso sobrang sama naman ng tingin n'ya habang pabalik-balik ang tingin sa pilit isinusubo sa'kin ni Sven at sa niluluto n'ya.

I occasionally gulped before refusing for the nth time. Kapag talaga ako nabwisit sa mga gugong na 'to sila ang papasakan ko sa bibig ng lettuce.

"Samara, ta--dhfjrkshdhdhsfvck!!" Agad akong kumuha ng tubig at deretsong ininom ito dahil walang pasabi na isinapak ni Sven sa bibig ko ang lettuce.

Take note, inalis n'ya talaga yung laman. Tanging lettuce lang ang isinubo n'ya.

Damn it!

Parang mga nanalo sa lotto ang mga kasama ko because they offer high five to one another habang nanlulumo ako sa dulo at isa isa na silang ginugulpi sa utak ko.

Si Ma'am lang talaga ang kakampi ko kasi hindi s'ya nakikisali sa pangbu-bully sa'kin, "Oh, shet!" Malakas na daing ko when someone kick me under the table.

Tangina, parang nasipa ako ng kabayo.

"Anyare sayo?" Nagtatakang tanong ni Kaios pero umiling lamang ako at umayos ng upo while pretending nothing happened pero pasimple ko nang tiningnan ang may kasalanan.

"Ang sakit non, alam mo ba?" Nanggigigil na usal ko kay Ma'am dahil s'ya lang naman ang nag-iisang suspect sa paninipa sa akin.

"I don't care." Walang pakialam na batid nito at wala akong kahit isang natanggap na tingin mula sakaniya.

"Sadist." I mumbled pero muli lang akong impit na napadaing when she kick me again.

My goodness!

Naka-flat shoes nalang ulit ako kaya damang dama ko ang mga mapagmahal na sipa n'ya sa ilalim ng lamesa.

"My ghad, Ma'am. Maawa ka naman sa paa ko." Reklamo ko pero mabilis lang ako nitong tinapunan ng tingin saka muling kumain.

Ang takaw takaw akala mo walang ginagawang milgaro sa ilalim.

Bigla akong natigilan sa pagkain when a brilliant thought cross my mind.

I smirk mentally before gazing at the woman na kanina pa ako pinagtitripan.

Milagro, huh.

Unti unti kong ibinaba ang kaliwang kamay ko at pinagapang ito sa exposed legs ni Ma'am dahil naka-fitted skirt s'ya.

I smirk when I saw that she stiffened at the sudden contact bago ako muling padalhan ng sipa but it is

not as powerful than the first one.

"Stop it." Saway n'ya at pilit inaalis ang kamay kong humihimas sa legs n'ya. Her skin is soft, really. Parang hindi man lang s'ya nagkagalos sa sobrang kinis ng balat n'ya. "Zajei!" Inis na bulong nito. Mahigpit na hinawakan n'ya ang kamay ko at pilit iniaalis sakanya pero ngumiti lang ako at pinilit ang balak ko.

I keep on massaging her thighs until I saw my effects on her. Unti unti s'yang bumibigay sa mga haplos ko because she slowly let go of my hand na nakapatong sa mga hita n'ya.

"Don't you dare go upwards." Banta niya na bahagya kong ikinatigil sa ginagawa sa ilalim ng lamesa.

Wala naman talaga akong balak itaas pa ang kamay ko dahil halos nasa kalahati na ng hita n'ya ang nararating ko. Baka iba na ang mangyari if ever that I would go far than this.

Ayaw ko na maging venue ang restaurant na 'to sa first naming dalawa. At saka, as if naman na papayag s'yang may mangyari sa amin, di'ba?

"Shit, don't move your hand." Inis na bulong nito because I'm still moving my hand at her thighs and gently draw some circles using my fingers.

"Hm? What did you say?" Maang-maangan na tanong ko habang nilalaro ko ang chopsticks na hawak hawak ko. I bit the end of it habang nakatingin sakaniya but she just threw death glares on me and hold my hand under the table.

Mahigpit n'yang hinawakan ang kamay ko causing for me to stop moving but, nah-ah. Muli ko itong iginalaw at marahang hinaplos ang hita n'ya.

"Ahh--" Nanlalaki ang mga matang isinubo ko sakaniya ang dapat kakainin ko when she was about to let out a soft moan.

Agad kong inalis ang kamay ko sa mga hita n'ya at umayos ng upo dahil nasa amin na ang atensyon ng iba naming kasama.

"Anyare sainyo?" Nagtatakang tanong ni Miss Lia with a sly grin on her lips. "Bakit may subuang nangyayari?"

"Shut up, Liallè." Malamig na bigkas ni Ma'am kasabay ng pagngiwi ko dahil sa pinadala n'yang mapagmahal na sipa ng kabayo.

"Zajei subuan mo rin ako." Nang-aasar na turan ni Kaios pero seryosong tiningnan ko lang s'ya at inabutan ng chopsticks.

"May kamay ka, gamitin mo." Prangkang wika ko dahil baka magalit na naman si Ma'am.

Mahal ko pa ang buhay ko mga mare.

Jusko, nakaka-frustrate pa naman s'ya kapag tinotoyo. Ayaw ko nang danasin ulit yung nangyari kanina sa kotse ko.

"Don't you dare." Banta n'ya when I was about to touch her again. Pasimpleng tinapik nito paalis ang kamay ko bago ako samaan ng tingin.

I chuckled at her cuteness before I lift my left leg and put it on her. Isang matamis na ngiti ang ibinigay ko sakaniya habang magkapatong ang binti naming dalawa.

Sa susunod, ako na ang papatong sakaniya.

Charot.

"Soju?" Alok sa amin nina Sven when they asked for some. Tanging iling lang ang naging sagot ko at ni Ma'am.

Magd-drive pa ako kaya ayaw kong mag-inom. Aalis pa kaya kami ni Ma'am kaya I'll save my sanity for later.

"C'mon, Zj, isang bote lang."

"Yang isang bote na sinasabi n'yo ikakapahamak ko." I rolled my eyes at them at muling kumain.

Alam naman nila na kaaway ko ang alak dahil ang bilis kong malasing. Baka mamaya may katangahan na naman akong magawa tapos pagtatawanan nila ako.

"Why don't you drink?" Ma'am Sav tilt her head at my side while asking me.

"Aalis pa tayo di'ba? I don't want to be drunk. Baka may mangyaring masama sayo." I giggle but she just rolled her eyes at ibinaba ang chopsticks na hawak.

"You can drink. I don't mind."

"But aalis pa tayo di'ba? Sinong magd-drive?" Nangangambang tanong ko pero simpleng tiningnan n'ya lang ako at nagkibit-balikat.

"I'll drive for us. Just enjoy this moment."

"Mga gago, nilalasing n'yo ko!" Nakadukmo sa lamesang saad ko.

Pakshet, umiikot ang mundo ko.

Umiikot si Ma'am.

Charaughttyy.

"Hey," I felt someone's touching my shoulder kaya nag-angat ako ng tingin and saw my gorgeous professor.

A gorgeous smile formed on my lips while I'm slowly repositioning myself to feel comfortable. "Hello my sugar sweet baby boo!"

"Oh gosh, here she goes again." Rinig kong sambit ni Yuki habang nakangiting pinagmamasdan ko si Ma'am.

"Zj, shot pa." I saw Ferb handing me another glass of soju kaya kinuha ko ito even though my Mommy Sav is telling me not to.

"Kampay mga pangit kong kaibigan!" Wasted na itinaas ko ang shot glass ko na sinundan naman ng apat na ugok.

By apat, si Kai, si Ferb, si Phin at si Sven ang tinutukoy ko dahil hindi naman nag-iinom ang tatlong babae na kasama namin.

"I told you not to let her drink!" Palatak ni Yuki habang pinapagalitan ang apat na tawa nang tawa. "Isa ka pa Samara! Akala mo natutuwa ako sa mga pinaggagagawa mo?!"

"Oh yes, babe. I know you're enjoying everything I do to you." Oh, that's Sven's voice.

"Stop drinking." Muli kong binalingan ang babaeng nasa tabi ko. She handed me another glass na tinanggap ko naman but when I take a sip of it, it is just a mere water.

"I don't want this." Ibinaba ko ang basong ibinigay n'ya.

"No. Drink that, Zj. Hindi kana pwedeng uminom ng Soju."

"I don't want that either." I smiled lovingly before I caressed her cheeks. "I want you, Ma'am."

"Naks! Ang lakashh mo, habagat! Sister-in-law ko 'yan, hoy!" Pukaw ni Sven sa atensyon ko pero tinaasan ko lang s'ya ng gitnang daliri na ikinatawa n'ya.

Abnormal.

"Zajei, oh last shot na." This time, I know that Kaios is the one who handed me a glass of liquor na tinanggap ko nalang kahit anong pigil ng asawa ko.

"Let me raise a toast to the girl I love most!" Nakangiting hayag ko habang itinataas ang alak na may lamang baso.

Huh? Alak na may lamang baso?

I laughed mentally.

Ang ganda ko.

"Wala na, lasing na 'yan."

"Zajei, tumahimik kana dyan."

"Yan kasi pinainom n'yo pa."

I heard their little mummers pero hindi ako nagpaawat hangga't hindi nila itinataas ang mga baso nila.

"Again, again!" I chuckled and looked at my beloved. "Let me raise a toast to the girl I love most in the

whole world!!"

"Don't you dare, Miss Montero--"

"Ma'am Saviel!!" I proudly said at akmang iinumin na ang alak na hawak hawak when someone snatched it from me.

My mouth hang in awe when she drink it like it's not affecting her.

"Let's go." Aya n'ya and hold my hand to pull me up pero nagpabigat lang ako at yumakap sa bewang n'ya. "Zajei."

"Yes?" Malambing na tanong ko pero inalis n'ya lang ang mga kamay kong nakapulupot sakaniya.

"M-mahal mo si Ma'am, Zajei?" Hindi makapaniwalang tanong ni Kaios but I didn't answer.

Bakit ko sasabihin na mahal ko si Ma'am sakanila? Sila ba si ma'am? Tch.

"Hindi nga, kapitan?" This time, it is Phineas who asked but to their dismay, I also ignore it.

"Lasing na 'yan. . . Hindi na n'ya alam ang g-ginagawa n'ya so don't take it as a big deal." Yuki's voice is full of determination to made them believe at what she have said.

"Architect, kayo na po muna ang bahala kay Zajei." Muling nagsalita si Yuki nang alalayan ako patayo ni Ma'am habang nakapulupot ang braso ko sakaniya.

"Here's my card. Kayo na ang bahalang magbayad dyan." I put one of my credit card at the table saka ngumisi at sumaludo sakanila. "Bye bye, mga baog."

"You're wasted." I groan while we are walking towards the parking lot.

Hindi na ako masyadong nagpabigat pa dahil baka mahirapan si Ma'am. Alam ko naman na mabigat ako kaya there's no way that I'll give her a hard time assisting me.

"Ma'am---," I massage my forehead while trying to open my eyes nang makasettle kami sa loob ng sasakyan. "Let's go to our date na." I says in a drunk voice.

"Let's just do it some other time. You're already drunk."

"Nope. We'll do it later. . . Ikaw kasi pinayagan mo 'kong mag-inom." I pouted habang inaaninag siya. My eyesight is really blurry kaya nahihirapan akong pagmasdan si Ma'am.

"So it's my fault now?" Seryosong tanong nito pero inismidan ko lang s'ya at saka naghalukipkip.

Instead of answering her, sinabi ko nalang sakaniya ang address na kailangan naming puntahan. I can feel her hesitation at first pero narinig ko rin ang pagsang-ayon niya makalipas ang ilang minuto.

"Are you kidding me, Miss Montero? This is a private property." I heard her irritatingly says na ikinamulat ko ng mga mata.

I giggled before looking for my bag. I was having a hard time finding it when suddenly, she's the one who handed it to me.

Hinanap ko muna ang mechanical key before giving it to her.

"That's the key, Ma'am. You can use it in everything that needs to be unlocked in this place." Lasing na sambit ko while pressing my cheeks together.

Gusto ko nang matulog.

"Are you sure you know this place? I don't want to be a trespasser, Zajei." Bulaslas niya na ikinatawa ko lang. Ang dami pa kasing sinasabi pero pinaandar din naman n'ya ang sasakyang gamit namin.

"You are already a trespasser. . . You invade my personal space, Ma'am."

"Just shut up. Ang corny mo." Muli akong natawa sa sinabi n'ya hanggang sa unti unti kong naramdaman ang pagtigil ng sasakyan. "Are we really supposed to be here?"

"Yup, Mommy Sav. You're supposed to be here and you are supposed to be mine." Hirit ko pa pero wala akong narinig na kahit isa man lang na salita mula sakaniya. Instead, isang malalim na hininga ang kanyang pinakawalan.

"Can you walk?" Tanong nito when she opened the passenger seat. Her addicting scent invade my nostrils that made me smile unconciously.

"Yeah." I licked my lower lip habang inaalalayan n'ya akong lumabas sa sasakyan. "I don't want to walk. . . Make me sore babe para hindi na ako makapaglakad."

"Can you just shut up? Ang ingay mo."

"Shut me up using your lips." I giggled like a kid at mabilis na hinalikan ang pisnge n'ya.

"You smell soooo good." Nakangiting nakaakbay ako sakanya while leaning my head at hers. I am sniffing her hair habang nakapulupot sa bewang ko ang kamay n'ya.

"Ma'am, maki-cooperate ka naman. . . Manyakin mo rin ako." Parang batang bulaslas ko while rubbing my nose at her hair.

"Behave, Zajei. . . Bibitawan talaga kita kapag hindi ka umayos." Pagbabanta nito na mas lalo ko lang ikinatawa.

"Bibitawan mo 'ko? Maraming sasalo sa'kin kapag binitawan mo 'ko, Mommy Sav." I lower my head at itinapat ito sa may leeg n'ya. I gently bit her dahilan para matigilan ito sa paglalakad.

"I know that you won't give a damn fvck about them." Seryosong saad nito matapos n'ya akong ihiga sa kama.

I don't know how long we walked dahil naramdaman ko nalang ang malambot na kama sa likod ko.

"Oh, you trust me that much?" My smiles turn into soft one habang inaabot ko ang kamay n'ya na nasa tabi ko lang.

"Yeah."

"Why?"

"Because you love me." Mabilis na sagot nito at s'ya na mismo ang humipo sa pisnge ko.

I can feel her soft hand tracing every inch of my face.

"Give me a kiss, Ma'am." Bulong ko habang hinahalikan ang likod ng palad n'ya. After that, I intertwined our hands.

"Ma'am. . ." I mumbled under my breath dahil antok na antok na ako.

But before I even closed my eyes, I felt her soft lips at my forehead.

"Sleepwell, Zj."

....

"Sure, baby. I'll fetch you tomorrow. . . Opo. Good night. . . I love you, too."

Pupungas-pungas na bumangon ako while looking around the room. At the corner, I saw her at the study table. Kakababa lang n'ya ng cellphone saka muling nag-drawing ng kung ano.

I looked at her for almost five minutes bago ako dahan-dahang lumakad papunta sakanya. I hug her at the back which eventually caught her attention dahil agad ako nitong nilingon.

"Good evening." Paos na bati ko habang naka-upo sa likod n'ya dahil nga nakayapos ako sakanya. "Kumain kana ba?"

"Not yet."

I frowned and take a glance at the wall clock para lang makita na 9 pm na. Salubong ang kilay na tiningnan ko s'ya but she's just busy sketching.

"Why? Late na. You should've eat." Naguguluhang tanong ko but she just shook her head and looked at me through her shoulder.

"I was waiting for you." She pressed her lips together bago hawakan ang kamay ko na nasa bewang n'ya. "Maglinis kana para makakain na tayo."

Without any second thoughts, agad kong dinampian ng magaang halik ang sintido niya with a sweet smile on my lips. Pansin kong natigilan s'ya pero tumayo na ako at nagtungo sa cr.

I really love this side of her.

She's lowkey being sweet.

Isang simpleng tank top at cotton shorts lang ang isinuot ko matapos makapag-half bath dahil tinatamad akong magpatuyo ng buhok.

Luckily, wala akong hangover. What happened earlier ain't that clear but I know that sooner or later, maalala ko rin 'yon.

"I borrow some paper and pencil. Papalitan ko nalang." She stated habang papunta kami sa kitchen to eat.

"Nah. Don't bother. You can use anything you want in here." I gave her a sly smile bago s'ya ipaghila ng upuan.

Ang gentlewoman ko na ata ngayon. Nakakapagtaka lang. Hindi naman ako usually ganito pero parang natural lang 'to sa'kin when it comes to Ma'am.

"What happened earlier, Ma'am?" I asked while we are eating.

"Wala naman." She shrugged and take a glance at me. "Don't bother to think about it."

Isang tango lang ang isinukli ko sakan'ya dahil nga kumakain kami. We are currently here in my secret place. Yung regalo sakin nina Lolo pati ni Uncle noong nag-18 ako.

"Ako na ang maghuhugas." Prisinta ko when she was about to wash the dishes. Sandaling nilingon ako nito at parang tinatanya kung seryoso ba ako sa sinabi ko.

"Okay." She answered after awhile bago s'ya lumabas ng kusina.

I am not surprised to see why I end up here dahil kasama ko naman sya. Magtataka lang ako kung wala akong kasama noong nagising ako dahil tanda ko pang kami ang magkasama kanina sa kotse.

Isang villa lang ang andito. Itong tinutuluyan lang namin dahil ako lang naman at yung weekly na naglilinis ang pumupunta rito. In fact, si Ma'am palang ang dinadala ko rito because this is the safest place I can take her.

Alam ko kasing hindi kami masusundan dito ng mga punyetang stalkers ko.

Matapos kong maghugas ng pinagkainan naming dalawa, agad kong tinawagan sina Uncle Vonny para sabihin na hindi muna ako makakauwi. Pumayag naman siya at sinabi na mag-ingat daw ako. He also said that I should be home tomorrow afternoon dahil bukas nalang daw kami magce-celebrate ng pagkapanalo ko.

"House again? Really?" Tanong ko upon seeing her at the balcony of our room. Naka-messy bun ang buhok nito at isang maluwag na shirt lang ang suot n'ya. I don't know if she's wearing a shorts though.

"Yeah."

"Bakit parang laging bahay ang ginagawa mo?" Curious na tanong ko ulit matapos umupo sa harap n'ya. "Everytime I see you working, laging bahay ang dino-drawing mo." I stated and shrugged.

"This is my major project." Oh, kaya pala.

"Kapag ba ako nagpagawa ng bahay sayo Ma'am, gagawin mo rin yung major project?" Nakangiting tanong ko habang nakapahalumbaba at pinagmamasdan s'ya.

Kahit sa paghawak n'ya sa lapis naa-amaze talaga ako. Ang galing kasi, parang wala lang sakan'ya yung ginagawa n'ya pero maya maya makikita ko nalang na may structure na s'yang nabubuo.

"Hm? You're a future architect. It's rare to think that you won't be the one to design your house." She utter while frowning her forehead.

"Gusto ko ikaw yung mag-design ng bahay ko. Wedding gift mo na sa'kin."

"Wala ka ngang jowa tapos wedding gift pa ang hinihingi mo." Mataray na asik nito na malakas kong ikinatawa.

Ang bully talaga nito minsan.

"Asawahin mo 'ko Ma'am at ibibigay ko sayo ang heavenly gift."

"Like?"

"Hm, rope and bed. Nutella and strawberry? Ram and whiskey---" I burst out laughing and I didn't mind to continue my statement nang inihagis nito sa akin ang lapis na hawak hawak n'ya na nasalo ko naman.

I gave her a playful smile before leaning on the table betweens us. "Do you want whipped cream on my body or not?"

"Damn you!" Inis na pagmumura nito bago tumayo. Akmang papasok na ito sa kwarto ng mabilis kong hinila ang kamay n'ya, causing her to fall at my lap.

Ramdam ko ang paninigas ng katawan n'ya lalo na ng ipulupot ko sa bewang n'ya ang mga braso ko.

"Not so fast, Mommy Sav." Paos na bulong ko sa kanang tenga n'ya.

"Let go of me." She tried to remove my hands at her waist but I just shook my head at inayos ang pwesto namin.

"Continue your work." Maikling litanya ko matapos iabot ang lapis sakanya.

Tiningnan n'ya muna ako ng masama na ikinangisi ko lang. Now, she's drawing again but she's now place at my lap. Siguro kung may tatayo lang sa'kin kanina pa buhay 'yon. Tangina, iba yung pakiramdam na nasa kandungan ko si Ma'am. Ang init eh.

"You're having a hard time?" Pukaw ko sa atensyon n'ya matapos magpunas ng pawis ko sa noo.

Pinagpapawisan ako sa pwesto namin, punyeta. Jusmiyo, ayaw kong magkasala pa. Ayaw kong ma-devirginize ang daliri at tounge ko.

"I don't know what to draw." She said after heaving a sigh. Sandali n'ya akong nilingon at saka unti unting isinandal ang katawan n'ya sa akin.

My ghad!

I can feel my *buddy* down there getting awake---charot! Wala pala ako no'n.

"What about I'll be your client and then I will tell you what I want in my house para magka-idea ka?" I said in empathic.

Ayaw kong nahihirapan ang misis ko.

"That's a good idea. Finally, may nasabi ka ring maganda." I automatically rolled my eyes on her dahil sa sinabi n'ya. Luckily, nakatalikod s'ya sa akin kaya hindi n'ya alam.

"Parang hindi ka natuwa sa sinabi kong mahal kita, ah. As if I know *Architect,* baka nagtatalon na ang heart mo sa kilig dahil minahal ka ng sobrang gandang si Zajei Loure---"

"Enough with your shitty humbleness. What do you want in your house?" Putol nito na muli kong ikinairap pero wrong move mga mare dahil bigla s'yang lumingon at nakita ang ginawa ko.

She gave me a cold look na ikinangiwi ko bago ipatong ang baba ko sa balikat n'ya.

"I want it to be, uhm, comfy and homey. Ayaw ko ng sobrang laki, maybe, yung pang-26 people lang." I giggle when she subconsciously threw me a *'are you kidding me'* look.

"26? Do you have any plans na itira sa bahay mo ang pamilya ng mga kaibigan mo?" Asar na tanong nito na mas lalo kong ikinangiti dahil napakabilis n'yang mapikon kahit kailan.

"Nope. Plano kong itira do'n ang magiging pamilya nating dalawa."

"Are you crazy?"

"No, Mommy Sav. I'm in love."

"You're insane."

"Yup, just for you." Humahagikhik na idinukmo ko sa leeg n'ya ang mukha ko while my shoulders are still moving because of so much laughters.

Ilang segundo kaming natahimik at ng tingnan ko ang ginagawa n'ya, may nabubuo na s'ya pero hindi pa detailed.

"I want it to look elegant and luxurious at the outside but at the same time, it is welcoming." I says while hugging her tighter. Agad naman s'yang tumango at tinanong ako sa gusto kong ilagay pa.

"The door? Kahit ano basta pwedeng pasukan. . . Pwede rin na ako nalang ang gawin mong pinto basta ikaw lang ang papasok sa'kin." Malulutong na tawa ang pinakawalan ko when she pinched my hand at her waist.

"Ang bastos mo." Magkasalubong ang kilay na bulaslas nito.

"At least, sayo lang." I fired back confidently. "Ikaw Ma'am puro ka kaharutan, ha. Magseryoso ka naman." Tila nanenermon na dugsong ko kahit ako naman ang nanggugulo sa aming dalawa.

"Seryoso naman ako sayo."

Ha?

Tangina ano raw?!

Fvckingina mga mareee!! Inaaya na ata akong magpakasal ni Ma'am. Seryoso na raw s'ya sa akin.

"H-huh?" Lutang na tanong ko when she suddenly spoke pero hindi ko naintindihan.

"How many bedroom do you want?" She repeated.

"Kahit ilan basta matutulugan." Simpleng sagot ko saka muling tiningnan ang side profile n'ya. "Ikaw? Ilan ba ang gusto mo?"

"I want five bedroom."

"Then five it is." I said with finalization. "Plus two guest room." Dagdag ko muli.

She nodded saka muling lumingon sa akin. Hanggang ngayon ay nakasandal ang likod n'ya sakin kaya magkalapit na magkalapit ang katawan naming dalawa.

"What else do you want?"

"I want you to be there with me. You and Shan." I am smiling sweetly while saying it na bahagyang ikinatigil n'ya. But later on, agad s'yang nag-iwas ng tingin at muling bumalik sa pagd-drawing.

"Why would you include us?" She asked in a low tone.

"Because I want you for the rest of my life." I whispered like a hush. "Now, I want a music room like yours."

"Why?"

"Because you want it. You love playing instruments kaya dapat mayroon tayo no'n sa bahay natin." Unti unti kong hinalikan ang jawline n'ya which made her stunned for a minute. Nang makarecover s'ya ay hindi na n'ya ako pinansin at pinagpatuloy nalang ang ginagawa.

"Do you want your dining room adjusted to your kitchen or not?" Tanong nito at bahagya pa akong napangisi when I saw how she's trying not to tilt her head to the other side dahil nasa leeg na n'ya ngayon ang labi ko.

"Anything's fine with me. So . . . you decide."

"Z-zj, stop it. I'm working." Nahihirapang pananaway nito na hindi ko masyadong pinansin.

"Ako nalang muna tatrabaho sayo, Ma'am. What do you think?" I seductively said before licking her neck.

"Uhmm," her breathing's started to became heavy at unti unti na rin n'ya akong itinutulak palayo kaya binigyan ko muna ng isang mabilis na halik ang leeg n'ya bago lumayo totally.

"Such a maniac." She commented habang inaayos ang damit n'ya na ngayon ay bumaba na hanggang sa balikat n'ya. Though, she looks more hot now with that messy look.

"Tapos mo na?" Nakangiting tanong ko habang inaayos n'ya ang ginuguhit n'ya kanina. She started gathering things on the table after doing the final touches in the house design.

Agad akong umupo sa kandungan n'ya nang umatras s'ya ng kaunti to place some papers at the trash bin.

"Zajei!" Palatak nito sa pangalan ko while pushing me out of her lap pero mas idiniin ko lang ang pang-upo ko sakan'ya habang pinagmamasdan ang bahay na drinawing n'ya.

"This. . . looks amazingggg!" I exclaimed happily while showing her the paper. Malawak ang ngiting iwinawagayway ko ito sa harap n'ya habang s'ya ay masama ang tingin sa akin na hindi ko na ininda pa. "Can I have this? Ako na ang magpapagawa sa bahay natin, Ma'am. Dadalhin ko nalang kayo ni Shan doon kapag titirahan na natin."

"No. That's for my client."

"Ihh--"

"Alis ka dyan." She pushed my shoulder away pero ngumuso lang ako at muling tiningnan ang drawing n'ya. I took a picture of it saka ito nagtatampong ibinigay sakan'ya.

I want that design for my house.

"Where are you going, kiddo?" Tila nagpantig ang tenga ko sa itinawag n'ya sa akin kaya napatigil ako sa pagbubukas ng pintuan ng kwarto namin.

"Kiddo?" I asked with eyebrows furrowed. "I am not a kid, Ma'am."

"Whatever." Nakairap na sagot nito bago itabi sa side table ang mga ginamit n'ya kanina.

"Kapag ikaw pinaungol ko d'yan tingnan natin kung matawag mo pa akong bata." Masama talaga ang loob ko sa sinabi n'ya.

Makatawag kasi ng bata akala mo napaka-childish ko. Dzuh! I can even make her shout in pleasure if she'll let me.

Pero charot lang. Ayaw kong makipag-sex 'no lalo na at may asawa s'ya. Hanggang tyansing lang talaga ako kay Ma'am pero sa tingin ko ay hindi ko kaya ang higit pa roon. Yung tipong may malakas na kalampag sa kama, hindi ko pa kaya 'yong gawin sakan'ya.

Bastos lang ang bibig ko pero mataas ang respeto ko sakanya.

"Ow shit." Daing ko nang maramdaman ko ang pagpintig ng sintido ko dahil sa kung ano. When I look for something that possibly hit me, I saw a pencil at the ground. Naniningkit ang mga matang tiningnan ko ang babaeng namumula ngayon habang nakapamewang sa harap ko. This culprit!!

"Your mouth is such, argh! I don't even know why I am with you." Inis na pahayag nito bago ako talikuran at lumabas ng kwarto.

Nakatangang sinundan ko s'ya na ngayon ay papalabas ng villa namin. When she was about to turn her back, agad ko s'yang hinila papunta sa kabilang direksyon.

"Where are you taking me?"

"Somewhere you might enjoy." I playfully winked at her after licking my lower lip. "Do you want to try archery?" I asked to know if gusto n'ya bang itry para maturuan ko s'ya.

"Gabi na tapos gusto mong pumana ako." I laughed at her response kahit wala namang nakakatawa sa sinabi n'ya.

Yung tono kasi n'ya, parang sinasabi na ang tanga ko para isuggest ang bagay na 'yon.

"Panain mo ang puso ko, Saviel!!!!" Sigaw ko habang may malawak na ngiti sa labi. I am looking upwards to see the night sky habang sumisigaw hanggang sa umalingawngaw ang malalakas na tawa ko.

"Napaka-ingay mo."

"Mas maingay ata ako sa kama. Gusto mong itry?" I am smirking while wiggling my eyebrows. Agad n'yang sinapak ang mukha ko bago inalis ang magkahawak naming kamay.

"Wait a minute, bubuksan ko lang 'to." I stop her from walking ng makarating kami sa pupuntahan naming dalawa. I clicked the switch para magbukas ang mga ilaw hanggang sa lumiwanag ang paligid.

"Wow." She mumbled under her breath upon seeing what is right in front of her.

It is a wide race track. You know, I am a fan of sports car. It is like my collection pero hindi ko naman masyadong nagagamit. Dito ko lang talaga ginagamit ang mga kotse ko na 'yun tuwing nagpa-practice ako.

Different type of luxurious cars are in front of us. Unti unti kong hinila si Ma'am para igala s'ya sa garage.

"Choose what you want. Let's have a race." I said with a proud smile on my lips.

I can see happiness in her eyes kaya syempre, proud na proud ako na sumaya s'ya because of me.

"Race, huh?" Nakataas ang kilay na tanong nito na tinanguan ko lang.

Tumigil kami sa paglalakad when we reach the center kung saan kitang kita lahat ng sasakyan na nakaparada. I gave her a glance and I saw that she's intently looking at the McLaren F1 GT.

"Do you want that?" I asked amazingly.

Galing ng choice n'ya ha.

"Yeah." She answered while slowly nodding. I leave her at the center for a while to get the car key saka ako muling lumapit sakaniya. I handed her the key kaya agad itong lumapit sa napusuan n'yang sasakyan.

"Para kang model." I said in my lutang moment habang pinapasadahan s'ya ng tingin. Tanging loose shirt lang kasi ang suot n'ya at yung maikling short na hindi halata kaya para lang s'yang model tapos idagdag pa na ang tangkad n'ya at ang ganda.

"You're almost drooling over me, Zajei." When I looked up to see her face, nakita ko ang isang ngisi sa labi n'ya na parang ikinatuyo ng lalamunan ko.

She's hottttt!

"I know." I shrugged like it was nothing. Bakit ko ba itatanggi na halos maglaway ako sakanya kung totoo naman? Jusko, kulang na nga lang sambahin ko s'ya.

"What car would you ride?" Pukaw nito sa atensyon ko while checking her chosen car.

"Ewan ko. Ikaw kasi ang gusto kong sakyan."

"You asshole." Pagd-drop n'ya sa topic while her cheeks are turning red. Tumatawang lumayo ako sakaniya at pinuntahan ang sasakyan na gagamitin ko.

I drive it towards her while she's leaning on her car. Magkasalubong ang kilay habang magkakrus ang braso n'ya sa may dibdib while checking my car out.

"You're not fair. Saan mo kinuha 'yan?" She asked almost freaking out which made me chuckle.

"At my special garage? This is my favorite kaya ito ang gagamitin ko." I shrugged saka s'ya nang-aasar na nginisian.

Clearly, she wants my car.

"That's 1963 Shelby Monaco King Cobra!"

"I know, babe. Now, let's start. Ride me." Nakangiting binuksan ko ang sasakyan na gagamitin ko pero hindi pa ako totally nakakapasok ng marealize ko ang sinabi ko sakaniya. Namumula ang mga pisngeng napatingin ako sakan'ya when she pinned me in between her arms without any warning.

"Ride you? Can you take it if I would?" Her voice is full of sexiness and damn! It fvcking made my throat dry.

"Zajei." She whispered my name in a seductive tone which made my eyes extremely shut. Unti unti kong naramdaman ang kamay nito sa loob ng tank top ko, touching my well toned abdomens.

"M-ma'am. . ."

"Shh," she hush in my ear while gently biting it. Oh ghad! Papatayin n'ya ata ako.

"Sav, dammit." Mahinang ungol ko ng maramdaman ko ang paglagay n'ya ng tuhod n'ya in between my legs. It is touching my center at dahil ng

[Content truncated due to length]

Chapter 32

A:N: Saka na ang BS HAHAHAHAHHA. Bawi ako next time<3

Zajei's POV

Isang malalim na buntong hininga ang pinakawalan ko bago ilagay ang lipstick sa labi ko.

I take a glance of myself at the mirror in front of me before forming a sly smile on my lips.

I look gorgeous as ever.

I chose to have a classy make up because this is a formal party. There's no way in this Earth that I'll let myself look dumb in front of many people.

I apply some perfume before getting my purse. Muli kong pinasadahan ng tingin ang buong katawan ko sa whole size mirror bago buksan ang pintuan na kanina pa ata sinisira ni Uncle Vonny.

"Ang tagal mo." Reklamo nito bago ako alalayan. I just chuckled and clung my arm at him. "You looked good. May pinaghahandaan ka ba?" He teased while we're going down the stairs.

"Wala. Issue ka." Tanggi ko bago ngumiti.

Hindi n'ya pwedeng malaman na bet ko si Ma'am at s'ya yung dahilan kung bakit nag-effort ako masyado. Dzuh! Baka mawalan ng trabaho si Ma'am knowing that Uncle is our Dean kahit na may hinala ako na hindi naman n'ya gagawin ang ikakapahamak ni Mommy Sav. Mukha kasing close sila.

Hindi na kami nagdala ng sasakyan ni Uncle dahil nagpahatid nalang kami sa driver. Monday na ngayon kaya may party sa Zioure.

Of course, doon nila gaganapin 'yon dahil bukod sila ang namamahala do'n, that's where the most elegant party hall is.

"Buti sumama ka." Uncle Vauh says out of a sudden while we're in the middle of the road.

Tumango lamang ako bilang sagot saka muling huminga ng malalim.

Hindi naman talaga ako dapat sasama kaso si Ma'am, eh. Pupunta s'ya kaya gusto ko ring pumunta. Hindi naman n'ya sinabi sa'kin na I should go too pero noong tinanong ko s'ya if totoo ngang aattend s'ya, she said yes. Personal na binigyan pala s'ya ng invitation nina Mommy kaya kailangan daw n'yang pumunta.

Kung hindi lang pupunta si Ma'am edi sana nakahiga lang ako ngayon sa bed ko.

Upon thinking of her, muli kong naalala yung nangyari last Saturday night. About sa race namin na natalo ako, hindi ko pa rin matanggap ang bagay na 'yon.

I mean, alam kong dinaya ako ni Ma'am! Gusto n'ya lang akong patungan eh.

Charot.

Hindi naman n'ya specifically sinabi kung saan n'ya gusto maging dominant pero yung dating kasi sa akin no'n ay iba kasi yung isip ko masyadong mabait.

Kung alam ko lang na matatalo ako edi sana hindi na ako lumaban sakan'ya. Tangina hindi ko matanggap na magiging bottom ako!

Paano na yung motto in life ko na, *'stay dominant'*?! Ano nalang ang mangyayari do'n?

Hihingi ako ng rematch! Hindi pwedeng s'ya ang dominant sa aming dalawa.

Pero ang problema kasi, ayaw n'ya na ng rematch noong pinilit ko s'ya. Sabi n'ya ang weak ko raw magpatakbo ng sasakyan kaya ayaw na raw n'ya. As if I know takot lang 'yon matalo ko.

Tch.

Masarap kaya akong pumatong!

Hindi ko pa naman 'yon nakikita kanina kasi busy raw s'ya. Kahapon kasi pagkahatid ko sakan'ya sa bahay ng sea creature n'yang asawa para sunduin si Shan ay umalis na agad ako kasi pinapatawag na ako sa bahay nina Lolo.

Tangina miss ko yung mag-ina ko.

"Zajei? Anong iniisip mo? You look stupid."

"Sanaol tanga." Nang-aasar na ngumisi ako kay Uncle bago bumaba ng sasakyan.

I didn't notice na andito na pala kami dahil sa lalim ng iniisip ko. Isipin mo kasi, for the first time in the century of my whole damn fvcking life, magiging bottom lang pala ako ni Ma'am. Ang dami dami kong pinagdaanan sa buhay tapos malalaman ko nalang na kapag ginusto ni Ma'am na sumunod ako sakan'ya, kailangan kong sumunod.

Damn it. Ikakahiya ako ng angkan ko.

Ayaw kong nakahiga lang! I want to be the top lalo na kung s'ya ang kasama ko.

"Oh, here comes the badass." Agad akong napairap when I saw the most annoying person in my life. Nakangising naka-upo ito sa tabi ng Daddy n'ya habang nakatingin sa akin.

"Don't start, Tyrant." Malamig na banta ko bago umupo after nodding at my father and his wife.

Wala ako sa mood makipag-plastikan as always. Ramdam ko naman ang pagtabi sa akin ni Uncle sabay bulong na mamaya na raw kami lumapit sa table nila Mommy dahil wala pa raw ang mga ito.

Of course they will have their own special entrance. Sila ang host ng party na 'to kaya busy sila.

"Zj, smile."

"Nah." Malditang tugon ko kay Tyrant habang busy ako sa cellphone.

Rude na kung rude pero ayaw kong makita ang pagmumukha n'ya. Bwisit naman kasi 'yong taong 'yon. Kung humble ako, mas humble s'ya.

It runs in our blood ata.

7:03

Gwapong Phineas
Nasa bar kami. Ang daming chix kaso mga feeling gold.
Hindi kami pinapansin.

Eat all you can basta ikaw si Yuki
Hindi ka naman kasi kapansin-pansin.

Ferb jutay
HAHAHAHAHHA boom bars!
Btw, Zj take out mo kaming pagkain sa party ni Tito Andrew. Hindi pa kami nagdidinner.

Hindi na ako nagtaka na alam ng kambal na andito ako. Their family is also here pero hindi sumama yung dalawa dahil busy sila sa pagmamanage ng sarili nilang bar.

Ang talino din nila sa part na 'yon, ginawa nilang assets yung pagiging maharot nila kaya nakapagpatayo sila ng bar.

Gorgeous hot angelic Zj
Ulol!

Eat all you can basta ikaw si Yuki
Saje!! Asan ka?! Andito rin kami sa party nina Ate Sav.

My eyes suddenly twinkle as I read the message. Agad akong luminga-linga sa paligid at hinanap sina Sven.

Ghad! I miss my Mommy Sav.

Gorgeous hot angelic Zj
Where exactly are you, reindeer?

You set the nickname of Eat all you can basta ikaw si Yuki to Samara'ng walang itlog.

Samara'ng walang itlog
Putangina mo, habagat!!!

I chuckled at her response bago sumandal sa upuan ko. Busy naman ang mga kasama ko sa table dahil ang daming lumalapit sakanila. Sa akin lang talaga wala masyadong nag-aapproach dahil as they can see, I'm busy.

Samara'ng walang itlog
Nasa may left side kami.

Nang tingnan ko ang side na sinabi n'ya ay agad akong napangiti dahil mabilis nahagip ng mata ko si Ma'am na ngayon ay magkasalubong ang kilay na nakatingin sa akin.

I winked at her before returning my eyes at my phone.

Gorgeous angelic hot Zj
I'll see you later, Samara'ng walang itlog!

Samara'ng walang itlgo
Fck u! Mapapatay kita, tangina mo ka!!

I just laughed at her reply and I was about to teased her again when I saw what the hell she did.

Samara'ng walang itlog set your nickname to Mahanging walang jowa!

I cursed under my breath.

How dare her!

You removed Samara Acozta in the group.

Babye bitch.

"Where are you going, young lady?" Isang baritonong boses ang pumukaw sa atensyon ko nang akmang aalis na ako sa table namin after bidding my goodbye to Uncle.

"Somewhere down the road." Patay malisyang sagot ko bago ngumiti ng pilya. "Excuse me."

Pupunta muna sana ako sa powder room to retouch para fresh ako kapag humarap kay Ma'am. Ayaw ko magmukhang dugyot kasi dugyot na ang asawa n'ya.

Hm, bakit kaya s'ya nakatingin sakin kanina? Miss n'ya ba ako? O masyado n'ya lang akong mahal kaya she can't stop herself staring at my ethereal beauty?

I think it's the last one.

Avey Calling

Nanlaki ang mga mata ko when I saw her name at the caller.

Shit hindi pa ako ready mamanhikan, Mommy Sav!!

Patuloy akong naglakad and when I was about to walked pass near their table, I caught her staring at me at my peripheral vision. I secretly smiled and bit my lower lip bago sagutin ang tawag n'ya nang makita kong tumayo na ito at naglakad palayo sa table nila.

[Go at the powder room.] Bungad nito matapos kong sagutin ang tawag.

A wide smile imprinted at my lips as I stare at her back na ilang dipa ang layo sa akin.

Ang bilis n'yang maglakad.

"I'm on my way, luv--" napatawa nalang ako ng makitang binabaan na n'ya ako ng tawag.

Naman! Ang bait talaga ng Misis ko.

Nakangising pumasok ako sa powder room kung saan s'ya pumasok kanina after I locked the door. Ang pinakaayaw ko ay ang istorbo kaya bahala silang maghanap ng ibang powder room.

Marami naman no'n dito kaya mag-adjust muna sila.

"You missed me?"

"Moron." She rolled her eyes while we're staring each other through the mirror. "Why aren't you replying?"

Nagsalubong ang kilay ko sa tanong n'ya bago ko yakapin ang maliit na bewang n'ya. I slowly put my hands on her waist while my chin is on her right shoulder.

"Replying? I don't even know that you chatted me."

"Of course, you don't. You're too busy with Sven." Malamig na tiningnan ako nito bago pumihit paharap and put her hands at my shoulders.

"I'm not? What are you saying?" Naguguluhang tanong ko pero isang nakakamatay na irap lang ang ibinigay n'ya kaya napagdesisyunan kong tingnan ang cellphone ko and open the messages.

33 unread messages.

My eyes widen and eagerly looked at it habang nakatingin lang s'ya sa aking ginagawa.

28 unread messages from Avey.
3 unread messages from Mommy.
2 unread messages from Azlen.

"B-bakit? Why do you have to text me that much?" Hindi makapaniwalang tanong ko after I place my phone at my purse.

"You're numb, Zj." Puna nito in her cold voice which made me gulped in nervousness.

Hindi ko naman kasi alam na nag-text s'ya dahil hindi open ang notif ko sa massages. She should've call me either dahil nasa priority list ko ang contact n'ya.

I awkwardly smile at her while checking her out. She's wearing an elegant dress with a plunging neckline kaya iwasan ko mang umiwas sa tukso ay hindi ko magawa dahil yung hinaharap n'ya, my ghad, mas malaki pa sa bill namin sa meralco.

"Eyes up here." She held my chin up at nang magtama ang ilong naming dalawa ay agad nitong sinalubong ang labi ko ng mapupusok na halik.

Agad akong napahawak sa bewang n'ya before I put my other hand around her nape to deepened our kiss. I can feel her smile in between our kisses as my body shivers in pleasure nang ipasok n'ya sa bibig ko ang dila n'ya.

"Miss me that much?" Bulong ko nang maghiwalay ang labi naming dalawa. Her lips is now on my neck, giving it soft kisses. "You're wild, Sav." I playfully utter at marahang ibinaba ang kamay ko sa butt n'ya.

I felt that she groaned in my neck the moment I squeezed her behind. Unti unti ko s'yang itinulak papunta sa isang upuan saka ako agarang umupo sa kandungan n'ya.

I smiled seductively at her before I placed my hands at her nape to have some support. Nasa bewang ko naman ang kanang kamay n'ya habang ang kaliwa ay nasa dibdib ko.

"Uhm," I bit my lower lip to suppress my moan when she sucked my neck a little hard kaya alam kong magmamarka 'yon.

Gosh! This will be my first time having a hickey dahil hindi ako nagpapalagay sa mga past relationship ko.

"Ride me." Bulong nito sa tenga ko when she kissed the back of it. When she found my sweet spot, she immediately bit, sucked and licked it afterwards na malakas kong ikinahalinghing.

Unti unti akong gumalaw sa ibabaw n'ya after I feel her hands guiding me. Humigpit ang kamay ko sa batok n'ya when she squeeze my butt.

Ghad this woman!

Hinihingal na inabot ko ang labi n'ya while I am grinding on her lap. I bit her lip hard when I feel her hand caressing my thigh habang ang isa ay nasa pang-upo ko pa rin.

"You look hot." She said and seductively lick my lower lip. Ngumisi lang ako sakan'ya as I started to massage her nape in a slow pace.

"Putangina." Malutong na pagmumura ko ng biglang may kumatok dahilan para matigil kami sa ginagawa naming dalawa. Masama ang timplang binalingan ko ng nakakamamatay na tingin ang pintuan. "Pumunta kana sa impyernong hayop ka, mapapatay kita. Ubusan tayo ng lahi--"

"Shut up." Natatawang putol nito after she peck my lips. "Fix yourself." Saad nito sa labi ko before pushing me away.

Nakasimangot na inayos ko ang sarili ko sa tapat ng salamin habang nasa likod ko s'ya at inaayos ang lipstick. Good thing, parehas matte ang gamit namin kaya hindi kumalat at walang sabunutang nangyari kaya maayos pa rin ang buhok naming dalawa.

Ghad! Muntik na kami.

Ang tanga mo, Zj.

Untag ko sa isip ko as I realized everything we've done. Shit naman! Akala ko ba ayaw kong makipag-chukchakan sakan'ya? Eh sigurado kung walang kumatok kanina baka iba na ang nagawa namin.

Pero masarap naman siguro yun if ever.

Uh, ghad!!

"Hey." Tawag nito sa akin kasabay ng pagpulupot ng mga braso n'ya sa bewang ko. "What are you

thinking?"

Umiling ako bago tinapos ang ang pag-aayos. I gave her a smile before kissing her knuckles after I get it.

"Mommy? Mommy?"

"Oh, shit yung anak natin---ay hindi! Anak mo pala yun. Hala, putangina!" Histerikal na bulaslas ko at nanlalaki ang matang tinanggal ang pagkakayakap n'ya. I was about to open the door when she grabbed my arm.

"Calm down, Missy." Kalmadong turan nito bago ako ilagay sa likod n'ya. She's the one who opened the door at si Shan nga ang na andoon.

Now, I regret cursing earlier. Jusko, baka si Shan yung namura ko eh future daughter ko 'yon.

"Hey, baby. What are you doin' here?" Malambing na tanong ni Ma'am matapos nitong yumuko ng bahagya to caressed her daughter's hair.

"I'm looking for you po." Nakangiting sagot nito and take a glance of me. Tila nagliwanag ang mukha nito kasabay ng pagyakap n'ya sa mga binti ko.

Agad bumalik ang ngiti sa labi ko as I kneeled para magpantay kaming dalawa. "Hello there, baby." Nakangiting bati ko as I kissed her cheeks na ikinabungisngis niya.

"Are you the one who knocked earlier?" Tanong ni Ma'am habang hinahaplos ang buhok ng anak n'ya.

Inosenteng umiling ang bata while she's hugging me. "No po, Mommy. It's Tita Sven pero she left po muna because someone called her."

Lecheng Samara Venus talaga 'yon. Ang sarap n'yang yakapin sa leeg ng walang bitawan minsan.

"Oh--hey?" Sven spoke out of nowhere pero agad ko s'yang sinamaan ng tingin. "What's with the glare?" Clueless na batid nito pero tumayo lang ako at pasimple s'yang hinampas sa tyan. "What the fu--frappe?"

Hindi nito natuloy ang dapat sasabihin n'ya when I glared her one more time dahil may kasama kaming bata. Tila nagsusukatan kaming dalawa sa mga mata namin pero s'ya na rin ang unang nag-iwas after some minutes.

"Una na po kami, Ma'am." Paalam ko sa Misis ko na prenteng tumango lang at hinawakan ang kamay ng anak n'ya.

"Bye Ate!" I smiled and wave at Shan ng makalayo na sila sa amin.

"So," nang balingan ko si Sven ay nakataas na ang kilay nito habang naka-cross arms. "Bakit nanghahampas ka ng tyan?"

"Bwisit ka kasi. Isa kang malaking sagabal sa buhay ko!" Her jaw dropped when my voice raise a little.

"Huh? Anong kasalanan ko? Kasalanan ko bang kumatok ako kasi masyadong malakas yung ungol n'yo ni Ate Sav? You should've thank me instead dahil ako yung kumatok instead of Kuya Seth. Kung hindi

ko lang 'yon napigilan baka nahuli na kayo ni Ate." She utter while frowning her forehead.

"What? Alam mo?---Teka nga, pucha, anong ungol?!" I fired back ng marealize ang mga sinabi n'ya.

Jusko, hindi pala sound proof yung powder room.

"Your gasps, Zajei Loure. Sa susunod humanap naman kayo ng ibang place to do your intimate make out. And also, what's going on between you and Ate Saviel?"

"None?" Hindi siguradong tanong ko.

Hindi na ako nakipagtalo pa sakan'ya tungkol sa mga bagay na narinig n'ya. Jusmiyo, si Ma'am kasi eh! Napaka-wild akala mo naman hindi ko gusto kapag wild sya.

Ang sherep kaya.

"She's still my brother's wife, Zj." Mataman ako nitong tinapunan ng tingin na ikinailap ng aking mga mata. "She's still an Acozta."

"And soon to be a Montero." I mumbled before I met her gazes. Isang maliit na ngiti ang ibinigay ko sakan'ya pero walang nagbago sakaniyang ekspresyon.

She remains serious which is odd.

"I thought you don't want to be a mistress?" Mahinang tanong nito na ikinatigil ko sa paglalakad ng akmang aalis na ako.

"Akala ko rin."

"Wait for the right time, Zj." She looked at me through her shoulder. "Maghintay ka muna, tanga."

What the fvck?!

....

"Are you okay?" Matamang tumango ako kay Uncle while my eyes are fix in front.

Tahimik na pinapanood ko yung host na pinapakilala ang pamilya ni Tito Andrew and the same time, binabati ito ng happy birthday.

"Wala kana sa mood?"

"I'm fine, Uncle. Don't mind me." Mahinang bulong ko bago bumuntong huminga and shrugged my thoughts out.

Para kasi akong sinampal ng sinabi ni Sven kanina. Tama naman s'ya, eh. Asawa pa rin ng kapatid n'ya si Ma'am.

Wala pa rin akong karapatan.

Damn it.

"May we call on stage, Miss Zajei Loure?" Napamaang ako when I heard my name being called out.

Hindi pa sana ako tatayo but I saw everyone staring at me. My ghad! Anong gagawin ko?

"Miss Zajei?"

Labag sa loob na tumayo ako but I manage to flashed a small smile hanggang sa makarating ako sa platform. Nagtatakang tiningnan ko sina Mommy pero binigyan lang nila ako ng isang ngiti.

"What's happening?" Bulong ko, sapat lang para kami lang ang makarinig.

My siblings just giggle and smile at me. Ganoon din ang ginawa nina Mommy at Tito Amdrew hanggang sa napatanga ako ng may biglang lumapit sa akin, offering a bouquet of roses.

"What?" I asked cluelessly dahil hindi ko na alam ang nangyayari.

Sa gulat ko, hindi ko na namalayan ang pagdampi ng labi n'ya sa gilid ng labi ko but I fvcking knew that the whole crowd thought that he kissed me on my lips.

Tangina naman.

"He is Ice Hilton. He is my eldest daughter's fiancè. Soon enough after they graduated, we will immediately plan everything for their wedding." Mommy proudly said with full of pride.

Wed--- wedding?!!

Putangina.

As in putangina with capital letter P. Or gawin na nating capslock para dama.

PUTANGINA ANONG NANGYAYARI?!!

Halos matumba ako sa galit lalo na nang maramdaman ko ang kamay ni Ice sa bewang ko. Agad ko s'yang tiningnan pero wrong move kasi nagtama ang ilong naming dalawa.

Fvck it.

Nakangiti s'ya sa akin habang napakaseryoso naman ng mukha ko. He pulled me to him even more bago bumulong sa tenga ko. "Just go with the flow, Zj. You don't want your family in shame, right?"

I bit my lower lip before looking at the woman na ngayon ay malamig ang tinging ipunupukol sa akin. She's intently lookinh at me before shooking her head in disappointments.

I gave her a look to assure her that I can explain everything pero tinalikuran lang ako nito at naglakad papalabas ng hall.

Akmang bababa na ako ng platform when Ice tighten his grip at my waist. Gustuhin ko man s'yang itulak para masundan ko si Ma'am ay hindi ko magawa dahil pangalan at apelyido namin ang nakasalalay dito.

Punyetang event 'to. Napakaleche ng nangyayari, deputa.

"Miss Zajei, do you really love Mr. Hilton?" Nakangiting tanong noong host pero malamig na tiningnan ko lang s'ya which made her step back a little.

"Proceed with your next question." I mumbled, just enough for us to hear at hindi marinig ng ibang tao.

Nakita kong tiningnan ako nina Mommy but I don't give a damn fvck.

They better explain this.

Sa dinami-daming sinabi ng mga nagsalita ay wala na akong naintindihan pa.

Kapag talaga si Ma'am nagalit sa'kin, hindi ko alam kung anong magagawa ko sa mga 'to. Wala pa nga kaming label ni Ma'am tapos ngayon baka isipin n'ya na pinaglalaruan ko lang s'ya.

Damn with the fvcking hell.

"Let's go." Mariing saad ko saka naunang bumaba.

I immediately made my way out of the crowd at alam ko naman na nakasunod sa akin sina Mommy at si Ice while my siblings are with their grandparents.

"What's the meaning of that?!" Sigaw ko the moment we enter our suite.

"Geez, lower down your voice, Zj." Saway ni Mom but I just hit the wall behind me.

"Did you know what would your actions affect my goddamn life?" Naiiyak na tanong ko kasabay ng pagbukas ng pintuan. Iniluwa nito ang buong pamilya ni Daddy kasama si Uncle.

"Kumalma ka nga, Jei."

"Shut the fvck up, Tyrant. Kung ayaw mong masapak kita, don't fvcking meddle with this." Banta ko sakan'ya pero tanging ngisi lang ang kaniyang isinukli.

"Ano bang ikinagagalit mo, anak?" Mahinahong tanong ni Daddy pero tumawa lang ako ng pagak habang nakayuko.

May gana pa talaga silang itanong 'yon eh parang lahat naman sila alam kung anong ikinagagalit ko rito.

"Teka nga, bakit n'yo ba ipinagkasundo si Zj kay Ice? Hindi naman magjowa ang dalawang yan!" Uncle Vauh interrupted while he's caressing my back. "Nakialam na naman kayo sa desisyon ng anak n'yo, Kuya."

"We have the right to meddle, Vauh. Anak namin 'yan."

"Pero hindi naman kayo ang tumayo kong magulang." Prangkang wika ko while wiping my tears na nag-umpisa ng tumulo. "Ang lalakas n'yong diktahan ang buhay ko eh wala naman kayong ginawa kundi iwan ako palagi."

"Zajei--"

"No! Don't you ever say your apology again, Mommy. Paulit-ulit nalang tayo! You keep on meddling with my fvcking life and when I fvck up, wala naman kayong pakialam." Sumbat ko habang pinipigilan ang

pagkabasag ng sariling boses.

Naramdaman ko ang pagyakap sa akin ni Uncle habang humahagulhol ako.

"I'm so tired of all your bullshits." I mumbled while my eyes are intently staring at them.

Nakita ko ang lungkot sa mga mata ng parents ko pero hindi ko maramdaman yung pagiging magulang nila.

I love them. I really do. Pero hindi ko kaya yung ipinapagawa nila sa'kin. Marriage is a sacred one. Hindi ko kayang gawin yon sa taong hindi ko naman mahal.

Unti unti kong pinunasan ang mga luha ko and roamed my eyes around the room. Wala na si Ice at si Tyrant. Tanging kami nalang ang na andito.

"Call off the engagement." I said with finality. My parents immediately disagree but I kept my stoic aura. "Call it off or I'll do it by myself."

"Zajei, ano ba? We are doing what is the best for you!"

"What you see the best for me is actually the worst!!" I screamed in frustration bago ako kumawala sa yakap ni Uncle at mabilis na inihagis sa pader ang vase na nakita ko.

Humihingal na lumuhod ako because of so much sobbing. I thought I would never feel this again because the last time I suffer from this fvcking feeling is the day I begged them to stay.

"You'll do what we want you to do, Zj." My mother said in monotone.

"Hell no--"

"Gagawin mo o idadamay namin si Saviel?" Napatigil ako sa ibinulaslas ni Mom.

Parang nilamon ng kaba ang sistema ko because I know how powerful my parents is. I know that they can do what they said.

"We know that you have a thing with that *professor of yours.* Kaya hindi mo naman siguro gugustuhing masira ang mga pinaghirapan n'ya?" Ngayon, sigurado na ako kung saan ko nakuha ang pagiging tuso ko.

My father is really a wise one. Hindi s'ya papayag na matalo s'ya at hindi magawa ang mga gusto n'yang mangyari. "Made up your mind, young lady."

"Don't you dare to harm her." Matigas na ani ko bago tumayo at tinapatan ang tingin nila.

"Kuya ano ba? Straight 'yang anak mo!" Pagdedepensa ni Uncle kahit na alam kong may pakiramdam na s'yang may kung anong namamagitan sa amin ni Ma'am.

"That's what you think she is, Vauh. Hindi mo kilala ang batang 'to." Daddy utter in a firm voice.

"Kilala ko 'yan. Ako ang kasama n'yan noong iniwan n'yo. I was the one who took care of that kid noong panahong wala kayong ginawa kung hindi ang saktan s'ya." Naiinis na untag ni Uncle kasabay ng paghila nito sa braso ko para ilagay sa likod n'ya.

"That's not the problem here." Ani ng nanay ko na mahina kong ikinatawa. Napunta ang atensyon nila sa akin pero nanunutyang ngumiti lang ako bago salubungin ang tingin nila.

"You keep on running from your mistakes. Bakit Mom? Masakit ba? Nakakasakit ba sa pride n'yo tuwing naalala n'yo kung paano kayo lumabas sa pintuan ng bahay natin while I was kneeling on the floor and asked you not to leave me?" I chuckled unbelievably bago kumurba ang isang ngisi sa labi ko. "Ilang beses akong umiyak sa harapan n'yo dahil nagbakasali ako that you'll choose me. I hoped that moment that you'll chose to take care of me as what you always promise pero hindi n'yo naman ginawa because the moment you step your foot out of our house vicinity, you also forgot that you have a daughter."

Unti unting pumatak ang luha sa mga mata nila pero mas lumawak lang ang ngisi ko.

"Zajei, please. . ."

I step back and reach the door para lumabas. I want to fvcking leave them but I don't know what's stopping me.

"I want to h-hurt the both of you like the way you hurt me. . . Gustong gusto ko kayong sumbatan sa lahat ng ginawa n'yo pero para saan pa? Hindi naman na natin maibabalik yung pamilya natin."

"Zj hindi mo kasi naintindihan--"

"Edi ipaintindi n'yo. I'm not dumb not to realize na hindi n'yo naman mahal ang isa't isa pero napilitan kayong magpakasal para sa'kin." Malamig na ani ko but I know for sure na ang dami nang isinisigaw ng mga mata ko.

"You want to know why we set you up at Ice?" I nod at my mother's statement.

Marahang lumingon ito sa tatay ko na unti unting tumango.

"We want to protect you. Alam naming may sumusunod sayo kaya naisipan namin na ipagkasundo ka kay Ice--"

"Bullshits." I cut her off before hitting the door beside me. "Hindi ganon 'yon, Mommy! You can't make a move without my consent dahil buhay ko 'to!"

"Just say that you love Saviel kaya ayaw mong pumayag sa gusto naming mangyari." Asik ni Daddy na nginitian ko.

"Yeah. I love her." I clenched my jaw before clearing my throat because I felt a huge lump on it. "I love that woman kaya 'wag na 'wag n'yo s'yang gagalawin because if you'll do anything to harm her. . ." I gave them a stern look before I flashed a devilish grin. "I'll get every share I have on your businesses. Wala akong pakialam if you'll disown me dahil matagal ko na namang kinalimutan na may magulang pa ako."

"You can't do that, Zajei Loure!"

"Of course, I can." Nanunuyang tumawa ako bago sila tingnan ng mataman. "I am the major shareholders of your businesses. I have all connection to your assets. Sa akin lahat nakapangalan 'yon. That's all mine kaya kung ayaw n'yong magkanda-leste-letse ang buhay nating lahat, call off the engagement and don't harm *my woman.*"

"That's how much you love her?" Matigas na saad ni Daddy na pagak kong ikinangisi. "You'll go against us just because of her?"

"She's more than worth it taking the risk than all of you." I tremblingly pointed.

"I kept my silence over the years because I was always been reminded that you are my parents. Even if you're being too much I didn't fight my rights because I was trying hard to respect the both of you but y'all keep pushing me to my limits! Damn it. I-itakwil n'yo nalang ako." My last sentence almost sound like a plea as I breath hard and my tears falls down uncontrollably. "Hayaan n'yo naman akong maging masaya sa buhay ko."

"You know that she will be in danger once she commit herself to you, Zajei Loure---"

"I have the power and wealth more than what you have. What made you think na papabayaan ko 'yung babaeng mahal ko?" I smile sarcastically, "Even if you combine everything you have, we all knew that it won't reach what I had."

"Zajei," Mommy uttered.

I take a step forward and clamp my jaws, "I have my grandparents assets both sides. Companies, properties, monies, name it 'cause that made me capable to govern everything they have. Hospitals, firms, agencies. . ." I smirk and met their eyes with burning fire of disappointments, "making more than a policy just to have the life I want and not the life you want me to live."

Parehas silang natahimik dalawa na ikinataas ng gilid ng labi ko.

"Try harming her again or even lay the tip of your finger against her skin because I'll make sure to cut all of you. . ." I balled my fist. "Kapag bumagsak lahat ng pinaghirapan ni Avey dahil sainyo, sisiguraduhin kong sasabay din kayo."

Isang seryosong tingin ang ibinigay ko sakanila bago ako tuluyang lumabas ng kwarto. Akmang papasok na ako sa elevator when someone held my arm dahilan para mapalingon ako rito.

"Sav is already home. Sa bahay ka nalang n'ya pumunta para makapag-usap kayo." Nakangiting ani ni Uncle before kissing my forehead. "You take care, Jei."

I nod before turning my back at agad tinahak ang bahay ni Ma'am. I immediately tapped her doorbell hanggang sa bumukas ito, revealing her na hanggang ngayon ay suot pa rin ang suot n'ya kanina but one thing that caught my attention is her puffy eyes.

Umiyak s'ya?

"Why are you here?" Malamig na tanong nito pero pumasok lang ako sa bahay n'ya ng walang pasabi. "Miss Montero."

"I can explain, Ma'am."

"Leave." Madiing utos nito pero umiling lang ako at tiningnan s'ya sa mga mata.

"No--"

"I said, *leave.* Leave my house and don't you ever come back." Mataman kaming nakatingin sa mata ng

isa't isa hanggang sa umiwas ako.

This is much more painful than what I suffer earlier.

"If it's about the engagement, trust me Avey, wala akong alam do'n. I don't know their plan kaya please, don't be mad at me." Pagsusumamo ko matapos halikan ang kamay n'ya. "You said that you trust me, right? You trust my love for you."

"Umalis kana, Miss Montero. I don't need your explanation."

"Pero Ma'am, 'w-wag naman ganito. . . 'wag mo naman akong ipagtabuyan." I pleaded while bringing her warm hands at my cheeks. My tears are keep on flowing habang patuloy ako sa pagkausap sakan'ya na wala man lang emosyon sa mukha.

"Ma'am, give me a chance. I promise, within this week the engagement will be off. . . C'mon, tell me what I need to do--"

"I have a husband. Stop saying that. Kahit anong gawin mo, it won't change the fact that I am married."

"I love you." Nakangiting sagot ko habang namumugto ang mga mata. I don't know why on earth I say that pero ayun lang ang alam kong sabihin.

She trust my love for her that's why I'm hoping that she'll hold into it.

"Save it for someone else." Malamig na usal nito bago ako talikuran at naglakad papunta sa main door ng bahay n'ya.

Mabibilis ang hakbang n'ya kaya ng tumakbo ako para habulin s'ya ay pagpasok na agad sa pinto ang binabalak n'ya.

"A-avey, 'wag ganito, please." I pleaded while I'm pinning her against the wall. "You have feelings for me, I can feel it. Your kisses, your hugs, your actions, alam kong may meaning lahat ng 'yon. You may be married but you can't change the fact that there's a hint of romantic feelings in your heart for me."

I bit my lip slowly hanggang sa unti unti akong dumukwang papalapit sakan'ya. I gave her soft kisses habang patuloy sa pagtulo ang mga luha ko.

"Sav," mahinang tawag ko sa pangalan n'ya bago hawakan ang magkabilang pisnge n'ya because she remains steady at hindi sinusuklian ang mga halik ko. "Talk to me, please."

"Umalis kana lang, Zajei." Pagtataboy nito at marahan akong itinutulak sa balikat pero umiiling lang ako habang humahagulhol.

"I-i won't. I won't leave this house not until you tell me that--"

"I don't love you!" I feel my system slowly shutting down nang marinig ko ang sinabi n'ya. Tila nabingi ako hanggang sa umawang ang aking labi at tumulo ang masasaganang luha sa mata ko.

"I have a family. I can't leave them behind, Zj." She whispered in a hush na ikinapikit ko.

Ang sakit.

Imbis na sumagot ay hinila ko nalang ang batok n'ya at agad s'yang hinalikan. I gave her a passionate kiss na hindi naman nagtagal ay tinugunan n'ya pero agad n'ya ring pinutol.

"Leave."

I smiled bitterly before I nod my head. Humakbang ako paatras habang hindi inaalis ang tingin sakan'ya.

Nang malayo na ang distansya naming dalawa ay isang ngiti ang ibinigay ko sakan'ya bago tumalikod at tinahak ang gate.

I don't know why people I love the most kept on shutting their world on me. Ano bang mali sa'kin?

Bakit parang kailangan kong lumayo sa lahat para maging maayos sila?

Why do I have to feel intolerable pains which always shutters me into broken pieces?

Ang hirap buoin ng sarili ko but at the end of the day, makikita ko nalang ulit na wasak dahil sa isang tao.

Am I not that worth it for their love, acceptance and attention?

Kasi sa bawat yugto ng buhay ko, I always see myself as a dull one. I can't see the happiness on me not until she came.

She changed me.

But at the end, she also asked me to leave, and it sucks because every time I tried letting her go because of the fact that she already had a family, the feeling and realization of how inlove I am to her always reminds me that I will never be ready to let go of that feeling.

I am not expecting anything from her---I just want to love her, but little by little, I'm slowly seeing myself getting hurt just to make all of them realize my worth.

And if hurting me is the only way to let them see it, I'll gladly suffer from the pain than to kick them out of my life.

I was contented of what I have but isn't it selfish if I wish to have her for the rest of my life?

Kahit dito lang. . .kahit sakan'ya lang.

Because goodness, I would rather feel all of the pain and consequences for having such a feelings for her than tryna finding her to anybody else.

I'm not the old Zajei who will just play around and flirt to whoever I want because now, I only want her.

Kahit na masaktan pa 'ko, maubos, o pumalya, s'ya pa rin ang pipiliin ko.

Yet, she have a family.

And I just wished to be her other half to be with through everything but I think that will stay in my imagination alone.

[Content truncated due to length]

Chapter 33

Zajei's POV

"You can let it out. I don't mind." His voice return to the cold one habang nasa loob kami ng sasakyan n'ya.

I just shook my head bago bumuntong hininga at sumandal sa bintana.

"Why did you agree on that bullshit plan?"

"I don't have a choice." Aniya.

"You have a fvcking choice, Ice. Kung sana sinabi mo sa'kin edi sana hindi nangyari 'yon." I gave him a cold stare which reflects his emotions.

Nang makalabas kasi ako sa bahay ni Ma'am ay bigla nalang s'yang sumulpot sa kung saan. He offered me a ride at naisip ko na wala akong dalang sasakyan kaya sumabay nalang ako.

Gusto ko na rin kasing umalis sa lugar na 'yon.

"Call off the engagement. I will help you to get out with this mess." Mariing saad ko habang diretsong nakatingin sa unahan.

"I can't. My family owe your family a lot. We can't disappoint them." He said in monotone.

"Owe? Financially or not?"

"Financially--"

"Ako ang magbabayad sakanila. Just fvcking tell them that you don't want that engagement to happen." I cut him off bago ko makita na nasa parking lot na kami condo ko gaya ng sinabi ko kanina sakan'ya kung saan n'ya ako ihahatid.

"I can't be the one to do that, Zajei. You don't know my family."

Isang bored na tingin ang ibinigay ko sakan'ya bago alisin ang seatbelt ko. "You don't know me either." Litanya ko sa mababang tono pero hindi man lang s'ya nasindak dahil nanatili ang malamig na ekspresyon sa mukha n'ya. "Saan kayo may utang specifically?"

"Sa grandparents mo." He sighed before reclining his seat.

"How much?"

"A lot." Buhat sa sinabi n'ya ay kusang umikot ang mga mata ko.

"Bobo." I utter that made him glared at me.

"I'm not dumb."

"Share mo sa mga taong nagkasundo sa ating dalawa. . . Tangina naiimagine mo ba, Ice? We can't get

into a marriage if we don't love each other." Inis na bulaslas ko na nakatiim bagang. "Dalawang buwan nalang, graduation na. How can we fvcking do that?"

"As what I've said earlier, just go with the flow." Kalmadong saad nito na ikinairap ko. "Siguradong bukas, kalat na sa buong university ang tungkol sa atin."

Damn it.

Isa pa 'yon sa iniisip ko. I don't fvcking want an issue dahil nagugulo ang buhay ko. Bwisit na bwisit na ako sa mga nangyayari tapos dadagdag pa ang mga taong walang ambag sa buhay ko.

"Alam ba ni Kaios ang tungkol dito?" I asked out of a sudden because I know that he will be affected a lot.

"No. We chose not to tell him dahil siguradong hindi s'ya papayag."

Ghad, ano na bang nangyayari?

"I should ready my face to the punches that is waiting for me tomorrow." He said like he was talking to himself.

He's weird.

"What are you talking about?" Nakakunot ang noo na tanong ko dahil parang may sarili s'yang mundo.

Tangna, mababaliw ako kung ito ang mapapang-asawa ako.

"Wave and Kaios. That two is a damn idiots. Baka imbis na sila ang magpatayan, ako ang patayin nila." He shrugged before looking at me. "Why aren't you leaving yet? Umalis kana."

"Makapag-paalis ka akala mo naman gwapo. Mukha lang tuko, hoy." Malditang tugon ko bago bumaba ng sasakyan at diretsong naglakad papunta sa elevator.

The elevator is showing my reflection. Kitang kita ko ang namumugto kong mga mata. Namumula ang magkabilang pisnge at ang ilong ko na halatang kakagaling lang sa pag-iyak. My hand is wounded too dahil sa tumamang basag na piece ng vase na ihinagis ko.

"We are back to square one again, Zj." Pagkausap ko sa sarili ko bago lumabas ng elevator at tinahak ang unit ko.

I startled for a bit when I noticed that there is a silhouette near the emergency exit. Hindi ko na sana papansinin 'yon kaso may kung anong nagtutulak sa akin na pumunta.

Malalalim ang hiningang nagtungo ako rito at binuksan dahan dahan ang pinto but the moment I check who's inside, wala na akong makita kahit isang anino.

What was that?

Baka mamaya isa na naman 'yon sa mga putanginang stalker ko. Kapag talaga sila may ginawang kakaiba, susunugin ko sila ng buhay.

Nang makapasok ako sa unit ko ay agad kong kinuha ang laptop at yung isang phone ko for my work

purposes.

Ngayon tayo maglaro ng patalinuhan mga hangal.

[Yes, Zajei?]

"Give me all my assets. Every little thing that I owned even the ZV." Malamig na saad ko matapos sagutin ni Rage ang tawag ko.

This is my first time owning Zioure Village dahil hindi naman ako nakikialam doon. Nai-involve lang ako roon kapag kailangan ng desisyon ko or kapag may problema na.

[Copy that. I'll send it after 30 minutes.] S'ya na ang pumatay ng tawag kaya mabilis na naglinis muna ako ng katawan at ginawa ang night routine ko.

Nang tingnan ko ang sarili ko sa salamin ay hindi ko mapigilang mapangiti ng mapait.

I look wasted.

"You can do this, Zj. Nagawa mo na 'to dati." I motivated while I'm talking to myself. This is a one way to feel at ease. Kahit hindi ka makipag-usap sa iba, yung sarili mo nalang muna.

"You'll start from the bottom. You need to be strong." I tried to flashed a smile pero bigo ako dahil tumulo ang luha ko.

Fvckingina.

Muling tumunog ang cellphone ko kaya agad ko itong sinagot.

[Nasa email mo na. . . Just tell me what else I can do.] Bungad ni Rage.

"Any updates from my so-called stalkers?"

[May isang dumagdag. . . As what I've said to you, papabantayan kita and base from our own analysis, there is someone who's keeping an eye to you pero kahapon ko lang nalaman. . . He's a boy.]

Huminga ako ng malalim bago masahiin ang sentido ko. Nas-stress ako sa mga stalkers na 'yan. Wala ba silang magawa sa buhay nila kaya ako ang sinusundan?

"Do you know who is he?" Plantyadong tanong ko while I'm checking my email na isinend niya sa akin.

[No clue. But, I have something to tell you. A bad news.]

"Go on."

[Your life is in danger. The last one na sinabi kong sumusunod sayo, he is fully armed. My butler got to shot him at his shoulder pero napuruhan n'ya yung butler ko.] I can heard the concerned tone on his voice. Tila nangangamba talaga s'ya sa mangyayari while me, I'm just staring at the nothingness.

Tho, hindi ko maiwasang maawa sa butler n'ya. Nasa emergency room pa rin daw kasi hanggang ngayon.

I cleared my throat before answering. *"May pamilya ba ang butler mo?"* I asked na sinagot naman n'ya ng oo. *"Give his family a secured life. Pay the bills and get all the money at my account. Also, send my regards to your butler's family. Make sure that he will live and after that, your job with me is done. You can go back to New York."* Pinal na bigkas ko na ikinatahimik ng kabilang linya.

I do to want anyone to risked their life for me anymore. Hindi naman nila problema 'to, problema 'to ng walang hiyang nagtatangka sa buhay ko.

[Zajei, I won't leave admist this mess.]

"I order you to."

[No, Jei. Hindi pwede 'yang iniuutos mo. Baka multuhin ako ng grandparents mo kapag may nangyaring masama sayo.] He complained pero bumuntong hininga lamang ako.

"Fine. Let's meet tomorrow evening. Same place." Saka ko pinatay ang tawag.

Rage is hell of a stubborn lawyer.

"Oh, billionaire na pala ako." I utter in disbelief habang tinitingnan ang kabuuan ng bank account ko. The value of my assets is not yet included but my money is already high.

Ngayon nalang kasi ako nag-check ng bank account kasi yung perang ginagamit ko lang ay yung kinikita ko sa stocks. Di bale na, I'll donate half of this money to the church and foundations.

Aanhin ko naman kasi ang perang 'to eh hindi naman 'to madadala sa pagkamatay ko. Dzuh! Kagandahan ko lang ang matitira sa akin habang buhay dahil iilan nalang naman ang taong makakasaka ko starting tomorrow.

Anong akala ni Ma'am? Hahabulin ko s'ya?

Huh, soon.

...

Boredom can be seen in my face while walking in the hallway. I can feel everyone's stares but I don't fvcking give a care dahil wala ako sa mood.

"Zajei, wazzup!" Malalamig ang mga matang binalingan ko ang kambal ng bigla nalang silang sumulpot sa tabi ko. "We heard about the engagement."

"Malamang may tenga kayo at maraming chismosa sa paligid." Seryosong bigkas ko bago sila unahan sa paglalakad because they seemed shocked at my actions.

I don't want myself to get attached. Ayaw ko muna. Hangga't hindi ko nakikilala yung taong gustong magtangka sa buhay ko, wala akong pwedeng pagkatiwalaan dahil baka mamaya, mamatay nalang bigla ako.

The last thing I want is a traitor.

Lalo na kung kaibigan ko ang tatraydor sa akin.

"Kapitang habagat!"

"Don't start." Paalala ko kay Sven ng bumungad ito sa akin pagpasok ko ng room.

"Owwwwkay?" Naguguluhang tanong nito bago ibinaba ang kamay sa desk ko. "Here." She placed a card in front of me na ikinakunot ng noo ko dahil naka-envelope pa ito.

"What's this---oh." Simpleng wika ko ng makita ang laman.

It's an invitation card.

"My niece is expecting you to be there. Hindi pwedeng mawala ang clown."

"Fvck you!"

"Nah. Magagalit si Ate Sav. Pakiss nalang ako." I was stunned at her statements and the next thing I knew, nahalikan na n'ya ang pisnge ko kasabay ng malakas na pagsarado ng pintuan.

"Go back to your seat, Miss Acozta." Malamig at seryosong boses ang pumukaw sa atensyon ng lahat. When I looked up, she's already making her way to her designated table but her eyes are on me.

It is raging on fire.

"Miss Montero, sit at the corner side of the last row. Miss Acozta, sit here in front." She demanded.

Bahagya pa akong napabuntong hininga bago ako tumayo at umupo sa dulo.

Tch. Sinong kakausapin ko rito? Hangin? Eh wala naman nakaupo rito sa last row at wala man lang itinabi sa akin si Ma'am kahit isa. Lahat ng kaklase ko pinalipat n'ya ng upuan pero lahat sila sa may una, ako lang talaga ang nasa likod.

"We will take some recaps first before we proceed." Walang emosyong naglalakad ito while holding her students list.

Diretso ang tingin ko sa unahan while she's asking her students. Nakikinig naman ako sa mga pinag-uusapan nila pero mas focus ako sa pagtitig sa board na parang hindi nalinis kanina ng naunang gumamit ng room na 'to dahil ang dami pang mark ng white board marker.

"That's it. Now, find someone who can be your partner for your research." Ibinaba niya ang hawak n'yang papel sa table bago s'ya biglang sumulpot sa unahan kung saan ako nakatingin.

Walang hiya, ang sexy n'ya ata?

Ano ba Zj? Sinaktan ka n'yan you should resist her!

Tuya ng isang bahagi ng isip ko na bahagya kong ikina-ayos ng upo. I placed my pen in between my fingers bago ako muling tumingin sa unahan pero nagulat ako ng deretsong nakatingin sa mata ko si Ma'am.

'*Ang ganda n'ya talaga---ay mali! Ano ba self, 'wag ka naman masyadong marupok. Pinaalis ka n'yan kagabi kaya dapat umakto kang hindi ka naapektuhan sa mga fierce na mata n'ya!!'* Pagkausap ko sa sarili ko dahil nalulunod ako sa mata namin ni Ma'am.

Pero shit naman eh. Ang ganda n'ya talaga. She looks more gorgeous on my eyes now lalo na at parang wala s'yang balak umiwas ng tingin.

Ang laki talagang paasa ng taong 'to.

Ang sarap n'yang parusahan sa desk, leche.

"Hey, Jei."

"Jino? Oh?" Seryosong tanong ko while glancing at him.

"Tayo nalang ang partner, pwede? Tayo nalang ang walang partner sa buong block." He asked and explain politely.

Akmang tatango ako when I suddenly shivered upon noticing her intimidating presence.

"You can join the Oqua twins, Mister. Miss Montero will be doing her task alone because I'll lend her some special project." Nakakunot ang noo at magkasalubong ang kilay na nilingon ko s'ya na nasa aking likod pero malamig lang n'ya akong tiningnan at pinapunta si Jino sa kambal para ayun ang maging kagrupo n'ya. She then glance at me one more time before leaning on the wall behind my chair. "I don't like him surrounding you."

"Oh?" Walang ganang tanong ko.

"Stay after class. We have to talk."

"I don't need to stay when you already pushed me away." Walang buhay ang mga matang sinalubong ko ang mga mata n'ya. Our eyes are battling in coldness before I turn around and fix my posture. "Stop acting like you're jealous. You're giving me false hope." I straightforwardly utter bago ako magsimulang magsulat ng activity na ibinigay n'ya kanina kahit wala akong idea sa gagawin ko.

"Zaje--"

"You have a husband." Pagpapaalala ko bago tumawa ng mahina. "May I remind you Architect, I don't want to be an official mistress."

Pumikit ako when I smell her sweet scent. Ang daldal ko pero yung mga sinasabi ko taliwas sa isinisigaw ng utak ko.

I just want to defend myself.

Ayaw ko ring mapahamak s'ya sa pwedeng gawin ng magulang ko kaya hangga't kaya kong tiisin *muna* s'ya, gagawin ko. Saka nalang ulit ako babalik sakan'ya kapag okay na ang lahat.

Kapag sigurado akong safe na s'ya.

Natapos ang class namin na punong puno yung dalawang page ng papel ko. Yung isa puro doodle tapos yung isa naman ideas about sa research na gagawin ko mag-isa kuno.

Ang dami dami ko na ngang ginagawa tapos idinagdag pa ni Ma'am yung research ko na ang layo ng topic sa mga kablock ko. Hindi naman halatang may galit s'ya.

"Let's go?" Aya ng kambal when we were about to go out of the room.

"She will come with me." That cold voice is no other than Ice'. Nang lingunin ko ito ay halos mapangiwi ako nang makita ang may pasa nitong mukha.

May bandage sa bridge ng ilong n'ya. Mayroon din s'yang pasa sa ilalim ng mata at ang isa ay sa panga.

Mukhang napuruhan ang taong 'to.

"No. She'll come with us. Hindi pwedeng sayo lang 'yan sasama." Pagtatama ni Kaios na nasa likod bago samaan ng tingin ang pinsan n'ya.

Hindi na ako magtataka kung malalaman kong si Wave at Kaios ang may kasalanan kung bakit may pasa si Ice. Knowing the both of them, parehas may sapak sa ulo.

Ang ipinagtatataka ko lang ay kung bakit sila magkakasamang tatlo. Alam ko namang mainit ang dugo ni Wave at Ice kay Kaios tapos makikita ko nalang sila ngayon sa harapan ko na parang isang team like wonder pets.

"Your bruise is bleeding." Puna ko nang mapansin na may dugo ang sugat ni Ice sa may ilong.

Tch.

Halatang fresh na fresh pa ang mga pasa n'ya sa mukha.

"It's fine. Now let's go. Gutom na ako." Ice held my arm at akmang mag-uumpisa ng maglakad when I suddenly felt another hand at my right arm.

I thought at first that it is Wave or Kaios pero hindi. It is no other than Architect Acozta.

She's holding my arm with all her glory while she look so pissed right now.

"Gandang pelikula nito. Hoy mga itlog kumuha kayong popcorn, mag-aagawan na sila." Rinig kong utos ni Sven sa kambal pero wala man lang gumalaw sa mga ito.

"Excuse us, Architect. We have to eat now." Malamig na tinig ni Ice na bahagya kong nakurot sa braso.

Ghad! Huwag na sanang umangal pa si Ice. For sure ako ang mananagot nito kay Ma'am.

"Didn't I told you to stay after class?" Baling sa akin ni Ma'am na tila walang pakialam sa sinabi ni Ice.

"But I need to go. I'm hungry." Pagpapalusot ko dahil gustuhin man s'yang makasama ng marupok side ko ay hindi pwede.

Baka maitali ko s'ya sa desk n'ya if ever man.

"Miss Montero." Banta nito in her cold voice. She's emotionless again kaya bumuntong hininga nalang ako at kinuha ang kamay ko kay Ice.

"Seriously Zajei? You'll leave us for her?" Hindi makapaniwalang tanong ni Ice pero inirapan ko lang s'ya at kinuha ang bag ko. "I'm your fiancè---"

"Set up lang naman kayo." *-Kaios Gallagher 2021*

"He doesn't love you, dude." -Wave Oliver *2021*

Sa sobrang laughtrip ni Sven, Phin at Ferb ay hindi na sila nakapagsalita pa. Paano hindi sila hahagalpak sa tawa when they are filming us.

Mga bobo talaga.

"Bitter assholes. Porket hindi kayo ang fiancè ni Zajei nagkakaganyan na kayo. Sorry morons, I wi--" nawala ang mapaglarong ngisi sa labi ni Ice when someone cut him off.

Isang malakas na paghila ang ginawa ni Ma'am sa akin kaya halos magtama ang katawan naming dalawa bago n'ya ako ipwesto sa likod n'ya. She faced Ice with a cold look before saying, "Back off."

"Whieee!"

Lecheng Sven talaga. Parang wala s'yang pakialam kung magsabong ang mga 'to dahil nagagawa n'ya pang tumawa habang pumapalakpak.

Sea lion ang abno.

"Let's go." Ako na mismo ang humila kay Ma'am dahil parang wala s'yang balak magpatalo kina Ice ng tingin. Idagdag pa na parang gustong dumagdag sa problema ni Kai at Wave.

Jusko, kung hindi ba naman mastress ang kagandahang tinataglay ko sa mga nakapaligid sa'kin.

"Wait up---oh my goodness!" Palatak ko ng mabilis n'ya akong hinila palabas ng room after gathering her things. Mabibilis at mabibigat ang bawat hakbang n'ya hanggang sa makarating kami sakaniyang faculty room. "What's your problem with me?" Seryosong tanong ko dahil parang ano mang oras ay sasabog s'ya sa galit dahil sa'kin.

Ang higpit kaya ng pagkakahawak n'ya sa braso ko kanina. Akala mo naman mawawala ako eh kahit ano namang gawin ng iba, sakan'ya pa rin ako babalik.

Ewan ko ba. Sa dinami-daming nagpaparamdam sa'kin na gusto nila ako, si Ma'am pa rin ang pinipili ko.

Just like what happened earlier. Pwede naman akong sumama sa mga ugok kong kaibigan kasama iyong tatlo na may sapak sa ulo pero sakan'ya pa rin ako sumama.

Nakakapagod talaga minsan maging over bless sa karupukan. Konting hila n'ya lang napapasunod agad ako.

De puta.

"Sit."

"K." Malamig na pinasadahan n'ya ako ng tingin pero tinapatan ko lang ang mga mata n'ya.

"Remove your eyeglasses." She demanded pero umiling lamang ako. Akmang lalapit s'ya sa akin at hahawakan ang mga salamin ko ng ako na mismo ang natanggal.

Jusko Saviel naman, maawa ka naman sa katawang lupa ko. Sa tanawing nakikita ko sa harapan ko ay baka may magawa akong magdadala sakan'ya sa langit kapag hindi s'ya umayos.

Ang hot n'ya kasi sa suot n'ya. Idagdag pa na tinanggal n'ya ang blazer n'ya kanina kaya kita ang waist n'ya because her red dress have a cut on it as a design.

Sarap itapon sa kama.

"Stop eye-raping me." Kusang bumalik ang tingin ko sa mukha n'ya galing sa katawan n'ya. She's now looking at me with playfulness on her eyes kahit pa pilit n'yang itago 'yon.

"Ano ba kasing kailangan mo?"

"Ikaw."

"H-ha?" I startled a bit when she sat next to me before leaning her head at my shoulder. "Hoy Ma'am hakdog ka. Matapos mo kong paalisin kagabi sasabihin mong kailangan mo ko? Syempre kailangan din kita." Pabirong saad ko bago s'ya lingunin pero nakapikit lang ang mga mata n'ya at parang malalim ang iniisip.

"Sorry for what I've done last night. I-i was shocked." Simpleng tango lang ang iginawad ko sakan'ya bago halikan ang buhok n'ya.

'I don't love you.'

I suddenly remember what she had said last night. I shut my eyes firmly before heaving a deep breath.

It still pains me.

"Are you thinking about what happened?"

"It doesn't matter." Nakaiwas ang tinging sagot ko dahil inalis n'ya ang pagkakapatong ng ulo n'ya sa balikat ko at tumingin sa akin.

"I didn't meant what I said." She suddenly blurted out na ikinapitlag ko

Did I just heard it right?

"What do you mean?" I asked confusely but my heart is beating rapidly. I felt like my chest's gonna explode.

"About what I've said last---" she got interrupted when someone knocked at the door.

Akmang tatayo na ako para buksan iyon dahil mukhang walang balak tumayo si Ma'am ng bigla naman n'ya akong itulak paupo at s'ya na ang nagbukas ng pinto.

My mouth went agape when I saw her husband behind that door. He is holding a paper bag at his hand while smiling widely. Mukhang pati si Ma'am ay nagulat na andito yung aswang n'yang asawa dahil hindi man lang ito nakapag-react.

"What are you doing here?" Malamig na tanong ni Ma'am habang nakakunot ang noo.

Kitang kita ko sila ngayon dito sa kinauupuan ko. Mukhang hindi masaya si Ma'am na andito yung asawa n'ya dahil grabe yung pagsasalubong ng kaniyang kilay.

"I brought you lunch." Itinaas nito ang hawak hawak na paper bag na ikinairap ko.

I brought you lunch nyenyenyenye. Kaya ko rin namang dalhan ng lunch si Ma'am. Pwede ko rin s'yang gawing lunch if ever.

"Okay, thanks. Umalis kana." Simpleng sagot ng huli matapos buksan ng malawak ang pinto. Her husband came in at hindi pinansin ang huling sinabi ni Ma'am. Parang nagulat pa ito nang makita ako na nakaupo sa may couch.

"Oh, pamangkin ni Vauh andito ka pala." He smiled and went near me.

"Don't you dare seat beside her, Seth." Tila isang kulog na dumagungdong ang boses n'ya around her office dahil sa lamig nito.

"Ang selosa naman, Sav. Tatabihan lang tapos ipagbabawal mo pa?" Nakangising tanong ni Kuya Seth na sikreto kong ikinairap.

Kung maglalandian lang sila dito sa harap ko, edi wow. Sila na ang mag-asawa! Sila na ang kasal! Sana mabuhay pa sila ng matagal.

"Una na po ako." I excuses and bow a little as a respect pero hindi pa ako nakakalabas ng pinto when her husband suddenly grab my arm.

"Why? Bakit aalis kana agad? Ako ang bahala rito kay Saviel. Mukha lang 'yang dragon pero hindi naman 'yan bumubuga ng apoy." Mapaglarong ngumiti ito kay Ma'am na nakahalukipkip sa may gilid namin. "Pero pwede 'yang mangain ng tao."

"Damn you, Seth!"

Malakas na tumawa ang asawa n'ya habang si Ma'am ay nagpupuyos sa galit. She then grabbed her husband hand away from me habang namumula ang mukha nito.

She seems embarrassed.

"Aalis na po ako." Paalam ko ulit at wala ng nagawa pa ang dalawa nang ipakita ko ang text ni Uncle na pumunta raw ako sa music room.

Saviour ko talaga si Uncle.

Jusko, naiinis na naman ako kay Ma'am. Sa'kin pa ata s'ya nagseselos dahil sa pinaggagawa ng asawa n'ya. Malay ko ba namang malakas ang toyo ng sea creature na 'yon at ako ata ang trip.

Kaso si Ma'am ang trip ko.

"Zajei, maupo ka muna hija." The headmaster ordered na sinunod ko naman.

I sat beside one of the music professor na pogi. Ngumiti ito sa akin kaya ngumiti rin ako while I'm looking around the room. When my eyes landed on the acoustic guitar, naalala ko yung scene namin ni Ma'am noong tinuruan n'ya ako.

Now, nag-aaral pa rin akong mag-gitara pero hindi ako pumupunta sa bahay n'ya. Hindi ko alam kung makakapunta pa ba ako sa bahay n'ya because I don't think I'll have the courage to step my foot in it.

Saka na ako babalik do'n kapag si Ma'am na ang mag-iinsist. Syempre pakipot muna ako sa ngayon.

"Jei, did you already eat?" Uncle Vauh suddenly went near me at hinaplos ang buhok ko.

I just shook my head at him bago ko inilipat ang aking tingin sa mga bagong dating.

My ghad! Bakit andito rin sila?

"Good afternoon." Ma'am Sav stated in a cold voice the moment she entered the music room. Kasunod nito ang asawa n'ya na kumindat pa sa may direksyon ko.

Yucks.

"I'll just borrow some minutes to y'all." Tumango kami sa sinabi ni headmaster. He looks at me before looking at Ma'am Sav na nasa may likod ko lang dahil doon sila umupo kanina while my Uncle is seating beside me.

"Miss Montero, how's your preparation for your intermission number this month?"

"This month? I thought next month pa po?" Naguguluhang tanong ko because he is pertaining to my intermission number sa graduation ball namin. Hindi lang naman kasi ako ang magpeperform, marami kami. Pero isa ako sa kakanta na ako lang with the school band.

"Oh dear, the event has been adjusted. Masyadong magiging hussle sa mga students if next month pa. Magkakaroon nalang ng vacation next month ang bawat graduating students as a reward for your achievements. That'll happen after the result of your finals." Mahabang litanya noong isang admin professor na hindi ko kilala.

Tumango-tango ako sa mga sinabi nila. I don't even know why I'm here. Gutom na ako tapos pinapunta pa ako rito.

"Zajei, do you want to play an instrument or you want to sing an acapella?" Nakangiting tanong sa akin nitong katabi kong gwapo.

Bakit ngayon ko lang 'to napansin? Kung kilala ko lang 'to baka isa 'to sa naging crush ko dati. Parang mas bata s'ya kay Ma'am kahit hindi ko alam kung ilang taon na ba si Ma'am.

"I want to try to play some instrument po." Magalang na saad ko saka s'ya nginitian. I heard some murmuring at my back kaya lumingon ako only to see Ma'am Saviel glaring at me. May kung anong ibinubulong sakan'ya yung asawa n'ya pero yung mga mata n'ya nasa akin.

I gulped when her jaw clenched.

Ano na naman bang ginawa ko?

"What instrument?" Muling napunta ang atensyon ng tanungin ako ulit ni Prof pogi.

"An acoustic guitar will do." I politely said with a smile on my lips.

Bahagya akong napaigik sa kinatatayuan ko when someone kick my chair. Nang lingunin ko ulit si Ma'am ay sobrang dilim na nang ekspresyon n'ya pero ngumisi lang ako at mas nilawakan ang ngiti kay Prof pogi.

I stood up and help the handsome professor in getting the guitar saka ako nagtry na mag-strum. Bahagya pa akong nakikipagtawanan sakan'ya habang itinotono namin yung gitara hanggang sa mapadako ang tingin ko kina Ma'am.

I grin at her which made her look pissed even more.

"Of course, I'm free later---"

"She's not free." Putol ng kung sino sa sasabihin ko. She actually get our attention kaya sabay kaming napatingin sakan'ya ni Prof pogi.

Mukhang mananapak si Ma'am sa ayos n'ya ngayon. Ano bang problema n'ya? Inaaya lang naman ako maglaro ng COD nitong si Prof tas bigla nalang s'yang susulpot.

"Let me do that." Inagaw nito sa akin ang hawak kong gitara kaya hindi na ako nakapalag dahil baka ihampas n'ya sakin 'yon. "I can assist her, Sir Brent." Baling nito kay Prof pogi bago ako nito hinila paupo sa isang stool while she's tuning the guitar.

"Ako na." Akmang aagawin ko sakan'ya yung gitara nang tingnan ako nito ng masama bago umupo sa tabi ko. "Ma'am balik kana do'n. Baka kung anong isipin ng asawa mo."

"Wala akong pakialam. Tumahimik ka d'yan." Mariing bigkas nito bago ibigay sa akin ang gitara. She then gets another one saka muling umupo sa harapan ko.

"Kumalma ka nga. Baka mamaya maihampas mo sa'kin 'yang gitara." Puna ko sakan'ya dahil natatakot ako sa pagkakahawak n'ya don sa guitar. My ghad! Baka toyoin 'to bigla.

Ay tinotoyo na pala s'ya.

"Ihahampas ko talaga 'to sayo kapag hindi mo tinigilan 'yang pagngiti mo sa pangit na 'yon. Damn you for making me feel this way." Nangigigil na bulong n'ya while we are waiting for the headmaster's command dahil nag-uusap pa sila ng ibang deans.

"I'm not doing anything to you." Patay malisyang saad ko and glance at her na hinigpitan ang pagkakahawak sa kawawang gitara.

She let out a frustrated groan. "I hate you!" She gritted her teeth bago ako irapan na palihim kong ikinangisi.

Just hate me more, Mommy.

"Okay, so tutal kayo namang dalawa ang magpeperform sa ball, can you give us a duet?" Nakangiting tanong ni headmaster na ikinalaglag ng panga ko.

"Kami po? Bakit kami? I m-mean, walang kami at walang magiging kami. Teka nga, pinagtitripan n'yo po ba--"

"Shut up, Montero. Nabubwisit na ako sayo." Inis na bulong ni Ma'am bago ako palihim na siniko.

Ano na naman ba?!!

"Just a single song, Sir?" Seryosong tanong ni Ma'am pero makikita mo talaga sa mukha n'ya na may gusto na s'yang bigwasan.

Hindi ko sinabing ako 'yon pero parang ganon na nga kasi halos mag-apoy ang mga tingin n'ya.

"Yes, Mrs. Acozta."

"Sanaol misis ng marine navy." Pagpaparinig ko kay Ma'am.

I don't know but I want to piss her more. Nakikita ko kasi yung epekto ng pang-iinis ko sakan'ya kaya tuwang tuwa ako.

"Sanaol kasal."

"Sanaol dala ang apelyido ng asawa."

"Sanao--"

"Kapag hindi ka tumigil d'yan, apelyido mo ang dadalhin ko." I automatically shut my mouth before moving a little away from her para magtapat kami.

I saw how a sly grin formed on her lips ng makita n'ya ang namumula kong mukha.

Bwisit! Talo na naman ako.

"What song?" She asked plainly habang magkatapat kami.

"If you're not the one." I saw that she was taken aback at my statements before nodding slowly.

She motioned me to start the song kaya tumango ako bago huminga ng malalim.

"If you're not the one then why does my soul feel glad today?
If you're not the one then why does my hand fit yours this way?
If you are not mine then why does your heart return my call?
If you are not mine would I have the strength to stand at all?" Pag-uumpisa ko habang nakatungo at mariing nakatingin sa pagtipa ko sa gitara.

I'm scared to look at her because I can feel her eyes on me. Natatakot akong baka mawala ako sa focus kapag sinalubong ko yung mga mata n'ya. S'ya naman kasi ay confident lang sa pagplay ng gitara kasi saulo na n'ya lahat 'yon.

"*I never know what the future brings*
But I know you're here with me now
We'll make it through
And I hope you are the one I share my life with" Her voice soothes on my system as I look at the crowd that is silently watching.

"I don't want to run away but I can't take it, I don't understand
If I'm not made for you then why does my heart tell me that I am?
Is there any way that I could stay in your arms?" This time, ako ang kumanta ng chorus habang

nakatingin sa kawalan.

Gustuhin ko man kasing tumingin sakan'ya ay hindi ko magawa dahil baka maihampas ko ang gitara sa kilig because I can feel sincerity on her voice.

"If I don't need you then why am I crying on my bed?
If I don't need you then why does your name resound in my head?"

While she's singing that lines, bigla kong naalala ang mga susunod na liriko kaya kusang napunta ang mga mata ko sakan'ya. She nod at me na parang sinasabi na sabayan ko s'ya sa next line.

I slowly nod my head which made her lips rose up.

"If you're not for me then why does this distance maim my life?
If you're not for me then why do I dream of you as my wife?" Magkasabay na kanta namin while we are staring at each others eyes.

I know that she somehow feel something towards me. Her eyes tells me everything. Her actions spice it up even more kaya kahit na sinabi na n'ya kagabi na hindi n'ya ako mahal, there's still a part of me that's hoping that she loves me.

"I don't know why you're so far away
But I know that this much is true
We'll make it through
And I hope you are the one I share my life with
And I wish that you could be the one I die with
And I'm praying you're the one I build my home with
I hope I love you all my life" Kusang namuo ang luha sa mga mata ko pero hindi ko napigilan ang pag-alpas ng isang ngiti sa aking labi.

Her lines are sweet.

Punyeta kinikilig ako!!

Tanginang karupukan 'to, sobra sobra na. Hindi na ako natutuwa.

"I don't want to run away but I can't take it, I don't understand
If I'm not made for you then why does my heart tell me that I am?
Is there any way that I could stay in your arms?" We duet this lines while we are lost in our own world.

"'Cause I miss you, body and soul so strong that it takes my breath away
And I breathe you into my heart and pray for the strength to stand today"

Napakagat ako sa ibabang labi ko para hindi makawala ang isang malawak na ngiti sa labi ko dahil sa pagngiti n'ya habang kumakanta ako.

Tangina ang landi namin.

"'Cause I love you, whether it's wrong or right
And though I can't be with you tonight
You know my heart is by your side" Mas lumawak ang ngiti n'ya when my cheeks turned into crimson red.

Feeling ko kasi sinabihan n'ya ako ng I love you. Iisa kasi yung sinasabi ng mga mata n'ya at ng bibig n'ya ngayon.

Desire, loneliness, and love can be seen on her orbs.

"I don't want to run away but I can't take it, I don't understand
If I'm not made for you then why does my heart tell me that I am?
Is there any way that I could stay in your arms?"

Right after we finished the song, isang malakas na palakpakan ang narinig naming dalawa. Bahagya pa akong napapitlag bago ako tumingin sa harapan ko.

Shit! May nanonood nga pala samin.

Tuwang tuwa sina headmaster sa performance namin Ma'am habang tumatango lang naman kaming dalawa.

Bigla kong nakalimutan yung gutom ko dahil sa nangyari, punyemas.

"Whooh! You're both perfect for this." Masayang saad nila bago nila kami hayaang kumain.

Sabay sabay kaming lumabas sa music room ni Ma'am kasama si Uncle at yung asawa n'ya.

"Si Sav---hfjsjsjdhsjsjsj!!" Hindi ko na narinig pa ang sinasabi noong asawa ni Ma'am dahil nagpahuli ako ng lakad sakanila habang naghaharutan sila sa harap ko.

Para silang mga bata nila Uncle.

"Anong meron?" I asked to myself when I saw students gathering at the center of the field.

Nang makalapit kami sakanila ay agad akong napaatras ng iniabot ng isang lalaki na sa tingin ko ay delivery boy ang isang bouquet ng flowers kay sea creature.

He then smile at the boy and turn to her wife that's now frowning.

Kusang tumulo ang mga luha ko when he offered it to Ma'am Saviel at may ibinulong pa ito rito. Then of course, tinanggap naman ni Ma'am yung bulaklak.

I chuckled humourlessly.

"Her false hope will definitely kill me." I mumbled under my breath and looked at the figures in front of me.

After all I have, I never been the happiest. I am happy, yes. But it didn't change the fact that I never felt the unexplainable happiness not until I brag myself into her life and play the hell out of it.

I should have known better.

I shouldn't let my heart decide for my own because it only led me to a painful serendipity.

I smiled bitterly before wiping the tears that is stupidly falling on my eyes. I lower my head and make sure that there is no any trace of tears left on my precious face.

Mabagal na naglakad ako at nilampasan ang mga taong nagkakagulo sa open field ng university. They are cheering for the two and I don't fvcking give a single care.

Punyetang buhay 'yan. Noong ako ang lumandi dito sa university premisses grabe ang panunuway niya tapos ngayong siya ang nilalandi ay andami pang sumuporta.

Mga bias ang puta.

Tuloy tuloy lang ako sa paglalakad hanggang sa malampasan ko sila. Ramdam ko ang tingin ng mga tao sa akin pero hindi ko na sila binigyan ng kahit na anong tingin pa.

Pakialam ko sakanila.

Tahimik akong naglalakad at tila walang pakialam sa paligid hanggang marating ko ang parking lot kung saan nakaparada ang kotse ko. Papasok na sana ako ng may humila sa braso ko at pinilit humarap sakaniya.

"Po?"

She rolled her eyes and looked around and when she saw that no one is on the same place as ours, she sigh and face me with her fierce attitude.

"You should come back where you are supposed to be, Ma'am." Saad ko at nginitian siya. "Don't worry, I won't mess around anymore."

Her face soften but she didn't speak. She's just staring at me with her precious eyes and here I am, avoiding to look back on it.

[Content truncated due to length]

Chapter 34

Zajei's POV

"That car," Rage pointed one car at our back na kanina pa namin napapansin na sumusunod. "Sa ex mo 'yon."

Kami lang dalawa ang magkasama habang iniikot ang city para mapansin namin kung sino ang susunod sa amin and yeah, he's right. Tatlo ang nakasunod sa amin ngayon.

"The one who's riding a motorbike, ayun ang sinasabi mong unidentified?" Paninigurado ko na tinanguan n'ya lang.

"The last one is the latest. S'ya yung dumagdag."

I smirked devilishly bago ko iliko ang sasakyan sa isang bakanteng lote. This is way too far from the city kaya sigurado akong pwede kaming magpatayan dito if they insisted.

"Wag kang bababa. I can handle this." Bilin ko kay Rage habang kinukuha sa isang secret compartment ang isang baseball bat at isang pistol.

"Wag mong papatayin, Zj." He warned but I just arched my eyebrow.

"Why not?"

"Makukulong ka. Just torture the hell out of 'em pero 'wag kang papatay." I chuckled before getting out of my car.

I made sure na naka-lock 'yon para hindi s'ya makalabas basta basta. I don't want him to get involved with this shit dahil masyadong mataas ang pangalang iniingatan n'ya lalo na sa US.

Prenteng naglakad ako while putting my black mask on. Inilabas ko rin ang isang maliit na swiss knife ko at pinaglaruan sa aking kamay. I smirk when I saw one of the car na sinasabi ni Rage na gamit noong halos pumatay sa butler n'ya.

Ang tapang naman.

Hindi man lang nagtago, eh. Yung dalawa namang nakasunod sa amin kanina ay hindi ko na makita pa.

Mabilis kong itinarak sa gulong ng kotse ang isang kutsilyo bago ko hinampas ng baseball bat ang bintana ng backseat.

"Oh, shit."

"Baba." I commanded to the two person inside the car. At first, they hesitated pero nang ikasa ko ang baril na dala ko ay agaran silang bumaba sa kotse.

Matamang nakasandal lang ako sa kotseng basag basag ang bintana habang iwinawasiwas ko sa ere ang hawak na baseball bat. "Gusto n'yong maglaro?" Tila inosenteng tanong ko na ikinalunok nila.

I slowly walked towards them habang sila naman ay parang natuod na sa kinatatayuan dahil hindi sila

makagalaw.

Ang lalaki ng katawan nila. Halatang mga alaga sa gym dahil sa mga braso nila pero ang papanget naman. Kung ito lang naman ang mga stalker ko, jusko, para akong makikipaglaban sa mga higanteng ipis.

"Wag kang lalapit." Banta noong nakasando na black while getting his gun. Isang nakakalokong ngisi ang pinakawalan ko kahit hindi naman nila nakikita ang aking labi. Tanging mata ko lang ang nakikita nila.

"You want to play baril barilan?" I asked playfully habang iwinawagayway sa isa kong kamay ang pistol na hawak ko.

Isang putok ko lang dito paniguradong hospital ang bagsak ng mga punyetang ipis na 'to.

"Pre, pagsawaan muna natin. Ang ganda oh. Katawan palang, masarap na." Bulong noong naka-leather jacket na ikinaismid ko.

Feeling gwapo eh mas maganda pa daliri ko sa paa kesa sa kaniya na mukhang pinaglihi sa bulldog.

"Pare baka patayin tayo--"

"Talagang papatayin ko kayo." Naningkit ang mga mata ko nang humugot ang boy number 1, yung nakasando, ng kutsilyo.

"Babae kalang." They mocked but I just shrugged and point my gun with silencer sa binti niya. Agad kong kinalabit ang gatilyo kasabay ng pagbagsak nito sa sahig.

"Tangina mo wala akong natamaang ugat na papatay sayo kaya 'wag mo muna akong sambahin." I mimicked saka itinapat ang baril sa boy number 2 na tila nawiwindang.

I gave him a wink bago ko ibaba ang baril ko at hinataw ng malakas ang mga hita n'ya using the baseball bat I am holding.

"Tayo!" I groaned but they are just lying in the ground. "Kapag hindi kayo tumayo at tumakbo, hahambalusin ko 'yang mukha n'yo." Pagbabanta ko na agad nilang ikinasinghap.

Paika-ika silang lumakad habang nakasunod ako sakanila. I chuckled under my breath at pinadaplis ang bala sa balikat ng hinataw ko kanina ng baseball bat. Agad itong napasigaw bago ako murahin pero tumawa lang ako.

"Kapag kayo hindi tumakbo at natamaan kayo ng baril ko, walang sisihan ha." Nang-aasar na ani ko while I'm walking with full of elegance.

Habang sinusundan ko sila ng tingin ay hindi ko maiwasang matawa sa katangahan nila. Imbis na tumakbo sila paalis sa lugar na 'to ay doon pa sila pumunta sa may kotse ko.

Kapag hindi ba naman sila pinanganak para maging target ko.

I hastily remove my eyeglasses saka ito itinapon kung saan bago ko itago ang aking baril sa likod ko at saka bumunot ng kutsilyo. I threw it at the boy number 2 na ikinatigil nito sa pagtakbo.

I hissed while shooking my head.

I bent over in front of them bago ko muling hinampas ng baseball bat ang isa sakanila.

"Hindi pa ako pagod. Takbo pa kayo." I teased and let out a devilish laughed. "Ako naman ang hahabol sainyo ngayon para makabawi ako sa pagsunod n'yo sa'kin."

"Ano bang problema mo samin?!" Galit na tanong ni boy number 2 habang hawak ang balikat n'ya na tinamaan ko kanina.

"Sunod kayo ng sunod sa'kin! Yung totoo, reporter ba kayo? Daig n'yo pa ang mga paparazzi."

"Hindi kami laging nakasunod sayo, tangina. Inutusan lang kaming sundan ka kapag busy si Boss!" I frowned at the sudden answer of the boy number 1.

Boss?

"Sinong Boss?" I asked coldy pero tumahimik lang sila. "I asked you. Sumagot kayo, putangina." Mariing sambit ko pero tumungo lang sila at ngumisi.

Akala ata ng mga gagong 'to maaawa ako sakanila.

"Wala kang makukuha samin kahit patayin mo kami."

"Oh edi papatayin ko kayo." I utter in neutrality bago ko itutok sa isa sakanila ang baril na hinugot ko sa aking likod.

Wala naman talaga akong balak patayin sila. Tinatakot ko lang ang mga tarantadong 'to para makuha ko ang gusto ko pero talagang ginagalit nila ako dahil nakuha pa akong sipain ng boy number 2 dahilan para tumilapon ang baril ko kung saan.

They stood up at akmang kukuhanin ang hawak kong bat pero mabilis na inihampas ko lang ito sa sikmura niya.

I stood up while gritting my teeth in anger.

Tumama kaya yung labi ko sa isang bato kaya nagkasugat ng maliit.

Tanginang mga 'to. Si Ma'am lang ang pwedeng maglagay ng sugat sa labi ko using her teeth. Paano kapag nakita n'yang may sugat ako? Baka isipin non nakipaghalikan ako sa iba edi war na naman kami.

Pero teka nga---bakit ko ba iniisip 'yon eh nagtatampo nga pala ako? Sabi ko pa naman kanina, *I won't mess around*. Tapos ngayon eto na naman, lab ko na naman s'ya.

Putangina mo Satanas! Isinusumpa ko ang karupukang tinataglay ko.

"T-teka lang," the other boy raise his hand in defeat bago ito maluha-luhang lumuhod. "Hindi namin kilala yung Boss namin."

"What do you mean?"

"Hey!" Masama ang tinging ipinukol ko sa lalaki na tinututukan ko pa rin ng baril.

"What?!"

"Bakit ba english ka nang english?! Wala ka sa Snowland, tanga!"

"Anong Snowland?" Nagtatakang tanong ko.

"Hindi ba ikaw si Snow white? Ang puti mo kaya." Sa sobrang inis ko sa tanginang lalaki 'to ay hindi ko na napigilang suntukin ang mukha nito.

Napahiga ito sa pagkabagsak niya pero bago pa man ito makatayo ay binigyan ko pa s'ya ng isang suntok sa ilong.

"I'm not fvcking kidding here. Walang connect ang mga pinagsasasabi mo." Inis na bigkas ko bago lumapit sa sasakyan at buksan ang compartment.

I get one of the chain saka padlock bago ako muling lumapit sakanila. Tinalian ko sila ng magkatalikod bago ko sila itulak papalapit sa isang malaking puno.

Nakakaawa naman kung ibibilad ko sila sa initan kahit kanina ay sobrang lakas ng ulan.

Ang bait ko talagang maganda.

"Bakit mo ba kami itinali?! Ang daming langgam dito." Reklamo ng isa sa kanila pero inismidan ko lang ito sa umupo sa harapan nila habang hinahaplos ang samurai na kakakuha ko lang kanina kapalit ng baseball bat.

"Hindi kayo yummy kaya hindi kayo kakagatin na'n, don't worry." Walang pakialam na saad ko bago itutok sakanila ang mahabang samurai ko which is my favorite dahil parang bakal lang ito at first pero kapag tinanggal ang metal na nakakabit ay matalim na espada ang bubungad sayo.

"Hoy sabing w-wag mo kaming papatayin."

I chuckled bago ko idiniin sa leeg nila ang patalim.

"Tell me what you know about that boss of yours." Malamig na batid ko pero huminga lang sila ng malalim.

Base on their reactions, halatang natatakot sila. Who wouldn't be? May hawak akong baril sa kanang kamay ko habang samurai naman sa kaliwa. Isang maling sagot lang nila ay puputulan ko talaga ang mga 'to para hindi na sila makapagkalat ng lahi.

"Hindi namin s'ya madalas nakakausap. T-tinatawagan n'ya lang kami kapag kailangan kana naming sundan pero hindi pa namin nakikita ang m-mukha n'ya." Nanginginig na sambit noong binaril ko kanina sa binti habang pasimple naman s'yang sinisiko ng kasama.

"Tangina mo bakit ka nagsasalita? Gusto mo bang patayin tayo ni Boss?!" Galit na asik ng huli.

I smirked humorlessly.

"Tell me what you know and I'll give what you want." Matamang ani ko na ikinapukaw ng atensyon nila.

"Bigyan mo kami ng sampung milyon."

"Okay." I shrugged and nodded.

Umawang ang mga labi nila at parang hindi makapaniwalang tiningnan ako. I just winked at them bago ko muling idiin ang samurai sa leeg ng isa.

"Tell me what I want to hear."

"Ibigay mo muna ang pera namin." Inis na ibinaba ko ang patalim na hawak ko bago tumayo at sinipa si boy number 2.

He growled loudly at akmang sisipain rin ako ng mabilis kong itinutok ang baril ko sa gitna ng noo n'ya.

"Don't make me piss, morons." Malamig na wika ko pero talagang ginagalit ako ng mga 'to dahil ngumisi lang sila.

Sa sobrang inis ko ay hindi ko napigilang ihampas sa mukha nila ang baril na hawak ko dahilan upang magdugo ang sintido nila.

Imbis na masindak sila ay parang mas lalo silang natuwa dahil tumawa pa ang mga tanga. They laughed in a mischievous way before checking me out.

"Alam mo bang ang ganda noong lagi mong kasamang babae? Iyong tinatawag mo na Ma'am. Sa tuwing sinusundan ka kasi namin ay lagi mo s'yang kasama. Sa tingin ko nga ay gusto ko na s'ya dahil ang ganda. Parang ang sarap sa kama---arghh putangina!!" Nandidilim ang paninging ipinutok ko ang baril sa hita n'ya malapit sa pinaka-sensetibong parte ng katawan n'ya.

His eyes squinted in pain and anger pero parang nawalan ako sa katinuan dahil sa pambabatos n'ya kay Ma'am.

Akmang ipuputok ko ulit ang baril ko ng may biglang umagaw nito sa akin kasabay ng malakas na pagsigaw.

"Fvck, Zajei! I told you not to kill!"

"They are still alive, Rage. Don't over react." I coldly mutter bago agawin ang baril pero inilayo n'ya lang ito kaya iyong samurai ang kinuha ko mula sa damuhan.

"Ano bang kailangan n'yo samin?!" Nahihintakutang tanong ni boy number 1. Buti pa ang isang 'to, marunong magsalita kaya hindi masyadong malala ang lagay n'ya.

"Give us what we want. Sabihin n'yo kung saan namin matatagpuan ang boss n'yo." Rage said while holding the gun.

"Hindi nga namin s'ya kilala!" Frustrated na batid n'ya habang ang kaniyang kasama ay nakatungo lang at sapo sapo ang mga tama ng baril. "Ang alam lang namin ay gusto ka n'yang patayin."

Kumunot ang noo ko.

I knew it. My guess are right.

"Why?"

"Wala s'yang sinabi. Ang inuutos n'ya lang lagi ay sundan ka at 'wag magpapahalata pero nahalata kami noong isang lalaki na sumusunod din sayo. Nang nalaman 'yon ni Boss, s'ya na ang gumawa ng paraan at s'ya rin yung bumaril doon sa lalake. Hindi kami." Paglilinaw nito at sa tingin ko ay iyong butler ni Rage ang tinutukoy niya.

"Nakita n'yo na ba ang katawan ng boss n'yo?" Tanong ko habang ina-analyze ang mga sinabi niya.

I should think better.

"Oo. May tattoo s'ya sa likod. Sa tingin ko XIV iyon na napapalibutan ng tinik." This time, iyong binaril ko sa hita ang sumagot.

Tiningnan ko ng mataman si Rage na malalim ang iniisip bago tapikin ang balikat n'ya. Umikot ako at pinagmamasdan ang paligid dahil may nakatingin sa aming iba.

"Noong isang linggo, may kasama s'yang babae." Nakuha muli nila ang atensyon ko nang magsalita ang isa sakanila. We waited for him to continue pero napansin ko ang bahagyang pag-tense up ng katawan n'ya.

Agad kong inagaw ang baril kay Rage bago ako muling tumingin sa paligid.

"Nakilala n'yo kung sinong babae?" They shook their head sa tanong ni Rage. "Pero namukhaan n'yo?" Muli silang umiling na ikinabuntong hininga ko.

"Anong meron doon sa babae? Kasabwat ba s'ya ng boss n'yo?" Pagtatanong ko habang nilalagyan ng bala ang baril.

"Hindi namin alam. Pinalabas n'ya kami noong dumating ang babae pero. . .p-pero noong bumalik kami sa loob pagkatapos naming bumili ng pagkain, nakita namin na tinututukan nila ang isa't isa ng baril."

I gulped.

Who the hell is that girl?

"Ano pa?" Nakatiim ang bagang na tanong ko.

"Tapos---tapos may dumating na isa pang lalaki. Sa tingin ko ay kasabwat 'yon ni Boss dahil hindi man lang s'ya nakialam at kumain lang sa gilid." Dagdag nito habang humihinga ng malalim. "Hindi agad nila kami napansin noon dahil nasa may madilim na parte kami pero natatandaan ko yung sinabi noong babae." He added more na tinanguan namin ni Rage, asking him to continue what we was about to say.

"Sabi noong babae, *'don't you dare to hurt her or else, I'll make sure that you will suffer to death.'*." He said like he was really amaze. Tumingin ito sa likod at bahagyang pinagmasdan ang kasama.

"Tol, pwede na akong mamatay. Nakapag-english na ako." Namamanghang ngisi nito.

I also smirked before shooking my head.

"Bakit hindi n'yo nakilala ang babae?" Anang ni Rage.

"Naka-sumbrero s'ya tapos may suot na salamin at mask. Naka-jacket din tapos pants kaya hindi namin s'ya nakilala."

"Saan ang hideout n'yo?" I eagerly asked.

"Sa----" hindi pa n'ya natutuloy ang sasabihin ng biglang may bumaril dito. Maging ako ay naalarma dahil ang bilis ng pagkakabaril niya kaya hindi ko naiwasan ang isang bala na tumama sa balikat ko. Agad akong lumingon sa direksyon na pinaggalingan ng bumaril hanggang sa itinutok ko rito ang hawak ko at sunod sunod na pinaputok ito habang tumatakbo.

I ran after the car until it got lost in my sight. I know that I damaged that car or rather the driver kaya agad akong bumalik sa pwesto namin kanina at nakitang wala ng buhay ang dalawa.

Rage checked their pulse before shooking his head. Bumuntong hininga ito bago kuhanin ang cellphone at may tinawagan.

"May pamilya ba ang dalawang 'yan?" I asked while unloading my gun.

"None."

I nod my head while clenching my jaw. I'm sure na iyong boss na tinutukoy nila ang bumaril sa amin.

"Ako na ang bahala rito. I'll make sure that bastard will pay for this." Madiing saad ng kasama ko bago kuhanin sa akin ang baril at s'ya na ang nagtago.

Tumango-tango lang ako sakaniya bago pumunta sa aking kotse. Agad nagsalubong ang kilay ko nang makitang sira ang locked ng passenger seat kung saan nakaupo kanina si Rage.

"Putangina mo, Rage!" I irritatingly pressed my lips together bago ko malakas na isinarado ang pinto ng sasakyan.

"Shut up, Zajei. Just fvcking go to my house and I'll follow pagkatapos kong linisin 'to." He fired back bago ako itaboy palayo.

Nakabusangot na pinaandar ko ang aking kotse matapos kong linisin ang sugat ko sa balikat.

I whines in pain. Buti na lang at daplis lang ang tumamang bala kaya hindi ko na kailangang pumunta sa hospital. I hissed after I clean my wound saka ko pinasibad paalis ang sasakyan.

Mabilis ang pagpapatakbo ko ng sasakyan habang iniisip ang isiniwalat kanina noong mga lalaki.

XIV ang tattoo with fvcking thorns surrounding it. Tapos may babae at isa pang lalaki na kasabwat.

Who the hell are they?

Sa sobrang frustration ko ay hinampas ko ang manobela at dumukmo rito pagkarating ko sa bahay ni Rage.

Damn it.

I will fvcking make that bastard will pay for stressing my beauty.

....

I unload my gun hastily before I remove my gear at pabalang na umupo.

"Here." Alok ni Rage ng isang bote ng alak na kinuha ko naman.

"Ayaw kong madamay sina Lolo." I said while lowering my head.

After what happened yesterday, I know that my life is in threat kasama ng mga nakapaligid sa'kin. Ayaw ko namang madamay ang pamilya o ang mga kaibigan ko because they are the only people I have.

I don't know if I can take it if one of 'em will suffer because of me.

"May bantay bawat isa sakanila, Zj. May butler din naman ang grandparents mo kaya hindi sila mapapahamak." Pag-aalo ng kasama ko while I am just busy drinking.

"Can you tighten the security in ZV? Pakidagdagan din ng body guards ang mga kapatid ko at sina Mommy." Mahinang untag ko dahil kahit naman nagtatampo ako sakanila sa ginawa nila sa akin noong party ay hindi ko pa rin kakayanin kung mawawala sila.

"Copy that."

"Also, ask someone to guard my professor pati ang pamilya n'ya. Lalong lalo na si Shan." Dagdag ko pa.

"Name?"

"Mrs. Saviel Acozta."

"Familiar." Tumatango-tangong batid nito habang umiinom sa tabi ko. "I think I already heard her name somewhere else. . . . Can I see her photo?"

Matamang nilingon ko s'ya na tila malalim ang iniisip.

"No."

He chuckled while shooking his head in disbelief. "Ang possessive mo ha. Hindi ko naman aagawin sayo."

"She's not mine, idiot." Nakaismid na sagot ko saka kumunot ang noo.

"Make her yours."

"May asawa." Nakangiting sarkastikong wika ko.

"Ako na ang bahala sa divorce paper nila." He teased na ikinangiti ko.

"Zajei, I know you're in love. Just push it a little more." He added pero umiling lang ako at inubos ang alak na nasa kamay ko.

"I don't wanna anymore. I tried though but it still end up here, ako yung talo."

He hissed before ruffling my hair. "I really thought you're straight."

"Akala ko rin." Mataray na asik ko bago tumayo. "Let's go to the nearest bar."

"Walwal?" I smirked at what he had said bago tuluyang lumabas sa firing range.

I let Rage drive and decide kung saan n'ya gusto mag-bar. Wala naman akong pakialam sa place whether it is the wild one or not. Basta iinom ako ngayon.

Hindi muna ako papasok bukas dahil isa lang naman ang subject ko for tomorrow at kay Ma'am Sav lang 'yon. Also, I don't want to show up at the school dahil sa sugat ko sa balikat.

Dalawang araw na akong absent.

Pagkarating namin sa bar, which I don't know what type is, agad na kaming lumabas at pumasok sa loob.

My mouth form a lopsided smirk when I saw how wild people is. Tama lang ang place para makapag-walwal kami ni Rage hangga't gusto namin.

"Bar counter tayo." Aya ko kay Rage dahil mas kita roon ang mga nagkakagulong tao. "Jack Daniels." Ani ko sa bartender na agad naman nitong ibinigay.

"Jei, your best friends are here." Bulong ng kasama ko sa aking tenga na ikinatigil ko sa pag-inom. I glance at the direction na itinuro n'ya and I saw my squad in there, enjoying the night.

Kung sino ang kasama ko noong nag-Samgyup kami, sila ang magkakasama ngayon kaso lang, wala si Kaios at kasama naman nila si Wave at Ice.

I frowned.

What are they doing here? May pasok bukas di'ba?

"Lipat tayo?"

I shook my head and had another shot. "Don't mind them."

Ilang minuto pa ang nakakalipas ay ilang lalake at babae na ang nag-aaya sa amin ni Rage sumayaw sa dance floor but we declined. Magpapakalasing muna ako bago ako sumayaw doon para wild.

"Yung ex mo, hindi ka ba nagtataka kung bakit wala s'ya?" Nakatiim ang bagang na tanong ni Rage habang sumisipsip sa tequila.

"I did. He's always present at this type of party but he's not here. That's weird." Untag ko before I shrugged my shoulders off.

Ilang minuto kaming nagkatinginan ni Rage bago ito may itinext sa phone n'ya. "Let's ask someone kung nasaan s'ya." I nod at his suggestion.

Nakakapagtaka lang talaga na wala rito si Kaios pero nagawa n'yang sundan kami kahapon noong balak namin silang icorner once and for all pero yung dalawang higanteng ipis lang ang kumagat sa patibong namin. It wasn't easy to trapped them all. Parang alam nila kung kailan sila kikilos at kailan hindi dahil hindi sila nagsasabay-sabay ng pagsunod sa akin tho kahapon noong hindi ako pumasok, alam kong nakasunod sa akin 'yong naka-motor, si Kaios at iyong isa na boss pumatay sa tauhan nya.

Gulong gulo na ako sa dami nila. Dumb shit. Ayaw nalang nilang lalabas lahat.

"Tipsy?" Natatawang tanong ni Rage pero inirapan ko lang s'ya at nagtungo sa dance floor.

It's time to heathen up the floor, babe.

"Hey. What are you doing here?" A cold voice echoed in my mind the moment I reached the dance floor. He grabbed my arm which caught my attention.

Nang lumingon ako rito ay kusa akong napangiti. I turned around and face him with a wide grin on my lips before I started swaying my hips while I'm maintaining my eye contact with the guy.

I know him.

"Zajei."

"You're my so-called-fiancé." Nakangising sambit ko habang sumasayaw sa saliw ng musika.

Ice.

"Goodness, you're drunk." Stress na bulong nito at akmang hihilahin ako paalis ng dance floor ng tumalikod ako sakan'ya and dance flirtatiously. Naramdaman ko ang bahagyang pagkislot niya na mas lalong ikinalawak ng ngisi ko. I can feel everyone's stares but I don't care. What I want right now is to enjoy the night and do my plan.

Unfortunately, kay Ice ko sisimulan.

I know that there is something he knows that I don't. May itinatago sila sa akin tulad nalang ng pagpapalayo n'ya sa akin kina Kaios. That's why I'll try to see his back kung may tattoo ba s'ya.

I need to fvcking find someone who have that tattoo before it's too late.

"Fvck, stop it." Pigil n'ya ng akmang hahalikan ko s'ya but no. I won't kiss someone anymore if it's not Ma'am Sav. I'm not the old Zajei they used to know na hahalik nalang kung kani-kanino. I'm just teasing Ice so I can rip his shirt the moment I got close to him.

"Zaj--"

"Shit." Mahinang pagmumura ko when someone aggressively grabbed my arm at walang pakundangang hinila ako paalis ng dance floor.

Later on, I just found myself in the smoking room with someone beside me. Malakas na isinarado n'ya ang pinto saka ito nilock. Her eyes are burning in fire.

Matalim na tiningnan ako nito before she run her fingers through her hair at mahinang napasabunot dito. I can hear her frustration in saying different profanities under her breath.

Akmang lalapitan ko s'ya when she turned her back at walang pasabing dumukmo sa isang upuan.

"M-ma'am. . ."

"Don't you fvcking do that again, Zajei." Banta nito na parang ikinalambot ng mga tuhod ko. "I fvcking hate you!"

My heart beats louder when I take a quick step forward to see her face pero agad itong nakaiwas at isang malakas na pagkalabog ang nangyari. She just slammed her hands at the table before she face me unwillingly.

"Why are you doing this to me?" She asked like a hush na ikinaiwas ko ng tingin.

She seems vulnerable.

"What do you mean? Ice is my fiancè. I can do that everytime I w-want." Nakaiwas ang tinging sagot ko bago lumunok ng sunod sunod.

Kailangan kong panindigan yung sinabi ko sakan'ya na hindi ko sila guguluhin. I should stay away from her for the meantime because I don't want her family at risk. I know for sure na kilala s'ya noong nagtatangka sa buhay ko dahil lagi ko s'yang kasama.

"Fiancè." She laughed sarcastically before lowering her head. "Tinanggap mo na pala." I can hear the disappointment on her voice na mas lalo kong ikinakaba.

I can feel a huge lump on my throat na kahit anong paglunok ang gawin ko ay hindi matanggal-tanggal.

"S-sav--"

"You didn't show up for two days and then now, I'll saw you with that moron. . . Y-you're giving him a dance he doesn't deserve. I was supposed to be on that spot, Zj. Not him or not anyone else." Her possesive tone got back and the next thing I know, I am now pinned on the wall while our lips are interlock.

She bit my lower lip hard dahilan upang mapangiwi ako dahil nalasahan ko ang dugo doon. Hindi pa nga gumagaling ang sugat ko sa gilid ng labi ko, mayroon na namang bago.

"I hate you. I hate you for making me feel this way. I hate you for avoiding me. . . I fvcking hate you for doing all of these. I hate you for making me feel the sincerity on missing you by my side all the time." Unti unting umawang ang labi ko nang makita ko ang pagpatak ng luha sa mga mata n'ya.

She lowered her head and place it on top of my shoulder.

I can smell her intoxicating scent with a hint of alcohol kaya alam kong lasing s'ya. Namumula rin ang mukha n'ya kanina pero alam kong kahit nakainom s'ya, she's still good to go.

"You shouldn't have approach me in the first place if you'll just leave me behind." Bulong nito na ikinapikit ko.

Ramdam ko ang paninikip ng dibdib ko sa bawat salitang binibitawan n'ya. Clearly, I am hurting because I know that I hurt her.

I am hurting her.

"What do you want me to do?" I asked while holding her waist to support her dahil parang ano mang oras ay pwede s'yang matumba.

"Don't flirt. You told me before that you're only flirty when it comes to me then why on earth I'll saw you flirting with him? The audacity, Montero!" Instead of the fear I should felt because of her voice, hindi ko

napigilan ang isang ngiti na kumawala sa labi ko.

"Are you jealous?"

"Of course, I am. I have the rights to be jealous because you fvcking told me that you love me. You make me feel so special and then now, *you're making me feel like I was nothing to you."*

I never thought that she's this talkative when she's drunk. Ngayon ko lang kasi s'ya nakasama ng lasing dahil ako lagi ang inaalagaan n'ya kapag nalalasing ako.

Para ngang nawala ang pagka-tipsy ko dahil sakan'ya.

"Why aren't you talking? Are you thinking of that idiot guy?" She's frowning while tapping my cheeks.

I furrowed my brows. "Who's idiot guy?"

"That Hilton! Argh!" She rolled her eyes na mas lalo kong ikinangiti.

Jusko, sabi na marupok ako.

Parang noong isang araw lang sinabi kong lalayo na ako tapos ngayon kulang nalang halikan ko s'ya.

I miss her.

"Then now you're smiling like an idiot. I'm the one who's with you, so fvcking think of me rather than anyone else, Zj!" Palatak nito na tuluyan kong ikinatawa.

Dahan dahan ko s'yang ikinulong sa mga bisig ko bago halikan ang sintido n'ya.

"Don't react that way, Ma'am. I might think that you're in love with me." Suot ko ang isang maliit na ngiti habang sinasabi 'yan na ikinatigil n'ya.

Her features became serious before she held my cheeks using the warmth of her hands.

"What if I am?"

I chuckled and run my fingers on my hair. I fix some strand of it and gently place it behind my ear.

"You must be kidding me, Avey. You have a family. You love your daughter." Bulong ko sakan'ya habang hawak ko hawak ko s'ya.

"But I don't love my husband."

I smiled bitterly.

"My Mom and Dad marry each other because of me even if they do not love each other romantically. You don't know how much it hurts for a young child to be left behind because her parents separated. I was just eight years old that time, Avey. Come to think of it, Shanen is much more younger than me. She's just turning five this week at isipin mo nalang kung ano ang mararamdaman n'ya kung maghihiwalay kayo ni Kuya Seth." I kissed the bridge of her nose after I wipe her tears away. "As much as I love you, Sav, hindi ko kayang manira ng pamilya. I love your daughter. Hindi ko kaya na magalit sa'kin si Shan just beacuse I insisted my feelings for you. I love you but I also love my principles."

My tears fall while we are staring at each other eyes. I gave her a smile bago ko mas higpitan ang pagkakayakap sakan'ya.

"But I-i love you, Zj."

Tila tumigil yung mundo ko when she said those words. That fvcking words that I never imagined she would say ever.

Isa isang pumatak ang luha sa mga mata ko. I'm happy but at the same time. . . I felt so defeated.

I can't risked her.

Mawawala lahat ng pinaghirapan n'ya kapag ipinaglaban ko s'ya ngayon. Yung mga magulang ko, yung mga stalkers at yung pangalan n'ya. There's a lot of obstacle we should face that may conquer the rest.

I can't let her suffer.

"Sav naman." I chuckled awkwardly before I move away. "Don't say that. Lasing ka, eh."

Pilit kong iniiwas ang tingin ko sakan'ya at akmang aalis na ako when she get my arm at malakas akong hinila papunta sakan'ya causing for me to bumped into her body.

I was stunned.

"I may be drunk but I am not like you who have an amnesia the other day." Seryosong saad nito before she cupped my face and crashed my lips into her. "Believe me when I say I love you, dumbass."

"Ma'am parang ano." I laughed and shook my head in disbelief. "Tara na, iuuwi na kita."

"Stupid! That's not what I want to hear!" Inis na batid ni bago ako hampasin sa balikat na ikinasigaw ko.

Damn, yung tama ko ng baril sa balikat ang nahampas n'ya.

"What happened? Oh my God! You're bleeding!" Her eyes widen when she saw my white croptop have a stained of blood at the shoulder blade. "W-where did you get that?" Naguguluhang tanong nito.

I just shook my head at kinuha ang kamay n'yang akmang hahawakan ang sugat ko.

"Don't."

"Tch." She hissed before getting my hand and pulled me out of the parking lot.

Hindi pa man kami nakakapasok ng tuluyan sa carpark ay may humila na agad sa kamay ko at humarang sa daanan namin.

"Dammit, get out of our way." Inis na bigkas ni Ma'am habang hinahanap sa bag n'ya ang susi ata ng sasakyan because I can see her car few meters away.

"Rage." Nambabantang sambit ko sa pangalan ni Rage ng tila napako ang mga mata n'ya kay Ma'am.

Unti unting lumingon ito sa akin with a wide grin on his face saka ulit tiningnan si Ma'am na parang binuhusan ng malamig na tubig. Rage' reaction reflect hers the moment their eyes met.

"She's your professor, Zajei?" Hindi makapaniwalang tanong ni Rage na mas lalong ikinagulo ko.

I slowly nod my head while frowning my brows.

"Sakan'ya ka in love ngayon--"

"Shut the fvck up!" I irritably cut him off and send him death glares but he just lick his lower lip and cross his arms while looking directly at Ma'am Saviel.

"Looks like the divorce will be process as soon as possible." Nakangising batid ni Rage before tilting his head to the side. "Right, *Savi?*"

"Shut up, Reagan."

-----//-----
A:N: I really have second thoughts on publishing this chapter kasi parang masyado pang maaga but yeah, here it is.

Hope you like it!

Chapter 35

Zajei's POV

"Why the hell did you know each other?!" Sigaw ko while I'm on the road with Rage dahil hindi ko na nagawa pang sumama kay Ma'am.

She just literally grabbed Rage' arm at dinala ito sa kung saan tapos hindi na siya bumalik pa.

Si Rage nalang ang nagsabi sa'kin na sinundo na raw ito ng asawa n'ya which is partly true somehow dahil nakita ko nga ang aswang na sea creature na bitbit si Sven palabas ng bar.

Damn it.

Nakakainis kaya! Ang lakas manghila ni Ma'am kanina tapos iiwan din pala ako sa ere pagkatapos nilang mag-usap ni Rage.

"Reagan!"

"Easy, Zajei Loure." Natatawang bigkas nito habang abala sa pagd-drive. "Kaya pala familiar si crush mo, s'ya pala si Savi."

Inis na napahilamos ako sa aking mukha bago s'ya tingnan ng masama. "Can you just fvcking tell me why do you know her?"

"She's a good friend."

"Ayan lang?" Naninigurado kong tanong dahil bitin ako sa sagot n'ya. "Where did you met her?"

"California. . . Baka nakakalimutan mo kung ano ang apelyidong hawak n'ya bago s'ya nagpakasal sa asawa n'ya." He shrugged his shoulder and playfully looked at me. "Too bad, hindi mo s'ya nakilala noong nasa US ka pa edi sana wala s'yang asawa ngayon tapos *baka* ikaw pa ang girlfriend n'ya." He chuckled loudly reason for me to frustratedly slammed the dashboard.

"You moron! Hindi ka nakakatulong!"

"Hey ako nagbibigay ng info sa'yo!" Bwelta nito pero inirapan ko lang s'ya while trying to compose myself.

"*James.*" I mumbled under my breath at inalala kung ano ang koneksyon ng pamilya n'ya sa pamilya ko. Agad akong napasinghap nang maalala ko ang isang bagay. "Damn it!"

"Ano? You remember it now?"

Hindi ako nagsalita bagkus ay napasabunot lang ako sa sarili kong buhok.

Tangina, how can I ever forget that surname? Ayun ang katulong sa kaso na hinawakan ng grandparents ko before they died!

"Rape, frustrated murder and child abuse, plus smuggling. Atty. Hilda Corten handled one of the top mystery case in New York City together with Atty. Aviela James. Even the Great Prosecutor Saijen

Corten helped solving the mystery. To sum it up, as expected, they won. They leave a legacy but ended up lying in a coffin. . . Months after they won the case, their lifeless body found in their own office. Murderers left no trace behind---"

"Enough!" I screamed while holding both of my ear.

Slowly, my tears falls endlessly. My eyesight became blurry habang nakatingin ako sa kawalan.

That experience left a big scar on my mind. It left me a traumatic experience because I was the one who first saw their lifeless bodies. All of 'em. My grandparents are pinned of the wall, their hands are tied up and it looks like they made fun of 'em.

The autopsy showed na mula sa malayo sila binaril pero it also resulted that they tortured them first. Ang daming sugat sa katawan nila. Their bloods are scattered all over the room.

They assassinate them but they traumatized them first.

I saw in my own eyes how Atty. Aviela James hang on the wall with multiple gun shot. I clearly saw the exact place kung saan sila natagpuan na walang buhay.

I tried to forget that moment.

But I definitely can't.

I had several nightmares because of that kaya matapos ng burial ng grandparents ko ay agad akong iniuwi ng magulang ko sa Pilipinas. They didn't let me stay at our house in New York dahil paulit-ulit ko lang naaalala ang lahat.

I also remember seeing a psychologist to seek for help which results good things but it didn't help me overcome it all.

What I need that time is my parents but nah, ano pa nga bang aasahan ko sakanila? I always saw myself ended up with my grandparents at my father side kasama ni Uncle Vonny.

"Zajei, hey." Rage held my back which made me blink multiple times. "I-i'm sorry."

"It's fine. I'm good." Saad ko saka ako lumabas ng sasakyan dahil andito na pala kami sa lugar kung saan ko dinala si Ma'am noon.

"Ma'am Saviel is Atty. Aviela's daughter?" Nakakunot ang noo na tanong ko when he parked the car well. He nod his head while massaging his fist.

"She is."

"James family always visited us in NYC, bakit hindi ko man lang s'ya nakilala?" Naguguluhang tanong ko dahil malapit naman ang pamilya namin sa isa't isa.

I'm just wondering.

"Savi spend her college life in Europe, France to be specific." He looked at me before a teasing smile came up on his lips. "Kung sumama ka lang noon sa'kin sa France to visit her, edi sana kayo siguro ang kasal ngayon---"

"Stop it, Reagan!" I cut him off bago ako maglakad papunta sa race track.

Naalala ko dati, he asked me to come with him papunta sa France to visit her friend but I declined dahil mas gusto kong tumambay sa law firm. Then now, malalaman ko na si Ma'am pala ang friend n'ya na 'yon? Damn it.

Kung alam ko lang, edi sana noon palang pinakasalan ko na s'ya tutal legal sa France ang same sex marriage.

But, I'm still underage that time. Siguro papakasalan ko s'ya pero ipapasa ko yung mga papeles kapag nag-eighteen na ako para legal.

Pero teka nga, bakit ko ba iniisip 'yon eh kahit ano namang gawin ko hindi ko na mababago na kasal s'ya ngayon doon sa sea creature na aswang?

"Pero alam mo, nagtatampo ako kay Savi. I am her best friend! Bakit hindi man lang n'ya ako inimbita sa kasal n'ya? Heck! I don't even know na ikinasal pala s'ya kaya hindi ko alam na she's an Acozta now." I glared at him while clenching my jaw. "Pero pwede pa naman ulit s'yang magpakasal."

"Kapag hindi ka tumigil d'yan, sasagasaan kita." Pagbabanta ko while starting one of my motorbike's engine.

"Sayo naman s'ya magpapakasal, bunso." He teased pero inirapan ko lang s'ya at mabilis na pinasibad ang motor ko.

I really hate him!

Pinapaasa ako ng hayuff.

Asang asa na nga ako kay Ma'am kasi nag-I love you s'ya sa akin kanina tapos dadagdagan pa n'ya. Punyeta, minsan hindi rin nakakatuwa na sobrang supportive ng mga nakapaligid sa'yo kasi madedemonyo talaga yung utak mo.

"Zajei si Savi!!"

"Pakyu, Rage!" Sigaw ko while removing my helmet.

Nakailang ikot na ako at lahat pero hindi pa rin naaalis ang frustration sa sistema ko. Pakiramdam ko nga ay mas tumaas lang ang tensyon.

"I know what your family did to you." He says while offering me a bottled water na agad ko namang kinuha.

Bahagya akong napamaang sa sinabi n'ya but I just ended up shrugging my shoulders.

"Jei, bakit ka pumayag?" He asked like he was so disappointed. "Sav told me that you were engaged with that---uh, what's his name again? Ash Hikoz? Ile His--"

"Ice Hilton."

"Yeah, right. That Hilton guy." Sarkastikong umupo ito sa tabi ko habang hinihilot ang sintido n'ya. "Mahal ka naman pala ni Savi, pakasalan mo na. Ako na ang bahala sa divorce nila ni Seth basta ibahay

mo na agad iyong kaibigan ko. Hindi kana lugi do'n. Maganda, sexy, magaling magluto, matalino. Hindi nga lang s'ya mabait ng sobra pero maalaga naman 'yon tapos palaging mabango. Ang swerte nga ng mapapang-asawa ni Savi--"

"Can you stop calling her Savi? Naiirita ako." Putol ko sakan'ya bago s'ya irapan ng matalim.

"Why man ganon kumare?" Parang isang baklang tanong nito na muntik ko nang ikatawa.

Ghad! He really knows how to calm me down. Ibang iba s'ya kapag wala s'ya sa loob ng korte.

"It sounds like. . . *baby*." I whispered the last word before avoiding his gaze but later on, his loud laughter echoed.

"Damn it, Zajei! Sa'kin ka pa talaga magseselos?" Natatawang litanya nito na ikinasimangot ko. "Savi talaga ang tawag namin kay Saviel simula pa noon rather than Sav. Like you, she doesn't like that pet name pero wala rin naman s'yang nagawa."

"Namin? May iba pa kayong kaibigan?" Nagtatakang tanong ko na bahagya nitong ikinatigil.

He paused a bit before nodding his head.

"Yup. Si Yalei."

"Who's that?" He shrugged his shoulder bago ituon ang mga kamay sakan'yang likod for support.

"Liallé Aragon, Sav's best friend." Nanunuksong tiningnan ako nito bago tapikin ang aking kamay. "Gusto mo puntahan natin si Sav sa bahay nila? Itakas natin sa asawa n'ya."

"Dimwit." I rolled my eyes on him bago tumayo. "Make sure na hindi magagalaw ng magulang ko si Ma'am. I don't want her name to be involved with this mess."

He hissed before shooking his head. Itinaas n'ya rin ang index finger n'ya bago ngumiti ng nakakaloko. "Whether you like it or not, kasali na sa gulong 'to ang babaeng 'yon. Sav won't let you dive in this mess alone knowing that she loves you."

Agad akong pinamulahan ng mukha when he says that Ma'am loves me. Fvck shit naman kinikilig ako.

"But you know what? You can easily control everything in your own hands. Mas mayaman ka sa magulang mo, Zajei. Na sa'yo lahat ng assets ng grandparents mo idagdag pa ang pera mo sa stocks. . .You can even protect Saviel on your own. Huwag mong isipin ang gagawin ng magulang mo sakan'ya, mas makapangyarihan ka sakanila." He smiled devilishly before winking at me.

"They are still my parents, Rage." I said out of nowhere.

"But are they being one to you? They are manipulating your life. They always bring mess and chaos, Zj. . .So for once, choose your happiness over them. Stop obeying their bullshits." He pressed his lips together before sticking his tongue out. "In short, call off the engagement and make Saviel yours."

I chuckled at her remarks bago umiling-iling. "Too supportive, Rage. May I tell you, may asawa 'yon."

"You really care for her husband that much?"

"Not really because I know that Ma'am doesn't love him but. . . I care for her daughter." I lowered my head at pagak na ngumiti. "I've been on that situation kaya bakit ko ipaparanas 'yon kay Shanen?"

"Edi kunin mo 'yong loob noong bata. Sa isang araw na ang birthday n'ya hindi ba?" I nod my head as a response. "Sav invited me earlier kaya 'wag ka nang pumasok bukas sa university, hanap nalang tayo ng ireregalo sa anak n'ya."

"Tangina mo masisira ang future ko sayo." Himutok ko dahil s'ya pa ang nag-uudyok sa'kin na huwag pumasok.

"Zajei, inaayos ko nga ang future mo para kasama mo do'n yung mag-ina. Kahit naman hindi ka pumasok bukas okay lang kasi kahit hindi ka maka-graduate ay may company ka naman. Hayaan mo na muna 'yon. Isipin mo nalang ngayon kung paano mo makukuha si Sav."

"Teka nga!" I whined while frowning. "Bakit mo ba ako ipinagtutulakan kay Ma'am? Akala mo ba madali ang pinapagawa mo?"

"Oo. You made her fall in love with you might as well, make her yours, too." He let out a victorious smile na tila nanalo s'ya sa lotto. "If you just know Saviel, baka hindi mo na 'yon pakawalan."

"Diploma is what I need right now."

"Weh? You don't need Savi?"

"Sige, sama na rin natin s'ya."

"Marupok ang hinayupak." He mockingly says before getting his phone from his pocket. "Anong pangalan ng anak n'ya?"

"Shanen Sevrix." I shrugged and looked up to the sky.

Tuwing tumitingin ako sa night sky, si Ma'am ang pumapasok sa isip ko. I remember that she doesn't want the moon neither the sun, what she want is the sky.

Tuwing gabi rin kami madalas magharutan noon ni Ma'am. That always happen noong hindi pa kami masyadong close, yung time na sobrang cold n'ya pa, noong time na hindi pa s'ya ang gusto ko.

Hindi pa s'ya yung mahal ko.

Pero bobo pumana si Kupido. Kung hindi lang talaga ako mahal ni Ma'am, ako na ang papalit kay Cupid. Pwet n'ya ang papanain ko, putangina n'ya.

"Babae pala anak n'ya."

"Stupid." Mahinang komento ko.

As time goes by, napapansin ko na parang nakukuha ko na yung ibang expression ni Ma'am. Idiot, moron, stupid, name it. Parang lagi ko na rin yung nasasabi bukod sa pagbibigay puri sa kagandahan ko.

"Na-meet mo na ba 'to?" He asked out of a sudden at nang tingnan ko ang tinitingnan n'ya, I saw Shan's picture on his phone's screen.

"Where did you get that?" Naguguluhang tanong ko pero ipinakita n'ya lang ang convo nila ng investigator n'ya. "Lahat ba talaga ng gusto mong malaman nalalaman mo?" I curiously asked dahil parang kapag may ginusto s'ya, malalaman n'ya talaga.

He smiled mischievously before looking upwards na tila nag-iisip. "Maybe not all. Kasi kung nalalaman ko lahat ng gusto ko, why didn't I know that she likes me before it's too late?"

"What do you mean?"

"Dati kasi noong nasa law school pa ako, may naging crush ako. 2 years ko s'yang naging crush tapos as time goes by, it's fading because she have a boyfriend. Tapos noong totally na wala na, saka s'ya nakipag-break sa boyfriend n'ya and confessed that she likes me. . . Eh ayaw ko na no'n sakan'ya kasi firstly, wala ng thrill. Second, wala ng feelings. Ang tagal tagal n'ya eh kaya nagsawa ako." Isang malutong na tawa ang pinakawalan ko habang umiiling.

Tatanga-tanga talaga ang lalaking 'to.

He loves the thrill that much, eh.

"Bobo ka, Rage." I commented pero ngumisi lang ito at hindi na ako pinansin. He just keep on scrolling on his phone's screen.

"Ano ba ang gusto nitong anak ni Sav? Sabihin n'ya lang at ibibigay mo naman."

"Kapatid." Simpleng sagot ko na ikinatigil nito. He looks at me habang nakaawang ang mga labi na ikinangsi ko. "She want a little brother or li'l sister. . . . So, tell me, how can I give her that?" I arch my brow at him which made him gulped.

Kahit naman kasi ako ay hindi makapaniwala noong sinabi 'yan ni Shan. If it is material she was asking for, ibibigay ko talaga pero kapatid? Really? Saan ako kukuha ng sperm na ipuputok sa Mommy n'ya?

"Hoy Reagan magsalita ka d'yan. Ano? Na-stroke lang ang peg, Attorney?"

He glared at me for a second before turning his phone off. "Matalino ka di'ba?" Mas lalong tumaas ang kilay ko sa sinabi n'ya pero nanatiling seryoso ang ekspresyon nito. "Gamitin mo ang utak mo, buntisin mo ang Mommy n'ya."

"Tangina mo, nag-iisip ka ba?" Singhal ko na bahagya n'yang ikinapitlag.

"Oo, malamang! Ikaw na nga ang binibigyan ng tips."

"Yung mga tips mo hindi pang-abogado. Makakasuhan ako sa mga ibinibigay mong payo, tangina ka." Tumataas ang boses na sumbat ko pero inirapan lang ko ng lalaki.

"Eh kasi naman Zajei, I just want you to be happy."

"Breaking someone's family will never make me happy, Reagan." Mariing saad ko bago tumayo.

Akmang maglalakad na ako paalis nang naramdaman kong sumunod ito sa akin. Marahang inakbayan ako nito bago ihilig ang ulo n'ya sa'kin.

"Is that what you're afraid of?" I nod my head. Ayaw ko naman talagang makasira ng pamilya, ever.

"Maghihiwalay din ang dalawang 'yon, trust me."

"Wala akong pakialam. Ayaw kong masaktan si Shan."

"Hindi ko pa nam-meet ang anak ni Savi but I can say na matalino 'yon just like her mother." He stated which I definitely agreed. "Matalino si Shanen kaya maiintindihan n'ya kung ipaglalaban mo ang Mommy n'ya. . . Because Zj, even since Atty. Aviela's death occurred, Saviel's attitude got worst. She became aloof and snob. Although ganoon naman talaga s'ya but it just became worst. Hindi rin s'ya palangiti but trust me, madali lang s'yang pasayahin. A simple things or greet can make her happy even if she's not that showy. . . and I can also tell that she loves you. Tipsy man s'ya kanina pero alam kong alam n'ya ang sinasabi n'ya. Hindi 'yon katulad mo na mabilis malasing. She also have one word. Kapag may sinabi s'ya, gagawin n'ya. Kapag sinabi n'yang mahal ka n'ya, ihanda mo ang sarili mong matali sa kama--"

"Rage!" Namumulang putol ko bago umiwas ng tingin.

Images of I and Ma'am Saviel on the bed with intimate contact makes my body react on different sensation. It brings unknown feelings that is unfamiliar to me but one thing I am sure of is, I am feeling the need of wanting her.

"Kung hindi mo kayang ibigay ang hinihingi ni Shanen na kapatid," he paused before he looks at me na parang dapat alam ko na ang ibig n'yang sabihin.

I gulped.

If I can't give her a sibling, bibigyan ko s'ya ng kalaro.

Something she won't forget.

Saka ko na s'ya bibigyan ng kapatid sa'kin, ibibigay ko muna sakan'ya ang bagay na sure akong ikakagalit ni Ma'am.

....

"Ang ganda."

"I know." I flipped my hair before winking at Rage.

Isang nandidiring tingin ang iginawad n'ya sa akin saka nagpatuloy sa pagtingin ng mga pets.

"Jei, look," he pointed something on my right kaya wala sa sariling napatingin ako rito. "Ang ganda di'ba? Baka pwedeng ayon nalang ang iuwi natin." He smiled cutely at me pero inirapan ko lang s'ya at nilampasan.

"Kung gusto mong buhayin tayong dalawa ng kaibigan mo, 'wag mo 'kong idamay sa kalandian mo." Paano ba naman, gusto n'yang iuwi namin ang sales clerk.

Jusko, kung alam lang n'ya kung gaano kaselosa ang kaibigan n'ya, ewan ko nalang. Baka si Ma'am ang magbaon sa amin sa hukay kapag nalaman no'n na may iniuwi akong babae.

"Pero really, ang ganda n'ya. Tapos 'yong katabi n'ya ang gwapo, ha."

"I don't care." Mariing saad ko bago lumapit sa isang babae which I think is the owner of this pet shop.

Gaya kasi nang sinabi ni Rage kagabi, hindi ako pumasok sa university. Tangina tatlong araw na akong absent pero babawi nalang ako next time. For sure nagr-review nalang sila for finals at projects making.

"Yes? What can I do for you?"

"Do---"

"May ahas ba kayong tinda, Ate?" Singit ni Rage na bigla nalang sumulpot sa tabi ko.

I glared at him but he just playfully wink at me.

"Ahas po? Anong type po ba ang gusto n'yo?" Inosenteng tanong ni Ate na para bang namamangha pa sa mukha ni Rage.

Natutulala ba naman.

"Yung marunong po sana mang-ahas ng may asawa. Kailangan lang po talaga namin 'yon para sa ikauusad ng love life ng kaibigan ko."

"Damn it. Shut up!" Singhal ko sa deputang abogadong 'to bago s'ya padalhan ng mga nagbabantang tingin. I turned my gazes at the woman which is suppressing her smiles. I cleared my throat to have her attention na malugod naman n'yang ibinigay.

"Can I see the dogs?" Seryosong tanong ko na tinanguan naman n'ya. Matamang nakasunod lang kami sakan'ya ni Rage habang gumagala ang tingin ko sa loob ng pet shop.

Pang-ilan na 'to sa napuntahan namin dahil walang pumapasa sa standards ko. Actually, I don't have any standards, wala lang talaga akong nagugustuhan.

"This is our dog corner. . ." Marami pa itong sinabi pero hindi ko na napakinggan pa when my eyes got fix on the two white puppy that are peacefully sleeping.

Naaliw na lumakad ako papalapit dito at may pag-iingat na hinaplos ang kanilang ulo. I smiled when the puppies open their eyes and rubbed their cute head at my palms.

Agad akong napahagikhik when the cute little one lick my hands saka ito tumahol.

I turned my attention at Rage na ngayon ay nakatayo sa likuran ko katabi noong babae na owner.

"Looks like you already choose that cuties?" Nakangiting tanong ni Rage na agad kong tinanguan.

"That is one month-old Samoyed puppies, Ma'am."

"What's the gender?"

"Girl po ang nasa kanan n'yo tapos boy po kaliwa. They are twins po." My eyes twinkles when I heard her answer. I also asked her to bring the puppies outside their cage at nang makaalpas ang mga aso, agad itong tumakbo papunta sa akin.

"Hello there, babies." I said in my small voice while petting them. Inamoy amoy ko ito and luckily, they

smells good. They're also soft and huggable.

I wanna take them home.

"I'll take them." Nakangiting pahayag ko habang nakatuon ang atensyon sa aso na nasa kanlungan ko. "Can I take them with me today?"

"Opo, Ma'am. Aayusin ko lang po ang papers." Agad na nagpaalam ang babae leaving me and Rage alone together with this little whitey.

"What will be their name, Zj?" Tanong ni Rage habang hinahaplos nito ang mga aso na nakapikit sa lap ko.

"I don't know. I'll let Shan to give their names dahil magiging sakan'ya naman 'to." I shrugged my shoulders at muling hinalikan ang aso.

Nalaman ko naman kasi na kakatapos palang paliguan ang mga aso na 'to at ako pa lang ang unang customer na lumapit sakanila kaya okay lang. Hindi rin naman ako maarte pagdating sa mga hayop dahil maraming nakapaligid sa akin na ganon.

Nangunguna na ang mga kaibigan ko at si Rage.

Charot.

"You'll buy that two?"

Bahagya akong napatingin sa kandungan ko kung saan nakaunan ang mga aso saka ako ngumiti. "Yeah."

"Ang mahal n'yan. Alam mo namang it is rare to find identical twin puppy--"

"It's not a problem. I'll take them both." Nakakunot ang noo na binalingan ko s'ya bago buhatin ang dalawang aso.

Nakangising umiling si Rage at para bang wala na s'yang magagawa sa tinging ipunupukol n'ya.

"Balak mong ibigay parehas 'yan kay Shan?" Makaraa'y tanong n'ya na agad kong tinanguan. "Are you serious?! Goodness Zajei, malalagot tayong dalawa kay Saviel knowing that, that puppies are the most expensive one."

"Oh?" Bored na tinaasan ko s'ya ng kilay bago sumandal sa upuan at nakipaglaro sa mga aso. "Kay Shan ko naman 'to ibibigay hindi kay Ma'am."

"Ewan ko sa'yo!"

"Bye." Nakangising nakasunod ang tingin ko rito when he left me behind at nagtungo sa kung saan.

It's not a problem tho dahil babalik din naman s'ya.

Malayang nakikipaglaro lang ako sa mga aso habang iniintay yung owner na hindi rin naman nagtagal ay bumalik na. Even Rage came back pero may hawak na itong hamster.

"You'll buy that?" Curious na tanong ko habang tinitingnan ang mga papeles.

"Oo? Cute naman 'tong parrot ko." He smiled at the animal na ikinasalubong ng mga kilay ko.

"Parrot? Hamster 'yan, Rage. Bobo ka ba?" Nakairap na batid ko na parang pinaparating sakan'ya na ang bobo n'ya.

"Parrot pangalan n'ya. Ikaw ang bobo."

"Putangina mo." Bored na balik ko bago pumirma. I turned my gazes at the woman at my sides saka nito iniabot ang last paper kung saan nakalagay ang presyo.

"254,300 pesos?!!" Nagugulantang na bulaslas ni Rage na nakahakot sa ilang atensyon ng mga nakapaligid sa amin dahil may dalawang staffs na inaayos yung dalawang puppy. "Anong klaseng aso 'yan? Gold?"

"Shut it, Rage."

Supladong umalis ito at pumunta sa pinuntahan n'ya kanina habang inilalabas ko naman ang cheque book ko dahil kulang ang cash na dala ko ngayon. Ayaw ko namang ipacredit dahil masyadong malaki ang amount.

"Here." Simpleng nginitian ko ang nakangiting babae sa tabi ko bago iabot ang cheque. Nakangiting tinanggap n'ya ito bago ibinigay sa'kin ang isang note para sa mga kailangan ng puppies at yung sa vet para sa check ups nila.

Hindi na ako nagtagal pa sa loob dahil agad rin akong lumabas after doing what should I do. Katulong ko rin sa pagdadala ng mga puppy si Rage na hindi na binili pa ang hamster na hawak n'ya kanina.

"Why didn't you buy the hamster?" I asked right after we left the place.

"Baka katayin ako ni Savi kapag nakita n'ya akong may hamster."

"Why?"

"She hates it." Mahinang tumawa ito saka ako mabilis na nilingon. "Takot 'yon sa hamster kahit na napakasuplada ng babaeng 'yon."

Isang mapaglarong ngisi ang kumurba sa labi ko habang nakadungaw sa bintana. I didn't know that she's afraid to that cuties. I mean, okay lang naman na takot s'ya kasi kahit ako naman may kinatatakutan pero I didn't expect na sa hamster talaga.

I chuckled mentally.

"Rage, turn over. Let's go sa mall." I smirk in mischievous way nang nagtatakang sinunod nito ang sinabi ko.

Pagkarating namin ay hindi ko na s'ya pinababa pa dahil walang kasama ang mga babies ko sa kotse kaya doon nalang s'ya.

Agad akong nagtungo sa pwedeng bilhan ng mga stuff toys at agad akong napangiti when I saw the one I was looking for.

Si Shan ang may birthday bukas pero pati sa Mommy n'ya may regalo ako.

Napakabait ko talaga.

"Love, I want that!" Rinig kong saad noong isang babae in a bossy way. Mukhang mag-jowa sila noong boy na kasama n'ya dahil bukod sa sobra ang pagkakadikit ng mga katawan nila, yung endearment din na ginamit noong girl.

Nang marealize ko na nag-iisa nalang iyong hamster na fluffy ay agad ko itong kinuha at nagtungo sa counter.

I smirk.

Rinig na rinig ko kasi ang bangayan noong mag-jowa. Taena noong babae parang mamamatay kung hindi makukuha ang stuff toy na 'to. Ang dami dami pang iba roon na medyo naiba lang ang design pero ito talaga ang pinuntirya.

Sorry nalang sila, kay Mommy Sav 'to.

Ngiting wagas akong naglakad pabalik sa parking lot habang hawak ang paper bag na naglalaman ng hamster na pwedeng yakapin sa gabi.

It is not actually just a simple fluffy stuff toy dahil pwede s'yang gawing pillow. Ang cute nga eh pero feeling ko talaga ay magagalit sa'kin si Ma'am dahil dito.

Paano ba naman, kahit cute iyong stuff toy ay parang nang-aasar ang mukha.

I chuckled under my breath.

I miss her already.

Kung pwede ko nga lang ibulsa si Ma'am ay ginawa ko na kaso may kung anong pumipigil sa akin. Ayaw ko pa. Hindi talaga ako ready maging kabet knowing that our feelings our. . .*mutual.*

Tuwing iniisip ko talaga iyong confession n'ya ay parang tumatalon-talon yung maharot kong puso. Tila may nagrarambulan din sa sistema ko because her confession was so impromptu. Para ngang laging wala sa timing kung umamin kami sa isa't isa.

"Sa wakas nakabalik ka rin. Akala ko hindi kana babalik." OA na hatid ni Rage the moment I open the passenger seat.

"Wala pa akong thirty minutes nawawala miss mo agad ako." I mocked but he just rolled his eyes at pinasibad na paalis sa mall vicinity ang sasakyan.

"Saan kita ihahatid mahal na prinsesa?" Mababakas ang sarkasmo sa boses n'ya na palihim kong ikinatawa.

"Sa misis ko."

"Anaconda."

"Ganda kong ahas."

"Bulok ka naman mang-gapang."

"Gapangin ko bukas si Ma'am."

"Scam." Minsan talaga nakakapagod makipag-usap kay Rage dahil lagi kaming may sagot sa isa't isa.

Wala eh, pride ang usapan kapag nagtatalo kaming dalawa kahit maliit na bagay pa 'yan.

"Kung gusto mong gapangin si Sav. ." Sa ngiti na nasa labi ni Rage ay alam ko nang kagaguhan ang susunod n'yang sasabihin. "May posas ako. Papahiram ko sayo."

"Iposas ko s'ya sa kama?" Sabay ko sa trip nito na ikinahalakhak n'ya.

"Baka ikaw ang iposas no'n. Mukha pa namang wild si Saviel."

I glared at him because I felt like I should. Ayaw ko sa tono n'ya. Feeling ko may sasabihin na naman s'yang hindi ko magugustuhan.

"S'ya may anak na. Ikaw wala pa. Anong binatbat mo ngayon eh virgin ka?" Halos bumuga ako ng apoy sa sinabi ni Rage na sinundan pa ng parang demonyo na tawa n'ya.

Tama naman s'ya. Virgin pa rin ako kahit minsan ay parang hindi. Mukha lang talaga akong manyak pero virgin pa ang katawan ko pero yung utak ko hindi na.

Dzuh! May kaibigan akong mga lalaki. I like bar hopping. I once like making out with strangers dati but I never did taking myself at the bed with someone else.

But I watch some x-rated films because of my friends. May time pa nga na sabay sabay kaming nanood no'n kasama ang mga kafling nila kaya ang ending, umalis ako because I felt uncomfortable.

Hindi man kapani-paniwala pero conservative ako. I want my first love to be my first or rather, I want my partner for life to be my first.

"Ano na? Kailangan mo na ba ng mga tips about different positions? I can recommend you some books or you can watch naman---"

"Shut up." Namumulang putol ko sakan'ya saka ako dali daling bumaba ng kotse at kinuha ang mga puppies. Natatawang sumunod naman si Rage saka kami pumasok sa building ng condo ko dahil dito ko napiling mag-stay for today. Masyado ko nang nagugulo ang buhay ni Rage, kailangan n'ya ring mag-enjoy kahit na nabubwisit ako.

"Iiwan na kita rito? Sure ka?" Naniniguradong tanong nito habang sinisingkitan ako ng mga mata.

"Oo ngaaa!"

"Baka mamaya manood ka ng porn d'yan ha!"

"Reagan, isa kang malaking PUTANGINA!!" Inis na inihagis ko sa direksyon n'ya ang throw pillow habang pinagmamasdan kong matulog ang mga aso. "Lumayas ka na nga! Punyeta ka!"

"Okay, okay, chill." Tumatawang itinaas nito ang dalawang kamay bago kunin ang cellphone na tumunog.

His lips formed a teasing smile ng muli s'yang nagbaling ng tingin sa akin. Seryosong tinaasan ko lang s'ya ng kilay dahil hinihintay ko ang sasabihin n'ya.

"I'm going now. I'll see my hot gorgeous girl friends na ang isa ay pinagnanasahan mo." I already get what he meant kaya isang matalim na irap ang iginawad ko sakan'ya.

"Umalis kana."

"Okay. Just beep mo okay? One call away lang ako pero si Savi one kulbit away lang 'yon at magkakaanak na kayo--"

"Fvck you, Reagan!!!!" Bulyaw ko at bago ko pa maihagis ang hawak kong hydro flask sakan'ya ay mabilis na nitong nilisan ang condo ko.

Tangina, self kalma. Yung ganda ko masyadong nas-stress.

I went to the kitchen to drink a glass of water to calm myself down hanggang sa napasapo ako sa aking noo.

May asthma nga pala si Shan tapos aso ang ibibigay ko?

Ang tanga.

Nanglalambot na tinawagan ko ang tatay ng kambal na doctor din at itinanong ang record ni Shan sa hospital namin. He's working there so I know that he can look for what I am asking. Kung tutuusin ay pwede ko namang kay Mommy itanong pero ayoko nga.

Kung sila ay nagpapatawad pwes ako rin pero saka nalang.

Nang malaman ko ang record ni Shan ay napanatag na ang loob ko dahil hindi naman na raw masyadong malala basta hindi mae-expose palagi sa mga aso. Wala rin naman daw allergy sa hayop iyong bata kaya naiisip ko na baka immune na s'ya kasi hayop na nga si Sven tapos lamang-dagat pa ang tatay n'ya.

I sighed and turn around to see the dogs. Mataman pa akong napangiti nang makitang natutulog na sila kaya dumiretso na lamang ako sa kwarto ko at naligo matapos lakasan ang aircon kung nasaan iyong mga aso.

Kumurap-kurap ako.

Miss na ata ako ng mag-ina ko.

...

"Ate Zajeii!!!" Isang malakas at tila excited na sigaw ang bumungad sa akin pagkapasok ko sa gate ni Ma'am.

Mula sa kinatatayuan ko ay kitang kita ko na ang pool n'ya sa may gilid papunta sa backyard. I think, doon inayos ang party ni Shan na ngayon ay tumatakbo papalapit sa akin.

Agad ko itong binuhat the moment she came in front of me saka ito pinupog ng halik. Ngiting ngiti s'ya at mahinang tumatawa kaya hindi ko mapigilan ang malawak na ngiti sa labi ko.

"Happy birthday to my babyyy!" I greeted happily while she's carresing my cheeks.

Tila nakita kong ngumiti si Ma'am sa way ng pagkakangiti ni Shan because they really have the same eyes na nakuha ni Shan kapag tumatawa ang Mommy n'ya.

"Thank you, Ate." She smiled and then she kissed all over my face before she pulled out at nag-pout. Nakangiting tinaasan ko s'ya ng kilay pero mas lalo lang itong ngumuso at nagsumiksik sa akin. "I thought you wouldn't come po and you forgot my birthday." Malungkot na aniya which made me chuckled.

"How can I forget my baby's birthday, hm?" Malambing na bulong ko habang maingay na hinahaplos ang likod n'ya.

Nang tumingin ako sa paligid ay nakita kong nasa amin ang atensyon. I smiled at my friends when I saw them at one of the table na ngayon ay parang tangang kumakaway. I playfully winked at them bago ko tingnan ang babaeng papalapit sa amin ni Shan kasunod ang asawa n'ya.

I hissed in silent.

Ang ganda n'ya kasi.

"We're glad you came, Zajei. Kanina ka pa hinihintay ng prinsesa." Kuya Seth utter na nginitian ko lang.

Hindi ko muna s'ya lalaitin ngayon kasi birthday ng anak n'ya. Respeto na rin sa mga pagkaing nakahanda na sila ang nagbayad.

"Happy birthday to you! Happy birthday to you! Happy birthday, happy birthday! Walang jowa si Zajei!!"

Agad kaming napapitlag when someone shouted. Maging si Shan na nakayakap lang sa akin ay halos mapalundag sa lakas ng boses ni Rage.

"What a good entrance, Rage." Sarkastikong wika ni Ma'am bago lapitan ang bagong dating.

I frowned when I saw them murmuring some things kaya nagtataka ko silang pinasadahan ng tingin.

Bakit ako noong dumating hindi s'ya bumulong at tumabi sa'kin? Tapos ngayong dumating si Rage ganyan ang gagawin n'ya?

Tanginang pagmamahal naman 'yan Saviel, nakakamatay sa sakit.

De joke lang. Ni-try ko lang magdrama.

"If looks can kill, baka kanina pa pinaglalamayan 'yong dalawa." Ny attention diverted to the man who spoke na ngayon ay naka-cross arms kaya halatang halata ang mga biceps nito. Nasa tabi naman n'ya ngayon si Uncle Vonny na nakangisi lang at tahimik na kumakain ng shanghai.

"Reagan." Tawag ko sa atensyon ni Rage dahil hindi pa rin sila tapos mag-usap ni Ma'am.

Rude na kung rude pero nagseselos ako, damn it.

I know that I shouldn't act this way pero ang hirap. Hindi ko naman alam na selosa pala ako dahil wala naman akong pakialam dati kung may haharot sa mga type ko pero ngayon? Tangina ang sarap ibaon ni

Rage ten feet below the ground.

"Yes, master?"

"Can you get my gift for Shan?" Akala ko ay aangal ang hinayupak na abogado pero kabaligtaran ang nangyari. Instead, he just raised his brow which I did the same saka ito tumalikod at nagpaalam muna kay Ma'am.

The moment Rage turned his back, nakangising humarap sa akin si Ma'am na inirapan ko lang. She was about to went near me nang naglakad ako palayo at nagpaalam kina Uncle na susundan ko si Rage.

Palusot ko lang talaga 'yon because I want to avoid Ma'am Saviel. Jusko, ang ganda n'ya kaya ngayon. Kung pwede lang s'ya isako, siguro nasa kwarto na kami ngayon.

Charot lang.

"Oh? Why are you here?" Takang tanong ni Rage ng makita n'ya akong buhat si Shan habang nakasandal sa may back seat's door. Ewan ko ba kay Shan, ayaw bumutaw sa akin kahit na kinukuha na s'ya kanina ng Daddy n'ya.

Isa lang ang masasabi ko, mas gusto ako ng bata kaysa sa sarili n'yang ama.

Choss.

"Miss kita, eh." I boredly mumbled pero agad akong nanigas sa kinatatayuan ko when someone's arm snaked into my waist. Hindi ko na kailangan pang lumingon to check who is the culprit dahil yung pagkakahawak palang n'ya sakin alam ko na agad.

"You missed who?" Malamig na tanong nito pero umirap lang ako.

Ako ngayon ang magtatatay sakan'ya. Minsan lang ako maging dominant pagdating sa attitude kaya susulitin ko na ngayon.

"She missed you po, Mommy." My eyes widen when Shan suddenly interrupted habang nakaturo sa akin.

A small smile form on the gorgeous woman lips kasabay ng pagpisil nito sa bewang ko.

My goodness.

"Ang supportive naman ng anak mo, Savi."

"Buhay ka pa pala." Malditang tugon ni Ma'am kay Rage na ngayon ay nakaakbay sa akin.

Nakita ko ang bahagyang pagsasalubong ng kilay ni Ma'am lalo na nang ngisian s'ya ng abogadong may saltik. Nang akmang aalisin n'ya ang pagkakaakbay sa akin ni Rage ay ako na ang gumawa saka ako lumayo sakanilang dalawa at dinala si Shan sa harap ng cage ng dalawang tuta.

I bend my knees and tilted my head to the side to see her reaction the moment she eyed the puppies na ngayon ay nakatingin din sa amin.

"They're so cute, Ate!" The kid's eyes twinkle in joy saka s'ya bumaba sa pagkakabuhat ko. Nang

mapansin ko na nag-aalangan s'yang hawakan ang mga tuta ay ako na mismo ang nag-guide sa kamay n'ya and tell her that they are no harm. "Awww, you're soft." She complimented while she's petting the dogs.

"And they are yours." I genuinely smile after I pat her head dahil yung bibig n'ya nakaawang at parang hindi makapaniwala sa sinabi ko.

"Really?" She asked unbelievably kaya sunod sunod akong tumango. Sobrang lawak ng ngiti n'ya when she hug me habang hinahalikan ko naman ang buhok n'ya.

"Yup po."

"Thank you, Ate."

"Ako lang 'to, baby. Yung maganda mong Ate." I flipped my hair at saka nagwink sakan'ya na ikinabungisngis n'ya.

"You're so kind and beautiful, Ate Jei. No wonder why Mom loves---"

"Shan ako rin may gift sayo." Putol ni Rage sa dapat sasabihin ni Shan. Napansin ko pa ang bahagyang pag-igtad ng katawan n'ya at lalong hindi nakaligtas sa paningin ko

[Content truncated due to length]

Chapter 36

Warning: Sexual Content.

-----//-----

Zajei's POV

Fvck.

"Wait!" I rushed towards her when she was about to close her gate.

Humahangos na hinablot ko ang kaliwang kamay niya but I only see the ring that I gave to her. I can't see her wedding ring anymore.

I keep on biting my lips, processing everything she have said.

"K-kailan pa? Bakit hindi mo agad sinabi?" Nakamaang na tanong ko habang palipat-lipat ang mga mata ko sa kamay at mata n'ya.

Isang mataray na irap ang ibinigay n'ya before she started dragging me inside her house. Pabalya ako nitong iniupo sa sofa habang nakatayo lang ito sa harapan ko.

"How can I tell you when you're avoiding the whole fvcking time?" Her voice turned into a serious one while we are staring at each other.

I heaved a deep sigh before standing up at mabilis na pinatakan ng magaang halik ang labi n'ya. She was about to grab my nape when I pulled out and smirk mischievously.

Nag-inarte pa ako ng dalawang linggo, hiwalay naman na pala sila.

"Let's go."

"Saan na naman?" Nakataas ang isang kilay na tanong ko dahil sa totoo lang, gusto kong magpa-party. Tangina feeling ko hindi ako makakatulog ngayong gabi sa sobrang saya ko.

Ipapaayos ko na kay Rage ang paglipat ko ng school if ever. Pati bahay lilipat na rin ako.

Charot!

"Upstairs." She get my hand saka ako hinila patayo. "In my room to be specific."

"H-hoy!" Bago pa ako makapag-react ng sobra sobra ay mabilis na ako nitong hinila papunta sa taas at itinulak papasok sa kwarto n'ya.

"Shan's not here?" Paninigurado ko.

She looked at me for a second before tilting her head to the side. "She's on her Daddy's parents. She'll stay there for the meantime."

"Why?"

"Basta. Ang dami mong tanong." Mabilis na nagsalubong ang kilay ko ng bigla itong magtaray at irapan ako. She walked pass by me na nakaupo lang sa may edge ng kama saka s'ya lumapit sa may pintuan ng cr.

I thought papasok na s'ya pero nakangising lumingon ito sa akin na tinaasan ko lang ng kilay.

"I'll take a bath."

"Okay?" Naguguluhang tugon ko while checking her out.

I like her dress. It fits her curves well and ghad! Ang sarap n'yang tingnan.

Pero mas masarap ako.

"Okay lang?" Naniningkit ang mga matang tanong nito pero kitang kita ko ang ngisi sa labi n'ya. Her eyes screams playfulness either na hindi ko na pinansin pa.

"Ano ba dapat?"

"Liligo ako."

"Alam ko. Paulit-ulit lang, Ma'am?"

"Akala ko gusto mong sumabay."

"Hindi---hala, shet! Pasabay ako!!!" I tried to slammed the door of her comfort room dahil hindi pa man ako tapos magsalita kanina ay mabilis na itong pumasok sa banyo at inilock ang pinto.

What a tease.

Nakasimangot na lumabas ako ng kwarto n'ya at naligo doon sa kabila. Hindi ko alam pero hindi na ako natatakot na baka may multo dito sa bahay n'ya because it feels like home.

Ang ganda kaya rito. Kung pwede nga lang dito na ako titira, eh.

I took a quick cold bath saka ako lumabas na tanging bathrobe lang ang suot. Hihiram nalang ako ng damit kay Ma'am after ko magpatuyo ng buhok.

Pagbalik ko sa room n'ya, I thought she's already out of the cr pero hindi ko pa rin makita ang kahit anong bakas nito. I can still hear the pouring shower kaya hinayaan ko na muna s'ya sa loob.

I was currently fixing my satin robe when a pair of arms encircled my waist. Her sweet intoxicating scent invade my system kasabay ng pagdampi ng mga labi nito sa leeg ko.

"Mamaya mo na ako manyakin, Ma'am. Pahiram muna akong damit." I chuckled a bit before I remove her hands on me saka ko s'ya hinarap.

She's only wearing a dark red nighties and I doubt na may bra s'yang suot dahil sa ilang beses na nakatabi ko s'ya sa kama, lagi kong nararamdaman na wala s'yang suot na panloob.

"Hoy, pahiram." I demanded when she's just staring at me from head to toe. Later on, I see the side of her lips rose up as she lick her lower lip.

"Bakit ka pa magdadamit? Tatanggalin din naman."

"Sav, ang manyak mo." Puna ko habang pilit ikinukubli ang namumula kong mukha.

Grabe namang banatan 'yan, nakaka-turn on.

"Look who's talking." She sarcastically said before pushing me to the bed. She place herself on top of me at dumukmo sa leeg ko.

Napapansin ko na mahilig s'yang sumubsob sa leeg o balikat ko. She also like tracing my face gaya nang ginagawa ko lagi sakan'ya tuwing pinagdidiskitahan ko ang mga nunal n'ya sa mukha.

"Don't move." Reklamo nito ng akmang aalisin ko s'ya sa ibabaw ko. "Stay there, Zj."

Mas lalong lumakas ang kabog ng dibdib ko sa sinabi n'ya. Tangina naman kasi, nag-iinit ako.

I know it's not the time to say this pero ang hot n'ya, sobra. Idagdag pa na nasa ibabaw ko s'ya at marahang hinahaplos ang braso ko.

Kapag talaga yung alaga ko sa baba nabuhay, ewan ko nalang kung makakalakad pa 'tong si Ma'am.

Just kidding. Kung may buddy down there lang ako siguro ang dami ko ng anak pero puro panganay.

Charr! Papatayin ako ni Mommy Sav if ever na ganon ako.

"Are you nervous?" She suddenly asked.

"I'm not?"

"Why does your heart beats so loud?" Takang tanong nito saka iniangat ang kaniyang ulo. A sly smirk formed on her lips ng tila may na-realize ito. She then put her arms above my head ng hindi tinatanggal ang pagkakatitig sa mga mata ko. "There's desire in your eyes, luv."

"Wala 'yan. Prankster lang ang mata ko." I tried to avoid her gaze pero inilagay n'ya ang isa n'yang kamay sa pisnge ko at hinaplos ito.

Her smirk grew wider saka s'ya lumapit sa akin at hinalikan ang jawline ko pataas sa may tenga.

"You want me?"

I unconciously grasp at her shoulder when she move her hips na ngayon ay nakatapat sa may tyan ko. I can hear her heart beat synchronizing mine na wala sa sariling ikinangiti ko.

"S-shit" I cursed under my breath ng walang pasabi na kinagat nito ang earlobe ko as she teasingly lick it afterwards.

"Top me, Zajei." She whispered on my ear while giving the back of it light kisses.

"What?"

"I said, top me. Be the dominant one, luv." She seductively smiles at me nang iangat n'ya ang mukha n'ya.

Like mine, her eyes are filled with desires and love. A hint of lust is also visible but there's nervousness in it.

"M-ma'am, mababantay bata ka. Baby pa ako."

Hindi ko alam kung anong nasabi ko at bigla na lamang s'yang humalakhak. She laughed in the crook of my neck at maya maya pa ay naramdaman ko ang pagkagat n'ya doon.

"Naive. Don't act like an innocent kid, Zj." Natatawang bigkas nito pero inirapan ko lamang s'ya.

Bwisit! Kinakabahan kaya ako.

"I don't know what to do to satisfy you, Avey." Mahinang untag ko. A lot of what ifs are running on my mind. Paano kasi kung mas magaling pala ang asawa n'ya? What if I can't satisfy her like what her husband do?

"Jei," she suddenly called my name followed by light kisses trailing my neck up to my lips. "Just do what you want on me. Don't overthink. It's just me."

Mas lalong kumabog ng malakas ang dibdib ko when she whispered sweet nothings pero hindi pa rin maalis sa isipan ko yung mga possible consequences namin if ever.

"Luv,"

"Hm?" I hummed saka ako bumangon at ipinwesto s'ya sa tabi ko. I laid my back at the headboard saka ako pumikit. "You really want it, 'Vey?"

"No. I want you." She murmured.

"Kinakabahan ako." Honest na bulaslas ko saka ako mahinang tumawa.

Pakshet naman kasi. Ako lagi ang mapang-asar sa aming dalawa about some sexual stuffs tapos ngayong andito na kami sa sitwasyon na 'to, ako ang hindi makagalaw.

So coward, Zajei Loure.

C'mon, gorgeous body, si Ma'am na 'yan tatanggi ka pa ba?

"Hey." She tried to get my attention na agad ko namang ibinigay. "Don't you want to do it?" She utter in a low voice. Agad naman akong umiling at hindi sumang-ayon dahil sa totoo lang, gusto ko naman talaga. Pinipilit ko lang ang guardian angel ko na gabayan ako at 'wag magpalamon sa evil side.

My ghad!

San Pedro, help me. Dahil kung hindi, kakatayin ko 'yang manok mo!!

"I want you but I really don't know where to start." Namumulang sinalubong ko ang mga mata n'ya when she held my chin at iginiyang humarap sakan'ya.

"Malamang sa taas muna bago baba." She let out a sexy chuckles bago patakan ng isang halik ang tip ng nose ko. "You look too innocent, haven't you watch some x-rated video before?"

Mas lalo akong namula sa sinabi n'ya. Tangina, nakakahiya pala talaga kapag on the spot na. Si Ma'am naman kasi eh! Walang pasabi-sabi bigla nalang nag-aaya sa kwarto n'ya.

Kung alam ko lang edi sana nagprepare ako ng nutella.

"Zajei. . ."

"Oh, f-fvck!" My mouth went agape when she sexily lick my expose collarbone dahil nakalihis na ang bathrobe na suot ko.

My breathings became heavy habang mariing nakapikit ang mga mata ko. I tightened my grip at her hand ng akmang ipapasok n'ya ito sa loob ng robe ko.

Shet! Wala man lang akong suot kahit undies mga mare! Ang easy access naman. Swerte talaga sa'kin ni Ma'am.

"Ayaw mo talaga sa top?"

"H-ha?" Hindi ko alam kung ilang beses na akong nag-stutter this night sakan'ya dahil maging ako ay hindi ko na mabilang.

"C'mon, ayaw mo talaga?"

"Hakdog." Agad akong napatakip sa labi ko when I suddenly blurted that out. I saw how her eyes dimmed before sending deadly glares. "Hakdog mo nasa freezer."

"I'm not kidding here, Zj." I smiled cutely at her but she just pinned me down more. "You want me or not?"

"I want some food. Hindi pa ako nagdidinner."

Isang stressful na hininga ang pinakawalan n'ya before crashing her lips to mine. Bahagya pa akong natigilan but I answered her kisses as soon as I get recover.

"T-teka, Ma'am. . . mag-condom ka--"

"Damn it! You turtle!" Inis na itinulak ako nito bago pumaibabaw sa akin. Mukhang napikon ko na s'ya dahil hindi na nakapag-antay. "Fvcking fvck that mind of yours. That's too slow."

"Goodness, Saviel. If you don't want me dead, get out of my lap." I tried to pushed her away pero mas idiniin n'ya ang kanyang katawan kasabay ng paghuli nito sa mga kamay ko.

"Since I can't talk to you properly," itinulak n'ya ako pahiga bago ako ngisian na ikinataas ng lahat ng balahibo ko sa katawan. While she's pinning both of my arms above my head, may kinakalikot ito sa side drawer n'ya na hindi ko alam kung ano but I later knew it when I can't get my hands back anymore.

"What the fvck?! Why did you handcuffs me?" Nagugulantang na tanong ko habang pilit inaalis ang pagkakaposas n'ya.

Tangina naman, hindi naman ako preso pero naka-posas ako at saka---bakit s'ya may posas?!

"Where did you get this handcuffs?" Inis na tanong ko pero ngumiti lang ito at inayos ang pagkakaupo

n'ya sa may puson ko.

"Rage. He gave that to me last week just in case this *moment* would come. Gamitin daw natin." She shrugged her shoulder off at saka dumukwang at hinalikan ang labi ko.

"So luv," she sexily lick my lower lip before biting it and pulling away. She look straight to my eyes, her eyes are twinkling in love. "Can we start?"

Ilang beses akong napalunok ng laway habang pinapasadahan s'ya ng tingin.

Paano ako magiging top kung nakaposas ako ngayon?

"Akala ko ba ako ang top? Bakit ako nakaposas ngayon?" Nagtatakang tanong ko pero umirap lang ito at umismid.

"I gave you chance to be the top but you keep on declining me. So, magdusa ka d'yan." Malditang tugon nito habang nilalaro n'ya ang tali ng itim na roba ko.

Pilit kong inaalis yung pagkaka-lock ng posas sa kamay ko and thank God hindi s'ya yung masyadong high class handcuffs. Matatanggal ko na sana ang posas ng maramdaman ko ang isang malambot ng bagay sa labi ko.

I stop moving.

"Let's start, hm, shall we?" She softly mumbled while our lips are interlock. I slowly kiss her back. At first, it is passionate and slow. Our lips are dancing on their own until she asked for an entrance which I immediately gave.

I can feel her sweet smiles in between our kisses. The sounds of the bewildered passion that we're making adds more fuel to the fire.

Our tongue is battling in sync. We keep on sucking each other tongues, tasting each other sweetness.

Ghad, I love her taste.

"Uhm," my hands balled into a fist when she left my lips and slowly kiss my jawline down to my neck and collarbone. "S-sav--don't leave marks." Hinihingal na paalala ko rito nang maramdaman kong balak nitong markahan ang leeg ko.

I tilted my head to the other side to gave her more access, not minding how hurt my wrist is because of the friction between the handcuffs.

Mas lalong bumigat ang pag-hinga ko nang tanggalin n'ya ang pagkakatali ng suot kong roba. Maging ang paligid namin ay tila sumikip at uminit lalo na nang lumayo ito ng kaunti at binigyang pansin ang buong katawan ko. Napansin ko ang seryosong ekspresyon n'ya na ikinalunok ko.

I caught her staring from my foot up to my head. Maging ang paggalaw ng lalamunan ko ay nahagip ng mga mata n'ya dahil inilagay n'ya ang kaliwang kamay n'ya sa leeg ko.

Sweats are flowing from my forehead which I didn't give a fvck anymore. There is nervousness and insecurities invading my system.

I am always proud and confident when it comes to my looks and body because I don't have anything to be ashame of. But now? There's a huge lump on my throat na kahit anong gawin kong paglunok ay hindi ko matanggal-tanggal. Sumabay pa ang malakas na pagtibok ng puso ko habang hinihintay ko ang susunod na gagawin ni Ma'am.

My eyes traveled on my professor's body and my left eyebrow automatically arch after seeing her whole being.

"Sav." I called. She looked at my eyes with full of love and admiration before she leaned and gave me a sweet smile.

"You're perfect." She complimented while caressing my face using her right hand.

"Sav."

"What?" Her eyebrow twitches upon hearing me calling her name again. I tried to remove the handcuffs lock again and successfully, I did.

I silently unlock it habang malagkit na nakatingin sa mga mata n'ya. I gave her a sweet yet seductive smile before I grabbed her nape and back as I change our position quickly. I feel her startled a bit but she immediately recovered and gave me a look.

Agad kong hinalikan ang mga labi n'ya habang unti unti kong tinatanggal ang suot n'yang nighties. As much as I want to rip it, I can't. She looks good on this garment but I know that she looks best without it.

"Ahh--" she moaned softly when I place one of my thighs in her center. I gave her a rough yet compassionate kiss with longing in it.

I missed kissing her.

"You can leave marks, I don't mind." Nakangising batid nito habang nasa leeg ko pa rin ang isa n'yang kamay habang ang isa ay nasa balikat ko.

"All over your body?" Nanghahamong tanong ko pero mas lalo lang lumawak ang ngisi nito at inayos ang position naming dalawa. She move up to the headboard a little as I pull her nighties down using my teeth.

Isang malanding ngisi ang ibinigay ko sakan'ya habang magkatitigan kami. I am now in front of her center hanggang sa kindatan ko s'ya at mabilis na tinanggal ang kaniyang suot.

Her eyes are filled with lust and needs which I find so hot. She always looks hot though but she's the hottest underneath me.

Most especially in our bed.

"Can you fvcking stop teasing me?!" Inis na bulaslas nito nang pinapadausdos ko lang ang mga daliri ko sa bawat sulok ng katawan n'ya. I can feel her flinches everytime I intentionally touch her in her private parts.

"Hm? What did you say?" Inosenteng tanong ko habang pinapatakan ng halik ang dibdib n'ya.

Goodness! I love her moles.

I gave her a lick, continuing teasing her using my tongue as I move down a little to see her *babies*.

She's really beautiful. I can't see any flaws in her being. Her flesh are too sinful at my eyes as I want to dive on it because of so much cravings I have for her.

She's imperfectly perfect for me.

Naramdaman ko ang paghigpit ng hawak n'ya sa braso at balikat ko when I started kissing ang sucking her bossom like a hungry baby. I can feel her stares at me which I gladly return. Our eyes are speaking on its own. I can feel the burning pleasure around the room while I simultaneously have a taste on her blessed mounds.

Palipat-lipat ang atensyon ko sa dalawang bundok n'ya habang nilalamas ang isa. My other hand travel on her thighs and massage it gently. I smiled in secrecy as I take a glance at her, seeing her biting her lips to suppress herself moaning as loud as she can.

I can only hear her gasps as she snake her left hand at my back and the right one at my hair.

Mas lumalim ang ginawa n'yang paghinga ng bumaba ang halik ko sa tyan n'ya. Her stomach form like a wave as I gave it small kisses down to her naivel. Nang muli ko s'yang tingnan ay ganoon pa rin ang pwesto n'ya, still looking directly at my eyes with so much pleasure in it. Kitang kita ko ang pagtaas ng dibdib n'ya at ang pag-alon ng lalamunan n'ya. Pawis na pawis rin s'ya but the moment she saw me staring at her, she let out a sweet smile before nodding her head as if telling me that I can go on.

As if on cue, I bit my lower lip at binigyan ng atensyon ang mga hita n'ya even her inner thighs. She tighten her grasp at me when I intentionally kiss her clothed center. Maging ang pagkakahawak n'ya sa likod ko ay humigpit hanggang sa bumaon ang kuko n'ya rito.

Unti unti kong tinanggal ang natitira n'yang suot habang hindi iniaalis ang tingin sakan'ya. I bit my lower lip hard when I saw her completely naked in front of me, ready to be devoured.

"Can I?" Paninigurado ko to have her consent which she gave with a nod and smile.

I leaned forward once again to claimed her delicious lips. This time, our kiss are different. Mapaghanap, mapusok ngunit hindi nagmamadali. Nang maramdaman ko ang pagtulak n'ya sa balikat ko pababa ay hindi ko maiwasang mapatawa bago bigyan ng isang malambot na halik ang labi n'ya saka ako bumalik sa pwesto ko kanina, in front of her center.

I closed my eyes as I smell her scent and when I opened it, I can feel that my eyes expanded as it get darker. I turn all of my attention to this course in front of me as I slowly planted soft kisses on it.

I was gentle at first, feeling the warmth of it. But the moment her hand tighten it grips on my hair and back, my tongue fasten it speed. I look for her clit and gently play with it while both of my hands are in her thigh. I continue massaging her hanggang bumaba ang kanang kamay ko sa gitna n'ya. She flinched at the sudden contact when I started using my finger and tongue to pleasure her at my best. My fingers are the one who plays with her clits while my tongue is the one who suck and ravishing her flesh.

She's so addicting.

"Ahhh," she moaned loudly when I push my tongue at her. Ilang beses ko itong ginawa hanggang mas lumalakas ang pag-ungol n'ya. Kung kanina ay mahihinang pagsinghap lang n'ya at pagpigil sa mga ungol na pilit kumakawala ang naririnig ko, ngayon ay tila wala s'yang pakialam kung sino ang

makakarinig sa ginagawa naming dalawa. Dumagdag pa sa sensasyon naming dalawa ang tunog ng ginagawa ko sakan'ya.

I don't think I can get enough of her.

"Z-zajei, please, uhm--" her breathings became unstable as I feel her heartbeat pound so loud nang ilagay ko sa dibdib n'ya ang kaliwang kamay ko to give some pleasure on her mounds.

While on the other hand, her juices keep on flowing, making her more wet. Nang lingunin ko s'ya ay nakapikit ang kaniyang mga mata pero ng maramdaman n'ya ata na may nakatingin ay dahan dahan n'ya itong binuksan.

Needs to be fulfill are in her orbs. Sobrang namumungay ang mga mata n'ya while looking at my eyes.

I slowly get up and kiss her forehead habang patuloy sa paggalaw ang daliri kong hindi pa naipapasok sakan'ya. Muli ko s'yang hinalikan but this time, it is full of intimacy and love.

"Open your legs wider for me, luv." I whispered in between our kisses na ginawa n'ya naman.

"Uhh-fvck you! Why did you entered it without any fvcking warning?!" Malakas na sigaw nito kasabay nang pagbaon ng mga kuko n'ya sa likod ko. Agad akong napahiwalay sakan'ya, but my two fingers are still inside her.

Nanlalaki ang mga matang tiningnan ko s'ya but I just saw pain in her face while breathing heavily. Her eyes are extremely shut and a single tear flow down.

What did I do?

Akmang huhugutin ko na ang mga daliri ko sakan'ya when she hold my hand tightly at muli itong ibinaon sakan'ya.

My eyes widen in shock when I remember something. Muli akong lumapit at inayos ang pagkakapatong sakan'ya habang hinihintay na makapag-adjust s'ya.

When suddenly, she smacked my back na ikinapitlag ko pero hindi na ako dumaing pa dahil alam kong walang wala ang sakit no'n sa sakit na nararamdaman n'ya ngayon.

I started to plant kisses on her face while saying I love you's na ikinakalma naman ng katawan n'ya. I bent down and reach for her neck habang pasimpleng tinatanggal ang isang daliri ko sakan'ya so she can get into my phase later.

"Zajei, go." Namumula ang buong mukha na tapik nito sa balikat ko kaya sinimulan kong igalaw ang daliri ko sa loob n'ya. She seems in pain at first kaya mabagal pa ang naging paggalaw ko.

"Luv, are you. . . . are you virgin?" I questionably asked while slowly accelerating my speed. Unti unti na rin kasing napapalitan ng kakaibang emosyon ang mga mata n'ya na ngayon ay nakatingin lang sa akin.

"Damn, what do y-you think?!" Iritadong saad nito na ikinangiwi ko dahil humigpit ang pagkakakapit n'ya sa likod ko.

"M-may anak ka--"

"She's not my daughter biologically! Shit, f-faster!" She frustratedly run her fingers at my hair na ikinamaang ko. She then suddenly move up and reach for my lips and immediately claim it.

She looks so thirsty for my lips because of her kisses. I gave her the same intensity while my finger are doing its work. Kalaunan ay dinagdagan ko uli ang daliri sa loob n'ya kaya ngayon ay dalawa na.

Her moans are vibrating inside our mouth because of our wild kisses. Pilit n'yang ikinukubli ang mga ungol n'ya sa pagkagat at pagsipsip sa labi ko. Sumisikip na rin s'ya kaya alam kong malapit na s'ya sa gate ni San Pedro.

Charot.

"I-i'm cumming." She exclaimed. Mabilis ang paggalaw ng dibdib n'ya. Her hips are moving too in sync on my fingers inside her.

I doubled up my speed until she reach her peak. While she's on her release, I continue thrusting my fingers inside her hanggang sa pumitlag s'ya at tinapik ang kamay ko paalis.

"Sensitive." She utter kaya unti unti kong hinugot ang mga daliri ko sakan'ya.

I gave her a soft kiss on her lips bago ako umalis sa ibabaw n'ya at napili nalang humiga sa tabi n'ya.

"About earlier, I'm sorry. . . I didn't know." I apologize habang inaalis ang ilang strands ng buhok n'ya na tumatabig sa maamo n'yang mukha.

"It's fine." She heaved a breath before looking at me.

Naging malikot ang mga mata ko dahil may kung ano sa akin ang gustong magtanong but when she snake her arms at my waist and pulled me close to her, I chose to speak. I cleared my throat first before caressing her cheeks.

"What do you mean that she's not your daughter biologically?" I asked while tracing her little moles.

"She's my cousin's daughter. Rixaen is my cousin and she is Seth's fiancè, not me. But the moment my cousin gave birth to Shanen, she died." My mouth hang in awe while processing what she have said.

"You m-mean?"

She nodded and gave me a smile. "I don't have any plans to marry Seth but I don't have any choice. Dalawa lang naman kaming mag-pinsan and when she died, I can't let my niece grew up without a mother. Therefore, our family decided na ako nalang ang tatayong guardian ni Shan kapalit ng Mama n'ya. And in order for that to happen, I need to marry Seth for it. Nagsama kami for three years in California. Two years ago, umuwi kami ng Pilipinas and explain everything to Shanen." Tumango-tango ako habang pinupunasan ang pawis n'ya sa noo.

"How did she reacted?" I curiously asked pero ngumiti lang ito at mas niyakap ako.

"She accepted it. Shan is a smart kid upon growing up, unti unti na naming sinasabi sakan'ya. She also knew her biological mother, Rixaen. Tanggap naman n'ya na hindi ako ang totoong Mommy n'ya and she also knew na maghihiwalay kami ng Daddy n'ya once we came back here in the Philippines. Kaya nga okay lang sa bata kung may kasamang iba ang Daddy n'ya and same goes for me." Mahabang litanya nito na ikinamaang ko na talaga.

I didn't expect it. Kaya pala noong unang nakita ko si Shan ay parang natural lang nitong sinabi na may kasamang ibang babae ang Daddy n'ya at may gusto 'yon sa father n'ya.

They did a great job, though. Wala silang inilihim doon sa bata. Kung ganoon lang din sana ang ginawa ng mga magulang ko edi sana hindi kami nahirapan, leche.

"Kailan pa kayo naghiwalay ni Kuya Seth?"

"During Shan's birthday. Rage helped us in the divorce paper kaya napadali ang process. We've been waiting that for almost two years, napabilis lang talaga dahil tumulong na si Reagan." She gave me a glare na ikinataas ng kilay ko.

Ano na namang problema nito?

"Why did you leave without any notice during that day?" Masama ang tingin nito sa akin na mahina kong ikinatawa.

Tanginang selos kasi 'yon, wala sa lugar.

"I saw you hugging Kuya Seth in the balcony. Syempre, I got jealous but I know that I still don't have the right--"

"Kaya umiwas ka?" I nodded. "Stupid. I told you I'll fix the mess first but it doesn't mean na lolokohin kita at yayakapin ang kung sinong gusto ko. I gave you my words. I just hugged that guy because that's the moment we knew that we finally free from that marriage. He can love his someone free and so can I." I bit my lower lip before burying my face on the crook of her neck.

"Sav." I called when I feel her hands roaming around my body.

She softly chuckles before snuggling me. Unti unting gumala ang mga kamay n'ya sa katawan ko habang pigil na pigil ang ungol ko.

Ghad! Binabawian n'ya ako sa ginawa ko kaninang pangt-tease sakan'ya.

"Don't move." She said in authority ng akmang hihiga ako ng maayos dahil nga nakaharap pa ako sakan'ya. She pushed my body against her. Our mounds touches that sends shivers all over my body.

May kung anong kumakalat na pakiramdam sa buong katawan ko at hindi naman ako tanga para hindi malamang 'yon.

"Stay." Utos nito na tinanguan ko. Tatayo rin sana ako dahil tumayo s'ya, not minding her nakedness na tumambad sa harapan ko.

I'm drooling and I'm so proud, damn it.

I just can't believe that I have her minutes ago. It feels like a dream come true.

She's the dream after all.

Bahagya akong napapitlag when she gently touch my arm at hinila sa center ng bed. I'm still lying on the soft mattress while facing the glass wall. I can see the moon taking a peak to our room when suddenly, the blinds went down after the lights escape the room.

I can't see nothing but darkness but it just add more excitement to what we are gonna do. Kasabay ng pagpikit ko ay ang paglugso ng kama sa aking likod. Her hands made its way to my sides, brushing it using her index finger.

Kusang tumatayo ang balahibo ko sa bawat paghaplos na ginagawa n'ya. I stay stilled and compose but my heart do the opposite thing. It is pounding hard and loud inside my chest lalo na nang dumampi ang labi ng babaeng kasama ko sa aking batok pababa sa likod ko.

Bumibigat ang bawat paghinga ko bawat segundong lumilipas. Our moments and her touches became more intimate. I didn't know that making love with lights off will be this good.

I can't see her, but my senses got more active than ever to the point that my body return her touches willingly.

"Uhm," mahinang ungol ko ng pumaibabaw ito sa akin habang nakatukod ang dalawang kamay sa gilid ko. Nakatagilid lang talaga ang pwesto ko habang patuloy ang ginagawa n'yang paghalik sa leeg ko pababa sa gilid ng hinaharap ko.

Goodness, I can feel my body with a lot of marks dahil sa walang tigil na pagkagat at pagsipsip n'ya sa balat ko.

"S-shit!" I immediately bit and pressed my lips together to suppress my moan when her right hand cupped my breast and squeeze it with passion yet a li'l bit hard.

I let her do everything she wants. I let her dominate my body. . . *my soul.*

As of now, nasa may bewang ko na ang labi n'ya habang patuloy s'ya sa pagpisil sa mga dibdib ko. Her other hand is already on my thigh at paminsan-minsang pinapasadahan ang pinaka-sensetibo kong parte.

I can't help not to let out a loud gasp everytime I suppress my moan.

Damn, I can already feel my body burns like a fire to the dance we're doing.

Her tongue is playing with my naivel until she bit and leave it. She then place some soft kisses at my behind until she went down to my thighs.

"F-fvck!" Umawang ang mga labi ko ng walang pasabing itinaas nito ang kanang binti ko at ipinatong sa balikat n'ya. She immediately dive deeper at my core which made me moan at uncontrollable pleasure.

Umaarko ang katawan ko tuwing itensyonal na ipinapasok n'ya ang dila n'ya sa akin saka ito ilalabas. Nakaawang ang mga labi ko habang nakadukmo sa may unan at mahigpit na nakakapit sa bed sheet as if doon nakasalalay ang buhay ko.

My legs are trembling everytime she's making a long lick and suck my clit afterwards. Malalakas ang bawat pagsinghap ko at tila namumuti na ang kamao ko sa higpit ng pagkakakuyom nito.

My back arch when she place her middle finger in my entrance and she slowly thrust it. She keep on tasting my flesh habang ipinapasok n'ya ang daliri n'ya kaya hindi ko alam kung ano ba ang dapat kong maramdaman.

Nasasarapan ako pero ang sakit din, putangina.

I don't know where to tilt my head when the pain vanished and pleasure welcomed my body. Napahigpit ang hawak ko sa kobre ng kama hanggang sa ilipat ko ang kanan kong kamay sa kamay n'yang nasa dibdib ko.

Hinihingal na lumingon ako rito na patuloy sa pagkain sa ibaba ko na mas lalo kong ikinainit. Malakas ang aircon sa kwarto pero tila wala itong epekto sa nag-aalab na katawan naming dalawa.

I don't know that this position could be this good. My right leg is still on her shoulder habang nakatagilid din s'ya at nakaharap sa ginagawa n'ya.

Our position looks hard but it is heaven.

"A-avey." I tried to call her name but it turns out to be a moan. Hinihingal na hinigit ko s'ya pataas saka siniil ng mapusok na halik. She keeps on *doing* me while we are sharing a hot passionate french kiss.

Magkaharap kaming dalawa habang nakapatong sa bewang n'ya ang kanang binti ko. She removed her hand at hers na kanina ay pumipisil sa hinaharap ko at inilagay ito sa aking likod. She pushed me more to her habang pinagsasawaan n'ya ang leeg ko.

"Ohhh--fvck, I'm n-near. ." I said like a high one. My breathings are getting fast as my stomach continue waving everytime she's stroking deeper and harder.

Hindi ko alam kung nakailang kagat na ako sa balikat n'ya habang pinapakiramdaman ang pamumuo ng kung anong sensasyon sa puson ko. When I reached my climax, isang mahabang ungol ang pinakawalan ko bago isubsob ang mukha ko sa leeg n'ya.

"You fvck me nang nakatagilid. Really, Saviel?" Nakangising batid ko habang bumabawi sa nangyari kanina.

I heard her chuckles before she withdraw her fingers in my flesh. Fingers because she used three.

"Why? You didn't like it?" She asked and I now that right now, she's smirking because she's confident that I love her performance.

"I love it." Pag-amin ko.

Humigpit ang yakap n'ya sa akin as she run her fingers across my hair. Ilang beses n'ya pa akong hinalikan sa buhok bago ako muling pumaibabaw sakan'ya.

I felt that she was shocked at first pero agad din nitong ipinulupot ang mga braso n'ya sa batok ko. We might not see each other because of the darkness but it is enough for me to think that she's smiling.

Kasalukuyang nakatapat ang tenga ko sa dibdib n'ya kung nasaan ang kaniyang puso at ang lakas ng tibok nito na katulad ng sa akin.

"Zajei."

"Yes?" Malambing na tanong ko habang mahigpit na nakayakap sakan'ya.

"Let's have our labels now." She said in a soft lovingly tone kasabay ng pagtigil n'ya sa paghaplos sa buhok ko. Aalma na sana ako to the sudden lost of contact pero agad nitong hinawakan ang pisnge ko. Bahagya itong bumangon at sumandal sa headboard habang nakapulupot ang isa nitong kamay sa

bewang ko para suportahan ang aking bigat.

"Hm? After love making saka lang ang label?" Natatawang litanya ko habang malawak na nakangiti. I leaned my forehead to hers at binigyan ng mumunting halik ang labi n'ya.

Madilim man pero parang kabisado namin ang katawan ng isa't isa.

"So? We both know that you're mine and I'm yours on the first place." Mataray na asik nito na tila hindi n'ya nagustuhan ang sinabi ko.

I chuckled and nod. "Okay. Pakasalan mo na ako."

Mas lalo akong natawa when she hit my shoulder saka ito kinagat. Kahit talaga sa kama napaka-sadista ng taong 'to.

"I'll marry you soon. For now, give me my assurance that you're mine."

"You're my home."

"I don't want that one." She pushed me away kaya malawak ang ngiti na hinaplos ko ang pisnge nito. "Mamaya balak mong magtayo ng village edi ang dami mong bahay."

Hindi ko napigilan ang malakas na halakhak ko. Mabilis ang paggalaw ng balikat ko habang amuse na tumatawa.

I didn't expect that.

"Aww-aray!" Daing ko pero hindi nawaglit sa aking labi ang malawak na ngiti kahit na ilang kurot na ang natanggap ko sakan'ya.

I reached for her hand and kisses her knuckles. My smiles turns into a genuine and loving one once I saw her hazel brown eyes shining admist the darkness of the room.

"You want an assurance?" I asked before I brush my nose to hers. "I include you in my prayers. I tell God about you, about how I feel towards you. I love you next to God and I'm willing and would love to love you until the last." I peck her lips before biting it.

"I love you to the point that I am the best version of myself because of you." I smile cheekily saka ko s'ya muling inihiga sa kama.

"I love you more."

I let out a soft laugh pero deep inside grabe yung kilig ko. Kulang nalang higitin ko si Kupido kung nasaan man s'ya at sabay kaming papana para matulungan ko s'yang bawasan ang trabaho n'ya.

For once, nagpapasalamat ako kay Kupido kahit hindi ako naniniwala na nag-eexist s'ya noon. Sino ba naman kasi ang tanga na maniniwalang may papana tapos naka-diaper at bata pa?

Syempre ako.

"Luv, another round?" Nakangising bulaslas ko at kung saan saan na naman nakakarating ang aking mga kamay.

I heard her laughs before she gave me her consent. I immediately kissed her before going down to her precious flesh at agad itong sinamba.

I don't mind kneeling kung sa simbahan at kay Ma'am naman ako luluhod.

"Oh my goodness, Zajei!" She screams when I thrust my tongue without any warning on her na ikinangiti ko. I take her at the best possible way that could pleasure and make her feel my love.

I keep on *eating* her when she went up and held my hair. Umupo ito while I am in between her legs, still continuing my worship to this gorgeous hot architect.

She keeps on running her fingers at hairs everytime I thrust my tongue deeper habang nasa ilalim n'ya ako. I can't help not to hold her waist and guide her on moving her hips.

I opened my eyes at sa hindi inaasahan, the lights from the outside take a moment kaya nakita ko s'yang nakakagat sa ibabang labi habang nakatingin sa akin.

I gave her a wink before entering her with my fingers.

"F-fvck!"

And tonight, our souls united.

Under the whole moon in the sky.

Under the roof on her house.

We made love.

-----//-----
A/N: Good night! WHAHAHAHHAHAH

Chapter 37

Warning: Sexual Content.

-----//-----

Zajei's POV

"Ahhh f-fvck, Saviel!!"

I threw my head up due to the pleasure hovering my body. I arch my back as I held her shoulder blade tighter.

Hinihingal na nakapikit ako habang patuloy pa rin s'ya sa ginagawa n'ya. She's still lapping my center and God knows kung nakailang round na nga ba kaming dalawa.

"D-damn." I cursed under my breath when she suddenly withdraw her fingers on me at pinalitan ito ng dila n'ya.

Unti unti kong iniangat ang upper body ko at bahagyang sumandal sa headboard to watch her on my bare eyes dahil hindi naman na madilim.

The sun is starting to rise pero kahit isang oras na pagtulog ay hindi pa namin nagagawa.

I slowly put my right hand at her head while the left one is on my side to support my weight 'cause I felt like anytime, I can lose it. Napakagat ako sa ibabang labi ko para pigilan ang malakas na pag-ungol when she's taking me too hard but I like it.

"Avey, come up." I pulled her up nang maramdaman ko ang pamumuo ng kung ano sa puson ko. Agad naman itong lumingon sa akin kaya dali dali ko s'yang inihiga at pumatong sakan'ya.

I lift her right leg up as I put my sacred part on hers. The friction it makes send some shivers on us making us moan in pleasure.

Binuksan ko ang aking mga mata habang patuloy sa paggalaw sa ibabaw n'ya. She also did what I do at unti unting sinalubong ang bawat galaw ko.

She smiled at me which I did the same while out eyes are extremely staring at each other. Mabilis na tinawid ko ang distansya ng mga labi namin and ravish it.

Our breathings became unsteady as time passes by. Lumalakas ang bawat pagsinghap at ungol naming dalawa. The sexual tension across the room is undeniable.

Minutes after the steamy encounter, bumagsak ako sa ibabaw n'ya na tulad n'ya ay habol hininga. Agad nitong ipinalibot ang kaniyang mga braso sa bewang ko which I find so sweet.

"I love you." She whispered while wiping some of my sweat in my back. Pawis na pawis kaming dalawa dahil sa aming ginawa.

I looked up to met her gorgeous orbs at hindi naman ako nabigo nang makita ko itong nakatingin sa akin. I reach for her lips and kiss it tenderly.

"I love you most."

"You tired?" She mockingly says na ikinairap ko.

"Malamang. Ikaw ba naman ang hindi tigilan." Sarkastikong wika ko pero mahina lamang s'yang tumawa.

Malamang hindi 'yan tatanggi, guilty ba naman.

"Avey, enough. 4 am na." Saway ko ng akmang bababa na naman ang mga kamay n'ya.

Naubos ang stamina ko rito sa babaeng 'to. Sa pagkakaalam ko kasi, around 8 kami nakarating dito sa bahay n'ya tapos ngayon ay 4:42 na ng umaga.

Tangina si Ma'am ang nagawa kong dinner at early breakfast dahil sa kaharutan namin.

"Hm? You want to eat first or sleep?" She pushed me away from her top kaya humiga ako sa tabi n'ya. She hug me the moment I face her with a small smile on my lips.

"Sleep." She nod her head as she plant a gentle kiss on my forehead and lips.

"Sleepwell, babe."

My forehead creases when I can't feel anyone with me at this bed. I extend my hand to reach for her side but I can't feel her being.

Nakakunot ang noo na binuksan ko ang aking mga mata saka unti unting bumangon. I put my hair sideways as I look around the room.

What we did last night and this morning made me smile as fvck. Damn! I didn't really expect that. Ang wild kagabi. Everything feels like a blast dream.

Wala sa sarili na napahawak ako sa labi ko na malawak na nakangiti saka ako lumingon sa direksyon kung nasaan ang bathroom. I made my way towards it pero hindi pa ako nakakahakbang papunta roon ay pumintig na sa sakit ang gitna ko.

Goodness!

Nakangiwing tumayo ako because the pain is still tolerable. Masakit s'ya pero mas masakit pa rin mabalian ng buto na ilang beses ko ng naranasan.

I immediately open the bathroom's door but I was greeted by her ethereal beauty na ngayon ay nakapikit na nakababad sa bathtub.

Lalabas na sana ako to give her some space but she look at me and motioned to come. Dahil nga masunurin ako at isama na rin natin na *medyo* under, sumunod ako sa sinasabi n'ya.

I brush my teeth first at naghilamos bago lumapit sakan'ya at bigyan s'ya ng isang magaang halik sa noo.

"Good morning." She said after I joined her in the tub. Magkaharap lang kaming dalawa kaya kitang kita ko s'ya.

I smiled at her saka humalumbaba at pinagmasdan s'ya."Goodmorning, luv."

I can't believe that we're official now. Parang noong isang linggo nag-iinarte pa ako tapos ngayon, kami na.

"Stop staring." She avoided my eyes at muling pumikit but I just smile like an idiot seeing how much my stares affect her.

I can clearly see the tint of red on her cheeks and ear but what caught my attention the most is her neck.

Tangina, bakit parang kinagat 'yon ng malaking lamok sa sobrang daming pula?

Ang dami n'yang hickeys from her neck down to her cleavage na ngayon ay kitang kita dahil hindi totally nakalubog ang upper body n'ya.

Am I that wild last night?

I feel my face heat up kaya umiwas ako ng tingin sakan'ya na ngayon nga ay nakapikit lang. Lumingon ako sa isang glass wall which reflects our reflection at mas nanlaki ang mga mata ko nang makita na ang dami ko ring hickeys. Ang masama pa ay pati sa likod ko ay mayroon dahil may position nga pala kami kagabi na nasa likod ko s'ya.

Tanginaaaa!!

Parang kailangan ko bumili ng isang dosenang concealer para maitago 'to sa loob ng isang linggo.

"Uhm?" My attention diverted to this lady that is now leaning on me. Hindi ko man lang namalayan na nakalapit na pala s'ya at ngayon ay nakasandal sa may dibdib ko.

I wrapped my arms on her waist as we watch our reflection on the mirror.

"Wait up." She gets something on the side saka ito iniangat at bumalik sa dati naming pwesto.

She lifted her phone up at itinapat sa mirror saka s'ya nagtake ng ilang pictures. I smile wider when she put it on front cam and ghadd! Ang ganda ko kahit bagong gising!

Charr! Ang ganda lang namin. Nai-imagine ko na yung itsura ng babies namin kapag pinakasalan ako nito.

"Pakiss." Pabiro kong sabi pero masama palang biruin 'to sa umaga dahil naramdaman ko nalang ang paglapat ng labi n'ya sa labi ko kasabay ng pagtunog ng camera.

She pulled out with a grin on her face kaya nakakagat sa ibabang labi na nag-iwas ako ng tingin.

The water in the tub is a warm one. Nakatulong na rin 'yon sa masakit na center ko dahil sa kagagawan nitong magaling na architect.

"Luv." She called na mabilis kong nilingon but I immediately regret it dahil muling binalot ng kakaibang init ang buong katawan ko. She's now facing me with a seductive look on her face and I can't help myself to grab her nape to kiss her lips.

She grasp my arms as our kisses became more intimate than ever. Unti unti ko s'yang isinandal sa may glass wall ng hindi pinuputol ang halikan namin. I smiles in between our kisses as our hands starts to roam.

Patravel travel lang yung mga kamay namin kahit walang passport pero nakakarating sa heaven.

Naramdaman kong parang itinutulak n'ya ako palayo kaya lumayo muna ako at hinayaan s'yang makapagsalita but she didn't utter any single word. Instead, she stood up and hold my hand kaya nagpatianod na lamang ako.

And the next thing I knew, nasa ilalim na kami ng shower and having some intimate moments. Nakasandal ako sa may pader with her lifting my left leg.

Tangina, bottom na naman ako.

....

Kasalukuyan akong nagpapatuyo ng buhok while staring at my neck. Mas lalong na-emphasize yung mga love bites ni Ma'am dahil dinagdagan na naman n'ya noong naging venue namin ang banyo.

Paos na paos na ako, my voice is raspy at medyo mahapdi na rin ang lalamunan ko.

Kayo ba naman ang umungol nang umungol dahil ayaw tigilan ni Ma'am. Tangina tinotoo n'ya yung sinabi n'yang, *"I'll make you scream in pleasure"* and whatsoever dahil pagod na pagod ako.

Wala pa kaming breakfast tapos lunch na. Ang alam ko ay hindi rin s'ya nakapagdinner kagabi pero medyo tipsy s'ya.

Ang lakas ng stamina ng babaeng 'yon. Ako lang talaga ang pinauna n'ya pero mas maraming beses na s'ya ang top.

I'm so fvcking sore.

Gustong gusto ata n'ya na para akong penguin maglakad. Kung wala lang sigurong tumawag sakan'ya ay hindi pa kami matatapos maligo sa banyo. Naka-four rounds lang naman kami sa cr dahil isang halimaw si Ma'am pagdating sa ganon.

Charot! Ako talaga yung nagpupush sakan'ya minsan ng isa pa na gusto n'ya rin naman.

"Ang ganda mo, Zajei Loure." Papuri ko sa sarili ko habang nakaharap sa salamin.

Ang blooming kong tingnan. Totoo ata yung sinasabi nila na blooming kapag nadiligan.

I put my white blond hair on a messy ponytail before I went out of the room. Agad s'yang hinanap ng mga mata ko dahil ang sabi n'ya kanina noong lumabas s'ya ng kwarto ay magluluto s'ya. Wala naman kasi s'yang aasahan sa akin sa ganoon dahil baka s'ya pa ang makain ko if ever.

Charot, tangina. Kakatapos lang namin eto na naman ang kamanyakang taglay ko.

Pero alam n'yo, ang hot talaga ni Ma'am. Yung little moles n'ya ang dami talaga. Sa likod, sa leeg, sa dibdib, omayghad!

A grin form on my lips habang iniisip s'ya. Nakakaadik ang babaeng 'yon. I don't know if I can get enough of her.

Until now, I still can't believe na hindi na ako virgin at yung ano, nalaman ko kanina. I can't believe na hindi n'ya totoong anak si Shan dahil kamukha n'ya talaga iyong bata. Pero kung sa bagay, anak nga pala 'yon ng pinsan n'ya so it's not impossible that she'll have some traits from Avey.

Naisip ko nga, kaya siguro hindi kasing bright ng mata ni Ma'am ang kay Shan ay dahil mas nakuha n'ya ang sa Mama n'ya na si Rixaen daw. Ipinakita kasi sa'kin ni Ma'am yung picture nila at mas kamukha n'ya si Shan.

Pero for me, little Saviel pa rin talaga ang batang 'yon pwera nalang sa ugali dahil contradicting ang personality nila. Or so I thought? Para kasing hindi ko pa ganoong kilala si Ma'am dahil may mga napapansin ako sakan'ya.

Yes, she's serious, cold, possessive and sadist sometimes but that was just her defense mechanism base on my findings. Pero kung makikilala mo s'ya, she's lowkey sweet, caring, thoughtful and *wild*.

I mean, hindi ko talaga ineexpect na mas wild pa sa akin si Ma'am kagabi. Hindi ko alam kung dahil sa gigil n'ya at medyo nakainom pa s'ya or she really want it that way.

But beyond all of that, she's so hot.

Matamang nakasandal ako sa may entrance ng kitchen n'ya habang pinapanood s'ya na magluto ng lunch naming dalawa.

Hindi pa ako gutom pero kailangan naming kumain dahil baka magkaroon kami ng fatigue. Pagod na pagod na nga sa kama tapos hindi pa kakain.

Wala sa sarili na lumapit ako sakan'ya at mabilis na hinalikan ang exposed shoulders n'ya dahil naka-spaghetti strap sando lang s'ya na color maroon.

"Sit there. Malapit na 'to." She said in monotone after she look at me. Isang tango at ngiti lang ang ibinigay ko sakan'ya saka ako umupo sa may lamesa.

"Zj, sa upuan ka umupo. Table is not a chair para upuan mo." Pananaway nito pero ngumisi lang ako and make myself more comfortable.

Ewan ko pero mas masarap umupo sa desk o lamesa kaysa sa upuan minsan.

"Bakit? Kinakainan lang ba ang lamesa?"

"Zajei." She warned na mas lalong ikinalawak ng ngisi sa labi ko. Siguro ay nakuha n'ya ang ibig kong sabihin.

"I want to eat, not sitting but rather lying. Or nakatagilid kaya? Pwede rin namang nakatayo or nakabend over--"

"Zajei Loure!" Namumulang putol nito na malakas kong ikinatawa.

Agad akong umalis sa pagkakaupo sa lamesa at lumapit sa ibang mga drawers dito sa kusina n'ya.

Nang muli ko s'yang sulyapan ay masama ang tingin nito sa akin habang pulang pula ang mukha maging ang tenga at ang leeg.

Nahihiya pa s'ya eh parang kanina lang ganon ang position namin while eating. Ibang eating nga lang ang ginagawa namin dahil hindi nauubos yung pagkaing tinutukoy ko.

"Zajei, mamaya kana kumain n'yan." She get the Nutella and some vanilla ice cream on my hands at inilayo ito sa akin pero muli ko lang itong kinuha at pinatay ang stove para hindi masunog ang niluluto n'ya na luto na.

"Let's start!" Masayang ani ko habang nakabungisngis. Masaya pa akong pumalakpak na ikinasalubong ng mga kilay n'ya.

"Start what?"

My lips form a devilish smile before I start walking towards her. Nang makasandal s'ya sa may counter, I immediately cornered her using my hands as I crashed my lips on her.

I pulled out and gave her a teasing kisses pero kapag tutugon na s'ya ay lumalayo ako. Kita ko naman ang pagkairita n'ya dahil humihigpit na ang pagkakapisil n'ya sa bewang ko.

"It's not fair if I'm the only one who's sore in here, right?" Isang mapaglarong ngisi ang kumurba sa labi ko bago abutin ang ice cream at nutella sa may likod ko without removing my eyes on her.

Tumaas ang kanyang mga kamay sa aking likod papunta sa aking batok hanggang sa mahina n'yang nilaro ang buhok ko. It send shivers on my spine and I can feel something on me got awoken the moment she grabbed my butt and squeeze it dahilan upang mas mapalapit ang katawan namin sa isa't isa.

"What are you planning? Food sex?" I chuckled at her statements habang binubuksan ko ang nasa tabihan n'ya. I wiggle my brows at her as my response to her question. Agad n'ya namang nakuha ang nais ko kaya namumulang kumunot ang noo nito saka umalma. "The hell? Are you serious? In the kitchen . . . Really?"

I bit her lower lip before kissing the tip of her nose. I also get some ice cream using a spoon saka ito dinala sa bibig ko.

"Why not?" I seductively whispered on her ear as I nibbled it gently. I felt her flinches lalo na at malamig ang bibig ko dahil sa ice cream.

"F-fvck," she then moan when I place some nutella at her neck. Tiningnan ko muna s'ya at bahagyang lumayo to ask for her consent at hindi naman ako nabigo dahil tumango ito.

Ngiting tagumpay ang nakapinta sa mga labi ko bago simulang pasadahan ng dila ang leeg n'ya. I suck and lick her neck down to her collarbone to eat the Nutella I put in there.

Unti unting gumapang ang mga kamay n'ya sa likod ko at marahang hinaplos ito. I unconciously smile at her responses before I pulled out.

Kinuha ko ang nutella sa gilid n'ya as I dip one of my finger on it to taste my favorite. I didn't left her eyes

while licking my index finger at para naman s'yang nahihipnotismo dahil hindi n'ya maialis ang tingin sa akin.

Nang makuntento ako sa naging reaksyon n'ya ay walang pasabing sumampa ako sa lamesa before leaning both of my hands on it.

"Avey," I called followed by a soft smile. I lift my forefinger while biting my lower lip in a sensual way.

"What?"

"Strip." Malanding utos ko na bahagya n'yang ikinagulat dahil umawang ang labi n'ya pero hindi naman nagtagal ay walang pasabi na hinubad nito ang kanyang pantaas.

Pinapanood ko lang naman s'ya habang kumakain ng nutella at ice cream. Ghad! Mas maganda pa s'yang panoorin kaysa sa mga trending shows and movies.

Nang matanggal n'ya ang kaniyang damit at tanging undies nalang ang suot ay sinenyasan ko s'ya na tumigil na muna. Bumaba ako sa lamesa at saka lumapit sakan'ya. I immediately kiss her delicious lips before I switch our position. S'ya ang isinandal ko sa may lamesa habang mapusok na hinahalikan.

"U-uh, Jei." She moaned when I get some ice cream and place it on her cleavage and mounds. Nakangising kinindatan mo lamang siya bago bigyang atensyon ang dibdib n'ya matapos tanggalin ang pagkaka-lock ng kanyang bra.

Humihigpit ang bawat pagkakakapit n'ya sa aking buhok sa twing napapasadahan ng dila ko ang tuktok ng kaniyang dibdib.

I keep on tasting her with the use of vanilla ice cream. Siguradong malalagot ako sakan'ya mamaya dahil malagkit sa katawan 'to tapos nilalagyan ko pa minsan ng nutella ang leeg at tyan n'ya.

"Aray ko!" I whines in pain nang hampasin ako nito sa balikat ng bigla akong lumuhod sa harap n'ya.

"Dimwit! Why are you kneeling?!"

"Ow?" Namamanghang tanong ko habang tinatanaw s'ya mula sa ilalim.

The view in here is so fvcking gorgeous. With her almost naked body and unstable breathing, making her chest moves faster, I don't know if I would ever forget this scenery.

Ito ata yung sinasabi nilang one of the wanders in the world na hindi pwedeng ipakita sa iba because it is exclusively for me.

And when I say that, it should be only for me.

Mine only.

"Dang it!" Muling daing ko nang hampasin n'ya ulit ako.

"Yung ice cream, Zj! Don't you dare to put it on my center. I'll fvcking kill you----s-shit, ugh, fvck you, Zajei Loure!" Her pissed voice turns into a sexual scream when I started licking her down right after I put her left leg at my shoulder.

Yeah, that's right, scream my name like what I did earlier.

Hindi na ako nag-aksaya pa ng kahit isang segundo at mabilis kong *kinain* yung hindi ko naman dapat lunch. I also place some cold ice cream on her inner thigh pero hindi exactly sa ano n'ya dahil baka nga mapatay n'ya ako.

You know, she really taste sweet but she's the sweetest with ice cream and nutella. I think, this will become one of my greatest addiction that I would never get over.

Ang sarap n'ya.

Nang maramdaman kong malapit na s'ya ay mabilis akong tumayo kaya natanggal ang dila ko sa loob n'ya. I heard her hissed pero ngumiti lang ako at mabilis na pinihit s'ya patalikod as I pushed her upper body to the table.

Mabilis na hinila ko ang isang upuan at ipinatong doon ang isang binti n'ya. I wtapped my left hand at her lifted leg and my right hand is doing its way to her core. I immediately push two fingers on her na malakas na ikinahiyaw nito but I just smiled playfully and gave her bare back small and some wet kisses.

While my fingers are fastly taking her, pasimpleng tinanggal ko ang pagkakahawak sa isang hita n'ya at kinuha ang nutella. I poured it on her back saka muling ibinalik ang kamay ko sakan'yang hita to gave her some support.

Like what I did earlier, my tongue and lips made its way to her back and clean it. Bahagyang lumingon at sa akin pero kinindatan ko lamang s'ya at madiing ipinasok ang tatlong daliri ko sa loob n'ya. Her lips hang in awe while we are staring at each other.

"Saviel?!!!"

"Fvck it!" She cursed ng biglang tumunog ang doorbell kasabay ng sunod sunod na pagsigaw mula sa labas. Akmang huhugutin ko na ang diliri ko sakan'ya when she glared at me. "Don't you dare pull it out. C-continue, Zajei." Nahihirapang bigkas nito ng simulan ko muling igalaw ang daliri ko sa loob n'ya.

"Baka pumasok, Sav." I consciously said while looking at the open back door.

Patuloy kasi ang pagsigaw mula sa labas at pagd-doorbell. I don't who is that but it is a man. Well kung sino man s'ya, condolence nalang sa boses n'ya na sigurong mawawala anytime soon sa lakas ng pagkakasigaw n'ya.

"F-faster, Jei." She commanded na agaran ko namang ginawa. Naramdaman n'ya ata ang bahagyang pagbabago ng katawan ko dahil baka pumasok nalang bigla iyong nasa labas.

"S-sav--"

"Lock all the doors and windows! Damn it!" She frustratedly scream kasabay ng pagsarado ng bintana at pagkalabog ng back door na sinundan ng pagtunog ng lock.

"What the?" Hindi makapaniwalang tanong ko.

"This house is voice automated. Now fvcking continue, will you?" Inis na bigkas nito habang nakatungo sa may lamesa at nasa likod naman n'ya ako.

Mas naging mabilis ang paggalaw ko at hindi na ininda pa ang nasa labas. I don't fvcking care to that animal anymore dahil baka ibalibag ako ni Ma'am kapag nabitin s'ya.

"Near, luv?" Mahinang tanong ko sa tapat ng tenga n'ya na tinanguan lang niya.

Minutes later, her hot liquid came out while I'm thrusting my fingers slowly. Nang matapos ang *clima*x n'ya ay hinugot ko na ang mga daliri ko reason for her to let out a small moans.

"Okay kana?" Natatawang tanong ko while getting her clothes and undies on the floor. Magkasalubong kasi ang mga kilay nito habang nakasandal sa may lamesa.

"Matapos mo akong iharap sa lamesa, you'll ask me if I'm okay?" Mataray na asik nito na ikinangisi ko. I put her clothes in her sides saka ko s'ya dinamitan.

"Okay. I'll ask you. Are you okay?" I grin widely when I saw how she gaze at the nutella and ice cream na ngayon ay kakalahati nalang. Her lips form a sly smirk before cupping my face and gave me a gentle kiss on the tip of my nose.

"Of course."

"Masarap ba?'

"Yeah."

"Ako lang 'to." Mayabang na itinuro ko ang sarili ko na ikinairap n'ya.

Akmang isusuot ko na ang panty n'ya sakan'ya when she smack my hands at walang pasabing lumayo at kinuha ang mga damit n'ya.

"Get me some hoodie at my room." Utos nito na mabilis kong sinunod dahil bigla na namang may sumigaw.

Tangina, kapag talaga walang kwenta ang sasabihin noong nambitin sa love making namin, makakapatay ako ng hayop.

Dalawang simpleng turtle neck hoodie ang kinuha ko para tig-isa kami. Nang makababa akong muli ay nasa living room na s'ya at bored na nakahalukipkip.

Mabilis na dinamba ko s'ya ng yakap kaya napahiga kaming dalawa sa couch. Halatang nagulat s'ya pero tumawa lang ako at bumangon saka s'ya hinila patayo at sinuotan ng hoodie.

"Who the hell is that?" I subconsciously asked while asking her but she just shrugged.

Mukhang na wala s'ya sa mood dahil sobrang dilim ng ekspresyon n'ya.

"Saviel!! Fvck! Open this goddamn door---what the hell?!" My eyes widen in shock ng biglang matumba ang lalaking kanina pa sumisigaw matapos buksan ni Ma'am ang pinto.

Well, she just punched the guy hard kaya napaupo ito sa sahig.

"Why did you punch me?!" Angil ng aswang na sea creature habang hinihimas ang nasaktang panga.

'Yan, kung hindi ba naman s'ya tatanga-tanga na bigla nalang susulpot dito edi sana wala s'yang natanggap na suntok mula sa minamahal n'yang ex-wife.

I'm secretly cheering for Architect Saviel.

"What are you doin' here?" Ma'am fired back with a serious expression she used wear everytime she's on the university.

Her lips form a grim line which made mr gulp.

Parang kanina lang umuungol s'ya tapos ngayon para manununtok na naman. Damn. I don't even know na malakas s'yang manuntok kaya ngayon, isa lang ang napatunayan ko.

Remember self, tanggapin mo ng under ka kaysa masuntok ni Ma'am.

"Seth Ion!"

"Ang sakit ng panga ko." Parang bata na daing ni Kuya Seth na ikinatawa ko.

Sa ayos n'ya ngayon ay halatang kapatid n'ya si Sven dahil ganyang ganyan si Samara kapag nahampas ni Yuki.

Mukhang kinawawa ng mundo.

"Seth, trust me. If your tea to spill is not that important, ako ang magtatapon sa'yo sa dagat." I bit my lower lip when Ma'am Sav threaten this guy in front of us na nakatayo na at masama ang tingin sakan'ya.

Hindi naman ako nababahalan na baka saktan n'ya si Ma'am dahil baka bago n'ya pa yun magawa ay masuntok na s'ya ulit nitong katabi ko.

"Acozta."

"Rage is on the hospital. Critical ang lagay n'ya, punyeta."

Chapter 38

Zajei's POV

"Tangina naman! Ipinagkalulo n'yo ako sa sadistang babaeng 'to tapos hindi naman pala mamamatay 'yang si Reagan?!!" Agad akong napangiwi sa lakas ng sigaw ni Kuya Seth matapos naming makita si Rage na prenteng nakaupo lang sa hospital bed.

Hindi naman masyadong malala ang lagay n'ya. May tama lang s'ya ng baril sa braso. Madaming pasa sa mukha tapos puro galos na sa katawan.

Hindi naman mamamatay 'yan sa ganyang lagay.

"Chill out, dude. Ano bang ginawa sa'yo n'yang si Savi?" Natatawang tanong ni Rage saka kami binalingang dalawa ni Ma'am na nakaupo lang sa couch at kumakain.

Kakarating lang kasi naming tatlo tapos si Rage at Uncle lang ang naabutan namin dito sa room. Halos magfreak out pa si Kuya Seth noong nakita n'yang buhay na buhay pa si Rage.

"She punched my face the moment she open the door! Damn it! Ang tagal pang buksan ang pinto na akala mo may milgarong ginagawa----putangina 'wag n'yong sabihing may ginagawa nga kayo kanina kaya naka-lock ang lahat ng pinto tapos ang tagal n'yo akong pagbuksan." I almost choke my food when he totally freak out. His mouth hang samantalang nanlalaki naman ang mga mata ni Uncle while Rage on the other hand is just clapping his hands in amazement.

"Tangina, Saviel, naka-home run ka kaagad sa virgin brat na 'yan?" Hindi makapaniwalang tanong ni Uncle na bahagya kong ikinaismid.

"Ang galing!! Savi sinunod mo ba yung advise ko? Ginamit mo ba yung posas?" Rage asked in excitement pero parang walang pakialam ang babaeng katabi ko dahil tahimik lang s'yang kumakain.

"Anong posas, Rage?" Takang tanong ni Uncle Vonny at mabilis pa akong tiningnan pero umiwas ako.

"Kasi naman Kuya Vauh, binigyan ko ng posas si Sav. Sabi ko kung magpapakipot pa si Zj at mag-inarte, iposas n'ya nalang sa kama para walang kawala." He giggled before pointing us. "Tingnan n'yo naman mga dudes, blooming na blooming ang dalawa. Halatang nagdiligan--gago!"

I rolled my eyes seeing him whines in shock ng batuhin ko s'ya ng hawak kong steak knife. Napakadaldal ba naman ng tarantado.

"Shut up, Rage. Ako ang papatay sa'yo kapag hindi ka umayos." Pagbabanta ko saka pinunasan ang gilid ng labi ko. Inayos ko na rin ang pinagkainan ko while Ma'am Saviel is leaning on me.

Mukhang bored na bored s'ya habang tinitingnan ang kaniyang mga kuko. Sumisimsim din ito sa milkshake n'ya at paminsan-minsang kumakain ng fries.

Kanina pa 'yan kain nang kain. Nags-stress eating ata s'ya dahil bitin sa kitchen encounter.

"Ano ba kasing nangyari? Parang kagabi lang nag-iinuman pa tayo tapos pag-gising namin tumawag na yung nurse ng hospital na 'to kasi na-admit ka raw." Kuya Seth asked after he sat next to Uncle.

Rage heaved a deep sigh at nanlulumong niyakap ang kanyang katawan.

Nagtatakang tumaas ang kaliwang kilay ko lalo na nang marinig ang pagbuntong hininga ni Ma'am sa aking tabi. She sat properly beside me then crossed her arms on her chest.

"Katangahan ang sasabihin n'yan." She whispered.

"Pinagsamantalahan n'ya ang katawan ko! Binaboy n'ya ang puri ko. He took away my dignity! He took away my virginity! My virgin self is now gone!!"

"Amputa." *~Uncle Vonny version 2.0*

"Puchang yawa." *~Seth Ion version 2.0*

"I told you so." *~Architect Saviel version 2.0*

"Sabi na barbie." Tanging komento ko habang nakamaang na pinagmamasdan si Reagan na may imaginary tears pa.

I really don't know kung paano n'ya nagagawang ipanalo ang mga top cases sa US sa lagay n'yang'yan. Daig n'ya pa ang bata minsan for pete's sake.

"Di'ba mga Kuya noong nag-iinom tayo after party, may nakatingin sa ating lalake." The two man nod in unison. "Noong pauwi na ako, hinarang n'ya ako tapos doon n'ya kinuha ang aking pagkabirhen. Tarantadong 'yon masyado atang nasarapan sa'kin kaya hindi ako tinigilan."

"He's a hopeless case." Bulong ko sa katabi ko saka umiling-iling.

Bahagyang sumandal ako sa may pader bago hugutin ang isang maliit na pistol na dala dala ko kanina pagdating dito.

Ipinantay ko ito sa aking mukha and it immediately caught their attention. I saw how Saviel's lips form a smirk bago umiling at mapaglarong binalingan si Rage.

"Now, speak." Utos ko while gently brushing my fingers to the gun. He gulped at the sight of it bago umayos ng upo sa kama n'ya.

"We were drinking last night. When we decided to go home, pinauna ko silang umuwi dahil may napansin akong lalaki na hindi kami nilulubayan ever since we left the party. . . I approached and dragged him outside the club when he suddenly pulled out a knife. I don't know who he is but I know that he's the man that I was saying to you." His serious facade return and his face went serious than ever. "The man who have a tattoo at the back."

I calm my nerves while looking around the room. Uncle looks puzzled habang pabalik-balik ang tingin sa akin at kay Ma'am. Si Rage naman ay seryoso lang na nakatingin sa akin and Kuya Seth on the other hand looks like thinking deeply.

He looks bothered.

My eyebrows knotted when I saw how his expression change from time to time at nang tingnan ko kung saan s'ya nakatingin, his eyes are fix on my girl.

Hindi naman nakatingin dito si Ma'am dahil na kay Reagan ang atensyon nito at mukhang handang marinig ang kung ano mang sasabihin ng isa.

"What happened last night? Why did you ended up like that?" I asked in monotone saka muling itinago ang pistol dahil alam kong nasa matino ng pag-iisip si Rage. Kailangan n'ya lang talagang itrigger minsan para umayos ang turnilyo sa utak n'ya.

"He's good in physical combat. Way more better than me--"

"May I remind you Attorney, hindi ka marunong makipag-sapakan ng sobra." Putol ko rito na ikinaismid n'ya.

I'm just saying the truth. He never won on any physical combat na ginawa namin dahil mas gusto n'ya ang barilan.

Akala mo kasi napakagaling pumutok eh hindi n'ya nga naputukan ng ayos ang ex-girlfriend n'ya kaya nabuntis ng iba.

"Bwisit ka. Ipinamukha talaga." He snorted pero umirap lang ako at sinenyasan s'ya na magpatuloy.

"Halos mawalan ako ng malay noong pinagsasapak ako no'n. Ang lakas manapak and he also know how to do martial arts. Sipain ba naman ako sa ulo. Tapos noong tatakbo na sana ako palayo kasi ayaw ko pang mamatay, he pointed a gun on my head kaya kinuha ko yung kutsilyo ko and stabbed him at the back. Napunit pa nga yung long sleeve na suot n'ya and revealed his tattoo." Mahabang litanya nito na imbis na ikatakot ko ay parang gusto ko nalang tumawa.

Para kasi s'yang bata magkwento dahil may pa-action pa ang hinayupak.

And about the tattoo, totoo nga yung sinabi noong dalawang unggoy na tinorture ko dati.

"What tattoo?" The lady beside me asked na ikinatigil namin pareho ni Rage.

Reagan look at me at parang ipinapahiwatig na ako ang magsabi kay Ma'am pero umiling lang ako at umiwas ng tingin.

"And what the hell are you two talking about?" Singit ni Uncle na seryosong na nakahalukipkip sa gilid.

Ang dilim ng aura nilang dalawa ni Ma'am kaya hindi ko alam kung mabubuhay pa ba ako after this.

Sabay sabay nalang kayong magsabi ng, '*Rest well in Olympus, Goddess Zajei*'.

Charot!

Hindi ako papayag na mamamatay dahil hindi ko pa naibibigay ang apelyido ko kay Ma'am.

Kung mamamatay man ako, isasama ko lahat kasi masyado ko silang mahal to the point na ayaw kong mamiss nila ang kagandahang taglay ko.

"Zajei Loure."

"Ha?" Parang tangang tanong ko at pabalik-balik ang tingin kay Uncle na nasa harapan ko na at kay Ma'am na malamig ang mga matang nakamasid sa akin.

"Kilala mo kung sinong gumawa no'n kay Rage?" I shook my head to my Uncle bago pinagsiklop ang mga palad ko.

"No. He's still unknown for now but one thing we knew is he have a tattoo."

"What tattoo? Tangina, putol putol ang sinasabi n'yo." Natatawang nagtakip ako ng bibig to suppress my laughters dahil frustrated na naman sa akin si Uncle.

"Don't laugh. Nothing's funny." I immediately sit properly when she pinched my side and coldly said those words.

Tinotoyo na naman ang labidabs ko.

"Reagan ano bang exact tattoo n'ya?" Agaw pansin ko kay Rage na ngayon ay marahang nakatingin kay Kuya Seth na nakapahalumbaba at malayo ang tingin.

"XIV. As in X-I-V with thorns. Color black." Malalim na bumuntong hininga ito bago hawakan ang braso n'yang may tama ng baril. "Ang sakit nang pagkakabaril n'ya. Tangina kapag nalaman ko kung sinong tamod 'yon, papakainin ko s'ya ng granada. Sabog kung sabog."

I shook my head in disbelief bago umayos ng upo at sumandal sa balikat ni Ma'am. I suddenly miss her warmth on my hand.

"XIV? I think I know someone who have that kind of tattoo." Uncle Vonny utter matapos ilagay ang kamay n'ya sa kanyang baba. He's thinking deeply at maya maya pa ay tumigil ang mga mata nito sa lalaking nasa gilid ng kwarto. "Right, Acozta?"

My eyebrows furrowed when I saw how he looked at my Uncle. Mukhang pati s'ya ay naguguluhan pero maya maya pa ay nanlaki ang mga mata nito at umiling.

"Are you putting the blame on me now?" He asked in a stern voice while looking directly at my Uncle.

"I'm just asking you, moron."

"Hindi ako 'yon." He said defensively.

"He didn't said that it was you. Your answer should be yes or no only. Not it's not you, idiot." Okay, ngayon nakikita ko na ang lawyer attitude ni Rage dahil ang cold ng aura n'ya.

Ang gwapo sana ng lalaki na 'to kaso kay Ma'am lang talaga ako nahulog.

Swerte talaga sa'kin ni Sav, ang ganda ko na nga tapos napakaloyal ko pa.

Sumalangit nawa ang aking kaluluwa.

Charot lang.

"Bakit sa'kin na napunta ang usapan n'yo? Nanahimik ako dito." Ismid ng aswang sa gilid pero narinig ko lang ang mahinang palatak ni Ma'am.

"Sometimes, there's war in silence." She interrupted na ikinalingon ko. Mataman itong nakatingin sa dati n'yang asawa bago tumayo at naglakad sa direksyon nito.

Akmang susundan ko ito when Uncle Vonny pushed me down through my shoulders when I was about to stand up. Nanatili akong nakaupo dahil sa ginawa n'ya at nakuntento na lamang na pagmasdan si Ma'am sa balak n'yang gawin.

"He smells like you, Seth." Rage muttered habang nakangisi. He signalled Ma'am to sniff him na agad kong ikinaalma pero wala naman akong nagawa dahil ayaw akong patayuin ni Uncle.

"The fvck is that?! Porket magkaamoy ako na agad ang itinuturo n'yo? Mga putangina!"

"Hoy, gungong! Huwag mo kaming idadamay ni Ma'am sa kalokohan ng dalawang 'yan." Sumbat ko dahil pati ba naman kami ay isasama sa pambibintang ni Uncle at Rage.

"Edi putangina n'yo excluding Zajei and Saviel." Sarkastikong wika nito bago kami ismiran.

"Maghubad ka nga, Acozta."

"Aba!"

"Just strip, Seth." Pang-gagatong ni Ma'am na ngayon ay nakaupo na sa kama ni Rage katabi nito dahil tinaasan ko na s'ya ng kilay kanina nang akmang hahawakan at hihilahin n'ya ang damit ni Kuya Seth.

There's no way that she will undress someone other than me.

"Hindi ako pornstar!!"

"Tangina maghuhubad ka lang. Hindi naman namin sinabi na, hey Seth fvck that shit and take a vid of it." Uncle Vauh looks so piss kaya tinanggal nito ang pagkakahawak n'ya sa balikat ko at naglakad papunta sa pwesto n'ya kanina.

Nagulat nalang kaming lahat when he grab Kuya Seth's collar at isinandal ito sa pader.

"Strip. Now. Acozta."

I smirk when the latter did what they want him to do. Sobra ang pagkakabusangot nito habang inaalis ang pang-taas n'yang damit.

Ang una talagang nakakuha ng pansin ko ay yung abs n'ya.

Shet mga mare, well built yung katawan tapos ang angas tingnan kasi may mga tattoo pa sa dibdib. Idagdag pa na moreno talaga s'ya kaya lalaking lalaki ang kulay.

"Dumb shit." I silently cursed when someone hit my thigh kaya napatingin ako rito. "What's your problem?" Takang tanong ko kay Ma'am na hindi ko napansin na nasa tabi ko na pala.

Ang sakit manghampas akala mo naman may ginawa akong kababalaghan.

"I don't like the way you stare at his body." She utter while clenching her jaw. Bahagya pa akong napangiti dahil ang cute n'ya.

Mukha s'yang batang inagawan ng candy. Kung sabagay, para naman akong candy kasi sweet naman ako tapos masarap pa.

"I like his abs." Pang-aasar ko at muling nilingon sina Kuya Seth na ngayon ay nakikipagtalo kay Uncle at Rage. Hindi pa nagtatagal ng kalahating minuto ang tingin ko rito ay agad akong napangiwi sa sakit dahil sa kurot n'ya.

Damn. Wala pang isang araw ang relationship namin, under na agad ako.

Pero di'ba kahit naman dati na hindi pa kami ay under na talaga ako? Tangina, madalas na ngang bottom tapos under pa sa ugali.

Asan ang hustisya? Nasa kamay n'ya?

Ako ang batas. Dapat ako ang nasusunod!

Mark my words.

I-uunder ko ang babaeng 'to.

"I also have one." Pagpaparinig nito na lihim kong ikinatawa.

Ipinagpahili pa talaga ang abs n'ya.

Actually, meron naman talaga s'ya. Kaso nga lang yung kanya is hindi halata hanggang hindi mo nahahawakan. Pero shett! Noong nahawakan ko yun kagabi kulang nalang puriin ko yung magulang n'ya sa ganda ng pagkakagawa sa babaeng 'to.

Nakakapaglaway kaya yung abs n'ya. May abs din naman ako pero iba talaga yung sakan'ya. Ang sarap hawakan mga mare.

"Per--"

"Don't you dare look at him like that again. Dumbass! I hate you." She cupped my cheeks before I even tilt my head to look at the three idiots na nagpapatayan na ata dahil sa sigawan nila.

"Selosa." Nakangising pahayag ko pero mahinang tinapik lang nito ang pisnge ko.

"You made me one."

"Hoy putangina naman!! Mamaya na kayo maglandian d'yan! Respeto sa single!!" Napawi ang tingin namin ni Ma'am sa isa't isa when Rage' voice echoed kasabay ng pagkakasalampak ng kung ano sa sahig.

When I look at it, my mouth formed an 'o' dahil nakadapa sa sahig si Kuya Seth dahil nilock s'ya ni Uncle in between his arms.

"Help! Help! Help!" Nagugulantang na sigaw ng aswang na sea creature.

Hindi makapaniwalang umawang ang labi ko dahil sa nasisilayan lalo na nang batukan ni Uncle ang lalaking nasa baba n'ya.

I know it hurts. Ilang beses ko ng naranasan 'yon.

"Stupids! Tangina tumahimik nga kayo!" Mas lalong umawang ang bibig ko ng muling magmura si

Ma'am habang namumula ang mukha.

Nanlilisik ang mga matang umalis ito sa tabi ko at nilapitan si Uncle at ang dati n'yang asawa. She immediately removed Uncle Vonny's hands on her ex-husband saka ito hinila patayo at iniharap sa pader.

"What the hell." I said when I saw his tattoo at the back.

Hindi agad ito mapapansin dahil napapaligiran pa ito ng iba n'yang tattoo which is pangalan ni Shan sa may taas at yung parang buntot ng dragon.

I suddenly feel the chills on my system na sa tingin ko ay ikinaputla ko. My eyes darkened as well kasabay nang pagtayo ko at paghablot dito mula sa pagkakahawak ni Ma'am na ngayon ay tulala at parang wala sa sarili na nakatingin sa tattoo nitong dati n'yang asawa.

"H-how did you get that?" Mariing tanong ko while holding a grip to myself.

I need to calm myself down.

"Sa barko. Napagtripan namin na magpa-tattoo ng pare-parehas."

"Do you know what's the meaning of that?" I asked again pero matamang nakatingin lang ito sa akin bago tumango.

Muling nandilim ang aking paningin bago s'ya tuhudin sa sikmura.

"Zajei!"

A pair of arms encircled my waist at malakas na hinila palayo kay Kuya Seth ng akmang sisipain ko na naman ito. He is now kneeling on the floor while whining in pain.

Pilit akong kumakawala sa yakap ni Uncle because I want more not until I notice how Ma'am Sav walked pass by me saka ito lumuhod sa harap ni Kuya Seth.

Madilim ang mukha nito at walang mababakas na kahit na anong emosyon. She look at him with bloodshot eyes before closing her eyes at walang pasabing inilagay ang kanyang kamay sa leeg nito kasabay ng pagtulak n'ya rito sa pader.

I heard the impact of the actions but I remained silent. Pilit ko pa ring iniaalis ang mga kamay ni Uncle sa akin pero mas hinihigpitan lamang n'ya.

"Just how the fvck did you get that tattoo? Are you connected to that organization, Seth?"

Muli akong napatingin kina Ma'am when she spoke full of coldness. Makikita rin ang takot sa mga mata ng lalaking kaharap n'ya pero wala itong pakialam at mas lalo lang idiniin ang kamay to pin him more in the wall.

"N-no. I'm not, Saviel!" The latter tried to remove her hands on his neck pero hindi n'ya magawa dahil kinakapos na rin s'ya ng hininga.

"Damn. Get Saviel, Zajei. Mapapatay n'yan si Seth kapag hindi n'yo 'yan inawat." Rage rescued at pilit inaalis ang dextrose n'ya. Kaya habang nakatingin pa sakaniya si Uncle ay mabilis na tinanggal ko ang

pagkakahawak nito sa akin at walang pasabing hinila si Ma'am paalis ng room na 'to.

Agad naman itong pumalag but the moment she saw me, she immediately composed herself. I gave her a sly smile before pulling her out of this room.

I find our way to the rooftop para makapag-usap kami ng maayos. I know that she wouldn't react this way if she doesn't know what she's doing.

We almost have the same reaction upon seeing that tattoo.

"That tattoo is the tattoo they carved to my mother's chest." She said in a hush the moment we sat on the bench.

Maganda ang rooftop dito sa hospital kung saan nagtatrabaho si Mommy. She own this establishment on the first place kaya hindi na nakakapagtaka na ang pleasing sa mata nitong lugar.

"It is also the tattoo I saw on my grandparents chest and cheeks." I closed my eyes kasabay ng pagsandal ko sa upuan.

As what I've said, ako ang unang nakakita kina Lolo at Lola na walang buhay sa office nila. Andoon din ang nanay ni Ma'am at kita ko rin yung sinasabi n'yang marka dahil bahagyang nakabukas ang damit noon ni Atty. Aviela habang nakasabit.

Damn.

Remembering that scene makes me wanna escape this cruel world.

"I know that you were the one who first saw them." I felt that she turned her gazes on me. I gave her a sad smile bago tumango ng marahan.

I look for her hand and intertwined it with mine. Unti unti akong humarap sa unahan namin at pinagmasdan ang city.

"You're really her daughter. . . You got her attitude." I says in a soft voice.

In a short span of time, nakilala ko yung Mommy n'ya. Parehas sila ng ugali ni Ma'am lalo na sa sobrang pagka-seryoso. Ayaw ko nga s'yang kausapin dati kasi nakakatakot talaga yung aura n'ya but the moment she approach me, agad napalagay ang loob ko sakan'ya.

Because of her, I feel like I have a mother.

Naalala ko pa nga dati, napaaway ako dati sa school kasi may sumapak kay Rage eh napakalampa ng lalaking 'yon kaya ako ang sumapak doon sa nang-away sakan'ya kaya ang ending, parehas kaming na-office. Dahil ayaw ko noong sabihin kina Lolo ang nangyari, kay Atty. Avi ko 'yon sinabi. She's the one who talked to our principal at dahil nga isa s'ya sa famous lawyer sa US, hindi na nagtanong yung school admin kung bakit s'ya ang dumating as my guardian knowing that I am living with my grandparents.

"You met her, right?" Nakangiting tumango ako sakaniya. She squeeze my hand kaya napalingon ako sakan'ya but she's just looking at the dark sky. "She told me about you. I remember, she want us to meet each other so we can bond because according to her, you want a sister."

I chuckles and tilt my head to the other side para mas mapagmasdan ko s'ya.

"Avey, kung ikaw lang din naman ang magiging sister ko, no thanks nalang. I don't want to be an incest." Natatawang pahayag ko na mahina n'yang ring ikinatawa.

Habang pinagmamasdan ko s'ya, pilit kong inaalala kung may nakwento ba yung Mommy n'ya sa'kin about sakanya.

My lips parted at hindi makapaniwalang itinuro s'ya. "Omayghaddd!! Ikaw si Baby Hams?!!" I squels in joy when I remembered something.

Agad itong lumingon sa akin at sobrang nakakunot ang noo n'ya. Malamig din ang ekspresyon n'ya pero hindi nito napawi ang malawak na ngiti sa labi ko.

"Pardon?" She said but more on a threat dahil halata naman na ayaw nyang ulitin ko ang sinabi ko.

"I said, if you are baby Hams?"

"How the heck did you know that?" Inis na binawi nito ang kamay sa akin at pinagkrus ito sa dibdib n'ya.

I burst out laughing habang kinakapa ang wallet sa bulsa ko. When I finally get it, agad ko itong iniharap sakan'ya na ikinapula ng buong mukha n'ya.

It is her picture. Ang dungis n'ya and she is holding a cute hamster in her hands. Mukha ngang kinawawa yung hayop dahil ang higpit ata ng pagkakahawak n'ya.

"Oh my gosh, Zajei." She said in disbelief and face palmed afterwards. Natatawang itinago kong muli ang wallet ko dahil nukhang may balak s'yang agawin 'yon na hindi ko na hahayaan pang mangyari. "Where did you get that ugly picture?"

"To your Mom. And ugly? Nasa'n ang pangit do'n?" I teasingly wiggle my eyesbrows bago ngumiti ng pilya. "Sinasabi mo bang pangit yung batang sinasakal yung hamster?---ouch!"

Hindi ko alam kung tatawa ba ako o sisimangot dahil halatang hiyang hiya na s'ya at the same time ay nagiging sadista na dahil puro hampas ang natatanggap ko.

"Shut up!"

"Hmm, why would I? Ngayon pang nalaman ko na ikaw pala yung batang ikinekwento ni Atty. Avi." I smile genuinely at inalis ang ilang strand ng buhok n'ya na tumatabig sa kaniyang mukha.

"What did she say about me?" She intriguingly asked pero ngumiti lang ako at hinalikan ang pisnge n'ya.

"She said that you love racing. Kaya raw sa Europe ka nag-aral ay dahil doon at hindi dahil sa kapakanan ng pag-aaral mo." I paused when I heard her soft chuckles. Tumatawang yumakap ito sa bewang ko at hindi man lang itinanggi ang sinabi ko. "You also love babies. Kaya siguro na-fall ka sa'kin 'no? Pedophiles ka Ma'am--"

"4 years lang ang gap natin, ang kapal ng mukha mo." She cut me off bago ako irapan at inalis ang kamay n'ya sa bewang ko.

Hm, 27 palang pala s'ya.

Sa ilang buwan naming magkasama ay ngayon ko lang nalaman ang age n'ya.

"Ano pang sinabi n'ya?" Tanong n'ya ulit pero ngumiti lang ako ng pilya.

"Sabi n'ya crush mo raw ako."

"My mother would never say that." She disagreed na ikinangisi ko. "I don't even know that you are Corten's heiress and successor not until I saw you at your mansion." This time, s'ya naman ang ngumisi at mapaglarong tiningnan ako.

"Nakapunta kana sa bahay namin sa NYC?" Takang tanong ko na tinanguan n'ya.

"Yeah."

"When?"

"The first time they talked about that *case.*" She emphasize the word case kaya agad kong nakuha ang sinasabi n'ya.

Isang case lang naman ang pinagsamahan ng grandparents ko at Mommy n'ya.

"Why didn't you approach me? And why I doesn't know na may ibang tao sa bahay?" I curiously asked dahil parang lahat naman ng pumunta noon sa bahay ay kilala ko.

Wala naman akong amnesia pero bakit hindi ko s'ya tanda?

"How would you notice us? You're just busy playing at your game room and the moment you came out, sobrang gulo ng buhok mo at mukhang wala ka pang tulog. In short, sabog." Nakasimangot na sinamaan ko s'ya ng tingin pero nang-aasar na tinaasan n'ya lang ako ng kilay.

Kahit na nang-aasar na s'ya, ako pa rin ang under.

"I would never look one. Sabog is not on my vocabulary."

"Malamang wala sa vocabulary mo 'yon because you always wear it in your face."

"Ma'am!" Namumulang tumayo ako at humarap sakan'ya. I put my hands on her sides pero mas lalo lamang lumawak ang ngiti n'ya na nauwi na sa isang ngiti.

"Seriously, you look like a depress kid that day. Hm, how old are you that time? Mukha kang naligaw sa mansion nina Lolo Saijen kaysa magmukhang apo nila." Konti nalang talaga at mapipikon na ako rito kay Ma'am.

Anong akala n'ya nakikipagbiruan pa ako?

Syempre, oo. Kaysa naman mapikon ako at mag-away kami ay sasakyan ko nalang 'tong kasiyahan n'ya kahit nakakahiya sa part at ego ko.

"I'm sixteen that time." I shrugged my shoulder at mas inilapit ang mukha sakan'ya.

Hindi naman s'ya umiwas. Bagkus ay magaan n'yang hinalikan ang jawline ko.

"Really luv, ang pangit mo no'n."

"Ang bully mo! Akala mo naman hindi ko alam kung bakit ka natawag na baby hams." I fired back na ikinatigil n'ya sa pang-bubuska.

Her lips form a grim line at walang buhay na tiningnan ako.

"Can you imagine it? We have so many encounters in the past that we are involved at the same places but we haven't meet each other. I know that you exist but you didn't know that I do." Paglilihis n'ya sa topic na lihim kong ikinatawa.

Naiwas s'ya.

"God has a better plan kaya siguro hindi tayo nag-meet noon." She nod her head as a sign that she's agreeing. "Siguro isa sa reason ay dahil baka ma-fall in love ka kaagad sa'kin tapos hindi mo na ako pakawalan kahit minor pa ako." I laughed genuinely when she smack my shoulder.

"Assholes. You're the one who fall in love first."

"I plead guilty." Honest na sagot ko saka ngumiti ng matamis.

Never ko naman 'yong ikinahiya at ikakahiya. I'm proud kaya.

"But luv, iniiba mo ang topic. Hindi ko pa nakekwento sa'yo kung anong alam ko behind that baby hams nickname of yours." Agad akong napangiwi when she send death glares at me.

Akala mo naman matatakot ako sa paganyan-ganyan n'ya eh alam ko namang ginagawa n'ya lang 'yan para hindi ko s'ya mapikon.

Tho, nakakakilabot talaga yung tingin n'ya.

"Don't move that mouth of yours." Pigil agad n'ya when I was about to speak.

Natatawang lumayo ako sakan'ya at ngumisi ng nakakaloko.

"Now I know why you hate hamster. Bakit kasi ang cute mo masyado sa picture dati. Para kang mestiza na dora--aray ko luv!" Humahagalpak ako sa tawa habang inaalis ang kamay n'yang nakahawak sa buhok ko.

Pabirong sabunutan ba naman ako na may kasamang galit at pagmamahal.

Pero legit naman mga pinagsasasabi ko. Yung nasa picture kasi ang liit pa ni Ma'am. Parang five years old palang s'ya no'n kasi mukha talaga s'yang walang kamuwang-muwang sa mundo.

"Don't you ever call me baby hams!"

"What if I do?"

She look at me using her deadly stares but I just playfully smirk at her.

"Walang make love for a year."

"What the hell, Saviel?!" I hissed.

I mean, pwede namang wala talaga no'n kasi hindi naman 'yon ang habol ko sakan'ya in the first place. Ang sa'kin lang, masakit sa puson 'yon kasi makita ko palang s'ya parang pinagpapawisan na ako ng malagkit.

Kung makikita n'yo lang talaga si Ma'am sa personal at naka-pambahay lang, baka pagbabarilin ko kayo. Ano kayo gold para makita s'yang ganon ang get up?

Nah. Patayan muna tayo.

Charot.

Baka ako ang mapatay ni Ma'am kapag ginawa ko 'yon. Alam n'yo naman, mabuti at ulirang asawa ako sa Misis ko to the point that I would do anything for her.

"Don't try me, Zj." She arch her brow and smirk at me when she saw how I pouted.

Nagsimula itong maglakad pero nakatayo lang ako sa tapat ng inupuan namin kanina.

"Avey, promise, hindi ko talaga sasabihin kahit kanino na kaya ka tinawag na baby hams is because you almost choke the hamster your mother gave you at your fifth birthday. Hindi ko rin talaga alam na kaya ka natakot sa hamster kasi kinagat ka no'n noong papakainin mo na s'ya---"

"Shut up!" She turned her face at me and walked furiously to where I am.

I gulped when I saw how hot she is on that simple maong short and a turtle neck hoodie.

"M-ma'am, promise," I lifted my right hand at tila nanunumpang ngumisi sakanya. "I promise na hindi ko rin talaga ipagkakalat na because of that, you had a trauma na hawakan yung mga hamster." I smirk widely at her when she stop walking the moment our nose touches.

"Hindi ka talaga titigil?" She threateningly asked but I just tilt my head and brush my nose to her.

"Hindi ko talaga alam na kaya ka baby hams kasi--hmm." This time, I smiled sweetly when she kissed me on my lips.

Torridly.

I willingly response to her kisses but she immediately pulled out at inirapan ako.

Ngiting-ngiti ako habang pinagmamasdan s'ya not until she said the words I don't to hear.

"Don't sleep with me later at night. Sa guest room ka kasama yung multo, idiot."

Tangina, nagalit yung misis ko!!!

But, kung hindi n'ya ako papatulugin mamaya sa tabi n'ya, lalagyan ko nalang ng hamster ang room n'ya so she will be the one who will come at my room.

I smirk.

No make love daw?

No problem.

I'll wait until she's the one who will asked for her.

In a pleasing way.

"Zajei!"

"Eto na! Miss mo naman agad ako." Natatawang sumunod ako sakan'ya pababa sa rooftop pero hindi pa ako nakakahakbang ay napangiwi ako sa kirot.

Masakit talaga yung center ko kaya mukha akong penguin maglakad tapos iyong may kagagawan ay parang wala lang dahil hindi man lang ako matulungan.

"Jei."

"Wait lang naman. Ang sakit kaya ng ano ko." I hissed at pinalapit s'ya pero humalukipkip lang ito sa may entrance at tinaasan ako ng kilay.

"Saviel kapag hindi mo talaga ako tinulungan dito, hahanap ako ng ibang tutulong." Pagbabanta ko but we all know that it is just a joke because I'm so whipped by her.

Speaking of whipped, next time whipped cream ang gagamitin ko sakan'ya if you know what I mean.

"Don't you dare." Mabigat ang mga hakbang na lumapit ito sa akin na ikinangiti ko.

"Don't try me. Ako ang batas." Mayabang na tinapik ko ang dibdib ko pero ngumisi lang ito.

"Kapag hindi ka umayos, ako ang babali dyan sa batas na sinasabi mo."

"And how would you do that?" Nanghahamong lumapit ako rito at sumabit sa braso n'ya.

"Break up."

What the fvck?!

I laughed awkwardly before kissing her neck.

"Don't be mad na. Sino bang may sabing batas ako? Ang tanga naman no'n eh hindi ba n'ya alam na ikaw ang nagpapatupad ng batas? Sunod-sunuran nga lang ako sa'yo." Ilang beses ko pang hinalikan ang leeg n'ya until I felt her arm snake on my waist.

She looked at me for a while before a smile form on her lips.

"Ang ingay mo." She commented na ikinangiti ko lang din.

"Bati na tayo?" I asked like a kid.

"Why? Nag-away ba tayo para itanong mo 'yan?" Malditang tanong nito pero ngumuso lang ako at nauna nang maglakad sakan'ya.

"Ang tarayyy! Akala mo naman hindi ko nakita na nasa bed mo kagabi yung kulay pink na hamster na

binigay ko sa'yo noong birthday ni Shan---"

"Montero!!" Gigil na isinigaw nito ang pangalan ko kaya wala sa oras na kumaripas ako ng takbo papalayo habang tumatawa. "Don't you ever show yourself at my house!!"

I smirk and shook my head.

Plano ko pa naman lumipat sa bahay n'ya. Pero 'di bale, kung ayaw n'yang pumunta ako sa bahay n'ya, s'ya nalang ang ibabahay ko.

And we'll live happily ever after.

Salamat, Hansel.

Chapter 39

Zajei's POV

Labing dalawa.

Labing tatlo.

Labing apat.

"Zajei?"

Labing lima.

Labing anim.

Labing pit---

"Ano ba?!" I irritatedly hissed when someone poked my arms.

Kitang nagbibilang ako ng tupa.

"Why are you screaming?" Nagtatakang tanong ni Ma'am saka ko lang na-realize na s'ya pala ang tumapik sa akin.

Agad akong umiling at umayos ng upo habang matamang pinagmamasdan ang puting kisame.

Panandaliang nilingon ko si Rage na ngayon ay mahimbing na natutulog dahil kakainom n'ya lang ng gamot. Buti nga at umalis muna sina Uncle at yung sea creature dahil hindi ko alam ang magagawa ni Ma'am kapag nakita n'ya pa 'yon.

"Are you with me, Miss Montero?"

"Jeez, Ma'am, don't be too serious." I utter before I reach for her hand and let her sit beside me. "May iniisip lang ako."

"Like what?" She intriguingly asked which made my lips twitch in playfulness.

"Thoughts on what birthday present should I ask you to give me. Malapit na ang birthday ko kaya naisip ko na," I paused and my lips curve into a smug smile na mabilis n'yang ikinailing na tila alam na n'ya ang sasabihin ko.

"No, Zj. I won't come with you to that hamster shop." Agad na pagsasalita nito na ikinabungisngis ko.

Kanina ko pa kasi s'ya inaasar na samahan n'ya ako sa hamster corner dahil bibili ako kaso ayaw n'ya. Pinagbantaan n'ya pa ako na kapag bumili ako no'n ay humanap na ako ng bagong professor sa subject n'ya at bagong girlfriend.

"Ang advance mo naman mag-isip." I let out a small chuckles before giving her a smack on the lips. "A sexy dance will do, babe."

"Aray!" I whined in between my laughters. Namumulang hinampas kasi nito ang hita ko habang tawang tawa ako.

Ang cute kaya ng reaction n'ya. Noong una nagulat tapos umawang pa yung lips then after few seconds of realization, bigla nalang s'yang namula at umiwas ng tingin.

I tilted my head after laughing to the side and stare at her with full of love and admiration.

Ang ganda ng girlfriend ko.

This is not my first time having a relationship but I know that this one is real. This one would last until the end because I know that I am so sure to have her.

And I'll do everything to be deserving on having her.

"Let's go to California, luv." I mumbled after few minutes of silence. Agad kong nakuha ang atensyon nito na kanina lang ay nakatutok sa cellphone n'ya.

"Why so sudden? May pasok pa." Naguguluhang tanong nito pero ngumiti lang ako ng matamis sakan'ya.

"I want to visit your mother's tomb and also my grandparents. Ibabalik ko na rin sa New York 'yang pangit na sugatan na kaibigan mo bago pa mamatay 'yan dito."

"Naririnig kita Zajei. Backstabber ang gagong lola." Parehas napunta ang atensyon naming dalawa ni Ma'am kay Reagan na ngayon ay prenteng nakahiga lang at parang bata na nakakumot.

Ang pangit talaga n'ya.

"Hoy gago, lola ang kingina." Naiinis na singhal ko pero inismidan lang ako nito.

Bwisit talaga 'yan. Kapag nagpipikunan kami lagi nalang n'yang idinadamay yung buhok ko. White blond nga kasi ang color ng buhok ko tapos sinasabi n'ya na para daw katulad ng sa lola n'ya eh hindi naman kasi iba yung shade nang sa'kin.

"Zajei, avoid cursing." Saway ng katabi ko kaya labag sa loob na tumahimik ako pero sa aking isip ay ilang beses ko nang sinaksak si Rage.

Just kidding.

"Si Savi lang pala magpapatino sa'yo. Buti nalang wala akong jowa kaya nakakapagmura ako ng walang napigil. I can do whatever I want. Hayst! Perks of being single." Talagang nang-inggit pa ang hayop.

"Wala lang pumapatol sa'yo ang dami mo na agad nasabi."

I can't help not to burst out laughing when Ma'am Saviel rebutted. Minsan talaga may advantage na magkaroon ka ng savage at malditang girlfriend tapos idagdag na rin natin na bully s'ya kaya para akong may spokesperson na hindi ako hahayaang awayin ng iba.

Pansin ko nga, ayaw ni Ma'am na inaaway ako ng iba pero lagi naman n'ya akong inaasar.

"Minsan talaga ang sarap supalpalin ng bibig mo, Saviel. Hindi ko alam kung bakit naging crush kita."

Mataman ngunit pilyong balik ni Reagan na ikinatigil ko sa paglalaro ng dulo ng buhok ni Ma'am.

"Crush?" Pakikisawsaw ko saka tinaasan ng kilay ang dalawa.

Isang pilyong ngisi ang nabuo sa labi ni Rage matapos nitong umupo ng maayos sa kama. Tahimik lang naman ang katabi ko pero makikita mong nagbabanta ang mga tinging ibinabato nito kay Rage.

"Crush ko dati si Sav. Noong nagkakilala nga kami ay hindi n'ya maalis yung tingin n'ya sa'kin kaya pinansin ko na. Alam mo naman ako, gentleman. I won't let a lady drool over me without my attention kaya syempre ibinigay ko sakan'ya. Tamang tama at type ko rin naman s'ya kaya we clicked--"

"Sometimes, I wanna hit you in the road for having that trash like mouth." Ma'am Saviel cut him off na ikinairap ng isa. "May I remind you Rage, ilang beses kitang binasted kahit ilang beses mo 'kong pinuntahan sa France."

I can't help not to show a triumphant smile and put my hand around my girlfriend's shoulders. Naka-akbay na binelatan ko si Rage na ngayon ay nakabusangot.

"Ang sama mo kasi, Savi. Sabi ko kahit isang chance lang kaso hindi mo pa rin ibinigay. Gwapo naman ako."

"You look good but it doesn't mean I would let you be my boyfriend." Ma'am fired back saka nito hinawakan ang kamay kong nakaakbay sakan'ya. I just gave her a smile, lowkey saying na awayin n'ya pa si Reagan dahil natutuwa ako sa epekto ng pang-aasar n'ya kay Rage.

Mukha ba namang inapi ang tarantado. Ngayon ko lang s'ya nakitang ganyan kaya siguro maniniwala na ako na si Ma'am talaga ang girl best friend n'ya.

"Hindi ka naman kasi nagka-boyfriend ever since." Pabulong bulong na wika ni Reagan habang pinaglalaruan ang daliri n'ya. "Kaya naman pala hindi ka nakalampag sa lalake, babae pala ang poposasan mo." Halos sabay kaming humagikhik ni Rage pero hindi rin nagtagal ay napasapo ako sa aking bewang dahil kinurot n'ya ako.

Kasalanan ko bang sinunod n'ya ang payo ni Rage. Bibigay naman ako sakan'ya kahit hindi n'ya ako ipinosas. Ayan tuloy, may pang-asar na sakan'ya ang abogadong kulang sa lambing.

"Swerte ni Zj sa'yo 'no? Ikaw mismo ang nambabakod sa sarili mo para lang hindi ka maligawan." Rage chuckled mockingly na tuluyang ikinasama ng timpla ni Ma'am.

"I don't really know why Yalei is so fond of you." Tila pag-kausap ni Ma'am sa sarili n'ya kaya napatigil sa pagtawa si Rage.

"Cute kasi ako."

"Animal lover kasi si Miss Lia, Sav." Pagsali ko sa usapan nila na ikinangisi ni Ma'am.

"Oh, right. I remember that Lia is a fan of monkeys. Maybe that's why she's so fond of you is because you looks like a member of Caesar's battalion in the world of the apes movie." I pressed my lower lip together at pinipigilan ang malakas na pagtawang sumubsob sa balikat ni Ma'am.

Ang epic kasi ng itsura ni Rage, pakshet.

"The audacity, Saviel James!" Malakas na bulyaw ni Reagan kaya hindi ko na napigilan ang malakas na paghalakhak kasabay ng kay Ma'am. "Ang kakapal ng mukha n'yo to label me as a monkey! Kung wala ako rito," he pointed himself and chin up. ". . . .hindi sana magiging kayo."

"Kung wala ka rito, edi nasa New York ka. Tanga mo naman." Pabalang na ganti ko habang nakapatong ang baba sa balikat ni Ma'am.

Rage on the other hand rolled his eyes. Pinaningkitan n'ya rin kami ng mga mata bago sumimangot ng sobra.

"Ang sakit n'yo sa mata. Irespeto n'yo naman ang single na si ako."

"Hindi ka karespe-respeto." Nakangising bara ko pero nakaramdam lang ako ng pinong kurot sa tagiliran.

"Tigilan mo na. Baldado pa nga inaasar mo na agad." Pananaway ni Ma'am pero ngumuso lang ako at mas lumapit sakan'ya.

Mukha na tuloy akong kuala sa pagkakasabit ko sakan'ya.

"Nga pala Zajei," I arch my brow while waiting for Reagan's statement. Ang seryoso kasi n'ya habang nakatingin sa akin kaya sana lang ay may kwenta ang sasabihin n'ya. "Paabot ako ng apple."

"Putangina."

"Zajei Loure." Huminga ako ng malalim para hindi makawala sa aking bibig ang mga mura na naka-reserve sa abogadong baldado.

Labag sa loob na humiwalay ako kay Ma'am at nagtungo sa snack area ng hospital room. I looked for an apple saka ito hinugasan at hiniwa. Nang ibigay ko ito kay Rage ay kakalahati nalang dahil naubos ko na ang kalahati.

"Ang unti naman nito." Reklamo n'ya na ikinairap ko.

Demanding ang hayop.

"Oh." I handed him the basket of fruits saka ang kutsilyo. Muli akong bumalik sa pagkakasalmpak sa couch kung nasaan si Ma'am na ngayon ay busy na naman sa phone n'ya.

"Who are you texting at?" Nakataas ang isang kilay na tanong ko. Bahagya pa itong nagulat but she really knows how to deal with herself because I just saw her shooking her head while placing her phone at the side.

"Work. You wanna eat something?" I shook my head as an answer bago umupo sa tabi n'ya.

Malalim ang iniisip ko while I'm playing with my fingers. Dapat ko nang paganahin ang utak ko dahil baka mamatay nalang ako bigla kung hindi.

"Where are you going, Sav?" Umangat ang aking tingin when I heard Rage voice followed by my seatmate movements.

Tumayo ito mula sa pagkakaupo. "Cr lang ako." Rage and I nodded in unison bago ako humiga ng

maayos sa couch.

Matagal mag-cr si Ma'am. Siguro it'll take around ten minutes bago s'ya makalabas.

Ang bait kong girlfriend, pati pagbabanyo n'ya kalkulado ko ang oras.

But it's creepy at the same time.

"Don't you think it is the right time to tell her?"

"Tell her what?" Lutang na balik ko sakan'ya dahil gaya nga ng sinasabi ko kanina, malalim ang iniisip ko.

Looks like the danger is following me everywhere na pati ang mga nakapaligid sa'kin ay nadadamay.

"About you know, the stalkers." My eyes squinted but I just remained silent and composed. "You didn't know how good Saviel is when it comes to hacking. S'ya yung nagturo sa'kin."

"I don't want her involve. Baka mapahamak s'ya." Plantyadong batid ko saka inilagay ang braso sa aking mga mata at pumikit.

I did everything to save her from my parents. Alam kong hindi na s'ya matatanggal sa architectural firm dahil ako na yung may kontrol do'n. Ang problema ko nalang ngayon ay kung paano s'ya maililigtas kung may makakaalam ng relationship namin.

As far as I know, teacher to student relationship is still forbidden.

"You don't know your girlfriend, Zj. Also, she deserve to know everything. After all, she's your partner. Wala ka naman sigurong balak itago kay Saviel?"

"Itago ang ano?"

"Yung hamster---ay shit!" Agad akong napaupo at namumutla na napatingin sa babaeng nakasandal sa may pader ng cr. She's coldly staring at us but there's confusion to be seen.

Wala sa sariling napahilamos ako sa aking mukha at tumungo. I place my elbow at my knees saka itinukod ang aking noo.

I'm torn between saying everything to her or not.

Mas marami kasing nakakaalam, mas delikado.

"Zajei." Rage called na ikinalingon ko. Kumpyansang tumango ito bago n'ya paupuin si Sav sa upuan katabi ng kama n'ya.

I didn't know how many times I gulp and sigh. Unti unti na ring namumuo ang pawis sa noo ko habang nakikipagtalo sa sarili.

"Alam kong hot si Zajei kapag seryoso pero please lang Saviel James, stop eye raping her. Kulang nalang hubaran mo s'ya sa ganyang titig." Hindi ko napigilang lingunin yung dalawa na ngayon ay magkatitig.

Salubong ang kilay ni Ma'am samantalang malawak ang ngisi ni Reagan.

"What? Tatanggi ka?" Nanghahamong tanong ng lalake pero ngumisi lamang si Ma'am at sumandal sa upuan n'ya.

She looked at me with tension and admiration on her eyes plus that seductive grin. "I wouldn't. You can't blame me though." She lick her lower lip bago ako nang-aasar na pinasadahan ng tingin. "My girlfriend is hot with my clothes."

My face automatically covered with crimson red. Sobrang init ng mukha ko tapos idagdag pa ang ngiti na pumawi sa nararamdaman kong tensyon kanina.

Ang rupok ko talaga.

"Ang landi, Sav." Rage chuckled before he looked at me. "Pero you're right. Zajei is hot----fvck! What did I do to you?!"

My lopsided smile grew bigger when my girlfriend hit Rage out of the blue.

"Don't look at her like that. Tatanggalin ko 'yang mata mo." Pagbabanta n'ya na lihim kong ikinatawa.

Possesive as ever.

"What? Ang damot mo, ha! Titingnan ko lang naman, hindi ko bubuntusin." Sa nagiging takbo ng asaran nila ay hindi ko alam kung makakalabas pa ba si Rage ng buhay.

Mas lalo n'yang pinipikon 'yong isa eh alam n'ya namang mabilis mainis si Ma'am.

But, maybe my hunches are wrong dahil imbis na inis ang makita ko sa mukha ni Sav ay isang mapaglaro ngunit nakakakilabot na ngiti ang kaniyang iginawad kay Rage.

I'm sure that smiles send chills on my spine.

"Bubuntusin mo? How can you do that eh baog ka?" Tuluyang nawala ang tensyon sa buong sistema ko ng tuluyan akong humagalpak sa tawa.

Seeing them annoying each other makes me want to watch them all day long. Kahit pikon kasi si Ma'am ay napakalakas mang-asar at ang galing n'ya ring i-caught off guard si Rage. Lagi ba namang laglag ang panga kapag humirit na s'ya.

"Damn. I hate you! Huwag sana kayong magkatuluyan ni Zajeishshdhshhshshd!!! Sabi ko nga may poreber sainyo, haha." Awkward na tumawa si Rage ng sabay namin s'yang batuhin ni Ma'am.

Si Ma'am binato s'ya ng alcohol while I threw the pillow. Ang pangit ba naman ng lumalabas sa bunganga n'ya.

"You're changing the topic. Tell me right now what are you two hiding?" Pagbabalik ni Ma'am sa usapan kanina pero ngayon, I'm at ease na. Hindi katulad kanina na parang sasabog ako while battling with myself.

"Months ago after Kaios and I broke up, may napapansin akong sumusunod sa'kin o satin." I paused and pressed my hands together. "I first felt it on the Batanes trip and then in the university because of the

vibes it gives me. Kapag naman nasa labas ako ng univ premises, I can feel someone's with me. I know that it is not just me because I know that you also have a hunch about it." Habang litanya ko ng hindi iniaalis ang mga mata sakan'ya.

Ilang beses ko na kasi s'yang nakasama tapos may sumusunod samin na mostly ay kapag lumalabas kami ng university. Hindi naman kasi s'ya tanga para hindi mapansin 'yon. Idagdag pa na alam n'ya yung nangyari sa Batanes dahil s'ya ang kasama ko noong dalawang beses na nagbato ako ng kutsilyo.

Sandaling naging malamig ang mga mata n'ya pero agad din s'yang tumango. "You mean, you have stalker?"

"Stalkers, Sav. Plural form kaya may S." Pagc-correct ni Rage habang kumakain ito ng mga prutas.

"What else?" Pambabalewala n'ya kay Reagan dahil hindi man lang naalis ang tingin nito sa'kin.

"Six stalkers, Ma'am." I gesture my fingers saka ako umayos ng upo.

"Name them."

"Phineas and Ferb. Si Kaios at yung tatlo naman ay hindi namin kilala." I stated. Hinihintay kong magbago ang ekspresyon sa mga mata n'ya pero nanatili itong malamig at seryoso.

She's good in dealing with this, eh.

Ang compose n'ya masyado pero ang hot, gagi. Ang sarap nalang n'yang iuwi sa bahay tapos do'n nalang ulit kami.

Ihahanda ko na ang tali at whipped cream ko.

Pake ko naman dito kay Rage eh hindi naman 'to mamamatay kung iiwan namin. Maganda naman ang security dito tapos kung may mangyari mang masama sakanya, madali na kasi nasa hospital na s'ya.

"Mmmm, Rage, take over." Pansin ko kay Reagan na natigilan sa pagkain. I nod my head to him while I am checking my phone.

I immediately check my inbox but I felt the colors on my face slowly draining.

Chills and shivers are running on my spine.

Damn it.

From Unknown:
Be careful to whom you are with.

Bumigat ang aking paghinga bago ko lihim na pinagmasdan ang dalawang kasama ko.

I decided not to mind the message but I take a screenshot of it and move it to private safe.

Itatago ko na sanang muli ang phone ko when it beeps again.

It is a new message but from different number.

From Unknown:
Take care, always.
I got ur back, tho.

Just who the hell are they?

...

"Are you okay?"

"Yeah." Simpleng sagot ko habang nasa unahan ang atensyon dahil nagd-drive ako.

We are currently on our way to Reagan's house dahil ipapakita ko sakan'ya yung pictures ng mga stalkers ko.

At first, ayaw ko talagang pumayag pero wala na akong nagawa nang mauna na s'yang maglakad palabas dahil aksidenteng nasabi ni Rage kung saan.

"You've been silent. What's wrong?" She squeeze my hand na nakasiklop sakan'ya pero ngumiti lamang ako at umiling.

I admit, that text bothers the hell out of me. I tried to contact and trace it earlier noong busy pa sa pag-uusap si Ma'am at Rage pero out of coverage na.

Tangina, bumili pa sila ng sim para itext ako. Sayang yung forty at yung free load no'n, sana naman inubos muna nila or binigay nalang nila sa'kin.

"Let's go?" She nodded as I guide her to went out of the car. Ako na rin ang nagbukas ng bahay ni Rage saka s'ya iginiya papunta sa isang room.

"This," she pointed a picture of someone riding a motorbike. "Is this one of your stalker?"

I nodded while hugging her at the back.

I don't know but behind all my confusion and dark thoughts, I find comfort on her presence and warmth. In just a snap, she can remove all my doubts.

Ilang minuto kaming nakatayo sa tapat ng dart board kung saan lahat idinikit ni Rage ang mga pictures na nakukuha n'ya. Yung mga documents naman ay nasa mga cabinet at folders.

"I once saw that person following me. This past few days, lagi s'yang nakasunod tuwing lumalabas ako ng gabi. Minsan, may ilan pang sumusunod pero lahat naka-kotse na. Ang bilis ngang magpatakbo no'ng isa."

"Why are you going outside during night?" Unti unti s'yang humarap sa akin na nakakunot ang noo. "You know that your surroundings are too dangerous but you still obey your stubbornness."

I let out a soft chuckles while staring at her. "I need to go out during night. Sa company ako natutulog."

Partly true, though. Noong umiiwas ako sakan'ya, I did everything to put my attention on different things. Kapag kasi wala akong ginagawa, gusto ko nalang s'yang puntahan sa bahay n'ya.

Two weeks kaya akong nagdrama kaya na-stress yung ganda ko.

"Did they do anything to hurt nor harm you?" I shook my head.

I think, she don't need to know yung nangyari noong barilan when I tortured two men.

"Really, huh?" Her eyes were fixed on mine filled with doubts and undefined emotion.

"Really."

"Then care to explain why your shoulder was bleeding on that night?" I frown my forehead when I didn't get what she meant. "On the bar. . . Ring a bell now?" Malditang tanong nito na ikinaismid ko.

Ang bilis talagang magpalit ng mood.

"Wala 'yon. Nakipag-sparing lang ako kay Rage that day." Pagsisinungaling ko pa dahil ayaw ko talagang malaman n'ya yung about sa torture thingy.

Nasa limang minuto s'yang nakatitig sa'kin na pilit kong nilabanan dahil shet, bukod sa naiilang ako, I'm getting turn on.

Tangina, ang manyak ko na.

"Okay."

"Okay what?" Naguguluhang tanong ko pero nagkibit balikat lamang ito at yumakap sa'kin.

"Do you trust me?" She asked out of a sudden while we are hugging each other. Iniangat nito ang kaniyang tingin kaya tumango ako at matamis s'yang nginitian.

"Of course, I do."

"Do you trust Rage?" This time, muling nagsalubong ang kilay ko.

"Of course." I answer with a duh tone.

"Didn't you question it why he's with Seth and Kuya Vauh when he wasn't on the party last night?" Her question caught me off guard.

Oo nga pala. Sabi n'ya nga pala sa'kin ay busy s'ya kaya hindi s'ya pupunta pero sabi n'ya naman kanina ay pagkagaling nila sa party kagabi, nag-inom sila.

"Make sense?" Monotone na tanong nito na unti unti kong tinanguan.

It really makes sense.

"Naguguluhan ako." I verbalize what I feel saka ako bumitaw sa yakap ko sakan'ya. I walked towards the stool at umupo rito.

Akmang magbubukas ako ng alak nang tapikin nito ang kamay ko at taasan ako ng kilay.

Okay, retreat. Ayaw akong payagan uminom ni Mommy Sav.

"I asked Rage about that earlier. . . But looks like you weren't listening because you haven't any clue about what I am talking about." She rolled her eyes in awe na parang sinasabi na ang tanga ko.

De joke lang.

"Hm, what did he say about it?"

Seriously, I am so serious now pero hindi talaga ako na-aamaze sa sarili ko ngayon. I mean, yes, maganda ako lagi pero naguguluhan talaga ako. Parang more on natatawa ako ngayon sa sarili ko dahil hindi bagay ang magandang si Zajei Loure sa ganitong sitwasyon.

Ang bait bait ko tapos ang humble kong tao pero maaga lang akong tatanda dahil sa mga putanginang stalker ko.

"He followed you as what he said. He decided to watch you from afar and observe all the people around you. Yun nga lang daw, may nakita s'yang maganda kaya nauna na s'yang umalis sa party after we leave kaya mas nauna s'yang pumunta sa bar kung saan sila nag-inom nina Seth." Mahabang saad nito na ikinairap ko.

Napakarupok talaga ng abogadong 'yon pagdating sa maganda.

I remained silent while staring at her left hand, specifically sa ring finger n'ya kung saan nakalagay ang singsing na ibinigay ko.

"Uh, ano," I said, blabbing. "Why did you react that way earlier when you saw Kuya Seth's tattoo?"

Kasi di'ba, naging mag-asawa sila kaya hindi naman siguro malabong hindi n'ya nakita yung tattoo na 'yon.

She cleared her throat first before tilting her head.

"I haven't saw him topless, ever."

"Weh?" I mockingly says which made her eye rolls.

"We never shared a room, okay? In California, I'm sleeping on my own room and sometimes on Shan but I never dared to sleep with him. That's gross." Mahina akong tumawa sa huli n'yang sinabi dahil parang diring diri s'ya.

"Gross talaga? Ex-husband mo pa rin 'yon."

"So? I just love him. . ."

"Sige, subukan mo." Pagbabanta ko ngunit hindi man lang s'ya natinag bagkus ay malawak lang itong ngumiti. "Saviel, tamo! Ibabalik kita sakan'ya --- charot lang pala." Agad na bawi ko nang ma-realize ko ang aking dapat sasabihin.

"I love him but not on a romantic way and we both know that."

I pouted when she pinched my cheeks a little hard that's why I'm sure that it is red as ever.

Yung pagpisil n'ya ata may kasamang galit.

Just kidding. Pang-gigigil 'yon na gawa sa pagmamahal.

Nakabusangot na hinimas ko ang aking mga pisnge when she let it go. Ngingiti-ngiting nakatayo ito sa tabi ko pero sinasamaan ko lang s'ya ng tingin kapag hindi s'ya nakatingin.

Baka masapak ako kapag nakita n'yang binibigyan ko s'ya ng attitude, eh.

"Luv."

"Hmm?" She hummed as a response.

I smiled at her while removing some strand on my hair na tumatabing sa mukha ko.

"When the day comes and I need to go somewhere, will you wait for me?" My smile turns into a bittersweet one hanggang sa namalayan ko nalang na s'ya na ang umaayos sa buhok ko.

"Why would I wait for you if I could be with you?" She leveled her face on mine and smiled sweetly.

Goodness, I fell hard over and over again.

"What if I want some space?" This time, natanggal ang ngiti sa labi n'ya at mataman akong tinitigan.

Unti unti itong lumayo sa akin saka ako mapaglarong nginisian.

"That. . . " She pointed the gap between us. ". . . is space."

My jaw almost drop after getting what she's pertaining to. "Sav, hindi ganon. Not the literal space pero yung ano ---- parang cool off."

Alam ko namang alam n'ya yung tinutukoy ko pero ayaw naman n'yang umayos. Like hello, mukha mas matalino sa'kin si Ma'am.

Pero alam n'yo, hindi ko rin alam kung bakit tinatanong ko 'to. Parang tanga lang kasi. One day palang nagiging kami tapos puro what ifs na agad.

My eyes met hers when she place her forefinger on my chin and slowly lifted it up.

"I can't give that to you." Her serious voice beams on me na bahagya kong ikunapitlag.

"But what if that's what I want? That's what I need?"

Katahimikan ang namayani sa pagitan naming dalawa habang magkatitig kami sa mata ng isa't isa.

Gusto ko lang talaga s'yang asarin noong una pero hindi ko alam bakit parang naging seryoso bigla yung topic namin.

"Then ask yourself why are we in a relationship if you are thinking to leave me in the future temporarily." Tila nanigas ako sa aking kinatatayuan ng sumagot s'ya.

Okay, below the belt talaga yung topic.

"Are you planning to leave me, Zajei?"

"Hell no." Agaran at madiing sagot ko na may kasama pang pag-iling.

I don't leave people I value because I know how it feel to be left behind.

"Then don't overthink such things like that because I," she leaned closer and captured my lips. "I won't leave you."

Our kiss were just a peck but it doesn't gave me their what so called butterflies on my stomach or makes the world stop.

Because her kisses makes me feel like I am home. It gives warmth and comfort. It makes me feel love.

"I love you." I mumbled while my eyes are closed.

I brush my nose on hers making her let out a giggle that makes me smile. "Thank you."

Agad akong napasimangot sa sagot n'ya at nang magmulat ako ng mga mata ay malawak ang ngiti nito habang pinagmamasdan ako.

"You're welcome, gurang." I fired back na sana hindi ko nalang ginawa dahil naramdaman ko nalang ang mabilis na pagdapo ng kamay n'ya sa hita ko, smack it so hard.

"Fvck you!"

Mas lalo akong natuwa sa naging reaksyon n'ya kaya umarte akong walang pakialam habang nakangisi at pinagmamasdan s'yang nanggagalaiti na ata sa galit.

"Later, babe. Later." I wiggle my eyebrows and gave her a seductive smile but my eyes automatically widen when she reach the darts on the side kaya mabilis ko s'yang hinigit at niyakap.

Jusko, may pagka-psychopath pa ata yung girlfriend ko.

Kahit pilit s'yang kumakawala ay hindi ko s'ya hinahayaan na makaalis sa yakap ko hanggang sa tumigil s'ya.

Hoosh! Akala ko katapusan ko na.

"Ma'am."

"Ano?!"

"Kung sa kalawakan ay may bituin, pwede bang habang buhay kang akin?" The room immediately filled ny laughters habang nakasubsob ako sa leeg n'ya.

"That's so lame." She commented but I don't mind. Alam kong kinilig s'ya, nahihiya lang s'yang sabihin at ipakita.

"Ma--"

"Stop it, Zj." Agad na putol n'ya na ikinatutop ko.

Ilang beses ko munang pinatakan ng halik ang leeg n'ya bago ako nag-angat ng tingin at ngitian s'ya ng

matamis.

"If you are the most painful torture I'll ever had," I paused and caressed her cheeks. "Be my death."

Unti unting natunaw ang inis sa mga mata n'ya while she's looking directly at my eyes.

I mentally smiled in bittersweet.

"Why death?"

"Because that's the end of my life in this world. I don't want to make you as my life but I would love to have you as my wife." I giggle in my own statement seeing her blushing.

Nice one, gorgeous self.

"Alam mo Ma'am,"

"Hindi."

"Hindi kana rin makakaisa sakin." Nakairap na sagot ko pero inirapan n'ya lang din ako.

Hindi ko talaga alam kung ano ang mangyayari kapag nag-away kami ng matindi. Baka kapag galit ako, galit din s'ya. Sino ang susuyo samin? Si Shan?

"Ano ba 'yon?" Nagtitimping tanong nito pero inismidan ko lang s'ya pero agad ding ibinalik ang tingin at atensyon sakanya.

"Kung tatanungin kita ngayon na pakasalan ako, anong isasagot mo?"

"Thanks for the ring."

"You're welcome." I rolled my eyes. "What if I ask you for another round?"

"Of?" The side of her lips jerks up.

"Pleasure."

She chuckled and throw me a seductive yet dangerous glares.

"Ayoko."

"Why?"

"Ayokong mabitin."

Maging ako ay napangiti sa sinambit niya. I gently sit down and fix my posture bago ko hilahin ang kan'yang kamay at iniupo siya sa kandungan ko.

"Pero ano nga? What if magpakasal nalang tayo ngayon?" I wiggle my eyebrows but she just encircled her arms around my nape habang nakahawak ako sa hita at bewang niya.

"If you can, do it." She shrugged.

Nanunuring tiningnan ko siya. "Sure ka ba?"

"Zajei," she lean forward and capture my lips. "Put yourself first. You can marry me after that. For now, achieve your dreams. I can wait."

"You look like a dream. You have those dreamy-vibe that I can live for the rest of my life."

"And you look like a nightmare." Pambabara na naman n'ya na tuluyan kong ikinapikit.

Goodness.

"Yes or no? Will you marry me?"

"Where's the papers?"

"Pinapaprint pa."

"Hayop ka."

I chuckled and peck her lips pero marahang itinutulak n'ya lang ako sa balikat.

"Let's not think of that for now. We have to settle our issue with your stalkers first. Malay mo magbago pa ang isip ko tapos hindi na ikaw ang papakasalan ko. Kawawa ka naman."

"Sarap mo namang kabonding." Sarkastikong wika ko na sabay naming ikinairap.

Same vibes kami sa attitude ngayon pero mas lamang lang ulit s'ya. Never ata akong mananalo sa ganito dahil tingin palang n'ya luluhod na ako.

Sarap namang maging under, putangina.

"Yes or no lang." I insisted but she just arch her brow in the most sophisticated way. I don't have any plans dropping this topic off hangga't hindi n'ya ako sinasagot ng maayos.

Alam kong pinagtitripan ako nito, eh. Binabawian ko lang.

"Or."

"Oreo masarap kainin."

"I'm way more tasteful than that."

"Mas masarap 'yon kaysa sa'yo."

"No way."

"Oo kaya."

"It will never be."

"Mas. Masarap. Yon. Sayo." Madiing bigkas ko para mas lalo s'yang inisin na ikinangiti ko ng malawak dahil namumula na yung mukha n'ya.

Asar talo talaga.

"That cannot be! That's ridiculous." She mutter while furrowing her brows.

"It's not. It's just an honest statement."

"Damn you! I can't believe you're loving that cookie when you can't get enough of me last night!" Nawala ang ngiting nakapinta sa labi ko when she said those lines. My lips parted and then suddenly, realization hits me.

"Nagseselos ka ba sa Oreo?" Amuse na tanong ko habang pilit ikinukubli ang ngiti pilit kumakawala sa labi ko.

Halos mag-isang linya ang kilay n'ya habang masama ang tingin sa akin.

"No."

"Ah talaga ba, Saviel?" She glared at me which made me laugh.

Hindi na talaga ako takot sa paganyan-ganyan n'ya pero kapag seryoso na ang usapan, kaya kong tumakbo na parang hinahabol ng aso 'wag lang makatikim ng galit n'ya.

"Hindi nga, nagseselos ka?"

"Fvck, I can't believe I'm feeling this shit. Damn you!" Mas lalo akong bumungisngis ng bigla na naman s'yang magpalit ng mood.

"I don't know the answer kaya sumagot ka ng maayos." I demanded in a stern voice of mine but she just look at me, dead eyes.

"Wag kang magtanga-tangahan, Zajei." Pabalang na balik nito na mas lalong ikinalawak ng ngiti na nakapinta sa labi ko.

"Me? Being stupid?" I mockingly laugh which made her more pissed. "Tagal ko ng tanga Ma'am lalo na pagdating sa'yo."

"Geez, shut up!" Singhal nito na pang-asar na tinawanan ko lang.

Tamo 'to, kapag nilalambing galit pa rin.

I keep on laughing in a mocking way para mas mainis s'ya pero as time passes by, nagmumukha na talaga akong tanga. Idagdag pa na sobrang sama na ng tingin n'ya kaya tumigil na ako.

"What's wrong with you? Kanina ka pa."

"Kulang ako sa lambing."

"Damn it." She utter before leaving me behind.

Napapailing na sumunod ako sakan'ya at nang maabutan ko s'ya ay nakasandal na ito sa kotse habang nakahalukipkip.

"May pupuntahan ka ba?" Tanong ko habang nakasandal lang din sa kotse.

"Seth's parents. Let's fetch Shanen and the dogs." Tumango-tango ako bago i-unlock ang kotse.

I drive towards the direction she gave. Hindi naman malayo dahil in span of ten minutes ay nakarating na rin kami at nakita na namin si Shan na nasa harap ng gate with the dogs.

"Ako nalang ang bababa." I nodded but I think my mind is really a mess because I just found myself smiling like a lunatic.

"Pababa rin ako, Ma'am."

Hindi pa ako nakakalingon sakan'ya ay may malakas na hampas na talaga akong natanggap. Tumatawang lumayo ako at kinandatan s'ya kaya namumulang lumabas ito ng sasakyan.

Nang bumalik siya ay buhat buhat n'ya ang isang tulog na puppy while the other is with Shan.

I opened the door for them and guided the kid to enter the backseat together with the dog. Pagkatapos ay tiningnan ko muna si Ma'am kung ayos lang ba s'ya sa passenger side.

Nai-imagine ko na, dalawang anak ang ibibigay ko kay Ma'am.

Dalawang anak tapos labing dalawang anak sa labas.

Charot.

Baka hindi pa ako nakakaisa sa isang babae ay wala na akong daliri.

"Ate Zajeiiii!!"

"Shan!!!" Parang tangang sigaw namin ni Shan when I started to drive away. Nagising pa ang tuta na hawak ni Ma'am sa pagtili naming dalawa kaya sabay kaming humagikhik.

Pati nga si Ma'am ay bahagyang napaigtad sa upuan n'ya.

"Imissyouuu!" Sabay naming bigkas habang nakabungisngis na ikinangiti nang masungit na katabi ko.

"Kayo na po ni Mommy?"

"Ay shit!" Agad akong napapreno ng malakas at mabuti na lamang ay naka-seatbelt yung bata dahil kung hindi, baka tumalsik na 'yon sa dashboard at baka ako ay tumalsik na papuntang outer space dahil sa galit ni Ma'am.

"Are you fine?" Natatawang tanong ng magaling na si Saviel na inirapan ko lang.

Bakit alam ni Shan?

"How did she know?" Mahinang tanong ko sakan'ya but she just shrugged.

"You're always flirting on me thru chats. You didn't even think if someone get a hold on my phone."

"You mean?" She nod after smirking mischievously. I face palmed with the thought of it saka bumuntong

hininga.

I forgot na marunong na nga palang magbasa si Shanen.

Bullshits.

"Shan, okay lang sa'yo?" I asked saka nagpatuloy sa pagmamaneho.

Chapter 40

Zajei's POV

"I'm on my way. I'll drop your breakfast at your office." I parked my car properly before getting a paper bag and my bag.

[Okay, take care.]

I hang up the call right after she said that she's on her way too to her office. Dapat talaga sabay kaming papasok pero hindi natuloy dahil nagkaroon s'ya ng early meeting with the Dean.

Kaya ngayon, I just bought some breakfast to my favorite restaurant para sabay nalang kaming kumain. Hindi rin kasi ako kumain bago umalis sa condo dahil walang kasabay si Ma'am if ever.

It's been two and a half weeks since we became official pero hindi pa rin kami out sa public. Because aside from the fact that we should be careful to our relationship, we both don't want to expose it on the public.

We prefer a private and lowkey relationship. But I posted some of her pictures on my Instagram feed and story kapag magkasama kami pero hindi ko ipinapakita yung mukha n'ya. Tanging kamay lang or kapag nakakatulog s'ya sa leeg ko due to her paperworks.

Hindi talaga ako active sa mga social media dahil mas marami akong oras sa online games pero simula nang maging kami ay nagagamit ko na 'yon. Dati mga once a year lang ako magpost pero ngayon ay s'ya na at si Shan ang laman ng mga stories ko.

Minsan kasi ay lagi akong nasa bahay n'ya pero hindi na ako natutulog do'n. The last time I slept there is when we were with Shan. Hindi na nasundan yung make love namin kasi parehas kaming tambak ng paperworks.

This week will be the finals kaya ang dami lalong gagawin. Buti nalang natapos ko na ang mga requirements ko kaya matutulungan ko na si Ma'am sakan'ya.

Ilang gabi na kayang puyat 'yon. Malapit na raw kasi yung due ng major project n'ya kaya kailangan nang ipa-finalize yung design n'ya kay Uncle. Idagdag pa na nagc-compute na rin s'ya ng mga grades.

Kawawa naman yung misis ko.

"Good morning." I greeted with a wide smile on my lips the moment I saw her in her couch, crossing her arms.

She lifted her head up to see me.

"Good morning." Naks! Level up na si Ma'am. Dati talaga morning lang yung mga balik n'ya pero ngayon may good na.

Good influence talaga ako.

Ngiting-ngiti na inilapag ko yung paper bag sa lamesang katapat n'ya bago ko s'ya dinamba ng yakap. We ended up in the couch na nakahiga s'ya habang nakapatong ako at nakayakap.

I miss cuddling with her.

Although lagi naman akong andito sa office n'ya pero hindi ko talaga s'ya ginugulo ng sobra. Dzuh! Ang hirap kaya ng mga ginagawa n'ya kaya ayaw ko ng dumagdag pa sa stress n'ya.

Ang matured ko na. Pwede na akong mag-asawa.

"Jei." I hummed while brushing the tip of my nose to her neck. "Did you change your perfume?"

Iniangat ko ang ulo ko at marahang dinampian ng halik ang pisnge n'ya.

"Not really. Ito yung perfume ko before I met you but it goes out of stock kaya bumili nalang ako ng iba. Kahapon lang idinating yung order ko kaya ginamit ko na." She nodded as she remove some strand of my hair. "Don't you like it?"

"It's not like that. Hindi lang ako sanay but it smells so good." She move her hands up to my back and hug me more.

"What do you prefer, then?"

"You and will always be you."

I bit my lower lip to prevent the smile that is trying to escape on my lips but I eventually gave in and let it out.

Minsan lang talaga maging ganyan si Ma'am dahil madalas ay ako ang maharot at clingy sa'min kaya hindi pa rin talaga ako ganon kasanay na bigla nalang s'yang ganyan.

"Ang harot mo." I commented but she just smiled and kiss the tip of my nose. "Kain na tayo."

I slowly get up and fixed my hoodie dahil ang lamig talaga ngayon. Pwede naman na naming suotin kung ano ang gusto namin dahil exam week at pagkatapos nito ay yung completion of requirements nalang.

And as for me, pagkatapos ng linggo na 'to ay pwede na akong magpagala-gala dahil free na ang sched ko. Naipasa ko na lahat kaya malaya ko nang mahaharot si Ma'am at tumambay dito sa office n'ya all the time.

Almost 3 weeks nalang bago ang graduation at pwede ko ng ibahay si Ma'am.

Charr.

That's too early. Gusto ko munang mag-enjoy kami as a normal couple. Siguro, after I got my license as an architect at sumasahod na ako, saka ako magp-propose.

"Hey."

"Oh---yes luv?" I smiled sheepishly while looking at her back to the food she's giving me.

Isang irap lang ang ibinigay n'ya sa akin bago n'ya ilapag sa lap ko yung pagkain for me.

Alam n'ya kasi na para talaga sakan'ya yung vegetable salad dahil hindi ako kumakain no'n. I tried it

once noong nakita kong sarap na sarap s'ya pero halos lumabas yung bituka ko the moment I swallowed it.

"You'll be out at 12, right?" She asked after she drink her water.

Pansin ko lang, parehas kaming hindi mahilig sa coffee ni Ma'am. Hindi kasi s'ya umiinom ng ganon sa umaga, mas nakikita ko pang milk ang iniinom n'ya but mostly ay tubig lang talaga.

"Yup." I answer with a nod.

"How was the exam on my subject?" Mapaglarong tanong nito habang nakangisi.

I snorted and drink the chocolate milkshake on my hand.

"Hindi naman mahirap."

She arch her brow while smirking mischievously.

"Really? You'll get a passing grade--"

"Parang ni-try ko lang akyatin ang mount Everest sa sobrang dali." Sarkastikong wika ko saka s'ya inismidan lalo na nang tumawa ang babaeng katabi ko.

Sa totoo lang, hindi naman talaga ganoon kahirap ang test sa subject n'ya pero ayaw ko munang magpaka-confident kasi baka mamaya bagsak pala.

Nadadalian nga lang ako pero ayaw ko talagang magkapanatag. Baka mamaya sa sobrang dali para sa akin ay mapadali rin ang buhay ko kapag bumagsak.

May pustahan kasi kaming dalawa ni Ma'am before this week happens. I was asking her to have an out of the country vacation with me and Shan after my birthday kaso sabi n'ya dapat pumasa muna ako sa test sa subject n'ya.

Parang hindi ako girlfriend sa ginawa n'yang ganon. Todo review tuloy ako sa subject n'ya para lang makasama ko sila ni Shan.

Alam n'yo na, magf-family bonding kami bago ako mag-review for the board exam.

"After this week, have a night with me." My eyes widen and I totally froze on my spot when she suddenly utter that one.

Normal naman yung pagkakasabi n'ya na have a night with her kaso mga mare, iba yung dating sa'kin eh.

Parang may gagawin na naman kaming bagong exercise.

"Hindi ako pupunta kung hindi date 'yan." Pabirong saad ko pero umirap lang s'ya at umayos ng upo.

I also started cleaning the table kung saan nakalagay yung pinagkainan naming dalawa. Akmang tutulong pa s'ya pero itinulak ko lang ulit s'ya pabalik sa couch.

Puyat na 'yan kaya kailangan n'yang magpahinga.

"Date?"

"Oo. Wala pa tayong date mula noong naging tayo." I shrugged my shoulders and throw the garbage on the trash can.

Nang lumingon ako sakan'ya ay nakatayo na ito at hinila ako papasok sa cr to brush our teeth.

"What is your ideal date?" She asked while putting some toothpaste on our toothbrush.

Mayroon talaga akong personal necessity dito dahil nga naging tambayan ko na 'tong office n'ya kapag wala akong ginagawa.

She handed me my toothbrush while she's starting to brush her teeth.

Pigil pa ang tawa ko habang pinagmamasdan s'ya sa salamin dahil ang puff ng cheeks n'ya.

"Zhajeish!" She hissed when I unintentionally slipped the bubbles out because I turn my face on her.

Muntik ko pa s'yang mabugahan sa mukha kung hindi lang s'ya agad nakaalis sa kinatatayuan n'ya.

Paano ko ba naman kasi hindi maibubuga 'yon kung makikita ko nalang na naka-open na ang tatlong butones ng maroon long sleeves polo n'ya na kanina naman ay nakasara.

Tangina, kita tuloy yung black na bra n'ya. Punyawa tukso, layuan mo ako! I still have an exam to attend!!

"Dhamn, dyamuho kash Luchifer." Parang tangang bigkas ko habang nakasapak sa bibig ko ang toothbrush.

Nakaramdam pa ako ng isang hampas sa balikat ko kaya nag-angat ako ng tingin sa salamin to see my girl, glaring at me.

Hanggang ngayon ay nagsisipilyo pa rin s'ya pero agad din n'ya yung tinapos saka sumandal sa may pader. I also ended mine saka nahihiyang nginitian s'ya.

Ghad! Nakakahiya yung muntik ko na s'yang mabugahan sa mukha. Ang dugyot, gagi. Bet pa naman ni Ma'am ang mga hygienic na tao pero sabagay, toothpaste naman ang maibubuga ko kaya hindi na masama.

"Geez, Ma'am Saviel, ayusin mo nga 'yang polo mo." I looked away and pouted because I remember that her comfort room is made of reflecting glass kaya nakikita ko pa rin s'ya.

Pakshet naman, yung bra n'ya talaga tapos yung cleavage lumalabas. Miss na ata nila 'ko.

Charot.

"I'll change my top. Labas ka muna." She demanded and push me out slightly pero tila natuod ako dahil sumasanib ang kamanyakan ko.

Parang gusto ko nalang samahan s'ya magbihis para hindi s'ya mahirapan.

"Zajei."

"Why would you change?"

"Look," she pointed her polo with a stain on the upper left part na sa tingin ko ay yung sauce ng kinakain n'ya kanina habang sa may collar naman ay yung konting tumalsik na bubbles mula sa'kin.

Ngayon ko lang napansin 'yon, shet. Masyado kasing emphasis yung line of the valley, eh.

"Samahan nalang kita. Baka madulas ka pa." I reasoned out and smile innocently at her.

"Labas."

"But the floor is too wet, just like me---ito na lalabas na." I threw my hands up and started walking out of the cr.

Ikaw ba naman ang ambahan ng suntok kung hindi ka matakot. Natatandaan ko pa kaya yung suntok nya kay Kuya Seth noong sinundo kami sa bahay. That time, I swear not to disobey nor make her mad kaysa magkaroon ako ng black eye.

Tatanggapin ko ng under ako, 'wag lang masampolan ng galit n'ya.

Although, minsan ako ang dominant sa'min ni Ma'am. Pinagbibigyan ko lang talaga s'ya minsan na gawin ang gusto n'yang gawin pero hindi talaga ako nagpapa-api--- "Jei, can you hand me my blouse at the couch?"

"Ayaw ko nga."

Sabi sainyo hindi ko s'ya pinagbibigyan all the time.

"Zajei." She said, threatening.

"No. Ikaw kumuha kung gusto mo. Tinatamad ako, eh."

I'm not a battered girlfriend, bishes.

"Montero!"

"Eto na luv, wait lang. Chill ka lang, mahal. Papangit ka n'yan." I said while scratching my eyebrow. Naglakad ako papalapit sa pinto ng banyo at iniabot sakan'ya ang pinapakuha n'ya.

"So you're saying that I'm ugly?" Mataray na tanong nito habang yung ulo lang n'ya ang nakikita ko.

I shook my head in disapproval before I smiled.

"No. You'll never be ugly because you're so damn beautiful and I am head over heels to you. Got that? Kahit tumaba ka pa or your skin turns rainbow, you're still the woman I love the most."

Plain lang na nakatingin ito sa akin pero hindi nakalampas sa mga mata ko ang pag-irap n'ya.

I smiled in playfulness.

"So? Pwede na ba akong maki-join sa pagbibihis mo?--" hindi ko na naituloy pa ang sasabihin ko when she slammed the door loudly. "Saviel James!! The audacity, ha! I'll make you suffer for slamming the

door on my face---"

"Fvck off, Montero! Ikaw ang sasampalin ko."

Agad akong natahimik saka nakangusong bumalik sa couch.

Alam ko namang hindi n'ya kayang gawin sa'kin 'yon pero syempre, ayaw kong itrigger s'ya. I trust her though. I know that she would never hurt me physically. Puro kurot lang at hampas ang natatanggap ko kapag nag-aasaran kami pero wala ng iba pa do'n.

I sighed.

"Pangarap nalang ata na maging dominant ako sa'ming dalawa."

...

"Luv, kiss me with you." Ngumuso ako at mabilis na hinalikan s'ya sa labi saka humagikhik.

Pigil na pigil kong humalaklak ng tawa dahil ramdam na ramdam ko na yung kagustuhan n'yang isumpa ako kaso hindi pwede dahil nasa misa kami.

We're currently on Cebu dahil tapos na ang examination week. It's Saturday now and we came here last night to have a two days vacation.

As what she promised, I'll spend the night with her but ended up spending the weekend.

We just missed each other.

Isasama nga sana namin si Shanen kaso nasa Singapore daw yung bata kasama yung grandparents n'ya.

"Amen." I mumbled and slightly bow my head.

Tahimik na nakikinig lang naman sa tabi ko si Ma'am pero nagsasalita naman s'ya but it sounds like a whisper.

Patapos na nga yung mass at ilang kurot na rin ang natatanggap ko mula sakan'ya.

I'm just so happy to the point that I can't stop myself teasing her.

Simula noong bumalik ako sa Pilipinas after my grandparents died, wala na akong naging kasama sa pagsimba. Yung parents naman ni Daddy at si Uncle Vauh is very religious person pero hindi na ako sumasama sakanila. Since then, I prefer going to church alone saka ako tutulong do'n.

Choir or not, I do help to the church at the best I could ever offer.

Ngayon lang ulit ako nagkaroon ng kasama sumimba because I promised to myself that the next person I will be with inside the church, that's the person He gave for me.

That's the person I would marry.

Hanggang sa matapos ang misa ay hindi natanggal ang malawak na ngiti sa labi ko. Magkahawak ang

kamay na lumabas kami ng simbahan and look for a restaurant para sa early lunch namin.

"Where do you want to eat?"

"Sa kwarto kasama ka, pwede ba?" I smiled sheepishly before biting my lower lip pero agad akong napangiwi ng hampasin n'ya ako ng shoulder bag na dala n'ya.

Shet, masakit 'yon.

"Kakalabas lang natin ng simbahan napaka-walang filter na naman n'yang bibig mo." Panenermon nito pero nagkibit balikat lamang ako at pinatakbo paalis ang sasakyan.

"May filter yung bibig ko, gusto mong tikman---aray!"

Myghad! Nakakailang hampas na 'yan. Kahit kanina noong paggising namin sa hotel bad mood na s'ya. Paano ba naman hindi eh kahit naman kagabi galit na 'yan. Hindi ko naman kasi nilalandi yung bell boy na nag-assist sa'min papunta sa room pero sabi n'ya nagpapaharot daw ako.

Like, duh?! Syempre magt-thank you ako kasi sinabihan akong mukhang dyosa.

"Sa Vikings nalang kaya?" I suggested pero umiling lang s'ya. "Eh saan mo gusto?" Ang gulong kausap ng babaeng 'to minsan.

"Ikaw bahala."

"What the f--oy tingnan mo may clown." Pag-iiba ko ng usapan saka itinuro yung clown na naglalakad.

I chuckled in an awkward way when she glared at me.

Ayaw n'ya kasi na palagi akong nagmumura. Masyado raw bastos yung bibig ko minsan kaya sabi n'ya, I should be more sensitive sa mga nakapaligid sa'kin.

I won't complain though dahil alam ko naman na she's doing it for my own sake.

Pero noong tinanggap ko yung chocolate na bigay ng isang student sa university nagalit s'ya. Sinunod ko lang naman yung sinabi n'ya na be kind and sensitive. Kung hindi ko tinanggap 'yon edi napahiya yung boy.

Ewan ko ba dito kay Ma'am, sala sa init, sala sa lamig. Pero mamayang gabi yayayain ko s'yang magpainit.

You know, sharing body heats.

"Let's eat there." She pointed a small eatery---what the fudgee bar?! Karinderya?

I haven't eat on that kind of place yet. Hindi naman sa ayaw ko pero hindi ako sanay.

Nadala ako noong nalaman kong muntik ng ma-food poison si Yuki when she eat on that kind of place. I think, elementary palang kami no'n tapos dinala s'ya do'n ng yaya n'ya.

Since then, pinagbawalan na kami kumain sa kung saan saan kasi halos mamatay no'n si Yukiara.

"Ayaw mo?" She then asked when she notice the disapproval painted on my face.

I gulp first before I shook my head.

Hindi naman siguro masamang mag-try di'ba?

"Have you eat on that kind of place?" I asked while parking the car.

We have some business here in Cebu kaya may sasakyan dito for us if ever na bibisita kami. I don't want to use the company car kaya iyong pang-sakin ang ginamit namin for service.

"Yeah."

"With whom?"

"Sa Batanes with Lia." My eyes squinted before I look at her full of betrayal.

"Hindi mo man lang ako sinama?!" I hissed but she just let out a small smile before tapping my cheeks as if wala s'yang ginawang masama na ikinakahimutok ko.

Bwisit.

I mean, bwisit yung nararamdaman ko hindi s'ya.

"What do you want?" I just snorted at umupo na sa isang vacant space dahil hinayaan ko na s'yang mag-order.

Ang sama ng loob ko dahil sa aking nalaman. I mean, close na kami no'n di'ba? She could've consider my feelings---charot!

Inaartehan ko lang talaga si Ma'am para naman malaman ko kung susuyuin ba ako.

Kanina pa n'ya ako binibigyan ng attitude kaya this is my time to shine.

"Oh." She put the food in front of me kaya inalis ko ang pagkakahalumbaba ko sa lamesa.

I immediately stare at the foods in front of me and I can't help not to let out an unsure grin.

"Bakit puro may gulay?"

"Why? Do you have problem with that?" Tingnan mo 'to, sumasabay na naman s'ya sa toyo ko.

"Wala." Nakairap na ngumuso ako saka nagsimulang kumain pero hindi nakalampas sa'kin ang pagngisi n'ya.

"Kakain din naman pala." She mumbled under her breath pero dahil nga sobrang magkagalit kami ay narinig ko.

"Mamaya ikaw ang kakainin ko." I threaten but she just shrugged and rolled her eyes.

Masarap naman yung mga pagkain pero hindi ako nabubusog. Mabilis kasi akong maumay sa kinakain ko kahit na masarap pa.

Habang umiinom ng tubig ay napadako ang tingin ko sa mga batang nasa labas ng karinderya at nanghihingi ng pagkain sa mga tao do'n.

I can't help not to stare at them before I look for my wallet.

"Where are you going?" Taas kilay na tanong ng kasama ko pero inirapan ko lang s'ya.

Nagiging hobby na namin ni Ma'am na irapan ang isa't isa kapag inaasar ko s'ya na tinotoyo ako. Hindi naman ako mabilis toyoin dahil alam kong walang susuyo, punyeta.

"Tapos kana ba?" She nodded before looking at me down to my wallet. "Let's go na."

I stood up and let my cold aura remain para maisip ni ma'am na galit talaga ako sakan'ya.

"Ate ganda, pahingi pong pangkain." Ramdam ko ang pamumungay ng mga mata ko saka ako lumuhod sa tapat ng batang pumunta sa harapan namin ni Ma'am.

I think, she's just around 7 or 8 years old? I'm not sure.

"Asan ang iba mong kasama?" Malambing na tanong ko saka sinundan ang daliri n'yang nakaturo sa isa pang bata na may hawak na baby.

I frowned on what I saw.

What the hell? Asan ang magulang nila?

"Zj," Saviel hold my hand the moment I stood up. I gave her a glance before motioning the little girl to follow me.

"Let's buy them foods." I said and snake my arm to her waist. She nod her head kaya naglakad kami papalapit sa mga bata.

"May gusto ba kayong kainin?" She softly asked which made me smile secretly.

"Kahit ano nalang po." The eldest utter kaya wala sa sariling nagkatinginan kami ni Ma'am. I pointed the nearest fast food restaurant pero kumunot lang ang noo n'ya.

"I don't want to buy their foods on this eatery. Hindi man lang nila binigyan yung mga bata kanina." I snorted.

Kasi naman, sana naman binigyan nila yung mga bata ng pagkain. Tapos ngayon they are staring at us from afar, nah, I won't buy their goods.

Kung tinulungan lang siguro nila yung mga bata kanina edi sana ubos na yung paninda nila.

I know that it's not their responsibility pero 'yung tulong lang 'di ba? Kawawa 'yung mga bata. Ah basta para sa'kin gano'n. Mayaman ako, eh, kaya kapag mayroon ako ay sa street ako tumatambay tapos 'yung mga street children ang kinukulit ko saka ko ibinibili ng pagkain.

Maganda kasi ako.

"Stay here, okay? Kami nalang ang bibili ng pagkain n'yo." Nakangiting ani ng kasama ko na tinanguan

ng mga bata.

Gaya ng sinabi n'ya, kami nalang yung bumili sa KFC ng pagkain. She's the one who ordered while I am busy contacting our company foundation here in Cebu para in case na gusto sumama ng mga bata, isasama na sila.

Nang makabalik kami sa pinag-iwanan namin kanina sa mga bata ay andoon na rin yung tinawagan ko. They are asking the children kaya iniabot na namin yung mga pagkain saka kami nagpaalam na umalis.

The kids even hug us na ikinangiti ko.

It's really heart whelming when you help others and you can see how glad they are because of the little things you do for them.

Ang sarap kayang tumulong.

....

"Zajei, galit ka ba?" Someone hug me from the back while I am looking at the view from our room's balcony.

Kakatapos lang n'yang maligo dahil kakauwi lang namin sa hotel. We spend the whole day together going to other places we never went to not until earlier.

"No."

Kanina ko pa talaga inaartehan si Ma'am pero hindi ko naman dinadamay yung gala namin. Kapag may ginagawa kami, same vibes. Pero kapag hindi na s'ya nagsalita, hindi na rin ako nagsasalita.

"S-sav," Nauutal na bigkas ko sa pangalan n'ya when she started kissing my nape.

I held her arms around my waist saka ako ako humarap sakan'ya.

I don't want anyone to see what we're doing dahil maaga pa. The sun is not setting yet dahil 4 pm palang naman.

The moment I closed the sliding door, agad ko s'yang pinagmasdan. She's just wearing a simple peach sando crop top and a cotton shorts.

I don't mind seeing her wearing clothes like that because I know that I can protect her. Saka lang din naman s'ya nagsusuot ng ganyan kapag kami nalang dalawa though I don't mind if I saw her without any clothes.

Kahit hubad pa s'ya, okay lang. Basta ako lang dapat ang makakakita.

"Gusto mo pa bang umalis?" I asked plainly but she just shook her head.

C'mon, babe, lambingin mo 'ko.

Konti nalang talaga alam kong lalambingin na ako ni Ma'am.

"Luv, are you mad?" She said softly but I just remained silent.

I walked towards the bed at saka humilata habang nakayakap sa isang unan. She then lay on top of me habang hinahalikan ang pisnge ko pababa sa leeg.

Lihim akong napapangiti sa tuwing humihigpit ang yakap n'ya kasabay ng pagdampi ng kaniyang labi sa balat ko.

See people? Marunong naman pala manuyo si Ma'am.

Nang hindi na ako makatiis ay hinawakan ko ang bewang n'ya saka ako umayos ng higa. I place her on top of me habang nasa leeg ko ang mukha n'ya.

I can clearly feel her hot breath on the crook of my neck.

"You're not mad anymore?"

"Galit pa kaya lambingin mo pa 'ko." I said in monotone pero gustong gusto ko nang tumawa sa kagaguhan ko.

She then pulled out from our hug saka umupo sa may tyan ko. She smirk at me before lifting her index finger to brush on my expose collarbone.

"Magalit ka lang. Feeling mo naman lalambingin kita."

I rolled my eyes and make face. Ang tigas talaga ng babaeng 'to minsan. Alam mo yung kapag gustong gusto mong magpalambing tapos ang lakas ng toyo n'ya. Tapos kapag naman s'ya ang nang-lambing mabilis lang kasi bumibigay agad ako.

"Ang sama mo, ha. Alis ka nga d'yan, naiihi ako." I carefully guided her out of my top saka ako tumayo at nagtungo sa cr. "Oh? Anyare sayo?" Hindi man halata sa tono ko pero goodness! What happened to her?

Agad ko s'yang dinaluhan sa couch when I saw her holding her----wait. Ano bang hinahawakan n'ya?

Nang iangat ko ang kaniyang mukha ay agad akong sinakluban ng pag-aalala dahil sa pamumutla n'ya.

"L-luv, shit, saan may masakit? Manganganak ka na ba?-----Ay hindi pa pala kita nabubuntis pero teka nga, ano bang nangyayari?" Histerikal na ani ko habang pilit tinitingnan ang hinahawakan n'ya.

Kahit nakangiwi na s'ya ay nagawa pa nitong hampasin ang kamay ko na hindi ko nalang pinansin.

"Stupid, get me some pads!"

Teka lang, loading.

Pads daw.

Pads.

PUTANGINA ANONG KLASENG PADS?!

Agad akong umalis sa tabi n'ya at nagpunta sa may drawer ko to find some pads pero hindi pa ako nakakalapit papunta sakan'ya para maibigay yung hinihingi n'ya ay may lumipad na agad na unan sa

mukha ko.

"Damn, Zj! I meant napkin hindi pad paper!"

Sandali akong napamaang bago ako napatingin sa papel na nasa kamay ko. I let out a grin for my stupidity bago ko inihagis sa sahig ang papel at kumaripas ng takbo sa comfort room para ihanda ang kailangan n'ya.

"Sav, tara na sa cr." I kneeled in front of her at inalis ang mga buhok na tumatabig sa mukha n'ya.

I forgot that she had dysmenorrhea even if it's just a mild one, masakit pa rin 'yon.

Inalalayan ko s'ya patayo dahil hindi ko naman s'ya kayang buhatin matapos kong ipalibot ang towel sa bewang n'ya.

Kaya siguro bad mood s'ya kanina, dadatnan naman pala.

I guide her para makaayos s'ya ng pwesto sa bathtub na may warm water para hindi masyadong sumakit yung puson n'ya.

Duh! I'm a girl too kaya alam ko kung gaano kasakit magkaroon ng monthly period. Hindi man halata pero nagkakaroon din ako ng mens.

"I'll leave the door open. Aayusin ko lang yung damit mo, ha?" She nodded after I peck her forehead.

I get her clothes and underwears on the closet saka ako kumuha ng napkin sa cr. I saw her in the tub while her eyes are shut and her breathings are heavy.

Ngayon ko lang s'ya nakitang ganyan.

"Come. Ligo kana." I carefully pulled her up saka ko s'ya dinala sa may shower room.

Geez, bakit ba hindi ko s'ya kayang buhatin? If I could only, hindi s'ya mahihirapang maglakad.

Habang naliligo s'ya ay tumawag ako sa service ng hotel to have some sweets and her possible cravings. Nagpadala na rin ako ng early dinner if ever man na magutom s'ya.

"Luv." She called followed by an arms encircling my waist. Hindi ko man lang namalayan na nakalabas na pala s'ya sa cr.

I immediately face her na namumungay ang mga mata. I gave her a small smile before I held her hand at inaya s'ya na mahiga sa bed. I also open the tv para manood nalang kami sa Netflix.

"Hindi kana galit?" Kanina pa n'ya 'yan tinatanong. Akala ata siguro n'ya galit ako dahil sa hindi n'ya pagsasama sa'kin sa pagkain sa karinderya noong nasa Batanes pa kami.

"I'm not mad at you. Mainis nga ng sobra sayo hindi ko magawa, magalit pa kaya. Nag-iinarte lang ako."

She rolled her eyes and snuggle close to me.

"I love you." Her sweet and soft voice filled my ears as a loving smile formed on our lips.

I peck the tip of her nose and stare at her hazel brown eyes. "I love you more."

Bumaba ang tingin ko sa namumula n'yang labi. Palipat-lipat ang tingin ko rito at sa mga mata n'ya hanggang sa tuluyan kong inilapat ang labi ko sakan'ya.

A low moan escape on our lips when our lips collided. I kiss her tenderly with so much passion and care.

Goodness gracious, I am so in love with her.

A soft whimpered vibrated on our mouth when she moan softly in between our kisses. In a one swift move, my upper body is now on top of her while both of my hands are on her sides.

Her hands on the other side is on my back while the other one is on my head, deepening our kisses.

"Ohh," mahinang pag-singhap nito ng ipasok ko sa suot n'yang loose shirt ang kamay ko.

I played with her light abs making her lips parted even more. I was about to shove my tongue inside her mouth when the doorbell suddenly rang.

Ayun na siguro yung pagkain.

Kahit na patuloy ito sa pagtunog ay hindi ako makaalis sa paghalik kay Ma'am kahit na itinutulak n'ya na ako sa aking balikat.

"Zajei---we need to, uhm, open the door." She mumbled weakly in between my kisses.

I know that her lips are already swollen but fvck, I even love her with that.

"Zj, I'm on my period."

"Pero luv--"

"Next time." Tuluyan na s'yang umupo kaya mabilis kong inangat ang upper body ko para matulungan s'ya.

Bakit kasi wrong timing ang PMS n'ya. Buti pa yung sakin matagal ng tapos dahil hindi naman kami sabay every month.

I pressed my lips together before nodding. Tatayo na sana ako para buksan ang pintuan ng hawakan n'ya ang kamay ko kasabay ng paghalik n'ya sa likod nito.

"I love you so much, luv."

...

Nakangiwing nakapamewang ako habang pinagmamasdan ang kalat na nagawa ko sa kusina.

Damn it.

Why the hell can't I make a baked mac and pancake? Kanina pa ko nagta-try pero halos palpak lahat.

I frustratedly run my fingers to my hair before grabbing my phone. It's already 7:30 am and here I am, can't still make a breakfast for her.

Maaga kasi akong nagising kanina. Siguro by 5 am ay gising na ako kaya napili ko na magluto ng breakfast ang kaso lang, I'm really bad with this stuffs.

I never liked the idea of cooking. Pero kaya kong kumain nang kumain.

Lalo na kung si Ma'am ang kakainin.

Charot lang.

Umagang kay manyak na naman.

"One last try, Zajei. You can do this." The motivation I've said while searching some video again.

Sobrang kalat na ng kitchen sa hotel suite namin ni Ma'am dahil sa ilang ingredients na nagkalat. I didn't meant to have this mess pero namalayan ko nalang na ganito na.

"What are you doing?" Her voice filled the room as I looked back and saw her leaning on the marble bar counter.

"Good morning, babe." Sandali kong pinatay ang stove ng makitang medyo ayos naman yung niluto kong pancake.

Hindi s'ya sobrang sunog.

"Morning." She greeted back and hug me as soon as I get myself in front of her. "You're cooking?"

"Nope. Naglalaba ako." Mapang-asar na ani ko kaya as usual, imbis na morning kiss ang makuha ko ay isang matalim na irap lang.

Unti unti kong tinanggal ang kamay n'yang nakapulupot sa katawan ko when I heard the oven's beeps. Agarang lumapit ako rito and thank God, the look of the baked mac is not that bad.

Pangatlong beses ko na 'tong sinubukan and so far, ito ang pinakamatino.

Nang maayos ko na ang breakfast naming dalawa ay nakita kong ayos na yung table. Wala na do'n ang ibang kalat at nakaupo na rin ang babaeng kanina pa nakatunganga sa'kin.

Inlab na inlab na naman s'ya.

Naiiling na inilapag ko sa harap n'ya ang plato ng pancake at ang milk n'ya. I even place the baked mac at the center of our table saka ko pinagmasdan ang reaksyon n'ya.

She's tilting her head while pressing her lips together. Amuse na nakatingin lang ito sa platong nasa harapan n'ya saka inilipat ang mga mata sa'kin.

"Really?"

I shrugged and drink my hot choco. "What?"

Umiiling na iniharap n'ya sakin ang plato ng pancake na ikinangisi ko. Nilagyan ko kasi 'yon ng isang sticky notes with a heart chocolate syrup.

Natatawang binasa ko ang nakalagay doon saka ko pasimpleng kinuha ang bulaklak na nasa likod ko.

"Start your day with Zj." I read proudly na ikinangiti n'ya pero mukhang hindi n'ya inexpect na maglalabas ako ng isang pink tulips saka ito inilagay sakan'yang harapan. "And I'll love you every single day." Dugtong ko saka ngumiti ng matamis.

I may suck in cooking but dude, I will never suck on showing how much I love her.

"Where did you get this?" Nakangiting tanong nito pero nagkibit balikat lang ako at itinapat ang tinidor na may pancake sa tapat ng bibig n'ya.

I smiled before wiping the side of her lips.

"Sa baba noong bumili ako ng ingredients. Sabi naman noong hotel staff pwede akong kumuha so I get one for you."

"Why?" Kumunot ang noo ko sa naging tanong n'ya bago ako uminom ng tubig.

May mali ba sa ginawa ko?

My brows knotted when thoughts slowly invaded my mind. Paano kung hindi n'ya nagustuhan?

"D-don't you like it?" I tried not to stutter but failed not to.

"I love it but I wanna know why, Zj." I stared at her bare first and I know that my eyes are full of love and admiration.

"We never have the courting stage. Naging tayo kasi agad kaya naisip ko, why not to do it even if we are in a relationship already? . ." I paused and looked at our hands, entangled with each other. "You deserve everything in this galaxy, Sav. I might not give it to you like what others promise like offering you the star, moon, sun, or even the sky because luv, I can only offer my loyalty and a whole lifetime with me, staying all by your side."

"I don't need the galaxy. Aanhin ko naman 'yon?" She chuckled and pinch my cheeks.

"So? Ako ba ang kailangan mo?" My voice return into a playful one kaya isang irap na naman ang natanggap ko pero mas lalo lang akong natuwa nang makita ang namumula n'yang pisnge.

"Let's eat. Gutom na ako." Pag-iiba n'ya sa usapan pero ngumiti lang ako ng nakakaloko.

"Ma'am, parang gusto ko ulit itry yung ginawa natin sa kitchen. Bitin ako do'n."

"I don't care to your perverted thoughts. Just eat." She motioned me to eat kaya nakangising asong kumain ako.

Paiba-iba na naman ang mood n'ya which is much worse than the usual dahil nga may period s'ya ngayon.

Inaasar ko lang naman s'ya eh pero wala akong balak makipag-*you know.* Ayaw ko ng madugong

labanan.

"How was it?" Tanong ko when she take a bite to the baked mac.

Ilang minuto s'yang seryoso kaya hindi ko alam kung ilang beses na ba akong napalunok.

Damn. Kinakabahan ako sa reaction n'ya.

"Don't you like it? Oorder nalang ak--" I was about to leave her at the dining area dahil seryoso lang talaga s'ya habang nakapatong ang braso sa lamesa ng higitin n'ya ako pabalik sa tabi n'ya.

A wide smile is painted on her lips before she reached for my lips and gave it a peck.

"It taste good. Thank you."

"For what?"

"For making an efforts." She smack my lips one more time bago n'ya ito kinagat ng may pang-gigigil.

Parang nakahinga naman ako ng maluwag when I heard that she likes it.

"Kain kana." She tapped my thigh kung saan nakapatong ang isang kamay n'ya. "And goodness Zajei, wear your shirt."

Hindi ko maiwasang mapakagat-labi ng maalala ko na naka-sport bra lang pala ako with apron. Ang kaso lang ay inalis ko na yung apron na suot ko kanina.

Pinagnanasahan na naman tuloy ako ni Ma'am.

Charr.

"After this, do you wanna stay here or lalabas pa tayo?" I asked while I'm busy washing the dishes.

Sabi ko naman sainyo, handa akong maging taga-linis ng bahay basta si Ma'am ang makakasama ko.

Sandaling nilingon ko s'ya na nakayakap lang sa likod ko habang naghuhugas ako ng pinagkainan namin.

"Let's go outside. We have to enjoy."

I can't help not to smile when she kiss my cheeks before letting go from the hug. Iidlip lang daw s'ya tapos saka kami magp-prepare.

Kung ako ang tatanungin, ayaw

[Content truncated due to length]

Chapter 41

Zajei's POV

Nakatulala at malayo ang tanaw na nakapahalumbaba ako sa classroom namin.

Completion of requirements nalang this week kaya kung tutuusin ay pwede na akong hindi pumasok pero mas pinili ko pa ring pumunta rito sa university.

Wala rin naman kasi akong gagawin sa unit ko kung hindi ang tumunganga.

Sandali kong inilibot ang aking paningin sa loob ng nagkakagulong classroom bago ako tumayo at tumulong sa iba.

"Press, the best ka!"

"Ang ganda mo, Zajei Loure. Magka-lablayp ka sana."

"Ayieeeee! Si Zj blooming. Ang fresh masyado ng president natin."

"Deserve mo ng jowa, kumare."

Isang irap at ngisi lang ang iginawad ko sakanila nang matapos namin ang mga ginagawa nilang requirements na ngayon ang due. Umalis na rin ako sa room after that at nagtungo sa cafeteria.

I bought blueberry milktea before I sat on the corner para hindi masyadong pansinin.

If this is just a normal day, for sure dapat nasa office ako ni Ma'am. Pero ayaw ko munang guluhin s'ya. Nag-gagawa 'yon ng grades for sure kaya dapat lang na hindi muna ako pumunta.

Actually, dalawang araw na akong hindi pumupunta sa office n'ya. After naming umuwi galing Cebu ay inihatid ko lang s'ya sa bahay n'ya saka ako umuwi.

Wala rin naman kami masyadong ginawa sa Cebu. More on tambay lang sa hotel suite namin dahil hindi na n'ya ako makausap ng matino after I saw that death threat.

Natatakot ako hindi para sa sarili ko kundi para sa mga taong nakapaligid sa'kin. I know that some of them is a traitor but I don't fvcking care who the hell are they. Basta 'wag lang nilang sasaktan ang pamilya ko.

"Lonely?"

"Leave me fvcking alone, Kaios." Hindi tumitinging tugon ko dahil nakatungo lang ako sa may lamesa.

"Problem?" He asked at parang hindi pa ito natinag nang tingnan ko s'ya ng masama when he sat in front of me.

Jusko, 'wag sanang maisipan ni Ma'am na pumunta rito sa cafeteria dahil paniguradong manunuyo ako kapag nakita n'ya ako kasama 'tong damuhong nakaupo sa harapan ko.

"You." I rolled my eyes and look at my beverage on the table.

Hindi talaga ako mahilig sa milktea pero meron atang secret potion 'tong milktea sa cafeteria dahil ang sarap masyado.

"Me? A problem? Why?"

"Yung mukha mo ang problema." Mas lalo ata akong nawala sa mood when I saw two men at the corner of my eyes.

Damn. Mukhang may mababaog sa tatlong 'to kapag dito sila nag-away sa harapan ko.

"Feeling gwapo ka Wave, mukha ka namang hippopotamus." Pambabara ni Kaios sa nagsalita kanina.

Hindi ko na sana sila papansinin ng mapansin kong umupo pa ang dalawang bagong dating. Ice sat beside Kaios tapos si Wave naman ay sa tabi ko.

"Zajei, tangina namiss kita." Sabay na wika ng kambal na bigla na lamang sumulpot sa tabi ng table namin.

"Ang duga mo! Bakit hindi mo kami isinama sa Cebu? Nagpunta pala kayo ni Atedgfhgjgj!" I kicked Samara's leg when she was about to say who I am with during the Cebu trip.

"Where's my cousin?" Mataray na tanong ko nang umupo sa tabi ko si Sven dahil ibinigay ni Wave yung upuan n'ya para dito.

"Aba ewan ko do'n sa pinsan mo. Manang mana sa'yo, napakalakas ng toyo. Dinaig pa ang Datu Puti soy sauce."

"Ah talaga ba Acozta? Fvck you!" I occasionally smirk when Yuki came out of nowhere saka binatukan si Sven.

Napailing nalang ako sa kawalan habang pinagmamasdan sila na nagkakagulo sa table. Yung kaninang four seater table ay naging pang-walo dahil kumuha sila ng upuan. Ang gulo na rin ng table namin dahil nagtutumbang braso na ang kambal habang si Kaios ay naglalaro sa phone n'ya. Si Ice naman ay pinaglalaruan ang plastic bottle habang si Wave ay tumatawa lang sa kagaguhan ni Sven at Yuki na kung mag-away ay akala mo mag-asawa.

"Si Zajei nga raw may jowa na. Balita nga sa buong university na bisexual s'ya." Natahimik ang buong table namin when we heard some people talking about me.

Automatic na tumaas ang kilay ni Yuki at akmang pupuntahan ang kabilang table when Sven place her at her lap saka niyakap.

Alam naman nila ang tungkol sa amin ni Ma'am maliban nalang sa five idiot and what I mean by that is ang kambal, si Kaios, Wave at Ice 'yon.

"Do you know that gossiping about someone's private life around the campus has a punishment?" Ice's cold voice reach their table when he talk a little bit loud.

Gulat at takot ang gumuhit sa mga mata ng mga babaeng pinag-uusapan lang ako kanina pero ngumisi lang ako at itinuon ang atensyon sa milktea ko.

"SSC office after class. Just don't dare not to come." Segunda ng mapang-utos na boses ni Wave na

ngayon ko lamang narinig.

Taray, para naman akong may lawyer dahil sa dalawang 'to.

I checked my phone when I felt that it vibrated at nakitang naiwan ko palang nakabukas ang data ko.

I checked my Instagram when someone sent a message.

@Saviel
Where are you?

@zj_loure
Cafeteria.

I remove my eyeglasses when I felt itchiness on my eyes. Kumurap-kurap ako bago muling ayusin ang salamin sa aking mata.

Wala namang grado yung salamin ko dahil pang-anti radiation lang 'yon. Pero kailangan ko pa ring isuot most of the time lalo na kapag naglalaro ako ng online games.

@Saviel
Can you go to my office? I miss you.

Tila nawala ang sandaling pangangati ng mata ko nang mabasa ang message n'ya. Walang pagdadalawang-isip na tumayo ako na ikinakuha ng attention ng mga kasama ko sa table.

"Where are you going, Saje?" Nang-aasar na tanong ni Sven pero inirapan ko lang s'ya.

Alam kong nabasa n'ya ang convo namin ni Ma'am dahil nakasandal s'ya sakin kanina habang hinaharot n'ya ang pinsan ko.

"May kasalanan ka pa sa'kin." Madiing saad ko sakan'ya bago ako lumisan sa cafeteria.

Gago kasi 'yon bigla nalang tinangay si Sav kahapon eh nagpapahinga 'yon. Nalaman ko na lang na isinama n'ya pala yung girlfriend ko sa gala nila ni Yuki kaya naman pala pagod na pagod si Ma'am kagabi. Pagod na nga yung tao mentally dahil sa trabaho tapos isinama pa sa kagaguhan nila ng pinsan ko eh ang tagal tagal nila mag-shopping.

I am just nodding as a response sa mga taong nakakasalubong ko na bumabati while I'm on my way towards my girlfriend's faculty office. Some gives me smile na sinusuklian ko naman.

"Ma'am!"

"Oh, fvck." She cursed kaya tatawa-tawang lumapit ako sakan'ya na ngayon ay nakahawak sa dibdib n'ya. Nang maka-recover s'ya ay isang matalim na tingin ang ipinukol nito sa akin but I just smile and kiss her temple.

"I miss you, too." Malambing na saad ko nang maalala na hindi ko nga pala 'yon nasabi kanina.

"Why are you wearing like that?" Nakataas ang isang kilay na tanong nito saka pinasadahan ng tingin ang kabuuan ko.

I shrugged my shoulders at tiningnan ang suot ko.

A not so fitted gray sando partnered with a taslan short. I only wear a nike sneakers as my footwear with a socks.

I can't see amythin wrong with my outfit for today dahil ganito naman talaga ang usual get up ko kapag lazy days.

"So? Are you done checking me out?" Mapang-asar na banggit ko at pinagpantay ang mukha naming dalawa.

Sandaling namula ang kaniyang mukha bago ako itulak palayo but before she even push me that hard, hinawakan ko ang dalawang palapulsuhan n'ya at mabilis s'yang dinampian ng halik sa labi.

"I love your dress, babe." I cheekily said as I put my forehead to hers.

She's wearing a body hugging nude dress with a black blazer and four inch heels. Nagtataka nga ako kung bakit suot n'ya ang blazer n'ya gayong nasa office naman s'ya. Usually ay tinatanggal n'ya naman 'yon when she's out of her classes but now is different, I guess.

"Have you eaten?" She asked and cupped my cheek kaya ngumiti ako at tumango.

Ghad, I don't know what can I do if I would lose her. I don't care if she would stab me at the back like what the death threat says. I only care to the fact that I love her and she loves me, too.

"I love you, you love me, let's go outside and kill Barney." I changed na ikinangiti n'ya bago umiling at itinulak palayo ang mukha ko.

"Luv." I called saka pabalang na umupo sa couch. Tinaasan n'ya lang ako ng kilay, signifying to continue what I'm gonna say. Isang mapang-akit na ngiti ang pinakawalan ko bago kagatin ang ibabang labi. "Rawr."

"Goodness, Montero." Seryosong litanya nito na ikinangisi ko.

Stress na stress si Ma'am, kailangan n'ya ata ng bebetime.

Habang busy s'ya sa pagtitipa sa laptop n'ya ay naglalaro lang ako ng COD habang naka-open mic kaya naririnig n'ya yung mga kalaro ko.

"Baby Jei-L, back up." Pag-kausap sa akin noong kasapi ko kaya bumack-up ako. Ang dali dali kong kausap.

If you're wondering why Jei-L yung name ko, gawa 'yon ng mga aso ni Shan. Pinagsama ko lang kasi na-cute'n talaga ako. Nalaman ko kasi na pinagsama pala nila ni Ma'am yung pangalan naming dalawa.

"Baby, nasa bahay. . . Bahay nating dalawa, ayieee!"

"Hala gago may girlfriend ako." Natatawang pambabara ko dahil kanina pa 'yon banat nang banat.

Napapansin ko ngang kanina pa lumilingon sa direksyon ko si Ma'am pero hindi naman s'ya nagsasalita.

"Boyfriend ayaw mo?"

"Nah. May alaga na kaming aso." We both chuckled at my remarks kaya ipinagpapasalamat ko na hindi toxic gamer 'tong nakasapi ko. May iba kasi na napaka-sensitive. Hindi mo pa nga nata-trastok, tatahol na agad.

"Ang galing mo naman bumaril, asintado sa puso ko---" napamaang ako bigla when someone suddenly grabbed my phone away from me at bigla na lamang inihagis sa carpeted floor.

"Ma'am--" my mouth hang in awe when she carelessly sat on my lap kaya nasa gitna na ako ng mga hita n'ya.

"Haven't I told you not to let somebody flirt with you when I'm around?" Madilim ang ekspresyon na tanong nito. Nakatiim bagang ito ng hawakan n'ya ang baba ko at iniharap ako sakan'ya.

"Nagbibiro lang naman yung tao." I said with a frown pero sana pala hindi ko nalang sinabi dahil naramdaman ko ang paghigpit ng isang kamay n'yang nakahawak sa may bewang ko.

"I don't care, Zj. What's mine," she leaned forward which makes me gulped. ". . . stays mine." malamig na dugtong n'ya kasabay ng pagsinghap ko dahil sa mumunting paghalik n'ya sa aking leeg.

"Ahh---fvck, more." I pleaded as I pulled her more against my body. Unti unting bumaba ang halik n'ya sa kabilang bahagi ng leeg ko kaya ipinaling ko ang aking ulo sa kabilang side to give her a better access to my neck.

Hinihingal na inabot ko ang labi n'ya dahil naramdaman ko na ang pagpasok ng kamay n'yang nasa bewang ko lang kanina sa loob ng damit ko.

The moment she shove her tongue on my mouth, it's the time where I lost it. She's making me lose my damn mind by her soft touches. Her kisses made me drunk and at the same time, makes me feel the warmth.

"Ouch." Biglang daing nito kaya agad akong napahiwalay sakan'ya.

"What? Saan may masakit? Are you okay--what the fvck, Saviel?!" Nagugulantang na inalis ko ang blazer sa katawan n'ya at basta na lamang itong inihagis sa kung saan. "Who the hell hurt you?!"

I felt my eyes squinted in anger when I saw her collarbone with bruises. May mga galos din s'ya sa kamao at wrists n'ya.

Nagtatangis ang bagang na inalis ko s'ya sa kandungan ko at ibinaba sa katabi kong upuan. I frustratedly run my fingers on my hair bago lumuhod sa harap n'ya at tiningnan kung saan pa s'ya may galos hanggang sa napansin ko ang may sugat n'yang labi.

Damn.

Kaya pala medyo makapal yung make up n'ya ngayon, may concealer naman pala s'ya sa gilid ng labi n'ya.

"W-who hurt you?" Mahinang tanong ko habang nakatungo sa may hita n'ya.

I don't want her to see my face and expression.

"Don't mind it, Zj. I'm okay." She tapped my head saka ito marahang hinaplos pero umiling lang ako at kinuha ang mga kamay n'ya.

"Sino?" She remained silent. "You'll tell me or I'll figure it out by myself?" Ilang minuto ko s'yang hinintay sumagot pero mas hinigpitan n'ya lang ang pagkakahawak ko sa mga kamay n'ya. She then planted a soft kiss on my hair na ikinapatak ng isang luha sa mata ko.

Agad ko itong pasimpleng pinunasan bago tumayo at walang lingong lumabas ng office n'ya.

Furious and anger is visible on my eyes habang tinatahak ko ang cafeteria. Ramdam ko ang panginginig ng katawan ko pero hindi ko na ito ininda pa maging ang mga taong bumabati sa akin. Nilalampasan ko lamang sila at hindi nag-abalang bumati pabalik dahil baka iba ang lumabas sa bibig ko na hindi nila magustuhan.

"Oh? Anong problema mo?" Ferb asked when I reach their table pero nilampasan ko lang s'ya at hinablot ang kwelyo ni Samara.

Nagtatangis ang bagang na kinwelyuhan ko s'ya na ikinaalma ng mga kasama n'ya kanina sa table. Nakita kong lumapit sa kinaroroonan ko ang kambal pero tiningnan ko lang sila ng nagbabanta na kanilang ikinaatras.

"Who the fvck hurt her?" Madiing tanong ko pero kumurap-kurap lang s'ya. "Answer my fvcking question, Acozta! Kayo ang huling kasama n'ya kagabi!" I slammed her at the wall beside her na ikinapitlag n'ya.

"Damn, Zajei. Calm the fvck down." Yuki came to the picture at hinila palapit sakan'ya si Sven bago ako harapin. "What the hell is your problem?!"

I chuckled without any hint of emotion bago mag-angat ng tingin at blangkong tiningnan sila.

"I saw her bruises, her wounds. I can clearly saw that someone hurt her so how the hell can I fvcking calm down? Kung si Sven kaya ang sapakin ko tapos ikaw ang kumalma?" I saw my cousin jaw tightened bago ito huminga ng malalim at matapang na sinalubong ang mga mata ko.

"Get a grip to yourself. Simpleng galos lang naman ang natanggap ni Ate Sav---"

"Don't make me stupid, Yuki!" Frustration is evident on my eyes kasabay ng pagkuyom ko sa aking mga kamao.

I feel the twins at my side. Parehas nilang hawak ang magkabilang braso ko na parang pinipigilan nila na 'wag akong makasakit ng iba habang yung tatlo naman ay nakaupo lang.

What I hate the most is when I can't protect my love ones and after seeing my girlfriend's bruises, I can tell that it's not a simple one.

It came from harassment.

"Some people harassed us last night pero si Ate Sav yung nagkaroon ng pinaka-maraming galos. Seven men tried to bring us with them after offering a ride but we declined. Pauwi na kami no'n galing mall pero ayaw nila kaming tigilan hanggang sa they cornered us in the parking lot. I thought Ate Sav and Sven were fine while I was beating the shit out of that idiots pero hindi pala. Your girlfriend just literally beat some of 'em until someone pulled out a knife and almost stabbed her if Reagan and Miss Lia didn't come up immediately to rescue us." Mahabang litanya na paliwanag ni Yuki habang matamang nakatingin sa

akin.

Adrenaline runs on my system kasabay ng malakas na pagpipigil ko na 'wag manapak.

"Sino yung nanakit sainyo?" This time, binawa ko ang mga nakakuyom kong kamao sa kambal bago ako umayos ng tayo.

Yuki were unsure at first hanggang sa tanguan s'ya ni Sven. She sighed before looking away. "Yung mga nagt-training ng soccer galing sa ibang school. Lahat sila--"

Hindi ko na siya pinatapos pa at agad na akong lumabas ng cafeteria. May ilan pa akong nabunggo habang naglalakad pero hindi ko na iyon pinansin pa. I am eager to see that fvcking group of men na ang lalakas ng loob na saktan ang mga mahahalaga sa'kin.

De putang mga hayop na walang bayag.

I actually know that men because their captain tried hitting on me pero hindi ko naman pinatulan kasi mahal ko pa ang buhay ko at si Ma'am. Also, I am one of the first person who welcomed them as an athlete dahil ipinakilala sila sa amin noong nag-training kami sa soccer field at saktong dumating sila kasama ang soccer team ng university.

"Oh hey, Zajei! Cap! Yung baby mo andit-- tangina!!" Daing nito at nanlalaki ang mga matang tumingin sa akin.

Furious and anger is visible on his eyes when I gave him a hard punch at his nose na ikinatumba niya. Nilampasan ko siya at agad nagtungo sa iba niyang kasama na ngayon ay prenteng nanonood sa akin but I just gave them a deadly glares before walking where they were.

"What do you need baby?" Nakangising tanong noong Captain nila but I just tilt my head to the other side and gently massage my knuckles.

"Come here." Bahagya kong itinaas ang index finger ko and gesture him to come close to me na sinunod niya naman.

"Oh, you want me?" Demonyong tumawa ito at bahagyang nilingon ang kasamahan niya na ngayon ay mga nagch-cheer. "Sabi na nga ba gusto mo 'ko, pakipot ka lang. You know, I was about to get your cousin at my pants but good to know that you're here. Hindi naman pala lugi na sinundan namin ang pinsan mo at ang hot na prof na sinasabi nila. Hindi man namin sila natikman, baka ikaw pwed--- shit!"

Hindi na ako nakatiis at agad kong tinuhod ang ipinagmamalaki niya. Ngayon ay halos lumuhod siya sa harap ko kaya agad kong sinipa ang mukha niya causing him to fall at the ground with a loud groan.

"Damn you! What the hell is your problem?!"

"After you hurt the ladies I value the most, tatanungin mo pa talaga ako n'yan. Ang tanga mo naman." Kalmadong saad ko saka inapakan ang pangit niyang pagmumukha. I felt my eyes darkened before I kick someone's head ng akmang lalapit ito sa amin.

"Masakit, tangina. Maawa ka naman sa gwapo kong mukha!" Daing ng isa na mukhang octopus.

"Idiots. I am not a God to have mercy on you after what you did." I mumbled before I spin around and start giving everyone who's coming close to me a hard punch kung saan man tatama ang kamao ko.

Marami na rin ang nanonood ngayon sa field but no one dared to interfere. Every students on this campus knew how much I hate it when someone hurt my friends. Alam din nila na ayaw akong pinapakialaman ako sa mga ginagawa ko kaya tamang nood muna sila like I'm in some kind of action movie.

"Damn you!" Sigaw noong isang lalaki na sa tingin ko ay ang goal keeper nila.

Actually, seven lang naman sila. Hindi naman sila buong team dahil nga nakiki-train lang sila rito and their school just send their soccer's team representative pero mga wala namang binatbat.

"Come on." I do some stretching first nang makita kong lahat sila ay nakahandusay sa field. Some are trying to stand up at yung iba ay wala na atang malay dahil hindi na sila gumagalaw. "Where's your balls? Do you have any?"

I saw how their face dimmed in anger pero ngumisi lang ako na parang demonyo at saka lumapit sa isang lalaking papunta sa direksyon ko. He was about to punch my face but I was quick enough to slammed him at the ground saka hinila ang braso niya at inilagay sakaniyang likod.

He whines in pain but it just made me more furious than ever.

Weak.

"Aw shit!"

"I'll fvcking beat you into pieces." I mumbled at akmang sisipain ang nasa baba niya when a pair of arms encircled on my waist, making me lose on my trance. Hinila niya ako palayo kahit nagpupumiglas ako but the moment I saw her bruised wrist, my system automatically went down.

"Get a grip, baby."

Hinihingal na lumingon ako sa taong nakayakap sa akin only to see her worried face. I felt my face soften up bago ako tumingin sa paligid. Nandito na rin ang kambal at si Kaios. Maging si Wave at Ice ay andito na nakapaligid sa mga mukhang pwet na nakahandusay sa field.

Sina Sven at Yuki naman ay nasa likod ni Ma'am but I literally gulped when I saw my Uncle walking towards our direction with danger on his eyes.

"Zajei Loure." Mabigat na tawag sa akin ni Uncle. "Go to my office. Now."

Nakatungong tumango ako at inalis ang pagkakayakap sa akin ni Ma'am but she just tighten it. Lumingon ako at umiling sakaniya, making her sigh in response and remove her hands at my waist afterwards. Maglalakad na sana ako para sumunod kay Sir Vauh when I felt her hand holding my arms. She's holding me carefully.

"I'll come with you." She said softly kaya wala na akong nagawa noong mas nauna pa s'yang maglakad sa'kin habang hawak hawak ang kamay ko.

Para kaming papagalitan habang nakasunod kami kay Sir Vauh dahil sobrang tahimik namin. Maging sina Sven at Yuki ay nakasunod sa aming dalawa ni Ma'am habang yung limang lalake ay naiwan sa field dahil inaayos ata nila ang gulong ginawa ko.

"Oh? Anong nangyari?" Nag-aalalang tanong ni Miss Lia nang makasalubong namin s'ya pagliko namin

sa quadrangle.

Akmang hahawakan nito ang pasa ko sa may cheekbone when Ma'am Saviel smack her hand away.

"Ang selosa mo masyado, James."

"And so you are, Aragon." Seryosong bira ni Ma'am saka ako inilapit sakan'ya.

"Sama na nga lang ako sainyo. Makiki-chismis ako, wala naman akong class." Miss Lia dragged herself willingly without knowing what's really happening. Basta nakita nalang namin s'ya sa office ni Sir kasama kami at katabi ni Sven at Yuki.

Nang makapasok kaming lahat sa office ay malakas na isinarado ito ni Uncle tsaka ito lumapit sa desk n'ya.

"What the hell are you thinking, Zajei Loure?!" Agad na bulyaw nito but I maintained my stoic face. "You're already graduating for fvcking sake. Hindi mo ba naisip na pwedeng maka-apekto sa records mo yung ginawa mong gulo?! You're one of the students who are running for Summa Cum Laude and Latin honors tapos ito ang gagawin mo! Fvcking damn, Montero!"

Seryoso at tahimik lang akong nakatungo habang patuloy sa pagsasalita si Uncle. Hindi naman binibitawan ni Ma'am ang kamay ko kaya somehow, I feel at ease.

"Don't you know the issue? Alam na ng admin ang tungkol sainyo ni Saviel." Tila tinakasan ng dugo ang mukha ko nang lingunin ko si Uncle na pabalik balik at hindi mapakali sa kinatatayuan n'ya.

"W-what did you just say?" I said with a stutter. "You're kidding, right?" Kinakabahang tumawa ako pero umiling lamang ito. I looked at my girl when I felt that she squeeze my hand.

"He's not kidding. It's true. Kahapon pa nila sinabi noong ipinatawag nila ako." I remember that she updated me yesterday na nagkaroon nga raw sila ng overtime meeting with the admins.

"Bakit hindi n'yo man lang sinabi sa'kin ahead of time?"

Katahimikan ang bumalot sa buong silid. Tanging tunog lang ng aircon ang naririnig ko at ang malalakas na pagkabog ng aking puso.

Paano kung mawalan ng license si Ma'am? What if, she choose to leave me and choose her profession and save it with herself?

Unti unting napawi ang mga tanong na lumulukob sa isipan ko nang maramdaman ko ang kamay n'ya sa aking bewang. She pulled me closer to her saka ako lumingon sakan'ya.

I gave her a sly smile. "You're not going to leave me, right?" I said in a hoping tone.

Imbis na sumagot ay hinalikan lang nito ang bridge ng ilong ko kasabay ng pagyakap n'ya.

"Sav."

"Of course I won't gonna leave you and I would never do." She whispered through my ears and gently brush her nose to it.

"Pero paano ka? Yung profession mo--" I cut my own self at nilingon si Uncle na pinagmamasdan lang kami. "Uncle, she won't be in danger naman di'ba?"

Isang mabining ngiti ang pinakawalan n'ya bago lumapit sa akin at lumuhod sa harapan ko. Inalis n'ya ang ilang hibla ng buhok na tumatabig sa mukha ko bago ngumiti.

"I won't let you be with Saviel if I knew that you will suffer at last. This university isn't against of student-professor relationship but you still need to be aware of your actions and surroundings. Keep it lowkey like what you both want para hindi kayo ma-issue lagi." He tapped my head bago lumingon kay Ma'am. He nod his head to the lady beside me bago tumayo at lunapit sa table n'ya.

"Now, explain why did you do that mess in the soccer field, Zajei Loure."

Hindi pa pala n'ya nakakalimutan 'yon.

...

It's nearly 6 pm in the evening at nasa university pa rin kami. Hihintayin ko kasi si Ma'am para maihatid ko s'ya sa bahay n'ya.

Ngayon nga ay busy pa rin s'ya sa laptop n'ya habang ako ay nagbabasa lang ng ilang business books na nakita ko sa office ni Uncle kanina noong kinausap n'ya kami. Fortunately, naayos naman yung issue. The soccer team that I beaten up got banned on the university dahil nagsisulputan din bigla yung mga nabiktima nila.

Mga gagong 'yon, mabuhay pa sana sila.

Though I didn't get any suspension, nagkaroon pa rin ng consequences yung ginawa ko. I need to help cleaning the biggest storage room in the campus starting tomorrow. I don't mind though. Alam ko naman na simula noong umpisa na mapaparusahan ako dahil sa ginawa ko doon sa mga gago.

Nang matapos ko ang pang-tatlong libro ay napili ko na lamang mag-cellphone kaya hinanap ko pa 'yon sa sahig dahil hindi ko pa 'yon nahahawakan simula noong inihagis nalang 'yon basta ni Ma'am kanina.

When I get it, agad kong tiningnan ang mga social media account ko. I checked my Twitter lastly at binasa ang ilang tweets doon.

"Have you ever imagine making love at the table?" My eyes widen when I suddenly voice it out habang sinasabi ko kay Ma'am ang mga nag-tag sa akin.

Gusto raw kasi n'yang malaman pero tanginang Sven 'yon, tinag niya ako rito sa tweet na 'to with matching caption na, *"Do you, habagat?"*

Namumulang nag-iwas ako ng tingin kay Ma'am nang makita ko siyang matamang nakatingin sa akin with a small grin on her seductive lips.

"Are you asking me, Zajei?" Nakataas ang kilay na tanong nito kaya agad akong umiling at itinago ang mukha sa armrest ng couch niya.

Geez, nakakahiya!

"S-shit." Mahinang bigkas ko nang maramdaman ko ang paglapat ng balat niya sa akin. My body

automatically flinched at halos itago ko na ang mukha ko sa armrest when I felt her soft lips trailing some kisses at my shoulder up to my neck.

"Ahh, S-sav." Gustuhin ko mang itulak siya palayo ay hindi ko magawa dahil katawan ko na mismo ang tumatraydor sa akin. My body is willingly responding to her every action. Tila kakaibang init ang nag-uumpisang umusbong sa kaibuturan ko nang marating ng mga labi niya ang aking leeg, giving it some soft kisses but later on, she showered it with the wet one na ikinabaling ko sa kabilang side, giving her more access.

Hindi ko na mapigilang mapakagat sa ibabang labi in a sensual way when she held my head and carefully caress it. She's kissing my jawline while her hands are slowly roaming around my body. Walang halong pagmamadali, she's very gentle and calm pero ramdam na ramdam ko ang mabilis na pagtibok ng puso niya.

Dahan dahan niyang inayos ang pwesto naming dalawa, she's now cornering me at the edge of the couch habang nasa gitna siya ng mga hita ko. Her body is pressing against mine and I can't help not to feel the rising tension between the two of us. Tila parehas kaming dalawa ng ninanais dahil nakikita ko sa mga mata nito ang kakaibang kislap lalo na nang bumaba ang tingin niya sa mga labi ko.

Isang makahulugang ngiti ang kumurba sa labi niya bago niya ibalik ang tingin sa mga mata ko. She slowly leaned forward and reach for my lips. Dahan dahan niya itong pinatakan ng magagaang mga halik hanggang sa ako na mismo ang humahabol sa mga labi niya tuwing ilalayo niya ito sa akin.

I can feel her smiles between our soft kisses lalo na nang ipalibot ko sa batok niya ang mga kamay ko, pushing her more into me pero inilagay lamang niya ang kaniyang isang kamay sa ulunan ko to support her weight and the other one is now caressing my thighs.

"Wanna do it in the desk, hm, Zajei?" Tanong nito in between our kisses kaya napatigil ako sa paghaplos sa buhok nito.

I opened my eyes and the first thing I saw was her dahil nga nakapatong siya sa akin. Patuloy pa rin siya sa ginagawa niya kanina, giving me small kisses and continue teasing me using her soft and luscious lips.

"M-ma'am--" I whimper when her hands reach my bottom at mabilis itong pinasadahan ng daliri niya. "Ugh dang it!" Malakas na daing ko when she pushed her fingers into my sacred part kahit na may undergarments pa ako. She keeps on teasing me kasabay ng mga daliri at labi niya na ngayon ay patuloy sa paglalaro ng ibabang labi ko.

"Saviel..." Mahinang bigkas ko sa pangalan niya at tila nalalasing ako sa mga halik niya. She stop kissing me and gave me a seductive grin dahil siguro alam niya na bumibigay ako sa ginagawa niya. "Let's go to that desk of yours." Namumungay ang mga matang saad ko before I encircled my hands around her nape causing for her to let out a triumphant smile.

Agad akong ngumiti sakaniya at tumaas ng kaunti upang magtama ang labi naming dalawa. I immediately ravish her lips, probing and savoring the sweet taste of it. Unti unti ko na ring ibinaba ang isang kamay ko papunta sa likod niya while the other is playing with her hair. We continue to kiss each other, devouring the other's one mouth with the used of our tounges that is now battling in sync. Kusang namuo ang isang ngiti sa labi ko habang pinapakiramdaman ang paggalaw ng labi niya. She's too aggressive na tila gigil na gigil siya sa mga labi ko and I can feel her right hand removing my sando.

She easily remove my top matapos kong iangat panandalian ang katawan ko, kasabay ng pagbaling ko

ng aking ulo sa kanang direksyon upang mabigyang laya si Ma'am sa ginagawa niyang pagpapak sa leeg ko.

"Zj." She huskily mumbled under her breath which made her voice more seductive than ever. Namumungay ang mga mata nitong hinawakan ang kaliwang pisnge ko as she started to draw some circles at my exposed abdomen because I only wear my sports bra as of now.

"Uhm-" I whimpers in pleasure when she bit my earlobe then lick it in a very sensual way.

"In my desk. Now."

Agad akong nagmulat ng mga mata and flashed a playful smile before I pushed her a little para makaalis siya sa ibabaw ko. When she move away and give me a little space, agad akong tumayo at hinila siya papunta sakaniyang table. I gave her a sexy smirk before I sat on the table and wait for her to do the next move.

I lift my forefinger and touch her jaw down to her neck and her exposed cleavage. I lick my lower lip before winking at her. I saw how her iris expanded as well as how her eyes darkened even more. She slowly leaned towards the table and put her hands at my sides. She start sniffing my neck while I grabbed a hand of her hair and pulling it in a more seductive way as I titled my head to the side and let her do what she wants.

"Dammit, Sav." I said with lips parted nang maramdaman ko ang dila niya sa leeg ko. I closed my eyes shut nang muling tumaas ang halik niya and not so long, she devoured my mouth a little too aggressive and dominative.

But, it just add fuel to the fire. It even made our body heat up as I felt her moving a little away from me.

Nang magmulat ako ng mata ay nakangising naghuhubad ito sa harapan ko. She's unbuttoning her sleeveless blouse until her black lacey brasserie shown up. I can clearly see her little moles that I can't get enough everytime I am having a sight on it.

Nagpalit kasi s'ya ng damit kanina kaya hindi na s'ya naka-dress but damn, she's indeed my favorite naked being.

"What now, babe?" Nakangising tanong ko at unti unting bumaba sa lamesa. I grabbed her waist and switches our position. Agad kong pinailalim ang mga kamay ko sa hita n'ya at agad n'ya namang nakuha ang gusto kong mangyari dahil sumampa ito sa desk.

Tinabig ko ang ilang gamit na nasa table before I let her lean down on it.

"You're rude. I should be the top here." Pagrereklamo n'ya pero tumawa lang ako.

"Ako muna." I slowly kiss her chest habang gumagala ang kamay ko sa katawan n'ya. "You'll do whatever I say, hm?" Hindi ko mapigilang mapakagat labi ng makita kong nakapikit ang mga mata n'ya habang nakaawang ang mga labi.

Unti unti s'yang tumango and answer me with a moan dahil sa marahang paghaplos ko sa pribadong parte ng katawan n'ya inside her skirt.

"Alright, baby. Now, spread your legs wider." Mapang-akit ngunit puno ng pagmamahal na ngumiti ako habang pinagmamasdan s'ya sa ibabaw ng lamesa.

Jeez, ngayon lang ulit namin gagawin 'to.

"Fvck, Montero! Ugh!" She screams wildly when I dive on her core without any warning right after I threw her skirt and garment to the nowhere.

I aggressively take her but I didn't forget to be careful and passionate because even though I want to ravish her, I don't want her to be hurt.

Tila milyong milyong boltahe ng kuryente ang gumapang sa katawan ko when she held my hair while her toes are curling up. Heavy breathings and soft moans are filling the room while I am busy lapping her center.

Unti unti akong tumaas and unhooked her brassiere habang pinaglalaruan ng kamay ko ang kaselanan n'ya. Her lips are parted the moment she arched her back so I can freely remove her bra.

"So wet, my love." I whispered followed by a soft whimpered because she put her hand inside my sport bra and held my back.

"M-more, baby." Hinihingal na ungol nito kaya dinagdagan ko pa ng isang daliri ang nakapasok sakan'ya pero hindi ako gumagalaw. Nakapasok lang ang dalawang daliri ko sakan'ya, feeling the heat inside her.

I am busy nibbling and sucking her mound like a hungry baby which makes her go crazy than ever. Inalis na rin n'ya ang mga kamay n'ya sa loob ng sport bra ko at ipinatong ang isa sa may mata n'ya habang ang isa ay nakahawak sa may balikat ko.

"Zajei, move---uhm."

I smirk and bit her nipple before leaving it behind. I slowly move my fingers inside her while trailing kisses up to her jaw and lips.

I kept my slow but deep stroke and everytime I am pumping it in, her moans are getting louder. Mariing nakapikit lamang s'ya habang nakikipag-laban sa mga labi ko and so do I.

Our sweaty body add more pleasure to the sacred thing we're currently doing. Heavy breathings, moans and the sweet nothings we're mumbling are in different kind of feeling.

"Luv, f-faster." Her hips are moving in sync together with my fingers. I can feel that she was about to explode but I still keep on teasing her by my solid pace.

I want her to beg.

"Beg, baby. Beg for me." I sexily lick her earlobe when I leave her lips. I keep on marking the side of her neck while busying my left hand at her ass, squeezing it. Everytime she's arching her back due to the pleasure, I am squeezing her perfectly shaped butt.

"P-please, Zajei. Shit, f-fvck it! Ugh!"

"Sabi ko beg hindi murahin ako." Nakangusong saad ko bago bilisan ang paggalaw. She growls louder as she grips tighter at my shoulder.

Nakangiti lang naman ako habang pinagmamasdan ang mukha n'ya. Pleasure and frustration is on her face habang nakakunot ang noo at nakaawang ang mga labi.

She was just about the cum therefore, her body is collapsing in the earthly desires.

"I love you." I mumbled directly on her ear saka minarkahan ng paulit-ulit ang leeg at dibdib n'ya.

Ilang minuto pa ang nagdaan, her soft moans filled my ears kasabay ng tuluyang pagbagsak ng katawan n'ya sa table. Hinihingal na sumubsob ako sa leeg n'ya saka pinatakan ng magagaang halik sa kaniyang labi.

"We're not yet done." I hoarsely mumbled that made her eyes open at bago pa man s'ya makapagreact ay lumayo na ako at inalalayan s'ya pababa ng lamesa.

"What do you mean?" She confusedly ask but I just smirk devilishly.

"Talikod."

"What---" she cut herself off as she finally get what I want. Inirapan n'ya muna ako bago talikuran.

"Hold on to the desk, luvvey." I ordered, calling her using the combination of our call sign and her nickname for me.

"F-fvck," she lowly moan when I position myself at her back and trace her sides until I reach her inner thighs.

"One minute."

"That fast?" Naguguluhang tanong niya at marahang nilingon ako pero hinawakan ko lang ang nakalugay na n'yang buhok saka inabot ang kan'yang batok.

I give her butterfly kisses as I entered her slowly. Her lips parted as she closed her eyes and bit her lower lip hard.

Even her breath became deep and heavy.

"Can you?" I whispered against her ear. "How about 45 seconds?"

"Fvck, stop talking." Pagrereklamo niya na mahina kong ikinatawa. "Make it faster."

"I want it slow---"

"Zajei Loure!" She scream with a hint of irritation and pleasure when I dig my fingers deep but undeniably fast.

Mabilis na nilingon ko ang isang digital clock at mapang-asar na ngumiti.

"29 seconds more," I reached her jaw and gently bite it. "Finish or not, I'll stop."

"D-don't you dare." I chuckled at her remarks but I can feel that she's already near. "I'll shot your head with a shotgun if you will, you idiot---ahh,"

"Ohh," she lowered her head and I can see how she tried to get a grip to her table hanggang sa higitin ko ang buhok n'ya kaya bahagya s'yang napatingala.

"Near?"

"Fvck you. Stop talking! I'm focusing here to reach my climax." Iritadong bigkas n'ya pero halos sumandal na s'ya sa aking katawan.

Her eyes rolled back when she reached the peak, a second early than what I expected.

This is the fastest since we *did* this activity. I swear. She likes foreplay when it comes to her being the bottom.

"Damn you!" Matigas na bigkas n'ya ng iharap ko s'ya sa akin habang habol ang hininga at nakapikit. I even placed her on top of the table so she can have more support.

When she opened her eyes, I pulled my fingers inside her which earned a sexy whimpers from her. I smirk and lick my fingers in front of her dahilan para mamula ang buong mukha n'ya at itulak ako palayo.

Tumatawang lumingon ako sa paligid at hinanap kung nasaan ang mga damit n'ya at isa isang pinagpupulot ito.

Nagbanta pa talaga s'ya kanina na babarilin ako eh alam ko naman na dapat ko talaga munang paputukin si Ma'am kung ayaw kong makatikim ng shotgun.

"Let me." I said habang sinusuotan s'ya ng damit. "Nahubaran nga kita

[Content truncated due to length]

Chapter 42

Zajei's POV

"Buti naman at hindi kana tatanga-tanga."

"Mas tanga ka, putangina." Walang ganang pagmumura ko matapos ilagay sa likuran ang aking baril.

Imbis mainis s'ya sa pagmumura ko ay ngumisi lamang ito at naglakad patungo sa isang kubo?

How come I didn't notice na may kubo pala dito?

"Have a seat." He motioned a wooden bench before he nod his head and looked around the area. Hindi na sana ako uupo pa dahil aalis din naman ako agad pagkatapos kunin ang gusto ko ng bigla itong maglabas ng pistol.

Tila naalarma ang buong sistema ko at kukuhanin na sana ang itinago kong baril kanina nang itaas nito ang kamay n'ya at sumenyas na umupo ako.

Labag sa loob ng ibinagsak ko ang sarili sa upuan bago s'ya tingnan ng masama.

"Why are you stalking me?" Diretsahang tanong ko pero kumunot lamang ang noo nito at walang emosyong nakatingin sa akin. Hanggang ngayon ay nakasandal lamang ito sa may pinto at nakakrus ang mga braso sa dibdib.

"You're asking me that when in fact, you're the one who come after me here."

Oo nga naman.

Ang tanga ko sa part na 'yon.

Pero imbis na ipahalata ang reaksyon ko sa sinabi n'ya, mas pinili ko na lamang magtiim bagang at tumikhim. I don't have any time to tolerate his bullshits.

"You're one of the *people* who wants to kill me." I stated at mapang-asar na tumawa. I am confidently looked at his eyes before my jaw clenched.

Ang isa sa pinaka-ayaw ko sa lahat ay ang niloloko ako.

"Alam mo naman pala, bakit hindi mo na agad ako ipinapatay?" Mala-demonyong ngumisi ito ngunit wala pa ring emosyon na mababatid sakan'yang mga mata. "You can easily assassinate me but you didn't do. Why was that?"

I went silent.

Because somehow I know, I treated him as a friend. I treat them all as a special person who made my life lively.

In a short span of time na nakilala ko s'ya, alam ko sa sarili ko na may iba sakan'ya. Pero hindi ko itatanggi na itinuring ko s'yang kaibigan kagaya ng pagtingin ko sa kambal at kay Kaios.

"Answer me, Montero. Bakit hindi mo nalang kami ipapatay tutal mayaman ka, makapangyarihan. You can do whatever you want kaya nga hindi kana nahirapan na malaman kung sino-sino *kami* hindi ba?" He chuckled without any hint of happiness but I can hear amazement and coldness in it. "Nang umuwi ang abogado mong kaibigan, alam na namin na hindi magiging madali ang pagkilos ng bawat isa sa'min. Kung noon mahirap kang sundan, mas naging mahirap ngayon. Your security tightened at maging ang mga nasa paligid mo ay sinigurado mong safe at hindi malalagay sa piligro pero Zajei," he stood tall and straight looked into my eyes. Isang nakakakilabot na ngisi ang pinakawalan nito na mahina kong ikinasinghap. ". . .mga maling tao ang pinoprotektahan mo."

I rolled my eyes and maintain my cold aura the same as his but deep inside, my heart is pounding hard.

"Noong natanggap mo ang death threat, hindi ba't ayun ang oras na tumawag ka ng ibang koneksyon para mapadali ang paghahanap sa mga sumusunod at nagtatangka sa buhay mo?" He shooked his head in amazement. "Feisty. I really like how you treat Atty. Reagan Ventura as your brother but the moment you saw the threat, you used your other connections and forget how can he gives you what you want in just a snap. Looks like your trust got deducted." Tumawa ito na walang kahit anong kasiyahan bago naglakad papalapit sa akin.

Hindi ako makagalaw. Tila nauupos ako sa aking kinauupuan dahil tinatamaan ako sa mga sinasabi n'ya.

"You're monitoring me that much to the point that you knew that I did that thing." I said in monotone at ngumisi.

Anong akala n'ya, magpapadala ako sa mga sinasabi n'ya? Katangahan. Alam ko na ang lahat bago n'ya pa sabihin 'yon.

Totoo naman ang mga sinabi n'ya. Nang makita ko ang death threat ay lahat ng nakapaligid sa akin ay pinaghinalaan ko. Kaya nga hindi ko napigilang tumawag sa isang trusted private group in America to help me with my case. It takes a day before they give me what I want and it doesn't really make any sense.

Alam ko naman kasi noong una pa na galit ang organisasyon nila sa pamilya ko. Well, who wouldn't be? Sina Lolo at Lola ang minsang nagpabagsak sakanilang lahat.

"Oh, *darling*, I know everything. I know every perspectives and I know who's your enemies and not." Naging mahina at seryoso ang boses n'ya bago padaus-dusin ang daliri sa kamay ko.

"Ano ba!" Iwinaksi ko ang kaniyang kamay ng akmang hahawakan ako nitong muli.

Tangina baka magselos si Ma'am kapag nalaman n'ya 'to kaya it's a no.

Nagbago na 'ko, hindi ako lalandi kahit gwapo pa dahil may maganda na akong asawa.

"XIV." He only utter a single word but it is enough to makes my whole body shivers.

He let out a teasing grin before cornering me in between his arms. "Your family is the reason why they had their biggest downfall. Namatay ang taong nagtatag ng organization nang magkaroon ng engkwentro sa New York almost eight years ago. And do you know whose bullet is that from?" Huminga ako ng malalim habang mariing nakakuyom ang kamao. "Sa tatay mo, Zajei. The great business man tycoon, Louie Montero, killed Cruiseon Xiv in order to save his son, Tyrant Louise. . . . But not able to save his daughter."

I can feel my fist turning white because of the statements he's saying. Damn it. How can he know all of it?

Lahat ng alaala na ibinaon ko na sa nakaraan, unti unting bumabalik dahil ipinapaalala ng gagong 'to.

Almost eight years ago noong pumunta sa New York sina Daddy at bagong pamilya n'ya para bisitahin kami, ayun ang oras na on-going ang kaso na inaayos nina Lola.

Nang minsang lumabas kami noon para mamasyal, some peoole tried to salvage us. They also tried to get me and Tyrant away pero hindi natuloy dahil may mga security kaming kasama but not as strong like them. Mas armado sila kaya una palang ay dehado na kami hanggang sa muntik na kaming matamaan ng baril ni Tyrant kaso nga lang, Daddy covered him with his arms while I, iba ang sumagip sakin.

As far as I remember, tinamaan noon si Dad sa balikat at doon din s'ya nagsimulang bumaril pero ako, hindi ko kilala yung nagligtas sa'kin because I was so shocked that time. Ang natatandaan ko lang ay hanggang sa matapos ang gulo, barilan at ingay, hindi ako binitawan noong lalaki. He keep me safe and sound around his arms habang nakikipag-laban s'ya pero noong natapos lahat, inilagay n'ya lang ako sa loob ng sasakyan at parang bulang naglaho.

But I can't be wrong when I saw that he got shot at his chest dahil may tumutunog dugo roon nang lumuhod s'ya sa harapan ko at sinabing mag-ingat ako palagi.

Because after that happened, I fainted.

Hindi ko na natatandaan ang mukha noong lalake dahil bukod sa puro galos at dugo ang mukha n'ya, may mask din s'yang suot.

But his eyes are really really familiar.

"You're one of them." Halos wala ng lumabas na boses sa'kin ng tuluyang hubarin ni Ice ang pangtaas n'ya, leaving his upper body naked.

Ramdam ko ang pagkamanhid ng katawan ko nang tumagilid ito kaya nasilayan ko ang tattoo nito.

Black tint forming XIV with thorns around it but there's more. . . dahil yung kanya ay may guhit sa gitna.

My eyes darkened and the next I knew is he's already pinned on the tree while I am choking him tightly.

Hirap at sakit ang gumuhit sa mga mata n'ya ngunit hindi nawala ang ngising aso nito habang nakahawak sa kamay ko. Imbis na pigilan ako ay ngumisi lamang s'ya kasabay ng mahinang paghalakhak.

"You changed, Zj. Simula ng mamatay ang Lolo at Lola mo, nakalimutan mo na ata ang warrior instinct na itinatak nila sa'yo." Mas lalo kong hinigpitan ang pagkakahawak ko sa leeg n'ya causing from him to gasp for air. "I-i am sure, they a-are disappointed t-to you--argh!"

Nanginginig ang labing iniuntog ko s'ya sa puno kaya unti unting tumulo ang dugo sa ulo n'ya but the egoic state remained on my face.

"XIV organization ang pumatay sa grandparents at sa nanay ng girlfriend mo----oh yeah, *girlfriend.*" He even emphasized the last word and even made a quotation using his fingers nang bitawan ko s'ya.

I pushed him away from my grip bago sumalampak sa lupa na may mga damo.

"What do you want from me?" Mahinang tanong ko ngunit puno ng kalamigan.

"Dead."

Umangat ang ulo ko upang salubungin ang mga mata n'ya ngunit nasa may kubo na ulit ito at isinusuot ang damit niya.

He turned his gazes to me and smirk.

"Death is the only way for you to escape this mess. Either you die or someone will die for you." Unti unti itong lumuhod sa harapan ko matapos itago ang baril sa likuran n'ya.

Ngayon ko lamang napansin ang ilang galos sa mukha ni Ice. Mayroon ding maliit na cut sa kanang kilay n'ya at pasa sa gilid ng labi.

Mukha s'yang tinorture.

"Why are saying these? Hindi ba dapat ngayon ay mas pipiliin mo nalang na patayin ako?"

Nakataas ang kaliwang kilay na tiningnan ako nito bago tumawa ng pagak. "Gusto mong patayin kita?" He shook his head in disbelief. "Zajei, kung gusto lang din naman kitang patayin edi sana noon pang hindi mo ako kilala. Sana noon pa na hindi mo s'ya nakikilala para alam kong mabubuhay ako matapos kang paglamayan."

Confusion envelopes my system and I can't understand a single thing anymore.

What does he meant by that?

"Si Kaios at Wave? Kasama ba sila sa organization?" I asked in a stern voice pero tumaas lamang ang gilid ng labi nito bago tuluyang umupo sa damuhan.

Kung s'ya natanggap ko na kasali s'ya sa organization na 'yon, pwes hindi ko kaya kung pati si Kaios ay andoon. Malaki ang naging tiwala ko kay Kaios. Alam n'ya ang nangyari sa grandparents ko at kung sino ang pumatay sakanila. Pinagkatiwalaan ko s'ya.

"Si Kaios? Yeah. But Wave? Pumunta ka nalang sa simbahan at tyak na andoon s'ya."

Okay, that's it.

"I'm leaving." Walang pasintabing tumayo ako at pasimpleng pinunasan ang ilang luhang pumatak sa aking mga mata.

I shouldn't cry.

They're not fvcking worth it.

Una iyong kambal na hanggang ngayon ay walang balak sabihin kung bakit nila ako sinusundan. Sumunod naman ay itong si Ice na minsan na nga lang sumulpot sa buhay ko tapos ngayon ay malalaman ko nalang na kasapi s'ya ng mga taong dumurog sa'kin. Then now, si Kaios. Tangina, wala na bang ilalala 'to?

Lahat nalang ng pinagkakatiwalaan ko, kayang kaya akong saksakin sa likod.

"Montero, just a piece of advice. . ." Before I even take one more step towards my car, muli n'ya akong tinawag. "Kaios and I may not in good terms but he is the one who can be the root of your biggest downfall kaya kung ako sayo, layuan mo na s'ya at kung pwede lang, kalimutan mo na rin."

"Ayun lang ba?" Paos na batid ko saka umirap. "Hindi ko lang kayo kakalimutan kapag may nangyaring masama sa pamilya ko, ibabaon ko kayo ng buhay. I don't care who you are pero isa lang ang masasabi ko, sa susunod na ihulog mo ako sa bitag n'yo, siguraduhin mong hindi ko mahahalata na may iba tayong kasama." I smirk when I saw how his mouth gape a little. Lumingon ako sa isang bahagi nitong gubat at nakita ang kakaalis lang na kotse.

I'm not that stupid now not to realize everything.

They may be too step ahead but bitches, I always had the strongest ally.

Because I had God with me.

"You're impossible, Zajei."

"I am. Kaya hangga't hindi pa ako tinotoyo, patayin n'yo nalang ako. Patayan tayo tapos kung sino ang matira, s'ya ang gagastos ng pagpapalibing. Dapat bongga para hindi naman sayang yung bala." Sarkastikong wika ko saka sumandal sa sasakyan.

"As much as I wanted you to be killed, hindi pwede. I want everything to be smooth so there's a little chance that this will end up good. Ikaw lang ang mamamatay at kami, ipapalibing ka." Balik nito sa sinabi ko kanina pero umismid lamang ako at hindi pinansin ang pagbabanta n'ya.

Mas natatakot pa akong mawala sa akin si Ma'am at ang pamilya ko kaysa mamatay at ipalibing nila.

"Damn." Mahinang pagmumura ko when my smart watch rang. Nakakonekta ito sa cellphone ko kaya agad kong sinagot ang tawag ng makitang si Ma'am 'yon.

I signalled Ice to be quiet na tinanguan n'ya lang.

[Where are you? Why aren't you here in your condo? Are you with someone and having dinner with that creature? Goodness Montero, I'll skin you alive if you dare.] Seryosong bungad nito matapos kong sagutin ang tawag. Agad akong napangiwi dahil sa tono ng boses n'ya.

Tingnan mo, paano ako matatakot sa mga nagbabanta sa buhay ko kung mas malala pa ang girlfriend ko sakanila?

"Chill, luv. I am not eating yet and I---" I paused for a second before looking around. *"I'm in my villa. Uuwi rin ako mamaya."*

Sandali s'yang natahimik bago tumikhim.

Iyong villa na sinasabi ko ay yung pinupuntahan naming dalawa ni Ma'am. Doon din kami nag-racing kung saan natalo ako.

[I'm in your unit. Uwi kana.] Her voice soften up a little this time kaya sikretong napangiti ako.

"Sayo? Uwi na 'ko sayo?"

I heard her soft chuckles which touches my heart before I look at the night sky.

[Hindi ako bahay, Zajei. Do I look like a roof to you?]

Mahina akong tumawa sa isinagot n'ya ngunit agad kong hinugot ang aking baril at itinutok sa direksyon ni Ice dahil hinampas n'ya ang pintuan ng kubo kaya lumikha iyon ng malakas na tunog.

Tangina, kitang nakikipag-bebetime ako sa girlfriend ko.

[Who the hell is that?!] Singhal ni Ma'am sa kabilang linya kaya napapikit ako at mas lalong tumalim ang titig sa lalakeng namali ata ng tuli.

Kung hindi ba naman s'ya gago. Hindi n'ya ba alam na mas mahirap pa suyuin yung girlfriend ko kaysa maghanap ng mga stalkers na gusto akong patayin?

"Wala 'yon, babe. Nabagsak ko lang yung isang kaldero because I am looking for a knife." Pagpapalusot ko pa.

[Knife? Why?]

"May babasagin akong yelo." I tried not to roll my eyes at the man who's starting to walk towards me.

Konti nalang at iisipin ko ng kinulang sa gatas ng ina 'tong si Ice dahil kanina pa s'ya hindi mapakali sa pwesto n'ya.

[Okay. Be home before 9, Zj.] Dagdag paalala n'ya which I answered with a hummed. *[I love you. Drive safe.]*

"I love you, too. Give me hugs when I got home, ha?"

[No. Shan's with me so you have to sleep at the other room.] Akmang aalma ako sakan'ya ng mabilis nitong pinatay ang tawag.

What the hell? Okay lang naman sa'kin kung nasa unit sila ni Shan pero---gusto ko silang kayakap.

"Tapos na ba kayong maglandian ni Professor James--ouch!" Malakas na daing ni Ice ng walang pasabing inihampas ko sakan'ya ang baril na hawak ko.

"Umalis ka nga sa harapan ko. Tangina ang sarap ipukpok ng mukha mo sa pader." Nanggagalaiting wika ko habang iritadong nakatingin sa kaharap ko na hawak hawak ang nasaktang noo.

"Damn. You got a heavy hand." He commented but I just snorted. "And oh, I forgot to tell you that you can't trust anyone."

"Oh? Talaga ba? Pakyu!"

Sa estado ko ngayon, hindi n'ya ako makakausap ng matino. Ang gusto ko lang kasi ay ang umuwi at makita yung mag-ina ko na naghihintay sa'kin.

"Fvck, you're such a stupid stubborn ass." Iritadong hinampas nito ang bubong ng kotse ko kaya agad

kong tinuhod ang sikmura n'ya reason for him to lose his balance.

Ang dami dami n'yang pagdidiskitahan, yung sasakyan ko pa talaga.

"Aalis na ako. Wala ka namang balak ibigay lahat ng gusto kong malaman." I unlocked my car and I was about to get in when he held my wrist and let me face him.

"They all want you dead as a payment of their founder's death. You should've take care of yourself because no one will do it for you. Your girlfriend? She's not trustworthy. Heck, looks can be deceiving and I can't blame you for falling for her even though she looks like a bitch---"

I cut him off by locking him between my arms at walang kagatol-gatol na binalian s'ya ng buto sa braso.

No one can bad-mouth my girlfriend. Not in front of me and not ever.

"Don't you dare call her on that name again, Hilton. If you still want to see your brother alive, don't dare." Madilim at malalim ang boses na saad ko saka s'ya malakas na sinipa sa mukha.

For the first time, I saw how afraid he was when it flashes on his eyes. Tila nabahag ang buntot nito ng ngumisi ako.

"Do you think you have all the advantages?" I chuckled devilishly at ikinasa ang baril ko. "Ice, I have my eyes. Una palang alam kong may iba ng nangyayari and guess what? I know that your brother is in the hospital---in my own hospital in Canada. He's only alive because of the machines but if someone will turn it off, there's no way that your beloved brother will still see the future."

Mas lalong dumilim ang ekspresyon sa mukha ni Ice nang tumayo ito at hinarap ako.

"So, I suggest that you must not bring the limitations on me because if you would," I snapped my fingers and laughed mischievously. "In just a snap, I can end your sibling's life."

"You're a monster!"

"Oh? I am. Matagal na." I shrugged like it was nothing bago ko buksan ang pintuan ng kotse ko.

I can be a monster if I wishes to. They are pushing me to my limits and I am not a saint not to be responsive on their deadly acts.

If they can play fire, so can I.

Akmang papasok na ako sa aking sasakyan when I heard his statements na ikinatigil ko.

"You're smart yet dumb. Dahil malamang sa oras na 'to, alam mong wala kang dapat pagkatiwalaan kahit isa pero patuloy ka pa rin sa pagpapakatanga. You're acting like a blind when in fact, you know who can destroy you in a snap."

Huminga ako ng malalim bago ngumiti. This time, it is not a devilish or a mischievous one, it is small yet genuine.

"You only see almost half of my attitude, Ice. But you don't know me. No one knows who I am aside from Him." Mahinang saad ko pero alam ko at sigurado akong nakinig n'ya ito.

I am referring to God when I say Him.

"Keep on denying it to yourself, Montero. Itanggi mo pa na kaya hindi ka gumagawa ng ikakabagsak naming lahat ay dahil sakan'ya. You're protecting them? May I asks, are they protecting you?" My mouth parted to say something but I just keep it to myself.

He doesn't need to know about it.

He's an enemy after all.

But true to his words, I really do.

Hindi naman ako ganoon katanga para hindi makita ang mga butas na iniiwan nila. I have my own eyes. I have a lot of connections. I can even shot them one by one but I know that I can't.

I can't even confront them without my voice cracking and knees shaking, ang patayin pa kaya sila? I will never assasinate someone because that's the reason why I was been traumatized.

Hindi ko gagawin sakanila ang gusto nilang gawin sa'kin but I don't want to end this here. Ayokong magsalita ng tapos dahil baka may mangyari pang-iba.

And that fact is enough to kill me.

I was so busy denying and protecting everyone even though I have every guts and reasons not to. . .I just love them too much.

And I rather died at their bullets than to live my whole life remembering the betrayal they made.

"Keep your guards up because in just few days, the show was about to start." His voice came back to a cold one as he patted my shoulder. "You have to take care. Hindi pa 'to ang oras para mamatay ka. May kailangan ka pang iligtas, Zj."

Kumunot ang aking noo bago s'ya harapin ng tuluyan and throw a confuse look. "Iligtas? Sino?"

"Someone that is so special to you but is chain and can't escape the organization."

...

"Good evening, baby." I painted a soft smile on my lips while facing Shanen.

Kakarating ko lang dito sa unit ko at naabutan si Ma'am at Shan na nanonood ng tv.

"Good evening, Ate Zj. Have you eaten na po?" Malambing na tanong ng bata matapos umupo sa kandungan ko.

I kissed her hair before hugging her more.

"Yeah. How 'bout you?" It's true. Nag-drive thru ako kanina habang pabalik dito para naman hindi maghinala si Ma'am kung saan ako galing. For sure kung uuwi akong gutom, magtataka si Ma'am dahil ang alam n'ya ay nasa villa ako.

"Tapos na po. Mommy fetch me earlier and told me that we're gonna sleep here with you." Masayang ani

nito na tila nagniningning pa ang mga mata.

"Ligo lang muna ako then we'll sleep na." Paalam ko sakanila matapos ibaba si Shan sa tabi ng Mommy n'ya. Nakita ko pa ang bahagyang pag-kunot ng noo ni Ma'am pero tumango rin naman ito kaya pumasok na ako sa kwarto.

I remove my all of my clothes and walk to the shower room. Kasabay nang pagpatak ng tubig mula sa shower ay ang pagpatak ng luha sa mga mata ko.

This is what I am avoiding to happen. I feel so lost. I don't know how should I react because I know that a one wrong move can destroy everything.

Malaki at malawak ang XIV organization. Kaya nga hanggang ngayon ay on-going ang kaso ng grandparents ko dahil hindi mahanap ang organisasyon na 'yon. Pero I'm a hundred percent sure na kapag pinlano nila na patayin ako ng harapan, the case will be solved.

Naipakulong nila ang ilang leader ng organization and the founder, he died. Pero alam namin na hindi lang nila pinatay ang mga humawak sa kaso dahil lang gusto nilang maghiganti because somehow, I can feel that there's a deeper reason behind it.

That group is abusive. They can easily get what they want kaya kinakatakutan talaga sila until they had their downfall. Nang maipakulong ang mga taong may hawak sakanila, we all knew na hindi pa tapos 'yon dahil ang alam namin ay may naiwan silang taga-pagmana.

I don't fvcking know kung sino 'yon dahil hindi mahanap ng mga cops and investigators.

But one thing is for sure, that person is the reason why their organization is against me.

"Jei." I was taken aback when I saw my girlfriend in front of the door the moment I open it.

"Where's Shan?" Mabilis na lumabas ako ng cr at nagtungo sa may vanity table ko to put some lotion. I am looking at her through the mirror at nakitang nakasandal s'ya sa may pader habang mariing nakatitig sa akin.

"In the living room."

I nodded and blow-dry my hair but she gets the blower on my hand and initiate to do it by herself. Hindi na ako nakipagtalo pa sakan'ya at hinayaan nalang s'ya. Nakatitig lang ako sakan'ya and I can see the uneasiness on her.

Nang patayin n'ya ang blower ay iniikot ko ang aking upuan to face her. I grabbed her waist and let her straddle me.

"You're so gorgeous like me." Nakangiting ika ko habang tine-trace ang mukha n'ya.

"Your eyes are puffy." Malayong batid nito na ikinaismid ko. Ang layo nang sinabi n'ya sa sinabi ko.

Hindi nalang ako sumagot at nagsumuksik sakan'ya habang inaamoy yung scent n'ya sa leeg. My body wash is too good on her.

"I hate traitor. I hate betreyals and most especially, I hate myself." I mumbled while my face is on the crook of her neck. She stop running her fingers on my hair and just put her arms around my back. "I hate

myself for letting my love ones shatter me into pieces. I hate how absurd I am to act like a blind, pretending that I know nothing."

"Is---is this about your stalkers?" Nag-aalangang tanong n'ya pero ngumiti lamang ako kahit hindi n'ya nakikita.

"I hate how I let you be with me through these days. Hatred is everywhere but I still hate myself for loving you behind all the no's and don'ts." Mahinang bulong ko na mas lalong ikinahigpit ng yakap n'ya.

"Mahal na mahal kita, eh. If I would only have the chance to do so, I want to spend my life with you. I would love to build a family with you and Shan."

"And that'll happen after you achieve your dreams. I told you, I'll be with you through everything." I felt her soft lips at my shoulder na ikinahigit ko ng hininga.

"You won't betray me?" I know I sounds like a paranoid but heck, I only want an assurance.

Mababaliw ata ako kung pati s'ya tatraydorin ako. I don't know if I can still bare with the pain if the person I am hoping to be with me will betray me in the future.

Everyone can stab me but her. . .and if she will, I wish that it will be the cause of my death because I can't live with the truth that she's the one behind all of it.

Kahit na ituro nilang lahat ngayon si Sav, I can close my eyes and still let my love for her win over anything else.

That's why I fear the consequences of love because I fear that I will be smart enough to know my enemies but too fool not to believe.

That's why this love of mine will be my death. She---she and the love I had for her will be the total death of me.

Marahang pinakiramdaman ko s'ya sa mga bisig ko pero mabilis lamang ang tibok ng puso n'ya habang nakayakap sa akin.

"I won't. All you have to do is to trust me, luv. Why? Tingin mo ba isa ako sa stalker mo?" Nakataas ang isang kilay na nilingon ko ito nang lumayo ako sakan'ya ng kaunti.

"What if I say yes?" Pilit seryosong tanong ko pero ngumisi lamang ito.

"You looks like my stalker, rather. Ikaw ang laging nakasunod sakin." Nang-aasar na giit nito pero inirapan ko lang s'ya.

Bastos ang bibig nito.

Totoo naman. Ako nga ang laging nakasunod sakan'ya noong hindi pa kami. Kulang na nga lang ay gawin n'ya akong key chain dahil lagi akong nakasabit sakan'ya.

"Mommy? Ate?" Someone knock on my door kaya agad akong naitulak ni Ma'am bago umalis sa kandungan ko.

She went to the door at pinagbuksan ang anak n'ya ng pinto. I am just busy staring at them bago ako

tumayo at binuhat si Shan para makahiga kami sa bed.

There's no way I'll leave them here alone. Hindi ako matutulog sa kabilang kwarto kahit anong gawin ni Ma'am.

"Where's the dogs?" I asked my future daugter--charr na medyo true.

"They are with Tita Sven's and Tita Yuki po." Bahagyang tumaas ang kilay ko sa sinabi n'ya pero agad ko ring ibinaba.

Sabi na may something sa dalawang 'yon.

"Let's sleep?" My thoughts has been interrupted ng maramdaman ko ang pagyakap sa'kin ni Shan at ni Avey. She gave me a sweet smile before leaning forward and kiss my forehead and her daughter's cheeks.

After we pray, agad na nakatulog si Shan at sa tingin ko nga pati si Ma'am ay tulog na din pero ako? Matamang pinagmamasdan ko lang sila dahil kahit kaunting antok ay hindi ako makaramdam.

"Why aren't you sleeping?" Mahina ngunit paos na ani ng kasama ko. Her hands on my waist traveled on my back and caressed it gently.

"I can't sleep."

"Hm, how can I help to make you sleepy?" Mahahalata sa boses n'ya ang matinding antok ngunit pilit n'ya pa rin akong kinakausap. I told her to sleep but she just rolled her eyes and glare at me.

"Can you tell me some stories?" Noong bata ako, hindi ako nakakatulog hangga't hindi ko nasa tabi ang parents ko. They always read me some bedtime story while they are caressing my back lalo na si Mommy.

"Okay." She nod and motioned me to come closer kaya maingat kong inilagay sa ibabaw ko si Shan dahil halos nakayakap na ang buong katawan n'ya sa'kin bago lumapit kay Ma'am. She immediately wrap her arm around my body before kissing my cheeks.

"Almost eight years ago, my mother brought me to New York. She let me met the great and respected Corten's and have a lunch in their mansion. While I was busy talking with an annoying guy name Reagan, someone caught my attention. . ." I take a glance of her and saw that she is already closing her eyes while smiling. Maging ako ay napangiti hanggang sa isara ko ang aking mga mata. "She was walking down the stairs with alluring aura but sleepiness is also visible on her. Her white blond hair were tied in a messy bun and she's only wearing a loose sando and a pair of shorts short. She looks like a lost teenager but I won't lie when I say that even though she looks sabog, she really looks breathtakingly gorgeous."

Mas lalong lumawak ang ngiti sa labi ko and I can't help not to bite the inside of my cheeks to restrain the wide smile tryna form on my lips.

"I really don't like her at first. She's a spoiled brat who is too full of herself. She gets what she wants in just a snap of her fingers but what really caught my attention is her eyes. She had an unencrypted deep blueish green pair of orbs that I can't read because even if she's smiling, I can tell that she's not happy. She's jolly, annoying and a tease but she also seems uninterested." Naramdaman ko ang paggalaw ng katabi ko ngunit hindi ako nagmulat ng mga mata. Her warm hands made its way to my cheek at

marahang hinaplos ito.

"I don't really like her. I hate her. I hate the way she smiles at me. The way she flirt and make me feel the rollercoaster feelings I've never felt before not until I got the chance to be with her. I hate how her gorgeous eyes makes me lost and I really hate how my heart beats her name in the most unexpected way. . . I don't have any plans to fall in love because it is just a paradoxical thing for me---but she makes me believe in it without any theoretical basis, without any probability and validation." Upon listening to her voice, unti unti akong nakaramdam ng antok.

"Who is she?" I asked sleepily before myself drifted into sleepiness.

But before I even lost my sanity, I heard her sweet voice that send serendipity on me.

"Oh, she's Zajei Loure Corten-Montero. The person I hate the most but turned out to be the gal whom I love."

...

"Dimwit, where are you going?" Ang gandang bungad naman no'n.

Kakalabas n'ya lang sa loob ng room ko pero seryoso na agad ang mukha nito. She also have this stern facade while checking me out.

Lumapit muna ako rito at iginiya s'ya paupo sa sofa bago ko halikan ang noo n'ya. "Good morning din tanda." Sarkastikong bati ko na umani ng isang hampas mula sakan'ya.

It's nearly 8 am pero ngayon lang s'ya nagising. Himala nga at nauna ako dahil madalas ay laging s'ya at si Shan. Pero ngayon, Shan is already taking a bath after we woke up and watched the sunrise.

Ang aga nga magising no'ng bata kaya nagising din ako. Hindi na namin inistorbo pa ang tulog ni Ma'am kaya kami nalang dalawa ang tumambay kanina sa balcony matapos kong mag-order ng breakfast namin ngayon.

"Let's eatttt!" Pag-aanunsyo ko nang makitang pababa na ng hagdan si Shan at kagaya ko, nakaporma rin s'ya. I bought her some clothes eh para kapag na andito sila ng Mommy n'ya, may choices s'ya sa damit.

"What the? Aalis ba kayo?" Naguguluhang tanong ni Avey pero himagikhik lang kami ni Shan at hinila s'ya papunta sa dining room.

"I'll bring Shan with me. May pupuntahan lang kami."

"Hindi ako kasama?" I can't help not to giggle at her response dahil para s'yang bata.

"No po Mommy because you have a class." Sagot ni Shanen kaya mas lalong sumimangot si Ma'am. She then glared at me and rolled her eyes pero nagkibit balikat lang ako.

"Where are you two going?"

"Sa Davao."

"Ahh-what?!" She almost slammed the marble table when she realized what I just said. Sobrang

salubong ang mga kilay nito habang masamang nakatingin sa akin. "Why would you go there?"

I turned my gazes at the kid first na tapos ng kumain. I asked her to stay at the living room which she gladly oblige. Nang muli kong ibaling ang tingin ko kay Ma'am ay sobrang seryoso nito.

Kasalanan talaga n'ya kung bakit ako nainlab eh, naging fan n'ya ako masyado kaya hanggang sakan'ya ay naging sineryoso ko.

Damn. Nakakabaliw minsan isipin na na-in love ako sa dyosang katulad ko.

"So?" Mataray na singhal nito na ikinalunok ko.

Geez, mas nakakatakot talaga s'ya kaysa kay Lucifer.

"Nasa Davao ang parents ko and. . . a-and they want to talk to me."

"So?"

"I wanna bring Shan with me but don't worry, I'll bring my butler and ten body guards para safe s'ya." Paniniguarado ko pero mas lalo lamang tumaas ang kaliwang kilay n'ya.

"So?"

"Wala ka bang ibang alam sabihin kung hindi so?" I scratched the bridge of my nose and look at her frustratedly pero ganon pa rin ang reaksyon n'ya.

"So?"

"Soaking wet, you want?" I played it cool but goodness, tinotoyo na naman s'ya.

Her stoic and serious aura faded and suddenly replace an annoyed yet blushing physique. "Pervert!" Bulyaw n'ya saka tumayo at iniwan ako sa hapag-kainan.

Naiiling na hinugasan ko ang pinagkainan namin saka nagtungo sa living area kung saan naabutan ko sila ni Shan na naghaharutan.

Pansin ko talaga, when she's being with her daughter, she's being carefree and cheerful. Hindi s'ya yung Saviel na kilala sa university. She's not that serious and strict.

Hm, fair enough para sa magiging nanay ng mga anak ko.

"Iiwan n'yo talaga ako?" Masama ang tinging tanong ni Ma'am ng paalis na kami ni Shan.

Hindi na s'ya pumasok kanina dahil magh-halfday lang daw s'ya pero hanggang ngayon ay hindi pa rin s'ya bihis para pumunta sa working place n'ya.

"Mommy looks like a child." Shan teasingly utter kaya natawa ako.

"She is. She can also bare my child."

The kid's face lighten up and she even cupped my cheeks and make me look at her.

"Ate!! I want that! Make a baby sister or baby brother for me, please? I want to take care of Mommy when she gets pregnant to our little baby." Masayang aniya kaya mas lalong lumawak ang ngiti ko.

I lick my lower lip before turning my gazes at the woman who is now puffing her cheeks.

Isn't she aware that she's so adorable?

"Ma'am, buntisin na raw kita."

"Ah."

"Pagbalik ko gawa na tayo."

"Ah."

Napipikon na talaga ako sa kaka-ah ni ma'am. Kanina so tapos ngayon ah. Ano bang trip n'ya?

"Ma'am."

"Ah."

"Ugh!" I softly moan while biting my lower lip na ikinabaling ng tingin n'ya sa akin. "Uhm, f-fvck!"

Agad akong bumulanghit sa tawa ng mabilis n'yang pinadapo ang palad n'ya sa akin. She smack my arm hard but I just keep on laughing habang si Shan naman ay inosenteng nakaupo lang sa tabi ko.

"Jerk." She mumbled at agad akong nanlamig nang makita ko ang kamao n'yang papalapit sa mukha ko. Agad akong tumayo at lumayo sakan'ya na mas lalong ikinasama ng timpla n'ya.

"Aalis na nga kami, Ma'am. Nang-aaway kana naman." Nakangusong ani ko pero umirap lang ito at tumayo matapos halikan sa noo ang anak n'ya.

Yung kiss ko asaan?

"Mommy is pissed, Ate. She didn't give you a kiss." Nakabungisngis na asik ni Shan kaya kakamot-kamot sa batok na ngumiwi ako.

"Wait here. Kukunin ko lang yung kiss ko, ha?" She nod happily and said goodluck kaya napangiti na lang ako.

For a five year-old child, she's too supportive to our lovelife.

Hindi na ako kumatok nang makarating ako sa tapat ng pinto ng kwarto ko. Diretso lang akong pumasok pero agad nanlaki ang aking mga mata nang makita ko ang almost naked upper body n'ya.

She don't have any shirts at kasalukuyan n'yang ikinakabit ang hook ng bra n'ya while she's facing the wall. Tila natutop ako sa aking kinatatayuan habang pinapanood s'ya.

Geez, parang ayaw ko nalang umalis.

My eyes widen when she looked at my side and rolled her eyes matapos n'yang ikabit ang bra n'ya. Malakas ang pakiramdam n'ya kaya alam kong alam n'ya na pumasok ako rito.

"Why are you here? Umalis kana nga." Pangtataboy nito while she's buttoning her white button down long sleeves polo. Nakaligo na s'ya kanina kaya magbibihis nalang s'ya bago pumasok sa university.

With that long sleeves polo with two buttons open and a black fitted skirt, she looks extremely alluring with her seductive scent and aura.

Parang nagdadalawang-isip na akong pumunta sa Davao. Ihatid ko nalang kaya si Shan kina Sven tapos mag-sexy time kami ni Avey pagbalik ko?

"Can you stop staring at my body?!" Iritadong usal nito habang namumula ang mukha pero ngumisi lamang ako at lumapit sakan'ya.

"Can't help it. . . and, what's the matter though? You have a body to die for. Bukod sa ang ganda ng katawan mo, naaadik rin ako sayo. Dito nalang kaya ako? Sundan na natin si Shan para magkaroon na s'ya ng kapatid. Hm, what position do you want? Hindi ba nagawa na ata natin lahat pero we can try it again kasi masarap---aw, shit! Luv masakit--a-aray!" Malakas na daing ko when she pinched my ear at malakas na itinulak ako sa kama.

Okay lang sana kung pumatong s'ya kaso hindi. Hinampas n'ya pa ako ng unan kaya walang nakakatuwa.

"Sumusobra kana, ha. Tandaan mo 'to, pagbalik ko mamayang gabi, itatali talaga kita." Pagbabanta ko sakan'ya pero umirap lamang ito.

"Oh, I'm scared." She sarcastically utter with a mocking tone.

I tried to repeat after her pero inambahan n'ya na naman ako ng suntok kaya natahimik ako.

"Itatali talaga kita sa kama. Mark my words!"

I thought she's gonna mock me again but it's the opposite way. She slowly walked towards me after putting some lipstick on her lips. She bend over and put her hands at my sides before smirking.

"Kasal, Zj. Let's get married first before you put a rope on my wrists." She bit my lower lip and planted a soft kiss afterwards.

Chapter 43

Zajei's POV

"Zajei, andito kana pala."

I almost rolled my eyes when I heard my mother's statement.

Malamang andito na ako. Ano bang akala nila sa nakikita nila ngayon? Hologram na kasing ganda ko?

"Where's my siblings?" Deretsahang tanong ko after stepping back when she tried to kiss my cheek.

Mabilis lang na nagmano ako sakan'ya na ginawa rin ni Shan. I mentally smile upon seeing the kid's gesture. Halatang may good manners ang batang 'to.

"Uh, they are--"

As if on cue, squels and giggles covered the large humble abode of ours. The sounds are coming from the second floor kaya wala sa sariling napalingon ako roon.

My eyebrows flickered when I saw my older brother, Tyrant, walking down the stair with my other two younger sibling at his sides.

What is he doing here?

Nang makababa sila ay agad namang lumabas mula sa kusina sina Tito Andrew, Tita Vien at si Daddy na seryosong nag-uusap. Bahagya silang natigilan when they saw me in front of my mother while holding Shan's hand.

"Good to see you here, Zj." Bati ni Tita Vien, yung asawa ni Daddy, na tinanguan ko lang.

Gaya nang ginawa namin kanina ni Shan, nagmano kami sakanila. I saw how their eyes glinted with adoration when they saw how cute Shan is.

"Oh my! You're so adorable." Papuri ni Azlen saka lumuhod sa tapat ni Shan matapos ako nitong yakapin. Maging si Azreel ay nakipagkulitan sa bata habang si Tyrant naman ay tumango lamang sa akin.

The hell I care to him.

Ewan ko ba. Wala naman akong ginagawa sakan'ya pero ang hilig n'yang mang-inis. Take note, when he says something worse, he's really getting into my nerves.

We're sibling but we just hate the company of each other.

Sa tingin ko nga ay hindi namin kayang mag-sama sa iisang lugar na kami lang dalawa dahil baka kung anong mangyari. Dahil for sure, uuwi s'yang may bangas dahil sa akin. I admit, kahit na lagi kaming nag-aaway ay never naman s'yang lumaban pabalik sa'kin physically. Magaling lang talaga s'ya sa salita pero hindi n'ya ako kayang pagbuhatan ng kamay.

"Where's your girlfriend?" Nakuha ni Tito Andrew ang atensyon ko nang magsalita ito.

"Manila po. Working."

I am really wondering why they are all here. Kung magb-bonding lang naman sila sana naman hindi na nila ako tinawagan pa. Ang akala ko pa naman ay mahalaga ang pag-uusapan at urgent dahil madaling araw talaga sila nag-text sa'kin, saying that I should be here and bring my girlfriend. But instead, I brought my girlfriend's daughter.

Hindi kasi pwedeng umabsent si Ma'am. Madaming due 'yon na hinahabol kaya as for now, kami nalang muna ni Shan ang mag-eenjoy dito at iinggitin s'ya.

"Azreel, stop tickling her. She has an asthma." Saway ni Mommy sa lalakeng anak n'ya kaya agad itong tumigil.

The side of my lips rose up a li'l bit.

I almost forgot na Shan is one of her patient kaya alam n'ya ang kalagayan noong bata.

How thoughtful.

What a good mother.

"Zajei, I-i just want to apologize for our last encounter." My eyebrows unintentionally raised pero agad ko ring ibinaba.

I don't wanna be rude. Well at least for now. I don't know. I just don't feel to be like that because our last encounter really have a big impact on me.

I cut ties with them and I know that I didn't just disrespect my parents but also reach my boundaries.

And that is nothing to be proud of. I've never become proud of having this fvck up relationship with my parents.

Hindi ko lang kasi napigilan no'n. I only wished for one thing, ang hayaan nila si Ma'am noong panahong hindi pa kami but they still insisted what they wanted. And me being their daughter who somehow resemble their stubbornness, I got pissed. Ang isa pa naman sa pinaka-ayaw ay ang hindi sundin ang mga sinasabi ko when I am damn serious about it.

It sounds like I am kinda spoiled brat but that's me. Minsan lang ako mag-demand sa parents ko about sa kapakanan ng ibang tao pero lagi nalang nauuwi sa away.

"Let's forget about that. Hindi n'yo naman po ako siguro pinapunta rito para mag-sorry lang?" I tried not to sound sarcastic na ikinangisi ni Tyrant.

The guts of that guy.

Mariing tumikhim si Dad at tumayo. He walked towards me and unexpectedly, he kneeled in one knee while I am sitting prettily in the couch.

I maintain my compose aura but deep inside, I wanna break down.

This gesture never fails to make my eyes teary because God knows how I cried before to witness this kind of treatment from my Daddy again.

When did I last saw him approaching me like this? When is the last time I looked up to my father the way I see him when they are not leaving me yet?

Simula noong iniwan nila ako ni Mommy, I always see myself as a nobody that no one can even bare with. I got trust issues. Lahat nang dumating sa buhay ko, iniisip ko lagi na iiwan ako. Kaya nga siguro ako hindi masyadong nagkaroon ng kaibigan sa States aside from Reagan. I also became distant from people even though I look approachable.

I just hate the fact that they will come to my life and leave me hanging. Kung yung mga magulang ko nga nagawang iwan ako, sila pa kaya na hindi ko kadugo?

But then, while staying at the New York with my grandparents and Rage, I found the true meaning of life. Just like how I realized that I don't need a lot of friends to hang out with, I just need someone who truly value me as a person. Someone who can understand me and definitely someone who won't invade my privacy. Someone who will respect my decision and most especially, someone who will accept me of who I am.

Then I realized, my parents left me. But my grandparents both sides, my Uncle, Rage, Yuki and the twin, they always got my back through thick and thin. Hindi ko man nakasama sina Phineas at Ferb noong highschool days, wala namang nagbago.

Magkakaibigan pa rin kaming tatlo. They treat me as a little sister they never had.

I am still lucky or beyond that.

I lose myself the moment I lose my parents. I was on the verge of giving up but I always reminds myself that if I won't get over this, I'll get defeated on my own battle. I can't take that. Ego and pride nalang ang meron ako noon para ipakita ko sa parents ko na mali sila na iniwan ako kaya kahit mahirap, I started moving forward.

I got several awards as a student and as an athlete. I took every opportunity I had para lang hindi ko maisip na talunan ako--na hindi ako worth it makasama.

I hate how my mind makes me feel so worthless that time.

I lost my confidence that's why I crawled my way up to have that again. I always covered it with my conceited side everytime I'm having doubts. I always say na maganda ako, na kaya ko, when in fact, I am just boosting my confidence na nawawala tuwing nakikita ko ang mga magulang ko na masaya sa mga bago nilang pamilya.

I was always at my weakest but I don't want everybody to see it. I don't want to see myself as the victim dahil ayokong kaawaan nila ako.

Because having this broken family always breaks me. At kahit na gaano pa katagal simula nang mangyari 'yon, it will always be alive in my mind.

They said that pain makes you stronger but sometimes, it doesn't. It simply hurts and will just destroy you.

If it's true that it will indeed make me stronger then I am sure that being strong and brave is an understatement for me. . .because I've been living my life with pain and heartache as my meal and nightmare for every night to deal.

"Ate Zajei. . ."

I felt my sight slowly eating by darkness. I wanna rest for awhile.

I want to close my eyes and find my way back home.

Saviel.

"Mommy." Tila muling nabuhay ang katawang lupa ko when I heard Shan's voice.

The darkness enveloping my body awhile ago vanished like a thin air kasabay nang pagkurap ko. I found myself in front of my father, he is still kneeling in one knee habang pinupunasan ang mga luhang walang tigil sa pag-agos mula sa mga mata ko.

Bahagya akong natigilan when a pair of arms snaked into my nape as well as her lips landed on my cheeks.

Gaya nang ginagawa ng Mommy n'ya, she trailed my face using her small hands and when I turn my gazes on her, I saw Saviel's little figure.

She doesn't look exactly the same as Sav but her eyes and lips have the resemblance to my girlfriend.

"Mommy Zj, don't cry." She hushed saka ako mahigpit na niyakap. Agad akong napayakap sakan'ya habang umiiyak.

I don't know why we ended up like this. Tahimik ang paligid at tanging mahinang paghikbi ko ang maririnig.

As time passes by, Shan pulled away and gave me her bright smile. She kisses my forehead na laging ginagawa ni Ma'am sa amin tuwing gigising kami sa umaga when we're sleeping together. She then brushed my tears away na ikinangiti ko.

"Did you just call me Mommy?" Paniniguarado ko matapos ayusin ang sarili.

Tahimik lang naman ang mga kasama namin at halatang nakikiramdam.

"Opo. I remember Daddy saying that when the time comes, you'll marry my Mom. I know you will po and I entrust you my Mommy because you can take care of her." Nakangiti ito habang binibigkas ang mga salita na humaplos sa puso ko. "You make each other happy, Ate. Kaya I w-want to call you Mommy just like how I call her. Is it okay with you po?"

Sunod sunod na tumango ako at muli s'yang ikinulong sa mga braso ko. Bumungisngis ito na ikinangiti ko bago tumingin sa paligid.

I saw how my mother brushed her tears away while smiling sweetly. Si Daddy naman ay nakangiti lang din maging ang mga bago nilang asawa. Nang lingunin ko ang mga kapatid ko na ngayon ay magkakatabi, the younger two give me a thumbs up habang si Tyrant inismidan ako bago itaas ang phone n'ya.

My brows furrowed at dahil hindi kalayuan ang inuupuan nila mula sa akin, I saw that it is a video---what the fvck? He filmed us?

"Chill, Zj. Ayaw ko makipag-away sa taong bigla bigla nalang umiiyak." Tyrant's manly voice echoed kaya wala sa sariling napairap ako.

Nagsisimula na naman s'ya.

"Hija, here." Tito Andrew came up and handed me a glass of water before patting my head.

Alam kong mababait naman ang mga asawa ng magulang ko pero ako hindi.

I was self centered bitch back then that's why I imprisoned myself on my own but I never blame them for my sufferings.

Hindi ba nga sinabi ko na noon, sarili ko yung sinisi ko. Hindi sila at lalong lalo nang hindi ang mga kapatid ko.

Desisyon nila 'yon, labas ang mga kapatid ko dito.

"Thanks po."

I drink the water before looking at the kid beside me. Nakatingin lang ito kay Daddy and my father is looking at her too.

"Do I look like a god of handsomeness, sweetie?" Nakangiting tanong ni Daddy na ikinairap ko.

Alam n'yo na kung saan ko nakuha ang ibang ugali ko.

Shan on the other hand giggled and then turn her gazes at my Mom. "Mommy Zj have Doc. Zeah's hair and skin and she got your nose and smiles po, god of handsomeness."

I chuckled at Shan's remarks and the way she called my Dad. Maging ang iba naming kasama ay natawa at si Daddy naman ay ang lawak ng ngiti.

Minsan lang s'ya ngumiti ng ganyan kaya hindi ko mapigilang hindi humanga. Tama naman ang sinabi ni Shan. I got his smiles dahil marami na ang nagsabi n'yan. Some said that I looked my father the most and I won't complain.

Halata naman.

"I love the way you call me but I prefer if you'll call me Dada."

"Dad." Saway ko pero ngumisi lang ang huli.

Dada is the first thing I said sabi nila. Ayun din ang tawag ko sakan'ya noon pero naiba as time passes by.

"What? She calls you Mommy technically, apo ko 'to." He rebutted kaya umismid na lamang ako.

In this type of game, mas stubborn ang tatay ko. Mommy on the other one is the good one. Taga-awat lagi namin s'ya ni Daddy noon tuwing nagkakaroon kami ng maliit na pagtatalo over video games.

Isipin n'yo, ang tanda na ni Daddy noon pero nakikiagaw pa s'ya sa mga laruan ko.

Siya rin ang nagturo sa akin maglaro ng mga computer and online games. Naalala ko pa nga, Mommy got furious when she knows that my father bought all the CDs in the mall for me.

As you can see, close talaga kaming tatlo. Si Mom yung lagi kong nakakausap ng matino about my curiousness in such things that do not have a concrete evidence and explanation pero si Dad naman ang lagi kong kasama tuwing kalokohan na.

I wonder, paano kaya kung noon palang naayos na ang gusot naming tatlo? Bumalik kaya yung bond namin?

"Okay then, call me--wait, what do you prefer to call me?" Singit ni Mommy na ikinasapo ko sa aking noo.

Nakisali pa s'ya.

I am not interfering to them dahil mukhang nag-eenjoy sila na kausap si Shan and same goes for the kiddo at my side.

"Mamita!"

"Oh, I love that." I'm sure, I saw how my mother's eyes twinkle in joy nang tawagin s'ya noon ni Shan.

"Buti pa kay Zj may apo na kami. Sayo kaya Tyrant kailan?" Pasaring ni Daddy sa panganay n'yang anak na ikina-ismid ng isa.

"Baog ata 'yang anak mo, Louie. Huwag mo ng asahan 'yan kung gusto mo pa ng apo." Singit ni Tita Vien na mas lalong ikinasim ng mukha ni Tyrant.

"Ayaw ko pa po kasi. I am still young and I can't build a family as of now. Kay Zajei nalang muna kayo humingi ng isa pang apo kung gusto n'yo."

"Wow. Parang ang dali n'yang sinasabi mo ah." Sarkastikong wika ko pero umiling lamang si Tyrant at kinuha sa tabi ko si Shan. "Where will you take her?" Mataray na tanong ko na ikinatigil n'ya.

Narinig ko pa ang mahihinang pagtawa ng mga magulang n'ya bago s'ya sumimangot at ibinigay si Shan kina Azlen at Azreel.

"I'll let her see your playroom back then and this two will guide her." He pointed out the two teens who's grinning widely.

I think I lost my trance for a second pero agad akong tumango at hinayaan sila na pumunta sa playroom ko noon tuwing bumibisita kami rito nina Mommy at Daddy para makapag-unwind.

Tyrant then sat beside me saka ako bahagyang pinitik sa noo. Agad akong umalma at sinamaan s'ya ng tingin pero ngumiti lamang ito ng mapang-asar.

"Iiyak iyak ka pa kanina. Akala mo naman maganda." He muttered.

"Nagsasalita ka pa, akala mo naman mabango ang hininga."

"Aba put--shut up, Jei." He cut his own self at cursing bago humilig sa akin.

This is one of his way on pissing me dahil alam n'yang ayaw ko sa pabango n'ya. Hindi naman s'ya mabaho, ayaw ko lang talaga sa scent.

"Move away." I tried to pushed him but he just leaned on me more.

I heard the elders laughters kaya napalingon ako sakanila. I saw how happy my father is na hanggang ngayon ay hindi umaalis sa pwesto n'ya pero naka-indian seat na s'ya ngayon habang nakapatong ang mukha sa mga kamay n'yang nakapatong sa kaniyang tuhod.

"It's good to see my children getting along." He whispered but I clearly heard it and I'm sure, Tyrant do too.

"How about you say that, it's good to see my children killing each other in their minds?" I mockingly suggested na ikinatawa nila.

Tita Vien suddenly pointed Tyrant na natutulog na ata sa balikat ko.

"Hindi ka n'yan kaya. Ang laki ng takot ng lalakeng 'yan sayo."

"Mom." Tyrant snickered na ikinailing ng parents n'ya. He then looked at me bago ako irapan. "How about we go to the beach?"

"Iniiba mo ang usapan, Tyrant Louise. Bakit ayaw mo sabihin kay Zajei na takot ka sakan'ya?" Pang-aasar na ani Daddy na ikinapula ng mukha ni Tyrant.

I am just silent at his side but I have this grin plastered on my face. For the first time in the history, nagsama kaming dalawa for more than an hour na hindi lumilipad ang kamao ko sa mukha n'ya.

Looks like I feel comfortable on him sitting beside me. Namumula pa rin ang mukha n'ya dahil mestizo s'ya na nakuha n'ya kay Tita Vien.

"I am not afraid to her, Dad. I just respect my sister kahit hindi halata." Mahinang aniya na ikinatigil ko.

Ilang minuto ko s'yang pinagmasdan bago ako tumawa ng mahina. I patted his head which made him look at me. I grinned and raised my eyebrow. "Nagbibiro ka ba?"

"You're really a pain in the ass, Zajei Loure. Do I look Iike a clown?" Hasik n'ya na ikinatawa ko.

He seems caught of guard when he heard my laugh dahil umawang pa ang labi n'ya at itinuro ako. He looks at his parents after that at parang batang ngumiti.

"Dad, she laughs genuinely because of me!" He proudly utter na ikinatawa ni Daddy. Tila nakalimutan ni Tyrant na andito ako dahil proud na proud s'ya at may paghampas pa sa dibdib n'ya.

Even Tito Andrew and my mother laughed at his reaction bago ako tingnan ng makahulugan.

I didn't know na ganito ang epekto ng tawa ko sakan'ya.

It's true though. Ngayon lang ako tumawa dahil sakan'ya. Mostly kasi ay puro mura ang pinapakawalan ko kapag magkasama kami dahil sa matinding pang-aasar n'ya but right now seems different.

"Tyrant, your sister is still beside you." Paalala ng Mommy n'ya na kanyang ikinatigil. He then glance at

me bago ngumiti ng malawak, full of happiness. He ruffled my hair and the next thing he did made me stiffened.

He kiss me at my forehead bago ako yakapin.

Dali dali itong umalis after that at sa tingin ko ay sa playroom s'ya tutungo kung nasaan sina Shan.

"He's really longing for Zajei, huh." Mommy mumbled out of the blue kaya napatingin ako sakan'ya. She smiles at me when she met my eyes saka ito lumipat sa upuan kanina ni Tyrant.

"What do you mean?"

My mother looked at Tyrant's parents na ngayon ay nakangiti lang.

"He really want to get along with you but he's too shy. He always thought that you don't like him that's why he stay that way. Lagi ka n'yang inaasar kapag nasa paligid ka to have your attention but he didn't meant to make you angry. He just want to bond with you and teasing is his way to have that." I compressed my lips together while listening to my father.

"You don't know how happy he is everytime he saw you laughing with your friends at every party we went to. Hindi ka namin lagi kasama sa table but he always look after you everytime na nasa iisang lugar kayo. Plus, s'ya lang ang nakikita kong natutuwa kapag nasuntok at nabugbog s'ya ng kapatid n'ya. Habang ginagamot ang mga sugat n'ya, tuwang tuwa pa s'ya while explaining how he pissed you off." This time, si Mommy naman ang nagsalita. She leaned closer to me at inakbayan ako kahit na mas matangkad ako sakaniya.

Wala pa kaming maayos na pag-uusap but I'll just cherish this moment with them. Minsan lang 'to mangyari kaya lulubusin ko na.

"Can you tell me more?" I shyly said kaya nagkatinginan silang apat bago ngumiti.

They're weird, huh.

"Tyrant is the one who stop us from the engagement thingy. He doesn't really like the idea of you, arranging with Ice Hilton. He said that we should let you decide for your own because you're intelligent enough and you can outsmarted your enemy. He is older than you but he idolizes you, bunso. He always tell you to his friends telling how good her sister is in archery. How good you are in martial arts and how smart you are in all your ways." Dagdag ni Dad.

Marahang nakikinig lamang ako at hindi ko mapigilang hindi maguilty dahil sa mga pinaggagawa ko kay Tyrant.

Tangina kasing lalake 'yon, kung hindi n'ya ako laging inaasar noon edi sana naging close din kami. Akala ko kasi ayaw n'ya rin sa'kin dahil ako yung kasama ni Daddy upon growing up kaysa sakan'ya ayun pala, he only wants to be with me and treat him as my brother.

Damn.

Ang harsh ko pa naman sakan'ya noon dahil s'ya lang ang taong nakakapikon sa'kin within a snap.

He deserve a punch later for that.

"W-wait, wait." I raised my index finger telling them to stop for awhile dahil may nabanggit sila. "Alam n'ya na may kaaway ako?"

My father nod and I felt my mother's hand on my shoulders tighten.

"We all knew aside from Azlen and Azreel." I nod my head to motion them to continue. "We told you, that's the least thing we could do to protect you that time. We knew what you're current state and about the *stalkers.* Noong nalaman namin na may nagbabanta na sa buhay mo, we made a move but it's really a wrong one. We hurt you and we're really sorry for that. We thought that it is the best because Hilton family insisted too but trust me, wala talagang kasalan na magaganap even if you ever agreed. It was just all in the act to cover your thing with Architect Saviel. She's still intact with the Acozta's, she hold their name. We couldn't let you be in that situation kaya nag-isip kami ng paraan para malito ang media because someone send a link of you with Saviel, making out."

"What the?!! That's pathetic, Mom. We didn't make out 'no." Sa haba nang sinabi n'ya ay yung dulo lang talaga ang tumatak sa akin.

Wala akong natatandaan na nag-make out kami ni Ma'am sa maraming tao. Dug out, powder room and sa car lang kaya kami nag make out noon.

They all chuckled na ikinabusangot ko.

"Just kidding, anak." She kissed my cheeks which made me softened up. "May mga pictures na sinend sa amin kung saan magkalapat ang labi n'yo ni Saviel. There's also one na magkasama kayong dalawa in a specific restaurant. Mayroon pa na natulog ka kasama s'ya tapos ilang litrato na magkasama kayo papasok doon sa villa mo. . . It was about to expose on public but we already stop the mess that was about to see. Binayaran ng Daddy mo ang ilang sites and company para walang makalabas kahit isa and after that, we came up to the plan na gumawa ng act wherein you'll be engage with that Hilton guy."

Everything happened so fast. Hindi pa ako ganon ka-alerto sa paligid ko at kung anong mangyayari because of my carelessness. I only care about what should I supposed to do without thinking about the future ahead.

"Why didn't you tell me ahead of time?" Mahinang tanong ko habang pinaglalaruan ang mga daliri sa kamay.

I hate myself for saying such things that is way too out of the line to my parents when I was the one in fault. Yes, we're not in good terms pero hindi pa rin no'n mababago na sila ang magulang ko.

Damn. Kung sana nalaman ko lang agad di'ba---but what's the matter if I'll blame myself now? Nangyari na ang mga mangyari.

"We also received a death threat kasabay noong mga pictures. Kung sasabihin namin sa'yo, baka nawala kana. We're afraid to risk your life than to risk your happiness for a while. Hawak ka nila sa leeg mo, they can end your life in a minute." Tito Andrew stated kaya napailing ako.

So all this time, ako lang yung walang alam dito.

"Kilala n'yo ba sila?"

"Still the same people who told us why you and Kaios broke up. Hindi ka naman talaga namin gustong ilayo sa ex mo dahil niloko ka n'ya. We want you out of this country because he is one of them. He is

part of that organization." Daddy interfered but I just shook my head.

"Walang tattoo sa katawan si Kaios, Daddy." I contradicted dahil nakita ko na ang katawan n'ya kahit walang nangyari samin. I just saw it when I caught him having sex with someone.

"Zajei, hindi lahat ng kasali sa organization ay may tattoo. Mostly they had but mayroon ding wala."

"How can I know if they are part of it aside from the tattoo?" I fired back habang mariing nakatingin sa kaliwang kamay ko kung nasaan ang singsing na bigay ni Ma'am.

I heard my mother's sigh before she held my hand. "A silver necklace with a metal plate. It have a reverse cross carve in it."

My eyes squinted before I laughed without any hint of humor. "You must gotta be kidding me."

"Zajei--"

Napabitiw sa kamay ko si Mommy nang sabunutan ko ang aking buhok habang nakapikit ang mga mata.

Damn.

I only know one person who have a necklace like that.

"Kaios Gallagher own a necklace exactly like that."

...

From Avey:

1:54

Did you landed safe?
How's the flight?

2:10

Montero, what are you doing? Where's my daughter?

2:33

Damn! If you didn't reply in 10 minutes, I'm gonna go there.
Zajei Loure!!! Napaka-pangit ng ugali mo to fvcking ignore me!

I laughed at her last message bago ko lingunin si Shan na ngayon ay kumakain sa tabi ko. We're currently in the cottage sa likod ng rest house na tinuluyan namin kanina. May dagat kasi rito and it is also a private property kaya kami kami lang ang tao. Sakto pa na gusto mag-swimming ni Shan kaya walang pagdadalawang-isip na dinala s'ya rito ni Daddy.

Muling tumanog ang phone ko signalling that someone texted me.

2:35

Why aren't you replying? Nambababae ka ba?

I can't help but to chuckle kaya napatingin sa akin si Shanen at si Mommy.

Ngayon lang kasi ako nakapag-check ng phone ko kaya hindi agad ako nakapag-reply sakan'ya.

Halatang miss na agad ako ni Ma'am. Gusto na ata n'yang umuwi ako para makapag-sexy time na kami.

Nag-iisip nga ako na bumili ng fruits mamaya para 'yon naman ang gagamitin ko sakan'ya kasi bawal daw ang tali hangga't hindi kami kasal.

To Avey:
Ang gulo mo. May katabi akong babae kaya mamaya mo na ako itext, Miss James.

Wala pang isang minuto ay mabilis kong nakita ang reply n'ya.

I can really imagine her dark and pissed aura now dahil nararamdaman ko na ang inis n'ya sa akin.

Kung magtutuloy-tuloy 'to, baka hindi pa ako nakakapasok sa condo ay hinimatay na ako sa kaba. Malamang sa malamang kapag nabwisit talaga s'ya sa'kin ay walang mangyayaring magic between the two of us at baka masuntok n'ya pa ako.

From Avey:
Ah, ganon? Ginugulo kita? Then fvck off! 'Wag kana magpapakita sa'kin ever again!

She's really unbelievable. Konting lambing lang dito bibigay agad sakin si Ma'am.

Lambing lang ng isang Zajei Loure ang magpapatiklop sakan'ya sabay hubad.

Charot.

To Avey:.
Okay.

From Avey:
Damn you to fvcking death, Montero! Tangina, iuwi mo yung anak ko!

To Avey:
Hm, gusto mo lang ako makita eh. Palusot ka pa na gusto mong iuwi ko si Shan.

Ilang minuto s'ya bago nakapag-reply na ikinataas ng kilay ko.

From Avey:
Why would I? Ang dami daming iba d'yan. Babalikan ko nalang si Seth.

Mula sa pagkakangiti ko kanina ay agad akong napabusangot. Kahit kailan talaga ay hindi ko s'ya nadadala sa mga ganitong usapan kaya ako lagi ang talo.

The last time I checked is she's an architect and a professor, not a lawyer.

Ang galing n'ya humawak ng arguments kaya naiisip ko na kapag nagpakasal kami, hindi pa ako

nakakaalma ay nabara n'ya na agad ang sasabihin ko.

Dang! Magiging battered wife ata ako.

"Why?" Napa-angat ang tingin ko when my mother patted my back. I threw her a confuse look pero hinawakan n'ya lang ang nakakunot kong noo at minasahe ito. "Your forehead is creasing. Is there something wrong?"

I shook my head and move a little away from her. Nakita ko ang pagdaan ng lungkot sa mga mata n'ya kaya umiwas ako ng tingin.

I focused on taking care of Shan na ngayon ay kumakain sa tabi ko. I wipe the side of her lips dahil may sauce na ito.

Tangina. Bakit may street foods dito?

"Shan, who gave this to you?" Naguguluhang tanong ko at bahagyang inilayo sakan'ya ang fishball dahil nakakarami na s'ya.

She looked up to me and gave me a roasted hotdog. "Tito Tyrant give this to me po. He asked for my favorites po kasi."

I glared at Tyrant who's just playing with Azlen and Azreel in the seaside.

Ngayon ko lang napansin, ang childish pala ng lalakeng 'yon. Ang hilig din n'ya sa bata.

I won't be shock if I'll know in the future na mas bata sakan'ya ang magiging asawa n'ya.

I smirk.

Ireto ko kaya s'ya sa inaanak ko?

Literal na baby ang aalagaan n'ya if ever.

Habang kumakain kami ni Shan ng iwan kami panandalian ni Mommy ay nagpicture kaming dalawa at sinend kay Ma'am. I also take a picture of her who's happily playing at the sea habang nakangiti sa camera.

I smiled.

Ang huling picture na sinend ko kay Ma'am ay ang litrato namin ni Shan na kakakuha ko lang minutes ago. We are brushing our teeth kaya mirror shot habang nakasuot kami ng loose hoodie na unicorn ang design.

From Avey:
Ang duduga n'yooooo!
I'm gonna go there!

I shook my head habang nakasandal ako sa headboard. Na andito na kami sa room ko dahil nakatulog si Shan after ko s'yang paliguan kanina.

Mukhang napagod talaga s'ya sa paglalaro kanina with the elders and with my siblings.

To Avey:
4 pm palang. Uuwi na rin kami mamaya.

Ang totoo n'yan, ayaw kaming pauwiin nina Daddy. Dito nalang daw muna kami tutal wala na akong pasok.

I kinda miss this place pero miss ko na rin yung girlfriend ko. May gagawin pa naman kaming activity mamayang pag-uwi ko kaya sa ayaw at gusto nila, uuwi kami ni Shan.

Ganon dapat. You should've set your priorities.

Charot.

Ilang sandali ko pa s'yang hinintay mag-reply pero wala na akong natanggap na message mula sakan'ya. I just texted her na iidlip din muna ako but still, wala pa ring reply.

Nagtampo na ata s'ya.

"Mommy!" I groan when I heard Shan's voice at ang paglugso ng kama.

I covered my face with my arms at hinila pataas ang comforter dahil ang lamig.

"You're here!"

"Baby, andito naman talaga ako." Paos na sagot ko kay Shan ng hindi s'ya tinitingnan.

I furrowed when I heard two giggles but I just shrugged it off. Akmang matutulog na ako ulit nang may pumatong sa akin. Muntik pa akong mahulog sa kama dahil nasa dulo ako kung hindi n'ya lang agad ako nahila sa bewang.

Damn.

Imposible namang si Shan 'to.

Hanggang ngayon ay wala pa rin ako sa wisyo kaya nakapikit pa rin ako. I wanna sleep hanggang bukas dahil napagod ako sa mga nalaman ko kanina.

Hanggang ngayon inaabsorb ko pa rin lahat 'yon.

"Mommy Zj." I groan again at mas niyakap ang taong nasa ibabaw ko. By her scent, I can clearly know who is she pero that's impossible.

Nasa Manila 'yon at malabong malaman n'ya exactly kung nasaan kami dahil medyo tago ang lugar na 'to.

"Mommy, how about you kiss her like what the prince did to Aurora so she can wake up in her deep slumber?" I heard Shanen's voice and by that, I clarified na s'ya talaga ang babaeng akala mo magaan at nakapatong pa talaga sa'kin.

Bakit kapag ganito ang bigat n'ya pero kapag nagm-make love kami kahit magdamag pa s'yang nakapatong sa'kin hindi ko maramdaman yung kanyang weight?

"Baby, Aurora didn't woke up because the Prince kiss her. The actual truth is the Prince rape her---shfghfkdjfjfjf!!!" Someone cut me off just by slapping my mouth a little hard.

"Baby, can you go down first? Your D-dada is looking for you." I heard her stutter when she said Dada that make me smile mentally.

"Okay po."

Seconds after, narinig ko nalang ang pagbukas sara ng pintuan kaya tumagilid ako ng higa at mas yumakap sa babaeng katabi ko.

She smells so damn good.

"Tanya."

"Ha?" I heard her asking kaya pigil na pigil ang tawa ko. Mas nagsumiksik ako sa leeg n'ya at bahagya s'yang hinalikan. "Who's Tanya?"

"F-fvck, Tanya." I intentionally make it sound like a moan which earned a frustrated sigh for her.

Gising na ako. Gising na gising na kaya ready na akong bawian s'ya sa hindi n'ya pagrereply kanina tapos bigla nalang susulpot dito.

"Zajei, I'm warning you. Damn. You can't dream anyone other than me!" Oh, so territorial.

Alam kong hindi n'ya ramdam na gising na ako dahil kung alam n'ya, for sure kanina pa ako nito tinulak paalis sa kama dahil sa sobrang inis n'ya.

"T-tanya, baby. Fvck me more----ouch!" I whines in pain when I felt her hand at my cheek.

Tangina.

Sinampal ako.

Napabangon ako ng wala sa oras habang sapo sapo ang pisnge kong sinampal n'ya. When I turned my gaze on the culprit, nakasandal na ito sa may headboard habang masama ang tingin sa akin.

Wala man lang akong makitang guilt sa mata n'ya habang nakatingin sa akin. More on gusto n'ya ulit akong sampalin.

"Why did you slapped me?!" I hissed hysterically.

She rolled her eyes and massage her hand. "Akala ko nanaginip kang animal ka. Pang-gising lang sana sa'yo."

Kapag talaga nagagalit na s'ya nawawala yung sweetness n'ya, tangina. Natawag pa akong animal ng babae. Anong akala n'ya sakin? Kalahi ng dati n'yang asawa?

"Edi wow ang sakit mong manampal."

"Who's Tanya?" This time, ako ang umirap at lumayo sakan'ya.

"Wala." Nakalabing sagot ko saka tiningnan sa salamin ang pisnge ko. Namumula na ito kaya napairap ako.

My ghad! Ang lakas manampal kahit akala n'ya tulog ako.

"Aww." Napangiwi ako sa hapdi when she held my cheek and check it. She then looked into my eyes and snorted. "Ang taray mo. Ikaw na nga 'tong bigla bigla nalang sumusulpot dito."

"So what? Yung parents mo ang nagpapunta sa'kin dito."

"They're not your boss. Bakit sumunod ka sa utos nila?" Nakakunot ang noo na tanong ko habang magkaharap kami.

I was expecting for her to rolled her eyes but instead of doing it, she leaned forward and claimed my lips.

"I obeyed them because they are the parents of my girlfriend." She mumbled after breaking the kiss. "They're still your parents, Zajei."

"Oh?" Walang ganang tanong ko dahil bukod sa nabitin ako sa halik n'ya, hindi ko pa rin kayang pag-usapan ang mga magulang ko.

I don't know if okay na ba kami. Kung kaya ko na ba ulit makasama sila---kung kaya ko na ba ulit na magtiwala sakanila na hindi na ulit nila ako sasaktan pa.

It's hard when you have your trust issues and you can't trust your parents the most dahil sila yung pinaka-nanakit sa'yo.

It's like you're burning yourself at the fire you personally make.

"Hindi pa rin ba kayo okay?" She gently asked which made me shrugged my shoulders. "You can open up to me, Zj. Hindi ako others."

I chuckled softly and smirk afterwards.

Chapter 44

Zajei's POV

"Sav."

Walang emosyon at seryosong tiningnan n'ya muna ako bago lumapit sa akin at sinuri ang nagdudugong sugat ko.

It's bleeding nonstop.

"What---"

"I'll explain later. You need an immediate medication, luv." Ilang butil ng pawis ang tumulo sa noo n'ya bago hinawakan ang bewang ko at naglakad pabalik sa pinanggalingan ko kanina pero imbis na dumiretso sa sasakyan ni Reagan ay sa sasakyan ko kami nagtungo.

I silently checked her out, testing if there's any possibility that *it* was her.

Pero maayos ang paglalakad n'ya. Wala rin s'yang kahit na anong galos o bali pero sobrang pawisan siya at gaya ng kaharap ko kanina, nakaitim din siya.

"It's not me." She whispered while getting the car key at my pocket.

Tamad na binalingan n'ya ako ng tingin hanggang sa matamang lumunok siya.

I averted my gazes and open my car door's pero hindi pa ako nakakahakbang ay mabilis na napalingon ako sa kung saan ko iniwanan si Tyrant.

"They're already in the hospital." I heard her utter.

I clenched my jaw and without any word, I went inside my car and wait for her to get in, too. I can't drive in this state kaya hinayaan ko na lamang siya.

"Why are you here?" Mababa ang tonong asik ko habang abala siya sa pagmamamaneho. "You're supposed to be at your house---"

"And so you are. Bakit lumabas ka?"

I closed my eyes tightly. "Don't throw the same question I gave to you, Saviel." Seryosong ani ko at malamig na nilingon siya.

She swallowed hard and even her grip at the steering wheel tightened.

"Reagan fetch me in my house."

Not enough.

Imbis na magsalita pa ay tumahimik na lamang ako at hinintay na makarating kami sa hospital dahil medyo nahihilo na rin ako. The wound is too deep to handle. It's making me dizzy to be honest.

"Kapag may nangyaring masama sa kapatid ko...." I mumbled between my breaths and heaved a small smile. "Patayin n'yo nalang din ako."

"Zajei,"

"He was shot while hugging me, trying to protect me from those bullets that was supposed to be mine. Kakaumpisa palang namin, S-sav," a tear fell down to my eyes but my smile remains. "Kakaayos lang ng relasyon ko sa kapatid ko tapos ganito na agad? How many people will I still see after being happy? Because everytime I'm feeling that bullshits, may nawawala. May nangyayaring hindi maganda---may namamatay."

I swallowed hard and breathe deeply kasabay nang paghugot ko sa kutsilyo na nakatarak sa tagiliran ko. I devilishly crack a smirk and look at her side, witnessing how she glance at me through the corner of her eyes.

Walang pakialam na hinayaan ko lamang ang pag-agos ng aking dugo sa tagiliran at nakangising hinaplos ang mismong blade ng kutsilyo habang nakatitig sakan'ya.

"So, tell me, after my parents left me and being the first one to witness my grandparents and your mother lifeless bodies inside their office in New York, looking so abusive more than a nightmare would be, y'all think that you can still hurt me?" I chuckled humorlessly.

"You're the only one I want to have as my torture until death but I never thought that this hurts more than what dying could be." I added.

Wala pa ring imik na itinigil niya ang sasakyan at dali-daling lumabas at tumawag for emergency.

Marahil ay inaasahan na ng hospital na darating kami dahil may nakahanda na agad at nag-aabang si Mommy na tila hindi mapakali.

I went out of the car, looking so hopeless with blood running down in both of my palms habang hawak ko pa rin ang kutsilyo. Wala ni isang nurse ang nagtangkang lapitan ako hanggang sa naramdaman ko nalang ang paglapit ni Avey at pag-agaw niya ng patalim sa akin.

"Zajei," my mother hushed but I just pursed my lips to suppress all my tears. "Tyrant is already in the operating room. He's going to be fine."

"M-mommy," my voice cracked hanggang sa manlabo ang aking mga mata lumuluhang yumakap sakan'ya.

Hindi ko na ininda pa ang patuloy na pagkirot ng sugat ko at paglabo ng aking mga mata dahil sa samo't saring emosyon ang aking nararamdaman.

Bago pa man ako tuluyang bumagsak, I felt how my girlfriend's hand snake into my waist while I'm still hugging my mother.

I wanna puke but I felt like there's something in my throat. Parang nasasakal ako.

"Hold on, b-baby," I heard Sav's voice at ang bahagyang pag-alalay sa akin pahiga sa stretcher.

She squeeze my hand while everyone's panicking. Sobrang labo na ng paningin ko pero naaaninag ko pa rin siya na nasa aking tabi.

"You better explain why did this happen to my daughter, Saviel."

I closed my eyes firmly.

That's my mother's voice before everything went out of my control.

...

Mahinang ngumiwi ako nang maramdaman ang pagdampi ng isang kamay sa aking ulo.

Tangina, kitang may natutulog dito!

Ay hindi pala ako natutulog. Nasaksak nga pala ako punyeta.

"My son's fine, Zeah. Si Zajei? How's my little one?" I heard my father's voice and just by that, I can confirm that he's the one who's now caressing my hair.

"Okay na s'ya. We're just waiting for her to wake up."

"Where's her girlfriend?"

"Pinaalis ko."

Kahit mabigat ang talukap ng aking mga mata ay napamulat ako bigla ng wala sa oras dahil sa sinambit ni Mommy pero tila inaasahan na nila 'yon dahil nakapalibot sila sa aking kama at mahinang tumawa.

I roamed my eyes around and sighed in relief after seeing Avey at my mother's side. Nakaupo ito sa gilid ng aking kama at maliit na nakangiti.

"I told you she's already awake. She just need a word para imulat n'ya ang mga mata n'ya." Pagmamayabang ng nanay ko kay Daddy na umiling na lamang at marahang pinatakan ng halik ang aking noo.

"How's my princess?" He whispered with his softest voice. "I'm sorry if kakarating ko lang. Vien had a breakdown and almost got admitted to this hospital, too, after knowing that Tyrant is in life and death situation."

I closed my eyes and grimace.

"I'm sorry, Daddy." I lowered my head. "Sorry if Tyrant ended up in this situation because of me---"

"No, no, don't be." Agad na pigil nito sa akin at itinaas ang aking baba.

Kampanteng ngumiti ito at inayos ang aking buhok.

"I know that he did that because he wants to protect you. You don't have to say sorry, anak. Wala kang kasalanan."

I bite my lower lip and averted my gazes. "Pero si Tita Vien po, hindi po ba s'ya galit?"

"Of course not. She loves you as much as she loves Tyrant, Zj. Hindi ko s'ya ipaglalaba kapag nagalit s'ya sa'yo." He jokingly utter na bahagya kong ikinangiti.

"Here, drink this." Pag-abot ni Mommy ng isang baso ng tubig na malugod kong tinanggap. We adjusted my bed, too, kaya nakainom ako ng maayos hanggang sa napansin ko ang bulak sa may harap ng siko niya. Parang nag-undergo siya sa isang blood donation.

"Mom," tawag pansin ko at itinuro ang aking napansin. "Nag-donate ka ng dugo sa akin?"

She let out a small smile and wiggle her eyebrows.

"Yes, I did."

"Why?"

"Because you'll be in a much worse situation if I won't. You're my daughter, Zajei. I'll give you everything I have if I need to. Regardless if it is my blood or my heart so you can live." Magandang ngumiti ito sa akin na ikinapungay ng aking mga mata.

They already told me na hindi na nila sinabi ang nangyari sa amin ni Tyrant sa parents ni Daddy dahil baka raw magkaroon ng heart attack si Lolo. Hindi na rin nila pinapunta dito si Uncle dahil baka raw maghinala ang mga 'yon.

Ilang minuto pa kami nag-usap bago nila napagdesisyonan na dadaan muna sa kwarto ni Tyrant para makapag-usap daw muna kami ni Sav na kanina pa tahimik at patawa-tawa lang sa mga sinasabi ni Daddy.

Sinundan ko pa sila ng tingin nang ihatid sila ni Avey hanggang sa pintuan ng kwarto ko bago ito lumapit sa akin.

"Will you be able to attend your graduation?" Mahinang tanong n'ya na ikinatango ko lamang.

"I'm sorry." She whispered as she reached for my hand and intertwine it with hers. "I'm sorry for everything."

"You said that it's not you. Bakit nags'sorry ka ngayon?" Seryosong tanong ko pero lumabi lamang siya ay tumungo.

"I'm sorry for always letting you suffer and witness everything beforehand. I'm sorry for showing up too late. I-i am sorry for this." Her voice cracked as she put our intertwined hands against her forehead.

"Sav,"

"I can explain now---"

"After my birthday." Pigil ko sakan'ya dahil alam ko namang wala ring papatunguhan ang sasabihin n'ya.

Hindi rin naman niya sasabihin lahat.

"But, luv," she looked at me with despair pero maliit na ngumiti lamang ako at umiling.

"Act like nothing happened when I got discharged. 'Wag n'yo ng sabihin sa kambal at sa iba kung anong nangyari. Pagkatapos ng birthday ko o kahit na sa mismong birthday ko nalang, saka n'yo sabihin sa'kin lahat. 'Wag lang ngayon, luv. . .'Wag lang ngayon." I cleared my throat at unti-unting binawi ang aking kamay sa pagkakahawak n'ya.

Ni hindi ko pa nga alam kung ano ang totoong lagay ng kapatid ko dahil kapag tinatanong ko ang eksaktong kalagayan n'ya ay umiiwas ang magulang ko.

"Are you sure?" She asked that made me nod.

Nang makita ko ang nanunubig n'yang mga mata ay marahang tinapik ko ang aking tabi upang umupo siya saka ko s'ya hinila para mahigpit na yakapin.

"I love you so much." I mumbled while hugging her. Hindi ko na ininda pa ang mahinang pagkirot ng sugat ko ngunit parang napansin n'ya pa rin ang aking pagngiwi dahil humiga siya sa aking tabi at tumagilid para hindi madali ito. She then hugged me afterwards and kiss mt forehead.

"I love you more."

I lowkey let out a smile and closed my eyes.

"Magpapadischarge ako mamayang hapon, ha? Uuwi ako sa condo ko."

"You can stay at my house---"

"Sa condo ko." Putol ko sakan'ya. "Let's just see each other in my graduation day."

She sighed and just nod in silence.

Alam kong okay lang na magpa-discharge ako mamaya dahil hindi s'ya nakipagtalo sa bagay na 'yon. Hindi ko rin kasi kayang tagalan ang hospital na 'to. Parang nas'suffocate ako.

We stayed at my hospital bed until lunch dahil dinalhan nalang kami ng pagkain nina Mommy. They didn't disturb us after seeing that we're cuddling at my bed kaya nang maghapon ay napagdesisyonan ko nang magpa-discharge sakanila.

I can't actually feel the physical pain the wound brings because I was too clouded with overthiking and being a paranoid ass here. Sa sobrang dami kong iniisip ay gusto ko na lamang matulog at iwan lahat.

Ayoko pang malaman lahat ngayon dahil alam kong wala rin akong mapapala. I know Saviel. She won't say it all in one sitting. Kahit na anong gusto kong marinig mula sakan'ya ang side n'ya ay hindi ko rin magawa dahil baka bumigay ako kapag narinig ko ang ayaw kong marinig mula sakan'ya.

Gusto kong itanggi kasi alam kong malabo pero tangina ang hirap magpakatanga.

Hindi s'ya 'yon.

At kung s'ya man iyon, I know that I'll be stupid enough to accept her again. My love for her is bigger than my pride and ego. Kahit s'ya pa ang pumatay sa akin ay s'ya pa rin ang pipiliin ko. I'll still love her nonetheless of those bullshits.

"Tyrant," I called while touching the glass of the ICU room kung nasaan siya.

Masyadong maraming nakakonekta sakan'ya ngunit ang nakakuha ng aking atensyon ay ang mga nakabantay na nurses sa pasilyo kung nasaan siya.

I called one earlier while waiting for Sav who just checked all my papers to settle it down and I figured

out that Mommy ordered this all by herself.

They were looking after him at their best dahil ilang beses na rin daw nagflatline ito.

I wiped my tears away and fixed myself bago pa man tuluyang makalapit sa akin si Sav na s'yang maghahatid sa akin sa condo ko.

Hindi na rin s'ya nagtagal dahil agad na natulog ako pero pagkagising ko ay nakita ko pang nagluto muna s'ya bago umalis dahil kailangan pa raw niyang kausapin si Rage.

I looked up to the ceiling while holding my wound. I can handle this enough to look like nothing happened. I can face all those people without them thinking that I almost died.

I sighed.

To my birthday, I swear, I'll get every answer I should know.

...

Graduating as a Summa Cum Laude with flying colors in one of the most prestigious university in the country made me one of the headlines in the news and newspaper.

Aside from the award, the surname I have made it more popular and exceed what I think it would probably be. But literally, it's not what I am thankful.

True, it is my pleasure to have the awards but what made me feel so special is, in this day, all the people I expected to be with me in this ceremony is here. They have the proud and genuine smile painted on their lips while I am saying my thoughts as a Summa Cum Laude of our batch.

Except Tyrant. He's still under observation at hindi pa rin nagkakamalay hanggang ngayon. Nevertheless, we made to cover it for my grandparents na hinahanap ang kapatid ko ngayong graduation pero sinabi nalang namin na nasa ibang bansa at may business trip.

My parents are the one I am with while I am receiving my medals. It should be my grandparents but they insisted that it should be my parents because they are still my guardians.

Noong una ay ayaw pa nila Daddy at Mommy because they thought they are not deserving to be on that spot pero hindi na sila nakatanggi when I personally ask them for it.

Si Tita Vien lang ang isa sa wala dahil s'ya ang nagbabantay ngayon kay Tyrant sa hospital. She volunteered tho so my father could attend.

"Congratulations!!!" Sabay sabay na sigaw namin habang nakataas ang diploma.

We formed a circle habang malalawak ang ngiti. I, Phin, Ferb, Yuki, Sven, Kaios, Wave and Ice have this proud grin on our faces habang nakatingin sa isa isa.

Hindi ko mapigilang hindi humagalpak sa tawa when I saw how Sven's cried matapos n'yang ibaba ang diploma na hawak at nakitang nakaluhod sa harapan n'ya si Yukiara.

My ghad, I can't believe I'll see my cousin kneeling for someone to ask her as her girlfriend.

Ang swerte ng Acozta na 'to, sarap hambalusin.

Charot. Amazona rin kaya si Yuki kaya delikado ang buhay ko kapag ginawa ko 'yon kay Sven the reindeer.

Habang nagdadrama ang dalawa ay hindi ko mapigilang hindi lumingon sa kambal na ngayon ay nagv'video na naman.

Hawak hawak ni Phineas ang camera habang nakatutok naman ang flashlight ni Ferb sa magjowa na ngayon ay nagyayakapan na.

Mamaya magm'make out na 'yan.

"Mommy Zj!!"

My lips automatically formed a sweet smile at agad sinalubong ng yakap si Shan. I carried her before she kiss my cheeks and congratulate me.

Geez, ang cute talaga n'ya.

"Ang swerte talaga ng hayop." I heard Sven's stated while looking at my back.

Ibinaba ko mula sa pagkakabuhat si Shan when she insisted at nakita ko itong tumakbo papalapit kay Azreel at dito nagpabuhat.

I knotted my forehead.

Bakit nakatingin sila sa'king lahat?

"Luv." I froze on my spot when I heard her soft spoken voice but I managed to turn around.

My mouth went agape when I saw her holding a bouquet of flowers while smiling.

Maging ang ibang estudyante ay napapatingin sa amin. Yung iba kinikilig habang yung iba naguguluhan but nevertheless, tangina kinikilig ako!!!

I don't know what to do when she started walking palapit sa akin. I think the world just stop when I saw how she flashes a genuine smile while looking straight at my deep blue green eyes.

"I love you." I subconsciously said which made her bit her lower lip.

"Ayieeeeeeeeeee!!!"

"Tangina, hindi na torpe si Zj!!"

"Master ko 'yan!!"

"Tuli na si Habagat!"

"Kasalan na next?"

"Hindi beh, honeymoon muna para malaman kung baog ba o hindi."

"Fvck, Montero naka-bullseye ka sa puso ni Architect Sav!"

Sa dami ng mga nagsasalita ay hindi ko na alam kung sino sino sila. Ang focus ko lang kasi ay andito sa babaeng nasa harap ko na ngayon ay malawak ang ngiti.

I can't help not to be mesmerize by her ethereal beauty before my eyes landed on the bouquet she's holding.

Nakangiting kinuha ko ito bago s'ya yakapin at halikan sa tip ng nose.

"I love you, too." She mumbled while her hands are on top of my shoulders. I just chuckle and peck her nose again.

After that, I look at her from head to toe and realized that she's wearing the dress we bought yesterday from Japan. It is the one I personally chose for her.

Ghad!

My girlfriend is such a human goddess, indeed.

"Hoy tama na muna 'yang harutan, picture muna." Awat ni Kaios sa amin dahil tahimik na magkayakap lang naman kaming dalawa.

Inis na inirapan ko ang kupal na tumawag sa'min pero tumawa lamang ito at inakbayan ako. I can't help not to admire the ambiance of my surroundings.

It is all fine.

Everyone looks so happy holding their diplomas and some people around them looks so proud.

When my gazes landed on my friends and family, I can't help not to smile bitterly.

It's so easy to cover all my anxieties, fears, and silent cries with a single bright unproblematic smile.

I hope, this day won't end anymore.

...

"Happy birthday kay habagat Zajei na addict sa sex!!!---aray, putangina mo!"

"Hoy gago!" Agad na saway ko kay Sven hindi dahil sa sinabi n'ya tungkol sa'kin kung hindi dahil sa pagmumura n'ya. "Isa pa Samara at babasagin ko 'yang pangit mong mukha. Hindi ko minura ever since 'yang girlfriend mo kaya 'wag mong murahin 'yan."

Agad na kumunot ang noo ni Sven at tumingin sa likod n'ya. Agad na namutla ito which made me smile mentally.

Under.

"Ha? A-ah, haha. Hindi ko alam na si Yuki 'to. I thought it's W-wave kasi." Kinakabahang usal ni Sven dahil masama ang tingin sakan'ya ni Yuki. Habang ako naman ay buhat buhat lang ang anak ko--charr. Si Shan ang buhat buhat ko habang naglalakad kami for departure dito sa airport.

Hindi ko naman masisisi si Sven when she thought it's Wave dahil yung lalakeng 'yon ang nasa likod n'ya kanina kaso tinawag noong kambal para sa pagdadala ng mga gamit namin kaya si Yuki ang pumalit sa pwesto n'ya at bumatok sakan'yang girlfriend.

"Ang cocorny n'yo." Nang-aasar na patid ko habang tumatawa dahil nakita ko nalang silang dalawa na nauuna at naglalambingan.

I held Shanen's back at marahang hinaplos ito dahil tulog s'ya. Maaga pa naman, it's just 6 am in the morning at dapat by 7 am, ready for take off na kami.

"Putangina n'yo!"

"Ferb, lower down your voice. Ibabalibag kita kapag nagising si Shan." Pagbabanta ko bago s'ya samaan ng tingin. When he notice that the kid is sleeping on my shoulder, he kept his mouth shut at nauna nang maglakad.

I frowned when I saw how pissed he is.

Anyare sakan'ya?

"He's jealous." Someone stated which made me look at her. Agad akong napangiti when I saw my girlfriend at my side at marahang inayos ang jacket na suot ko.

"Whose?" I asked.

"Lia and Reagan. He thought there's something going on between the two of 'em but he didn't know that Reagan's not interested on Liallé and same with the last." She shrugged and smirk. "Kanina pa s'ya inaasar ng kapatid n'ya at ng iba, hindi mo ba napapansin?"

I shook my head as she guide me to walk towards the plane. "Nauuna kami hindi ba? Masyado silang maingay, baka magising pa si Shan." I reasoned out when in fact, may iniiwasan lang talaga ako.

I really want to make a move para ma-corner ko lahat ng gustong pabagsakin ako but there's something who keeps on stopping me.

Unang una, si Ice.

He told me that I should be more careful on my actions because in one wrong move, someone will die.

I am really having a gut that he knew what happened because I caught him staring at my wounded side earlier pagdating namin ni Saviel at Shan sa meeting place.

Hindi nila akong pwedeng saktan ngayon hangga't hindi ipinag-uutos ng leader nila, I know that. These past few days ay walang nakasunod sa akin dahil kung mayroon man, agad ko itong inililigaw.

Second, ang mga magulang ko.

They told me to trust them on this issue to keep me no harm. Kulang na nga lang ay pagkamalan akong anak ng hari dahil sa sobrang daming body guard ang nakapaligid sa'min. Sinabi rin nila na hindi ako mapapahamak dahil gagawa sila ng paraan para walang masangkot na iba sa gulo.

They're now putting a lot of walls to secure me because of what happened to Tyrant and I days ago.

At first, I was hesitant but the moment I saw the determination and courage on their eyes just to protect me, I gave in.

There's a lot of bait running around the circle that's why we're afraid to do a risky move because it can result by something dangerous.

"Hey."

"Hm, yeah?" Tumaas ang dalawang kilay ko when Avey poked my arm.

She's looking at me while knotting her forehead which makes me smile in awe. "Stop doing that."

"Doing what?" Takang tanong nito bago umayos ng upo sa tabi ko.

"Forehead creased and pouted lips. Ang cute mo masyado, sarap mong ikulong sa kwarto." I shrugged and chuckle.

Hindi makapaniwalang tiningnan ako nito bago umirap. I smile and bit my lower lip before intertwining our hands. There's no space in between our fingers at namalayan ko nalang na nakasandal na s'ya sa balikat ko while kissing my hand she's holding.

"Birthday mo na bukas." She said as a matter of fact na ikinangiti ko. "Ang tanda mo na." My smile faded as I frowned and playfully glared at her.

"Ikaw nga 28 na next month tinawag ba kitang matanda? Gurang na 'to!---aray, luv!" I whimpered in pain when she bit my hand she's holding.

I chuckled when she rolled her eyes at tila inis na inis na pinagkrus ang mga braso sa dibdib.

Sa itsura n'yang 'yan na ang tanging suot lang ay ang short sleeves button down Hawaiian style polo with the three first buttons open and a denim shorts with specs, she looks so breathtakingly hot.

Ang suot pa naman n'yang salamin ay ang eyeglasses ko dahil ayaw n'yang ipasuot sa akin 'yon and I don't know why.

Iyong black Ray-Ban sunglasses tuloy ang suot suot ko kaya hindi kita ang mga mata ko.

"Mommy."

"Yes baby?" I asked when the kid open her eyes and look at me. She snuggle close to my neck kaya napatingin sa amin si Ma'am.

"I wanna pee." She muttered that made me smile. Akmang aalisin ko na ang kamay ko kay Ma'am when she squeeze it and shook her head.

"Ako na ang sasama sakan'ya." She get her daughter from me and stood up. Nakasunod lang naman ang tingin ko sakanila hanggang sa makapasok sila.

"Makatingin ka naman parang mawawala ang mag-ina mo." I looked at the person who spoke at agad kumunot ang noo ko ng walang pasabi na umupo ito sa harapan ko.

"Hindi mawawala ang mag-ina ko pero tangina mo." I rebutted before arching my brow on him.

Napapailing na sumimsim ito sa hawak na kape bago tumingin sa bintana sa tabi n'ya. "What's up, Phin?" I asked.

I saw how his eyes filled with pain before it returned into a blank one. "Nothing's up aside from your upcoming birthday tomorrow."

"Oh c'mon, don't fool me." I utter na ikinangisi n'ya.

He then glance at the other aisle kaya napalingon din ako. I saw two figures who is just sleeping but carefully holding each other.

"Mahal mo si Yuki?" I asked out of nowhere nang mapagtanto ko ang ipinapahiwatig n'ya.

He slowly nodded and let out a sarcastic grin. "Matagal na."

"Why didn't you fight for her before? Ang tagal n'yang single." Mabining tanong ko pero nagkibit balikat lamang ito at tiningnan ako deretso sa mga mata.

"I am a coward." I scoffed and sighed heavily.

"No doubts."

"But I can fight for her now, Zj. Kaya ko na--"

"Don't you dare mess with my cousin's relationship." I glared at him. "Masaya na s'ya. Hindi na ikaw ang gusto n'ya." I stated which made him taken aback.

Alam kong noon palang may iba na sakanila. When we were still in second year college, they have this mutual understanding pero ayaw nilang lagyan ng label. I think, their so-called-commitment lasts for a year or so pero nawala rin. They decided to end it 'cause they both got tired of it.

Hindi pa sila handa no'n pero alam nilang gusto nila ang isa't isa.

They keep it as a secret but little did they know, Ferb and I knew it from the start. Nalasing no'n si Phin kaya accidentally, he blurted it out.

Kaya noong nagsisimula na ang second sem few months ago and they decided to flirt with each other again, I stood against it. Nakita ko kung paano umiyak si Yuki noong pinili nilang tapusin ni Phin kung anong meron sakanila and just stay as a friend.

I know that she loved him. Hindi 'yon papasok sa isang commitment na magtatagal ng isang taon kung hindi n'ya mahal si Phin.

Sadyang duwag lang sila parehas at takot mag-take ng risk kaya mas pinili nilang tapusin ang namamagitan sakanila kaysa panagutan ang sinimulan nilang dalawa.

Sayang. Ship pa naman sana namin sila.

But when Samara came, nagbago yung ship ko. I saw how happy my cousin is na hindi ko nakita noong si Phineas pa ang kasama n'ya. Sven makes her feel better and loved.

Kaya noong nalaman ko na may namamagitan sakanilang dalawa, hindi ko na pinakialaman pa. That's

their life, not mine.

"I knew it. Alam n'yo nga ang about sa'min dati." Bumalik ang atensyon ko kay Phin when he spoke. I arch my brow and smirk. "Since senior high school, mahal ko na s'ya."

"Pero hindi na nga ikaw ang mahal n'ya." Nawala ang ngisi ko at napalitan ito ng isang nakakakilabot na ngiti. "Know your limits, Oqua. . . . Because I won't think twice not to beat the hell out of you kapag ginulo mo sina Yuki at Sven. I let you and your twin mess with my life by stalking me," I paused and lick my lower lip. I saw how his eyes gets darker but he remain compose and serious. ". . .But I won't tolerate your shits if you'll do anything to hurt my cousin."

I grasp at my seat while we are staring intently at each other.

I confirmed one thing.

Alam n'yang alam ko ang ginagawa nilang pagsunod sa'kin. Hindi man lang s'ya nagulat and he looks like I'll say it.

I shook my head in disbelief before chuckling. Maging s'ya ay natawa bago kami nag-apir dalawa.

Parang tanga lang.

Kanina ang seryoso namin parehas pero ng magtama ulit ang mata naming dalawa ay parehas kaming natawa.

"Don't worry, wala akong planong saktan si Yuki." I nod and motioned him to leave dahil pabalik na yung mag-ina ko. Nang tumayo ito ay lumingon muna ito sa akin at ngumisi. "Hold on to my words. I'll protect all of my friends at all cost."

I just shrugged because I know what he meant by that.

When he say it, ayaw n'yang may masasaktan kahit isa sa kaibigan n'ya.

"I don't know if I could still trust you." I paused and met his gazes. "If I could still trust *all of you*."

Instead of being offended, he just smile and pat my head. "You already trust us the moment you said that we are your friends. . . Iilan lang ang kaibigan mo kaya siguradong may tiwala ka pa sa amin, kahit kaunti lang. . . . I know you so well Zajei. I know that deep inside you, you still care for us. You still trust us because of our untold reasons."

I smiled in bittersweet bago alisin ang kamay n'ya sa ulo ko.

"Walang kai-kaibigan kapag may nangyaring masama sa pamilya ko at sa ibang mahalaga sa'kin." I stated and looked around only to see na lahat ng mata ng mga kasama namin ay nakatutok sa aming dalawa. "Not my love ones. Because if you will do just a li'l bit of thing to harm them, ... I pray to God to have mercy on you because I won't have a single thing of it."

...

Isang ngiti ang kusang gumuhit sa labi ko habang nakasandal sa may bintana ng van.

"Happy birthday, happy birthday, merry Christmas to you~" sabay sabay na kanta ng mga kaibigan ko na

may kasama pang palakpak.

Kanina ko pa pinipigilan ang pagtawa ko dahil ayaw kong magbayad ng 30k sakanila. Pagkalapag kasi ng eroplano namin kanina, napag-usapan nila na kailangang mapa-hagalapak ako sa tawa bago kami makarating sa resort na tutuluyan namin for one week to celebrate my birthday.

If they would be able to do that, I'll pay 30k for all the activities we'll do. May plano kasi silang libutin yung buong El Nido, Palawan, kaya gusto nilang ako ang magbayad kaya nabuo ang bet.

At kung hindi naman nila ako mapapatawa, may gagawin din sila for me.

If I would pay 30k if I'll lose, then they have to convince my girlfriend to give me a sexy dance and a mind blowing body shot if I win.

Noong una ayaw ko talaga. Hindi rin naman kasi nila alam na may nangyayari sa amin ni Ma'am pero alam nilang lahat na we're in a relationship.

Pero shet, ayaw ko talaga ng kapalit kung mananalo ako dahil ayaw kong gawin 'yon ni Sav ng labag sa loob n'ya. Wala naman s'yang pake kanina noong nagbibigayan ng dare dahil nasa unahan s'ya para hindi marinig ni Shan ang pinag-uusapan namin.

Tangina, hindi sana ako papayag doon sa body shot and sexy dance pero noong pumayag si Ma'am after sabihin sakan'ya ang tungkol do'n, naisip ko bigla na hindi nga pala ako tumatanggap ng pagka-talo kaya ipapanalo ko 'to.

Naisip ko nga kanina na uminom ng Alaxan para tapos ang laban.

Kaso baka maging si Manny Pacquiao ako at masuntok ko silang lahat kaya 'wag nalang.

"Zajei!"

"Oh?" Bored na tanong ko kay Kaios ng tawagin ako nito. Nasa may bandang unahan sila ng kambal habang nasa likod naman kaming tatlo nila Ma'am.

Sa second row naman ay si Ice at Wave tapos sa third ay yung magjowa kasama si Rage at Miss Lia.

"Kung ang dagat ay sea, bakit kamukha mo si humble bee?" Sandaling katahimikan ang bumalot sa amin bago bumaling ang tingin ko kay Shan na umangat ang tingin mula sa pinapanood n'yang Wonder Pets.

"Isn't it Bumblebee po?" She asked in a respectful manner na ikinangiti ng Mommy n'ya.

"Bumblebee ba 'yon?" This time, it is Ice who spoke.

We all nod in unison na ikinakunot ng noo nila ni Kaios.

"I thought it is humble bee from the very beginning of my childhood since Kaios said it is humble bee." Ice said out of disbelief which earned a loud groan from his cousin.

"Me, neither. Mali ata yung napanood kong cartoons---ay! Ayan ba yung sa transformers? Yung kotse na nagiging robot? Hindi ko pa 'yon napapanood." I pressed my lips together to stop myself to burst out a laugh.

Tangina.

Ang tatanda na nila tapos hindi man lang pala nila napanood 'yon.

By the way, same.

But at least, alam kong Bumblebee 'yon at hindi humble bee.

"Kotse na nagiging robot?" Hindi makapaniwalang tanong ni Sven bago balingan ang jowa n'ya. "Napanood mo na 'yon?"

Yuki nod her head habang busy sa cellphone n'ya. In game kasi s'ya kaya hindi ma-istorbo.

"Parehas lang bang bubuyog 'yon?"

"Ang ano?" Tanong ko kay Sven dahil mukhang pati s'ya ay hindi alam ang sinasabing movie.

"Humble bee at Bumblebee." She said and get her phone to search something kaya hindi ko mapigilang hindi ngumiti.

I can't believe we're talking about these stuffs in a serious manner. Parang kanina lang gusto pa nila akong mapatawa pero dahil sa sinabi ni Kaios, natahimik sila.

"Kalahi ba ni Bumblebee at Humble bee si Jollibee?" Ferb spoke habang nakapahalumbaba sa harapan n'ya. I looked at the rearview mirror to glance at him pero mukhang seryoso talaga ito sa tanong n'ya. Nang mapansin ata n'yang nakatingin kami sakan'ya ay tumaas ang dalawang kilay nito. "What? Lahat naman sila may bee sa pangalan kaya baka surname nila 'yon."

"The difference between bumblebee and humblebee is that first one is any of several species of large bee in the genus bombus while humblebee is an obsolete of bumblebee." I declared habang bored na nakahalukipkip.

Halos lahat sila ay napatingin sa akin bago ako taasan ng kilay.

Problema nila?

"Ayun lang?" I unsurely nod my head at Reagan's statements. "How about Jollibee? Obsolete lang din ba s'ya ng bumblebee?"

"Oh, ghad." Rinig kong bulong ng katabi ko bago ko narinig ang mahihinang pagtawa nito. "Ang tanga."

I can't help not to suppress my chuckles at my girlfriend's remarks dahil mukha talagang seryoso ang mga kasama namin. Si Miss Lia lang at si Wave ang mukhang may alam pero the rest, para silang mga bata na gusto mabili ang bagong release ng mga laruan.

"Tito Rage, Jollibee is a fastfood restaurant in common but the Jollibee who stands outside the restaurant, it is a bee but not literally. It's just like--uhm, it's just a mere logo and trademark? Or it just adds for their marketing strategy because it can attract customers--kids po specifically." I can't help not to bit the inside of my cheeks dahil gustong gusto ko nang tumawa.

I can't believe that Shan educated these fresh graduates students and a respected lawyer in New York just because of that bee's topic.

"Ang tatanda n'yo na hindi n'yo pa 'yon alam. Daig pa kayo ng bata." Miss Lia utter before chuckling. Maging si Ma'am Sav ay natawa bago yakapin ang anak n'yang busy lang sa panonood sa iPad n'ya.

"Evans." I called our driver which immediately look at me through the rearview mirror. "Let's eat first at the nearest Jollibee para naman hindi magmukhang mangmang 'tong mga alien na kasama natin."

"Grabe sa mangmang pero dahil ang tanga namin ngayon, g na basta libre mo." I rolled my eyes at Phineas's before looking at Shan.

She got a smart ass.

Kung hindi ko lang nakikita ang similarities n'ya sa mga Acozta, iisipin kong anak ko s'ya kasi magkasing-talino kami.

Charot.

Manang mana lang s'ya sa Mommy n'ya. Ang talino kaya ni Ma'am kaya ang hirap bumanat sakan'ya kasi lagi s'yang may pambara.

Nang makarating kami sa tapat ng isang Jollibee ay agad nagsibabaan ang mga kasama ko. I shook my head and smirk because I can feel their excitements.

Goodness.

Sa sobrang busy ata ni Reagan sa States ay hindi na s'ya nakapasyal kaya hindi n'ya alam na may Jollibee do'n.

I hold Sav's hand habang nakasunod kami sa mga ugok na ngayon ay nauna nang pumasok sa loob.

Hindi nga muna kami lumabas sa sasakyan hangga't hindi sila pumapasok sa loob ng Jollibee dahil talagang tumigil pa sila sa harap ng statue no'ng masayahing bubuyog at nag-picture kaya pinagtitignan sila.

Kahit nga si Yuki hiyang hiya sa pinaggagawa ng girlfriend n'ya dahil yumapos pa sa estatwa tapos hinalikan.

My ghad.

"You're so smart like your mother." Pagk'compliment ni Miss Lia kay Shan habang buhat buhat n'ya ito. Nag-presinta na kasi ito na s'ya raw ang magbubuhat kay Shan kahit hindi naman kailangan but she still insisted.

Nang makalapit kami sa mga ugok ay talagang pinagtitinginan sila ng mga tao dahil andoon sila sa pinakadulo at nakahilera.

Agaw atensyon talaga ang mga hayop.

"Zajei, lapag lapag na. Gutom na kami." Sven demanded while puffing her cheeks. I get my wallet at naglabas ng pera na agad kinuha ng kambal dahil sila raw ang oorder.

Partida, wala ng sukli ang babalik sa'kin.

"No bad words, Hilton." Saway ni Avey kay Ice ng akmang magmumura ito dahil tinatarantado s'ya ni Wave at Kaios dahil s'ya ang nasa gitna noong dalawa.

Well, hindi naman talaga pwedeng magtabi si Kaios at Wave dahil baka magpatayan sila. Ewan ko ba, parang may issue sakanilang tatlo nina Ice. Hindi naman sa paranoid ako but it looks like there's a deep reason aside from their feelings for me.

Ang ganda ko kasi.

Charot.

"Hi?" Napatigil sa paghaharutan ang mga kasama namin sa table kaya napa-angat ang tingin ko mula sa pagkakadukmo sa balikat ni Ma'am.

Kanina ko pa 'to nilalambing. Ang tahimik n'ya kasi masyado so I'm sussing that there's something off with her.

Chapter 45

Zajei's POV

My life is not a game that anyone can play with. My family is not a toy who can easily disregard if they didn't need them anymore. My father is not a bullet target for them to shot him 24 times in different part of his body.

I am not a saint. I can do and done mistakes.

I can also kill and let someone die in my hands.

I am a God-fearing person. . . but I doubt myself if I can still obey His words.

Hindi ako yung taong kayang hayaan ang lahat at ipagpaubaya nalang sa Diyos ang mga may kasalanan sa akin.

They took lives. They took my love ones lives and as a replacement, I'll took their freedom.

I'll give them hell.

"Zajei, anak."

I didn't utter a word and just wipe the tears that escape my eyes. I am fully aware that everyone in this funeral is looking at me but damn their pitying eyes.

I don't their pity. I need justice.

And when I say justice, I want their bloods on the floor. I want regret on their faces. I want them to suffer.

"Zajei, kailangan mong kumain." I shook my head and held the glass of my father's coffin.

The last time I went to a funeral is on my grandparents. Since then, I didn't went anymore to any burials not until this day happen.

Not until my 24th birthday comes.

Damnit.

Fvck this day. Fvck all of them who's now cheering for my father's death.

Sa susunod, sila na ang paglalamayan.

Mga putangina.

"Ayaw n'ya pa rin." I heard my mother's voice beside me before she walked away. Another scent of perfume invade my nostrils but I didn't bother to look at her.

"Luv."

"Leave." My voice were filled with coldness when I say that one single word.

"Zj," she called me again before holding my left cheek and let me face her. Marahang tinabig ko ang kamay n'yang nakahawak sa akin bago ako umiwas ng tingin.

I can't look at her eyes.

Ayoko.

Hindi ko na kaya.

Hindi ko na kakayanin pa.

"Baby, you need to eat. Your father won't be happy seeing you like t-that." I let out a bitter chuckle before my shoulders started to shake. I lowered my head and cupped my face using my palms to cover my face full of tears.

I felt her embrace but I stay still and steady. I just keep on crying habang nakayuko pero nang mahimasmasan ako ay mahinang itinulak ko s'ya sa balikat at nilingon ang tatay ko.

His lifeless body.

I closed my eyes shut when my gazed landed on his necklace. Suot suot ng walang buhay na katawan ni Daddy ang kwintas na ako mismo ang pumili. Ito ang huling regalo ko sakan'ya bago sila naghiwalay ni Mommy.

It is a locket wherein you'll see our smiling faces once you open it. Mayroon din ako ng ganoong kwintas pero hindi ko isinusuot because it is too precious for me.

Damn it.

"D-dad. . ." I subconsciously says the moment I open my eyes. Our moments together started flashing back that brought a smile to my face.

Flashback

"Daddy's home!! Where's my bunso?" The moment I heard his voice from the living room, I immediately jump out on my bed and run towards him.

"Daddy!!!" I cheerfully squels at agad nagpabuhat sakan'ya.

I kissed both of his cheeks and we both giggled when he kissed my forehead.

"Ang laki na ng bunso namin. How old are you again?" He looks like he's thinking deeply that made me pout.

He's playing fool on me again.

"I'm already six, Dada. I'm already big and gorgeous gal but I am still your bunso and baby, right?"

He smiled widely at umikot-ikot habang buhat buhat ako. "Of course! Zajei Loure Montero will always be gorgeous and forever be my bunso. You," he stopped moving and pointed me. "You are your Daddy's

biggest weakness and greatest love of all." He pinched my nose and gave me a toothy grin.

"Forever and ever, Dad?"

"Forever and ever. Until the end of my life, your name will be the last thing I would say because Zajei is my favorite name in this whole worldddd!!!" I started laughing when he tickle my waist.

I pushed him away at bumaba sa pagkakabuhat n'ya bago nagtatakbo papunta sa office nila Lolo Saijen.

"Lolo! Daddy's tickling me!" Pagsusumbong ko bago nagtago sa likod mg swivel chair n'ya. Lola Hilda in the other hand just chuckled and motioned me to come where she is.

May inilabas itong bimpo saka pinunasan ang mukha at ang pawisang katawan ko.

"Mom, Zajei stinks." My father came out of nowhere ngunit nakapagbihis na ito. He is not wearing his business attire anymore. He's just on his casual one, a polo shirts and a maong short paired with his flat shoes.

My father is really handsome.

"She is. Ang baho na nito."

I pressed my lips together at inamoy ang sarili ko. I frowned when I can't smell any bad scent on me. "I don't stink. A gorgeous like me don't stink po kaya."

"Nyenyenye kaya~" Pang-aasar ng tatay ko bago umupo sa tabi ni Lola at sumabay sa pagtawa rito. "Mom, Dad, susunduin po namin si Zeah. Babalik din po kami before dinner." One thing I want from my father's trait is he always let my grandparents know what he is planning to do most especially when it comes to me and my mother.

"Okay. I know you'll take care of your family, Louie. Si Zajei ha. Huwag mong iuuwi 'yan ng may sugat o bangas dahil sisiguraduhin kong sa kulungan ka mamamatay."

"Saijen!" Saway ni Lola but my Lolo and Daddy and just chuckled in unison. "Your words, Corten. May bata rito."

My grandfather arch his brow and eyed me. "Our Zajei got a smart ass. She don't mind if we'll talk about it, right Zj?"

I smiled widely and gave him a thumbs up. "Opo. In fact, I wanna be like you. I want to be a lawyer soon and own the court like it's mine."

Lolo Sai plastered a proud grin and stood up from his swivel chair. Lumuhod ito upang magpantay kaming dalawa bago guluhin ang buhok ko.

"Soon, you will have all your dreams. You're intelligent and wise. No one can belittle you and no one can degrade my apo. Always remember that." He utter na mabilis kong tinanguan at sinaluduhan.

They all chuckled at my gestures before my father went to me at binuhat ako. Dinala n'ya ako sa aking kwarto at sinabing magbihis na dahil may pupuntahan pa kami.

"Owemjii!!!! Daddy, I want that!"

"Granted."

"Dadaaaaa! I want that new bow and arrow."

"Call it yours now."

"I like this shoes, Dad. It fits me, you, and Mommy."

"We'll get that, then."

"Ano na namang pangs'spoil ang ginawa mo sa anak natin, Montero?!! May plano ba kayong magtayo ng mall sa dami nang binili n'yo?!" Inis na singhal ni Mommy ng sunduin namin s'ya ni Daddy dito sa hospital.

Nagpunta muna kaming mall kanina ni Dad para sana bumili ng paboritong pagkain ni Mommy but we ended up shopping around.

Just like the old times.

"Zeah naman. Aanhin ko ang pera na pinagtatrabahuhan ko? Malamang ibibigay ko lahat ng gusto ni Zj. Kaya nga ako nagtatrabaho para sainyo eh kaya bakit ko titipirin yung anak ko?" My father reason out in a calm manner while scratching his brow.

My Mom heaved a sigh and take a glance of me kaya ngumiti ako at humalumbaba sa table n'ya rito sa loob ng personal office.

"Louie, my ghad! Hindi ko naman sinabing tipirin mo yung anak mo. Ang akin lang, kulang nalang bilhin n'yo lahat ng tinda sa mall. Wala pa nga kayong dalawang oras do'n gumastos kana agad ng kulang kulang kalahating milyon. Paano kapag nasanay 'yan?" Problemadong tanong ni Mom but this time, hindi na s'ya sumisigaw.

My father grin. "Edi masanay."

"Ang sarap mong balian ng buto!" Singhal ng nanay ko at sa aking palagay ay gustong gusto na n'yang magmura pero hindi pwede dahil andito ako. "Kung bansa ang hingin n'yan? Maibibigay mo ba?"

My father went silent at alanganing nilingon ako. I gave him an innocent smile before returning my gazes at my mother.

"Ah--may alam akong bansa na lubog na sa utang. Baka pwede kong bayaran 'yon?" Hindi siguradong tanong ni Dad habang nakangiwi.

"Hindi ko na alam ang gagawin ko sa'yo, Montero!! Ikaw nalang kaya ang operahan ko? Mas malala pa 'yang kaso mo kesa sa mga may sakit na bata rito!"

I giggle in silence at tinakpan ang bibig ko para hindi nila makita na tumatawa na ako. Kung mag-away na naman sila ay parang mga bata pero pati trabaho ay damay.

"Zeah naman, bakit ba ako nalang lagi? Ikaw nga binigyan mo s'ya ng diamond anklet worth of 20,000 US dollars during her last birthday, nagalit ba ako?" My mother shut her mouth at inirapan si Daddy.

Guilty. "Binigyan mo rin s'ya ng pinakamahal na telescope, latest books in science of nature, semi galactic studio room exclusively for her and luxurious mini remote control cars. Mas mahal yung mga ibinibigay mo kaya okay lang na magbigay din ako. 'Wag kang unfair d'yan, sabunutan kita ghorl."

Mommy's lips parted bago hampasin si Dad na tatawa-tawa na. "Talo na naman ako, bwisit ka talaga."

"You'll never win on me, Zeah. Never."

"Punyeta ka Montero--- ay sorry." Mommy gave me a peace sign when she utter a curse pero tumawa lamang ako at isinalpak sa aking tenga ang bagong biling earphones ni Dad.

I love my life.

....

"One day, I can see myself sacrificing myself for my daughter's sake, too." My father says while we are watching a movie where the father itself, die for her daughter's safety.

"Daddy." I warned using my stern voice.

I may be a kid but I don't like this kind of conversation. It's making my heart skip a beat in pain.

I don't wanna lose my parents, ever.

"What?" Daddy chuckled and kissed my forehead. "I would willingly sacrifice myself for you. You're my happiness, Zj. You're my life."

"Ang drama mo Louie." Natatawang ani ni Mommy bago kami yakaping dalawa ni Dad. "Hindi mo naman ikinagwapo."

My father snorted and make a face. "Ang epal mo Zeah. Hindi mo naman ikinaganda."

"Maganda ako, ulupong na 'to. Gagaya pa sayong mukhang kinulang sa bakuna noong bata." Nang-aasar na balik ni Mommy kaya hindi na namin napanood ng maayos ang movie dahil sa pag-aasaran nilang dalawa na hindi kalaunan ay nadamay ako.

...

"Bunso, what are you doin'?"

Wala sa sariling napalingon ako sa bagong pasok sa aking kwarto at kusang gumuhit ang ngiti sa aking labi. I closed the book I was reading and kiss my mother's cheeks.

"I was reading, Mom." I get the fork and started eating the cake in the tray after praying. "I so love my new book. I want to be a lawyer too just like the character in there." I swallowed my food and smile widely na ikinangiti ni Mommy. "I'm going to help people who cannot fight for justice in legal process because they don't have any financial assistance. One day, I'm gonna help them and I'll build a free service firm."

I felt my eyes twinkle which made my mother's chuckles. She ruffles my hair and kissed my cheeks. "Anak, may firm kana. Alam mo yung law firm natin sa New York?" I nod my head innocently. "That'll be yours soon. It is helping a lot of people too kaya may firm kana. You just need to get your goal and add

the attorney on your name."

"Mommy's right! Attorney Zajei Loure Montero sounds sooooo extravagantly elegant." Someone interrupted our mother-daughter conversation at nakita na lamang namin si Daddy na pumasok sa kwarto habang may hawak na chess board. "But before that happen, can we play first? I wanna hang out with the ladies of my life."

Mom and I chuckled before agreeing to that game of my father but we just ended up teasing each other and running like a lost kids inside our house.

"Zajei Loure!!! Taya!"

I laughed and run towards my father before touching him and ran away.

Puro tawanan ang bumalot sa loob ng mansion hanggang sa mapagod kaming tatlo. We decided to rest in their room and spend the night in it.

"I love you po!!" Malambing na saad ko habang nakahiga sa kama at nakapikit ang mga mata.

Kakatapos lamang namin magdasal and ready to sleep na.

"Sinong mas mahal mo sa'min, Zj?" I smile.

Nagsisimula na naman si Daddy. For sure mangungulit pa 'yan kaya hindi agad kami makakatulog.

"I love you both po." I open my eyes and kiss both of their lips before hugging my mother. "Story time!!"

They chuckled before hugging me and kissing my forehead.

"Once upon a time, there's a princess name Zajei. . . ."

And with that, I sleep with a happiness on my heart.

...

I sat at the back of my door while my hands are at my ears. I continue sobbing while listening to my parents argument.

I-i hate this.

"Louie! Come back here!"

"Damn to hell." Kasabay ng malakas na pagmumura ni Daddy ay ang malakas na pagkabasag ng kung ano. "Pagod ako, Z. 'Wag ngayon, please."

I sniffed and sobbed while looking at my trembled knees.

"Kung hindi ngayon, kailan Louie? Gabi gabi ka nalang lasing! Ano bang nangyayari sa'yo?" My mother asked with a groan but I know that I heard the hint of concern on her.

"Anong nangyayari sa'kin?" My father laughed sarcastically bago ako muling nakarinig ng pagkabasag. I slowly found the courage to stood up and get outside of my room. From the upstairs, I can have a view

of 'em from the living room. Puro basag na bote ng alak ang makikita at ilang vases na pira-piraso na. I jump on my place when my father threw another vase and sat hopelessly at the couch. "Hindi ko kaya Zeah. H-hindi ko kayang makita si Zj na lumaki na walang kasamang magulang. I-i can't. I c-can't hurt my daughter. Si Zj ang lahat lahat ko. I can let Vien leave me again but I can't leave my daughter and let her think I would abandon her. P-pero si T-tyrant, kailangan n'ya rin ako. I don't know what to do anymore. I know that I love my son but my d-daughter, si Zj, I love her more than my own life."

Isa isa na namang pumatak ang mga luha sa aking mga mata habang nakatingin sa mga magulang ko.

From the past few days, they keep on arguing. Walang araw at gabi na hindi sila nag-away dalawa and you know what hurts? I can't do anything to stop them.

This is new to me. Nagka-isip akong hindi ko sila nakitang mag-away kahit isang beses man lang. I only see their smiles and happiness when we are all together but now? Pain and guilt is on their eyes.

"Zajei is my angel, Zeah. Yung a-anak natin, you know what her presence did to my entire existence. Before you told me you're pregnant, you know that I want to end my life. I don't wanna live anymore pero noong nalaman ko na b-buntis ka Zeah, I saw hope. I saw another reason for me to live. And by then, God gave me Zajei. He gives me my daughter." My father sobbed and hug my mother. "Hindi ko alam kung kaya kong gumising sa umaga without my daughter waking me up. Hindi ko alam if I can live with the fact that I'll leave my daughter and choose Vien and Tyrant. Hindi ko kaya Zeah. I never make her cry, I never brought misery on her life. I always protect her t-tapos---tapos iiwan ko rin pala s'ya?" He laughed sarcastically. "Bullshits. Ang tanga ko. I'm so stupid to sign that fvcking divorce paper just because I saw Vien again! Damn! I can live without her. Iwan n'yo akong lahat pero 'wag na 'wag n'yong kukunin sa'kin si Zj. Kaya please Zeah," my mouth hang in awe when my Daddy kneeled in front of my mother with his face full of tears. "Let me bring Zajei with me. Hindi ko s'ya papabayaan. I'll take care of her and won't let anybody hurt her. Please, hayaan mo lang ako. Wala pa rin namang magbabago, susunduin ka pa rin naming dalawa---ikaw pa rin ang Mommy n'ya."

I shook my head and wipe away my tears.

Iiwan nila ako?

"Louie. . . Come up. Lasing ka na." Namumulang saad ni Mom habang pinupunasan ang mga luha n'ya. "I love our daughter, too. So much. Pero Louie," my mother heaved a deep sigh before my world shatter into pieces. "The divorce paper is already out. We're not married anymore."

....

"No!! Daddy, pleasee! Don't leave me!" I hug his thigh and cried. "Daddy---y-you promised! You said that you won't leave me."

"B-bunso," I felt that he remove my arms on him before he labeled himself in front of me. "I'm sorry. I'm so sorry, ha? Daddy made mistake but always remember that your Dad will always be after you. Mahal na mahal ka ni Dada." He smiled at me while wiping my cheeks and brushing my tears away. "Come with me?"

"No! I don't want." I pushed him away and cried to the floor. "I don't want you to leave me. You promised. Y-you promised me." My voice is turning into a hush as it cracks word by word.

If I only knew that this day would only turn like this, I shouldn't wake up to this nightmare anymore.

"Zajei,"

"No! Don't touch me!" I pushed my Mom away while catching my breath. "Why would you need to leave me? Am I that stubborn? Am I annoying you? What's wrong with me? M-mommy," I sobbed hard when my Mom embrace me. "What d-did I do wrong po? B-bakit iiwan n'yo ako?"

My father walked towards me and held my cheeks. "Anak, hindi ka naman namin iiwan. We are still your parents. We j-just need to separate ways but if you want to come with us, you can always will." My tears falls continuously.

"We love you, so much. But we can't entrapped and let you grow in this type of marriage we can give." Mommy kissed my eyes. "You can still asks us. Walang magbabago, bunso--"

"May magbabago kasi po iiwan n'yo ako." I stated as a matter of fact. "Tell me what I need to change and improve, I'll do it. Just don't leave m-me."

They looked at each other and even though my sight is blurry because of my tears, I saw how their tears falls in pain.

"Listen, Zj." Daddy held my chin and make me look at him. "Walang kulang sayo. You are more than enough. Don't ever think nor blame yourself, baby. This is not your fault."

I shook my head and smile bitterly. "It is my mistake because if I only had enough, hindi n'yo sana ako iiwan. Edi sana, you'll stay with me."

"Zajei," I know that they ran out of words kaya wala sa sariling napangiti ako ng mapakla.

"I'm begging you, please, don't leave me." I begged while looking at their eyes.

"Hindi p-pwede, anak--"

I stood up and distance myself from them. "Once you leave this house, forget that you have a daughter." I said in a cold manner and looked away because I saw how my mother cry.

I slowly walked towards my room.

"Zajei Loure," narinig ko ang mahinang pagtawag sa akin ni Daddy pero hindi ako lumingon. "Your name will always be my favorite, ever."

I smiled in bitterness as I heard their footsteps slowly fading away.

"I l-love you, too." I whispered in the air habang nakatanaw sa bintana ng kwarto at pinagmamasdan ang mga sasakyan na lulan nila na ngayon ay unti unti nang nawawala sa paningin ko. "I'll always love you, Mommy, D-daddy. . ."

And since that day, my childhood ended.

Flashback Ends

"Zajei, anak." I looked up to see my mother and Tita Vien at my side. "Kailangan mong kumain. Baka ikaw ang magkasakit n'yan."

"T-tita," utal na tawag ko pero mapait na ngumiti lamang siya at yumakap sa akin.

Tyrant is still in the hospital. Hindi pa rin siya nagigising tapos ito pa ang nangyari. My father's gone---her husband has fallen. . .and that's all because of me.

"Shh, Zj, 'nak, it's not your fault." She wiped my tears away but hers are also threatening to fall. "Hindi mo kasalanan lahat ng 'to. Don't blame yourself. We'll get justice, okay? We'll get this through. Your Dada loves protecting you even if it costs his life so don't ever think that he died because of you, hm? He's going to freak out knowing that his princess is crying again because of him kahit na wala na s'ya."

I shook my head and lean on my chair.

"Who killed him?"

"XIV organization." My eyes darkened upon hearing their answer. "He shot him exactly 12:00 in the midnight."

I chuckled humorlessly. "Exactly when my birthday started." I said as a matter of fact. "Bakit po kayo nasa labas that time? I thought you're all in the hospital to see Tyrant?"

Nagpalitan silang dalawa ng tingin bago humugot ng malalim na hininga.

"We were, Zj. Umalis lang sandali ang Daddy at Tito Andrew mo because they are planning to get the XIV organization on act but they moved so fast. Noong palabas na raw sila ng bahay, someone shot your father." I inhaled sharply as my knuckles turn into a fist.

I looked at my wrist watch.

5:29 pm.

I stood up after staring at my father. I held the glass of his coffin before smirking mischievously.

I'll get what I need.

My grandparents and father's justice.

I'll get their lives.

...

Malalim na humugot ako ng hininga bago isuot ang itim na mask ko.

I looked myself in the mirror in front of me hanggang sa kuhanin ko ang M4 Carbine na nasa aking gilid.

I have my favorite 44 Magnum and a set of Spyderco knives and daggers in my waist belt. It's just for back up and for security.

I shut my eyes closed at nanginginig na ikinuyom ang aking kamao.

C'mon Zajei, you can do this.

A life in exchange of life.

"A *love* in exchange of bloods." I mumbled as my eyes landed on the ring at my ring finger in my left hand.

Umiling-iling ako bago lumabas bitbit ang baril. I drove one of my bulletproof silver supercar out of my villa. I am heading to nowhere. I don't know where should I start but I know that by now, sama sama na silang lahat.

I opened my phone and connect it to the LED screen in front of me. Bahagya kong binabasa ang ilang mensahe galing kay Yuki na naiwan sa funerals ni Daddy. I didn't bother to read the others but a text came up and it literally caught my attention.

From Unknown:
Boundaries of Manila near the helipad.

I gritted my teeth and I'm sure as hell that my eyes revealed its darkest shade.

Mabilis na pinatakbo ko ang aking sasakyan, not minding the traffic rules and officers.

I was about to change my gear when a new message popped up that made my forehead frowned and my heart pounded real hard.

From Unknown:
A kid and a lawyer playing in sync. Dancing amidst the darkness enveloping their silent sufferings. In an hour, after the sun set done, one would say goodbye.

I gripped tightly at the steering wheel at mas binilisan ang pagpapatakbo sa sasakyang gamit ko.

Si Rage at si Shan.

Damn. Hawak nila yung dalawa.

"Putangina." I cursed when I reached the place but I didn't park my car right in front of their sights. Tumigil ako ilang metro ang layo pero sapat na para makita ko ang halos nasa bente katao na nakaitim. They are guarding the outside vicinity kung saan ako dadaan dahil ayun lang naman ang pwedeng daanan ko.

Sila lang ang nakikita ko sa labas pero hindi ko alam kung ilan ang mga tao sa loob ng warehouse.

This location is near the helipad but in the middle of it, there's a warehouse. Hindi ito daanan ng mga tao kaya siguradong walang madadamay na inosente kung sakaling magkapatayan dito.

Fvckshit na mga putangina.

Bloody game ang nais pero ang daming bantay sa labas.

Weak.

Tahimik na lumabas ako ng kotse at dahan dahang nagtungo sa isang malaking puno. I climbed my way up at doon ko muling pinagmasdan ang lugar.

I mentally smirk when I saw that they are not fully aware of their surroundings.

Nakalimutan ata ng mga hayop na 'to na isang dyosang Zajei ang gusto nilang patayin.

I sigh in disbelief bago kumuha ng isang granada at inihagis sa mga taong nagkukumpulan sa harap ng warehouse.

And then, boom.

Lagas ng kalahati ang mga putanginang sperm.

Habang nagkakaroon ng pagsabog ay hindi ako nagdalawang isip na barilin isa isa ang mga lalaking naka-itim na ngayon ay hindi alam kung saan sila mag-uumpisang bumaril.

I shot each one of them pero hindi ko makita ang iba kaya pinili kong tumalon pababa sa puno at harap harapang pagbabarilin ang mga gago.

I smirked.

What a great entrance.

I keep my good stance and posture while shutting them down using my gun. I hissed when someone tried to shot me but I was fast enough to throw one of my knife on his direction.

When I cleared the vicinity--which I mean is wala ng ibang humaharang pa, saka ko lamang napag-alaman ang daplis ng bala sa aking hita.

Damn these idiots.

I ripped the side of my shirt at itinali ito sa nagdudugo kong hita bago ko lingunin ang mga taong nakahandusay sa paligid ko.

I know they are not yet dead. They just lose consciousness but buhay pa sila.

Perks of being skilled and intelligent.

I know where to shot them for them to lose their consciousness and where to aim my gun to end their life in just one shot.

"Bullshits." I mumbled saka ako naglakad papasok sa loob ng warehouse like it was my own.

I would never show them how much I am suffering.

I won't steep that low.

Marahang naglalakad lamang ako habang hawak hawak ang baril na puno na ulit ng bala. I turned around and pull the trigger when my instincts says that there's someone in my back.

At meron ngang isang putangina ang bumagsak.

"Zajei."

"Hello ex." Mapaklang bati ko sa unang taong bumungad sa aking harapan the moment I reach the center of the warehouse.

I checked him out and notice that he's holding a gun, too.

A shotgun to be specific.

"What are you doing here?" Patay malisyang sumandal ako sa pader bago itutok sa noo n'ya ang baril ko.

"Ewan. Maybe, I'm just exploring the country that's why I'm here." I said in sarcasm and chuckled with a hint of disappointment. "Trust, huh. . .Pinagkatiwalaan nga naman kita."

I shook my head and face him with a serious expression. "At ang tanga ko dahil ginawa ko 'yon kahit na ang daming mga gago na sinabi na 'wag."

I saw how his eyes filled with coldness bago nito binitawan ang baril n'ya. Unti unti siyang lumayo sa akin at umupo sa sahig.

"I am not your enemy."

"Then who?!" Akmang hihigitin ko ang gatilyo ng aking baril pero tila nawala ako sa aking sarili.

"Zajei!" Agad kong naiputok ang baril ko after I aim it to the person who shouted my name.

I stunned on my spot at tila wala sa sariling napalingon sa taong tumawag sa akin.

"S-sav." I was about to walked where she is when I noticed that she's with the others at gaya ko, armado rin sila.

Muntik na.

Kung hindi lamang s'ya mabilis na nakaiwas, siguradong dugo n'ya ang nasa sahig.

"You're all here. What a birthday surprise you have there." Tumawa ako ng mapakla bago isa isang tingnan ang mga taong ngayon ay lumalapit sa gawi ko.

Phineas and Ferb.

"This is a mistake. Why did you fvcking go here?" Iritadong sambit ni Ferb at akmang lalapit pa papunta sa akin nang mabilis na pinaputok ko ang aking baril sa sahig na aapakan n'ya.

"Zj--"

"D-don't come n-near me." Nanginginig na ipinikit ko ang aking mga mata matapos itutok ang baril ko sakanila.

No.

Dumbshit, not now. Not now, Zajei.

This is not the right time para magkaroon ako ng panic attack.

Hindi pwede.

"I said don't fvcking go near me!!" I screamed at walang pasabing inihagis sa direksyon nila ang dalawang dagger na nakuha ko.

Agad silang lumayo at naghiwa-hiwalay.

Fears and doubts are at their eyes. I can feel my surroundings.

I can feel their rage.

"Jei." Someone called kaya lumingon ako rito with bloodshot eyes.

"Ice." I smiled bitterly even if they can't see it because of the black mask I am wearing. "Ginago n'yo akong lahat?" I chuckled at pilit itinatago ang panginginig ng boses ko. I can feel the shattering feeling inside me.

I-i---I am breaking apart.

"Tangina." I squeeze my eyes shut at ibinaba ang baril ko. "Parte kayong lahat ng XIV organization?"

A killing silence envelope us until I heard footsteps getting closer to me.

I kept my head low and I am silently finding the courage to look at their eyes.

I can't look at them especially to her.

Hindi ko alam kung kaya ko ba na tingnan ang mga mata n'ya pagkatapos ko s'yang makita rito na may hawak na baril at kasama ang mga taong pinagkatiwalaan ko.

"Don't touch me." Iniiwas ko ang aking kamay sakan'ya at umiwas ng tingin.

"Luv."

"Oh c'mon, don't use that call sign." I harshly said at umayos ng tayo. "It's better for you to leave. Umalis ka nalang dito, Sav." I tried to looked and met her eyes. I feel like I am melting at her stares.

Her eyes are full of emotions but one thing is clear to me.

She also want someone. . . dead.

"You don't belong here. Umalis kana." I pushed her away using my shaking hands. "Hindi ka naman kasali rito kaya I'm begging you, leave us here. . . Leave me here, alone."

She shook her head and gave me a small smile that makes my heart skipped a beat in unusual pain.

Oh, please.

Ilang buwan kong ipinagsawalang-bahala na hindi s'ya ang gustong patayin ko kahit na ang daming hints para isipin na s'ya nga pero hindi ko kaya.

I can face her bullets but not her betrayal. . .because that shit is already enough to kill me.

"She can't leave."

"Shut up, Ice." Seryosong balik ni Avey sa taong nagsalita kanina.

Ice chuckled and looked at me with full of playfulness and pity.

Sav turned her gazes back at me pero umiling lamang ako. "Don't listen to him--"

"C'mon Architect, hanggang kailan mo balak itago na ikaw ang gumawa ng plano?!" Phineas frustratedly shouted after he hastily run his fingers on his hair.

My lips hang in awe and looked at the lady in front of me. Pain and fear crosses at my eyes as it goes watery.

She's the one who fvcking made this plan?

Tangina, ang bobo ko.

I should've listen. I should've applied all the informations I had before my birthday comes.

Dati pa ako may hinala na isa s'ya sa mga sumusunod sa akin at nang nakausap ko so Ice noon, alam ko na noong baka nga isa s'ya at mas lalong lumakas ang kutob ko dahil sa sinabi ni Ice.

But I chose not to bring it up.

Nagpakabobo at bulag-bulagan ako kasi alam ko----umaasa ako na baka hindi s'ya. Na baka may rason talaga s'ya.

Alam kong kasama s'ya pero hindi ko inaakala na s'ya pa ang gagawa ng plano para sa lahat ng 'to.

"N-no. Wag kang lalapit." Umiiling na umatras ako palayo sakan'ya at pinunasan ang ilang luha na tumakas muka sa mga mata ko. "I said don't!! . . . I am so fvcking stupid to hang out with somebody who wants to kill me."

"Zj, hear me out first." Kalmadong saad niya pero nagtiim bagang lamang ako at inayos ang pagkakahawak ko sa aking baril.

"There's no need for your explanation, Ma'am Sav. You can't change anything even if you would. Hindi rin naman makikinig si Zj sa'yo." I heard Kaios stated habang nakatitig lang ako sakanilang lahat. Lagpasan ang mga tingin ko at tila nawawala ako sa aking sarili. "Look at her, your girlfriend is out of her own trance."

"Don't you dare touch her, Gallagher!" Sigaw niya na tila isang kulog ang kumulob sa loob ng warehouse. Parang nagising ako dahil sa biglaang pagsigaw n'ya.

Her voice carried such authority and danger that definitely sends shivers on me.

Who the hell is she?

"One more step and I'll make sure that you'll regret it." Naging malamig ang boses ni Sav habang mariing nakatingin kay Kaios na natigilan sa paglalakad palapit sa akin.

"Ikaw 'yon?" My eyes fixed on hers when realization suddenly struck me like a lightning. "You're the one who wants to execute me?"

If she's really the one behind these shits, then I am wrong from the very start. Kung s'ya talaga ang may gustong patayin ako, edi simula palang, mali na ang pagkakakilala ko sakan'ya.

The XIV organization killed her mother. They also killed my grandparents and my father. . . Kaya hindi ako naniniwala na s'ya ang leader ng organisasyon na 'yon.

Pero kung hindi s'ya, sino?

One thing that's stopping me not to believe the idea of her, being the mastermind of all my sufferings, is because I know that her mother has been killed by that organization.

Biktima rin kasi s'ya.

Kaya kahit na anong tulak ng lahat ng nangyayari na baka s'ya ang may pakana ay hinayaan ko lang dahil alam kong may mali---na may kulang.

Na may dahilan.

"Architect Sav is the one who made the plan. Pero wala kang alam Zj. Not even a single bit." Ferb interfere habang nakatungo gaya ng kakambal n'ya. "Kaya bago mo iputok 'yang baril mo, mag-isip ka muna ng mabuti."

I chuckled humorlessly at mas hinigpitan ang pagkakahawak sa armas na nasa kamay ko.

"How dare you to tell me what to do?! Kayo ba nag-isip muna kung ano ang mararamdaman ko sa pagsunod sunod n'yo at sa letseng plano na 'yan?!" Galit na usal ko.

I keep on controlling my temper but I can't help but to burst out.

I can't believe this.

Kung si Kaios, si Ice at yung kambal, kaya ko pa eh. I can still handle this shit if she's not involve tapos malalaman ko na s'ya pa ang nagplano?

Ang laking katangahan naman nito.

Dahil yung taong nag-iisang totoong minahal ko, gagaguhin lang din pala ako.

"I said don't touch me!" Sigaw ko at marahas na tinanggal ang kamay n'yang humawak sa balikat ko. Unti unting pumatak ang luha sa aking mga mata kasabay nang pagtulak ko sakan'ya.

I don't think if I can still do this.

Ni hindi ko nga s'ya kayang saktan, ang patayin pa kaya?

Pero s'ya, ang dali para sakanilang pagplanuhan at paglaruan ang buhay ko.

"Was everything you did is part of the plan?" Garalgal na tanong ko after I swallowed the imaginary lump on my throat.

"Z-zajei."

"Fvck! Just tell it directly to my face!!"

Chapter 46

Zajei's POV

"Ma'am Saviel!! Run! Take Zj away from this!" I remove my mask and started running out of this place matapos akong higitin ni Sav paalis dahil sa isinigaw kanina ni Ferb.

"S-sav,"

"Hush, later, luv. I'll explain later." Ramdam ko ang paghigpit ng pagkakahawak n'ya sa palapulsuhan ko before she stop and pull me at the corner of the hallway.

She then opened her watch and I saw a grid lines and a red dot.

"Damn." She cursed and sigh heavily. "Let's go. They are in the underground." She dragged me again without any further notice.

Nakasunod lamang ako at palingon-lingon ako sa paligid dahil kanina lamang pag-alis namin sa sentro ay sobrang daming lalake na bagong dating.

"Lia! Putangina, nasaan kayo?!" She loudly hissed at saka ko lamang napansin ang earpiece na suot n'ya. She take a quick glance on me before she took a hitch breath. "We're on our way. Make sure you're all safe."

"W-wait!" I stop her from going down the stairs dahil hindi namin alam kung ano ang mayroon d'yan. "That's not safe. The stairs might break."

"This is the only way towards the underground where Rage and Shan is currently are." Hinihingal na usal nito pero umiling ako at hinigit s'ya sa madilim parte nito.

I cornered her in between my arms as I threw one of my knife at her back dahil sa biglaang pagdating ng isang lalake.

"I know this place. Let me bring you there." I mumbled saka ko s'ya hinila at dumaan sa isang puro bakal na daan.

Ilang beses na akong nakapunta rito dahil dito kami madalas naglalaro ni Kaios ng archery. I trained him before at dahil nga malawak ang bakanteng lote dito sa labas ng warehouse, doon kami naglalaro at kapag napagod, dito naman kami sa loob ng warehouse tumatambay.

Binitawan ko ang kamay n'ya pagkarating namin sa tapat ng isang pinto. I gather all my strength to open it dahil hindi ko pwedeng gamitin ang baril ko dahil baka may matamaan sa loob.

Once it opened, agad bumungad sa akin sina Rage at Shan pero hindi lang 'yon, Miss Lia is carrying Shan who's now sleeping, I think?

"May ipinainom sakan'ya si Ice para mawalan ng malay si Shan but don't worry, he made sure that it's safe. Kailangan lang mawalan ng malay nitong bata to avoid some traumatic experience." Sav nodded at Miss Lia's statement matapos nitong lumapit sa anak n'ya.

"We have to go."

They started to make their way out of this underground place where only darkness can be seen. I swallowed a huge imaginary lump on my throat bago ako huminga ng malalim dahil tila matutumba ako ano mang oras sa mga nangyayari.

I can't take this anymore.

Hindi ko alam kung ano ba talaga ang totoo. Kung bakit parang nagtutulungan pa silang lahat.

Saviel must be angry to Ice dahil isa s'ya sa myembro ng XIV's. Pero hindi, mukha ngang magkakampi sila dahil sa pagtulong ni Ice sakanila.

"Zajei!" I looked at Rage who called me. Nasa labas na sila pero umiling lamang ako at maliit na ngumiti.

"Take them away. I need to save m-my. . .*My friends.*" I started walking my way back pero agad na may humila sa kamay ko.

"They can handle their selves, Zj. Lalabas sila rito na buhay." I shook my head at Miss Lia bago ko tanggalin ang pagkakahawak n'ya sa akin.

I looked at my girlfriend first before my eyes landed on Shanen na bitbit ni Miss Lia hanggang ngayon. "You don't know this organization, Miss. Wala silang ititirang buhay." I heaved a heavy sigh before walking close to her at hinalikan ang noo ni Shan. "Make her sure she's safe and sound until you leave this vicinity. I don't want her to be hurt."

I eyed Reagan at tinapik ang balikat n'ya. I get his hand and place a key on it. "Sa villa kayo. You're safe there."

He nodded unsurely bago lingunin si Saviel.

"Go now. I'll come with her." Avey held my hand again as she nod her head at her friends. "Susunod kami."

"Savi,"

"Promise, susunod kami." Paniniguarado ni Sav dahil mukhang nag-aalangan si Reagan na iwanan kami.

Right after Avey says the word promise, agad kong nakita ang pagkalma sa sistema ni Rage.

We watch how Rage and Miss Lia ran out of this place at nagtungo sa isang sasakyan na naka-park sa may gilid ng warehouse.

"Get them back!!"

"Damn it." Mahinang pagmumura ko bago higitin si Sav at hinila pabalik sa madilim na parte ng lugar na 'to. "Do everything to get that child back! Stupid morons!"

"Wave, putangina mo!" Malakas na pagmumura ni Ice and from our view, kitang kita ko ang ilang tama ng baril sa katawan n'ya at ang pag-agos ng dugo rito lalo na sa sugat n'ya sa noo. "You psycho desperate idiot!"

"Fvck you, Ice. Fvck you." Wave chanted habang iwinawagayway ang baril n'ya sa kawalan.

"Sav, asan ang kambal?" Bulong ko sa katabi ko na ngayon ay mahigpit na nakakapit sa braso ko. She looks like she want to kill Wave in a snap but she's stopping herself.

Nang hawakan ko ang kamay n'ya na nakakapit sa akin ay naramdaman ko ang bahagyang paghinga n'ya ng maluwag. She then looked at her watch and adjust the location its show. It is basically focused on where Shan is pero dahil ipinapahanap ko sakan'ya ang kambal, iaadjust n'ya ang nakalagay sa screen ng relo.

"They are currently out. As of now, I'm sure na tumatawag na sila ng pulis."

"But the police station is way too out from here. Matatagalan pa bago ulit sila makarating." I fired back pero ngumiti lamang ito sa akin, assuring me that everything's gonna be alright.

Nagulat ako when she leaned forward and peck my lips. "Trust me, baby. Trust us on this one."

"I wanna go home." I muttered in my soft voice dahil sa totoo lang, pagod na pagod na ako.

I felt her left hand going down to my waist and gently hold me there.

"After this, uuwi na tayo. Uuwi ka na sa'min. Sa'kin."

I was about to say something when we heard a loud crashing sound kasabay ng pagbagsak ni Kaios sa sahig.

Hindi ko alam kung kailan s'ya nakarating rito but one thing is for sure, mas malala ang kalagayan n'ya kaysa kay Ice.

Halos mabalutan na ng dugo ang kulay gray na damit n'ya dahil sa patuloy na pagdurugo ng mga sugat sakan'yang katawan.

"K-kai. . ."

Hindi ko mapigilang hindi lumabas sa pinagtataguan namin ni Sav at walang pasabing binaril si Wave pero mabilis na nakaiwas ito kaya dumaplis lang ang bala sa tagiliran n'ya.

Imbis na masaktan, I saw how his eyes filled with amusement and madness.

"Oh, the badass princess finally showed up." Walang buhay na tinitigan ko ito pero ngumisi lamang s'ya at pang-asar na kumindat sa akin. "And she's with her beloved girlfriend, how sweet." Wala sa sariling umirap ako nang pumalakpak pa si Wave.

This idiot is getting into my nerves.

Wala sa sariling napangiwi ako at tinanggal ang mask na aking suot habang nakatitig kay Ice na hinampas ng tubo si Wave sa may bandang likod.

"You're such a traitor, Hilton." Nakangising batid ni Wave ng makalayo siya kay Ice. Habol ang hininga nito habang pinupunasan ang dugo na tumutulo sa gilid ng mata n'ya. "Ikaw lang ang pinagkatiwalaan ko sa lahat, ikaw lang."

My eyes fixed on Wave when he started lowering his head and minutes later, I saw how his shoulder moves signalling that he is crying.

"Zj---no." Pigil ni Sav sa akin matapos ibaba ang baril ko. "Ice doesn't want him dead. He's still treating him as his best friend. He don't want him dead. He only want him regret all the things he did and suffer in jail."

I looked at her plainly bago unti unting tumango. "He helped us but in one condition, we won't kill Wave. Nakipagtulungan s'ya sa'min sa pagprotekta sa'yo at ang pagsasabi ng mga plano ni Wave para hindi ka n'ya masaktan dahil s'ya lang ang pinagkakatiwalaan n'ya."

I bit my lower lip and focused on watching how vulnerable Wave is. Dahan dahang lumapit sakan'ya si Ice habang si Kaios naman ay nasa sahig lamang at sa tingin ko ay nahihirapan na s'yang huminga.

Akmang lalapitan ko si Kai when Sav held my hand and shook her head.

"Don't." She mumbled. "You will trigger Wave to end your life."

"What--"

"Don't touch me, bastard!" That shout stop me from saying something at muling bumalik ang tingin ko kay Wave at Ice.

"Calm down, Wave." Pagpapakalma ni Ice pero tumawa lamang ang isa habang patuloy sa pagtulo ang luha. "Calm down. . . I am not your enemy."

"You are not my. . . enemy?" Wave laugh sarcastically bago kwelyuhan si Ice at marahas na sinakal sa leeg. "You sabotage my plan! You fvcking broke my trust, Ice! Now, don't you ever said that you are not my enemy when in fact, you helped them to stop my plan on killing Zajei and get the revenge I was seeking!!" Dahan dahan akong lumingon sa paligid and notice na wala na ang mga putok ng baril.

Is this the end?

"Revenge is not the key, Oliver." Avey squeeze my hand after she spoke. "It wouldn't set you free even if you got the revenge you wanted."

"Xiv." Wave stated na ikinakunot ng noo ko. "I am Wave Oliver-Xiv."

"Railwavn Oliver-Xiv." Sav corrected with deadpan eyes and deadly aura.

My eyes squinted in anticipation and I was about to go where they are when Sav's hands encircled my waist. She whispered me not to trigger him more by whispering it to my ear.

"The only left Xiv in our bloodline. I am the only one who's still alive because my family," he paused at marahas na binitawan si Ice. He turned his gazes at me and back to Saviel. "My family got killed by your fathers."

"Isa lang ang tatay ko, tangang 'to." Barumbadong saad ko dahilan upang makatanggap ako ng kurot sa tagiliran.

"You're the one who's stupid here, Montero." He flickered and flashes a devilish grin. "Ni hindi mo nga alam ang dahilan kung bakit isa si Saviel sa sumusunod sa'yo, hindi ba?"

I stop on my way nang pumintig ang ugat ko sa noo.

"Zj," I eyed my girlfriend and see the concern on her eyes. Mas humigpit ang pagkakahawak n'ya sa bewang ko pero ngumiti lang ako.

Love forgives tapos idagdag pa na marupok ako kaya kahit hindi s'ya mag-sorry, okay na agad.

"Iñigo Qierce James." Isang pangalan lamang ang binigkas ni Wave pero sapat na ito upang makita ko kung paano maghalo-halo ang mga emosyon sa mata ni Sav. "A man who sacrificed his life for others daughter's life."

"What?" Naguguluhang tanong ko.

Parang isang demonyong ngumisi sa akin si Wave. "Ikaw ang dahilan kung bakit namatay ang tatay ng girlfriend mo. When the bloody encounter happened in New York, he was there and saved you."

Tila binuhusan ako ng malamig na tubig nang mapagtanto ko ang sinasabi n'ya. Nakaawang ang bibig ng lumingon ako kay Sav pero masama lamang ang tingin na iginagawad n'ya kay Wave.

Tatay n'ya yung nagligtas sa'kin?

"That fvcking Iñigo and Louie killed my grandfather, Zj. . . .Pinatay ng mga gagong tatay n'yo ang taong nag-iisang tumanggap sa'kin sa pamilya namin. You killed him!! Dahil sakanila, I was left alone. My parents abandoned me. I was left with nothing. . . I was left alone with Ice. Dahil kahit yung taong minahal ako bukod sa Lolo ko, iniwan ako." His eyes painted with nothing but anger. I cant see any emotions other than that.

Nilalamon s'ya ng galit n'ya.

"Señor Cruiseon Xiv is the only man who accept me for who I am. Aside from Ice and Kaios, wala ng ibang tao na mahalaga sa akin ang tinanggap ako. But you take them away from me! Wala nang natira sa'kin dahil inagaw mo Montero! Putangina mo!"

"Wala akong inaagaw sa'yo, Wave." Malamig na balik ko but deep inside, sobrang naguguluhan ako.

Hindi ko alam kung saan s'ya nanggagaling. Kung bakit galit na galit s'ya sa'kin.

"Oh, really?" He chuckled at nagulat ako when he shot Ice reason for him to feel from the floor. He shot him at his left thigh.

Dang.

He drastically laughed at akmang babarilin na naman n'ya si Ice when Sav shot him at his shoulder dahilan upang mabitawan n'ya ang hawak na baril.

Hindi ako makagalaw.

"Damn. Bloods are really good to feel against my skin." Natutuwang ani ni Wave at tila wala s'yang pakialam sa pag-agos ng dugo sa mga kamay n'ya.

Instead, he's just laughing with full of amusement.

Nababaliw na s'ya.

I shook my head and remove Avey's hand at me. Agad akong tumakbo patungo sa direksyon ni Wave at binigyan s'ya ng dalawang magkasunod na malakas na suntok.

Hinihingal na lumingon ako sa may labas and my eyes literally widen when I saw a figure.

"Sav, get Shanen! Fvck it!" Malakas na sigaw ko saka itinuro ang ilang lalake na bitbit si Shanen at hawak hawak si Miss Lia.

Where the hell is Reagan?

Damn it.

Agad tumakbo palayo si Sav at nakasunod lamang ang mga mata ko sakan'ya until I felt a huge impact at my face kaya napalayo ako kay Wave na ngayon ay duguan ang mukha but he still manage to smack my head using his gun.

Napakislot agad ako the moment my forehead hit the ground. Tumama ang gilid ng ulo ko sa isang bakal and I'm sure as hell that it is blood that's now running down on my face.

I immediately get a knife in my waist belt at akmang sasaksakin si Wave na nasa likod ko lang kanina ng matumba na naman ako sa malakas na pagsipa n'ya sa likod ko.

Damn.

Mukha s'yang lampa pero ang lakas n'ya.

Putangina.

"You deserve to die, Zj." He mumbled at narinig ko ang pagkasa n'ya sa baril but I didn't move. I keep on silently getting my pistol ng hindi n'ya napapansin.

Kanina ko pa kasi binitawan M4 Carbine na gamit ko dahil sa ganitong uri ng laban, pistol have the advantages.

Mabilis na umikot ako paharap at sinipa ang mukha ng gago before I quickly stand up at sinipa palayo ang baril. I locked him up using my hands at akmang ipuputok ko ang baril when someone pulled me up at inilayo kay Wave.

"What the hell, Ice?!" Inis na singhal ko pero umiling lamang ito at iminuwestra ang pwesto kanina ni Wave.

He is now kneeling on the floor while his hands are touching the ground. Isang lalake ang nakayuko sa harapan n'ya at marahang gumagalaw ang balikat nito.

I'm stunned on my spot not until I felt Ice gently getting my attention by poking my arms.

"Leave. Hanapin mo na si Ma'am Sav. They need you." I shook my head at ako ang nagtulak sakan'ya paalis.

"Ikaw ang umalis. Make sure to get them out of here. Hindi ko pwedeng iwan si Kaios dito." I insisted

with clenched fists. "Please, Ice." I pleaded and looked at Kaios na ngayon ay tahimik na nakaluhod sa harapan ni Wave. "I can't leave him here."

"Babalik ako." Mabilis na tumango ako kay Ice at wala pang limang segundo ay nawala na agad s'ya sa paningin ko. I turned my gazes back at the two man.

Nakatayo na ngayon si Kaios habang si Wave ay ganoon pa rin ang pwesto. I saw how Kai touch his shoulder bago ako nito lingunin.

He gave me a soft smile I used to see while we are still together.

Unti unti s'yang naglakad palapit sa akin and I am so lost seeing his body. Hindi ko na alam kung katawan pa nga ba n'ya ito dahil tanging dugo lamang ang mababakas dito.

"I told you, I won't break your trust again." He said. "And I meant it, Zj. I don't want you to hate me. I can't take it."

"That's why you choose to break my heart than to lose that bitch." We turned our attention at Wave na ngayon ay nakatayo at hinihingal. He is holding his gun again with a sad smile on his lips. "You loved me first, Kaios. I am the first one who took care of you. Ako ang kasama mo simula pa noong una pero b-bakit noong dumating s'ya---bakit ang bilis mo naman akong binitawan?"

What the hell is happening?

"W-wave,"

"During our high school days on New York, our relationship is going stronger. We once used to dream what would our future would be but when the senior days comes and you met Zj at the school's field, you suddenly changed." Malungkot na litanya ni Wave at doon ko nakumpirma ang isang bagay.

Nagkaroon sila ng relasyon.

"Yes, Zj. We are gays. We had a relationship back then. Naging kami during our 8th grade in high school and we broke up at our 12th grade."

I stayed silent at Kaios confession. Hindi ito ang inaasahan ko. Hindi ganito.

"Hindi totoong sa funerals ng grandparents mo kita unang nakita. Grade 11 palang, kilala na kita. You don't know me though. Wala kang ibang kilala noon kung hindi si Reagan kaya I stayed distant from you. Hindi rin naman kita gusto noon dahil---dahil kami pa ni Wave." He heaved a sigh and looked for my eyes.

"I know that you don't like her at first, Kaios." Wave interfere kaya natigil ang staring contest namin. "Pero noong nakita ko kung paano mo s'ya tingnan noong may party sa school, I know that I would lose kasi, kasi ganoon mo ako tingnan noon. You looked at her with full of admiration. . . We were in a relationship, masaya naman tayo pero noong nakita mo s'ya, you forgot about my existence. You forgot your feelings for me."

"It's not true, Wave!"

"It is! Kitang kita ko kung paano ka nagbago. You're always after her sa school! Pasimple mo s'yang binabantayan and you might think I don't know that you were the one who protected her para hindi ko

s'ya malapitan!" Galit na singhal ni Wave at pansin na pansin ko ang panginginig n'ya.

"Ginawa ko lang 'yon dahil ayaw kong masaktan mo s'ya! You are so obsessed to me, Wave. Wala akong ibang kaibigan kundi ikaw at si Ice. You're too possessive. May lumapit lang sa akin na kaklase ko, malalaman ko nalang na may nangyari ng masama sakanila dahil nagsumbong ka sa Lolo mo! Pati yung Lolo mo idinadamay mo sa relasyon natin para saan? Para hindi ako mawala sa'yo?!" This is the first time I saw how Kaios burst out. I always saw him being calm and compose. He is also playful and flirty pero ngayon, he is the total opposite of it. "Pagod na pagod na ako sa set up natin pero hindi ako bumitaw dahil alam kong si Zajei ang pag-iinitan mo. Hindi ko gusto si Zj that time. I only want her to be my friend because I idolize her p-pero hindi ko s'ya gusto dahil ikaw yung mahal ko. I am committed to you."

"Bullshits! Don't make stories, Gallagher!"

"I don't make stories. I am telling you the truth that you keep on declining since the day we broke up. You imprisoned me in this fvcking organization, Wave. Noong namatay ang Lolo mo at ikaw ang humawak nito, takot na takot ako. You always blackmailed me. Palagi mo nalang sinasabi na papatayin mo ang pamilya ko---at si Zj. I loved you, Wave. I loved you. But seeing how you turned into a monster, I know that I am no longer capable of loving you. Kaya itinuon ko yung attention ko kay Zj hanggang sa makabalik ako sa Pilipinas. I want her safe but--but I fall for her. It is more deep and true than what I have for you. Sa pagsunod ko sakan'ya para mailayo s'ya sayo, I can't help not to love her day by day. She's so selfless. She's not my type of woman but she made me fall even if we don't have any physical contact." Mahabang litanya ni Kaios na mas lalo kong ikinatahimik.

I gazed Wave and saw how pains envelope his eyes. It became darker and dangerous. Kasabay ng malakas na putukan ng baril mula sa labas ay ang malakas na pagtibok ng puso ko.

My heart rate accelerated.

I wanna ran away from here but I can't leave Kaios alone.

"Kaya nga kailangan mo s'yang kalimutan, Kai! She's not your type, ako ang gusto mo di'ba?" His voice are filled of desperation. "Forget about her. Sumama ka nalang ulit sa'kin. Love me again. Please. I am begging you. You're the only thing I want, please--"

"Pakawalan mo sila. Leave Zj and the others alone at. . ." Kaios paused and shut his eyes tightly. ". . . at sasama ako sayo. I would do anything you want. Tigilan mo lang ang kabaliwan na 'to, Wave."

Wave face lightened up kasabay ng pagbaba n'ya sakan'yang baril. Ang akala ko ay kakalma na s'ya pero bumalik ang mas madilim na ekspresyon sa mata n'ya.

"No! You are fooling me! Kahit sumama ka sa akin, hindi mo pa rin ako mamahalin. You love her, Kaios. M-mas mahal mo s'ya kaysa sa akin." Nagulat ako ng bigla itong pumalahaw sa pag-iyak. Kaios system got alarmed at bigla na lamang n'ya akong hinwakan sa kamay.

"W-wave, put down your gun." Kinakabahang ani ni Kaios while holding me. "Wave, please."

"Noo!!"

"Damn. Nabaliw na." I mumbled at ramdam na ramdam ko ang paninindig ng mga balahibo ko dahil sa aura na bumabalot sa amin.

Putangina naman.

Love life naman pala nila 'to, nadamay pa kami.

Akmang tatakbo na ako palayo para hanapin si Sav at Shan ng bigla akong barilin ni Wave sa tagiliran malapit sa saksak ko.

Putangina

"That bitch deserves to die. P-para-----para wala ng iba pa." His voice changed and it became joyful. "You'll be mine again. You'll love me again, Kaios. Kapag namatay si Zajei, babalik ka ulit sa'kin."

"Shut up, Wave! You can't kill her." Kai shook his head at ramdam ko ang panginginig n'ya dahil sa kamay n'yang nakahawak sa akin.

"Of course, I can."

Kasabay ng malakas na pagsabog kung saan ay ang malakas na pagyakap sa akin ni Kaios. I hold his back when I felt his weight on me.

I looked at him though my shoulder and saw how blood came out to his mouth but he still manage to hold my cheek and gave me a sly smile.

"Kaios." I stated and saw how his blood dripping from his upper right back. Magkasabay na bumagsak kami sa sahig at ramdam ko ang paglabo ng aking mga mata.

"K-kai?" My sight is becoming blurry but I saw another figure in front of me kasabay ng magkakasunod ng putok ng baril na tumama malapit sa direksyon ko.

Wave.

I can't find my voice because I felt like my body become numb. Sobrang sakit nang ulo at bandang kaliwang dibdib ko.

Before I even close my eyes completely, I heard a loud explosion from somewhere.

Saviel's POV

"N-no." I weakly utter.

I witnessed how she fell to the ground habang yakap yakap s'ya ni Kaios. Her eyes were slowly closing hanggang sa matumba sila ni Kaios.

"Fvck!" I cursed out loud at itinutok ang baril kay Wave nang makita ko itong malapit lang kina Zj at nakatutok ang baril dito.

I quickly pulled the trigger of my gun and watch how Wave fell to the floor with his eyes open.

Mabilis na tumakbo ako sa direksyon ni Zj at pinakiramdaman ang pulso ni Kaios pero wala akong maramdaman.

Unti unting namuo ang luha sa aking mga mata as I looked for Zj's pulse.

"M-ma'am," Hilam ang luha na tiningnan ko si Ice na kararating lamang.

I shook my head on him as I looked at my girlfriend's body covered with blood.

"D-don't leave me, luv. . ."

~~~\|\~~~
A/N: This update might be confusing because all the revelation doesn't end here. Other details will be out soon to make it up for the story's plot.

Hope you enjoy this!

Chapter 47

Saviel's POV

FLASHBACK

"Saviel, come here." My mother called while motioning me to come.

I nod my head and started to walked inside the Corten's mansion. My eyes automatically roamed to check my surroundings and right at that moment, I saw a man beside the two respected people in New York.

"This is my daughter, Saviel. Sav, they are Atty. Hilda and Prosecuter Saijen." I shyly smiled at them which they gladly return. My eyes locked at the boy beside them that is smiling from ear to ear. "That man is Reagan."

"Hello! You can call me Rage just like how Zj called me." He offered his hand which I accept.

"Glad to meet you, gorgeous. You can call us Lolo and Lola." This is the first time I met the Corten's but I already feel safe around them.

Looking at them who got such popularity and power got me intimidated but the moment they smiled, it vanished like a thin air.

"Rage, where is Zajei?" Lola Hilda asks after we settled in their dining table.

"She's on her game room, Lola. Ayaw n'ya pong lumabas because she's still enjoying her latest pc set."

My eyebrows furrowed when I heard about that Zajei. I thought she's a boy because of her name but clearly, she isn't.

"Amanda." Lolo Saijen called someone followed by a maid coming from the side of the dining area.

"Yes, Sir?"

"Please call Zajei on her gaming room. She needs to eat by now." The old lady nodded and excuse herself.

While waiting for that Zajei to come, the elders are talking about some cases while I'm just silent at the side beside my mother. Rage on the other hand is listening patiently to the elders but the moment he saw me looking at him, he smiled and waved his hand.

I just nod and smile a little. I think we just have the same age.

"Excuse me Ma'am and Sir, but Miss Zj fall asleep while playing. Do I need to wake her up?" The old lady went beside Lolo Saijen and asks them but they just shook their head.

"No. Just leave a note to her gaming room saying that just press the intercom the moment she wake up. She needs to eat and take her vitamins."

By that statements, I already know that Zajei is one of a hell spoiled brat. I'm not a judgemental type of

person but seeing this luxury and how her grandparents asked for her presence, it's already obvious that she gets what she wants.

"Rage, be with Saviel first. We'll just talk about something with Atty. Avi. If you need something, don't hesitate to knock at our office." Rage immediately nod and guide me out of the dining room while the three went upstairs.

"They'll talk about the case."

"Yeah." I said in monotone while we're walking towards I don't know where.

"How old are you?" He asked out of nowhere which made my brows knotted.

"Don't you know that asking someone's age is rude, mister?" My voice were calm but it turns to be a cold one.

"Feisty." He chuckled but I just shrugged. "I'm just asking but it's okay if you won't answer. Baka kasi magka-age lang tayo---wait, do you understand Tagalog?"

"Yes. My mother is a Filipino." My father is an American that's why we're here while my Mom is a Filipino but decided to work in the California.

"Okayyyy." Rage stop walking and so I am when we heard someone's footstep.

We are already near the porch but we can clearly see the grand staircase where a white blonde hair gal is currently walking down.

Hindi ko makita ng maayos ang mukha n'ya dahil sa buhok n'yang humaharang dito.

"She's Zajei Loure. Corten's heiress." Rage spoke as he leaned on the wall beside him.

"Nay Amandaaaaa." She said with a playful smile on her lips when she saw the old lady earlier. "I'm hungry. Did they eat already?" The old lady nod. "Why didn't you wake me up? I want to eat with my Lolo and Lola."

"I'm sorry young lady but your grandparents told me not to disturb your sleep." The other answer politely.

"But I didn't sleep. I just take a short nap." Zajei pouted while she's tying her hair into a messy bun.

Something inside me got awaken when I saw her side profile.

She got this white complexion, emphasizing her foreign blood. The color of her eyes are deep blue green just like the color of the sea and I think, she got that from her grandfather. And her nose, it is pointed. It even shows how good her nose is on her side profile and her lips, she had a reddish natural lips. It's not that thin but it is not thick either. It is just damn fine to suit her well.

"She's beautiful, isn't she?"

I blinked multiple times before I remove my gazes at Zajei who is now entering the dining room. She looks like a kid because of the way she acts.

"Slight." Okay, I lied.

Mukhang sabog at kulang sa tulog si Zajei but she looks extremely. . .gorgeous.

"Liar." Tumatawang umiling si Rage bago ako nito hilahin at nagsimula na naman kaming maglakad. "Do you want to introduce yourself to her?"

I shook my head. "No. I'm not interested."

I heard his chuckled before he stopped walking. I just found out that we are already in the backyard, revealing an infinite pool and an elegant floating longue in the middle of it.

This mansion is extravagantly homey yet intimidating. The ambience it's giving me is making me feel safe yet small.

Nakakapangliit yung karangyaan na nasa harapan ko. No wonder why they are the one who entitled the most richest family in U.S because their house scream it all.

"Law student ka ba?" Nanumbalik ang atensyon ko kay Rage nang magtanong ito.

"No. I'm an architecture student." I pressed my lips together and cross my arms at my chest. "You?"

"Hindi ako magaling mag-drawing kaya hindi ako nag-architecture." I furrowed my brows and gazed at the man beside me.

"Are you kidding me?"

"Huh?" He asked nonchalantly. "No."

"Stupid." Tanging balik ko bago ituon ang atensyon sa cellphone dahil may nag-text sa akin.

I immediately suppress a smile when my cousin, Rixaen, send a photo of her with her boyfriend Seth. They are currently staying in Mexico to celebrate their first anniversary.

What a life. Sayang saya na ang pinsan ko sa love life n'ya habang ako wala pa kahit isa.

"Reagan!!!" I almost threw my phone when a loud scream echoed. "You idiot! Where the hell are you clumsy ass?!!!!"

"Oh, gracious!" I heard Rage's utter. Nervousness is visible on his eyes and I bet it is because of that scream. "I need to leave you for a while. Kailangan kong kausapin si Zj bago pa n'ya ako mabalian ng buto."

"Why?" I intriguingly asked.

He gave me a nervous smile before standing up. "Well, I-i unintentionally lost her favorite law books and I know that by now, alam na n'ya."

I can't help not to arch my brow.

Naniwala lang n'ya yung law book babalian na agad ng buto?

Is that some kind of exaggerating expression or it is a literal statement?

Bago pa ako makaalma ay nawala na sa paningin ko si Reagan kaya tumayo na lamang ako at itinext si Mommy na kailangan ko nang umuwi dahil may pupuntahan pa ako.

"Fvck yourself, Ventura!!! Mag-isa kang umintindi sa Taxation, animal ka!" I can't help not to shook my head in disappointment ng muli kong marinig ang boses n'ya pero puro naman ito pagmumura.

I take a glance of her dahil nasa may tapat lang sila ng glass ceiling to floor window na kitang kita sa garage.

I wore my helmet and start my Ducati but before I drive it out of their mansion, I looked at her and can't help not to smile because she's now pouting while glaring at Reagan.

She had a seductive lips but her mouth doesn't have any filter.

She still looks cute, though.

But a brat.

Definitely not my type of person.

...

"Saviel, no, holding a gun should be like this." My father hold my arm and guided me how to hold a gun properly. "Stay calm. Don't be nervous."

I heaved a hitch breath before closing my eyes and when I opened it again, I didn't think twice not to pull the trigger as I looked fearless at my target board. Sunod sunod na nagpakawala ako ng bala until it went unloaded.

I heard claps from my behind as I put the pistol down and remove my earmuff and goggles. I turn around and let out a small smile after seeing my father clapping her hands.

"Good job, Savi. Next time, I'll teach you the differentiation of hand guns."

"Sure, Dad." I utter and get the bottled water he's been offering.

"When will you come back at Paris?" I looked at him who's now motioning me to walk after him which I gladly obliged. We walked out of the firing range and enter our lovely abode.

"The day after tomorrow."

He responded a nod. Well, ano pa nga bang aasahan ko?

People might think I have my mother's attitude but literally, I don't. I just have her authority aura but not her characteristics. I have my father's attitude trait. Talagang hindi lang s'ya masyadong expose sa public because he always prefer a private life. Heck, ni hindi nga s'ya kilala ng mga tao na asawa ni Mommy kaya hanggang ngayon ay hinuhulaan pa rin ng media kung sino nga ba ang napangasawa ng nanay ko.

Others thought that my mother married the famous engineer that also have James as his surname but,

no. Because my Mom married a retired US army and now, a private investigator who is known in his own field as the genius of hacking and modern technology.

Iñigo Qierce James.

That's my father's name. He is one of the infamous people in the dark side industry. He's good at hacking and tracking everyone he want. Kaya nga hindi ako makatakas noong grade school ako dahil naka-monitor ako kay Dad. I have this ring with my name engraved on it. This may look like an expensive yet simple jewelry which is somehow true but it is really a tracker.

This ring is the easiest tracking device I had na madali kong mahuhubad kung gugustuhin ko pero dahil nga dakilang stalker ko si Daddy, kahit tanggalin ko pa ang singsing ko ay nalalaman n'ya pa rin where I am. When he found out that I am not in our house, kulang nalang ay ihack n'ya ang lahat ng CCTV sa buong California and track the hell I am.

That's why I always had my limitations before. I became responsible on my actions. Natuto ako na magpaalam sakanila ni Mommy bago ako umalis and since then, I finally had my own freedom. They are both strict but it doesn't sucks like what other parents have. They give me time for myself and for my friends to live my life but I also have my boundaries. Kung sinabi nila na hanggang 6 pm lang ako, I should be home by that time dahil kung hindi, si Daddy mismo ang susundo sa akin.

They are good at disciplining me. We are not poor but I can't have everything I want. Dahil kung may gusto man akong isang bagay, I should work for it. Hindi nila agad ibinibigay lahat ng gusto ko even if they can afford it---tulad nalang ng pag-aaral ko sa Paris.

At first, my mother doesn't really like me to leave the house and study at Paris. But that's what I want. I did everything for her to agree with me and my father as the supportive one, he is the one who give the condition for me to grant my Mom's approval.

I should be the valedictorian of my batch.

My Dad already knew that I am the valedictorian before he even said that condition. S'ya kasi ang tinatawagan ng mga professor ko dahil masyadong busy si Mommy sa trabaho n'ya.

At noong inannounce sa university ang total rankings ay imbis na matuwa si Mommy, he just rolled her eyes. Kami lang ni Daddy ang tuwang-tuwa because we defeated my mother in her own argument.

By that, hindi na ako ni Mommy napigilan na mag-aral sa Paris. In fact, she was the one who process all my papers samantalang si Dad naman ang nag-ayos ng condo at mga gamit ko.

As of now, I am currently studying at University of Kent – Paris School of Arts and Culture. Sa totoo lang, marami namang magandang Architecture based dito sa California at sa mga kalapit na States pero mas gusto ko talaga sa Europe.

One and only reason is because of 24 Hours of Le Mans. I am fan of racing and Le Mans is one of the best in it.

Malapit lang din ang Le Mans sa Paris kaya doon ko na napiling mag-aral. Well, I didn't really come for that place for my study, it is because of my hobby.

Racing is my hobby but drawing and designing is my passion.

"How's the Corten?" I press my lower lip and eyed my father who is now in busy on his laptop again.

"Good, I think." Ganito lang talaga kami mag-usap ni Daddy. Hindi rin ako makapag-tagalog kapag s'ya ang kausap ko dahil hindi naman s'ya marunong no'n.

"How about Zajei? How is she?"

My brows unconsciously formed almost a line.

The last time I checked, my father is not a fan of kids. Bihira s'ya maging malapit sa mga bata dahil tahimik talaga s'yang tao at isang tingin lang n'ya ay talagang matatakot ang kaharap n'ya.

That's scary his aura is.

Wala pa s'yang sinasabi pero ma-iintimidate kana talaga--- just like Prosecutor Saijen Corten.

"How did you know her?" I curiously asked which caught his attention.

He gave me his usual look before closing his laptop and tap his side, pertaining for me to sit next to him.

Nang makaupo ako sa tabi n'ya ay automatic na lumingon ito sa akin. "She is the famous successor of both Corten and Montero's. That's why a lot of underground group wants her."

I stop from wiping the sweat on my forehead and looked at him. "She's that famous?"

"Yeah. That's why her family spent half a million dollars per month just for her security. . . And I am one of her guards."

"Sorry, pardon?" Tanong ko at hindi makapaniwalang tingingnan ang tatay ko. "What do you mean by that?"

He cleared his throat and threw a small smile. "I am always after her. I've been doing this for a year now and so far, I encounter a lot of people who only wants to get her because of their wealth. . . Can't blame them though. I'm sure that her family wouldn't think twice not to spend all their money for her ransom if ever."

"Daddy, both of her family is rich. The ransom that the kidnappers would ask if ever is just a penny for them." I comlpained na ikinangiti nito. Tuluyan n'yang ibinigay sa akin ang kaniyang atensyon saka bahagyang ginulo ang buhok ko.

"Good point, Savi." He said. "Even if they didn't work for life, they would still live in luxury. They make their own money yet the people who works under their businesses can make their income tripled or maybe more than everyone thought."

Suddenly, I become so curious about that family. The great Corten's elders are well-known because of their professions but it doesn't really make them stand out.

It is their name itself who made them who they are. They built a name in every industry they entered. A remarkable name for a people who is worth remembering.

I don't personally know them but based on rumors and articles about them, they have a lot of foundations and community to support at. Hindi sila mahilig magbigay ng suporta sa gobyerno pero mahilig

silang tumulong in their own ways.

That's why a lot of people idolizes them.

"How wealthy are they, Daddy?"

He chuckled and gave me mischievous grin.

"Rich enough to pay me a hundred thousand dollars per month just to secure their princess."

....

"Sav, are you done doing your plates?" I eyed my cousin who just entered my living room.

Magkasama lang kami sa iisang condo unit dahil sa Kent din naman s'ya nag-aaral. She's also an architecture student pero magkaiba kami ng specialization. I have Urban Design as my specialization while hers are Interior design.

"Hm, yeah. Why?" I boredly asked while focusing on my laptop.

I am currently improving my hacking skills. Tinuturuan kasi ako ni Daddy para naman daw may maiwan s'yang lesson sa akin kapag nawala na s'ya pero hindi naman lingid sa kaalaman n'ya na halos lahat ng alam ko mula sa paghawak ng baril, physical combat, hacking and etc ay dahil sakan'ya. Ever since I was a child, he's been my personal trainor. Sakan'ya ako natuto kung paano makuha ang gusto ko pagdating sa mga details that can be earned in devices and have softwares copies.

Noong una, I don't really have interest towards this shit but as time passes by, I can slowly invest in this things. It made me feel the thrills I am seeking. Marunong naman ako mang-hack pero hindi kasing galing ni Daddy. He can also make a tracker and tracking device while I can not and will never plan to.

Wala akong planong maging secret agent. I would like to be an architect and a racer than to stalk and fought against the bad one's.

"Someone's looking for you."

"Who?"

"Reagan Ventura and he is with. . .Lia." I stopped from typing some keys upon hearing Rixaen.

"Reagan Ventura?" I asked and she just responded a nod. "Are you sure?" Paniniguarado ko dahil bakit naman mapapadpad ang taong 'yon dito when he is staying in New York, not in Paris, France.

"Go out and check it by yourself. Kailangan kong umalis dahil bibili pa ako ng groceries." Hindi pa ako nakakasagot ay umalis na lamang ito bigla.

Mukhang nagmamadali s'ya.

You know, it's not her attitude to left someone hanging. Rix is one of the most kindest person I knew. Mas mabait pa ata sa santo ang babaeng 'yon kaya ang swerte ng jowa n'ya.

Seth is a good guy, too. Ayun nga lang, he is five years older than us. He is now training to be a Marine Navy in Philippines kaya naman minsan na lamang sila magkita ni Rix.

Rixaen always went to the Philippines everytime we're having our vacation. Kung wala s'ya sa Pilipinas, nasa California naman s'ya kasama kami. She's an orphan though at ang parents ko na ang legal guardian n'ya but she's really fond of going to the Philippines.

"What are you doing here?" I eagerly asked after seeing Lia and Reagan at the living room of my pad, eating a burger and fries.

"Grabe, wala man lang bang hi or hello?" I snorted and lazily sat across them.

"Let's go to Le Mans." My ears jerk up when I heard Rage statements. Agad akong napatingin sa gawi nila habang sila ay may ngiting tagumpay sa labi. "So that's the key to have your attention, huh, James."

I rolled my eyes at him before eating with them.

"Seriously, let's go to Le Mans. May drag racing daw mamaya do'n."

"Nah." I refused. "Later's racing would be a total mess. All the drag racer who would join is such a pain in the ass."

"How do you say so?" Curious na tanong ni Rage. I shrugged my shoulders off at mas lalong sumandal sa couch.

"She always got an invitation to join every drag racing in there kaya kilala n'ya ang mga racers." Sagot ni Lia para sa akin. "You know, Savi is such a popular racer here. Hindi nga lang s'ya kilala as Saviel James pero sikat s'ya in terms of racing."

"What do you mean?"

"Do you know Yxz?" Raegan nod his head while he is attentively listening to Lia. "She's Yxz, men!"

"What the fvck?!" Hindi makapaniwalang bulaslas n'ya at nanlalaki ang mata na binalingan ako ng tingin. Unti unti itong lumapit sa akin habang nagniningning ang mga mata. "Pa-autograph ako. I didn't know that you the famous Yxz pero isa lang ang masasabi ko, tanginaaa sabi na worth it ka maging crush. Fvck!!"

"Go and fvck yourself." I seriously says and smack his hand that was about to pinch my cheeks. "Don't you dare to pinch me."

"Aww, you're so soft." He utter in his baby voice kaya wala sa sariling inirapan ko s'ya. "At ang maldita mo pa rin."

"I don't care."

"Maldita! Para kang si Zajei, magkapatid ba kayo?" Hindi ko alam kung bakit pero parang hindi ko nagustuhan ang sinabi n'ya.

That brat? My sister?

Hell, no.

She doesn't fit as my sister. Masyadong foul ang bibig n'ya. Ilang beses ko na s'yang nakita sa bahay nila sa New York pero ni isang beses ay wala kaming formal na pagpapakilala kaya hindi n'ya pa rin

alam kung sino ako. Pero sa bawat araw na dumadaan ako sa bahay nila, I always hear her curse. She's also stubborn and hard-headed.

I remember, kakagising n'ya lang noong aalis na ako. Pababa s'ya ng hagdan habang ako naman ay nasa labas na ng pintuan.

She's just wearing a silk pajama that time pero kitang kita ang hubog ng katawan n'ya. She looks amazing in the middle of afternoon. I was staring at her from afar that time dahil sa laki ba naman ng bahay nila ay kampante ako na hindi n'ya ako mapapansin.

Okay na sana. I am starting to like her physical attributes when she ruined my mood. I heard how she looks for her martial arts trainer at noong nalaman n'yang wala ito at hindi makakapunta sa bahay nila, she almost freak out. Halata ang frustration sakan'ya noon at kulang nalang ay ibato n'ya ang mga gamit dahil sa inis na makikita sakan'yang mukha.

I like her beauty but I don't like her attitude.

"Hoy!"

"Damn! Stop screaming!" Inis na singhal ko sa dalawa na bigla bigla na lamang sumigaw. "What do you need?"

"Your attention, dzuh!" Maarteng ipinilantik ni Lia ang mga daliri n'ya na ikinaismid ko.

"You're not my girlfriend so don't ask for my attention." I said in monotone as I looked to my wrist watch.

It's already 6 pm.

"Ang taray talaga ng babaeng 'to. Halatang walang lumalambing." My brow arch at Lia's blabberings.

"Excuse me, bitch?"

"Kidding. Ito naman, ang seryoso masyado. Alam ko namang ayaw mo ng may lumalambing sayo kasi magseselos ang mga babies mo." I rolled my eyes on her at hindi na sila pinansin pa ni Rage.

She's pertaining to my race cars and motorbike everytime she said my babies. Wala naman kasi akong ibang babies, as if.

Natapos ang buong academic year ng pabalik-balik sa Paris si Raegan. He always make sure that he'll be with us thrice a month. Ginagawa n'yang pasyalan ang France na kapag nabored s'ya sa New York ay dito naman s'ya sa amin napunta.

"Savi naman, tara na kasi sa birthday ni Zj. 17th birthday na n'ya this Saturday kaya gusto ko, you two would personally met."

I frustratedly run my fingers to my hair and subconsciously smack his arm.

He kept on ruining my alone time. Bigla na lamang s'yang sumulpot dito sa race track kung saan ako lagi tumatambay para lamang imbitahin ako sa birthday ng Zajei na 'yon.

"Saviel--"

"God damn it, asshole. Ayoko nga." I hissed that made his eyes widen in awe. "What?!" I asked when he went silent for the second minutes.

"Nag---nag tagalog ka?" Hindi makapaniwalang tanong nito na ikinaismid ko.

Instead of answering him, I started to wore my helmet and gloves. I climbed up to my new BMW S 1000 RR and was about to start the engine when someone's hand encircled my waist at parang isang sakong binuhat.

"What the hell, Rage?! Put me down!" I continue smacking his back hanggang sa ibaba n'ya ako. I glared at him before forming my knuckles into fist and gave him an elbow that hit his abdomen.

"Tangina, ang sakit." He whines.

I snorted and look at him, deadpan. "What do you want now, Rage?"

"I want you to come at Zj's party." I shook my head that eventually earned a sigh from him. "Look Sav, I know that you don't like her--"

"Buti alam mo."

"Goodness, you're so hardheaded." Hopeless na saad nito saka pinunasan ang ilang butil ng pawis sa noo. "Sav, you don't know that kid, okay? What you saw the last time you went in the mansion is just . . . just a pure frustration."

I heaved a deep breath bago sumalampak sa isang malapit na upuan.

Iyong huling kita ko kay Zajei ay iyong hinahanap n'ya ang martial arts trainer n'ya. Pagkatapos kasi noon ay hindi na ulit ako pumunta pa sakanila kahit umuuwi ako sa States at dumadaan sa New York to visit my Mom. Tanging sa law firm lamang ako ng mga Corten pumupunta kung gusto ko silang makita.

Ang ganda ni Zj but there's a vibe on her na parang ayaw ko because I know myself. I know that once I know who she really is, I might get attach.

My mother like that gal. She always talks about her everytime we are together. Kung magkikita man kami, walang oras na hindi n'ya babanggitin ang pangalang Zajei. I am not jealous to her. . . it's just that there's something that is telling me not to get close to her; not to know her deeper than I thought I would.

"That day when you went in their mansion, it is the exact date when her parents leave her. . . Every year, that date is what she hate the most kaya kailangan na kapag dumating ang araw na 'yon, kailangang mailabas n'ya ang emotions n'ya. Her frustrations towards herself because if not, she might lose it again. Her anxiety and panic attack might happen again kaya kailangang ma-divert ang atensyon n'ya sa iba. Sumakto lang talaga na hindi dumating ang trainer n'ya exactly that day kung kailan kailangan s'ya ni Zj." He stated as he sat next to me. Mahahaba ang litanya nito habang mabigat ang mga binibitawang hininga.

"Her parents left her?" I know I am not supposed to asks this but I can't help it. They hold a name that everyone would wish to have. I just can't imagine that behind their popularity, behind Zj's attitude, there's something hidden in it.

Tumango-tango si Rage. "Yeah."

"Sorry about that." Mahinang bulong ko at pinaglaruan ang mga susi sa kamay ko. "Fine." I said in defeat.

"What? Anong fine?"

"I'm coming to her birthday."

....

"Happy 17th birthday, Zajei!!" Sabay sabay na bati ng mga taong nakapaligid sa akin.

I just remain silent as I watched how her lips formed a lip tight smile.

She's smiling but why does her eyes tells something more? She looks like she's finding something she can't.

Does happiness left her?

"Tulala lang 'te?" I boredly threw a look at Rixaen and shook my head. "Ang ganda pala talaga ni Zj. Akala ko nagbibiro lang si Rage at Lia noong sinabi nilang mukhang dyosa."

I shrugged and keep my resting bitch face.

Lia already knew Zj because Rage let her see a photo of her. It got me pissed that time and I don't know why. I just hate the fact that Lia got a crush on her.

"Enjoy your meal, Madames." Magalang na saad noong waiter na nginitian lang namin.

Literally, I didn't expect that this party would be the talk of the town. They literally throw a big party just for her birthday. Imagine, having a party consisting a galaxy theme and her gown that looks like it is made of heavenly bodies as it reflects the lights from every corner.

She looks like a mythical goddess.

Idagdag pa na ang ganda ng kulay ng mga buhok n'ya. That white blonde hair that perfectly suit her and emphasize her god-like features.

"Akala ko ba simple party lang?" Ani ni Lia habang kumakain kami. "Bakit andito halos lahat ng famous business tycoon tapos shettt! Ang gwapo ni Tyrant Montero, tangina, ang sarap magpasakal este magpakasal sakan'ya!"

"Ang landi mo, Lia." Rixaen utter while chuckling. Kasalukuyang katabi nito ang boyfriend n'ya na imbitado rin dito dahil pamangkin pala ng kaibigan nito si Zj. He is friends with Vauh Montero, though.

"Gago, ang gwapo naman talaga. Medyo kahawig n'ya yung tatay n'ya pero mas kamukha ni Zj si Sir Louie---"

"Excuse me." I cut her off at saka ako tumayo at umalis sa table namin. I walked towards the pool longue of this exclusive hotel saka ako umupo sa may tagong parte pero punong puno ng ilaw.

Looks like hanggang sa labas ng hotel ay may decorations para sa party ng Zajei na 'yon.

A smile formed on my lips as I put my mask on 'cause the scent of my surroundings makes my nose itchy.

I wore a silver mask na bumagay sa dress na suot ko.

I am just silently humming under my breath when I heard small movements near the glass panel where I entered awhile ago.

"Damn that boy." I stop from moving when I immediately recognized that voice. "He is getting into my nerves."

Sinong lalake?

"Zajei, balik kana sa loob. Hinahanap ka ng ibang bisita." Another voice echoed and this time, I don't know who's the owner of it.

"Leave me alone, Tyrant. Daig ko pa ang naglilihi kapag nakikita ko 'yang butete mong mukha. Fvck, it's making me puke." Iritadong usal ni Zajei na ikinangisi ko sa likod ng mask na suot.

Foul.

Wala na akong narinig mula sa lalake pero rinig ko ang pagtataboy sakan'ya ni Zajei.

That boy is her brother, isn't it? Anak s'ya ni Louie Montero at anak din ni Sir Louie ang tinawag n'yang Tyrant.

"Hey."

Umangat ang aking tingin sa babaeng basta na lamang sumulpot sa harapan ko.

"Oh?" I asked plainly.

"Why are you here?" She asked back as she sat beside me without any warning. Mas matangkad ako sakan'ya ng ilang pulgada kaya medyo nakatingala ito habang nakatitig sa akin. Even if I am not facing her, I can still feel her stares.

"None of you business, Missy."

"Ang sungit mo naman. Respeto sa maganda, Ate." Automatikong tumaas ang kilay ko sa mga sinabi n'ya.

"Ate?" I repeated as I met her gazes.

I almost drown on her eyes the moment our gazes met. Maging ang ilong naming dalawa ay nagtama at kahit naka-mask ako ay ramdam na ramdam ko ang pagdampi ng ilong n'ya sa akin.

Gosh! I didn't expect that she's this close to me.

"Filipino ka?" Her eyes widen and if I'm not mistaken, I saw how her eyes squinted.

"Tao ako."

"Haha, funny ka ate." I rolled my eyes at muling ibinalik ang tingin sa mga mata n'ya.

I hate how she calls me Ate. It makes me feel sick.

"Tingin ka nang tingin, crush mo ako?" I frozed when she snuggled me and ended up encircling her arms at my nape.

Agad kong naamoy ang liqour sa scent n'ya. She smells seductive yet intoxicating.

"Hey, Ate!"

"Stop calling me Ate. You're not my sister." Pagsaway ko sakan'ya at pilit inalis ang pagkakahawak n'ya.

Her touches make my heart beats rapidly. I think, I need to consult a doctor for this. I might catch some sickness because my heart rate is definitely not normal.

"Gawin mo nalang akong baby, hihi!!" Maharot na aniya.

I didn't expect her to be like this.

Mas inisip ko pa na mataray at maarte s'ya pero malandi? Ghad, I don't think so.

"Baby your ass. Lumayo ka nga."

"Ayaw ko." She pouted that made me gulp. Her lips are so inviting. It looks so soft. "I like your eyes. It is the same as hers."

"Whose?" I intriguingly asked pero ngumiti lamang ito ng malawak at mas inilapit ang mukha sa akin.

Buti na lamang ay nakamask ako dahil kung hindi, siguradong magdidikit ang labi naming dalawa.

"My Mom. She also have a hazel brown eyes pero mas iba yung sayo."

"My eyes are also hazel brown. What makes it differ from her?" Sa hindi inaasahan, mas lumapit ito at hinawakan ang kilay ko habang nakatitig sa aking mga mata.

"Your eyes tells me a lot. It speak right thru here," she hold my hand at itinapat sa dibdib n'ya. "Can you feel it?"

I nod my head.

Ang bilis ng tibok ng puso n'ya.

"You're the first person who made me feel this. Bakit ganon? Hindi ka naman social science pero nakakakaba kang katabi?" She chuckled and brush her nose to mine. "Ang bango mo."

Goodness, ang landi n'ya.

I-i, I mean, why is she doing this? She doesn't even know me yet she's being this close and clingy.

"Move away. You're suffocating me." I pushed through her shoulders matapos alisin ang mga kamay n'ya sa batok ko. Agad naman itong lumayo at namumungay ang mga matang tumingin sa kalangitan.

"Why don't you go back at your party?" I opened up.

She gave me a look before a mischievous smile creep into her lips. "I don't like this."

"Huh?"

"This." She motioned our surroundings. "I don't like to have this extravagant party. I rather choose a simple one if they would only let me. Kung pumayag lang sana si Daddy na 'wag ng ganito ka-engrande, edi sana walang ganito. This type of gatherings makes me feel so fvck up. Puro business nalang at happy birthday ang maririnig ko."

I shook my head at hindi ko napigilan ang pagsilay ng isang ngiti sa labi ko.

"You're not a party goer?" I amusingly asks.

She shook her head and pouted. "I may look like a bitch and a brat rich kid but I prefer a lowkey celebration."

I bit my lower lip when she return her gazes at me and caught me staring at her.
Agad kumawala ang mapang-asar na ngiti nito kaya wala sa sariling napairap ako.

"Tingin ka talaga ng tingin, gandang ganda ka ba sa'kin?" She chuckled and startled me again pero ngayon, sa mismong kandungan ko s'ya umupo habang nakayakap ang mga braso sa batok ko.

My eyes widen in awe at muntik ko pa s'yang maitulak kung hindi n'ya lang ako
mas isinandal sa sandalan ng upuan. I grasp at her arm when she place her head at the crook of my neck and sniff my scent.

"Hmm," she hummed as she continue sniffing me. I closed my eyes shut when she brush the tip of her nose to the soft spot on my neck.

"H-hey!" I stuttered when she remove my mask without any hesitation at ngumiti ng malawak. "Give that to me."

"Nah-uh!" Basta na lamang nitong itinapon sa kung saan ang mask at muling bumaling sa akin.

"Ghad, stop straddling me. You're drunk!"

Chapter 48

Saviel's POV

I groaned as I run my fingers through my hair.

"Mom, ayaw ko nga."

"Sav naman. Bigla ka na nga lang umalis sa party kagabi ng hindi nagpapaalam tapos ayaw mo pang pumunta sa after-party." Like me, I can clearly hear frustration on her voice.

I rolled my eyes mentally upon remembering what happened last night.

That animal, I can't take to see her again especially not now. The scenario from last night is still visible on my memory and I won't gonna trigger myself more.

Baka kung anong magawa ko sa babaeng 'yon.

"Mommy, 'yang after-party na sinasabi mo baka sa hotel na naman ganapin. Who's the visitors now? Famous athletes and celebrities?" I sarcastically asked as I play the Rubik's cube in my hands.

"No. This party will be held at their mansion because Atty. Hilda insisted to. Hindi rin naman nangyari ang party na pinagplanuhan kagabi dahil nalasing si Zj." Mas lalong uminit ang ulo ko ng marinig ang pangalan n'ya.

Ewan ko ba. Dati yung ugali lang n'ya ang ayaw ko tapos ngayon kasama na ang mukha at pangalan n'ya.

Ang sarap n'yang burahin sa mundo.

"They can still continue the party without me. My presence doesn't need there." I heaved a sigh at basta na lamang binitawan ang Rubik's cube sa table ni Mom dahil ako ang nakaupo sa swivel chair n'ya.

In span of more or less 1 minute, I already finished it.

I heard my mother's small hissed bago ito sumandal sa may gilid ng table n'ya. She eyed me intently pero ngumisi lamang ako at nakipagtitigan sakan'ya.

There's no way I would become intimidated by her. I have her pride and ego na mas mataas pa kaysa sa kahayupan ni Zajei Loure.

"What happened last night? Why did you leave without further notice? Hinahanap ka pa naman nina Uncle Saijen." I shrugged my shoulders.

If they only knew kung bakit ako biglang nawala, baka tawanan lamang nila ako. Like seriously, if someone would know about my whereabouts last night, they would laugh the fvck out. They wouldn't stand at my side dahil mas matutuwa pa sila sa naging itsura ko kaysa maawa.

"How about that Zajei? Why did she got drunk?"

"Malamang uminom ng alak kaya nalasing." Sarkastikong aniya na ikinawala ng buhay ng mga mata ko.

Talking with a lawyer is not that easy most especially when that lawyer is my mother. She would throw me a nonsense statements out of the blue and in the middle of serious arguments and surely, I won't win. Iilang beses ko palang natatalo sa isang argument si Mommy dahil sino ba naman ang mananalo kung aalma pa lamang ako ay hahagisan na n'ya ako ng mga Republic Acts thingy? That's absurd.

"Whatever, Mom." I says, dismissing the topic. I stood up from the swivel chair and kiss my mother's cheeks. "Bye, I gotta go."

"Where would you go?"

"Hahanap ng bagong ina." I nonchalantly utter that earn a powerful smack from her.

Tumatawang lumayo ako at bigyan s'ya ng isang mapaglarong ngisi. When I saw how serious she is, my smirk became wider until it formed into a grinning smile.

My mother can't take such this conversation. She's a well-known lawyer and she can't accept the fact that her daughter is talking to her this way.

"Rixaen won't come, too. By now, siguradong nasa New Zealand na s'ya with Seth." I nod my head as a response to my mother's sentences. "Are you sure you don't wanna come at Corten's?"

I pouted as I clenched my jaw. "Hundred percent sure, Mom."

"Sayang naman. I would like to introduce you to Zj because I think, you two would get along."

"Akala mo lang 'yon, Mommy." Mataray na sambit ko saka kinuha ang belt bag na nakapatong sa couch. "Bye, mother lawyer."

"Sav,"

"Ano na naman po?" Stress na tanong ko dahil kung kailan bubuksan ko na ang pintuan ay saka n'ya ako tinawag.

It's clear that she's playing games on me.

"Ang bait na bata ni Zajei, sana ikaw din. Magbago-bago kana Saviel bago pa kita palitan bilang anak ko." Pabirong aniya na maarte kong ikinaismid.

"Ang bait ng nanay ng kablockmate ko, sana ikaw din po. Hanap nalang tayong bagong nanay at anak, Mom. Baka sakaling matahimik ang buhay nating dalawa." Pambabara ko at dali daling lumabas ng office n'ya bago pa ako maging abo.

My mother is much more sadist than me. Kahit nga si Daddy ay tumitiklop sakan'ya kapag si Mommy na ang nagalit.

The last time they had an argument, my Mom threatened my father that she would file a case to him dahil trespassing daw si Daddy sa personal space n'ya.

My Dad just kissed her to ease her anger pero mas lalo lamang lumala hanggang sa nagbatuhan na sila ng mga kaso na pwede nilang isampa.

They are not cool.

They're weird.

Sometimes, I am close to think that they are capable of killing each other because I already saw them having a sparing and I must say. . . . My Mom is way much more better to break somebody's bones.

"What are 'ya doin' here?" My father asks as he saw me entering his work room.

"Wanna have fun." I started opening some of his desktop hanggang sa kumunot ang aking noo. "Daddy," I called.

"Yes?"

"Someone's following her." I stated as I zoom in the CCTV camera to focus on Zajei. She's currently out of their village. Kakalabas lamang n'ya sa village premises nila at malawak ang ngiti na nakapaskil sakan'yang labi.

Beside her is Raegan who is also smiling from ear to ear while they are walking towards somewhere I don't know.

"Dad, why does all of your desktop here is focus base to her? Aren't you getting tired of monitoring that kind of endangered face?" I heard my father's small chuckles as he turn around and face me.

Tumango-tango ito habang nakatitig sa monitor hanggang sa kusang kumunot ang mga noo nito.

"That guy is following her again." He stated na parang sanay na sanay na s'ya pero andito ang pangamba.

"Who's he?"

"Kaios Gallagher."

"Gallagher who?" I curiously asked even though I don't have a bit interest on how Zajei's life works.

The hell I care to her.

"All I know is, that Gallagher is from a middle class family. He's not that rich but his family---well, his mother's clan is wealthy. Gallagher's are not but Hilton's are." He explained but I don't think I process it all because my eyes are fixed at the monitor in front of me.

That Kaios looks harmless but as what they've said, looks can be deceiving. Like Zj, she looks like a serious brat but in reality, she is such a flirty kind of animal.

"Daddy,"

"Yeah?" He says habang kung ano ano ang pinipindot sa harapan n'ya. May nakikita rin akong mga grid lines at ilang blue dots na nakapaligid sa red. I know that the red one signifies Zajei and the blue's are their allies.

Itinuro na minsan sa akin ni Daddy ang mga ginagamit n'yang colors and codes when it comes to works that's why I am not an ignorant when it come to this.

"Why did you work for them?" I asked, pertaining to his work on being Zajei's shadow.

Heck, I'll bet my life that Zj doesn't even know him. Palagi lang nakasunod si Daddy kay Zj or most of the times, he is just staying at the house and watch Zajei at the monitor the whole time.

Hindi naman ako nagseselos sa ibinibigay na atensyon ng parents ko sa babaeng 'yon. I always keep on my mind that business is business and work is work.

Let's say, professionalism is trailing on my veins.

I heard my daddy's gazes at me which I gladly return. I saw how his eyes glisten before a small smile escape on his lips. "That kid is different. At first, I really don't want to accept their offer but the moment your Mom told me that she'll be working with Corten's in the case, I thought twice about my decision on declining them."

I bit the inside of my cheeks. My father never think twice when it comes to his job. When he says he won't accept the offer, it is final.

His words are like his own rules. He doesn't break it.

"Why did you think twice?"

"Because it is a do or die offer Saviel." He answered with a lot of compliance. "Once I accept it, my life would have its limitations. They are too powerful to get the underground group under their hands and make their downfalls. Corten and Montero's are ruthless when it comes to their field most especially the two Corten's elders. They didn't care about their money, name and popularity. What they matter the most is their family and principles. They have wisdom. . . and when they say wisdom, it means justice for everyone who's deserving to have it."

"I don't understand, Daddy." Naguguluhang ani ko matapos humalumbaba sa isang working table.

"They have a lot of enemies. Most of the underground group is against them but they can't do anything to harm them either. That's why they are aiming for Zajei----because Zj is the only key to have Corten's downfall. Everyone knew how much they love their granddaughter and they are using it to take the control but Corten's are always two times ahead of 'em. Before they even make a move, Corten's already turn them down and left with nothing but darkness."

Tumango-tango ako at unti unting pinoproseso ang mga sinasabi n'ya.

"Because of their enemies, they are worried about Zj's safety. That's why they seek for my service to monitor their heiress everytime. They are willing to pay me at any amount I want but that's not the reason why I accept the offer." He paused and gave me a soft smile I barely see. "I accept their offer after I saw Zajei from afar. She looks so tough like you, a warrior to be specific. She have this warrior instinct even if I just watched her from afar, I can tell who she really is."

My forehead creased as I examine the monitor in front of me, showing Zj's smile while giving some food at the street children.

What is she doing?

"A warrior who have a soft heart. Tough but vulnerable than what she think she is." Lumapit sa akin si Daddy at marahang hinaplos ang buhok ko. "I treated her as my daughter."

"You love her as your own?" Anas ko but he just chuckled and shook his head.

"I love her but I still love you more, Savi." He teasingly pinched the bridge of my nose which made me groan. "I just see some traits of you to her."

"What do you mean?"

He let out a genuine smile and look directly at my eyes.

"Like you, she's an invisible rose. An indestructible mindset beauty." I can't help not to gulp and bit my lower lip. "An elegant aura just enough to captures everyone's heart. . . and that's what makes me love her, Savi."

"She's special?" I attentively asked na mabilis n'yang tinanguan.

"She is."

"Ah, kaya pala mukhang special child." I murmured bago ngumisi at dali daling nagpaalam kay Daddy.

Just what the hell did they all see to become so fond of that animal.

...

I scrunched my right eyebrow as I rolled my eyes. I really don't know why I am here and hiding behind the tall tree just to see her at their backyard.

They are currently enjoying the party but this one is way too far from last night. Today, there's only few people inside their house and their maids.

The decorations are simple yet elegant. . . just like her.

As I watch her every move, I can see her uneasiness 'cause I saw how she roam her eyes and crease her forehead.

She know that someone is watching her.

Napailing na lamang ako bago bumaba sa puno at mabilis na tumakbo papunta sa motor ko na nakapark malayo sa mansion nila.

When I reached my favorite Ducati, I immediate climbed up and wear my helmet. Mabilis na pinasibad ko ang sasakyan ng walang nakapansin sa akin bago ako umalis.

I don't know why did I go there. Tanging gusto ko lamang makita kung anong sinasabi ng lahat na may kakaiba sakan'ya. I wanna see it in my own eyes yet I can't figure it out.

I can't see something special.

Because what I saw to her eyes is full of dispersion and pain. I must say, earlier when I saw her with her family, she's happy. Her eyes were painted of happiness but it is not shining like what it should be. Nakangiti s'ya pero may kulang sa pagiging masaya n'ya.

Heck, I barely know her emotions. I can't read her so well. At one point, her eyes are showing her

emotions but out of a sudden, it's becoming blank and cold.

May kulang. There's sadness in her smiles yet it is genuine. That thing makes me go crazy like fvck.

"What?!" I frustratedly shouted after I parked my car at the nearest bar in the area.

It is still afternoon and the sun isn't setting yet but I am hundred percent sure that this bar is already open and assisting some customers.

[Sa'n ka Savi?] I rolled my eyes mentally at Lia's response.

"NYC." I replied boredly.

I heard her small movements as I continue to walk inside the bar. [Kailan ka babalik sa France? Wala akong kasamaaaa!]

"I dunno. We still have two weeks break so bare with your solitude." My lips form a lopsided smirk nang maalala kong muli ang ginawa n'ya.

She chose to come back at France earlier that's why Rage took her to the airport. Nagkaroon kasi ng biglaang meeting ang department nila even though it is considered as a semestral break. She's not an archi student, malay ko kung anong course n'yan.

"Damn! Bwisit naman kasi ang putanginang egg cell ng prof ko sa Conworld. Alam na bakasyon na saka pa nagpatawag ng meeting para lang sabihin na kailangan naming maglinis sa university. Like, what the fvck bish?! Mukha ba kaming taga-linis ng kalat ng iba?" She ranted pero tahimik na sumisimsim lamang ako sa margarita na aking hawak hawak.

"I'mma go back to NYC. I'll tell Reagan na ipasundo ulit ako--"

"Mahiya ka naman, Liallé. Hindi mo na nga binayaran yung plane ticket." I rolled my eyes at her shameless acts.

"Dzuh, Sav?! Sabi kaya ni Rage 'wag na kasi hindi naman daw kailangan nina Atty. Hilda ng pera ko. Tsaka, private plane 'yon, gagang 'to. Sinong babayaran ko? Yung piloto?" She utter in a duh tone.

"Oo."

"Baka sakyan ko pa 'yon."

"Tarantado." I cursed as I end the call without saying a proper goodbye.

The way she speaks, it always contradict her dream profession. As far as I know, she wants to be an instructor. Hindi ko nga lang alam kung anong klaseng instructor dahil sa lagay ng bibig n'yang 'yon, papasa na s'ya maging teacher para sa sex education. Konting ayos at turo lang sakan'ya pwede na s'yang mag-umpisa dahil natural nalang naman sakan'ya ang mga sinasabi n'yang kung ano ano.

Hawang-hawa na sila ni Rage sa isa't isa.

"Hello." I looked up and put my shotglass down.

A tall American man met my gazes as his blue piercing eyes stare directly at my hazel brown's. He had

the looks of being labeled of town's bachelor but---his eyes. . . Zajei's eyes are way more charming than his.

I don't know why did I brought her name up but the moment I saw the man's blue eyes, it's Zj's that I remembered.

Jeez, that's stupid.

"Miss, I said hello."

"I didn't say hi." I bitchly says.

"Bitch." I smirk and tapped my fingers at my sides.

Admit it or not, some people here looks their selves too fvcking high. They see their selves as powerful but shits---that's the reality.

They look like a piece of shit, really.

"Leave me alone, you svcker." Mataray na ani ko dahil kanina pa ang lalaki na 'yon dito at walang tigil sa pangungilit para makuha ang number ko.

As if I'll give him. I saw how his squad pointed me earlier while they are playing some games and there's no way I'll let myself get played.

Like what I've said, I value my pride and ego.

Mukha lang akong lutang dahil sa dami ng iniisip ko but I am fully aware of my surroundings. I can roam around while I am busy thinking about some shits and problems. Multitasking is not bad though.

Sa huli, wala na ring nagawa iyong lalake kung hindi ang umalis na dahil sa hindi ko pagpansin sakan'ya.

Mukha s'yang itlog na ingrown.

When my wrist watch hit 7, I immediately left the bar after paying for my bills. I drove towards our block pero hindi agad ako nakauwi dahil kailangan kong magpawala ng kalasingan.

Don't get me wrong. I am not drunk, just tipsy pero sa galing at talino ng mga magulang ko, hindi pa ako nakakapasok sa bahay ay sangkaterbang sermon na ang ipapaligo sa akin ni Mommy knowing na nagdrive pa ako pauwi.

I am on my legal age already but they still treated me as a baby; as a kid.

"If I would be given a chance to name you, it would be. . . ." I stop from my tracks when I heard her voice.

She is currently in their village park and she's not alone. She's with a boy and a girl. I think, it is her siblings from her mother side dahil nakita ko na rin ang picture ng mga batang kasama n'ya sa mansion nila.

The boy got the most similarities from her looks. Parehas sila ng kulay ng buhok at parehas din silang

may makapal na kilay. Tanging iyong batang babae lamang ang hazelnut ang kulay ng buhok na kaparehas ng mga mata n'ya.

Parehas ang kulay ng mga buhok ni Zj at noong batang lalake pero wala sa dalawa ang kamukha n'ya. Mas kahawig n'ya pa si Tyrant na kapatid n'ya sa ama kaysa dito sa dalawang kasama n'ya.

"What would it be, Ate?" The little girl asked as her eyes twinkle. They are currently sitting in the swing habang nakatayo naman ako ilang dipa lang ang layo mula sakanila.

It is already dark that's why I am sure that no one can notice my present.

"Sev." Zj stated as her reddish lips curved into soft smile.

Sev?

"Why Sev, ate?"

"I don't know. Gusto ko lang." She shrugged her shoulders off at mabining ngumiti at pumikit. "Sev. . . it sounded like 'eve'. You know how much I like nights even though I am afraid of the dark. Ang cute kaya ng Sev, parang zeb lang."

"Anong connect ng zeb sa Sev, ate?" Natatawang tanong noong batang lalake na ikinatango ko kahit hindi naman ako kasali sa usapan nila.

Ang gulo talaga kausap ni Zajei.

Biglang lumilihis.

Zj chuckled first before shooking her head. "Ewan ko rin."

Naknampucha talaga.

Kapag s'ya ang kausap, kung hindi mura ang matatanggap ay walang kwentang sagot naman.

I can't stand talking with someone like that. I invest more when the one I'm talking to have the sense and alertness on our conversation. In short, gusto ko may kwenta yung sinasabi.

When I looked at Zj again, I already see her walking away with her siblings. Probably they will come back to their mansion again.

Time to go home, Sav.

Muli akong bumalik sa pagkakaparada ng motor ko at mabilis na pinasibad ito papunta sa unit ni Mommy. It is just few blocks away from these because this village only consist fifteen blocks if I am not mistaken.

Wala pang twenty na bahay ang nakatayo rito pero puro mansion naman. Like what they says, this village is for the 'elites' or even more than that.

The building we've been staying at when we are spending some time here in NY are just around the corner. It is adjacent to this village and located at the other side of it.

"Mom?" I called as I kissed her cheeks. "Where's Daddy?"

"Why are you asking me? Wala ka pa rin bang nahahanap na bagong ina kaya ako ang pinepeste mo, Saviela?" Agad akong napasimangot sa itinawag n'ya sa akin matapos kong magsalin ng tubig sa baso.

"Saviel, Ma. Saviela sounds old."

"Old your face, Savi. It sounds like my name, child." She fired back after she place some dish in front of me.

I clapped my hands in excitement. "Exactly! Aviela. . . Parang pangalan ng Lola---ouch! Mommy!" Nakabusangot na reklamo ko matapos n'yang higitin ang ilang strands ng bangs ko.

Iilan na nga lang yung bangs ko gusto n'ya pang tanggalin. Lagasan ata ng bangs ang gusto ng nanay ko.

"Walangya ka, Saviel. Hindi mo na ako iginalang." Like me, she is also making an annoyed face as if she's not used to this kind pf argument. Me and her, arguing about little things like this. "Oh, saan ka na naman pupunta? Anak ka talaga ng tatay mo kung saan saan nalang kayo nagsusuuot. Daga ka ba?"

I can't help not to chuckle before I wash the glass I used. "Mommy parang hindi ka abogado. Yung totoo, pumasa ka ba talaga sa bar exam?"

"How dare you to question my capability of passing the bar exam?" Her voice became serious as ever which immediately made my system shut.

Okay, the lawyer is awake.

"Saviel."

"Inaantok na po ako. G'night, My. Loveyouuu!"

Better to get away from this than to have a nonstop argument with my mother who would only threw some cases and laws.

Sabaw.

....

I'm bored.

Like, as in. I'm fvcking bored to the fvcking core of this earth.

Tangina, ano bang ginagawa ko rito sa downtown? Gusto ko lang naman kaninang kumain ng crepe pero bigla nalang akong nautusan.

Ghad, this is not the vacation I planned. What I want is to stay at the house and read all the new books my parents bought and do all my plates.

"Child, where is she?"

"Ewan ko po. Baka bumalik na sa pagiging sperm ng tatay n'ya." Mataray ang tonong gamit ko habang ka-phone call si Daddy.

"What did you just say?" He asked plainly but I just scoffed and rolled my eyes. Buti na lamang talaga at masyado s'yang busy para pag-aralan ang Filipino language.

"Nothing, Dad."

"Where is she now?" He asks for the nth time kaya wala sa sariling napakamot ako sa may panga ko.

"Uh, she's in a night club?" I unsurely utter as I take a scoop on my ice cream.

Sarap sanang mag-foodtrip kung hindi lang ako nag-aanimal hunting ngayong gabi.

*Leche naman kasi si Zj. Lalabas nalang din at lahat, yung dis oras pa ng gabi. Nataon pa naman na may sakit si Daddy kaya hindi n'ya personally masundan kaya syempre ako bilang isang masunurin at mabait na anak *insert the sarcasm* sumunod naman kahit labag sa loob.*

Marami namang body guard si Zajei Loure na nasa paligid lang kaso talagang gusto ni Daddy ay yung sure kaya ako yung pinasunod n'ya. Parang hindi ako anak, pucha.

Magkakakabag na ako sa lamig ng paligid tapos yung animal na sinusundan ko naka-muscle tee pa. Akala mo mag-eexercise lang s'ya sa tapat ng Statue of Liberty. S'ya ang ihagis ko sa dagat malapit sa estatwa, eh.

"Don't take your eyes off of her, understood?" For the nth time, I loss my count how many times I rolled my eyes since I got here. "Saviel James."

"You gotta pay me for this, Daddy."

I heard his manly chuckles. "I'll buy you the latest Bugatti once you do what I want you to do. Good luck, child." Then he ended the call.

Hindi na masama.

Baka naman hindi magtagal dito sa night club si Zajei dahil underaged pa s'ya? Ang alam ko ay hindi talaga pwedeng pumasok dito ang mga minor pero dahil nga isang dakilang animal climber si Zj, pinapasok agad s'ya ng bouncer. Samantalang noong ako ang dami pang tanong tanong eh may pambayad naman ako.

Ang akala kong pananatili n'ya sa lugar na 'to na hindi tatagal sa dalawang oras ay maling mali pala. Now, it is already 2 am in the morning at andito pa rin kami. She's still drinking as fvck while messing with the dance floor. A lot of people are staring at her but she doesn't mind at all. Tanggap lang din s'ya nang tanggap ng mga shots na ikinakataas ng kilay ko.

Kung kaninang pagdating n'ya ay hindi s'ya masyadong umiinom, ngayon naman ay parang gusto n'yang ubusin ang alak na andito.

Daig n'ya pa ang broken hearted.

"Ah, stress animal." I mumbled as I fixed my hoodie and cap while I am making my way towards the dance floor.

Time to get that crazy ass out of here.

Hindi naman ako sinasaway ng mga nakakalat n'yang body guards sa paligid dahil suot ko ang hoodie ni Daddy na may logo n'ya sa may balikat. I don't know about their rules but it is enough for the others to know who I am.

"W-who are you?"

Goodness, baka sukahan na naman ako nito.

I can still remember our last encounter. At aaminin kong hindi ko pa rin s'ya napapatawad. Never. Masyado s'yang tanga.

"Move." I tilt my head to the side to motion the man in front of us to stop blocking our way. Agad naman itong umalis kaya inakay ko na palabas ang gagong si Zajei Loure. Buti na lamang at bayad na ang mga ininom n'ya dahil hindi ko alam kung saan ako kukuha ng pambayad kapag nagkataon.

I only had 200 bucks on my wallet.

"Hoy! Sino ka sabi?"

"Yuhoooo!"

"Pssst! Pogi!" Agad akong napaligon sakan'ya nang matapos n'ya ang sasabihin.

Pogi, amputa.

Naka-hoodie at cap lang ako naging lalake na agad ang tingin n'ya sa'kin. Mas puta pa s'ya sa putangina minsan.

Just kidding.

"Aww, I think I have a crush on you na. Ang gwapo mo. Do you know the Koreans? Parehas kayong may bangs." She giggled and wrapped her arms at my nape ng pansamantala akong tumigil dahil kinakapos ako ng hininga dahil sa bigat n'ya.

And what did she say? Koreans?

"Stupid." I mumbled while looking at her eyes.

Iilan na nga lang ang bangs ko tapos ikukumpara n'ya pa sa mga koryano. Porket wala s'yang bangs.

"Hey! Don't ignore me." She demanded but I stayed silent and look for her butler na best friend ni Dad. "Pogi!!!!"

"Argh! You're heavy." Pagrereklamo ko habang hinahawi ang ilang strand ng buhok ko na tumatabing sa aking mata. "Fix your posture. Mukha kang ano d'yan." I mutter as a matter of fact.

Nang mahanap ko ang sasakyan nila ay walang pasabi na iniwan ko s'ya sa butler n'ya at nagtungo sa sasakyan ko ilang metro ang layo sakanila. I watched how their car leave my sight at doon lamang kumurba ang isang ngiti sa labi ko.

Makakakain na ako ng strawberry crepe.

....

Since that night, I never got the chance to see her again. Nagtataka nga ako kung bakit s'ya pinapayagan ng grandparents n'ya na uminom pero noong nakausap ko si Rage, all my blabberings disappear.

According to him, Zj doesn't have a high alcohol tolerance but she keeps on drinking everytime she's feeling anxious. Mas gusto raw kasi ng babae na 'yon na kapag humiga s'ya, tulog agad. Zajei had a not so severe insomnia pero hirap pa rin s'yang matulog.

If I were her, no thanks. I never wished to be her 'no.

I keep on browsing on my phone while eating some popcorns. Nakapatong ang paa ko sa coffee table habang bukas ang tv at nakatambay ako sa sala. I am alone here in my mother's pad that's why the place is all mine.

"Breaking news: Business tycoon Louie Montero had a bloody encounter together with his family at New York, City. The case is already under investigation but everyone hinted that it is ambushed."

Agad kong nabitawan ang cellphone na hawak hawak ko at itinuon ang atensyon sa tv.

My goodness.

"A lot of people got into the incident primarily got wounded and some had critical cases. Reportedly, there is approximately 19 dead bodies at the----"

Oh, God, no.

Walang pagdadalawang-isip na dinampot ko ang car keys at lumabas ng unit. I pressed the ground floor at nakatiim ang bagang na hinanap ang sasakyan ko.

My father is there.

I immediately maneuver it to where my father is while I am tracking him. He thought me how to track him down just in case something happen. . . and this shit happened.

Mabilis ang pagpapatakbo ko sa sasakyan at hindi ko na napigilan ang pag-agos ng luha sa mga mata ko. I am freaking nervous. My father is personally after Zj's family earlier together with the others but I know my Dad. He won't let that gal got hurt and if she would, I'm sure na si Daddy muna ang masasaktan bago s'ya.

Her family knew my father as someone who will always be there for Zajei Loure that's why I know that she's safe---but how about my father?

"D-daddy. . ." My eyes filled with bloodshot after I saw my father at his car, gasping for air.

He's currently here in the green park which is not overpopulated. Sa totoo nga lang ay wala akong makitang ibang tao kung hindi ako at si Daddy.

"Sav," he called my name as he held his chest more.

May tama s'ya ng baril sa kaliwang dibdib at mayroon ding daplis sa tagiliran at binti.

He's in critical condition.

"I'll take y-you to the hospital. I'll call an ambulance---just wait, Dad. Hold on, okay?" Malakas man ang pagkalabog ng dibdib ko ay mas pinili kong maging kalmado dahilan para mapangiti ang tatay ko. Akmang tatawag ako ng ambulansya nang umiling ito at ibinaba ang kamay kong hawak hawak n'ya.

My hand filled with blood because of her blodded hands. He is smiling softly as he held my hand closer to him. Unti unting tumulo ang luha sa mga mata n'ya na ngayon ko lamang nakita because never in my life I saw him crying in front of me.

He is tough.

He's always been stronger.

Because he is my father.

And my father never failed me.

"D-don't, Sav."

But now, seeing him in this kind of situation makes all of my intelligence go away. I don't know what to do rather than to take him to the hospital and save him.

Not now.

Hindi ko kayang mawalan ng ama.

"Daddy, you need to go to the hospital. You need proper medication. . . P-please," my tears are continuously falling as he cupped my cheeks and gently wiped my tears but even though my eyesight are blurry, I can still see how he spit some blood. "I-i need you, Dad. We still need you."

"B-but I can't stay any longer, Saviel. Not anymore." He gave me a weak smile which caused my sobs.

"No. Y-you told me that you won't leave me not until I told you so. Dad, I can't live with it. I can't live without a father." Tumungo ako at bahagyang umiling habang patuloy sa paghagulhol.

He's just silently caressing my hair but I can feel his breathings becoming unstable.

"S-saviel, my daughter. . ." He stated as he lift my chin up. He gave me a comforting weak smile. "I l-love you." Once again, may lumabas na naman na dugo sa bibig n'ya na ikinaiwas ko ng tingin.

I can't bare to see how my father die in front of me.

The hospital is too far from here. It'll take 45 minutes or so before we got there.

"I love you, too, Dad."

"Let go of Daddy?" Malambing na tanong nito at ang mata n'yang walang kabuhay-buhay ay naging malambot at mapungay. I shook my head and hold his hands tighter.

"N-no. . ."

"A life without me is a life in reality, Saviel." He gently mumbled while we are staring at each other's eyes. "I can't protect you anymore. . . that's why I am hoping that you would apply all the things you've learned from me. I can't let you suffer from the pain the world could give. . . I can't let my daughter endure the cruelness of the reality." Isang ngiti ang kumawala sa aking mga labi at marahang hinaplos ang pisnge ni Daddy.

"Dad,"

"I saved Zajei---I did my job well so her father can protect his son; her brother Tyrant. . .so don't cry, my child, I saved lives, my d-death is worth it." He utter but my lips tremble in anticipation when he continues to spit a lot of blood.

"T-take care of your Mom and yourself. Daddy will always be watching after you." Huminga ako ng malalim at pilit ikinukubli ang mga hikbi sa pamamagitan ng pagkagat ko sa pang-ibabang labi. "Be c-careful, Savi. Look after Zj, too."

I nod my head at dumukwang upang halikan ang noo n'ya matapos kong makita ang pagpikit ng kaniyang mga mata.

"Let the force of the universe works to let me see you in the afterlife, my child. . ."

Tuluyang kumawala ang mga pinipigilan kong hikbi ng matapos ang ilang segundong katahimikan. Hindi ko na maramdaman pa ang paghinga ni Daddy at wala na rin ang kamay n'ya na kanina lang ay nakahawak pa sa akin.

He is now closing his eyes as I hold her face and kiss his forehead again.

He's right.

Let the force of the universe works for us to meet again.

....

I continue to stare at the nothingness as I played the latest luxurious sport car I got from my father.

A Ferrari.

After the ceremony of his burial earlier, my mother went up to my room and gave me this key. She says that my father bought this for my 22th birthday together with a house and lot in the Philippines.

My birthday happened yesterday and that's the first that I haven't got any greetings from him. Instead, I stayed beside his coffin all throughout the day. Yesterday was his last day of burial at kanina nga ay inilibing na s'ya.

It's painful. But instead of crying my heart out, I prefer to stay silent and lock myself here in his work room. I don't have any guts to cry to. Hindi ko kaya dahil pakiramdam ko ay hindi na ako makakatahan pa kapag nag-umpisa muling tumulo ang luha sa aking mga mata.

My fath

[Content truncated due to length]

Chapter 49

Saviel's POV

How many years had passed? It's been three? Four? Yeah, four.

A lot of things happened yet I am still confuse about something.

Bakit parang pinanganak na hayop si Zajei Loure sa loob ng isang tao? Isa s'yang hayop na walang ibang ginawa kung hindi ang gawing miserable ang buhay ko.

My goodness.

"I wanna go to my hottie doctor." She pouted habang hila hila ko ang buhok n'ya at patuloy na naglalakad patungong parking lot.

Still the same getaway, I am wearing a black hoodie, cap and a mask. It's been my routine everytime she's visiting New York since she move out after she finished her senior days.

After her graduation which I came, secretly. I haven't got the chance to see her again. The last time I checked, she went to the Philippines and study there. I thought she's gonna pursue her dream which is taking a pre-law course but the moment I heard the tea, my brow arch.

She took Bachelor of Science in Architecture. I don't know that she's into arts and designing dahil noong nakikita ko pa s'ya at si Reagan dito sa NYC, Rage always told me that this dimwit wants to be a lawyer.

Many things have changed most especially to this animal gal. Kung noong nakalipas na taon ay mukha s'yang dyosang hayop, ngayon, pwede na s'yang matawag na tao kahit papaano.

Kidding.

Literally, Zajei's really had the looks. After seeing her in the airport earlier when I decided to see her in my own way, I literally blinked multiple times because she's oozing with sex appeal.

And add the fact that she also became taller. Back then, I am more or less three inches taller but now, we already have the same height. Mas nagmature din s'ya pero yung ugali, still lingering the immaturity and playfulness most of the time.

"Hey! Why the hell are you dragging me?! I gotta go to my boyfriend----aray ko! Jusko!" She touched her poor white blonde hair with few highlights when I pulled it a little hard. "Bakit ka ba nananabunot? Wala ka bang sariling buhok?!" Singhal n'ya pero ngumisi lamang ako at pinitik ang kaniyang ilong.

She never changed her attitude.

Still the same naive yet smart ass.

Lasinggero pa din.

"Why aren't you speaking?! Are you dumb?!" She hissed again but this time, I rolled my eyes and pull her to enter my car.

I locked her at the passenger seat as I enter the driver side and put our seatbelt on. Para akong may alagang bata sa special child na 'to.

**Burp----* before she finish burping, I immediately put a plastic and place it on both of her ears.*

Nagmukha tuloy s'yang tanga na may plastic bag sa mukha. I smirk and start the engine of my car to lead the nowhere.

When Zajei burp when she's heavily drunk, you should be aware dahil asahan mong susuka s'ya.

"Where are you taking me?! Baka magalit na yung boyfriend ko---"

"Shut the fvck up! You don't have a boyfriend." I rolled my eyes on her because what she's stating makes me piss.

Bwisit talagang babae 'to. She never failed to make me grumpy. Her presence is enough for me to feel the unusual.

"I'll have it anytime soon. Nakailang boyfriend na kaya ako and I am thinking if I can make Kaios one pagbalik ko sa Manila." I take a quick glance on her at nakitang nakapikit ito. I was about to rebut when my eyes flickered because she started vomiting.

Ang dugyot.

I stop my car at the side of the dark road saka ako lumabas at inalalayan si Zj. Dito ko lang s'ya laging dinadala tuwing nalalasing s'ya at pumupunta dito sa NY. Kapag andito s'ya, andito rin ako. I only left California when she's around the area.

I hate to admit that I am always looking for Zajei's presence even if she didn't know a single thing to me. Ilang taon ko na s'yang kilala, sinusundan at binabantayan but never in her life that she remember who I am. I don't know. This is not the right time for that. I don't feel like she needs to know me when she have her sanity kaya naman nagpapakita lang ako sakan'ya kapag sobrang lasing na s'ya dahil alam ko na paggising n'ya kinabukasan, she won't remember who I am.

Isn't it creepy? Me, being one of her stalker because I want to protect her like what my father used to do? I know that if my father is still alive, he would still look after this lady because I know how much he care for her.

No one knows that I am always looking after her except Lia. She is my best friend kaya malaki ang tiwala ko sakan'ya to the point that I let her went to the Philippines and see Zj for me.

Zajei's safety is my priority.

I may be her number one basher but never in my dreams I wish that her life would be at stake. There's no way I let her be in danger. Because before her enemy even make a move, I always make sure that I am three steps ahead. I am now a licensed architect but I can't let go being Zj's unknown body guard. I felt like there's something off kung hindi ko s'ya mamomonitor sa loob ng isang araw.

And I can see the improvement, I must say that. Dahil sa ginagawa ko, I can surely assure myself that she's doing fine. Talagang matigas lang ang ulo n'ya at mahilig s'yang lumabas sa gabi kahit nag-iisa pero nakakauwi naman s'ya ng maayos. Isa pang problema sakan'ya ay simula noong umuwi s'ya sa Pilipinas, unti unti n'yang pinaalis ang mga body guards n'ya. I know what she did because her head

butler is reporting everything to me. Gaya nga ng sinabi ko noon, her butler is my father's best friend that's why he trust me. Alam n'ya rin na ako ang nagpatuloy sa naiwang trabaho ni Daddy kaya maluwag sa loob n'ya na ibigay lahat ng impormasyon na kailangan ko tungkol kay Zajei.

Every little details, I wanna get all of it. That's why I know every shit she's doing. From being playgirl to being one of the most intelligent and stubborn architecture student on their university.

"Nilalamig ka ba?" I asked while I am folding my arms at my chest. She nod her head silently while looking the view in front of her.

"Painit tayo."

"H-huh?" Utal na tanong nito na mahina kong ikinatawa. I walked towards her back before I place my hands around her waist, back hugging her.

I suddenly missed this animal.

"Who are you?" She mumbled as she placed her hands on top of mine.

I remain quiet and compose and just disregard her question as if I didn't hear anything na kaniyang ikinabuntong hininga. I can't help not to smirk and buried my face at her nape.

Pang-ilang tanong na n'ya ba 'yan sa'kin? Sa tuwing nagkikita kami dahil nalalasing s'ya, that's always the question she's asking. Walang palya ang pagtatanong n'ya pero kahit isang beses ay hindi ko s'ya sinagot.

She doesn't need to know me just to know that there's someone who's looking after her; someone who wants to make sure she's doing fine and not hurt. I am always that someone and will never got tired of being one.

I love seeking for her, anyway.

"Palagi mo nalang akong sinusundan kapag nasa New York ako. Tell me, who are you? I may not remember your face when I wake up tomorrow but your images remains on me. It lingers on my mind but it's always blurry." She whispered like a hush while she's brushing her fingers on my hands.

So, she really wants to know who I am. Unfortunately, I can't give her that. Not now but maybe soon.

"Hoy magsalita ka naman!" I compose myself and heaved a deep breath dahil sa malakas na pagkalabog ng puso ko. Dang this brat. She's giving me this feeling again.

"Matapos mo akong hilahin kanina hindi mo ako kakausapin? How dare you to do this to me?!" I scoffed and bit her exposed nape.

"Shut up. . . and don't dare to shout at me again." I utter using my bedroom voice that made her silent and stiff.

"Ang sexy ng voice mo."

I'm sexier than my voice.

I rolled my eyes as I pulled away from her. I fixed myself before she even looked at me and flashes a

soft smile.

I know all of her smiles. Alam ko kapag malungkot s'ya, masaya o may gustong isang bagay. I also know if her smiles are genuine or it is look one but a fake. That's how much I knew her pero kahit gaano ko pa s'ya kakilala, I never know what's running inside her mind.

Kung noon hirap na hirap akong basahin ang emotion sa mukha n'ya, ngayon naman ay mas hirap akong hulaan ang iniisip n'ya.

My father is right. She's a warrior with a soft heart.

Pero hindi pa rin magbabago na isa s'yang animal para sa'kin.

Ilang beses na n'ya akong ninakawan ng halik tuwing sa nalalasing s'ya. Funny thing is, she don't consider me as her first kiss. She doesn't even remember it and I fvcking hate that.

"Aalis kana?" I nod. "When will I see you again?" I shrugged my shoulders off kasabay ng paghawak ko sa kamay n'ya na akmang hahawakan ang mukha ko.

"Maglalasing nalang ulit ako bukas para makita ulit kita." She let out a small chuckle na ikinailing ko bago tumingin sa oras.

It's getting late.

Shan might need me now dahil nasa New York din naman sila ngayon kasama ang grandparents n'ya.

"I need to go." She nod her head and turn her back on me but I clearly saw how her eyes filled with misery.

"See you around." She stated bago ako tuluyang maglakad pabalik sa kotse ko at umalis sa lugar na 'yon.

I send her location at her butler to fetch where she is. Hinintay ko muna na dumating ang susundo sakan'ya bago ako tuluyang bumalik sa bahay nina Seth dito sa NY.

"Sevrix," I smiled after I saw my daughter sleeping so peacefully while hugging her human size teddy bear.

That teddy bear was Rixaen's. My cousin bought it the last time she went on shopping with me dahil para daw 'yon sa anak n'ya.

I brushed my thoughts away to ease the pain I'm feeling. Nagtungo ako sa banyo at mabilis lang na naligo dahil inaantok na rin ako.

I'm with Zj the whole day at dahil nga kasama n'ya ang pinsan n'yang si Yuki, naglibot pa sila sa NYC bago mag-bar hopping.

I'm so tired. . . but contented.

...

"Where are you going?" Nakakunot ang noo na tanong ni Seth nang makitang lumabas ako ng aking

kwarto. He just went out of Shan's room because he sleep beside her.

I checked my wrist watch.

"I'll see Zajei."

"Ulit?" He chuckled. "Balita ko uuwi na ang batang 'yon mamayang gabi, ah. Hindi ba matiis, Sav?"

I rolled my eyes on him. "Damn you, Seth. Damn you." I firmly said before leaving him behind.

I immediately went up to my bigbike and drive where Zajei is. She's in the cemetery to visit her grandparents I guess?

When I finally arrive, I stayed a lot more far than the usual because there's her bodyguards roaming around. I don't know how long I've been standing at the other side, laying my back against the tree behind me while waiting for her to get out.

Halos maggagabi na nang makalabas s'ya at pagewang-gewang pa. One of her guard immediately come to help her that made my brow arch.

Who the hell is she?

My brows furrowed when she wrapped her arms around Zajei's waist. She's not familiar to me. Ilang taon na akong nagmamanman pero ngayon ko lamang s'ya nakita.

Damn it.

"You can go. I'll stay here." Zj utter with her serious voice that brings chills on me.

She looks mad now, eh?

"But Miss Zajei---"

"I said go. Cancel my flight for tonight. Bukas nalang ako ng umaga uuwi." Malamig na untag n'ya bago talikuran lahat ng guards.

She went back in her grandparents mausoleum. Umiiling na nagpakita ang butler n'ya at nag-utos na iwan na muna s'yang mag-isa. He probably know that I'm here because he won't order his men if he's not.

I grinned.

When they left, I picked up my phone and call him. It just took a single ring before he answered.

[What's with the call, child of Iñigo?] He asked with his stern voice.

"Fire her."

[Huh? Who?] He cluelessly asked.

"That woman from earlier. Fire her. I don't wanna see her with Zj again." I sternly utter before rolling my eyes.

[James you know that I can't do that. Firing my men isn't that easy---]

"Then just put her back to the tower." Putol ko sakan'ya pertaining to the headquarters na tanging nagbabantay thru screens.

I heard his sighs. [You're really his daughter. Bossy as always.] I can't help but smirk because I know that he'll do what I said. [Consider it done. You won't see her walking around her again.]

"Thanks." Simpleng untag ko bago ibaba ang tawag at pumunta sa kung nasaan ang animal na 'yon.

I stopped walking when I heard someone's sobs.

"I-i missed you," she cried. "I don't know where I belong, Lolo. I don't know where to run. They told me that I'm still their daughter but why can't I feel it? I felt like I'm an outsider to our own house."

I hold one of the railings and keep on listening to her.

"I just wanna rest, too." She mumbled under her breath with her hoarse voice. "Napapagod na rin po akong intindihin sila."

My heart skip a beat upon hearing her statements but I didn't move even an inch. Her issue about her parents is still the reason why she's crying.

"Mommy is happy with her new family as well as Daddy. . .and I just don't know what am I gonna do everytime we're inside one room. . .i-i was being haunted of my past."

My breath hitch.

"I can't move forward, Lolo, Lola. Even if I want to start anew with them, I still can't. I can still remember the things I've done just to recover to their sudden divorce and how they left me alone---I am still having a nightmares and sleepless nights because of that." Pagsusumbong n'ya and by now I can know say that she's drunk. "Gusto ko nalang gumawa ng pamilya ko pero natatakot po ako. What if my marriage became a failed one too? I don't want my child to suffer because I've been here, too."

She chuckled that made me glance at her.

"I don't know where I belong."

"To me." I utter unconsciously as I walk towards her. "If you don't know where you belong then just think of me. . .you belong to my life---my heart."

Namumungay ang mga matang binalingan n'ya ako ng tingin hanggang sa umupo ako sakan'yang tabi at itinabi ang ilang alak na nasa sahig.

"Who are you?" Tanong n'ya.

I grin. Here we go again with that question.

Instead of answering, I just hold the side of her head and let her lean on me---on my shoulder to be specific. Nang maipatong n'ya ang kan'yang ulo sa balikat ko ay prenteng isinandal ko rin ang sa'kin sakan'ya.

"What can I do to make you feel at ease?"

I heard her hum as I felt how she move her right hand. She lift it and drunkly hold my right cheek without looking at me.

Mabilis na hinuli ko ang kan'yang kamay bago pa man ito bumaba sa aking leeg.

Zj and her naughty hands.

I intertwine it with mine that made her breath hitch. There's a sudden connection and electricity that runs through my spine when our hands interlocked but I just shrugged it off.

"Can you stay with me for a while? I just need someone now." Parang isang batang tanong n'ya.

"Hmm," I softly hummed.

"Will you?"

Mabilis na natahimik ako at tumikhim. I closed my eyes and feel how the warmth of her hand against mine put my body at ease and calm my mind and system down.

She and Shan is the reason of my sanity but also the exact whys for me to plead insanity.

I didn't notice that I'm already smiling underneath my mask if she didn't move and pierce her deep blue green eyes on mine.

My babies.

I closed my eyes and nodded.

"I'll stay," I whispered against her ear as I gently massage her hand. "Always."

"You don't know me. How can you say that?" She asked in disbelief but I just shrugged.

"I said it because I can. . .but now, can't I just be with you? Sa'kin ka nalang muna ngayon."

I don't know how many times she blinked but I really find it adorable. I kept my smiles lowkey but my eyes are betraying me because I can feel how it fell into a crescent moon like.

"What do you mean?" She asked innocently.

I stood up and offered my hand. She instantly accept it and even intertwine it together that made me shook my head.

Geez, I'm gonna go crazy because of this brat.

"Aangkas ka?" Nanghahamong tanong ko because she's just staring at my motorbike.

A playful smirk form on her lips before glancing at me. "Can I be the one to drive it?"

Upon seeing how excited she is, I almost forgot that I don't like someone riding my vehicles but it's her so I don't have anything to say anymore.

"Sure."

"Can I drive you too then?" Ngiti n'ya pa kahit na namumugto ang mga mata.

I throw my head at her side and lean forward to corner her in between my arms. I gently put my face on the crook of her neck until I've decided to whisper on her ear, "Wanna ride me?"

"Will you let me?" She fired back.

I teasingly smirk as I shook my head. "By any means, baby."

Her breath hitches when I seductively ran my fingers through her arm. I even bite my lower lip even if she can't see it because of the mask I'm wearing.

I see her gulp.

"Gonna give it to you." She winked before climbing up to my motorbike. Mabilis na sumunod ako sakan'ya at hindi na sana mag-aablang yumakap sakan'yang bewang nang hawakan n'ya ang aking mga kamay at iniyakap dito.

I catches my breath. Goodness fvck.

"Ride me later, babe." She flirtatiously mumbled that made me rolled my eyes.

When she started driving to nowhere, I playfully slides my hands inside her shirt that made her driving unsteady. I mentally chuckled when she stop the bike at the side road and glance at me.

Halatang lasing na lasing s'ya sa pamumula palang ng kan'yang mukha.

"Ghad. Mababangga tayo sa ginagawa mo." Reklamo n'ya na tuluyan kong ikinatawa. "Shh! You can seduce me later. Just let me drive first."

"You can drive me first." I flirted back but she just pout her lips.

"Not here." Pagsakay n'ya pa na ikinataas ng kilay ko.

I went down of the motorbike and told her to adjust para makapagpalit kami ng pwestong dalawa. I trust her even if she's drunk but not now. Mukhang wala s'ya sa katinuan magmaneho dahil sa sobrang kalasingan n'ya.

"Zajei!" Malakas na sigaw ko ng gawin din n'ya ang ginawa ko kanina but she didn't slides her hands inside my shirt. It's still above my cloth but it went up than what I did! It almost reach my chest.

Fvck.

"Sorry. Tumaas eh." Tawa n'ya na ikinairap ko lang.

I brought us to the bridge we last met saka ko s'ya inalalayang bumaba.

Namumungay ang mga matang ngumiti s'ya at humilig sa railings kaya tumabi ako at prenteng pinanood lang din ang kalmadong lawa sa ibaba. The moon is also here, stars are out, just like the night we first kissed.

I hate how the sky reminds me of that night every single time that I'm with her. Mabibilang lang ang mga gabi na mayroong mga bituin kapag nakakasama n'ya 'ko.

I shake my head.

She hits the stars using her arrow and bow making it appear in the sky everytime we collide under the safe skies.

Moon, and stars.

I both admire it but being with her under the night sky will always be my first preference.

"Hmm?" I softly hummed when I felt how her arms encircled my waist.

Malambing na ipinatong niya ang kan'yang baba sa aking balikat at prenteng ngumiti.

"It's hard to have a broken family." She whispered.

"Have a whole one with me."

She stared at me with amusement in her eyes as her lips curve into a sweet one. A heartmelting smile formed on her luscious lips while she's staring back at me.

"Marry me then." She mumbled against the skin of my neck since she gently place her lips on it.

I closed my eyes. "Soon. I will do it soon."

I can feel how she chuckled, maybe she's thinking that I'm just fooling around but nah. That's not my cup of tea.

"What if you can't marry me soon?"

I snort. "You better hide your ass, Montero."

"Why?" She chuckled.

"Fvck you. Don't laugh at me!" Iritadong hinampas ko ang kan'yang kamay na nakayakap sa akin dahil tawang-tawa na s'ya.

Damn this idiot.

Nang matahimik s'ya ay mas niyakap n'ya nalang ako mula sa likod. I can feel her heavy breaths and I know that she's now thinking about her parents.

When she's being silent out of a sudden, it's sure that she's thinking about her issues in life or just thinking about goofy stuffs to do.

"I need to go back to the Philippines tomorrow." She whispered again but this time, she's brushing her nose at my neck.

I let out heavy sighs to control the sounds that's tryna get out of my lips because of her actions.

Damn. My neck is my weakness.

"How can you marry me if I'm in the Philippines and you're here in New York?" Nanunubok na tanong n'ya pero mahigpit na hinawakan ko lamang ang kan'yang palapulsuhan nang mag-umpisa s'yang patakan ng magagaang halik ang aking leeg.

"S-shit," I cursed.

"I'll hunt you down, dummy." Tiim bagang na sambit ko at matamang nakapikit. "You'll end up with me."

"How sure are you?"

"Sure as hell to the point that you'll be the one to offer me a marriage." I snickered and gently touch her hand but ended up intertwining it.

I really love her hands.

"Hmm, let's see." She shrugged and just continue to kiss one particular spot of my neck.

I didn't make any protest. I just let her do what she wants to do.

"Inaantok ako." She drunkly utter and was about to remove her hands off of me when I hold it. "I wanna sleep."

Malalim na huminga ako at hinarap s'ya. Ilang minuto rin kaming magkaharap hanggang sa hilahin ko s'ya sa isang side ng tulay at saka ako umupo. I gently tap my lap when she's just standing few feet away and staring at me.

I motioned her to come and lay down. Hindi naman kasi madumi eh. This is also not overpopulated because this one is too far from the people.

Maybe out of reach from the others.

"Tayo ka muna." Utos n'ya na ikinataas ng kilay ko pero ginawa ko rin naman. Mabilis na hinubad niya ang suot n'yang coat, leaving her with her sweater.

Mabilis na inilatag niya iyong coat sa sahig na inuupuan ko kanina saka n'ya ako iginiya paupo. I stare at her in awe, "You don't have to do that. It's winter. You might catch some cold."

Instead of answering, she just smile at me and lay down. Her head was placed on my lap with her eyes shutly closed.

Matamang pinapanood ko lang s'ya na nakaunan sa aking kandungan hanggang sa nag-umpisa akong pasadahan ng daliri ang mga buhok n'ya.

I can see how her facial muscles calm down when I start doing it. Unti-unting kumurba sa isang ngiti ang mga labi n'ya na ikinapungay ng aking mga mata.

Zajei.

Zajei Loure.

"This is our last night but it's late
And I'm trying not to sleep
'Cause I know, when I wake, I will have to slip away" I sang.

I always admire the moonlight but with her deep blue green eyes that can be compared to a bright ocean under the lights of the beaming sunlight, God, I would like yo spend the whole daybreak staring at those pairs.

She's my favorite scenery during night and definitely the best reason to spend my daylight.

"And when the daylight comes I'll have to go
But tonight I'm gonna hold you so close
'Cause in the daylight we'll be on our own
But tonight I need to hold you so close"

A sly smile curve into my lips upon remembering what she just said earlier.

She's going to leave again.

Maiiwan na naman ako.

Aalis na naman s'ya.

Pero mauuna akong umalis ng hindi n'ya makikita at maaalala.

I closed my eyes and look up. I continue humming the song until I find the courage to stare at her again.

Malalalim na ang kan'yang paghinga at alam kong tulog na s'ya. Marahang pinasadahan ko ng aking daliri ang makinis n'yang mukha hanggang sa hindi ko na namalayan ang mga luha ko na nagbabadyang tumulo.

"Here I am staring
At your perfection
In my arms, so beautiful" I softly sang while tracing her lovely face that I will never get tired of even if I stare at it through the whole day.

"The sky is getting bright,
The stars are burning out
Somebody slow it down"

It's indeed that the time is really getting fast when you're enjoying it. I didn't even notice that the morning is about to come if I didn't see how different colors start enveloping the sky.

"This is way too hard, 'cause I know
When the sun comes up I will leave
This is my last glance that will soon be a memory"

If I can only stay with her, I gladly would. If I just had the right courage to show myself when she's not drunk then I surely will.

It's been years but I can't still hold her during the day.

"And when the daylight comes I'll have to go
But tonight I'm gonna hold you so close
'Cause in the daylight we'll be on our own
But tonight I need to hold you so close" this time, I sang those lines like a hush while caressing her face.

God. She's so beautiful.

I swallowed hard when my wrist watch echoed reminding me that it's about the sun to rise.

I sighed.

I need to leave her again and let her drunk self remove me from her memory.

Nakapikit na huminga ako ng malalim bago ibaba ang mask na suot ko at saka humilig palapit sakan'ya.

When our lips touches, my tears streams down.

"I'll stay with you. . .through everything, with the odds and pains, I'll always be with you." I mumbled after pecking her lips.

"You have me---you will always have me at your back, Zajei Loure."

Until again.

I'll see her in my arms again.

...

[Saviel, punyeta kang babae ka! Hindot! Umuwi-uwi kana dito sa Pilipinas dahil kapag hindi ako nakatiis, kakaladkarin kita papunta rito!]

Ibinaba ko ang hawak hawak kong lapis habang nakangiwi dahil sa tinis ng boses ni Lia.

I don't know how many curses she said because I felt like she's rapping. Gigil na gigil ang babae.

"Lia---"

[Tangina mo, James! Nabubwisit na ako sa mga estudyante dito na walang ibang ginawa kung hindi ang bwisitin ang buhay ko! Umuwi kana naman, jusko. Yung bebe Zj mo shota na si Kaios---]

"Stop right there, Aragon. Pardon?" I cleared my throat and face the floor to ceiling glass windows here in my office.

Rinig na rinig ko ang sunod sunod na pagmumura n'ya pero wala na doon ang atensyon ko. I am more eager to know her tea to spill.

[Si Zajei at si Kaios, yung stalker n'ya na papi. Sila na, kumare." I heard her small giggles but I just snort and form my knuckles into a fist. "The issue is like a bomb in the university because the moment it got posted, usap-usapan na agad. Grabe, bagay na bagay sila---]

"Punyeta ka---"

[Pucha naman Saviel! Magpuputulan nalang ba tayo rito? Hindi mo na ako pinatapos sa mga sinasabi ko! May lawit ba ako para putulin mo, ha?!] Iritadong singhal nito sa kabilang linya pero hindi na ako nag-abala pang sumagot at pinatay nalang ang tawag.

My lips are trembling as I open my private personal laptop to check Zj's whereabouts but I immediately regret it the moment I saw her kissing that fvcker asshole.

Parehas silang hayop.

[Hello? Saviel?] I grinned and massage my temple kasabay ng pagpikit at pagsandal ko sa aking upuan.

"Architect Montero," I called as a sign of respect before I clenched my jaw. "Any available position in the university?"

I have a licensed in teaching but I never used it. . . yet. I intentionally have one because it is part of my plan. Having her near me would be a lot better dahil mas mababantayan ko s'ya.

I heard his manly chuckles. [You called in the wrong time, Architect Sav. The university staff isn't hiring as of now but if we'll need something in the future, I'll call you immediately. Are you interested?] Kinagat ko ang aking ibabang labi bago mariing pumikit.

"Yes, Sir." Desididong ani ko.

I guess, it's time to visit that country. I need to make my move closer than I thought I would. I'll stay there for the meantime while waiting for the job in the university.

It's time to have that animal brat and make her realize that the guy she's with isn't worth her time.

Not as worth it as I am.

....

"Mommy, you'll live here na po?" Shan asked while she's looking around the house. I smiled before ruffling her hair.

"Yes, baby."

This is the house that my father asked to built as a birthday present for me. This is also the last gift he gave before he passed away.

'Til now, I'm still not used to the fact that I can no longer be with my parents.

"This looks. . . amazing." She said habang malawak ang ngiti at mariing pinagmamasdan ang kabuuan ng bahay.

This is the house I would use as I stay here in the Philippines. This is located in Zioure and was designed by Vauh Montero.

My daughter's right, this pad is extravagantly amazing.

Parehas kaming napatingin ni Shan sa may pintuan ng may marinig kaming busina. Agad akong tumayo at hinawakan ang kamay n'ya.

"I guess, your father are here." I stated kaya wala sa sariling napasimangot ito.

"I still want to stay here, Mommy."

"You'll stay here next weekend. For now, enjoy the day with your father, hm?" I softly utter because as much as I want to be with her, I can't. I need to attend a meeting with the Ramirez's.

Ilang minuto lang nagtagal si Seth dito dahil nagmamadali rin s'yang umalis. May date daw s'ya at ang jowa n'ya together with Shan kaya dali dali ang lalake.

"Good afternoon, Mrs. Ramirez." I greeted after I entered her office here in their mansion. I offered a hand shake which she gladly accept.

"Good afternoon, Architect Acozta. Have a seat." She motioned the chair in front of her desk while smiling at me. I gave her a small smile before taking a seat. "Anything you want?"

"A water would do, Ma'am."

She nod and asked someone for it habang nagsisimula na s'yang makipag-usap sa akin about the work she want to offer.

Nasabi rin n'ya na hindi raw makakahabol ang kaniyang asawa dahil he's currently out of the country. I didn't ask why because first of all, it's not my business to mind.

"I want you to design my daughter's house." Saad n'ya habang malawak ang ngiti.

Agad kumunot ang aking noo bago s'ya tingnan ng mariin. I am calculating if she's just fooling me or what. But no, all I can see on her eyes was a mother's love and dream for her child.

Really, Zajei had some of her traits but she doesn't looks like her the way she looks like at her father.

"I'm serious, Architect." She let out a soft chuckled before placing a folder in front of me. "3 million. Just design her house. . . alone."

I was in awe at her offer but I remain calm and compose. I may look like I am not shock at her offer but damn. Their financial capabilities are not a joke.

"3 million?" I repeated na ikinatango n'ya. "That's way too big for the work you're offering, Ma'am."

I mean it's not that big. I was working in California and other states in America. The amount is just enough but I don't think I can accept it.

I can design her house without any payment. I can do it for free because it's for her anyway.

Hindi ko naman kailangan ng pera nila.

"Well, Kuya Vauh personally recommend you and you're also the head architect in our architecture firm in California, right?" I nodded. "And Architect Acozta, we are not offering a job for nothing. We want the best out of the best because this is for our oldest daughter."

I shook my head in disbelief bago tingnan ang folder na inilahad n'ya sa harapan ko. It's not that I am interested in the job. . . It's just that, I don't think I can accept the offer because honestly, I don't know if I

can handle this. Of all the work I've done, this one gave me pressure just by knowing that it is for Zajei.

"Sorry. Am I late?" A tall handsome man stood in front of the door after Doc. Zeah pressed the intercom. Right now, I can tell that Zajei's lucky having her parents genes. I mean, their features are too good to be true.

"Yes, Louie." Mrs. Ramirez rolled her eyes and asked Mr. Montero to sat in front of me where a vacant chair is located at.

Chapter 50

Trigger warning and sexual content.

\\\\\~\\\\\

Saviel's POV

"I need to keep Zj safe. . . In return of my cousin's safety and sanity. Mababaliw si Kaios kapag nawala si Zj, Prof. Makakapatay s'ya." Mariin s'yang pumikit at ikinuyom ang kamao.

"My friend, he is the one you're finding. He's the one you want to know. He is the heir of that bullshit organization. . . and he want Zj dead." Shock was all written in my face---well, all of us are most especially me and Lia. Iyong kambal naman ay naguguluhan pero tila alam nila kung ano ang tinutukoy ni Ice.

"Teka---pucha, si Wave ang taga-pagmana noong organization na pumatay sa grandparents ni Zj?!!!" Hindi makapaniwalang tanong ni Phineas na agad siniko ng kakambal n'ya.

Fair to his reaction, wala mang banggiting pangalan si Ice ay mahahalata na agad kung sino ang tinutukoy niya dahil sa iisa lang naman ang kilala namin.

"Shut up, will you? Baka mamaya biglang sumulpot d'yan si Zj." Saway ni Ferb na bahagyang ikinangisi ni Lia.

She likes it more when Ferb is being snob and arrogant. Nat'turn on daw s'ya.

Malibog.

"Continue." I utter to cut their discussion.

"Kaios is Wave ex---"

"Tangina, bakla yung dalawa?!!" Phineas interrupted which made my eyes closed as I clenched my fist and jaw. "Paano nangyari 'yon eh mahal na mahal ni Kaios si Zj?!!"

Darn.

Nang balingan ko s'ya ng masasamang tingin ay nakita kong tinatakpan na ni Ferb ang bibig ng kaniyang kakambal.

So nosy.

When my gaze turn back to Ice, I nod at him. "Let me finish first before you say something." He warn. Marahil ay nabwisit s'ya sa ginawa ni Phineas kanina.

"Kaios is Wave's ex as what I've said. Wave is obsessed with my cousin. . . They didn't just had a past, they were best friends before I came. Magkababata kaming tatlo pero mas close talaga si Kai at Wave. Hindi rin namin alam noon na si Lolo Cruise ang founder ng XIV because Wave doesn't bother to tell it even if we were so close to him." He swallow hard before he looked away. "Wave's parents disowned him after they knew that he is gay. They leave him behind with his grandfather and since then, Wave got

diagnosed with Intermittent explosive disorder (IED). He can't be mad. He can even kill someone when he became one kaya---kaya hangga't maari ay hindi s'ya pwedeng galitin."

"He's a psycho." I commented in silent which he definitely hear.

"He is. Because as time passes by, the simple IED turned into antisocial personality disorder (ASPD)." He gave me a subtle smile bago inilagay ang dalawang kamay sa bulsa n'ya. "Even if he love my cousin, kaya n'yang patayin si Kaios. The more he gets mad, the more he gets abusive. He would definitely kill someone to ease his anger and replace it with fun by seeing blood running on his palms."

I felt how my body shiver at what he said. I knew it. My hunch is right. One of the three of 'em wants Zj to get hurt nor dead.

And clearly, Wave the bulldog is the mastermind.

"He became psychopath. Noong namatay si Lolo Cruise, kakabreak lang nila ni Kaios noon. He was so broken. He only got nothing but himself and I,. . . I can't leave him like that. And Wave being Wave, he did everything para hindi mawala si Kaios sakan'ya. He chained him at their organization by black mailing our family. He is that powerful to make us all suffer under his reign. Dahil kung hindi susunod si Kaios sa gusto niya, he would kill all of us." He heaved a sigh before clenching his fist.

"And about your mother and Zajei's grandparents death? He is the one behind that. He's also the reason why his grandfather ordered a lot of men to ambush your girlfriend's family. It was all his request because he want to get rid of Zajei." He heaved a deep sigh as his shoulders start to quiver. "But his grandfather got shot---he got killed. . .kaya bilang apo ni Lolo Cruise, everyone in their organization does everything he said and one of it is to kill Atty. Aviela James and the two great Corten's."

I balled my fist as I squeeze my eyes shot to control my anger and temper.

"He was the one who tortured your mother and Zajei's grandparents. He was the one who carved their surname at their skin---isa s'ya sa pumatay sakanila dahil kayong lahat lalo na si Zajei ang sinisi n'ya sa pagkawala ng Lolo Cruise n'ya." He added more but I just take a deep breath and bit the inside of my lips.

"Wave is my best friend. You can call him psycho, obsess, bastard or what but it won't change the fact that he is not born with that attitude. . . Actually, his personality right now is the exact opposite of his attitude before. Noon, he was so soft and fragile. He can't even kill a single fly but now, he changed a lot. Mainly it's because of his parents who didn't even became one on him. Tanging ang gusto lang ng mga magulang niya ang dapat masunod dahil kung hindi sila susundin ng anak nila, they will torture him." I closed my eyes and look away from him. "One time, Wave failed one of our subject in class. Akala namin okay lang siya pero nakita nalang namin ang puro sugat at hampas ng latigo sa likod niya. May iba pang paso sa tiyan at dibdib pero ni isang beses ay hindi nagreklamo si Wave. He's just letting his parents do what they want thinking that someday, his parents would accept him as their child but no. When his parents knew that he is in a relationship with Kai, they tortured him to death hanggang sa iniwan nalang nila basta ang anak nila kay Lolo Cruise and vanished like thin air. Mula noon ay hindi na namin sila nabalitaan hanggang sa nangyari ang pagkamatay ni Lolo Cruise. They showed up but they put all the blames on their son until Wave can't contain it anymore. . ."

Automatikong tumaas ang kilay ko at mahinang napasinghap dahil sa aking napagtanto.

"He--"

"Yes." He met Lia's gaze who spoke earlier bago ngumiti ng mapakla. "He is the one who killed his parents using his bare hands dahil hindi na niya kinaya pa ang mga nangyayari. Matapos ilibing ang Lolo niya, tila nawala siya sa sarili hanggang sa nakita nalang ang bangkay ng mga magulang niya sa mismong mansion ng mga Xiv and Wave is nowhere to be found anymore."

Wala sa sariling napakagat ako sa ibabang labi ng may maalala akong scenario ilang taon na ang nakakalipas.

I cursed in silence before gritting my teeth.

"Si Wave---he is Railwavn Xiv?" Nagtatangis ang bagang na tanong ko na tinanguan ni Ice.

Lihim muli akong napamura bago ko ikinuyom ang aking kamao. My breathings are unsteady and fast.

That is the name my father's trying to find. He got few background about Xiv's hierarchy but he never got to know who is the next heir. But after he passed away, I checked the folders and files he left until I saw a piece of paper with that name written in it.

Damn it.

Si Wave lang pala ang lalakeng hinahanap ko to completely end this things up.

"Railwavn Xiv is his real name pero matapos siyang itakwil ng magulang niya, he never use it again. Instead, he use Wave which is his nickname given by Kaios itself."

"How did you know all of these, Ice?" Nananantyang tanong ni Ferb na sinegundahan ng kakambal niya.

Ice let out a sigh before tilting his head to the side. "How did I know?" He chuckled. "I was there when he got broken to Kaios. I was there when he started to get his sickness and start planning Zj's death. I was also there when the XIV had fallen and. . . I was there, standing admist the dark, witnessing how he murdered his own parents." He answered with any hint of emotion.

Isang makahulugang ngisi ang ipinaskil niya bago tumungo at nag-umpisang yumugyog ang balikat.

He is crying.

"I have seen it all. I was always there to see how he tortured everyone he want until he reached his own satisfaction. . .Dahil kung aalis ako at iiwan ko rin siya? Heck, Wave wouldn't have anyone with him anymore. Ako nalang ang pinagkakatiwalaan niya sa lahat ng plano niya. He told me everything he want to do and that includes his plan in killing Zajei in front of Kaios." Pinunasan niya ang kaniyang luha bago mahinang umiling. "He is my friend. . . a lost one. He's been good to the world before everything ruined him. Just how ironic it is because the world never became soft on him and only brings pain."

I flashed my serious facade and only look at him with my plain dead eyes.

Darn.

"And now, you're willing to betray your friend for Zajei?" Walang emosyong tanong ko.

I thought he would nod because that's what I'm expecting but he just shook his head. "No. . . I am willing to betray Wave for Kaios. Family is family and I can't take seeing my cousin suffer under his reign and do

nothing but to stare." He looked away from us and smile bitterly. "I value Wave, but I value Kaios the most---"

"But you're not on good terms based on what he had said?" Phineas cutted him off and eyed him intently.

The latter nod in silence. "On his own point of view, we are not. But for me? He is still my cousin. . . What he only thought is I am always favoring on Wave's side but that's not always my purpose why I am staying beside him. I only do what I did because I want to protect him from Wave's madness. Kapag nagagalit na ng sobra si Wave, I was trying my best to calm him down by turning his rage on mine. My cousin's body might not take the torture kaya hangga't maari, I bet my life for his safety."

"You let Wave hurt you para hindi niya saktan si Kaios." I mumbled na ikinangiti niya. He nod in blue bago ko salubungin ang kaniyang mga mata.

Malamlam at malamig ang tanging nakikita ko pero behind those, I saw pain and misery.

"Tell us what do you want us to do." I stated kasunod ng mga katagang lumabas sa bibig niya at pagbuo ng plano naming lima.

The twin will be with Zj inside the university premises while Lia will have her eyes on Kaios tutal isa naman siya sa professor no'n. Ice on the other hand plays the role of being with Wave and know all of his plan and I, I will stay with Zajei and be close to her.

Nang makaalis si Ice ay halos mapasapo ako sa aking noo dahil muntikan pa siyang madapa. He stepped to a broken woods sideways at may nalaglag pang ilang bakal kaya lumikha ito ng malakas na tunog.

Tanga.

"Architect Sav,"

I gazed Ferb who called me as I fold my arms at my chest. "Yeah?"

"I don't think Miss Lia are capable of watching Kai--"

"She can do it, Mister." I cutted as I rolled my eyes.

"But what if she fall in love with him?"

"She won't. Kung gusto mo naman, buntisin mo na siya ngayon para wala nang kawala sa 'yo." Seryosong asik ko na ikinangisi ni Lia.

I know that she's liking this conversation and suiting herself to the most comfortable way. Siya pa, kay Ferb lang naman daw siya kakaldag.

Once we already settle our plan for the meantime, I heaved a deep breath and utter, "That's all what we could do for now to execute h---"

Him.

I'm pertaining to Wave.

But I never had the chance to finish it because our conversation ended when Zajei showed up out of the blue which literally made all of us startled for a while. I didn't even hear any of her footsteps getting near that's why I don't have any idea. Good thing, nakaisip agad ng palusot si Phineas na ikinahinga ko ng maluwag.

At the same night when she got drunk, she told me a lot of things. She even added her surname to my name and even if I want to erase my thoughts about it, I can't.

In fact, I like the way her surname added on mine.

Bullshits. I am getting tied up with this fvcked up feelings.

After the trip happened, we were about to leave the university and go to our respective residents when accidentally, I heard Wave instructing some men to go after Zajei and do some nasty things to lay some harm on her.

My blood automatically raise on that actual plan of 'em although my mind and body process on their own. Dumagdag pa na nakita ko si Kaios na kausap si Zajei at niyayayang sumabay sakaniya pauwi.

Like what the heck, dude. Sa'kin s'ya sasabay.

And like what I thought so, ako ang bumutas sa gulong ng sasakyan niya.

I was fast enough not to let anyone see me and act like I didn't do anything.

It was all my planned. Mula sa isabay siya at iuwi sa bahay ko para makasiguradong hindi siya mapapahamak. I don't want her to be on danger because I don't want to be a prisoner to the near future.

I think we will be able to go at my house with a peaceful ride but then, Sven called me and telling what did my daughter just do. As much as I want to ripped those foolish asses neck, I can't help to maintain my posture and deal with them in a professional way. Idagdag pa na hindi ko masyadong mapagtuunan ng pansin dahil wala namang kahit na anong kabuluhan ang inirereklamo nila pero nang malaman ko na halos maaksidente na si Shan ay nagbabalak na talaga akong pumatol at magsampa rin ng kaso but then, Zajei interfere and handle it on her own.

Like damn, she's not really the show off type when it comes to her wealth but she look so hot whenever she's doing it.

I clenched my jaw as I hold my laughters after I saw fear on her eyes. Sa ilang taon kong pagsunod sakaniya, ngayon ko lamang nalaman na takot s'ya sa multo. This is the least thing I expected. But after seeing her wearing only a bathrobe, I felt like there's a lump in my throat that's need to be remove.

She's so hot.

I shook my head and kiss Zajei's forehead as she hug my waist while burying her face at the top of my chest. Maliit pa akong napangiti ng mahinang suminghap siya kasabay ng paghigpit ng yakap niya sa akin.

I drifted myself to sleep while hugging her back. Nagising lang ako noong narinig ko ang sunod sunod na pagtunog ng cellphone ko dahil tumatawag pala si Sven, telling that they'll be here any minute.

Dali dali akong nag-ayos pero bago pa man ako makalabas ng kwarto ay muli ko s'yang binalingan ng

tingin na ngayon ay isang unan na ang yakap yakap.

Nang dumating si Sven kasama si Shan ay nakatapos na akong magluto. I was about to go upstairs to wake Zajei up but Sven interrupted and ask where is her calligraphy pens. Hindi pa ako nakakasagot ay nakapunta na siya agad sa ikalawang palapag kasunod ng malakas na pagsigaw ni Zj.

I hurriedly ran upstairs and saw the both of 'em fighting over nothing. I rolled my eyes in disbelief and cut the both of them off by inviting them to eat.

As what I've expected, my daughter squels in joy after seeing her Ate Zj in our house. Shan really loves her, that's indeed.

I secretly throwing daggers inside my mind to Zajei because of the way she talks to Sven. How dare she talk and let the gal flirt with her? They just met few minutes ago and they're that close now? How insane.

Nang hindi na ako makapag-pigil pa ay ako na mismo ang pumutol sa usapan nila. I asked Zj to go home dahil pinapauwi na siya ng Uncle niya which is not fully true.

Yes, hinahanap siya ni Kuya Vauh sakin but he didn't say to make her go home. It is my own decision to do so because I don't like the feeling building inside me everytime I see her with Sven.

Damn this jealousy.

I thought I wouldn't see them together again but Seth asked me a favor to help his sister in her new university which turns out to be the university I work at.
Mas lalo pa akong nanlumo nang malaman kong magka-block si Zj at Sven and right at that moment after hearing Zj asking for a kiss to her, gusto ko siyang kaladkarin palabas ng klase ko.

What a flirty ass.

Nasundan pa ito noong sa cafeteria when I saw the both of them having close physical contact to each other. I can't contain my jealousy anymore that's why I walked out.

I really hate the fvck that I like her.

It's been a long overdue but this is the only time that I admit it.

"Paalisin mo nga!" Malakas na sigaw ko kay Seth nang minsang dumaan ito sa bahay ko.

"Naman, Saviel, hindi ko pwedeng paalisin si Sven sa university. Alam mo namang kakatransfer lang no'n."

I loudly scoffed saka ko inabot ang isang baril at walang pasintabing ikinasa ito.

"Hey, woman, calm the fvck down---"

"You planned this, you fvcker!" Masamang pinukulan ko s'ya ng tingin at saka itinutok ang baril sakan'yang noo. "You know how it will affects me if I'll ever see Zajei with someone else!"

Marahang tumawa ito at sinubukang ibaba ang kamay ko na may hawak na baril pero hinigit ko lamang ang collar ng damit n'ya at malakas na ibinalibag s'ya sa pader.

Instead of saying a complaints, he let out a cool smirk but the playfulness is also there.

"C'mon, Sav, don't be too jealous. Alam mo namang may mahal pang iba ang kapatid ko."

"And you still love Rixaen before you commit with someone else again." Mapaklang ngumiti ako sakan'ya. "Kapag nahulog sila sa isa't isa, isusunod kita sa pinsan ko para may forever na kayo."

Malapad na ngumiti ito bago itaas-baba ang kan'yang kilay.

"Go on. Kapag nahalata kong may nangyayari na sakanila, edi mas maganda para naman matuto kang gumalaw. Ilang taon ka nang nakasunod pero wala ka pa ring nagagawa. Tingnan mo ang dami nang nakalistang pangalan sa journal mo na puro ex fling at naging syota noong bata." He snickered and stand up with a prideful grin.

"Malapit naman na siguro ang annulment natin, Sav. Don't imprison yourself to this marriage. I already owe you a lot just by saving me and my daughter from being arrange to other people. Choose yourself now. Piliin mo namang sumaya at alam kong s'ya lang ang makakapagbigay sa'yo no'n."

I gritted my teeth as I tightened my grip to the pistol I'm holding. Marahang tumungo ako at iniiwas ang tingin sakan'ya.

"Marriage is marriage." I utter.

"And love is love." Maingat na hinawakan niya ang baba ko at itinaas ito para magtapat ang aming mata. "Alam naman natin kung gaano mo na katagal itinatanggi na gusto mo talaga s'ya dahil nga kasal ka sa'kin pero kahit na anong pilit mo hindi ba't hindi mo pa rin naman maitanggi na kahit mali, na kahit bawal, s'ya pa rin ang pipiliin mo? S'ya lang naman ang minahal mo."

I bit my lower lip and take a step backward para makalayo sakan'ya saka ako umiling.

"I-i don't know." Mahinang bulong ko.

"You have all the time to figure it out but just a little advice, Sav, you may have the time to think all you want but you might get left behind by taking it too much. Sige ka, baka maunahan ka pa ng iba."

A lot of things happened after that and my feelings for her grew something spectacular. I am new to this stuffs yet Lia used to tell me that I am in love.

Halos lahat nalang ng nakapaligid sa akin ay sinasabing mahal ko si Zajei pero alam ko na hindi pa pwede. I will never give her the bare minimum if ever. Hangga't may gulo pa, hangga't kaya ko pang magtiis, I will never let her question her worth. I will always choose to give her the best at the end rather than giving her the thing she doesn't deserve just to make her stay.

Hindi ko s'ya pipilitin pero hindi ko rin s'ya papakawalan.

Kaios, Wave, and Sven, everytime I saw them with Zj, I feel like I want to throw a grenade to where they are.

I know that Kaios is protecting her yet he is still in love with Zj and I won't settle for that shits. Then Wave, he is obsessed with Gallagher but the way he touched Zajei, I want to turn him into ashes. And lastly, Sven is a bisexual. I know that Zajei is not the type of girl she wants because she prefer having a girlfriend who looks like prim and proper. It's not that Zj don't look like one pero sa tabas ng dila no'n

halatang mumurahin ka lang kapag nag-away kayo.

Damn those three.

But because of my jealousy, it led me to a decision I don't think I would regret.

I asked her to flirt with me instead.

Fvck it. Ang usapan makikipag-close lang ako sakaniya but what do I feel like I am falling? I am becoming selfish and I only want her for myself and not for anybody else.

Puta.

Because of our deal, she made some rules na alam ko namang hindi rin masusunod. Rules are not all made to obey. Sometimes, it is just made to prevent things that is destined to happen.

Like how we are destine to be together.

I swear to God.

I was so determined to be with her but the moment I saw her eyes full of tears because of her parents, I remember my goal.

And that is to protect her.

How the hell can I flirt when I am still stopping XIV and Wave from doing their shits? I am not that multitasker. I can't flirt at the evening kaya sa umaga ko siya palaging kinakausap.

Goodness, when can I free ourselves from these?

Pero noong nalasing siya kasama si Sven kung saan kasama nila kami ni Seth, I was so afraid that time. She is liking somebody and confessing that she is not straight anymore. What I fear the most is she's drunk and that only means, she's honest. Every little thing she said is only the truth and nothing but the truth.

I was really planning to left Seth for her para lang masundo s'ya sa gay bar na pinagdalhan sakan'ya ni Sven pero hindi ko nagawang makaalis dahil bigla kaming tinawagan ng lawyer namin for the annulment. Pagkatapos naman noon ay nagpunta kami sa isang restaurant at doon nga namin sila nakita.

I furrowed my brows as my heart start to beat faster but it's beating because of pain. She's literally saying that she wants someone now.

I thought it was Sven because Samara is not that hard to like. She's also smart and beautiful though I know that she doesn't like Zj anymore.

I saw how Sven looks at Yuki, Zj's cousin. The way her eyes spark every time she's with the other gal, I can tell that she's in love.

But the thought of her, forgetting the kiss we shared brought impact on me. How dare she forget every kiss she steal out of her drunkenness.

She's really getting into my nerves.

But as the days passes through, my mind do confuse me more about my feelings for her. Every time we're together, I can't help but to stare and admire her beauty without her knowledge of course.

Baka isipin n'ya pinagpapantasyahan ko siya.

Pero noong hinalikan niya ulit ako, I feel something. It's something that brought warmth on me and that's maybe because she's on her good state.

Well, not really on good state because she had a fever but that's the first time she kissed me na hindi siya lasing.

Ang dugyot n'ya sa part na hinalikan n'ya ako kahit kakasuka n'ya lang pero hindi ba't mas malala pa noong una n'ya 'yung ginawa?

Good fvck, what the hell is happening to me?

Ilang beses kong ipinagsawalang bahala ang mga halik na ninakaw niya sa akin tuwing nalalasing siya pero ngayong hindi, goodness, she should be more aware of her actions. Panagutan niya dapat ako.

"Where are you staring at?" Mataray na tanong ko sakaniya sa kalagitnaan ng lunch out namin dahil kung saan saan na naman s'ya nakatingin.

I was about to look where she was staring but she immediately. But it doesn't make any sense because Seth saw me and get near to our table.

Agad nag-init ang ulo ko nang makita si Iris na nakalingkis sa braso ni Seth---but that's not what I am pointing. Naiinis ako dahil hindi ko pa rin nakakalimutan ang ginawa niya kay Shan.

Damn this bitch.

Idagdag pa ang mga pasimpleng nakakalokong ngisi ni Seth na hindi ko na pinapansin pa. Halata namang inaasar niya ako dito sa kasama kong animal.

Nang makaalis ang dalawa ay pansin ko ang uneasiness sa aking kasama and as what I am expecting, she asks.

Tinanong niya lang naman kung bakit okay lang na may kasamang iba si Seth. Actually, it's not really a big deal for me baka sa Uncle niya, oo.

I don't care whom he is hanging out with because I know that even if he's going out with someone, it is just a friendly date for him. He is a loyal man with dignity and pride. I witness it two times.

Noong sila pa ng pinsan ko, they are ldr but he never cheated. He stayed faithful to Rixaen until the end of time. I saw how he looks for her presence when my cousin had died but instead of getting another woman, he focused all his attention to his daughter.

It took two years before Seth totally said that he moved on but he utter that it won't change the fact that Rix is still the love of his life.

Nasa maling timeline lang daw sila.

That's explain why it didn't bother me seeing him with a woman. Kung lalake siguro ang kasama niya, baka magduda pa ako.

Yeah, right. Seth is gay and Architect Vauh is his special someone.

I didn't expect it when they told me about them. Pero noong sinabi ni Seth sa akin na alam ni Rixaen na bisexual siya and my cousin accept him for who he is, well, who am I to contradict? In the first place, nagmahal lang naman sila at wala akong karapatan.

As if I would to that.

That's not my business to mind and not my shit to give a fvck.

I thought, our lunch together would end up good but, no. While on the road, napansin niya ang isang kotse na sumusunod sa amin. I was trying my best to control my temper but I wanna explode and kill that bastards who keeps on following us.

Assholes.

Naka-Audi si Kaios at naka-Honda si Wave. Mga gago sila akala ata hindi ko napansin si Wave na kanina pa nakasunod sa amin.

Bobo.

Zajei keeps on insisting to drive the car but I won't let her do that. Instead, I showed her who I really am, the famous Yxz in the drag race on Europe.

But I already left that industry five years ago and focused on my daughter, Shanen.

Racing is my escape but Shan and Zj matters more on my life.

After that incident, I immediately texted Ice to meet me at our meeting place. Sa labas ito ng syudad at may nakatayong kubo dahil gubatan na naman ito.

"What's with the sudden call, Ma'am?" He asked.

"Wave is making a violent move now." I stated and arch my brow. "What would you do to protect Zj and keep her safe as what I am currently doing to Kaios?"

Since we have our agreement, I never let Wave hurt Kaios as a return for Ice' loyalty and informations. Marunong akong tumupad ng usapan pero mukhang malabo kausap ang yelong 'to.

"You're with Zj earlier." Asik n'ya na hindi ko sinagot. Hindi naman kasi s'ya nagtatanong kaya bakit ko sasagutin.

"Wave told me about it."

"Oh?"

"He saw you as a disturbance to his plan. Can you act like you're kinda soft and fragile para hindi ka n'ya paghinalaan?---"

"Patayin ko pa s'ya." Putol ko bago ikasa ang baril na hawak ko. I aim it on one of the tree saka lumingon sa kasama ko. "Tumutupad ako sa usapan, hope you are, too."

Sunod sunod na pinaputok ko ang aking baril na hawak sa isang target board na nakadikit sa puno. It's all bullseye and when it gets unload, mabilis na ibinababa ko ito at muling nilingon ang aking kasama na nakahalukipkip lamang at pinapanood ako.

He gives me a nod.

"You have my words, Architect. Just trust me." Isang pagak na ngisi ang pinakawalan ko bago tumayo at kinuha ang nakapatong kong jacket sa may lamesa.

"I don't trust anyone when it comes to Zj's safety, Hilton." Huling mga salita ko bago tuluyang iwanan si Ice.

I drove off my car towards my house at naabutang bukas ang main door. I knotted my forehead at dali daling pumasok para lamang makita si Zj na nakahilata sa couch.

I shook my head as I kneeled and kiss her temple. That night was where she came over and I let her learned how to play a guitar with my prior knowledge pero alam ko namang hindi s'ya nakikinig dahil kung saan saan napapadpad ang mga mata n'ya.

Nang mga sumunod na araw ay hindi ko s'ya mahagilap dahil naging abala ako sa pagtulong kay Ice sa pag-aaral ng mga negosyo ng XIV's. We're planning to bring them down but it's hard because Ice isn't part of the group. Ayaw daw kasi s'yang payagan ni Wave yet he had a tattoo but a line in the center signifying that he is out of the organization.

Magulo ang sistema nila. Hindi naman kami makahingi ng tulong kay Kaios dahil mabubuking kami. S'ya lang ang kakilala ni Ice na kayang tumaliwas sa organization because the rest was loyal to Wave.

Muli ko lamang nakita si Zj when I saw her at the grocery store accidentally. Recently kasi ay hindi ko na muna s'ya pinabantayan sa iba and even I stop stalking her because I can see in her eyes that she needs space. Even if I want to know what's bothering her, I still respect her personal space and swore not to invade it.

Ang buong akala ko ay hanggang sa grocery store lang kami but goodness, I never expect that making out inside of the car would give such thrills.

I love her lips.

Just a little clarification, yung labi n'ya lang ang mahal ko at hindi siya.

She's a good kisser, indeed.

But when she said that she like me and take it back minutes after, I suddenly want to bury her alive. Ang laki niyang paasa sa totoo lang.

Didn't she know that I like her, too? Bullshits.

Nang makapasok ako sa bahay ay agad kong tinawagan ang kambal para sabihing sila na lamang muna ang mag-bantay kay Zj dahil marami akong ginagawa. But the truth is I am pissed at her.

Extremely piss.

Pero tangina talagang buhay 'to, may mas ikakainis pa pala ako. Niyaya kasi ako ni Shan na mamamasyal pero hindi ko inaasahan na makikita namin si Zj at Wave. Ang nakakabwisit pa ay nakabuntot sakanila si Kaios na mas lalong ikinainit ng ulo ko.

Dumagdag pa ang sugat sa kamay ni Zj. Holly damn, this day won't get better isn't it?

Nang itanong ko sa kambal kung bakit magkasama si Zj, Wave at Kaios ay sinabi nilang it's supposedly a date for Wave and Zajei pero hindi raw mapakali sa university si Kaios ayon sa kambal kaya noong bigla itong umalis ay nalaman agad nila na kay Zj s'ya pupunta.

Mga hayop.

But the thought of having a bad day instantly vanished when it ended in a good way. We slept together in her flat and I couldn't think any better but to feel her warmth using her hands.

I miss her kahit kakakita lang namin kanina.

God, what did she have done to me?

Then the competition she join came. Maaga palang dapat ay pupunta na ako but Lia texted me and asked me to fetch her para sabay na raw kami pero nang dumating naman ako sa bahay niya ay hindi pa s'ya bihis.

Ang laking de put.*

That's why I am in a bad mood when I found out na late na kaming dalawa. Ang aga kong nagprepare tapos mauuwi lang sa wala.

But I guess, it is worth it in some manners? Well, we made out in the dug out without even thinking what if someone caught us. Ang landi ko rin sa part na hinalikan ko s'ya kahit nakalabas na kami but who can stop the temptation if you see her with archery safety gears? She looks so hot lalo na at ang badass n'ya lalong tingnan.

My flirtatious act is valid.

My mood is all good whole through out the game pero ng matapos ito at makita ko kung paano bigyan ni Wave ng bulaklak si Zj at kung paano s'ya halikan sa noo ni Kaios, curse them to hell and may bless them to Lucifer.

Mahaharot.

I can kiss her, too, and give her a whole damn fvcking garden and not just a single flower.

Like dzuh?!

Ang tatanga.

I was triggered back then. I was pissed to the thought of maybe she still likes Gallagher that's why I acted dumb and didn't know a single thing and push her to her limits.

Asking and frustrating her using my questions basically made sense when she slipped out the words I was longing to hear.

She loves me.

At that moment, I can't contain my happiness anymore. All I want to do is to cherish the moment and leave these all behind but after seeing her eyes, kissing her is the thought that blocked all my plans.

I wanna say that I like her or maybe more than that but I promise to her Uncle na hindi ako gagawa ng isang bagay na ikakapahamak n'ya sa kan'yang magulang.

Yes, Kuya Vauh knew my feelings for her. I don't know how it happened because I know that I did my best to concealed my emotions when she's around but one time, her Uncle confront me and ask me about that things that includes her.

After several days, the party held at Zioure. Mrs. And Mr. Ramirez even gave me the invitation personally kaya nahihiya akong hindi pumunta.

Staring at Zj from afar, I can sense that she's uncomfortable to the presence of her father dahil kung saan saan dumadapo ang mga mata niya nang makarating sila sa table at dumalo sa pamilya ng tatay niya.

I badly want to go with her but she's not replying to my texts tapos makikita ko na ka-chat niya si Sven. What the fvck is that, right?

That's why I called her and ask her to follow me which led us to the powder area kung saan may milagro na namang nangyari. Thankfully, someone interrupted because if there's none, swear to hell, something else might happen more.

I was happy. I felt really great after that incident pero nang makalabas kami at nakita ko si Ice na hinalikan si Zj sa gilid ng labi, I felt myself breaking down and I'm tearing apart.

I ran out of the venue after that and went to my house, sobbing and crying hard pero hindi pa nagtatagal ay may bigla na lamang pumasok sa bahay ko. Agad kong pinunasan ang aking mga luha bago kunin ang isang baril na nakatago sa isa sa drawers sa living area.

"Easy, future sister-in-law." I lowly look at Tyrant, Zj's half brother. He move both of his hands up bago ko nakita ang pagguhit ng isang ngisi na katulad ng kay Zj.

Beside him was Ice who is just staring blankly at me. Walang pakundangan na nilapitan ko siya bago sipain sa tiyan.

"What the hell, Ma'am?!!"

"How dare you to fvcking kiss her, Hilton?!" I screamed while clenching my jaw. From my peripheral vision, I can see Tyrant who's enjoying the scene in front of him.

"Kissed her? I didn't kissed her in the lips. Damn it. Ayaw ko pang mamatay." He wiped the side of his mouth na may kaunting dugo na isinuka niya dahil sa lakas ng aking pagkakasipa. "Bwisit. May lahing kabayo ka ba? Ang lakas manipa kitang may suot ka pang high heels." Reklamo niya pero umirap lamang ako at hinarap ang isa pa naming kasama.

"Why are you here?" I asked in monotone.

He pointed himself before tilting his head. "I'm here because I don't like what you all did to my sister." He fussed bago humakbang patungo sa couch at nagdekwatro doon.

"In

[Content truncated due to length]

Chapter 51

Zajei's POV

"Ice." Mahinang pagtawag ko sa lalakeng nakaupo sa may couch. Nakatungo man s'ya ay mahahalata na hindi s'ya natutulog.

Unti unti siyang nag-angat ng tingin at sinalubong ang aking mga mata.

"Yeah?"

"Take me out of here." I huskily utter as my throat hurts. I've been asleep for how many days and until now, hindi pa ako tuluyang magaling.

Kakagising ko lang kanina but I saw Saviel sleeping at my side while holding my right hand. Hindi ko na siya ginising pa as I drove myself to sleep again. Nagising lang ulit ako kanina noong narinig ko ang mahihinang paghikbi n'ya, asking me to wake up while kissing my knuckles.

I can't open my eyes that time. I felt like I am so tired and I need time to rest and heal. My heart and mind are compelling in sync. My mind told me to sleep yet my heart wants me to wake up and comfort my girlfriend. I badly miss her. I want to hug and kiss her again.

But for the second time, I had fallen asleep.

The next time I open my eyes was I saw my mother entering the room with another doctor. They are talking about something I don't know but after my Mom saw me with open eyes, she rushed towards me kasunod ng pagpasok ng mga nurses sa loob ng kwarto.

Sav is not here anymore. Mommy told me that she went to her house para makapagpalit ng damit at makatulog ng maayos dahil simula raw noong na-admit ako dito sa hospital ay hindi na s'ya umuwi pa.

"Are you serious?!" Ice exclaimed with his eyebrows furrowed.

I nod my head before closing my eyes.

"I need some time for myself. After Kaios died because of me, after Shan and Rage got kidnapped, do you think kaya ko pang humarap sa iba ng basta basta lang?" I chuckle without humor before a tear fell from my left eye.

Ice already told me that Kaios had totally fallen.

Dead on arrival.

At first, he was hesitant to tell me about the deets pero wala na s'yang nagawa pa noong pinilit ko s'ya. And after knowing all of it, I feel so worthless for the nth time.

How can I let people around me sacrifice their lives for my own sake? How stupid I am not to notice every single hints they are leaving every time I passes by.

Kaios is a great friend of mine, indeed. Noong nagbreak kami, I shouldn't just let all the things go. I was

too blinded with the fact that he cheated for me not to notice the clues that he isn't.

Ice told me that Kaios didn't intend nor think to cheat on me, not even once. It was Wave's plan who ruin our relationship. Noong nakita ko si Kaios na nakikipagsex sa ibang babae sa condo niya, he was drug by Wave causing for his libido to rise. Then, Wave ordered some woman to do nasty to him. Kaya ko sila naabutan sa ganoong ayos ay dahil wala naman sa sarili niya sa Kaios.

But he didn't even tell me that incident para naman may nagawa ako sa relasyon namin. He was afraid to confront me because Wave might hurt me.

How weak shit I am.

"Zj--"

"I'll come back, Ice." Paninigurado ko sakaniya dahil nararamdaman kong wala siyang balak tulungan ako.

I heard his sighs before standing up. "You should be. Baka tuluyan akong patayin ng girlfriend mo kapag hindi ka niya nahanap."

I let out a soft chuckles.

"You're afraid of her?" I teased but he just snorted.

"Sino ba namang hindi matatakot sa babaeng kaya akong patayin ng hindi s'ya lumalapit sa akin. Heck, it took 4 years before I knew that she's the one who take care of your well-built security after her father died." He scoffed na ikinangiti ko.

I didn't expect it, too. But after Ice told me everything he knows since the start, tila naliwanagan ako sa lahat. Saviel is the one who commands my butler everytime I commit to trouble and danger. I just didn't know dahil ni isang beses ay hindi ko tinangkang alamin.

"I'll ask help to your mother, Zj. Hindi kita kayang ilabas dito na hindi ka mahahalata ni Ma'am Sav once she try to find you." Tumango lang ako sakan'ya dahil may point naman siya. "If you don't want her to find you, remove your ring. That's a tracker." Muli lamang akong tumango sakaniya bago ibaba ang tingin sa singsing.

Of course I know that this is a tracker.

Noong una, hindi ko talaga alam na isang tracking device 'to not until I saw it emitting white light noong nasa Batanes ako. When I found a beach back there, that's the first time I notice the light.

I am familiar with this type of device because I also have one. My earings, it is a tracker given by my grandparents. They said it is made of Atty. Aviela's husband na hindi ko naman kilala.

But after realizing such things, Iñigo Qierce James is her husband and my girlfriend's father. He's the one who saved me back then.

...

I bit my lower lip after placing the flowers I brought in the side of their tombstone.

"Hi po." Mahinang usal ko at inalis ang ilang dumi sa lapida kung saan nakaukit ang pangalan nila.

In Loving Memory of
Aviela H. James and Iñigo Qierce F. James

May ilan ding nakalagay na mga achievements nila to honor their contribution to the society.

Maliit na ngumiti ako bago pinasadahan ng daliri ang pangalan nila.

A year of staying in Cambridge, United Kingdom, is one of my living hell. Every night, I'm having a nightmare. Mula noong nakarating kami ng pamilya ko sa UK ay hindi na naalis sa aking isipan ang nangyari before I ended up in the hospital. We first stayed at London bago napagdesisyonan nina Mommy na I should see a psychiatrist. It must be hard but I can't do anything but to obey and do a step to move forward.

My family just stay in UK for a month before we separate ways. It is my decision dahil alam kong wala silang balak na iwan akong mag-isa but I know that I can't face my fears and live for the present if I will keep living in the past.

My past, it is still haunting me. Every single night, I continue to see on my dreams the encounter I had before I fell to the deepest pit of my own experiences.

Ang pagkamatay ng grandparents ko, Saviel's parents sacrifices just to keep me safe, my father's risks and his fallen keeps on lingering inside me.

And of course, my brother's life that has put into danger when he protected me back then.

I can't let it go even if I want to dahil kailangan kong bumalik. I need to come home as early as possible na magiging okay ako dahil alam kong hinihintay n'ya ako.

A year without her is a year where I can't find the essence of living. There are times that I wanna go back to the Philippines because I badly miss her and Shan. I wanna touch and feel her warmth and comfort again.

I just miss my girlfriend so much.

But, sadly, I have to wait.

I had four days therapy per week just to recover even for a bit. Ang tanging kasama ko lamang sa bahay namin sa UK ay si Tyrant na kahit anong pagtataboy ang ginawa ko ay hindi ma lang umalis.

He said that, Daddy told him to take care of me when the days come that he can't. And sadly, ito yung mga araw na hindi ko na makakasama si Dad.

I won't no longer see him but I know that he will forever live in my heart.

Tyrant followed me in UK after he recovered. Mula noon ay hindi na s'ya umalis pa at sinamahan na lamang ako lagi.

Isang malalim na hininga ang aking ginawa kasabay ng pag-ngiti ko.

"Atty. Avi, yung anak mo rin naman po pala ang magiging girlfriend ko kaya dapat noon palang inayos

niyo na po ang marriage papers namin para less hassle." A playful smile formed on my lips as I shook my head. "I can't believe that your daughter is the one who had my first kiss during one of my birthday."

Noong sinabi sa akin ni Ice ang lahat, I started suspecting that Saviel must have different encounter with me dahil hindi biro ang pagsunod n'ya sa akin ng limang taon.

And then, I found out everything I did to her. Sa tuwing nalalasing ako, siya pala ang lagi kong hinahalikan na hindi ko matandaan pero I always dream of that. Ang akala ko lang ay hindi totoo dahil kung ano ano ang iniisip ko kapag nalalasing ako at isa pa, babae s'ya.

I was straight before our paths crosses pero wala, eh, nahulog nalang bigla sa mongoloid na 'yon.

Doesn't she even know that I have met her once in my life? Actually, I did. I went to France before and planned to watch a drag racing to see if I will vibe to that Yxz na sinasabi nila. That racer is hella famous dahil sa isa siya sa pinakamagaling na racer and Rage is one of his/her fan pero hindi ako natuloy doon sa racing venue dahil bigla nalang akong pumunta sa isang foodpark doon.

That's where I first see her. She's currently buying a crepe with nutella that time pero inagawan s'ya noong isang lalake kaya sinapak niya. I was so amused that time dahil ang laki laki noong sinapak niya pero natumba.

Hindi ko siya nakilala noon na s'ya 'yon but after I saw several photos of her wearing her famous matte black with silver embroidered patterns mask, I can tell that it's her in just a glance.

Wala naman akong balak makipagkilala sakan'ya noon but she really caught my attention dahil ang tapang ng dating n'ya. She looks so feminine pero noong nanapak s'ya ay parang naging si Incredible Hulk.

Minsan ko na syang ikinwento kay Rage at siya ang nagsabi na baka raw mongoloid si Sav kaya ayun na ang naging tawag namin pero ngayon na nalaman ko na s'ya 'yon, I rather hide forever than to face her wrath sa oras na malaman n'ya ang tungkol sa bagay na 'yon.

Baka hindi lang suntok ang abutin ko sakan'ya kapag nangyari ang iniisip ko.

I chuckled at my thoughts at saka niyakap ang aking tuhod dahil lumalamig na ang simoy ng hangin.

Uulan na ata.

"I am already a license architect po. I got this last Wednesday and I was one of the top three kaya po sana, proud kayo." Mahinang natawa ako bago ngumiti ng malawak. "You might be wondering why I'm acting this way but Tita Avi and T-tito Iñigo, I'm proud lang po. I wanna share my achievements to the both of you because without you both, Saviel mustn't be the Saviel I used to have. She's the reason why I pursue to passed the exam as soon as I can because I wanna go home to her and. . . I wanna fullfil our dreams together. Sorry po ha kung iniwan ko nalang yung anak niyo a year ago but I'm hoping that you understand my side because at that moment, I can't face no one. I was so desperate to escape and heal on my own because I know that if I would let her be with me during the healing process, I might hurt her more than I did when I chose to left her with nothing."

A cold breeze touches my skin as my eyes landed on my own hands. "In a month, uuwi na po ulit ako sa Pilipinas and since then, I promise that when I come back here, kasama ko na po yung anak niyo."

I didn't regret leaving the country a year ago because it helped me to live today. Alam ko kasi na kung

nanatili ako noon, I might do something to harm the others. I was so broken that time. I lost my father. Kaios died. My friend's life is at risk dahil sa mga tama ng baril sa katawan nila.

But instead of fighting with them, I chose to walk away and hide. I know I'm a coward for running away but that's the least thing I could do para makabawi sakanila.

They sacrifice their lives for me and in return, I wanna make myself better. Gusto ko na kapag nagkita ulit kaming lahat, they won't see any pain in my eyes because of the nightmares of the yesterday.

That's the only thing I could offer because all they want from me is to be genuinely happy.

Alam kong nakuha na nila ang mga lisensya nila and they are now working at our firm in Philippines. Uncle Vonny is still updating me about the workloads but he doesn't know where I am. We're just taking a careful move dahil alam kong malalaman ni Sav kung nasaan ako.

After I left her, I know that she did all of her best to find me. But she can't because my Mom doesn't leave any hints on where we are because of my favor to her.

Ayaw kong malaman ni Sav kung nasaan ako dahil alam kong susunod s'ya. She might not show herself but I know that she will do the things she used to. Ayaw ko no'n. I want us to meet in another time where I can finally get the chance to say that I deserve her.

That I am deserving to ask her to be mine for the rest of my life.

Dahil napag-isip-isip ko, what do I have, right? I only have my surname. My family wealth. Aside sa kinikita ko sa stocks ay wala na akong ibang maipagmamalaki kung hindi ang mahal ko s'ya.

Choss.

But seriously, I got nothing. That's why I want us to meet when I already have my license because this is the only thing that I can proudly says that I work hard. Ilang taon din kaya ang iginugol ko para lang makuha ang lisensya ko at maidagdag ang Architect sa aking pangalan.

Pero pag-uwi ko sa Pilipinas, apelyido ko na ang idadagdag ko sa pangalan n'ya.

Huh, mark that!

"Jei." I averted my gazes at Tyrant na nasa may labas ng museo. I gave him a small smile before nodding.

"Just a minute." He nod his head at nauna nang pumunta sa sasakyan.

Muli akong lumuhod sa tapat ng libingan nina Lolo at Lola na katabi ang kay Daddy.

We decided to cremate my father's lifeless body dahil nalaman namin sa last will n'ya na kapag namatay daw s'ya ay sa libingan s'ya nina Lolo at Lola isama. Wala namang pagtutol do'n sina Tita Vien at ang parents n'ya dahil ayun daw ang gusto ni Dad kaya ito, ginawan nila ng paraan.

"Ikakasal na po ako." Natatawang sambit ko sa harap nila saka ipinakita ang singsing na aking hawak.

I opened the small purple sophisticated diamond box and it reveals a white gold ring with a blush pink diamond at the center but it looks like a white one because of the lights.

"What do you think about this po? Will it fits on her finger?" I utter and check the ring I am holding.

After I went to Saviel's parents grave, dumiretso kami ni Tyrant dito sa puntod nila Daddy. I already showed her parents about this ring and I think wala naman silang violent reaction noong sinabi ko na papakasalan ko yung anak nila kasi hindi naman sila bumangon sa hukay.

Fair enough. Hindi rin kasi bumangon sa hukay ang grandparents ko noong sinabi kong ako na ata ang susunod na magiging dyosa ng kagandahan dahil mas maganda na ako kay Aphrodite ngayon.

If we will talk about my new looks, well, wala namang pinag-iba. May nadagdag lang sa kagandahan ko pero ako pa rin naman 'to. Sigurado kapag nakita ako ni Ma'am, laglag ang panty no'n.

"Uuwi na rin po ulit ako sa susunod sa Pilipinas." Muli kong inilagay sa aking bulsa ang kahon bago ngumiti sa harap ng puntod nila. "And when I come home, I'll make sure to fulfill our dreams, Dad. You want a new grandchild, right? I'll give it to you ASAP." I chuckled nang maalala ko na pilit akong kinukulit ni Daddy noon na buntisin ko raw si Ma'am.

I mean, I don't have a shaft. We have to undergo IVF first para lang magawa ang gusto n'ya at noong mga panahong 'yon ay ang gulo pa kaya hindi ako pumayag.

But this time, I'll grant his wish.

....

"Bunso!"

"Mommy." Nakangiting yumakap ako kay Mom nang makita ko ito sa may pintuan ng bahay nila dito sa Zioure.

Kakalapag lang ng eroplano na sinasakyan ko an hour ago and I immediately went here to see my family before I head over to the firm.

"Zj." Tito Andrew welcomed me with his arms as well na may malawak na ngiti. I smiled at him too bago siya yakapin.

My sibling's on my mother side is not here because they are in NYC. Dumaan lang kami doon ni Tyrant bago kami nagtungo sa airport to come home here.

"Si Mommy po?" Tyrant asks na ikinamasid ko sa paligid dahil wala nga si Tita Vien.

I saw my mother's uneasiness on her smiles but it eventually vanish. She shook her head and smile sweetly.

"She's on your Daddy's parents house, hijo. Nga pala, gusto n'yo bang kumain?"

I politely declined my mother's invitation dahil kumain kami ni Tyrant kanina sa plane. I am still full and I wanna go to the firm as early as possible because I can't wait to see her.

Sa tingin ko sa nakita ni Mommy ang mga kilos ko lalo na ang pagmamadali sa aking mga mata kaya tumatawang pinaalis ako nito sa bahay nila at pinapunta na sa firm.

Hindi na sumama sa akin si Tyrant because he want some sleep. He is managing our business na

iniwan ni Daddy. Actually, hati kami kaso naka-on leave ako kaya nasa kan'ya lahat ang trabaho.

On the way in the architecture and engineering firm, I can't help not to feel excited and nervous. What if galit pala si Sav? What if she decline my proposal na hindi ko pa napagpaplanuhan kung paano ko gagawin dahil hindi ko alam kung papayag ba s'ya.

Mongoloid pa naman 'yon.

Charot.

Baka kasi tumanggi s'ya 'di ba edi sad ako.

Hindi bagay. Tangina.

"M-miss Zajei?" Gulat na tanong nang aking secretary when I reach the top floor kung saan din ang conference room. She's on her desk pero agad napatayo ng makita ako na naglalakad papalapit.

"Hi. Are they complete now?" Maliit ang ngiting tanong ko na ikinatango niya.

I can sense that she's nervous kaya ngumiti ako ng matamis sakan'ya and ask her to go back to work.

I confidently walked towards the door of the conference room. The moment I open it, my eyes automatically roam the area to find the woman I've been missing.

When our eyes met, I see fury and rage on it na bahagya kong ikinagulat.

She looks. . . mad? Yes, she is but she looks vulnerable, too.

Sa hindi inaasahan ay bigla na lamang ako nitong hinila papalabas. A lot of workers are staring at us but she's not minding it at all. Her eyes are fixed in front while her hand is gripping my arm.

Goodness, the sexy architect name Avey has been awaken.

Pabalang na dinala ako nito sa couch ng office n'ya. I know this is her office dahil pagkapasok palang namin ay una ko nang nakita ang name plate n'ya at ang picture naming dalawa.

Oh, my luv is so fond of me.

Pilit kong ikinukubli ang mga ngiti ko until she turned around and face me.

I gave her an unsure look before tilting my head to the side. "Who are you?" I asked, pretending that I have some kind of amnesia.

Pero syempre charot lang 'no. Mas matigas ang ulo ko sa bakal na tumama dito kaya walang epekto 'yon. It just leave a little fracture pero nagamot naman dahil kailangan pa ako ng mundo.

Hindi pa ako pwedeng mamatay.

Hindi ko pa ulit kasi natitikman si Ma'am.

Charot!

Kidding aside, I thought she's going to bait my acting but it turns out not. She stared at me blankly hanggang sa ngumiti ito ng matamis.

I was about to smiled back at her not until she slapped me hard. Pumaling pa ang aking ulo sa kabilang side dahil sa lakas ng pagkakasampal niya.

Tangina.

"Hayop ka." Matigas na usal nito na ikinamaang ko.

I held my cheeks and look at her with furious in my eyes. I stood up and grabbed her waist as I pushed her through her working table. I am hovering over her while clenching my jaw.

My cheeks are now burning in pain. Goddamn it, my girlfriend fvcking slap me? How welcoming.

Insert a fvcking sarcasm.

"Z-zajei." I see fears on her orbs while she's looking at mine. I slowly loosen up and lean over to plant a kiss on her lips.

I kissed her hard but passionate. Just enough to saviour the moment we're sharing. She put her hands around my nape and pulled me closer as I bit her lower lip and invade her mouth, probing it.

"Uhm," she moaned.

Our kisses was gentle yet it became a bit rough when I suddenly remember the slap she gave.

What I am expecting to have when she see me is a kiss or a warm warm hug because she's Olaf who likes warm hugs.

Charot.

But it is the opposite! Imbis na lambing ang mukha ko ay parang kailangan ko ng maghanap ng kambing dahil parang nawalan ako ng mukha sa sampal n'ya.

But----wait. Why would I find a goat when my face is labeled as a goddess? No. Hindi pwedeng kambing ang pamalit ko sa nasaktan kong mukha.

"Luv." She mumbled while our lips are still interlock. I bit her lower lip one more time before pulling out and held my cheeks.

I pouted before touching it. Ang init ng pisnge ko pero mas mainit yung pakiramdam ko.

Alam n'yo yung feeling na makikita mo yung girlfriend mo na naka-tube top lang tapos may coat na nakapatong as her cover and then naka slacks and heels. In short, she's looking so professional and hot na mas masarap ilagay sa kama----wait, I'm going too far. Kakakita palang namin pero nasa kwarto na agad ang isip ko.

Breathe Zajei. Mamaya na ang pagpapantasya, kausapin mo muna si baby hams.

I stop contemplating when I felt her hand on my cheeks. I averted my gazes on her but she immediately look away and press her intercom.

Nagpapahingi ata s'ya ng icepack.

"Have a seat first."

Tumango ako at bumalik sa pagkakaupo sa couch n'ya pero ayaw n'ya ata akong katabi kasi doon talaga s'ya sa swivel chair n'ya umupo.

"Avey." I called. She looked at me for a second before arching her brow.

My forehead knotted while staring at her. Base on her actions, don't she miss me?

I was about to talk to her ng may kumatok sa pinto. She's the one who opened it dahil una sa lahat, wala akong balak. Ayaw kong makakita ng ibang tao habang namumula ang pisnge ko dahil baka isipin nila ay may allergies ako ngayon kaya namamaga ito.

Deduction for my gorgeousness, -0.000001%.

"Aww." Daing ko ng dahan dahang inilapat nito ang icepack sa pisnge ko. I heard her little murmurs na lalo kong ikinapag-salubong ng kilay. "Ano?!"

Her semi soft aura earlier turns into the mad beast right after the pitch of my voice raise. "Pardon?"

I closed my eyes and breath in and out bago s'ya muling balingan ng tingin. This time, I flash a soft look before asking, "Ano?"

Dumb shit. A year had passed at under pa rin ako. Ang ineexpect kong comeback ay maa-under ko s'ya pero my God! Being an under is really my role and forte in this relationship.

Akala ko kapag bumalik ako mararamdaman ko yung pagkamiss n'ya. Pero hindi mga mare. Sinapak ako.

"Babe." Mahinang pagtawag ko sakan'ya ng hindi ito kumibo matapos dampian ng icepack ang pisnge ko.

I touch her chin and let her face me. Her eyes had tears that are threatening to fall.

I gave her a soft smile and gently planted a soft kiss on her forehead as I grabbed her for a hug.

"What's wrong?" I asked.

She hugged me back and buried her face on the crook of my neck. "Why did you leave me?"

My walls finally break when I heard her vulnerable voice. I can feel her sniffing my scent na ikinapikit ko.

"I'm sorry. It's just that, I need to. I want to be healed alone. I wanna start and meditate so when I come back, there's no more haunting of the past. I won't feel executed anymore because I am free and not irrational." I sighed and run my fingers through her hair.

Unti unti itong humiwalay sa akin at tiningnan ako ng mataman. I thought she's going to be irritated or gonna burst out but she just nod her head and heave a smile.

"I understand." She mumbles.

Isang malawak na ngiti ang aking ipinaskil sa aking labi bago ko patakan ng magaang halik ang labi niya.

"You have your own personal room here, right?" I grinned. She looked at me timidly pero agad din itong natawa ng makita ang ngiti sa labi ko.

She then smack my face before standing up.

"No make loves not until you change my surname. You let me wait for a year, Montero. Now, face your damn consequences." She smirked then leave me dumbfounded.

Nauna na siyang lumabas ng office niya habang ako ay nakatulala.

Tangina. Instant karma?

Una, sampal. I thought it's gonna be the worst pero walang make love? That's a nightmare for me.

Nang matauhan ako ay hindi ko na s'ya makita pa. Kinapa-kapa ko ang cellphone ko sa clutch bag na dala ko kanina and immediately dialed one of my secretary in US.

"Yes, Miss Zajei--"

"Prepare my wedding as soon as possible. I'll send you the details and within a month, I need it to be ready. Understood?" I utter and I can feel my voice trembling at the anticipation.

Fvk. Fvk. Fvk.

Kasal. Kailangan kong ikasal para magamit ko na yung rope na binili ko for our honeymoon.

Shet!!

"Yes, Miss."

"Good. Now, please call Atty. Reagan Ventura and tell him to start working on my marriage papers. I need it today. Use connections, I don't care. I just need it before this day ends."

"But you said that your wedding--" I cut her off while tapping my fingers at my lap.

"My official wedding will be at the end of this month. For now, I need the papers."

"Miss Zajei---"

"Do I really need to explain myself, Mister?" Nagtitimping bulaslas ko.

At the end, he apologized and decided to obey what I said. Pagkapatay ko ng tawag ay hindi pa nakakalimang minuto may email na agad na ipinadala si Rage na puro pagmumura lang naman ang laman. He said that he's busy on Canada dahil sa dami ng clients pero sinabi pa rin naman n'ya na kung kay Sav daw ako magpapakasal ay on the way na yung papers.

I know Rage can do what I have said within this day. It's still morning kaya magagawan naman 'yon ng paraan.

Hindi ako papayag na matatapos ang araw na 'to ng walang nangyayaring meet and greet sa langit para sa aking muling pagbabalik.

Mark that.

But seriously, ngayon ko lang ulit nakausap si Rage. Gaya nga ng sinabi ko noon, I cut their connections with me. Idagdag pa na sobrang busy ni Rage.

"Kapitang Habagat!!" Nang makalabas ako ng office ni Avey ay agad akong nagulantang ng sabay sabay nilang isigaw ang pangit na nickname ko na ibinigay nila.

I looked at them who's walking towards me ngunit biglang tumakbo si Yuki at dinamba ako ng yakap.

"You dumbass!" ~*Yuki.*

"Pa-special ka talagang hangin ka!" ~*Ferb.*

"Tangina mo, bakit bigla bigla ka nalang umalis?!" ~*Sven.*

"Nagbalik ka, master." ~*Phineas.*

"Bakit ka pa bumalik?" ~*Ice.*

Sabay sabay na usal nila pero agad nilang sinamaan ng tingin si Ice. The latter shrugged and put his hands up.

Isa isa silang yumakap sa akin but when Ice hugged me, he whispered welcome back.

In fairness, s'ya lang ang nagsabi nyan kasi yung iba minura pa ako.

"Uncle." This time, I hugged my Uncle na katabi ng jowa n'ya. He hugged me back before kissing my head.

"You're finally back." He whispered and hug me tighter. "I missed you, brat."

I chuckled and eyed my girlfriend na nakayupi ang mga braso sa dibdib habang nakangising nakatingin sa akin. I arch my eyebrow nang makitang may isang pandak na babae s'yang katabi.

The woman looks classy as well pero yung stiletto lang naman n'yang LV ang nagdala kaya nadagdagan ang height n'ya.

And who the fvck is she to touch my girlfriend's waist?! Sa tingin ba nila hindi ko nakita na hinawakan n'ya ang bewang ni Avey pero tinanggal agad noong isa?

Huh! Matang lawin 'to.

"Baby." I huskily said and smile sweetly at my girl. I encircled my hands to her nape and gave her a swift kiss. "Let's go home?"

"Excuse me, Miss, but who are you to kiss her?" Maarteng tanong nito na ikinataas ng kilay ko.

Trying hard motherfuckah.

"Excuse me, too, but doesn't anyone tell you na bawal ang insekto dito sa firm?" I eyed her from head to toe bago mapang-asar na ngumiti. "And oh sweety, you wouldn't like to know me."

"Zajei, stop." Saviel warned pero tiningnan ko lang s'ya ng masama bago muling ibaling ang tingin dito sa kunehong lamok na katabi n'ya.

"I am one of your pending investor. Watch your words."

"Not anymore." Walang pakialam na batid ko habang nilalaro ang dulo ng buhok ni Sav. "And girl, you can't watch your words. May nakita ka bang subtitle? Ha? Tanga lang?"

I heard the others stifling their laugh pero kalaunan ay unang bumulanghit ng tawa si Yuki kasabay ng paghampas nito sa braso ng jowa niya.

"Tangina, may point." She pointed me at nakipag-apir pa bago niya tingnan ng mapanglait ang babaeng lamok. Her face turn into her usual resting bitch face na ikinangisi ko.

Sa aming dalawa, s'ya talaga ang brat.

"Miss Feliciano, pwede ka ng hindi bumalik dito sa firm para lang bisitahin si Ate Sav. Bumalik na yung girlfriend, eh, kaya hanap kana ng bagong gustong ikama na hindi ka papayagan dahil hindi ka naman maganda." Sven whispered something on her girl kaya sinamaan siya nito ng tingin. "Shut up, Acozta. Tatabunan kita ng semento kapag nagsalita ka pa para sa babaeng higad na 'to."

As much as I want to enjoy the moment, hinila na ako ni Ma'am paalis. I don't know where she's bringing me pero nakita ko nalang ang sarili namin na nasa sasakyan habang nagkamaneho s'ya.

"Who is she?" Kunot noo'ng tanong ko.

"Malay ko."

"She likes you." She glanced at me for a second bago tumango.

"I know."

Mas lalong sumama ang timpla ng aking mukha sakan'ya sinabi. She knows pero magkatabi pa sila kanina? Wow. Wawawiwaw.

Ang sarap pumatay.

Charot lang. Hallelujah.

"Do you like her?" May pagbabanta sa tonong asik ko na ikinangisi n'ya. She's throwing some playful glares pero ng simulan kong kalampagin ang dashboard n'ya ay agad itong sumimangot.

"I don't."

"Buti naman. Ang pangit naman ng taste mo kung ipagpapalit mo 'ko sa kuneho na 'yon." I fired na mas lalong ikinasimangot n'ya. Yung mukha n'ya parang proud na ipamukha sa'kin na tutol s'ya sa sinabi ko.

Sus. If I know na pinagpapantasyahan na ako n'yan sa isip n'ya.

"Bakit nga pala hindi mo s'ya gusto?"

"I'm committed." Teka nga, bakit ba ang unti niyang sumagot? Ubos na ba ang vocabulary nito? Sabihin niya lang kasi ibibili ko siya ng dictionary pero ang laman lang ay ang list ng kagandahan ko.

"I know you are---wait, you are committed?!" My eyes widen and look at her hand.

Baka mamaya kasal na naman 'to sa iba edi punyawa baka kunin na ako ni San Pedro. Isa nalang talaga ang misyon ko sa mundo, ang gumawa ng pamilya kasama si Ma'am.

Kapag hindi 'yon nangyari, babye Earth na kasi pupunta na ako sa galaxy para palitan ang sun tutal mas hot pa ako sakan'ya.

"Kanino?" I asked again.

"To you." Simpleng sagot nito na para bang labag sa loob n'ya. Yung totoo, may sama ba s'ya ng loob sa akin?

"We don't have any official break up kaya dapat lang na sakin ka pa rin. Huh. Pinaghirapan kaya kita." Malawak ang ngiting usal ko while looking at her.

She nods her head and rest her elbow at the side. "Yeah, right."

Nagtatakang tinitigan ko siya dahil palaging dalawa lang ang isinasagot niya sa akin. Bilang na bilang ko ang mga words na nalabas sa bibig niya kaya alam kong two words per questions ang laging sinasambit niya.

"Two words, huh?"

"Shut up." She said in monotone and take a turn to the right.

I know this route dahil ito yung daan kapag sa likod na part ka ng Zioure Village dadaan pero this is a long way to go. I want to ask her why but I prefer to remain silent.

"Saan ba tayo pupunta?"

"Avey."

"Sav?"

"Baby hams."

"Kanina may 2 words rule ka tapos ngayon hindi mo na ako pinapansin. Diamond ka ghorl?"

"C'mon, Jei." Nagtitimping bulaslas nito bago itigil ang sasakyan.

She immediately walk out of the car at iniwan nalang ako basta. Nang lumabas ako ay nakita ko s'ya na nakasandal sa may hood ng sasakyan habang may hawak na mga susi.

I roamed my eyes and my mouth hang open.

Oh my ghad.

"This, this is wonderful." I muttered as I run to her. I bit my lower lip and smile widely ng tingnan ko ang front view ng bahay.

I remember this house because this is exactly the abode I want to have. Ito yung dinesign ni Ma'am noong nasa villa kami before our race happened.

Shit.

My eyes gets watery ng tingnan ko sya but she's not the only one who's here. Nasa likod na niya ang pamilya ko na may mga ngiti sa labi. Even the people in the office earlier is here minus that kuneho girl.

I guess, sa short cut sila dumaan.

"What's happening?" Tanong ko pero ngumiti lamang si Mommy at itinuro ang susi na hawak ni Sav.

Sav then get my hand at inilagay sa ibabaw ng palad ko ang mga susi. She smiled at me proudly na ikinangiti ko rin.

"Mommy and Daddy already include your future house to their last will. They also instructed that Saviel will be the one to design it and so be it." Mom added at iminuwestra ang bahay sa harapan namin.

I clenched my jaw to suppress my tears.

"Let's go inside, then? Check your house---"

"Our house." Putol ko bago ngumiti ng matamis at nauna nang maglakad papunta sa gate ng bahay.

This abode is a dream.

Epilogue

Zajei POV

Tagaktak ang pawis na umupo ako sa may tabi ng railings ng aming hagdan habang habol ang hininga.

Para akong nakipag-marathon kay kamatayan sa lagay kong 'to.

"Montero, come back here!!!"

Oh my ghad, Lord!

Manifesting, makaanak na si Mommy Sav para mawala na ang demonyong sumasanib sakan'ya.

I keep on digging my nails to my palm at hindi ko na naisipan pang tumakbo paalis para taguan s'ya dahil baka divorce paper ang abutan ko kapag nagtagpo kaming dalawa.

"Zajei Loure!!!"

"I'm here, luv." Mahinang usal ko while palming my face dahil pagod na pagod na ako kakatakbo.

Well, who wouldn't be? Ikaw ba naman ang hindi kumaripas ng takbo kapag nakita mong may hawak na sniper rifle ang asawa mo.

This is hell in heaven.

Parang nai-imagine ko s'ya na may sungay tapos buntot na may hawak na baril pero hubo't hubad.

Smoothie baby.

"Hey." Someone wiped my sweat at my forehead with warm palm. I looked up only to see her staring at me. Malambot na ang ekspresyon sa mga mata nito ng tingnan ko s'ya. "I'm sorry for what I've acted. It's just that, I am insecure to that girl." I smiled at her give her a peck.

I remove some strand of her hair on her face as I stood up and offered her my hand. Agad n'ya naman itong tinanggap kaya iginiya ko na s'ya papunta sa living room at hinila paupo sa kandungan ko.

I gently rubbed her back and kiss her forehead. "She's not on your level."

"She's your type."

"But she's not my wife. You are."

We're just staring at each other eyes for a minute bago ito umiwas ng tingin at sumubsob sa aking leeg. Bahagya pa akong napaigtad ng tumama ang labi n'ya roon kasabay ng mahinang pagkagat n'ya.

I chuckled.

Kinikilig lang yan, eh.

"Luv," I called using our endearment.

She just hummed as an answer bago yumakap sa akin.

"I love you."

"Mamamatay kana ba kaya nag-a-i love you ka nalang bigla o may ginawa kang kasalanan?" Kumunot ang aking noo sa naging tanong n'ya sa akin.

Akmang magsasalita na ako ng bigla naman itong tumingin sa akin at bumungisngis. She also peck my lips before smiling. "Just kidding, luv. I love you, too."

Sus!

May marupok na tao pero sigurado ako na hindi 'yon ako.

Alam n'yo, hindi ko na talaga alam kung normal pa ba 'tong nangyayari sa asawa ko. She's currently three months pregnant with our second child dahil first talaga namin si Shan. Pero, jusko naman, nasa first trimester palang s'ya pero feeling ko ay matatapos ang buhay ko ano mang oras.

Her hormones are not just a hormones. It is a fvcking bipolar syndrome which is exclusively for her.

Minsan nga gusto ko nalang maiyak dahil hindi ko na alam ang gagawin lalo na kapag hindi ko maibigay yung gusto n'ya pero naiisip ko, wala na akong panahong magbreakdown dahil baka ako ang itumba ni Sav.

But kidding aside, she's carrying our baby. Responsibilidad ko na alagaan sila dahil kung hindi, baka dalawin ako ng mga magulang n'ya na hindi ko hinihiling.

Takot ako sa multo. Baka makita ko palang sila ay mahimatay na agad ako.

Paganto-ganito lang ako pero wala naman akong pinagsisisihan sa mga desisyon ko sa buhay. Loving and marrying her will always be the best decision I've ever made and will never regret.

"Malapit na ang second death anniversary ni Kaios." I muttered to break the silence. She nod slightly and trace my face.

"We'll go to his grave?" Tumango ako at ngumiti.

It's been two years since the incident happened and I can finally say that I am okay.

No more nightmares and demons running inside.

"Anong balita kay Wave?" I totally get her full attention right after I said those. Ngayon lang kasi ako nag-open up about *him*. Like, ano bang mangyayari kung malalaman ko 'di ba? May mababago ba?

Since I came back, hindi na ako nakarinig ng ano mang balita tungkol sakan'ya. I never ask anyway.

My eyebrow arch when Saviel's body became unstable. Nakahilig s'ya sa akin kaya ramdam ko ang pagiging tense ng katawan n'ya.

"What's wrong?"

"Si Wave. . . He committed suicide almost two years ago." She averted her gazes and look everywhere

but me. "He was also admitted to the hospital like you but his situation is much more critical. But he still manage to wake up earlier than you did. Ice decided to take him to a mental facility for he is diagnosed as a person with mental illness. Wave on the other hand, he doesn't know that Kaios died because of him but after knowing it, he committed suicide. His hanging body had seen at his own room in the mental hospital."

Automatikong napatikom ako ng aking bibig bago umiwas ng tingin.

"He left a letter saying that he was sorry for everything and everybody." Dagdag n'ya pa.

Hindi na ako muling nagsalita pa at nanatili na lamang na tahimik at mas niyakap s'ya.

I don't know what to say anymore.

May he rest in peace nalang.

"Punyeta ka, Montero!!!" Hindi ko napigilang hindi mapakagat labi ng malakas na minura n'ya ako while taking her labor.

Dapat next week pa ang due n'ya pero kanina while we are making love, bigla ba naman akong tinulak kasi masakit daw ang tyan n'ya.

Legit yung pagkabitin ko, mare.

Pero, sheeesh! I'm so excited and at the same time, nervous. Para kasing gustong gusto akong ibalibag ni Sav kaso hindi n'ya magawa kasi may masakit nga sakan'ya.

Hindi ko lang alam kung ano.

Ayaw n'ya kasing kausapin ko s'ya pero nagagalit naman kapag hindi ako nagsalita.

Mongoloid na shawty.

Pero sa totoo lang, naawa na ako sakan'ya. I can see pain on her eyes kaya kahit parang nabalian na ako ng buto dahil sa pagkakahawak n'ya sa wrist ko ay okay lang.

Pampalubag ng sama ng loob n'ya sa'kin kahit kaunti.

Charot.

"Fck." I mutter when I saw some liquids dropping on her legs. "Call a fvcking doctor, now!!" Sigaw ko sa kung sino mang pumasok. Makalipas ang ilang segundo ay may nagsipasukang hospital staffs kaya napatingin ako sakanila.

Muli akong tumabi kay Sav but a figure caught my attention. She sat next to me and gently wipe my wife's sweat on the forehead.

"You can do this, okay? For your daughter." She smiled genuinely at Avey and then me.

Isang mabining ngiti ang aking pinakawalan ng pisilin n'ya ng mahina ang isa ko pang kamay.

"Mommy." I muttered.

She's the owner of this hospital kaya hindi malabong payagan s'ya na pumasok dito kahit hindi naman s'ya pwede.

"Your wife can do this, Zj. Kumalma ka. Mukha kang mahihimatay." She chuckled.

Mahinang natawa rin ako pero agad ding natigil when Sav screams.

Shocks!

Nakakatrauma naman palang makapanood na nanganganak ang asawa mo pero dahil sinabi ko noon na I won't settle for two kids, nasundan pa ulit ng isa.

Halos isumpa nga ako ni Sav noong sinabi ko na isa pa but I found out na s'ya na mismo ang nagpa-schedule ng process for the IVF namin.

And after almost six years, . . .

"Mommyyyyy!!!"

Mahina akong napamura ng matamaan ako ng isang hamster plushie sa mukha.

Punyeta.

Patay na naman ako kay Mommy Sav.

"Mommy Zj!!" Tumatawang tumakbo palapit sa akin si Saijjlourd at dinamba ako ng yakap. He giggled at my neck while her two older sister are lying at the carpeted floor.

"What now? Pagod na kayo?" I kneeled in front of my two daughter while still carrying my son.

Agad na humagikhik si Shanen saka kinuha ang tumbler na iniabot ng Mommy Sav n'ya.

"I'm not, Mom. These two are." I smiled when Zaviehn cross her arms at her chest saka tumayo at pinulot ang ilang laruan na nagkalat sa sahig.

Wala kaming katulong sa bahay kaya kapag nagkalat sila, sila rin ang maglilinis. Because according to our household law, matuto silang maglinis ng kalat nila.

Eh, sino pa bang batas namin? Huh! Syempre ako.

Charot.

Yung asawa ko pala.

"Mommy Shav." Humiwalay ng yakap sa akin si Saijj at pumunta sa Mommy n'ya na tinutulungan maglinis yung dalawa.

I looked around the room.

Nakakalat yung mga bagong bili naming coloring books para sakanila. Pati yung mga Rubik's cube na kakabili ko lang in various shape ay tapos na. Ni hindi ko pa nga 'yon nasusubukang hawakan.

I looked for Shan dahil sigurado akong s'ya ang bumuo no'n because she have this little obsession when it comes to Rubik's cube.

I tilt my head.

Sa kabilang dako ng room ay buo na ang aircraft plane na ilang araw pinagkaabalahan ni Zaviehn para buoin.

Alam n'yo yung eroplanong binubuo isa isa? Ganon yung laruan n'ya.

Sabi ko nga tutulungan ko s'yang magbuo but she said that she can handle tapos noong nakita ko yung manual, naging busy ako bigla.

Like literally, ang hirap buoin noong eroplano! Ang laki laki no'n tapos ang hirap isipin kung saan mo ilalagay ang mga screws na hindi naman totoo.

I hissed. Sa gilid noong eroplano ay makikita ang ilang stain ng paint sa area kung saan naglalaro si Saijj.

May partition kasi 'tong room na 'to. May part na para lang kay Shan then kay Zaviehn and kay Saijj. Tapos sa another side is para sakanilang tatlo na if they need extra space.

Perks kapag architect yung magulang mo tapos malawak yung bahay.

Ang daming pwedeng gawing playground.

"Mom, help me with this one please." Someone pulled my shirt from the back kaya napatingin ako rito.

I saw Shan holding a bunch of plushies. Most of it are hamsters and dinosaurs na hindi ko alam kung bakit sobrang dami.

Well, if we'll talk about hamster plushies, ako ang bumubili no'n for Saijjlourd dahil gustong gusto n'ya ang puting hamster na stuff toy pero ayaw n'ya naman ng literal na hayop.

While Zaviehn on the other hand, she likes dinosaurs pero ayaw n'ya kay Barney.

Bakit nga ba ayaw n'ya?

"Zaviehn." I called using my soft tone after helping Shan. The little one come to me with her eyebrows furrowed.

"Why po, Mommy?" I throw mysef at the huge bean bag before tapping my lap. She immediately sat on it at malambing na yumakap sa'kin.

"Why do you hate Barney again?" I asked.

Hindi ko kasi talaga alam kung bakit ayaw n'ya do'n. Tuwing tinatanong kasi namin s'ya ni Avey ay hindi naman s'ya sumasagot, she's just shrugging and saying her infamous line, *'It is no good.'.*

I noticed that she sighed and her lips twitch before snickering. "Because Barney is no good, Mom."

"Why?"

"Because he is a perjurer. He said that "*I love you, you love me."* When in fact, it is just an illusory statements but because of him, kids believe that if you love someone, he/she technically likes you back due to that song. The song brings false hopes to the people, Mommy. That's why I don't like him."

Ilang segundong nag-loading sa utak ko ang sinabi n'ya bago pinigilan ang sariling matawa.

Baka mainis s'ya sakin kapag tumawa ako.

But because of what she said, isa lang ang masasabi ko.

She's really my daughter.

"But it's true, baby. I love you and you love me 'di ba?" Sandali n'ya akong tinitigan and trust me, I can see my younger self with Sav's hair color.

Brunette.

"Of course po, I love you. But there's a difference between our situation and in the song, Mom. The chant is like---uhhh, it is somehow giving guarantee that someone's feeling can be reciprocated the way we want it to be when in fact, it doesn't. Life is not life if we will have everything we ask for." Tumatango-tango ako bago sumilay ang malawak na ngiti sa aking labi.

This really is my daughter.

"Ate Z, did shomeone break your heart? You talk like one." Singit ng bunso namin na buhat ng Mommy n'ya. They sat beside me habang si Shan ay umupo sa isa pang bean bag na kaharap ko.

"Do I look like a walking broken hearted to you, Saijj?" Kunot noo na tanong ni Zaviehn.

Jusko, she looks like me pero hindi n'ya nakuha lahat ng ugali ko. Yung pagiging curious ko lang talaga pero yung pagiging humble ko ay hindi nakuha ng aking mga anak.

Okay lang naman. Bata pa sila kaya alam kong mage-evolve pa ang mga 'yan para maging legendary pokemon.

Kidding.

"Aren't you one, Zaviehn? Your crush have another crush that's why, right?" This time, Shan joined the conversation na ikinataas ng kilay ni Mommy Sav.

Nang balingan ko s'ya ng tingin ay seryosong nakatingin ito kay Zaviehn that's looking everywhere but her.

I chuckled and lean to my wife's ear.

"Don't look at her like that. You're scaring her." I whispered which make her look at me.

"I am not doing anything." Patay malisyang tanong nito but deep inside alam kong ako ang malalagot dito mamaya.

Kasalanan ko ba kung sinabi ko sa mga anak namin na okay lang magka-crush ng lima? Buti nga hindi labing lima ang sinabi ko kasi noong bata ako, fourteen ata ang crush ko.

"Soooo, who's your crush Z and why would he let himself like another girl---"

"It's a her, Mommy Zj. She likes a girl." Shan cut me off.

Tumango-tango ako habang hinihimas ang aking baba. "Okay lang naman----huwat?!!!!"

"Slowpoke." Sav murmurs na ikinatawa ng mga anak namin. "Let's go, babies, before your Mommy start being an overreacting ass again."

I pressed my lips together at pabirong tiningnan ng masama si Saviel na iginigiya na ang mga anak namin palabas ng playroom.

Before she closed the door, she wink and smile playfully at me.

Deym, that's hawt.

In almost six years naming pagsasama, I can say that we have a bond like no others. It is something that's unique yet oblivious.

After I give her the marriage papers the night I came back almost six years ago, we got officially wedded three weeks after that. Sa California kami nagpakasal to honor her parents na rin dahil doon naman sila naninirahan back then.

I smile like an idiot ng maalala ko na naman ang kasal naming dalawa. Tangina, nadapa kasi si Rage no'n while trying to walk at the aisle. Tatanga-tanga ba naman, sa wedding coordinator nakatingin kaya hindi n'ya napansin 'yong stairs to completely went up to the aisle.

Inuuna kasi ang kalandian.

Tapos, in the reception, Sven proposed to Yuki. Hindi na nga inihagis ni Sav yung bouquet kasi ibinigay n'ya nalang sa pinsan ko saka lumuhod si Sven.

Simple yet romantic.

Grabe yung pagpipigil ko ng tili no'n dahil aminin ko man o hindi, walang kwenta yung proposal ko.

Pero at least yung proposal ko diretso kasal. Hindi ako gagaya kay Ferb na inuna ang anak bago pinakasalan si Miss Lia.

Gusto raw kasi nila na naglalakad na si Perry kapag ikinasal sila para kasali sa entourage.

Mga dahilan nila, sus! Ayaw pa kasing aminin na hindi sila agad nagpakasal dahil wala pa ako.

As of now, kasal na naman kaming lahat. If you're wondering kung sino ang napang-asawa ni Phineas, aba ay si Ice.

Charot lang.

Model yung napang-asawa ni Phin na nakilala n'ya sa Beijing nang minsang magbakasyon s'ya. Ang swerte ni gago, ang ganda at bait ba naman ng asawa.

Pero syempre, mas maganda pa rin do'n yung asawa ko at ako pa rin ang pinakamaganda.

Walang titibag.

While Ice? Wala ata s'yang balak magkalat ng lahi. Hanggang ngayon ay walang jowa kaya sila ni Tyrant ang magkasama tuwing nagkikita-kita kami.

Gusto ko na ngang isipin na may something sakanila kaso mas malabo pa 'yon sa ano ng Japan. Hindi pa kasi nakakamove on si Tyrant sa first love n'ya na hindi ko alam kung nasaan pero sabi n'ya, humimlay na raw sa ibang bahay.

I pursed my lips together before standing up. I walked out of the playroom and look for my family na hindi ko makita.

"Where are you going, baby?" Tanong ko ng makasalubong ko si Shan na iba na ang suot mula sa kanina. She walked out of her room and smiled at me.

"Mommy Sav said we're going to buy some groceries daw po. Ubos na rin daw po yung colors and paint ni Saijj kaya bibili na raw po tayo after going to the supermarket." She politely utter at humawak sa braso ko.

I just tapped her head and guide her to the master's bedroom dahil andoon panigurado ang iba.

Nang makapasok kami ay malakas na hagikhik ang sumalubong sa amin. By the sounds of it, it's my one and only son.

Sav is tickling him at the bed while Zaviehn on the other hand are just patiently tapping her fingers on the vanity table. Bahagyang nakapahalumbaba ito while knotting her forehead at tila malayo ang iniisip.

I bit my lip.

Zaviehn had her grandfather attitude according to Saviel. Ganoon daw ang tatay n'ya and as for her other trait, she have my Lolo Saijen's aura and appeal.

Si Saijj naman ang nakakuha talaga ng ugali ko. He is jolly and brilliant. He looks like me but like her sister, nakuha din n'ya ang kulay ng buhok ni Mommy Sav.

Si Shan naman, sa bahay namin s'ya nags'stay kapag wala ang Daddy n'ya. Her grandparents passed away in two consecutive years and Imma tell you, that was devasting for a kid who witnessed it. His father is still working as a marine navy kaya madalas na wala si Kuya Seth while Uncle Vonny is busy in the university and firm kaya Sav and I decided na sa'min nalang muna si Shan dahil anak naman namin 'to kahit anong mangyari.

Maayos naman 'yong buhay namin as a family. We're both working from home dahil tamad talaga akong umalis sa bahay at iwanan silang lahat. Tyrant is the one who's taking the responsibility sa mga business na naiwan ni Daddy habang sa mga negosyo naman na pinamana sa'kin ng grandparents ko ay inaasikaso ko with the help of Reagan and Saviel. Umaalis lang ako ng bahay if there's important meeting and if I have a business trip, I'm making sure na isasama ko ang pamilya ko para diretso bakasyon for the kids.

They love travelling the world, tho.

"Mom," I hummed while looking around the mall. Buhat buhat ko si Zaviehn habang magkahawak kamay kami ni Sav na buhat naman ang aming bunso. Shan on the other hand is busy on her phone while

walking ahead of us.

"What if I want to be an Air Force soldier and a pilot elsewhere in the future?"

Automatikong napatingin ako sakan'ya na mariin lamang na pinagmamasdan ang mukha ko. She's twitching her lips while waiting for my answer but I just smiled and kiss her cheeks.

"Babe, you can be an Air Force pilot if you really want to combine the two. You can be whoever you are, Zaviehn." Nakangiting usal ko na ikinangiti n'ya ng matamis. She kissed my lips consecutively and giggle.

"Really, Mommy?" She excitedly utter.

I nod my head and give her an eskimo kiss. "Yes, baby. We're just here, supporting you in every path you take. But for now, you're still a five year-old kid who needs to enjoy your childhood, understood?" Tumango-tango ito at malawak na ngumiti sa akin.

Her smiles resemble her mother's. It is because she have a dimple at the left corner of her lips na katulad ng sa asawa ko.

Charming and endearing to look at.

"Luv, should we buy Shan a new MacBook?" Sav asks while I am busying pushing the cart. I take a glance of her saka ibinaling ang tingin sa mga anak namin na nauna na sa may snacks section..

"Uhm, I think, no? I can give mine to her na hindi ko pa naman nagagamit. It is also the latest." I shrugged and kiss her knuckles.

I really love her hand.

"You have? When did you buy it?"

I shook my head and snickered. "Tyrant is the one who bought it last month. He was supposed to give that to me pero kakabili palang natin ng new release 'di ba? That's why I'm suggesting na kay Shan nalang kasi hindi ko pa naman nagagalaw 'yon. Tyrant wouldn't also mind because we're planning to donate it if ever na hindi ko magamit in a month para may ibang makinabang." A smile form on her lips before she held my waist and kiss my jaw.

"Bumabait kana." Agad na napasimangot ako sakan'yang sinabi.

Ang tagal tagal ko ng mabait tapos ngayon lang n'ya narealize?!

"I am kind since birth." I appealed.

She chuckled and shook her head as disapproval. "Nope. You're *self-conceite*d since birth."

Gago. Hambog daw ako?

Isang malaking kalapastanganan!

"Sama mo." I playfully rolled my eyes on her pero agad din akong napatigil ng mahagip ng aking mga mata ang isang bagay. "Sav, bili tayo no'n."

I then pointed the *things* I am pertaining to. Agad naman nitong nilingon ang sinasabi ko at kumunot ang noo.

Her brows furrowed and looked at me like I am some kind of endangered species.

"Luv?"

Malalim na bumuntong hininga ito at nagtitimping pumikit. "Zajei, look, as time passes by, I am trying my best to understand your stupidity pero really? You want to fvcking buy a damn condom? Mukha bang may ipuputok ka sa loob ko?!"

Malakas na humalakhak ako at ngumisi ng malawak.

"Sino bang may sabing sayo ko ipapagamit?" I teased pero nang makita ko ang pagdilim ng kan'yang mukha ay mabilis na kumaripas ako ng takbo para makalayo sakan'ya at puntahan ang aming mga anak.

This is the life I am thankful to have.

A life that God's provide.

Saviel's POV

A smile escape on my lips while checking my social media feed where I am adoring my children's pictures.

Zajei Montero tagged you in a post.

My wife tagged me with a caption, *"Thank God I had y'all."*

At first picture, it is our latest family portrait while the the next are my solo and Shan's candid shot during her 11th birthday. The photo before the last is our son and the final is our daughter.

Isang malambot na ngiti ang namuo sa aking labi nang titigan ko ang litrato ng aming bunso. He's just three years old and many says that he looks like a girl most especially when he's smiling.

He's a cutie, indeed.

"And to my youngest princess, I love you, my future sky archer." That's the last caption before I saw our youngest daughter picture while staring at the nothingness after watching a series that's all about galaxies.

"Mommy Shav!!!" I was startled for a minute after I heard a loud shout from the upstairs.

Agad kong ibinaba ang hawak na cellphone bago nagtungo sa kwarto namin ni Zj kung saan naroon ang mga bata.

"What happened----what the?!" Pigil ang ngiting saad ko matapos makita ang itsura nilang lahat. They look like a lost clown with their messy make ups on their faces.

Nang balingan ko ang mga nagkalat na make-up kit sa sahig ay agad akong napamulagat ng makitang sira sira na ang bagong biling set ni Zj. I stifle my sighs and get the eyeshadow palette from Chanel and

La Prairie.

Hindi talaga marunong magtipid ang mga 'to sa gamit.

"What are you up to?" Marahang tanong ko sakanila bago umupo sa kama at agad namang umupo sa mga hita ko si Zaviehn.

Nakasimangot ito at salubong ang kilay na ngumuso sa harap ko kaya hindi ko napigilan na pisilin ang kan'yang mga pisnge. She pouted more before pointing her mother na ngayon ay palihim na tumatawa habang nakasandal sa may headboard.

I arch my brow and shook my head. "What did you do this time to your children, Montero?"

She shrugged her shoulders and get some wipes upang punasan ang ilang lipstick sa mukha ni Saijjlourd, our youngest and the one and only son.

"Mommy Zajei ruined my mini-tutorial make up, Mommy." Sumbong ni Shan at mahinang humagikhik habang nakatingin sa salamin at tinatanggal ang mga make up sa mukha niya.

Para silang naglaro ng pahiran sa mukha with the use of those cosmetics.

"What?" Patay malisyang tanong ni Zajei ng samaan ko s'ya ng tingin. "They are too young to wear make ups, luv. It might affect their skin." She reasoned out na ikinairap ko.

Ang conscious n'ya masyado pagdating sa mga anak n'ya.

"Let them explore. Shan and Zaviehn is a girl, Zj. It's normal for them to be curious about these things." Mataray na asik ko sakan'ya and led our children to the bathroom to wash their face gently. Iniupo ko sa may sink si Zaviehn habang abala naman si Zj kay Saijj. Shan on the other hand is on her room already.

"Mom, Ate Shan is the only interested. I am not. I don't even like this colors in my face. It's making me feel itch." Reklamo ni Zaviehn at muling sumimangot.

I sighed.

She's like Zajei when it comes to the cosmetics. Nangangati sila kapag hindi applicable sa skin nila ang ginamit na make-up.

"Hear that, Mommy Sav? Hindi lahat ng make-up pwede sakanila. Shan might try it now but not these two. Masyado pa silang bata tapos kanina bigla nalang silang pumasok sa kwarto with their make-ups on at pati ako nilagyan nila
How hilarious is that?!" She ranted na maliit kong ikinangisi.

I looked at her through the mirror and flash a mischievous smirk na ikinapula ng kan'yang mukha. Well, let's just say that we had a long night at inabutan na naman kami ng sikat ng araw sa kama.

Mabuti na lamang ay hindi kami nananatiling hubad after *you know* dahil minsan ay bigla na lamang kakatakok sa pinto ang isa sa mga anak namin.

"Done! Now, go to your room and change your clothes. Then go to the dining room okay? Magl'lunch na tayo." They both nodded and kissed mine and their Mommy Zj's cheeks bago tuluyang umalis sa bathroom.

Zajei and I went out of the bathroom but I immediately noticed that she's not in the mood.

"Problem?" I asked as I wrapped my arms around her waist.

She just look at me frowzled.

"I heard from the kids earlier that Shan already have a suitor." I faced her and arch my brow.

"So?"

"Anong so? Ang bata bata pa n'ya." She fired pero mataman ko lamang s'yang tiningnan at mahinang natawa kalaunan.

"Tell me, are you pissed to the idea of your daughter having a suitor or you're pissed because your children put make ups on their faces? Which of the two?" Tanong ko na lalong ikinakunot ng kan'yang noo.

"Both."

I chuckled and plant a kiss in the side of her lips. "Luv, your daughters are not getting younger. Malamang normal lang na magkaroon sila ng manliligaw."

I sighed ng umiwas ito ng tingin at tila malalim na nag-iisip.

"But, they are too young. Magt'twelve pa nga lang si Shan, eh. Anong ipapakain ng manliligaw n'ya sakan'ya? Paano kung magutom yung anak natin tapos her suitor can't provide her the way we do? Hindi pwede 'yon!" She appealed and this time, I let my laugh out kasabay ng pagyuko ko para humilig sa balikat n'ya.

"Zajei, manliligaw palang naman. Hindi pa aasawahin."

"Kahit na! My daughters are date to marry. Kapag hindi nila pinanindigan ang mga anak ko, ipapatapon ko sila sa Bermuda Triangle." I know on this one that she's no longer joking. Her tone change into dangerous one kaya mahinang suminghap na lamang ako at sinimulang halikan ang leeg n'ya.

"Loosen up a bit, will you?" I whispered and nibble her ear. She lowly gasped and grip the side of my shirt.

"A-avey. . ." Nang makita kong nadadala na s'ya ay akmang hihilahin ko s'ya papunta sa may kama when suddenly, a knock on the door interrupted the two of us.

Mahina akong natawa when Zajei is the one who pushed me and open the door. She's mature now. Hindi na katulad dati na kapag nadistorbo kaming dalawa ay nagmumura at nagagalit s'ya. Because after I gave birth to Zaviehn, she became more cautious about our *sex life.* Unlike before na parehas kaming walang kontrol pero ngayon, we're slowly mastering it.

Hindi naman kasi sa lahat ng oras ay pwede. We have a work to do and we also need time to spare at our kids.

"Mommy Shav, let'sh go na po downshtairs." I smiled and nod my head ng sumilip mula sa pinto si Saijjlourd.

I walked out to the room at nakitang hinihila ng mga bata si Zj pababa sa may hagdan.

I smile.

This, this is more than what I prayed for.

....

"Mommy naman!"

I am patiently tapping my shoes to the floor while folding my arms at my chest. Nakasandal ako sa may glass wall habang pinapanood si Zajei na pagalitan ang anak n'ya.

Minsan lang n'ya pagalitan ang mga anak namin kaya pagbibigyan ko na s'ya ngayon.

"I said no, Shanen. No one's going to Morocco. No one's getting married." Matigas na ani n'ya at tinanggal ang blazer at specs na kan'yang suot.

I bit my bottom lip.

My Chief Executive Officer is hot.

Right, it's been years since she take the full responsibility for their business. She also take a business degree for that dahil hindi naman daw pwede na wala s'ya masyadong alam pagdating sa pagpapatakbo ng negosyo.

But I highly doubt it.

Tamad lang si Zj pero matalino s'ya. She's the type of person na kahit hindi makinig sa klase ay kayang makaperfect sa exam. S'ya rin yung bigyan mo lang ng ilang oras para mapag-aralan ang business report at maipepresent n'ya na ito sa board in span of few hours.

I mentally smile.

Matalino nga, hayop naman sa kama.

She really likes ropes------if you know what I meant.

"But Mommy Zj---"

"I said no! If you're going to marry him because of your grandparents concursion to them, then no! You won't settle to a guy you're not in love with." Her jaw clenched and I saw how she control not to form her knuckles into a fist.

"H-how did you know about that?" Hindi makapaniwalang tanong ni Shan sa Mommy Zj n'ya pero umiling lamang ang isa at lumuhod sa harapan nito.

I slowly walked towards them at umupo sa gitna ni Saijj at Zaviehn.

"It's not important. Ang importante, mahalaga at ang dapat mong tandaan ay remember tapos kumain ka ng rebisco para may pasobra na tapos special pa." She suddenly utter her lines to ease the tension na ikinairap ko.

Kapag talaga si Zajei ang kausap mo ay walang matinong kakahantungan dahil kung hindi ang kagandahan n'ya ang kan'yang isisingit, kabalastugan naman.

"Lie. Nakailang kain na nga po ako ng rebisco pero hindi pa rin po ako special sa paningin n'ya, Mom." Saijjlourd interrupted at humilig sa balikat ko.

Sa lahat ng anak ko, si Saijj ang pinakamalambing.

Zajei looked at him for a second bago ngumisi. "Isa lang ang masasabi ko d'yan. . ."

"Ano po?" Our son intriguingly asked.

"S'ya na ang kainin mo."

"Walang kwenta." I muttered na ikinatawa ng mga anak namin.

"Grabe yarn---"

"Shut up!" Putol ko sakan'ya at binalingan ng tingin si Shan na nakatungo lamang.

Makikita ang stress sa mukha nito at ang matinding pagod but her beauty remains.

She looks like Rixaen.

"Shan," she looked up to me and weakly smile. "You're not oblige to marry him, okay? Let us handle this."

"But, Mommy," muli itong tumungo at tila nahihiyang salubungin ang aming mga mata but her Mommy Zj held her chin up at matamis na ngumiti.

"We're going to do our best to cancel the wedding, hm?" Shan nodded and finally loosen up. She hug Zj and bury her face on the crook of her mother's neck.

But suddenly, I heard Saijj's statement.

"Ang pangit pangit ng lalake'ng 'yon, Ate. 'Wag kang magpapakasal do'n. Sayang ang genes mo and according to the Article III of the 1987 Philippine Constitution, Section 1. No person shall be deprived of life, liberty, or property without due process of law, nor shall any person be denied the equal protection of the laws."

Agad kong napansin ang pagngiwi ni Shanen sa sinabi ni Saijj. Kahit ako ay napapangiwi tuwing naglalabas ng batas ang anak ko at walang ibang nakakaintindi sakan'ya bukod kay Zajei dahil marami s'yang alam sa batas.

Maybe, the main reason is because she once love to be a lawyer. Natatandaan ko pa noon na she's already reading and studying some law books at the age of 16.

Nang marinig naming tumikhim si Zaviehn sa aking tabi ay napunta sakan'ya ang atensyon naming lahat.

She placed the soda in can at the center table and smirk.

"Saijj's right. Because in conformity with Newton’s Third Law of Motion, it says that, “For every action, there is an equal and opposite reaction.”, simply, your actions affect your decisions and your future, Ate. But if I were you, let me have your stupid ass fiancé and I will dropped him at the sky without a parachute. And as so, problem solve." Mahinang pumalakpak si Zaviehn at umirap pa.

I shook my head.

My children are weird.

"Ikaw Mommy Sav? Would you like to add some law?" Shan diverted her attention to me pero umiling lamang ako at sumandal sa couch.

"Nope." I said, popping the P. "I will face the law if you're planning to marry him because I will definitely kill that bastard for trapping you into that marriage."

"Smoothhhhhh." The others replied pero tiningnan ko lamang sila at ngumiti.

Back then, I never imagined myself marrying someone and build a family together. Not with a man and definitely not with a woman.

But the flows of life is really messy and unpredictable. Because who would guess it, right? I fell in love with an animal.

And unfortunately marry her.

I didn't expect that I will be this happy after my family left me behind. My world crashed down multiple times but, she came. Zajei came into my life and destroy it even more.

But she made it a beautiful disaster.

She, herself, made it a better or rather the best it could be. She just gave life and hope to me.

We have been through everything we never expect we can conquer. We experience fighting without each other side but still lives. I guess, it's just the magical way of love.

You don't need to fight for someone just to have them to be with you because sometimes, you have to fight for yourself in other to be with them.

A love should be done by two. In order to love someone, you should love yourself first. Dahil kung hindi, mauubos ka.

And it will definitely ruined your relationship.

Mahina akong natawa habang pinagmamasdan ang pamilya ko.

Shanen Sevrix, Kailaen Zaviehn, and Saijjlourd Yxzigo, my babies.

And lastly, Zajei Loure Montero, that animal is. . .my wife. That idiot flirty ass who is dumb enough not to notice that I fall in love with her first than she did. I may not admit it but I know that I am the one who fall first.

Because in the first place, I love animals.

Except hamster, of course.

"Mommy Sav!!!"

I smiled sweetly at them.

This is my family we built together. The one we would cherish until the end of time and definitely the one that will make us even stronger than before.

I once execute a plan to save her from death but little did I know, I am the one who is at risk.

Because the moment I get her wrapped in my arms for her safety, it's the time where I finally fell from the deepest pit of the valley which they called love.

And I, Saviel James-Montero, will be forever undone loving her until the scientists find the end of the universe.

The plan has been completely executed.

----///----
End
----///----

A/N: Thank you everyone for supporting Zajei and Saviel's story until the end!! I hope you enjoy it.

There are still three special chapter and a closing chapter to be followed. Hindi ko lang alam kung kailan ko maip'pub since doon mara

[Content truncated due to length]

Special Chapter I

A/N: SPECIAL CHAPTERS ARE MORE ON FOCUS BEFORE SOME SCENES IN THE EPILOGUE ESPECIALLY WITH THEIR CHILDREN GROWING UP. ONLY THE CLOSING CHAPTER WILL BE DIFFERENT SINCE IT'S SOMEONE'S POV.

~~~/////~~~

Saviel's POV

I shake my head firmly.

Ayoko.

"C'mon Sav. Try lang natin." Lia insisted but I just ignore the hell out of her shits that keeps on annoying me.

Simula nang makapasok ako rito sa opisina ay hindi na n'ya ako tinigilan pa. Zajei's out of the country with the twin and Sven for a reason that they need to attend one of the international conference regarding architecture.

She's not really planning to come since we're in California when her Uncle called to prepare our wedding but she doesn't have a choice. She really needs to.

It's fine with me tho. She's with her friends so I don't have anything to worry about except the fact that they will go to another bar and get drunk to oblivion.

Knowing Sven who likes to try different bars in just one night, fvck, I'll lose my mind thinking about those leaches who will try to flirt on her.

"Lia." I said piss.

Kanina pa talaga s'ya.

"Pumayag na si Yuki. Ikaw nalang ang hindi. Bakit ba ayaw mo? As if namang lolokohin ka ni Zajei eh asawa mo na nga. Kakabalik palang no'n two weeks ago sa Pilipinas pero inasawa kana agad."

"Pake mo?" Mataray na saad ko pero malakas na hinampas n'ya lamang ako sa braso at itinuloy ang pamimilit.

Kapag hindi umayos ang babaeng 'to ay makakalimutan ko na talagang bagong anak s'ya. She keeps on pushing me to my limits and I am not really the patience type if you're not my wife.

"Ate Sav---"

"I said no. You won't prank them most especially Zj." Putol ko sa sasabihin ni Yuki nang mamalayan ko na lamang na andito na rin s'ya sa loob ng opisina ko.

"Magkakaroon ng party sina Sven bago kayo ikasal ni Zajei sa Sweden, Ate. Trust me, itatakas talaga ng mga 'yon ang asawa mo." Yuki exclaimed that made me sigh.

"Where did you get that?" I asked.

I'm in the Philippines and three more days and I'll fly back to Sweden for our official wedding. Doon na rin daw pupunta sina Zj after conference kaya sabay sabay na siguro kami nina Lia papunta roon.

We already planned our wedding because after her family knew that we're already married ---- well in papers ---- Mommy Zeah instantly call a lot of designers and coordinator to prepare our wedding.

Mabilis lang 'yong pamimili namin from clothes to reception and even foods. It's not really a big deal for me dahil sinabi ko na rin kay Zajei na kahit sa susunod nalang ang kasal namin pero ayaw n'yang pumayag.

She told me that she promised to my parents na sa susunod daw na bibisita s'ya sa California ay kasal na raw kaming dalawa.

That animal and her decisions.

"Si Phineas ang nagsabi sa'min." Lia answered.

My brows arch kasabay nang pagtatanggal ko ng specs.

I thought for a while because I'm not really in favor with this. I'm fine with the thought of my wife hanging out with her friends because I know that she really enjoyed it. Not because we're already married means I'll entrapped her with me. No. I don't want that. I still let her do what she used to but with boundaries and limitations of course.

Hindi s'ya pwedeng umuwi sa bahay mag-isa na lasing na lasing. If she wants to get drunk then she have to call me ahead of time so I can be the one to fetch where she is.

I trust her and her friends but not those people who's eyeing her when time gets wild.

"Ano na Sav---"

"Shut up, Lia. Bakit ba andito ka? Nasaan ang anak mo?" Mabilis na putol ko sakan'ya dahil kanina pa s'ya sunod nang sunod sa akin.

She grinned. "Na kay Reagan. Nagleave kasi s'ya ng ilang months pagkatapos ng inaayos n'ya sa Canada kaya pinauwi ko muna sa Pilipinas. Sabi ko alagaan n'ya muna si Perry kasi sasamahan kita ngayong araw." She coolly shared that made me rolled my eyes.

Rage told me too that he filed a leave to attend our wedding and to give himself time to enjoy. Balita ko nga ay tuwang-tuwa pa s'ya sa binigay daw ni Zj na bonus.

He deserves it tho.

"What's the plan if ever?" Pagtatanong ko sa plano nilang dalawa ni Yuki na prank daw na gagawin sa magkakaibigan.

I'm having a bad feeling about this.

When Lia is the mastermind then expect that things will get worse than what you think it would be. It will either be too good or come up really really bad.

Liallé and Yuki flash a deadly smirk until I found myself shaking my head to the plan they made.

Bullshits.

Hindi sila marunong gumawa ng plano.

....

[Luv!!!]

I furrowed my brows while looking at Zajei who's now pouting. She's busy fixing something on her laptop while here I am, busy admiring how perfect she is while doing something.

"What?" Monotone na tanong ko saka dumapa sa kama at nagpatuloy sa panonood sakan'ya.

I don't know what she's doing but I know that it has nothing to do with her work.

Hindi n'ya ugaling magtrabaho kapag magkausap kaming dalawa o kaya ay magkasama.

Sandaling tumigil s'ya sa ginagawa at parang batang niyakap ang hamster plushie na ibinigay n'ya sa akin noong huling birthday ni Shan na pinuntahan niya.

I don't really like that shit but I can't throw it away because it came from her.

I hate to admit but that plushie is the one I'm hugging when she's nowhere to be found. When Shan's not with me then it is hundred percent sure that it's the hamster I am with in my own bed.

Noong umalis lang s'ya ay dinala n'ya 'yon dahil pikon na pikon ako sakan'ya. She literally put that damn blush pink hamster in front of me the moment I open my eyes kaya imbis na s'ya ang una kong makita ay iyong hamster pa.

That animal will be the death of me---and I'm not pertaining to hamster but to my wife.

Like for real. Kahit anong inis ko sakan'ya ay hindi ko pa rin s'ya matiis kaya kapag natripan n'yang pagtripan ako ay wala akong magawa.

She knows how to get me to the point that I can't resist her.

[You look hot tonight, Avey.]

My brows arch upon hearing that and I just noticed that she's no longer focused on her laptop. Nakangiting nakatitig na ito sa screen ng phone n'ya habang yakap pa rin iyong plushie.

I rolled my eyes.

"I know what you did." Pagtataray ko sakan'ya and I think she get it right away because she chuckled and raise both of her hands.

[I didn't flirt.] Ngiti n'ya pero nanunubok na tiningnan ko s'ya. *[I swear I didn't flirt back. Hindi ko nga s'ya tiningnan ng matagal kasi ang pangit n'ya.]*

"Your words, Zajei Loure." Saway ko.

Panglalait is really her nature. Hindi ata matatapos ang isang araw na wala s'yang malalait kaya bentang-benta ang mga kaibigan n'ya.

And that's also one of the reason why I am hundred percent sure that she will never cheat. Firstly, she hate cheaters. Second, it's not her thing anymore to look at others. Oo mapapatingin s'ya and it's already enough that she laid her eyes on them. Maaaring magbigay s'ya ng compliment but that's rare dahil mas mataas ang posibilidad na manglalait pa s'ya mapa-babae man o lalaki.

Although she once told me that she realized that it's one of her toxic traits. And as a respond, I second the motion.

She pouted. *[Hindi ko naman kasi talaga s'ya nilandi. Sabi mo noon dapat maging mabait na ako kahit konti 'di ba? Inapply ko lang naman kanina kasi wala na s'yang uupuan kaya pinaupo ko sa tabi ko after removing my bag. But I swear, luv, I didn't stare at her the way I stares at you. Sina Phin ang nakakausap n'ya kanina because I'm busy bombing your inbox before the conference starts.]*

My eyes were still on her until she decided to smile sweetly. Awtomatikong napairap nalang ako ng ilabas n'ya ang ngiting 'yon.

Her smiles always gets me.

[Selos ka ba?] She teases but I just snort. She seductively giggles and flash a warming look. *[C'mon, don't be. She's just a normal girl. . .and you, you are my wife. Hindi mo naman magiging kalevel 'yon.]*

I cleared my throat and remove my gazes on her. I quickly ran my fingers through my hair as my breath hitch.

I'm not really pertaining to that girl but I think she thought otherwise.

But this conversation with her never fails me. One of the reason why I stopped stalking her is because I trust her more than what she thinks.

I know that she loves me.

She never let me feel the other way around tho. When she finally come back and even before everything happened a year ago, she already made me feel loved.

I don't like those love languages but I can say that Zajei had it all. I don't wanna name the gift she gave last year but it's really mindblowing.

It was my birthday and she's not in the country anymore. Si Rage ang nagdala noong mga papeles sa bahay ko exactly 8:13 pm.

I really had a hunch that it came from Zajei but I stop assuming because she's nowhere to be found. I asked Rage who gave it but he just shrugged and say Mommy Zeah's name.

But when Zj come back, I finally got the chance to ask her kung sakan'ya nga ba galing dahil hindi talaga ako kontento sa sagot ni Reagan.

Those gifts are too much.

It costs more than a billion dollar.

[What did I do then if it's not about that random girl?] Pukaw niya sa atensyon ko ng hindi ako nakapagsalita.

I pursed my lips.

"You didn't eat your lunch." Mahinang saad ko.

I really don't like how she skip meals. I know that she's not really a fan of cooking but I don't agree to the idea of her, skipping meal, just because she wants to.

I get it. Ayaw n'ya lang talaga kumain o ayaw n'ya ng pagkain na nakahanda pero hindi naman maganda 'yon. Pumapayat na kaya s'ya.

[I don't like vegetable salad. Ayon kasi ang inorder nina Sven tapos tinatamad ako tumawag for another one kaya natulog nalang ako.] She adorably smile at me na matalim kong ikinairap. *[Kakatapos nga lang namin kumain ng dinner.]*

I quickly glance at the time and notice that it is already 2 am. Gabi palang sakanila since she's staying in Venice, Italy.

"How was it?" I asked flatly.

This is what I hate even before. Medyo picky talaga s'ya sa pagkain lalo na kapag hindi n'ya gusto.

No doubts why she once wanted to have a culinary student partner but why seek for one if I can cook too?

When we became official ay bigla bigla nalang s'yang sumusulpot sa bahay ko para lang makikain. It's okay with me tho. I prefer that way so I can cook what she wants.

[Mm, it's good. The dinner is fine all in all but I miss you being my food.]

I deeply sighed.

"Stop it, Zajei Loure." Agad na babala ko sakan'ya.

Parang bata na ngumuso s'ya ngunit hindi nakalampas sa aking mga mata ang mapaglarong ngiti na gustong makaalpas sakan'yang labi.

Here she goes again.

[Luv,] she hoarsely mumbled.

She's teasing me with that voice again. Hindi ko pa rin nakakalimutan ang ginawa n'yang pambibitin sa'kin three days ago.

[Mommy---]

"Go home if you want to do it." Plantyadong utos ko saka nang-aasar na ngumiti.

She still have few more days before the conference ended and she can't just leave. I know she won't come home because if she would, her Uncle will be the one to kick her ass.

[Avey naman, eh.] Mahinang pagrereklamo niya na lihim kong ikinatawa.

I playfully put one of my nighties strap down and bit my lower lip. She's intently looking at me until a lopsided smile form on my lips.

[Goodnight, babe.] Before she could talk back, I immediately ended the call and lay down on our bed.

I smile.

Suits her well.

....

"Hoy asawa 'yan ng pinsan ko! Tigil-tigilan mo na 'yan, higad ka." Yuki irritatedly scream after a long silent.

We're currently in the site kung saan ipinapatayo ang bahay nina Lia at Ferb. Hindi pa sila nagpapakasal dahil kami raw muna ni Zajei. After our wedding in Sweden ay saka nalang daw nila aasikasuhin.

But this house is Zajei's gift to the two of 'em. S'ya ang nagbayad lahat but she asked everybody's idea. Bali sina Phineas at Sven ang nag-umpisang magdesign at kami nalang ni Zajei sa finishing. Yuki is the head engineer and Ice. . .uhm, he's the water boy?

He's the one who's giving water to everyone tuwing napapadpad s'ya rito.

"Engineer Montero, may I ask why are you so mad at me?" Inosente ngunit may pagkamalditang tanong nitong babae na sunod nang sunod sa akin.

She's the one who keeps on flirting at me noong nawala si Zajei. Kahit nga si Sven ay nilandi nito kaya galit na galit sakan'ya si Yuki.

I remember Yuki punching this girl in the face after tempting to kiss Samara. Wrong timing because her girlfriend saw it.

Nagising tuloy s'ya kinabukasan sa clinic.

"Hindi pa ba sapat 'yang kapangitan mo kaya galit ako sa'yo? Galit ang lahi namin sa pangit, gagang 'to---"

"Babe!!" Sigaw ng kung sino na ikinatigil ko sa pagtingin sa blueprint na iniabot sa akin kanina ni Yuki.

I hastily remove Miss Feliciano's hands off of my waist because she's trying to hug me.

Damn.

"Akala ko sa isang araw pa ang balik n'yo?" I heard Yuki asked habang patuloy ako sa pagpigil sa kamay nitong babaeng 'to.

Fvck. She's getting into my nerves.

She's about to wrap her hands around me when someone pulled her hair at malakas na ibinalibag sa sahig.

I was stunned.

What is she doing here?

She emotionlessly grab Miss Feliciano's hair and the next thing I knew is nakasubsob na ang mukha nito sa semento.

"You're really trying me." Rinig kong saad niya sa malamig na tono.

I looked around but I only see everyone who's looking at her direction. Matamang nakangisi si Yuki habang nakasandal sa girlfriend n'ya.

And then there's Ice at the other side that's half naked while holding a shovel in his right hand. He's also wearing a hard hat and shaking his head in amusement while staring at Zj.

"Kakasuhan kita!" Maarteng pagpalag noong babaeng hawak hawak pa rin ni Zj kaya napabalik ang aking atensyon sakanila.

My wife smirks. "Go on. Paunahan nalang tayong makulong."

Zajei scornfully chuckled and glance at me. I was taken aback at first because her deep blue green eyes were cold and full of chills.

It just took a few second and she immediately averted her gazes. Pabalyang binitawan niya si Miss Feliciano and flash an exasperated look.

Malalakas ang yabag na naglakad s'ya palayo and I didn't think twice to ran to get into her pace.

"Zj!" I called a bit loud when she was about to enter in one of the parked SUV.

Her shoulders are moving upside-down and when I finally reached her, I immediately see how red she is. There are tears threatening to fall in her soulful eyes but when she saw me, it fall uncontrollably.

"S-sav," utal na bigkas n'ya at pagak na ngumiti.

Mabilis na nag-iwas s'ya ng tingin sa akin at umiling-iling. Tila pilit niyang pinipigilan ang sarili na huwag humagulhol sa aking harapan.

"Shh, come in first. I'll drive us home." I buckishly said with my soft voice.

Marahang pinunasan ko muna ang mga luha sa mata at pisnge n'ya bago buksan ang passenger seat at inalalayan s'ya papasok. She just handed me the keys which made me sigh.

I barely had an encounter with her jealousy. Mas selosa kasi talaga ako sa aming dalawa pero si Zj kasi minsan lang talaga. And that sometimes will surely hit bigtime.

I admit na hindi talaga ako marunong manuyo. Aminado naman talaga ako na hindi ko gawain 'yon pero kapag tumahimik nalang bigla si Zajei at alam kong may mali ay natatahimik din ako.

I may look tough and hard to please when I'm mad and piss but when its come to Zajei and I relationship, I am really the crying baby lalo na kapag alam kong galit na s'ya o seryoso. Ako talaga ang unang iiyak sa'ming dalawa kapag nasa ganoon kaming sitwasyon.

I can't take her cold deep blue green eyes roaming around but me. Kapag kasi medyo galit na s'ya ay hindi na s'ya tumitingin sa'kin kasi raw rurupok s'ya.

Like the fvck? That's the goal.

"Luv." Tawag ko pero diretsong pumasok lang s'ya sa bahay namin matapos buksan ang pintuan para sa'kin.

I was the one that drive the car but she really had the gut to open it for me.

"Zajei." Tawag ko ulit pero parang wala lang s'yang narinig dahil matamang lumuhod lang s'ya sa harapan noong mga aso at nilaro ang mga ito.

Goodness.

"My twins." She mumbled while hugging the dogs in between her arms. Akmang dadambahin ko s'ya ng yakap ng bigla itong lumingon sa akin at malamig na tiningnan ako.

Fvck. I'm gonna kill that bitch for making her act like this. I don't even know her first name.

I know that she's jealous. Kakauwi lang n'ya surprisingly from Venice tapos iyon pa ang aabutan n'yang eksena sa site.

It's a long flight and then that happened.

"Baby," mahinang tawag ko habang nakasunod sakan'ya pagpasok sa kwarto. I gently wrap my arms around her sides and put my chin at her shoulder.

"Sinusundan ka pa rin pala nang babaeng 'yon?" She asked in monotone that made me smile secretly.

I tightened my hug on her as I shook my head. "Nope. Kanina lang ulit."

"Bakit andito 'yon? Pinablock ko na 'yon sa security, ah."

I pressed my lips together.

"Uhm ano," I hesitantly utter while my eyes are staring to get restless. "She barge herself into my car and since the security knows all of my car, they didn't stop us at the main gate earlier."

Nakakunot ang noo na hinarap n'ya ako na aking ikinasimangot.

I hate those stares. I am used with the playful, friskier and naughty one. But when she's being serious as hell with just the two of us, I fear it.

Nakakatakot kaya s'ya kapag seryoso so what more if she's mad? I might just wait her to calm down and cuddle with her than to talk to the beast.

But I won't deny the fact that even if she looks like a fierce predator when she gone serious and mad, she also looks so hot with that.

Definitely gorgeous and attractively fvckable.

"Wag mo 'kong ngitian ng gan'yan."

I didn't notice that I'm already smiling like an idiot if she didn't give some remarks.

I closed my eyes and hug her tighter than choosing to speak. I'm tired too because of several meetings and site visits.

"I missed you." Bulong ko sakan'ya habang nakayakap.

She remained still and unmoving kaya nakakunot ang noo na nilingon ko s'ya. "I said I missed you."

"Hindi ako marupok. Naiinis pa rin ako sa babaeng 'yon." Pagmamatigas n'ya bago tanggalin ang pagkakayakap ko at nagtungo sa banyo.

I was about to come in too when she locked it. Nakasimangot na kinatok ko ang pinto pero hindi man lang s'ya nag-abalang sumagot.

I'm sure that she's now overthinking about what happened earlier.

Damn it.

"Zajei?" I called but I've got no response. "C'mon," mahinang bulong ko at pilit tinatanggal ang lock ng cr pero nang magsawa ay huminga nalang ako ng malalim at lumabas ng kwarto.

I tried finding a knife to break that door since she double locked it. Hindi kaya ng susi lang.

Nang wala akong makitang kutsilyo ay lumapit nalang ako sa isang drawer malapit sa grand painting at matamang binuksan ito. I pulled out the gun and went back to our room.

If you can't break it, let it explode.

I am busy reloading the gun when I heard her footsteps. Her brows immediately furrowed upon seeing me in front of the door while holding a gun and bullets.

"What are you planning to do?" She curiously asked while fixing her robe.

"Gonna break that doorknob."

She unbelievably look at my side but I just rolled my eyes at basta na lamang binitawan ang baril na hawak ko kanina. She's already out of that bathroom so what's the point of breaking it?

I was busy staring at her back while she's facing our bed and holding her phone. I don't know who is she talking to because I'm busy thinking how can I make amends with this animal.

She looks so chill but I know that she's not okay. Her eyes are puffy and I'm sure that she cried.

Madalas na umiiyak lang s'ya kaysa magsabi ng nararamdaman n'ya. She barely open up even if she's talkative as hell. Well she's opening up to me most especially to our issues but not when she's jealous. Iiiyak n'ya lang lahat 'yon hanggang sa maging okay s'ya.

I find it hard tho. She don't have to do that. I am just acting like this pero kaya ko namang suyuin s'ya. It might be hard but I know that I can handle it.

I don't want her to get tired of understanding me and just keeping everything on her own. That's toxicity for me. Makakaapekto 'yon sa relasyon naming dalawa. I'm hard to understand and tough to look at but I can adjust for her. I can do things I am not used to so our marriage will work at its best.

It's not going to be fine kung s'ya lang lagi ang iintindi sa'kin. We're both girls, I know. Mapride kaming pareho and it's unfair to her part na sinasanay n'ya 'ko na hindi s'ya susuyuin.

"Are you tired?" Yakap ko sakan'ya matapos n'yang ibaba ang cellphone.

She nodded. "A bit. Why?"

"I want you tonight."

Nanlalaki ang mga matang nilingon n'ya ako at nanunukat na tinitigan pero nilabanan ko lamang ang mga ito.

"I'm not in the mood for that, Luvvey." She whispered like a hush but her neck were starting to get red as well as her cheeks.

"I'm not pertaining about making love, Jei." I smirk and gently put my right hand at her neck. Teasingly choking it.

Her eyes were still fixed on me until I tilt my head to the other side and capture her lips.

"What I'm saying is I want you tonight. . .with me, alone. Sa'kin ka nalang muna ngayon. Let me gotten even with you. Let's go out of the city. Just the two of us. I wanna spend the rest of the night with you while staring at the sky. . .gazing at the bright stars." I smiled genuinely at her after seeing how her eyes shows love and passion.

"Have a date with me, love."

Her face was completely covered with crimson red which can't deny the fact that she's blushing hard.

Nakangusong sumubsob ito sa balikat ko at hinapit ang aking bewang.

"Damn it. Why can't I resist you?" She asked but more on asking herself.

I chuckled and ran my fingers through her wet hair.

"Because you love me." I confidently utter as my lips parted when she bit the softest part of my neck.

My breath hitches when she sucked it, "so much, Avey. I just love you so much."

I bite my lower lip and hugged her back.

"I love you more."

...

"Huh?" Takang tanong ko sa guard na kausap ko at may iniaabot na bulaklak.

I looked back to where my wife is but she's busy clenching her jaw.

"Throw it." Malamig na utos n'ya. "Avey doesn't need that." She added as she turned her back and went to the car we're going to use.

Seryosong binalingan ko itong guard na napag-utusan lang pero napagbuntunan pa ng inis ni Zajei. Kakalabas lang kasi namin ng bahay and then this guard showed up and giving me flowers na padala raw ni Miss Feliciano.

That woman is really trying to have an early burial as she continues to piss Zajei Loure.

"Just throw it, Manong. Thanks for your effort but I won't accept it." Mababa ang tonong sambit ko bago umatras at naglakad papunta kay Zajei.

We're using her new Hummer which is Tyrant's random gift for her. Their bond is better now than before. Kung ano ano nga ang ibinibigay nila sa isa't isa.

"I called Rage." She started after I settled down on my seat.

"Why?"

"I'm gonna put that bitch behind bars. Hindi na 'ko natutuwa sa pinaggagagawa n'ya." Gigil na sambit n'ya na ikinakunot ng aking noo.

"Zajei don't you think that's too much?" Pagkausap ko sakan'ya pero matalim na tiningnan n'ya lamang ang daan at nag-umpisa na sa pagmamaneho.

"She already know that we're married yet she keeps on giving you signs that she likes you---"

"Sino bang pinakasalan ko?" Putol ko saka inabot ang kan'yang kanang kamay. "C'mon, she's not worth of our time. Don't waste it to someone like her."

"What if you fall for her?" Nakangusong tanong nito na ikinakurap ko.

"What?" I uttered in disbelief. "Do you really think that I'll fall for someone when I know to myself that I already have someone like you?"

She roughly bite her lower lip and purse it, "And don't you think I already forgot that you fall for me because I keep on pursuing and teasing you before? You're married before too, Sav. I-i just don't want that she'll take you away."

I closed my eyes and massage my temple.

Damn. That girl should really gone existing now. I didn't know that my wife's thinking this way.

I sighed and lovingly gaze at her.

"I love you since love start existing, Zj."

I whispered and brought her knuckles to my lips and gently kiss it. "I already loved you right before you even know it---before I realized that I'm already feeling it."

"Sav,"

"If you're afraid to that thing then let me tell you that I never loved anybody else aside from my family. Ikaw lang. Ikaw lang naman ang minahal ko." I whispered like a hush kasabay nang pamumungay ng mga mata ko. "Ikaw lang naman ang mamahalin ko."

"I'm not doubting your love, Luvvey. I am just threatened to those people who's still trying to get you."

"Why do you even care to them? I never want them. I only want you." Irap ko sakan'ya.

"Pero kasi,"

"I waited for more than half of a decade to have you so why the hell are you questioning if I'm going to leave?! I was waiting for you for a long time. . . .a very long time," I pursed my lips and looked directly to her eyes, "kasi sabi ko noon na kapag nakuha kita, hindi na kita papakawalan pa."

Mariing kinagat ko ang aking pang-ibabang labi nang isang ngiti ang pilit na kumakawala sa mga labi n'ya. I even glared at her but she just finally let her smile out and caressed my face using the hand of hers that I was holding earlier.

"In love na in love ka sa'kin 'no?"

"Gago." Malutong na bigkas ko.

She chuckled and pulled me for a hug since she stopped the car earlier noong nag-uusap kami. I ended up hugging her back and feeling her warmth.

By now, I can clarify that she's no longer upset or anything. She's already rest assured dahil sa yakap palang n'ya ay alam ko ng kalmado na ito.

"I'll avoid her." I whispered against her ear. "Don't worry about her. She's nothing."

Nakalabi na tumunghay ito at sinalubong ang aking mga mata. She cupped my cheeks and give me an eskimo kiss first before giving me those butterflies kisses.

"Thank you." Ngiti n'ya na ikinangiti ko rin.

I don't really like that girl the same way as she hate her. Napakakulit kasi at hindi ko alam kung anong magagawa sakan'ya ni Zajei once she find out that she tried harassing me.

She forced me to come with her before but I declined and that's when she starts becoming touchy kaya binalian ko na ng buto.

Like duh? She don't have any match to my wife.

"Saan ba tayo pupunta?" I heard her asked while I'm busy opening a soda. "Painom, luv."

Instead of drinking it straight, I gently put it against her lips and let her drink first. She's still driving sa sinabi kong direction.

"Turn left." Utos ko na sinunod naman n'ya.

A vacant lot welcomed the two of us. This is not too far from the city but an exclusive private place that's why it's not crowded.

It has half an hectare area and a good view from the city. Napapaligiran pa rin naman ng mga puno pero may mga building pa rin ngunit malayo na.

"Where are we?" She cluelessly asked after we went out of the car. Inilatag n'ya muna ang isang blanket saka ako hinila paupo.

We have our own foods since we planned to stay here for the night. We have a tent so it's all fine.

"You said that you want to have your own orphanage right?"

"Hmm, yeah." Nakangiting sinuklay ko ang kan'yang buhok nang umunan siya sa mga hita ko.

Pasimpleng inabot ko ang isang envelope na pasimple ko lang na kinuha sa backseat kanina dahil nauna s'yang lumabas.

"Here luv," I showed it to her and because we left the car's headlights open, she's still able to read it.

Her lips parted as she stared at me in awe. "Are you serious?" I smiled and nodded. "143 lots all over the world for the orphanage?" Dagdag n'ya pa.

"I love you." I mumbled.

Her lips formed into a sweet smile and before I even know it, our lips collided after she went up.

"I love you most."

Her deep blue green eyes were stuck on mine hanggang sa ibinaling n'ya ulit ito sa mga papeles.

I bought a hundred and forty-three vacant lots for the orphanage she's planning to built. She doesn't only want to focus here in the Philippines that's why she wants to buy lands from different countries. Mostly to those who are in needs and has a high rate of poverty and abandoned children.

She wants to help and provide for others since she told me that she doesn't have anything to do with a lot of money. Marami talaga s'yang pera na kahit hindi s'ya magtrabaho ay milyon-milyon ang dumadating sakan'ya kada buwan.

Actually millions are not that big to her anymore. The minimum amount she had every month from her businesses has a total of billions all in all.

Hawak n'ya ang mga kumpanya ng mga grandparents n'ya at ngayon nga ay pinag-aaralan na n'ya ang sa Daddy n'ya. Tyrant is helping her but sometimes it looks the other way around dahil minsan ay naaabutan ko na pinapagalitan n'ya pa si Tyrant dahil mali raw ang strategy na ginagamit.

She's really intelligent, hindi lang talaga halata.

After we finished setting the tent, I lazily layed down to the blanket outside. Nakapikit na nakahiga lamang ako hanggang sa naramdam ko ang pag-upo niya sa aking tabi.

"Avey,"

"Mm?"

"Sleepy?" Tanong n'ya na ikinamulat ko.

I shook my head and tap my side so she can lay down next to me. Nang humiga nga s'ya ay mabilis na tumagilid ako sa nagsumiksik sakan'ya.

"It's starry tonight." She mumbled that made look at the sky. I'm still cuddling with her and she's busy caressing my sides. "As usual."

I chuckled and agreed. It's really usual to see starry nights when the two of us are together, watching the safe skies of our own.

"Do you still remember the Polaris?"

I grinned and wiggle my eyebrows as a response. That happened in Batanes way back her last college year.

"Of course," ngiti ko. "Given the fact that you know I like the sky, why did you choose the Polaris and become the nothern sky I want?"

Malawak ang ngiti na hinarap n'ya ako at pinatakan ng magaang halik ang aking noo.

"Polaris is a yellow supergiant star shining. It is not the brightest as what people think since it's not the most bright in the night sky but----but that is more than enough to choose it to describe you, Avey." She smiled tenderly and give me a soft swift kiss. "You don't have to be the brightest to light up the night sky. . .you can be dimmed, lose your lights, your shine, but it will never make you less of your own. You're still the North Star, still the same star holding nearly the northern sky. You belong to the northern circumpolar constellation of Ursa Minor, you're the only one that can stand still while everyone seems to spin around the axis. . .you are the most special among the rest because you've known to stay fixed on my sky and will remain to be your standing throughout the rest of our lives."

"Polaris will never be gone in the northern sky as it will stay with it for more centuries later." I smiled back as my eyes fell like the crescent moon.

"Uh-huh." Sang-ayon n'ya. "That's why you, Polaris, and me, the northern sky, will never be apart. Because beyond my instabilities, you will always be there, staying and giving me a glimpse of light."

I smiled and caresses her cheeks before putting my weight to one of my elbow to carry myself and capture her lips.

"I," I peck her lips and smile, "love," she then encircled her hands at my waist and guide me on top of her, "you," I mumbled between our lips, sharing soft and butterfly kisses.

Nang sandaling ilayo ko ang aking mukha sakan'ya ay nakita kong nakapikit ito at may isang ngiting nakapinta sa labi.

Nang maramdaman n'ya ata na hindi ko na s'ya hinahalikan ay maliit na binuksan n'ya ang kanang mata n'ya at mas nilawakan ang ngiti.

"C'mon," she run her hands up and down to my thighs when I sat on her tummy with my knees supporting my whole weight, "kiss me."

I rolled my eyes and put my hands above her head before leaning forward and planted a single kiss on

her forehead. Ramdam ko ang pagtaas ng mga kamay n'ya sa baiwang ko at madahang pagpisil dito.

"Ever heard of cigarettes after sex?" Dinig kong tanong n'ya na ikinatigil ko sa paghaplos sakan'yang buhok.

"The band?"

Her lips jerks up and open her eyes fully, revealing the darker but the most tantalizing shade it could ever have.

Napapangising pinagapang niya ang kan'yang kamay sa loob ng kan'yang loose t-shirt na suot ko na ikinahigit ko sa aking hininga.

As expected, her hands stay still to its position, my waist, waiting for my full submission and consent to go up.

Zajei never touch me without my consent, tho. She knows when I want it, and when we both shouldn't.

"Cigarettes after sex like the band, huh," tumango-tango siya at mapupungay ang mga matang minasdan ako. "But, no, luv. I'm not pertaining to that."

My eyebrows hike up and when a moment of realization kicks in, I immediately shook my head.

"No. We won't and don't smoke." My jaw clench but her smiles got even wider.

"And about the sex?"

I can feel her hands slightly pushing me against her body and with my approval, I lean back and leveled my face against hers. Forehead to forehead, nose to nose, and lips getting closer and closer.

"Make love," I corrected her term.

Halos mawala na ang kan'yang mga mata sa pagkakangiti bago ko muling pagdikitin ang labi naming dalawa at mabilis na hinuli ang kaniyang mga kamay sa loob ng damit ko.

I push it above her head and completely stealing the dominance and control from her when she smirk with a face of an angel but with a demon's appeal.

Goodness.

"Wanna be the first to do me and definitely the only time you'll enjoy being the dominant tonight or letting me top you first so we can give and take like the usual?" Pangisi-ngising aniya na ikinahugot ko ng malalim na hininga dahil alam kong hindi s'ya nagbibiro nang sabihing kapag ako ang nauna ay hindi na ulit ako makakaisa.

"Avey," she groan when I push myself and adjusted on top of her most sensitive part before sighing in defeat.

I can retreat.

"Okay, fine," I brush my forefinger against her jaw and neck. "But no cigarettes after sex."

She chuckled and nodded. "But agreeing of make love with just a blanket underneath?"

Matalim na inirapan ko s'ya saka tinaasan ng kilay.

"We don't have any place to go." I reasoned out.

"Actually we have." Saad n'ya na mas lalong ikinataas ng kilay ko. Una niyang itinuro ang kotse, "first, our car--"

"Car sex, you mean?"

Nakasimangot na binalingan n'ya ako ng tingin at umiling, "thought you don't want sex?" Asik n'

[Content truncated due to length]

Special Chapter II

r-18.

Zajei's POV

After all those years of hatred, confusion, longing and being a lost one, I finally found my home.

My tangi.

My Avey.

"What?" She asked with her knitted forehead.

I just smile at her as I shook my head. I continue to stare at her that's now holding a glass of champagne while looking at our guests.

"Stop it, Jei." She mumbled after she take a glance of me.

My smile widen more than what I've expected after I saw her ring finger.

Finally, we're already married. This time, it is done de jure that made it official.

Kita n'yo na? Napakasalan ko si Avey kahit puro ako katangahan. Dalawang beses pa 'yon nangyari. Una sa bahay namin tapos ngayon ay dito naman sa Sweden.

Friends, family, and some acquaintances are the only visitor we had. We both decided not to let the public in during our wedding. Sav is not comfortable with that and so do I. Kahit lumaki akong laging napapaligiran ng camera sa bawat event na pinupuntahan namin ay ayoko pa rin no'n.

Our wedding is one of the most precious and obviously the important event of my life. Two souls united as one but this time, it's meant to stay for the eternity.

Kaya naman kahit anong pagpupumilit ng ibang media na umattend sa kasal namin ay hindi ako pumayag. No way! Ayokong ipa-livestream ang buong duration ng kasal ko dahil solemn 'to.

"Luv," I started as I held her hand and intertwine it with mine. She gave me a look pertaining to continue what I'm gonna say. "I'll do stupid things because I am stupid in the first place."

Agad na kumurba ang isang ngiti sa labi n'ya bago itukod ang siko sa may table. She give me an adorable look as she flash a cute grin.

I purse my lips as I massage her hand that is interlock with mine. "But over and beyond those shitty things I'll done and made, always remember that I love you. My mouth may be too much but I hope you remember that I won't say anything that will harm you or will bring you anxiety. So please, luv? If ever I make you upset once we conquer our journey, say it agad ah? I don't want to sleep with you having an uncomfortable feeling."

I bit the inside of my cheeks when she just remain motionless but continue to stare back at my eyes until suddenly, she chuckled and lean over to capture my lips.

"Babe, I'm overthinker." Tanging saad n'ya.

I wiggle my eyebrows as I gently give her knuckles a gentle kiss.

"Then we will overthink together. Kung gusto mong magpuyat kakaisip edi sasamahan nalang kita. I don't wanna sleep peacefully while you're eagerly awake waiting for an answer to your questions. You can ask me anything and I promise that I'll try my best to answer it."

"Zajei, haven't I told you not to promise when you're happy?" Pag-iwas niya na ikinatawa ko dahil mahahalata na ang pamumula ng kan'yang mukha.

She's already wearing blush on but she's still turning red. Her cheeks are reddened as well as her neck.

Shy 'yan si Ma'am.

Ako kasi 'to, eh.

"But I'm not just happy, babe." I remove my hand at hers and I let it travel to her slender sexy waist to pull her closer to me. Isang matamis na ngiti ang ibinigay ko sakan'ya habang magkalapit ang aming mga mukha na ikinataas ng gilid ng labi niya. "Being happy is understatement for what I'm feeling right now. I'm on cloud nine, Sav!"

Mahinang tumawa siya na mas lalo kong ikinatulala dahil lumalabas na naman ang dimple n'ya sa gilid ng labi.

The side of her lips always got the most attention from me everytime I got to kiss her. Her smile, smirk, and grin are sexy; her dimple is adorably seductive; and she, being my usual luv, she's so lovely.

"Hoy mamaya na ang honeymoon! Last dance muna." Parehas napako ang aming atensyon sa mga taong bigla na lamang sumulpot sa aming harapan.

Sven and Yuki had the same grin. It is from ear to ear.

Last week when we arrived here in Sweden, Samara asked me and my wife about her plan to propose to my cousin. Humihingi s'ya ng idea pero wala rin naman s'yang nakuha mula sa'kin dahil bigla nalang akong lumuluhod kay Sav para tanungin na pakasalan ako.

Noong wala akong maibigay na opinion sakan'ya ay saka lang nagsalita ang asawa ko.

Oh 'di ba asawa ko na s'ya ngayon. Dati magiging kabit palang sana ako nito kaya buti nalang naghiwalay sila agad. Effective siguro 'yong ritwal na ginamit ko kay Ma'am habang nilalandi ko s'ya.

Dasalan n'yo kasi ang mga crush n'yo kapag may oras kayo. Mga 3 set and 5 rep every day para legit talaga ang effectiveness.

Kapag hindi gumana, lumuhod nalang din kayo sa harapan nila tapos lagyan n'yo ng alay. Pero kapag hindi talaga gumana, hayaan n'yo nalang. Bakit kayo maghahabol sa maganda?

Bawal 'yon.

Bawal 'yong hindi gawin kasi nakakabuti sila sa buhay. Try and try until you die. Kapag naman namatay kayo at napunta sa langit edi abangan n'yo s'ya sa gate ni San Pedro tapos itulak mo pababa sa

impyerno kapag dumating s'ya do'n.

Huwag na kayong bumawi next life. Malay n'yo garapata nalang pala kayo.

Pero lumalayo na ang mga pinagsasasabi ko. So ayon nga sabi ni Sav pwede raw na sa mismong kasal nalang namin magpropose si Sven. Okay lang naman sa'min dahil unang una ay malalapit din sa'ming lahat ang mga andoon.

This, our wedding, is supposed to be our day but wouldn't it be fun if it'll be theirs, too?

Selfish ako minsan pero hindi sa mga kaibigan ko. Basta 'wag lang silang pupunta sa bahay namin ni Sav ng madaling araw para makitulog dahil mapapatay ko sila.

Hindi ko nga sinisira ang tulog ng asawa ko tapos sisirain nila? No, no, no. Hindi pa sila nakakatapak sa main door ay may granada na agad akong ihahagis sa kanila.

They know that and they also know that I'm not kidding about this one.

Tawagan n'yo na ako sa umaga basta 'wag sa gabi. Okay lang sana kung emergency pero kung katangahan lang din naman better to shut the fvck up because I won't tolerate those bullshits.

Even before, even Kaios, they all knew that I always keep my personal space at the top of my priority. I always respect my privacy and I am glad they understand it.

"Ice." Tawag ko sa lalakeng akala mo bagong gising dahil sa palagi n'yang magulong buhok.

Bored na tumingin siya sa akin mula sa pakikipagtitigan kay Sav na ngayon ay umiiling.

Ewan ko ba sa dalawang 'to. Kapag nagsama sila ay parang may inside war. Noon ngang umalis lang ako saglit para kuhanin ang ilang files sa bahay nina Mommy ay iniwan ko muna siya sa shooting range sa village namin kasama si Ice na nagt'training noon do'n tapos pagbalik ko ay puro pasa na iyong lalake sa mukha tapos dumudugo ang gilid ng noo.

Hindi ko naman alam ang pinag-awayan nila dahil si Sav ay matamang naglilinis lang ng baril noong dumating ako.

Basta ang sabi sa'kin ni Tyrant ay nag-umpisa raw ang sunod-sunod na away nila noong hinalikan ako ni Ice sa gilid ng labi.

Ilang taon ng nangyari 'yon pero hanggang ngayon hindi pa rin nakakalimutan ni Ma'am. Kapag brining-up 'yon ni Yelo ay agad s'yang napipikon tapos makikita nalang naming lahat na magpapatayan na silang dalawa.

Para silang aso't pusa sa totoo lang. Kaunti na nga lang ay magseselos na ako rito kay Ice pero ang pangit namang tingnan kung mararamdaman ko 'yon.

My wife give me the assurance I always treasure. Affirmation is one of the key to settle your relationship down with the person you love.

"Oh?"

"Tunaw kana ba?" Asar ko habang inaalalayan si Sav patayo.

I wiggle my eyebrows while chuckling with my friends.

"What are you saying, Montero?" Pagpapatay malisya nito na ikinahagalpak ni Rage at Tyrant pati na rin ang kambal.

Sven scoff. "Sus ka, Hilton. Parang kanina lang pasimpleng harot ka doon sa isang abogado, ah. Ganda ba?"

The latter shook her head.

"Hm, just enough." Ngisi niya.

I grinned.

"May boyfriend na 'yon, Hilton." Pasaring ni Rage bago akbayan si Ice. "Punta ka sa firm one of these days. Ipapakilala kita sa iba pang abogado."

Umiling na lamang ako at binalingan ang aking asawa na tahimik lang habang pinapanood ang iba naming kaibigan.

"Zj, Sav, okay na. You can go ahead." My attention diverted to my mother and Uncle Vonny that looks so proud.

Nang dumaan kami sa pwesto nila ay mahigpit na niyakap ako ni Uncle na sinuklian ko naman.

Without him, I will never be the Zajei everyone knew. He was there on time of my downfalls and never let me dive to the ocean of pains and darkness.

"Enjoy your marriage life, Jei." He mumbled saka marahang pinunasan ang luha niya. "Punta ka lang ulit sa bahay kapag kailangan mo ng kung ano."

Tumango-tango ako at natatawang inayos ang collar ng polo n'ya. Maging si Sav ay may isang magandang ngiti sa labi habang nasa tabi ko.

"Wag mong sasaktan ang pamangkin ko Saviel. Sasabunutan talaga kita." Pagmamaldita n'ya pa kay Avey na tuluyan kong ikinatawa.

"I won't dare to try, Kuya Vauh." Malawak ang ngiting saad ni Ma'am bago muling hawakan ang aking kamay. "I'll see you all next month."

They nodded in unison before I saw our daughter, Shanen, running towards our direction.

Automatikong yumuko ako para buhatin siya. She giggled and give me a lot of her soft kisses.

"Come back po before my birthday, ah." Paalala n'ya matapos humalik sa Mommy Sav n'ya.

"Of course, baby. We'll be there."

"With my sibling na po?" The kid added na malakas na ikanatawa ng iba pero agad napaaray si Ferb dahil hinampas s'ya ni Miss Lia.

Tulog kasi ang anak nila tapos ang lalakas tumawa.

"Mmm! We'll see." Sav teased as she lean forward and kiss our daughter's forehead. "Call us, baby."

"Opo, Mommy." Malambing na yumakap sa amin si Shan bago ito muling bumalik kay Kuya Seth na nakangiti lang at parang proud na nakatingin kay Sav.

Maya maya pa ay umalis na din kami doon at nagtungo sa back part nitong venue.

Pink tulips are everywhere. The fresh air welcome the both of us while we're now facing the horizon.

Soft waves from the ocean filled our ears together with the soft melody coming from nowhere.

This is just perfect for our last dance.

Nang humarap ako kay Sav ay isang kontentong ngiti ang namutawi sa aking labi.

God.

Never did I imagined that I'll be this happy with someone else.

I was selfish and self-centered until I met her. I didn't even see the changes on me. The development I made to try harder not just as a student or as a person but to be her lover.

I was too busy admiring my wife when she suddenly put her arms around my shoulder and looked back at me with her usual hazel brown eyes but too lovable to stare at.

I was over the moon as of the moment.

"Overnight scenes, dinner and wine
Saturdays girls
I was never in love, never had the time
In my hustle and hurry world
Laughing my self to sleep
Waking up lonely
I needed someone to hold me, oh" I sing along while slowly letting myself drown on her eyes again.

Our body move in sync while we're staring at each other.

Goodness. I can spend all my day staring at this woman that I can finally call mine for the rest of my life.

She's such a dream.

More than a dream.

"It's such a crazy old town
It can drag you down
'Til you run out of dreams
So you party all night to the music and lights
But you don't what happiness means" She softly sang as she caressed my nape.

Bahagyang napatawa ako dahil sa verse na kinanta n'ya.

Isn't it me before I know her? Party girl, a troublemaker, awake all night to hang out with stranger at

some bar in the city but never find the happiness.

Happiness left me such as the rest of my childhood.

But she came.

She did change everything in the most perfect time.

She's not the right person for me.

She's definitely my own kind of person.

"I was dancing in the dark with strangers
No love around me
When suddenly you found me, oh" Soft voices of mine lingered as I stare at the most beautiful masterpiece of her parents and God had ever made.

Saviel James-Montero.

Her grip tightened on my nape as I peck her forehead and place my mouth at the side of her ear to sang those lyrics.

"Girl, you're every woman in the world to me
You're my fantasy, you're my reality
Girl, you're every woman in the world to me
You're everything I need, you're everything to me"

Magkasabay na kanta namin na ikinangiti ko. She lowered her head to my shoulder and I can feel her heartbeat as loud as mine. Our body is just as close as the inevitable interaction.

Private last dance at your wedding day is such a standard for me.

Private but not secret.

...

Hinihingal na umalis ako sa pagkakahiga mula sa ibabaw n'ya. Habol ko pa ang aking hininga nang maramdaman ko ang pagyakap niya sa aking bewang.

"My turn?" She asked with her cute chuckles.

I shook my head and bit my lower lip. Anong oras na ba?

"Oh my---luv!" I utter, a bit shock when I felt that she tied something at my hands.

Ano na naman 'to?

Akmang titingin ako sakan'ya ng dumilim ang aking paningin. She blindfolded me!

How insane.

"They said that you'll feel the pleasure more when one of your sense are block." I heard her voice while

I'm whimpering in pleasure after I felt the tip of her fingers against my abdomen.

"S-sav." I gasped.

My throat form like a wave as her tongue trace my neck like an expert one making my body shiver in intense pleasure.

"What did you used this time?" Paos na tanong ko at pilit na tinatanggal ang itinali n'ya sa'kin.

I heard her seductive giggles. "Hm, the rope you used on me during our first honeymoon in our house."

My lips parted as I threw my head back while listening to her. She's pertaining to the day we got married in our house while she's doing me right now.

May kalakasang suminghap ako kasabay nang paghigpit ng pagkakayukom ng aking mga kamao.

Her fingers are digging me too deep.

"You literally brought that rope with us? We're in Sweden----fvcking s-shit." My back arch in pleasure when she stroke her fingers a bit hard.

Oh my ghad.

It's not that painful because it is more like a heavenly pressure.

I think I'm in seventh heaven already.

"Shut up and just enjoy the moment, *babe*." She hoarsely mumbled against my ear before capturing my lips.

I tried keeping up on her pace but I can't because I don't know what to do anymore. I don't know where to tilt my head and put the pressure on.

I wanna see and touch her but I am not just tied but also blindfolded.

Promise, I won't do anything to cause her plan a revenge again because she's too good in executing those.

My throat is becoming dry whimpering and moaning for her name. I know she likes it when I'm going crazy shouting her name out of pleasure.

Hinihingal na kinagat ko ang aking labi.

I can feel myself getting near while she's continuously pumping her fingers inside out in a harder way. It's not that fast but just too much to handle this.

It exceeds my satisfaction.

Habol ang hiningang pumikit ako at huminga ng malalim. My chest are going upside down while feeling her inside me.

She's making me insane with her fingers and body driving me crazy.

"Holy ---- luv!!" Nagpapapadyak na tumayo ako sakan'yang harapan habang buhat n'ya ang aming anak na si Z.

Maganda naman ang mood n'ya kanina pero bigla na lamang akong binato ng unan kasi nakatitig daw ako masyado sakanila.

Like what the heck?! Bawal na pala 'yon?

"Don't shout, Zajei Loure." Ismid n'ya na ikinahilamos ko sa aking mukha.

Frustration is eating me again but I can't burst out because I don't wanna cause a fight between the two of us.

I keep doing deep breaths to calm myself down and control my frustration.

Sandaling pumunta muna ako sa kusina ng bahay namin para kumuha ng tubig dahil nauuhaw na ako.

Wala kasi ngayon sa bahay si Shan kaya wala akong kakampi. Si Zaviehn naman at one year old palang kaya wala pang muwang 'yon.

Nang makabalik ako sa living room ay nakita kong pinapadede n'ya ulit ang anak namin pero nakapikit na ito.

My princess is so cute.

"I want dinuguan." She started that stop me from sitting next to her.

Tumango ako at hinalikan ang noo n'ya. "Sure. Hanap lang ako."

She pouted.

"No. You'll stay here."

"Pero gusto mo ng dinuguan." I said as a matter of fact that cause her to nod her head. "Kaya lalabas muna ako para makahanap."

"I said no, Zj. You won't leave." Matigas na aniya bago tumayo at inilagay sa crib si Zaviehn na ngayon ay tulog na.

"Sige tatawagan ko nalang si Tyrant---" I was about to call my brother when she snatched my phone away from me.

She give me a warning look. "You'll be the one to get that but you won't leave."

My jaw dropped.

Heto na naman sa mood swings n'ya na may kahalong cravings.

Buntis na naman 'yan kasi magaling ako.

Choss.

I scratched my forehead and reach for her. I place her on my lap and give some butterfly kisses on her shoulder.

"But luv I need to go out para sa dinuguan na gusto mo." Malambing na saad ko saka siya mahigpit na niyakap pero tiningnan n'ya lamang ako at saka humarap ng upo.

I am in between her legs as I kiss her lips.

"But I don't want you to leave." She softly mumbled.

I can't help but pinch her cheeks because she look so adorable kahit na wala pa akong tulog kakahanap sa mga cravings n'ya.

Once again, I capture her lips and look at the other side of our house before nodding my head lightly.

Kaya ko naman sigurong magluto?

Kakayanin.

"Okay, okay. I'll just cook in the kitchen. Can you wait a little longer?" She happily nodded and cupped my cheeks. She give me a sweet smile before pecking my lips for three consecutive time.

"Sure, babe."

Maingat na inilagay ko siya sa tabi ko at tumayo na. I picked my phone na nasa sahig saka naglakad papunta sa kitchen namin.

Hindi pa ako nakakailang hakbang ay tinawag na n'ya agad ako.

"Yes po?" Tanong ko.

She give me a cute smile as her eyes twinkles in joy.

"I want dinuguan but color white, ha?"

My brows furrowed as I confusedly pointed her baby bump.

Dinuguan na color white?!!

Tangina.

Hindi nga ako marunong magluto no'n tapos ang gusto n'ya pa color white.

Kalma, Zj.

Para sa mag-ina mo.

Breathe in.

Breathe out.

Si Mama Sav 'yan.

"Babe, are you sure?" Tanong ko pa habang nakangiwi pero dumilim lamang ang kan'yang mukha.

"You don't want? You have an option tho." Agad akong umiling at pilit ngumiti.

Alam na alam ko na ang option n'ya na 'yan. It's either gagawin ko o magdidivorce kami.

"Eto na nga gagawa na."

She nodded in satisfaction before crossing her arms across her chest and watch our daughter sleeping peacefully.

Kakamot-kamot sa noong pumasok ako sa kusina.

Jusko.

Anak ata 'yon ng diablo.

Charot.

...

"Zajei Loure!!!" I heard her screams while I'm busy in the kitchen.

Mabilis na pinatay ko ang stove at hindi na nag-abalang hubarin ang apron dahil nagmamadaling tumakbo ako sa kwarto namin kung nasaan s'ya ngayon.

Jusko, hindi pa ako tapos mag-experiment, eh. Hindi ko pa alam kung gaano karaming white food coloring 'yung dinuguan.

Putanginang dinuguan 'yon na ang sabaw ay parang icing.

Ako na ang nasasabaw sa mga request ni Saviel. Kulang nalang ay hakungkatin ko lahat ng stock namin para lang sa dinuguan na 'yon.

Sinong diablo ba ang nag-imbento ng puting dinuguan?!! Tangina naman. Akala ko tapos na ang pagdurusa ko noong naglilihi s'ya kay Zaviehn dahil kung saan saan ako napupunta noon.

Akalain mong pinaghanap n'ya ako ng kulay yellow na bear na naka-croptop at nagsasalita sa kalagitnaan ng gabi. Halos mabaliw ako kakaisip kung saan ko hahanapin 'yon na pati si Tyrant at Ice ay binulabog ko at pinapunta ko sa zoo tapos malalaman kong si Winnie The Pooh lang pala ang tinutukoy ni Sav.

Motherfatherkinginang shit. Ang paglilihi n'ya ang tatapos sa buhay at katinuang natitira sa'kin.

"Luv," tawag ko saka s'ya nilapitan. I crawled to our bed after removing the apron dahil nakaupo na s'ya sa kama at nakasandal sa headboard.

"What took you so long?" She seriously asked that made me stiffle my sighs.

Paano ko ba sasabihin sakan'ya na 'yung puting dinuguan na gusto n'ya ay mala-icing na? Palpak naman 'yong tip ng chef na tinawagan ko, eh!

Hayop na Ice Hilton 'yon sabi ko paano gumawa ng puting dinuguan at kung saan mahahanap ang mga ingredients tapos ang sabi maghanap nalang daw ako ng bagong asawa.

Kaya s'ya nasasapak ni Avey, eh. Napakasama n'ya pagdating sakan'ya.

"I'm just fixing your food, Avey. Why? Do you need something?" Malambing na tanong ko at hinagod ang malambot n'yang buhok nang yumakap ito sa akin at nagsumiksik.

"I need you, luv." She softly mumbled against my neck and shoulder.

I felt like I'm melting to her sudden statements. My exhaustion vanished when she hugged me tighter and kiss my neck where her face is currently at.

"S-sav," I hardly bite my lower lip when she gave my neck an open kiss after biting and sucking it.

Goodness. Magkakahickey na naman ako.

"Where's Z-zaviehn?" Malalalim ang hiningnang tanong ko habang pilit inilalayo ang mukha n'ya sa leeg ko.

Yawangina naman yung dinuguan nasa baba pa. Kapag hindi ko 'yon natapos ay ako ang bababa sa impyerno dahil dito sa asawa ko.

"Sleeping, baby."

I swallowed hard when she finally went on top of me. Mabilis na ipinalibot ko ang aking braso sakan'yang bewang upang alalayan ang kan'yang bigat. Her arms were encircled on my nape as she start brushing her nose to mine.

"Uhmmm ahhh shit," she weakly moan when I leaned forward and gently plant some kisses on her jaw. My hands went down to her butt and give it a squeeze that made her back arch.

"Want me, Mommy?" I hoarsely asked against her lips but she just tightened her grip at my neck as she tilt her neck to the other side when I started kissing it.

"Y-yeah," I felt her nod. "I want you to find Doraemon---shit, Z-zajei!" She whispered when my hands slide down inside her lacey night dress.

Awtomatikong napatigil ako sa ginagawa nang marinig ang kan'yang sinabi. Magkasalubong ang kilay na tiningnan ko s'ya na ngayon ay nakapikit at habol ang hininga pero nang buksan n'ya ang kan'yang mga mata, I instantly fixed my facial expression and give her an unsure smile.

"Pardon, luv? Anong Doraemon?"

Heto na naman sa tanginang mga cartoons na kinakaadikan n'ya tuwing buntis.

Last na talaga 'tong anak namin na dala n'ya. Ayoko na, shet. Baka maaga s'yang mawalan ng asawa kapag humimlay ang kagandahan ko dahil sa mga gusto n'ya.

It's either mamamatay ako mag-isa dahil sa paghahanap sa cravings n'ya o s'ya ang babaril sa'kin kapag hindi ko 'yon nahanap.

Charot.

Hindi na s'ya naglalabas ng simpleng baril lang 'no. May improvement na s'ya. Kapag naiinis s'ya ay nagseset nalang s'ya ng bomba.

Bomb farmer na 'yung asawa ko kaya napapaisip na ako na baka sa susunod ay ako na ang pasabugin nito.

No complaints done tho. I love seeing her making me explode.

"I want Doraemon nga." She rolled her eyes and send death glares kaya napapailing nalang ako sa bilis ng pagbabago ng mood n'ya.

I gently caress her sides and give her an eskimo kiss. "Be specific my love. I don't know where to find Doraemon."

"Dorayaki."

"Huh?" Tanong ko.

Her lips pouted as she start pecking my lips. "I want Doraemon's favorite. Find some dorayaki, Zj."

Jusko saan na naman mayroon ng gusto n'ya ngayon? Kapag ang anak namin naging kaboses ni Doraemon isusumpa ko ang gumawa ng cartoons na 'yon.

Baka paglabas no'n imbis na umiyak ay pangalan ni Nobita ang sabihin.

"Saan ako hahanap?" Lutang na tanong ko in between her soft kisses.

"Hm? Is that my problem to handle?" Mataray na tanong n'ya na ikinangiwi ko.

"Eh kaninong problema 'to? Ako ba ang kakain? Hindi naman 'di ba? Kaya sabihin mo na kung saan ako makakahanap, luv. Hindi ko pa tapos 'yong puting dinuguan mo." I ranted but she just give me a sweet smile that made all my walls break down.

Tangina sa ngiti palang n'ya susunod na 'ko, eh. Ang cringe pakinggan pero kung kayo ang ngingitian ni Ma'am, jusko, patawarin nalang ako pero pagbabarilin ko kayo.

"We can eat that later but I wanna see some dorayaki here."

"Eh saan nga ako hahanap---"

"Japan." Mabilis na putol n'ya na ikinatango ko. I was about to find my phone na napansin ko kanina na katabi ng sakan'ya sa side table nang hawakan n'ya bigla ang aking mukha.

"Yes, baby?" I genuinely called after seeing the hesitation on her eyes.

I know that she likes to say something pero nagdadalawang-isip lang s'ya and I don't want that. She's my wife. Kahit gaano pa kahirap hanapin ang mga gusto n'ya ay syempre hahanap at ipapahanap ko pa rin.

As what I've promised, I'll try to give her everything she wants and needs. No matter how hard it is, I will still try. Hindi ko naman s'ya papakasalan kung hindi ko gagawin lahat para sakan'ya.

"I-i want it," she whispered while playing with her fingers that's now placed on top of her lap. She's still sitting on my lap and she literally looks like a child now asking for a candy.

"That's why I'm gonna call our pilot to go to Japan, right? We'll find your dorayaki---"

"I want some from Nobita." She cuts me off as she look at me with tears threatening to fall. "Gusto ko si Nobita ang magluluto."

"H-ha?"

Mas lalo s'yang lumabi sa kandungan ko at tila naglalambing na yumakap sa akin. I know that it won't take long at iiyak na 'yan. Avey is not that tough. She will literally cry over something most especially now that she's pregnant. Hindi man halata pero soft-hearted 'yan.

Ayaw n'ya rin ng sinisigawan s'ya. Noon ngang aksidente akong napasigaw nang tawagin n'ya ako ay nagalit s'ya. Malay ko bang nasa likod ko lang s'ya habang naglalaro ako ng Valo kaya nang pasigaw n'ya akong tinawag ay sumigaw din ako kasi akala ko malayo s'ya.

Tangina nagalit kaya 'yan sa'kin tapos nag-walkout. Akala ko galit talaga s'ya tapos naabutan ko sa kwarto namin na nag-iiyak. Hindi s'ya buntis no'n. Kakatapos lang ng kasal namin back then and we've just been together for a month I think when it all happened.

Nag-iiyak talaga s'ya sa room namin tapos akala n'ya galit ako pero halata namang masama ang loob sa'kin.

I sighed but I can't contain my smiles.

Nangingiting niyakap ko s'ya pabalik at hinalikan ang ulo. I simply reached my phone and text someone to look for her dorayaki. Sabi ko pagsuotin nalang nila ng mascot ni Nobita iyong magluluto tapos saka video'han. Magbabayad nalang ako kahit magkano basta 'wag lang iiyak 'tong babaeng nasa kandungan ko.

"Tahan na. It's on the way, luv." Alo ko sakan'ya saka hinagod ang likod.

"What about my white dinuguan?"

When she pulled out and choose to look at my eyes, I instantly smile because her eyes reminds me of our daughters.

"Nasa baba. Are you sure you're going to eat those? Baka hindi safe 'yon." Ngiwi ko dahil ako ang nag-aaalala sa kakain do'n.

Jusko. Kaya nga culinary student ang hinahanap ko dati ay ayaw kong magluto tapos ngayon ay kulang nalang maging master chef ako kaka-experiment ng mga pagkain.

She looked at me in awe. "Why don't you ask yourself? You're going to eat that, not me."

"Ha?!" Gulantang na tanong ko at nanlalaki ang mga matang itinuro ang aking sarili. "Bakit ako?"

"Bakit hindi ikaw?" Tanong n'ya pabalik.

I stressfully massage my temple before helping her to stand up from my lap. Hanggang sa makababa

kami sa dining room ay iniisip ko pa rin ang sinabi n'ya.

She's literally the exact definition of a dreamy nightmare.

"What do you like to eat?" Tanong ko matapos s'yang ipaghila ng upuan.

"Can I prepare any kind of charcuterie plate---"

"Nope." Mabilis na umiling-iling ako at pinutol ang mga sasabihin n'ya pa. "That's not good for you and the baby. According to my research, you can't eat those kind of foods. You should avoid it. Unhealthy 'yon, love."

Mukha lang akong puro drama at reklamo pero nagreresearch ako ng mga bawal at pwede sakan'ya. Kahit noong kay Zaviehn naman. Nagselos pa nga s'ya sa doctor n'ya kasi bakit daw kinakausap ko ng gabi eh nagtatanong lang naman ako ng mga dapat kong gawin at hindi.

Selosa.

"What should I eat tho?" Nakangiting tanong n'ya saka ipinatong ang kamay sa aking hita.

"Ako."

Mas lalong lumawak ang kan'yang ngiti bago umiling-iling.

"Later, luv."

I playfully wink at her when she looked at my eyes na ikinatawa n'ya. Mabilis na tumayo ako at lumapit sa stocks para tingnan kung ano ang pwede kong ipakain sakan'ya.

"Avey do you want vegan---"

"Hello~" my brows furrowed upon seeing Phineas entering our dining.

Hindi ko narinig na tumunog ang doorbell, ah?

Nagtatakang tiningnan ko ito na ngayon ay bumabati kay Sav. Kasunod niya si Ice na may dalang mga paper bag na sa tingin ko ay mga pagkain ang laman.

"Sinira n'yo na naman ba ang doorbell namin?" Tanong ko na ikinailing nilang dalawa.

"Gagi, hindi. Si Sven kaya ang nanira no'n. Ayaw daw kasing tumunog nang sakanila kaya sinira 'yong sainyo. Papalitan nalang daw n'ya." Phin shrugged.

He then cheerfully showed my wife a new plushie of Hamtaro. Iyong hamster na nasa manga series na lately ay kinakaadikan ni Saviel.

Fvckingina. Hindi ko na alam kung anong magiging itsura ng anak naming dalawa. Ba naman, dorayaki ni Doraemon, puting dinuguan at saka 'yang hamster na 'yan. Ang weird na masyado.

"Pwe! What the fvck is this?!" Malakas na bigkas ni Ice kaya matamang nilingon namin s'ya na nasa kusina at hawak hawak ang isang spoon na isinawsaw n'ya ata sa dinuguan. "Ang asim. Spoiled buttercream?"

"Nagsasayang kayo ng pagkain." Dagdag pa n'ya bago ibaba ang kutsara. Akmang lalapitan na n'ya kami ng samaan s'ya ng tingin ni Saviel.

"I'd like to see you eating that."

"Ha?" Ice asked in disbelief.

I heard Phineas laugh. "Deserve mo Icey boy---"

"You too." Sav uttered before motioning me to come close to her.

Agarang hinila n'ya ang aking kamay nang makalapit ako at pinaupo sa kan'yang tabi.

"Ma'am naman bakit damay kami? Kayo na nga ang binibisita dito pero may balak ka pa atang lasunin kami. Kung ikaw ang nagluto pwede pa pero kapag 'yang asawa mo ay ikakamatay ko." Pagrereklamo ni Phin at parang bata na nagpapadyak pero tumayo rin naman at tinulungan si Ice na ayusin ang lamesa.

I just sat next to my wife while she's busy caressing and kissing my hand.

"Tawagan mo 'yung iba. Hindi pwedeng tayo lang ang magdudusa dito." Pangdedemonyo pa ni Phineas pero malamig na tiningnan lang s'ya ni Ice at saka iniurong sa harap ni Sav ang isang paper bag.

"That could be your dinner for tonight. You can't eat this. Parang binaboy ng asawa mo ang lutong 'to."

"Hayop ka talaga, Hilton." Malutong na ani ko pero hindi na n'ya ako pinansin pa.

I was the one who fixed my wife's dinner na niluto pa ata ni Ice. It's healthy one so I don't have anything to say kung hindi ang ganda ko.

"Good evening---bakit may tamod d'yan?"

Halos maibuga ko na ang aking iniinom na tubig nang marinig ko ang boses ni Ate Lia na ngayon ay kakapasok lamang sa dining.

Tsngina talaga, oo.

"Yang bunganga mo naman, Yalei. Mas lumala pa noong nagbuntis ka ulit ngayon, eh." Rage appeared out of nowhere with a box of cake on his hand at sa kabila ay isang champagne.

"Anong meron? Bakit andito tayong lahat?" I felt how Avey leaned on me when Sven and Yuki finally came. Magkakasabay na silang umupo nina Ferb na ngayon ay hawak ang anak n'ya.

Ang cute ni Perry, mukhang magiging ghoster din paglaki.

"Poulet rôti---"

"Sit down, Reagan. You won't eat that." Sav uttered with finality that stopped Rage from getting the roasted chicken.

"Ha? Why?" Clueless na tanong nito ngunit hindi rin nagtagal ay isang mapaglarong ngisi ang kumurba sakan'yang labi. "You prepared something for me? Ikaw talaga. Alam ko namang mahal mo 'ko tapos rebound mo lang si Zj kasi walang ibang makakatiis sa ugali n'yan."

"Shut up, Ventura." Nakairap na saad ko bago mamataan si Ice at Phineas na may dalang tray at isa isang inilapag ang mga bowl sa harapan namin pwera nalang doon sa tatlong buntis.

"Who cooked this? Is this bicol express without vegetables?" Nanunuring tanong ni Sven habang hinahalo 'yung dinuguan.

Ice face palmed and shook his head in silence.

"Masabaw na sisig ata." Rage shrugged pero halos mahulog s'ya sakan'yang upuan nang mabugahan s'ya ni Ferb ng sabaw. "Aba'y tangina," malutong na pagmumura nito saka pinunasan ng napkin ang nabasang tuxedo.

"Hoy alam kong nagselos ka sa'kin no'n pero hindi tama na bugahan mo 'ko ng---shit, anong kademonyohan 'yan?!" Rage totally stood up nang walang pasabing ipinasok ni Ate Lia ang isang kutsara na may dinuguan sa bunganga n'ya.

"Bakit may baboy? Expired na ice cream ba 'to?" Sven asked as she start eating that white dinuguan.

I winced.

Bakit ganito ang mga kaibigan ko? Putsngina.

"That's dinuguan, dummies." Ice said out of the blue na ikinalingon ng iba sakan'ya.

Abala ito sa pagtitimpla ata nang dinuguan dahil halos nasa harapan n'ya lahat ng spices.

"White? Saan ka nakakita ng white na dinuguan?" Yuki asked while drinking the lemonade in front of her.

"Ayang kinakain ng asawa mo puting dinuguan." Phin giggle at akmang kukuha ng ibang nakahain sa mesa ng tapikin ni Sav ang kamay n'ya.

"You'll eat that." She ordered.

"Yan, patay gutom ka kasi. Ubusin mo 'yang dinuguan---"

"Kainin mo rin 'yang sa'yo." Putol ni Ate Lia sa asawa n'ya saka pasimpleng kinindatan si Avey na nakasandal pa rin sa balikat ko.

It's a long conversation. Pinagtulong-tulungan kami noong tatlong buntis, tangina. Inilayo ba naman 'yong ibang pagkain sa'min tapos paano pa kami magtatangkang kumuha kung may mga steak knife sa harap nila habang kumakain ng maayos na pagkain.

Halos murahin na nga ako ng mga 'yan ng malaman nila na ako ang nagluto pero wala ring nagawa ng si Sav na ang nagsalita. Takot silang lahat kay Sav, eh, lalo na si Samara.